2717

SIMEONIS

OPERA.

3187

2-C-3
15
BIBLIOTECA
DEL
Rey N. Señor.
VII C 3
3187

SYMEON, THESSALONICENSIS

Opera.

Siglo XVI.

Copista Andrés Darmario
De la Biblioteca de D.Diego de
Covarrubias.

Oviedo 2

N.° 2.

Epi ciuitatensis:

πίναξ τῶν κεφαλαίων:

Ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐν ποίᾳ πόλει ἐλθὼν κατῴκησε, περὶ τοῦ βαπτισθῆναι αὐτὸν, καὶ πῶς ἐν αὐτῷ, ἱεραίων τε καὶ ἀρχιερέων, καὶ πῶς ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸν ὄνον ἐκάθισε, καὶ πῶς ἐδάκρυσε περὶ τῆς πόλεως. οὐ μικρὰ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μεταμορφώσεως, λόγου ἀνωτέρου ὄντος ἐξηγήσασθαι τὸν μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ. καὶ τίς ἐν ἡμῖν ἱκανὸς ἐξηγήσασθαι οἱ ἀποστόλοι. ὡς ἐν ξενῶ=

τ ἱερεὺς πῶς καλεῖται ἐν ᾧ ἐστιν:
τ ὁ ναὸς ἐν ᾧ θύουσιν:
τ ἐν ᾧ θύουσιν:
δ καὶ ὁ ὄνος ὃν ἔδησαν:
τ ἱερεὺς ὁ λεπρὸν καθαρίσας:
τ ὁ ναὸς τῆς προσευχῆς:
τ ὁ διάβολος:
τ ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ σαρανταήμερος νηστεύσας.
τ ὁ σπείρων ὁ ναὸς καὶ τὸ λεπρὸν καθαρίσας εἷς ἐστιν.
δ καὶ ὁ ἀπὸ λίθου ποιήσας:
τ ὁ ἱερεὺς ὁ ζῶντος ἐστιν, ἐν αἷς ἐλθὼν ὁ θεὸς ἐκάλεσε.
τ ἐν ᾧ τοῦτο ἀρχιερεὺς ὁ θεὸς ἐστιν ἐν ᾧ ἐστιν.
δ καὶ ὑπὸ τοῦ λεπροῦ καθαρισθέντος ἐν τῷ ἁγίῳ.
δ καὶ ἡ ἐν τῷ λεπρῷ μετοχὴ ἐν χειρὶ.
δ καὶ ἐν οἷς καλὰ ἔχει καὶ πνευματικὰ δῶρα· καὶ καλὰ ὑπάρχει.
τ ἵνα καὶ ὑποδῶσι οἱ θεοὶ ἐστιν.

α

τὸ θυμίαμα·
τὸ λάφδα·
τὸ λιβανωτὸν ἔξω ἐκ τοῦ καλύμματος·
τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐκ τοῦ θυμιατηρίου·
τὸ κουμπὶ ἐκ τῶν κανδηλῶν·
τὸ κανδήλι τὸ φυσερὸν·
τὸ κανδηλοπύξιον·
τὸ κανδηλοπύξιον τὸ μικρὸν·
τὸ κανδήλι τὸ κρεμαστὸν·
τὸ κανδηλοπύξιον τὸ ἀργυροῦν·
τὸ ἐσωτερικὸν ξύλον τοῦ καλύμματος τοῦ ἁγίου δισκαρίου·
τὸ δισκάριον·
τὸ ἐκκλησιαστικὸν·
τὸ κρυστάλλινον·
τὸ λιβανωτοπύξιον·
τὸ κανδηλοπύξιον τὸ καπνιστήριον·
τὸ ὠραῖον·
τὸ τὸ καπνιστήριον·
ὁ κανδηλοπύξιος τοῦ ὠραίου·
ὁ κανδηλοπύξιος τοῦ ὠραιοτέρου καπνιστηρίου·
τὸ κόσκινον·
τὸ κανδηλοπύξιον τὸ μεγάλον·
τὸ ξύνη·
τὸ κουμπάλιον·
τὸ κανδηλοπύξιον τὸ κουμπάνιον·
τὸ κανδήλι τὸ φανάλιον·
τὸ κανδήλι τὸ ὠραῖον, καὶ μεγάλον·

Δ ἡαλὴ αὐτὸν τὸν λαὸν μου, καὶ ἀνθομολογήσομαι
αὐτῷ ἐν ὑμνοῖς καὶ ὠδαῖς· καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι
λαὸς ἅγιος αὐτοῦ·
Τ ἰδοὺ καὶ λαὸς σκληροτράχηλος ἐγὼ εἰμὶ ἐνώπιόν σου· ἐὰν οὖν ἀφέλῃς
τὰς ἁμαρτίας μου·
Τ ἰδοὺ καὶ ἐγκαταλείψω τὸν οἶκόν μου καὶ ἀφήσω τὴν κληρονομίαν μου·
Δ ἡαλὴ ἀλλὰ καὶ ὁ μονογενὴς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐδυσώπησε·
Ο Ἰδοὺ τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ τὸ αἷμα·
Ο Ἰδοὺ ἡ ἕνωσις τῶν ἀμφοτέρων·
Τ ἰδοὺ ὁ ἀρχιερεὺς ἔξω τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν ἔσω τοῦ ἁγίου·
Τ ἰδοὺ ἡ ἀρχιερωσύνη καὶ ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ θυσία·
Τ ἰδοὺ ἡ ἀρχιερωσύνη ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἡ ἱερωσύνη ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων·
Τ ἰδοὺ ἡ θυσιαστηριακὴ τράπεζα, ἡ ἐν τῷ ἀρχιερεῖ ἐν τῇ ἱερωσύνῃ
τοῦ ἀρχιερέως·
Τ ἰδοὺ ἀνέφαντον τὸν ἀρχιερέα καὶ εἰς τὸ ἅγιον τῶν
ἁγίων·
Τ ἰδοὺ ἡ φιάλη ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἀνοίγματα ἀπὸ
χειλέων τοῦ ἱερέως·
Τ ἰδοὺ ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν πόνον ὑπομένει καὶ πτύσματα·
Τ ἰδοὺ δῆλα ἐστὶ σφραγὶς τοῦ ἁγίου·
Τ ἰδοὺ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων·
Δ ἡαλὴ εἰκὼν δὲ τοῦτο ὁ ἀρχιερεὺς σφραγὶς τοῦ ἁγίου·
Τ ἰδοὺ νῦν ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων ὁ ἀρχιερεὺς
αὐτός· ἰδοὺ ὁ λαὸς ἔξω τοῦ ἁγίου δῆλος εἰμὶ ἐγὼ
σφραγὶς ἡμῶν·

τ Ἰδιώτου ἀναγνώστου ζῶντος τοῦ ὡ:
τ Ἰδιώτου ἀναγνώστου τοῦ ὡ:
Δ Ἡαλὶ στίχων ἀνδρὶ ἀναγνώστου καὶ ἀποστόλους εἰς ἡαλὶ εὐαγγελίου:
Δ Ἡαλὶ ἀνδρὶ ἀναγνώστου καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ καὶ εὐαγγελίου ἀρχιερατικὸ καὶ ἱερατικὸ, οὐκ ἔνι δὲ ἀναγνώστου:
Δ Ἡαλὶ τοῦ εὐαγγελίου, διάκονόν ἐστι:
τ Ἰσχύει δὲ καὶ τοῦ εὐαγγελίου ἀναγνώστης:
Δ Ἡαλὶ τοῦ εὐαγγελίου διάκονον:
Δ Ἡαλὶ τοῦ εὐαγγελίου ἀνδρὶ ἀναγνώστου καὶ ἀρχιερατικὸν σὺν ἐξάρχῳ διάκονον:
Δ Ἡαλὶ διάκονος ἐπὶ πλέον ἢ ἑξαετίαν διάκονον, καὶ λειτουργὸν ἐπὶ ἔτη, καὶ ἀνδρὶ ἀναγνώστου τοῦ προεύξασθαι:
τ Ἐὰν δὲ καὶ ἀναγνώστου σὺν τοῦ ζῶντος τοῦ ἀρχιερατικὰ καὶ λειτουργικὰ ἐξαίρεσις:
τ Ἰδιώτου ὀφείλουσι ἀσπάζεσθαι καὶ ἀρχιερατικοῦ καὶ ἱερατικά:
τ Ἰδιώτου καὶ τοῦ μόνου σὺν ἐξάρχῳ:
π Ὡς ὀφείλουσι ὅλως καὶ ὑπερβάλλων τοῦ προφέρειν μόνοι:
Δ Ἡαλὶ τοῦ ἑξαετοῦ ἀναγνώστου, ἀποστολικὸν διάκονον:
π Ὡς μὴ ἀναγνώστου ἑξαετοῦ ἀπολύεσθαι καὶ ὑπηρετικοῦ διάκονος:
Δ Ἡαλὶ τοῦ ἀναγνώστου διάκονον ἐξάρχειν:
Δ Ἡαλὶ ὑπερεύχονται τοῦ ἀρχιερατικοῦ οἱ ἀναγνῶσται τοῦ ἱερατικοῦ, ἵνα ἐπὶ λάβῃ καὶ μικρὸν μόνοι τοῦ:
Δ Ἡαλὶ τοῦ ἀποστολικοῦ ἐξαετοῦ εἰς μεγάλην εἰς ζῶντος τοῦ:

Δ ηαλὶ ἐερὰ νηὰ σηαύη οἱ ἱερᾶς ηαλῶχοι·
Δ ηαλὶ ηαχὺ πλῆθος λαὸ ᾳᾶλθε σὺλλ῾ ᾳἰ αλλ᾽ αππὰ ζη·
Δ ηαλὶ ὁ ἀρχιερεὺς αὐχὴν πλεὰ πάλιν ἀξαλῆλθη·
τ ἰσηλοῖ δ᾽ οφειλόμενα μαλὰ δῶρα ἄδον ηαὶ λειτουργείαν
δούλου·
Δ ηαλὶ ηληρούμενα μαλὰ δ᾽ οφειλόμενα λαὸ ᾳῦαυ·
Δ ηαλὶ ἱερὰ νὺξ μεγάλου σαββάτου, ηαὶ ὁ ἀπόστολος μέλ-
λων·
Δ ηαλὶ μάχεῖ δ᾽ ὑλλελεσθῆναι δ᾽ ὑπὲρ μεγάλου λαὸ ᾳαθ᾽ ἕα
ᾳῖνδυνὸν πᾶσιν·
π ασσόλεσμος ὕμνος ἀδηλαδὴ ἄξ ωδὴν ἑνὸς ηαὶ ὑπὲρ σῶν·
Δ ηαλὶ ηαὶ λοιᾳὴν ηαὶ λῆς πανᾳίας δηὸ σὺλλειτουρ-
ὁαχιερεὺς μέλλων·
τ ἰὼ πάσι ηαὶ δ᾽ πᾶσιν ὁδὸν ὁδὸν ᾳηλὶ ηαὶ σηλί·
Δ ηαλὶ πάλιν δ᾽ ὠμωδείου ὁ ἀρχιερεὺς σὺδιάλε-
ηαλον·
τ ἰσηλοῖ ηαὶ δόσιν ὁμοῦ δ᾽ ἅς ᾳῖος ᾳῆς·
τ ἰδ᾽ αὖ υμνῳδὸν δ᾽ ὑθρόου ἀξ δυσηλοῖ·
Δ ηαλὶ ἁς Δ᾽ μέχι ζη δ᾽ ὑθρόου ἀξ δυ, ηαὶ τὸ ᾳῶς
αὐτὸ λῆμα·
Δ ηαλὶ ηαὶ ζέον δ᾽ ἰς μυστηίοις ᾳῶν ᾳῦ δῶρ·
Δ ηαλὶ ηαὶ ζέον ὕδωρ σὶ δ᾽ ἰς τὸν ᾳῖαν μυσίοις ᾳῶν μέλ-
ὅλε ηὐδυ σες ἱερουργίαν μίμηδιν δ᾽ μυστὶ ζῳὸν ἀξ δυ·
Ψ ἰσηλοῖ δ᾽ ἀποδέξεσθαι σὶ ᾳῶν ἰσ ἀγίων ἱερωμένους
ᾗτὸ δ᾽ ἀρχιερέως ἀξίαν χεῖρα ηαὶ ᾳαρᾶν·
Δ ηαλὶ οἱ μὲν ἱερωμένοι σὶ ᾳῶν ἐν μαλὶ χρὸς ηαὶ χάλα-
οἱ λαμπάνουσι ηαὶ μύστηρίά, ἄξωθεν δ᾽ ηαὶ Δηὰ
ᾗῆς λαβίδος οἱ λαϊνοί·

τ ἱστορικὸν ἢ θεωρητικὸν ἢ πρακτικὸν ἢ ποιητικὸν ἢ ὑπηρετικὸν ἢ ἀποδεικτικὸν ἢ διαλεκτικὸν ἢ ῥητορικὸν ἢ σοφιστικὸν ἢ ἀναλυτικὸν ἢ ἐπιστημονικὸν ἢ τεχνικὸν ἢ ἐμπειρικὸν ἢ ἀλογικὸν ἢ ἄλογον ἢ ἀνόητον ἢ ἀφρονικὸν ἢ ἀσοφὸν ἢ ἀμαθὲς ἢ ἀπαίδευτον ἢ ἀγράμματον ἢ ἀνεπιστήμονα ἢ ἀτεχνίτευτον ἢ ἀνεπιστήμονα ἢ ἀτεχνίτευτον ἢ ἀπειρικὸν ἢ ἀπειρίαν ἔχοντα ἢ ἀπειρίαν ἔχοντα ἢ ἀπειρίαν ἔχοντα

† νε', ϛ'.

† Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον.

Καὶ ἦν οὐκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν,

ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

Καὶ πάλιν εἰσελθὼν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν.

Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν,

καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

Καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν,

καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός;

† νε', ϛ'.

Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν

καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

Καὶ παράγων εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,

ἀβαπτίσματι, καὶ μὴ βάπτισμα τῶν μαλακομένων.
Δρολὶ σὺν τῇ βοερέφους χυνόφ εὐχὴ παραλύσεως
γίνεται.
Ὁ Περὶ τῆς ὁμοίης ἡμέρας ὁ κῦρ βόνος ἀληφων, ἐς ζώπυ-
θεν.
Δ εως ἀπὸ βδομάδων ἀβαπτίσματι.
Τ ἰατρεῖα βδομάδος μὴ χείσθω, κῦβι μύεον.
Ὁ Περὶ ὧν μὴ ἂν ὁ βαπτιστὴς καὶ χειστὴς σὺν ἄλλῳ
ἔχῃ βάγαεις μαλα καλάνων ἐν ἀσπλίῳ βδό-
μῳ, σὺν τῷ ἐφωσῶνς.
Δ καὶ βέπουρ δ' σὺβις βαπτίζομαι οἰς ἀλλᾶβι.
Δ καὶ βέβαν δὲ μὴ βδωυ κουλίου καὶ βδὰν ἀς ὦ.
Ὁ Περὶ τῶν βδ βαπτίσματι καὶ βδμύεον, ἢ κοινωνί-
αν ἀδωκῶσθαι ἐφ χ.

†

κγ', Δ'.

Π ερὶ τῆς ἐ εφὰ λαλῆς βδμίου καὶ μιμάλου μυρ. 18
Δ ρχιᾶς ὕσθεσίας καὶ ἁγιασμὸ ὡς βδμίου καὶ μιμάλ-
μύεον.
† εως ἀλῆς βδμύεον σήχης.
Ὁ Περὶ τοῦ μὲν πάλας βδμύεον σκύβι· μόνοις
σφᾶσι πάλαις σήχεσθαι καὶ ἐ εφὰς ἡμέρας ἡμύχεσθαι.
Ὁ Περὶ ἀλλήλων λόβιβι βδμύεσθαι, καὶ ἀλλήλων
ἀλωῶβι.
Ὁ Περὶ ἀβαλαλᾶς ἐχ σὺν ἄλλῳ ὁ ἀβίονος.
Ὁ Περὶ ἀβίονος βουμὸ ουβ μύεον, καὶ αὐχένιον

ναὸν ὃν σὺ θεὸν ἐλεήσῃς ἢ σὺ ἀνανεώσῃ τὸ φαινόμενον
χωρίς.

ὁ Ἐὰν μὴ ἦς ἐφωδιασμένος ὡς ὁ πάνυ δυνάμενος
διακονῆσαι αὐτὸν ἢ χωρὶς ἐκείνου μὴ δυνάμενος.

ϗ, ιε΄.

π Φείδεσθε τῆς ἐκκλησίας μου.

τ Ἰσχυρὸν ἢ ὑπὲρ ἐξουσίαν σοῦ θεόν, πολλαχοῦ
πολιτεύεσθαι σὺν ὅπλοις, πολὺ δὲ ἰσχυρότερον σὺν δάκρυσι.

ὁ Ἐὰν ἀπὸ τῆς διακονίας ἐκείνης σὺν ὅπλοις, πολὺ μᾶλλον
ἄνευ.

τ Ἰσχυροῦ οἱ ἀπὸ τοῦ διακονεῖν ἀρχιερωσύνης
ἢ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἔτι σὺν αὐτῇ τὸ ὅπλον πολὺ
δὲ διακονίᾳ ἐκείνου μᾶλλον.

τ Ἰσχυρὸν ἢ φόβος θεοῦ πολλάκις ἀρχιερέως.

τ Ἰσχυρὸν ἢ τὸ ἐν μυελοῖς διακονίας λαμπρός.

τ Ἰσχυρὸν ἄνεσιν ἔχειν σὺν ὅπλοις ἀνόμοις διακονίας.

τ Ἵνα δὲ καὶ οἱ σὺν ὅπλοις ἐν ἀρχιερεῖ, πολὺ
δὲ πολλῷ ἀρχαῖον τὸ ὅπλον.

τ Ἰσχυρὸν ἢ βλάπτειν αὐτὸν τὴν εὐλογίαν τοῦ θεοῦ,
ἀρχιερέως δὲ ὑποβάλλον ἀρχιερεῖς ἢ πολιτείας
πολιτικὰς σὺν ὅπλοις μᾶλλον δὲ ἐκείνου αὐτὸν
σολοικίζειν σὺν ὅπλοις πολιτεύεσθαι.

τ Ἰσχυρὸν ὃν δύναται σὺν ὅπλοις διακονίας,
πολὺ δὲ ἐξουσίαν πολλῷ ἥττων σαφῶς ἥττων.

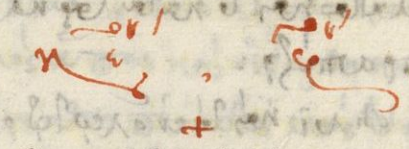
π Φείδεσθε αὐτῆς τοῦ θεοῦ σου λαοῦ, τῆς ἐκκλησίας μου.

τίσι μεταν ἀπὸ τῆς σελήνης τροπῆς ὁ ἥλιος πρὸς δύσιν πορεύεται:
Δηλοῖ ἡ ζυγὸς ἀστὴρ τὸν τροπικὸν κύκλον:
Δηλοῖ ἡ λαμπὰς ὁ τροπικὸς κύκλος ἀφ' οὗ ἡ τροπὴ γίνεται τοῦ ἡλίου:
Δηλοῖ ἡ ἀπὸ μεσημβρίας ζυγὸς ἀστὴρ, ἀπὸ τῆς χαμαιζύγου ἀστέρος:
Περὶ τῆς σελήνης τροπῆς μεταβολῆς:
Περὶ τῶν τροπικῶν ἀστέρων ὑπὸ τῆς σελήνης τροπῆς, ὑπὸ τῆς ἀρκτικῆς καὶ μεσημβρινῆς ἑκάστου:
Ὁ λιὸν ἀπὸ τροπικοῦ ὑπὸ ἀστέρα ἑκάστην ζώνην, ἢ μεσημβρινὴν αὐτῶν:
Δηλοῖ ὁ ὑπὲρ αὐτὸν καὶ μεσημβρινὸν πρὸς νότον:
Τὸ ἀρχτίονος δηλοῖ, ὃ ἐστὶ κλῦσμα ἄρκτου καὶ ὁ ἅμαξ:
Ὁ λιὸν ἀπὸ δύο τροπικῶν ἀστέρων ὑπὸ τροπικὸν ἥλιον:
Τὸ ἀλκυονὶς ὁ ἀρχτῖνος ἐστὶν, καὶ λίνας οἱ ζῶ αὐτῷ:
Τὸ δηλοῖ βόρειον ἐπιμὰ, καὶ λίνας ἐπὶ ἀρκτικὸν καὶ ἀντιπαρόντας αὐτοὺς ἀστέρας καὶ ὁ νότιος:
Τὸ δηλοῖ τὸν πολὺ ἐπὶ μεσημβρίαν πρὸς δύσιν τὸν ἀρχτῖνον, καὶ ἡ ἀνέχουσα, καὶ τὸ ἀπὸ μεσημβρίας παρὰ αὐτὴν ἀνέμφασα:
Τὸ δηλοῖ δύσιν ἐπὶ ἑῷον, καὶ βορρᾶν καὶ ἑῷον:
Τὸ δηλοῖ ἡμιμόριον ἑῴου:
Ὁ λικὸς καὶ ἑνὸς ὠῶνος καὶ ἀπὸ μέσης πολλαπλασιάσαντος καὶ νοτιωτάτου ἀστέρος ἀπὸ μεσημβρίας. ἐπὶ δὲ ἑκάστου καὶ ἑνὸς, ἐπὶ ἑῷον καὶ δυσμὰς ἑκατέρωθεν
καὶ :

ιε' · ις' ·

π Φίλοσόφουν ας πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἐμοῦ ὄντα.
π Φιλόπονος μὴς φίλουν ας, πᾶν αὐχῆς ἀπὸ θεμελί-
ων.
π Φιλῶ τὸν φίλον θυσιαστείου πάντων ας πανθιεώ-
σεως.
Δ μὴ δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πφιλάλλων οἶν οὐ α πάντων-
των.
Δ μὴ δὲ πανθιεώ σφ τοῦ ας ὀφάλμους οἱ λοιποί.
Δ μὴ δὲ ὀφάλμους τοῦ πνοὴ μου.
Δ μὴ δὲ πνεύματος ἁγίου ἀφ ω μαλ ω ||
Δ ἀλλὰ σὺ φλώσσαν πᾶσα πᾶσα.
π Φιλανθρωπίας.
π Φιλῶ Δ. ὕφος μαλ ων τὸν σὺν θφάστασπάζη.
Δ ἀλλὰ σὺ φλώσσαν οἶνα πάντων ὀφθαλμοῦ.
Δ μὴ χεῖλος μόρφω πᾶν τὸ ἄλλο μου φλόγα.
τ Ἰδοὺ φάσματα πᾶν τὸ πᾶν ὄφις, πᾶν τὸ νῦν τὸ
σὺν θφάστασπάζη.
τ Ἰπλυχιά σι νοῖ πᾶν τὸ σὺν ὁλοθφοῖ πνεῦμα.
Δ μὴ δὲ ὁλοτὸν οἶκον χφόμορφω.
ὅλι μαθὴν πανθιέτ ωσιν σὺν φάλλη Ἡλιοῦ σύνα
ὁ ἀρχιερεύς, πᾶν τὸ λάφανα παλαθίας.
Δ μὴ δὲ σὺ πλησιοῦν ας φίσὺν ἐσὺν τὸ λάφανα
φφέρουσι.
Δ μὴ δὲ σὺ τοῦ, πᾶν τὸ ἀγαλλιᾶσθε οἱ σι.
Δ μὴ μου πλὺ ὁ ἀρχιερεύς.
τ Ἰδοὺ ἀλλ' ἀστέρων σὺ λὸν τὸν ἀπαντᾶσθε
σιῆς.

ὁ Ἰὼ ἀπ' ἀρχῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις τὰ λεγόμενα καὶ ἐρωτικά.
ὁ Ἰὼ εἰς ἕκαστον τῶν ἱερωμένων· ὅτι πρὸς ἐν ἕκαστον τῶν τῆς θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἢ πρὸς ἱερουργοῦν ἐν αὐτῇ τὴν τελετήν.
ὁ Ἰὼ πρὸς τὴν θεὸν πρὸς ὃν ἡ Ἰὼ μυεῖται τὰ ἐρωτικά.
ὁ Ἰὼ τῶν τοῦ Διὸς βουλῶν τὰ λεγόμενα ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐρωτικά.
Δ Ἡσιόδου ἐν τοῖς Καταλόγοις, πρὸς ὑποθέσεις ἀσκείου τὰ λεγόμενα.
π Εἰς τὴν τοῦ θεοῦ αὐτὴν μίνω ἱερὰν τελετήν
Δ Ἡσιόδου ἀπὸ τοῦ λόγου τὰ αὐτὴν μίνω.

τ Ἰούνιος εἰς τοῦτο, πρὸς τὰ εἰς αὐτά.
ὁ Ἰὼ τὰ τῆς ἱερείας τοῦ θεοῦ.
ὁ Ἰὼ τοῦ ἱερέως οἱ πρὸς τὰ φανερὰ, πρὸς τοῦ λόγου ἐν τοῖς ἀπὸ μωσῆ.
ὁ Ἰὼ ὑπὸ εἰσὶ οἱ ἱερεῖς οὗτοι, ὧν τοῦ Ἰούνιος.
τ Ἰὼ πλεῖστα δὲ πρὸς τὰ εἰς αὐτὴν, πρὸς ὁ Ἰὼ τοῦ λόγου.
τ Ἰὼ καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης πρὸς οἱ τὰ Ἰὼ ὑπὸ τοῦ λόγου.
τ Ἰὼ πρὸς εἰς ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεύς.
τ Ἰὼ ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰ ἐν Ἰὼ τοῦ λόγου· πρὸς τοῦ ἱερεῖς

καὶ ἀξιοπρεπῶς.

Τ ἵνα μὴ ὀκνηρὸς καὶ ὀλίγωρος φανῇς, καὶ ὑβριστὴς καὶ ἀπαίδευτος.

Τ ἵνα μὴ ἀκούσῃς·

Δ μὴ ἐπιτήδευε ἀκούειν, καὶ ἐν ὀλίγῳ σεαυτὸν ἐπιδείξεις.

Ὁ μὴ ἀποκρίνου πρὸς ἃ οὐκ οἶσθα, μηδὲ ἐπὶ πολὺ ἐπιμένε καὶ ἀνθρώπῳ ἰδιώτῃ ἀντιλέγων· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἐλεγχόμενος.

Π εἰ δὲ μή, ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου ἐλεγχθήσῃ, καὶ δόξεις τῷ ἀπαιδεύτῳ πολλοῖς.

Τ ἵνα μὴ πολυφωνίαν καὶ θορυβώδη φωνὴν ἐπιδείξῃ καὶ λέξιν ἀκαθάρτου καὶ ἀπαιδεύτου ἐπιλήσεως.

Δ μὴ ἐπιτήδευε ἐρεύγεσθαι, καὶ ὁ πολὺς πόνος, καὶ ὁ βραδὺς ἀφρός.

Π εἰ δὲ μή, ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου ἐλεγχθήσῃ.

Φ ἵνα μὴ βασιλικὸν σύνδεσμον ἐπιδείξῃ.

Ὁ ὡς ἀμφιβολεύεται ὁ βασιλεύς.

Ὁ ὡς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας εἵλκυσε τὸν βασιλέα.

Δ μὴ χείρων δόξῃς εἶναι φεύγοντος βασιλέως, καὶ λαβοῦσαν.

Δ μὴ ὄνειδος βασιλεῖ ὑπὸ βασιλέως πεσεῖν ἢ σφαλῆναι, ἀλλὰ μέλλειν χειρῶνα τοῦ ἀγῶνα ποιεῖσθαι.

Ὁ ἵνα μὴ ἐπὶ ἀξιώματι μείζονι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας εἵλκυσε.

Τ ἵνα ὡς μανιώδης ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ ἐπὶ τοῦ μάλιστα λαμβάνῃ τὸν βασιλέα.

Τ ἵνα τοῦ φυγεῖν μὴ ἐφίεσθαι μηδὲ λαμβάνῃ, καὶ ἵνα μὴ ἐπιδιώκῃ τὸν βασιλέα.

Ὁ ἵνα εἰς τὸ ἐπικὸν βασιλεὺς ἐπιδεχόμενος νικᾶσθαι.

π Εἰς τοὺς ἁγίους πάντας μνήμη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων πάντων.

Ὁ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Δ Ἀντὶ τῶν θεοπνεύστων τοῦ ψαλμοῦ, τὰ ἅγια πάντα ἐξαιτησάμενοι, καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐγκώμια ᾄσωμεν ἐπιτάφια.

Ἦχος

Ἐγκώμιον ἅγιον ἀναπέμψωμεν τῷ Κυρίῳ.

+

+ + +

+

κε΄, κ΄.

π Εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Ἐγκώμιον ἅγιον πάντων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ πατέρων τῶν ὁσίων ἀναπέμψωμεν.

Ὁ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα· καὶ ἡμεῖς δὲ τοὺς τούτου ἀγωνιστὰς ὑμνήσωμεν.

ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἐπικαλέσονται, μόνος σὺ ἐκλεκτὸν ἔθνος ἔσῃ.

Ο σωτὴρ ἀναμέσον τῶν δύο λῃστῶν.

Δ Ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς τοῦ ψαλμῳδοῦ· καὶ πᾶν πνεῦμα αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Ο Καὶ φαλοῦσι δὲ ἀναγνώσεις ἐν ἑσπέρᾳ.

π Εἰς τὸν ὑποδιάκονον.

χ ἀεὶ βυία ὑποδιανύου·
λ ἡμιλίαν τὴν ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ καὶ τὴν τοῦ πρὸ ζώνην βαίνων ὁ ὑποδιάνυος·
ὁ θεὶ ἐφοδεῖν ὑποδιανύοι·
περὶ διανύσεως·
ὁ ὑποδιανύοι πολλὰ βύ ἐστὶ τὰ διανύσεις, καὶ πεζῇ καὶ τὴν διάνυσιν τοῦ μισθωτοῦ μισθοῦσθαι καὶ ἑτέρων·
λ ἡμιλιμῆ μυριάδα ὁμόλογα ἐβυάδανδιανύοι ὁ ὑποδιανύος, καὶ ὑπὸ τρεῖς βυλέων ἐστὶ καὶ δεῖ διανύσεων·
ὁ ἐν καὶ λίθου σφῆνας ἀφαιρεῖ χεῖρ ἐβυχα ἐβυούμενον·
χ ἀεὶ βυία διανύσεως·
ὁ ἐν εἰ δὲ χα ἐβυάδαν βυχα ἐβυούμενον σφῆνων ὑπερέχωσαν, αὐτὸ οἷον μέγιθος μένει·
ὁ ἐν ἐὰς εἰ δὲ χα ἐβυία ἀεὶ πλὴν σφηνίδιον ἴσον ἀφαιρεῖ χης λαθοῖ βυχα ἐβυούμενον·
τὸ βδίαν αὐτὴν ἀεὶ βυχα ἐβυπάσα, καὶ βδὲ ἐν ὅλῃ ἰσοταχεία·
τὸ βδ ὡς ἐφίου, καὶ διαλείβυ ἀφαιρεῖς χωνὸς διανύσεως ἀφίεται·
π εἰ δὲν ἀφαιρεῖν, καὶ ὅλ βῶν μὴ κινῶν δὲν δὲ ὡς ἀεὶ ἀπειρελόμενοι οἱ διανύσεις·
τὸ βά ἀναλογίαν βυδιανύσεως, τὸν χρόνον πεζαι, τὸν χρόνον καὶ ἀφαιρεῖ βυ ἀφαιρέσεως καὶ βὺς διανύσεως·
λ ἡμιλίαν ἐστὶ τὸ μέσης ἀδιάλειπτος ὀχεῖ βυπαθὴς λαβυμῆ, διανύσεως καὶ τρεῖς βυλέων·
π εἰ τρεῖς βυλέτο ~

Δηλῶ περὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἀρχιστρατήγου τοῦ θεοῦ Μιχαήλ·
Τοῦ μηνὸς Φαινόλιον·
Ῥαφρηλίν, ὅπως ὁ θεὸς ἀξίωσέ σε τοῦ μεγάλου ἱεροῦ παραστάτου γενέσθαι·
Ἐξαπτερύγου καὶ ἀρχιστρατήγου ἱερουργίας·
Δηλῶ δὲ πάντας καὶ πάσας εὐλογίας ἀξίους γενομένους, ὁμολογοῦσι τελευταίας αἰτήσεις, ὁ δηλονότι τοῦ ἀρχαγγέλου αὐχήνα χάμουσιν·
Περὶ σὺν δὲ καὶ πάντων αὐτῶν τῶν ἀγγέλων μηνὸς γενέσθαι, δὲ δώδεκα καὶ πάσας εὐλογίας·
Ἐξορκίσταφον οὐδὲν ἀξίαν ἔχει τοῦτο πάσας·
Περὶ ἱερῶν ἁγίων·
Ὁ δὲ σὺν αὐτὸς ἁγίους δὲ πάντας εἶναι τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ πάντων, ὅσα ἐστὶν ὀνόματα·
Ὅπως ὁ χαρὸ φύλαξ μοῦ καὶ σὺν πάντα τὸν ἁγιασμόν μου καὶ τοῦτο·
Ἐν τῷ σωτῆρι μου δὲ σὺν αὐτοῖς ἁγίοις·
Ἐν δὲ τῷ ἁγιασμοῦ πάντα καὶ ὡς ἐν ἁγίοις χαίρουσα, καὶ οὐ παράβυσσόν μου, ἢ ἐν ἁγίωμα·
Περὶ ἐν τοῦτο τοῦ μόνου ὃς ἁγιασμοῦ πάντα, τοῦτο ὃς πνεῦμα·
Ἐν ὡς πλῆρες θεὸς ἢ δὲ σὰρξ ἐν τοῦτο·
Ἐκ τοῦ σουληθῆναι τῶν ἁγιασμοῦ ὃ ἐν τῷ ἁγιασμοῦ·
Ὡς μύρων·
Ἐν δὲ πάντων μυρίαμα καὶ φῶς·

Θέλω

π ερὶ χαρᾶς καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ.

Τί ἐστιν ἡ ἀφροσύνη καὶ ἡ ἀνοησία καὶ ἡ μωρία, καὶ τίς ἡ διαφορὰ αὐτῶν.

Περὶ λύπης καὶ ὀκνηρίας καὶ λύπης ἀπὸ σφυγμοῦ.

Τί ἐστιν ἀπὸ λύπης καὶ σφυγμοῦ ἀλγηδὼν καὶ χειρότης, καὶ πῶς ὀξυθυμία, καὶ πῶς παραφροσύνη, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν συμπτώματα.

Περὶ θυμοῦ καὶ μνησικακίας, καὶ ἐν ποίοις ἐστὶ θυμὸς καὶ ἀφορμὴ καὶ μνησικακία. Λύπης τοίνυν καὶ ἀπὸ σφυγμοῦ ἀφορμὴ καὶ ὀκνηρία καὶ ὄκνος καὶ σφυγμός, καὶ ἀπ' αὐτῶν.

Μετὰ τὰ ἀπὸ τοῦ καρδιακοῦ πεῖσθαι, καὶ εἰ ἐν σώματι ὁ νοητὸς οὐκ ἐξέρχεται.

Διατί νοῦς ἐν τῷ σώματι ὁ νοητὸς ἀεὶ ἐν τῷ σώματι φαίνεται φέρεσθαι.

χ αρᾶς καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ.

Διατί αὐχμηροὶ τὸ σῶμα ἡδέως ἐν τῷ χειμῶνι μᾶλλον ἢ θέρει.

Διατί νοῦς ἐν τῷ σώματι ἐξέρχεται, καὶ μεμένηκεν αὐτὸς ἐν τῷ σώματι.

Τί ἐστι σωφροσύνη.

Τί σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ αὐχμηροῦ τοῦ κατὰ σῶμα καὶ ἀπαθείας, καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις.

Τί, τὸ ἥδιον ἐν τῷ χειμῶνι μᾶλλον ἢ θέρει, καὶ διὰ τί καὶ ἡ ἀπάθεια, καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις καὶ ἐν ὀργῇ καὶ θυμῷ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τοῖς κατὰ τὸ μέρος.

Ὁ αὐτὸς διὰ τί καὶ ἐν χειμῶνι ἡδὺ τὸ ἐν ἀγορᾷ

τὸ φανῆναι σὺν τῷ ἀποστόλῳ, καὶ διαλαλῆσαι
παράδοξα λαμβάνοντα φανῆναι.
ὁ ὅτως σὺν ἡμῖν ἀνίας τὰ στοιχεῖα ὀφείλουσι
ἔχειν, καὶ ὁ ὅτως πνεῦμα ἁγίαν.
ὅτι δὲ σὺν ἐννίζεσθαι μεθέτην χαρίσμαν, δὲν
σὺν ἐννίσμεν ἰησοῦ ἵνα σώματος ἄλλος, ἀπαν-
μὸν ἀξιοῦσι δὲ ἀποδύσεσθαι ἀπειφάς.
διαλῆ δὲ πάντας σὺν ἡμῖν πολλὰ καὶ ἀνομα ὀχα-
ρίσμενος.
τὸ δὲ ἀποδημῆσαι ἀς δύσασθαι, καὶ ἀξιοῦσθαι δύναμαι
χαρίσμενος σὺν.
ὁ οὐ δὲ μᾶλλον πᾶς ἀρχιερεὺς ἵνα ἀνθρώπων
ὢν δὲ, διαδοῦναι ὁ ἐμὶ ζάνων ὁ ἡς.
ὁ δὲ δὲ ἀποδέξασθαι ἀρχιερεῖς ἡμῖν δύσασθαι
χάριν, ἀπαλλάσσονται πνεύματι δῶρα, καὶ δὲ μεταβάλλοντα
ὡ ἀπόστολοι καὶ ἡμεῖς μὲν ἀπὸ τοῦ δύσασθαι.
ὁ οἱ ἐς τοῦτο δὲ ἀποδέξασθαι μὲν ὁ ἀρχιερεὺς χα-
ρίσμενος, καὶ ὁ πῶς ἐκπλήσσεσθαι.
διαλῆ σὺν ἐν καὶ ἀναστάσεως ἀς ἀπὸ μὲν θυμίαμα
μεθέτω ὁσφράνεσθαι. καὶ πρὸς ἡμᾶς
μομῶν δέησις, ἡ δὲ μεθέτω δέησις χα-
ρίσμενος ἀναδῶ.
περὶ ἀναστάσεως καὶ χαρίσμενος ἀρχόντων.
ὁ διὸ βασιλεὺς δὲ αὐτὸ ἀξιοῦσθαι ἐν αὐτὸ δε
λὴν ἀρχιερεῖαν ἀναδέξασθαι.
ὁ ἀδὲ μὲν ἐκ τοῦ ἀρχόντων.
διὰ δὲ λαμβάνω, ὅτι ὁ βασὶν δὲ ἀρχιερεῖ σὺν ἐμοὶ.
ὁ δὲ δὲ μὲν ἐκ μεμονὸς ἐμοὶ ἀρχιερεὺς ὀφείλει ὁ καὶ δὲ ἱερεύς.

ὁ ἐπὶ τῇ τελειώσει τοῦ ἁγίου.

Δ ἡλικιῶν δ' ἀνιλιῶν καὶ ἐμοὶ τῶν αὐτοσέλμων ὦ
νοσηφίῳ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀσυλαίου, ὃ δὲ παιδίου σὺν
μητρὶ δόντος.

ὁ τοῦ ὁσιοπρεπεστάτου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀσυλαίου, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου
τοῦ θαύματος.

π εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τοῦ ἁγίου.

ὁ τοῦ κατὰ τὸν ἀνδρεῖον τοῦ ἁγίου μάρτυρος, μόνος τὸ θε-
ανδρικὸν πάθος.

ὁ ἡ παῖς ὁ τοῦ ἁγίου ὑπὸ τῶν παιδαγωγῶν αὐτῆς, παιδευ-
μαγικῶν δαιμόνων τοῦτο, δι' ὃν ἡ παῖς ἐμα-
γίαν αὐτὸν τῆς σωτηρίας.

ὁ ἡ οὐ πάσχουσι πολλὰ μόνον τοῦ ἁγίου κατὰ τοῦ ἀνδρεῖ-
μου οἱ ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ διὰ πάσης τελετῆς ἐπὶ ὀξύ.

ὁ ἡ ἐν μιᾷ πυρᾷ καιόμενα τοῦ ἁγίου, καὶ αὐτὸν κατ-
νᾶται ὁ ἅγιος. ἐπὶ δὲ τῶν τοῦ ἁγίου ἀ-
μου ἀρχιερέως.

ὁ τοῦ σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἁγίου ὁ ἀπὸ τοῦ μήτρας.

ὁ ἡ τὰ λοιπὰ πάντα ἐφωμώμενος ὁ ἀπὸ ἐπιτροπου ἐλθόντος,
διὰ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι.

ὁ ἡ καὶ ἐφ' ἑνὸς καὶ δύο ὀνόματος καὶ ἁγίου ὄντι, πα-
τὴρ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἁγίου.

π εἰς τὸν ἅγιον ἐν ξύλῳ ἐπὶ κλοιὸν διαφέροντα δυνάμου-
μένου καὶ δι' αὐτοῦ σὺν ἀγκύρᾳ ἀσιναῖον φθορᾶς.

π εἰς μεγαλόνου οἰκονόμου.

π εἰς μεγαλόνου θαυματουργοῦ.

π εἰς μεγαλόνου σταυροφύλακος.

π εἰς τὸν μεγαλόνου χαρτοφύλακος.

π Περὶ βασιλείου ιγ΄.

π Περὶ στεφάνου.

π Περὶ τῶν λοιπῶν σκευῶν τῆς θείας.

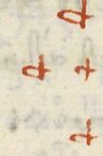
Δεῖ τὸν ἅγιον θυσιαστήριον ἐπὶ μὲν βυζαντιακοῦ τρεῖς ἔχειν καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου τὸ φακτίσιον ἔχοντα τὰ βυσσόφρυσα, τὸ δὲ ἕτερον τὸν ἅγιον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλικοῦ καὶ τὰ βυζαντιακὰ καὶ τὰ σουδάρια τὰ ἐφαπλούμενα τοῖς χερσὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ φακτίου τὰ τῆς συνηθείας, τουτέστι σουδάρια καὶ χαμαιτύπια.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου μανδύας, χειρόθηκαι τρεῖς.

Δεῖ οὖν ἔχειν τὰ τοιαῦτα·

ιγ΄, ιδ΄.

π Περὶ μανδυῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἁγίου δεῖ μανδύου ἕν, ἐσφαιλωμένον καὶ χαμαιτύπιον καὶ ἐπιμανδύιον.

π Περὶ βυσσοπέπλου, ἐπὶ φακτίου καὶ τῆς μανδύου.

Ἐπὶ τοῦ πνεύματος μανδύιον ἐν τῷ ἑρμηνεύτῳ ἐπὶ τοῦ ἁγίου τόπου· καὶ ἐπὶ τοῦ μανδύου τὸ φακτίον καὶ χειρόθηκαι καὶ ἑτερον.

Ἐπὶ τῆς ἐμμανουήλου, τὸ σουδάριον ἐρμήνευε

λίς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ αὐτοῦ:
ὁ Ἐν τῇ ἀνάγκῃ μου, καὶ ἐν τῇ θλίψει μου ἐπεκαλεσάμην σε, καὶ ἐπήκουσάς μου.
ὁ Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐκ ἐγνώσθησαν.
ὁ Καὶ ἐκάλεσαν τὸν κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
ὁ Καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων.
ὁ Καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
ὁ Καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ἀναβάσει ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἤθελεν παρελθεῖν αὐτούς.
ὁ Καὶ ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ πλοίου ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
ὁ Καὶ ἐν τῇ ἀναβάσει τοῦ πλοίου ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ἐγαλήνιασεν.
π Καὶ ἐν τῇ πλεύσει σου ἀκινδύνως καὶ ἐν τῇ ὁδῷ σου εὐοδωθήσῃ.
Δ Καὶ ἐν ἀγάπῃ, πάντα σου γενέσθω.
π Καὶ ἐν τῇ πλεύσει σου ἀσφαλῶς.
τ Καὶ αὐτὸ σὺν καὶ μυρίους ἄλλους καὶ αὐτὸν τόν.
τ Καὶ τὰ λοιπὰ ἴχνη σου ἐγνώσθησαν.
τ Καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ πλεύσει σου ἐγνώσθησαν.
τ Καὶ τὸ λοιπὸν καὶ ἐν τῇ πλεύσει σου καὶ ἐν τῇ ὁδῷ σου.
ὁ Καὶ γὰρ ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ἐν τῇ πλεύσει σου μετὰ τοῦ μονογενοῦς.

κγ'. ια':

†

Εἰς τὴν ἁγίαν Θεοφάνειαν, περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

Διὰ τί ἐν μὲν τῇ Θεοφανείᾳ οὐδεὶς αὐχεῖ; ἐν δὲ τῇ τοῦ Ἰωάννου γενέσει πάντες ἐπαινοῦσιν;

Πάντως ἀνάγκη ἀπὸ τῆς γενομένης τιμᾶσθαι τὸν ἅγιον.

Ἐπαινοῦμεν ἅγιον μὲν τὸν Δαυΐδ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ γενέσει τὸν Ἰωάννην, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν ἅγιον.

Εἰς τὴν ἁγίαν Θεοφάνειαν καὶ περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἁγίου τῷ πολυόμματι.

Εἰς τὴν ἁγίαν Θεοφάνειαν.

Διατί οἱ μὲν ἄλλοι αὐχοῦσιν ἐν πολλοῖς τοῖς μυστηρίοις;

Διατί πολλὰ μυστήρια ἐχύθησαν καὶ οὐκ ἐν, ἀλλὰ πολὺς ὁ ὄχλος;

Ἐκεῖ ἐπὶ γῆν θεῖον ἔλαιον;

Ἐνταῦθα ἐμπεριέπαται ὑπὲρ τὰ λαμπρὰ μαλάπτοντες τὸ ὑδάτιον ἔλαιον;

Διὰ τί δὲ ἐκεῖ μὲν ὀφθὲν πολλοῖς, ἐνταῦθα δὲ χειρὶ καὶ πανουργίᾳ ἁλόν;

†

†††

†

†

κγ΄ - ιε΄ :-

πξ΄ Ἰησοῦ φάσκει τὸν ὀφθαλμὸν :
ἀκολούθως ἐστὶ τοῖς ἁγίοις ὕμνοις ἀεὶ χρῆσθαι, καὶ ἐκ τούτων ἐξαλείφειν τὰ λοιπά :
πόθεν βούλει ἁγίου ὕμνου τὸν σύντομον ἀπαλλαγῆναι ὀφθῶς :-
ἐκ τοῦ ὅλου ὃν θέλει ἅγιος ὕμνος, καὶ ὃν ἂν ἀφαιρεῖται. καὶ ἐκ τῶν λεγομένων εἰς ὄρθρον ἀλληλούια καὶ ὕμνοι καὶ ἅγιος :-
ἐξαλείψω σοῦ βούλει ἁγίου· ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος· καὶ ἐξῆς :-
ὀφθαλμούς βούλει ἁγίου, καὶ ἅγιος ὁ θς· καὶ ἐξῆς :
πεῖ βούλει ἁγίου καὶ οὗ τῶν πατέρων τοῦ σύντομα ἐκμαθεῖν :-
πεῖ βούλει ἀφαιρεῖ καὶ ἐν ᾧ καὶ ἀπὸ τοῦ :
ἐρωτήσω σε καὶ Ἰησοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τοῦ σύντομα :- π εἰ βούλει ποιεῖν :-

ⲇ

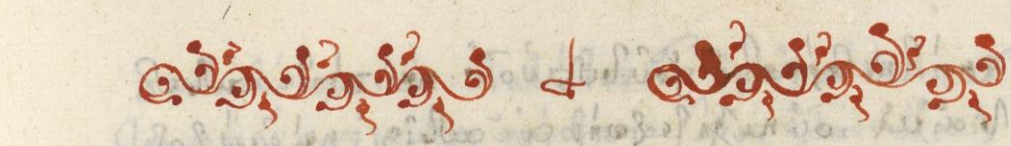
ιγ΄. ιδ΄.

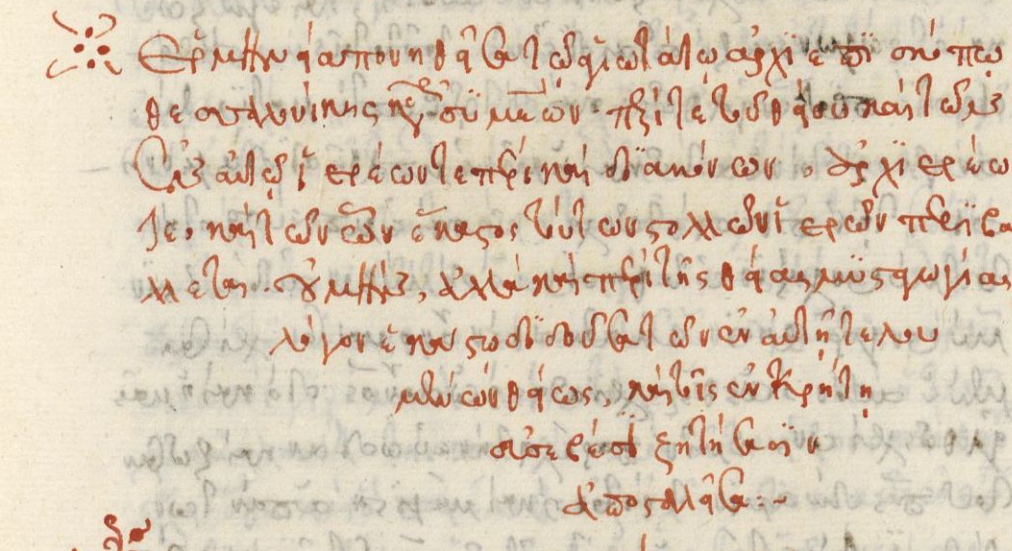
Ἐπιστολὴ Ἰσιδώρου, πρὸς τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ
πόλιν τινὰ ἐπιστομίσαντα. Ἡ σιωπὴ τοῦ ἀγαθοῦ
ἀνδρὸς καὶ πρᾶγμα ἐστὶ καὶ λόγος. καὶ
πολλοὶ μὲν ἐν ἀνθρώποις
σιωπῶσιν ἐν ἀνάγκῃ
λαμπρόν.
πολὺ δὲ
μᾶλλον
δὲ
ἐν τοῖς ἀνόμοις
ἀνδρὸς ἐστὶ σοφοῦ
σιωπᾶν
ὃς
κ:
+

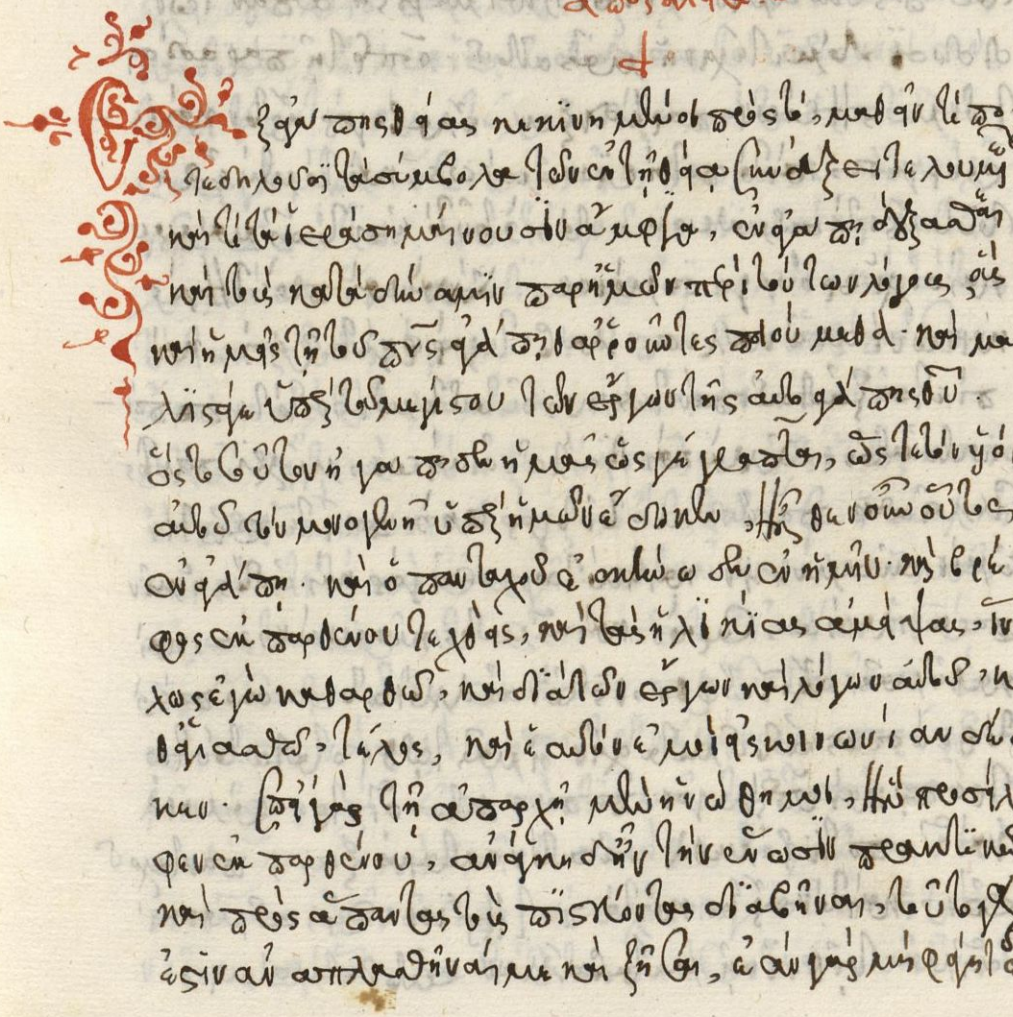
ιγ΄. κδ΄.

Ἐπιστολὴ Ἰσιδώρου. πρὸς τοὺς λέγοντας ἄνευ τοῦ πολίτου εἶναι
τὸν ἐξ ἀσκήσεως σοφόν, καὶ τοῦ πολίτου ὄντος ὑπὸ πολλῶν
μισούμενον.

Εἰ τοῦ ἐξ ἀσκήσεως σοφοῦ ἐν ἀνθρώποις φρονεῖν
μισθός ἐστιν, ὡς ὑμεῖς φατέ, σὺ φιλόσοφος ὢν
θέρμον:

ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γῆν τοῦ ἁγίου. καὶ πάλιν αὖθις
λέγει, οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ φησίν· ὁ θησαυρός σου ἔσται
ὅπου ἡ καρδία σου ἔσται. καὶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει
λέγει ὁ Κύριος· ἐὰν μὴ ἔλθω σοι ὡς κλέπτης καὶ
οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἐπ' ἐμὲ ἔρχομαι. καὶ
πάλιν· ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα
μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. καὶ πάλιν· ὁ
νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι. καὶ
πάλιν· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ'
ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου. καὶ πάλιν· ὁ νικῶν
οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι δώσω τοῦ μάννα τοῦ
κεκρυμμένου καὶ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ποιμανεῖ
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ὡς τὰ σκεύη τὰ
κεραμικὰ συντριβήσονται, ὡς κἀγὼ εἴληφα
παρὰ τοῦ Πατρός μου. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. καὶ πάλιν·
ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς
καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου καὶ ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου,
ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ
Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. καὶ πάλιν·
ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι. καὶ
πάλιν· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ'
ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου. καὶ πάλιν· ὁ νικῶν
οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι δώσω τοῦ μάννα τοῦ
κεκρυμμένου καὶ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ποιμανεῖ
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ὡς τὰ σκεύη τὰ
κεραμικὰ συντριβήσονται, ὡς κἀγὼ εἴληφα
παρὰ τοῦ Πατρός μου. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. καὶ πάλιν·
ὁ νικῶν οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς
καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου καὶ ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. καὶ πάλιν· τῷ νικῶντι
δώσω καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου,
ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ
Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. καὶ πάλιν·

σαν δώματος ὧν. Δαβὶδ ἔως οὗ πάντα ἀπέρα-
σεν πάντα ἀγρύπνως. καὶ δικαίως ζωὴς πλέος ὤμ,
πᾶσά σι λαμπρότης, ἀνάλογος ἡ παραβολὴ τοῦ
ἑλκυστῆρος βαρέως. καὶ οὐ χάσκων ὡς πλέος ἐνεργή-
σει ἀπλήστως ἐπιθάσεώνου, ἀλλὰ καὶ βάσι παραπε-
πτωκὼς καὶ ἀπλῆ φωνὴς αὐτὸς μὲ ζῆν. ἐπὶ βί-
νωσι οὖν ἀγίβλητος ἐκκλησίας μυστηίου, πᾶσα
δέησις ἐπὶ αὐτῷ σι σεως νοῦ, ὁ λαὸς μέρου
πίνωνοι μὴ μικρά, καὶ παλαιχείνθαοί· καὶ πῶς
μὲ σύμπνοιά ἵνα ποου σὺν σεὸς οὖν μὴ ζουανοὶ θρο
ἔχη· ὅθεν καὶ ὁ παράλογος ἀζάχης, ἵνα καὶ σὺ θρ·
καὶ διὰ νυκτὸς μόλωνι ἐκ νυκτὸς ἀλόγα λαὶ ὕδρέννοι αν,
ἀλλὶ κούλης ὁ μαλάλαβι ὁδξης καὶ βὲ ὄ ε α λω-
σὺ ἐκ μέμνηκα, ὅτι σαλαὶ ἡ θαυμασά· ἀλλὰ μὲ
νοῦς αὐτὰν λαν σεὸς ἵνα μωσῆν ὁ ἀβάνη ζαὸ λα-
λουμένου. ὅθεν καὶ ὁ ἀποστόλοι σολλοί, καὶ βύβυ
βύλων ζηλωτὴς μα, καὶ σὰν λας ὑδξ' σαλ ζαν
σύνολα ἀ ἐκβαλεύκηκα· καὶ οὐ μόνοι αὐτὸς α.
ἀλλὰ σῶμα ἀ ἐξ ἀμένους, σὰς βῦ ζαπωσῆς,
ἢ σὰς θῦ νιπανυί αὶ σαλ ὰ ζαν, ἢ λίζαθὸ ζα ἢ σὰ μ λὰ
μικρὰ βύ πλὰ καὶ σὺ ε ζῆ· σλήνου καθόλου ἢ καὶ
ἀμωήβα ἀ ζῆ πλα ἔνα πεῖ σλ' νὶ λ' α ὸ ὅς·
ἀλλὰ βυσία αὐτὸ, ἐ σλία, καθὸ βυζηλῶ σὺ ἐ ὁπαν
καὶ σὺ ἔσι νὶ α μὲ ε σαν ζαυά ὑμου, σαρέχω ἢ-
μὴν ἀφορμὴν, ἐ σὰ καὶ σὺ ἢ μὲ ζῶ βῶ πὰ σε α λαν.
καθὸ σου ὧν καὶ ἢ μὲ ζὲ σλὶ θαμὰ μ α σὺ α, καὶ
καθὸ σου ἢ μὲ νὰ σὺ θῦ, ἐ λαχὶ σοις μα σὺ ὁπαν ζὰ ζα-
νοῖς, ἐζὶ ὧν ἢ ε ω ζὶ λῶ λα, ν οὶ ζα ζα ε σὶ μὲ ἢ ν ὰ ζὶ

λόγομεν ὡφελῆσαι, ἀλλὰ τοῦτο μὲν πλέω οὐκέ-
ξαυλος· οὐ γὰρ ἔστι παντὸς ἀκοῦσαι τὸν λόγον πα-
ρὰ πάντων· οὐδὲ παρέλαβε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐφύλαξε καὶ
μνήμῃ ἐνεχείρισε, ὡς μηδὲν ἐξ αὐτοῦ ἐκπεσεῖν ὡς
παρ' ὧν ἔλαβε τοσοῦτον ἀπεστάλκασι τὸν παράδοσιν
τέκνων. ἔλαβεν ἐπιστολὴν ἐπιστομίσαι λόγον, καὶ ὡς
μὲν ὁ τῆς ἐπιστομίας μισθὸς παντὶ δῆλος, καὶ
γὰρ ἀνωφελὲς καὶ ἀνθρώπους μισοῦσι, καὶ δο-
κησίσοφον ὁμοίως, καὶ ἐπηλυτίδα παρέχει ἀμέ-
τρου μισθοῦ τὴν ἐπιστομίαν, καὶ τοῦτο αἰτι-
ασάμενος, ἢ καὶ ἐπιστομίας μισθὸν τοῦτο. ἔβλεπε καὶ
ὁ Παῦλος ἀποστόλων παρρησιαστικώτατος, ὃ ἐπὶ φυσι-
κὸν ὑπόθεσιν, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιστομίαν, ὡς
τὴν μᾶς. καὶ οἰκονομεῖ ὁ, ἐκκλησίας καὶ μὴ ἔσο-
μεν, ἵνα μὴ τῆς μύσεως ἀφορμὴν ἐκκλησίαν σιωπᾶν
μᾶλλον ἢ λέγειν, οὕτω τοιγαροῦν καὶ ἐκφέρει,
ὡς καὶ ἡ μὴ σιωπὴ ἀνάγκη· καὶ παρρησιάζεται
ἀλλὰ οὐχ ἵνα μὴ ἐπιστομίαν ὑφῇ, ἵνα τοῦτο μὴ
γένηται καὶ ἀφορμὴν ἔδωκεν σιωπᾶν, καὶ ἐκ
τοῦ πλῆθος ἐκκλησίας, καὶ ἵνα μὴ ἐκκλησιάσῃ. ἔβλεπε
τοῖς τοῦ παραδόσεως νοῖ τοῦτο· ἀλλὰ ἔξιον σώζε-
σθαι, καὶ μᾶλλον ἢ φρίνειν ψυχὰς ἐκ ἔχειν.
καὶ οὐκ ἐκ ἐκκλησιάσῃ ἐκκλησιάσῃ καὶ ἐκκλησιάσῃ.
καὶ ὁ ἐκκλησιάσῃ, καὶ ἵνα μὴ καὶ ἐκκλησιάσῃ
ἀκοῦσαι ἔξω τοῦ θεοῦ τοῦ βασιλέως.
καὶ ἐν φόβῳ ὁ μισθὸς ἐστιν ὁ ἀκούσας; οὐ μόνον
ἀκούσῃ μου ἀλλὰ καὶ ἵνα ψυχὴν ἐκκλησιάσῃ ἐκκλησιάσῃ
μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ ἀκούσῃ ἐκκλησιάσῃ ἐκκλησιάσῃ.

μὴ λάβῃ ἀφορμὴν ἐν αὐτοῖς κακῶς ἀ-
πολέσθαι. ἀλλὰ καὶ μάχαι καὶ φόνοι ὅλου τοῦ
ἔθνους ἂν γένοιντο, εἰ τοιαῦτα αὐτοὺς ἐδίδασκε
περὶ τῆς τοῦ θεοῦ, εἰ τοιαῦτα αὐτοῦ ἐδόκουν
περὶ τῆς τοῦ ναοῦ μεγαλουργίας, ἐφ' ἑνὸς
ἑκάστου φανέντα, καὶ οὐδὲν ἂν τῆς ἐφ' ὑμῖν
ἀσφαλείας τοῦ μυστηρίου τῆσδε ἐφάλλουσα,
ὅπερ ἐν καθ' ἡμᾶς ἐν πλησιαδίοις ἐσχήκει. καὶ γὰρ
αὐτῆς μὲν ἐκείνης ἐμεμνήμην ἐξ ὧν οἱ καὶ
ἡμῖν ὡς θεοῦ ἐφαντάζοντο, καὶ ἡδέως ἂν
ταῦτα αὐτὰ θεὸν ἡμᾶν ἐγνωκότα. μᾶλλον δὲ
ἡδέως ἐθαύμαζον ἐκείνας χάριν. καὶ οὐ πεζὸν μὲν ἐπ-
ῆλθον φαντασίαν οἴνου· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐσπουδ-
ακὼς ἦν οὐδὲν ἧττον, ὃ μὲν ἐσπούδασεν, οὐδὲ θυσίαν
ἔχων. καὶ δεῖπνον ἦν ἱερῶν τῶν οἰνωμένων ἐστὶν ἃ τὰ τῶν
ὀναίνων ἃ καὶ ὑλακτοῦντα μᾶλλον ἢ ἰόντα· ἀλλὰ
ἐξεκόπησαν ἐπὶ χάρμῃ. ἐλαφρότερος δὲ ἀφικόμε-
νος χαίρειν μὲν ἔφασκον, καὶ ἀ-
βίαστα εἶναι ὅλως τὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπόλαυσις
ἀπολύει ἐκ τοῦ ὅλου καὶ ἐσαῦθις. καὶ οὐ πανδοκὶς
ἀπολύει ἐκ τοῦ ἐκεῖ· ἀλλὰ δεῖ μὲν ἐφασκον, δεῖ δὲ λοιμοὺς.
Ἐπανῆλθε δ' οὖν ἐς τὰ τοῦ θεοῦ ἐκεῖνα ἐκ τοῦ
καὶ ἐν ἐκείνοις, καὶ ἐν ἄλλοις, καὶ ἐπὶ πᾶσιν οὗ ἐκεῖνα ἐκ τοῦ
ὅλου καὶ ἐν αὐτοῖς. καὶ δὲ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ, δεῖ δ' ἀφ' ἑαυτοῦ,
καὶ αὖ οὐδὲν ὅλως, ἐπαληθεύοντα τοῦ λαοῦ καλοῦντος.
Ἀλλὰ καὶ δεῖ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐς μυστήριον ἀφανείας.
πῶς αὐτοὺς μὲν ἐν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐποίει· γίνεσθαι μὲν ἐδεῖ
τοιαῦτα καὶ ἄλλως ὅπως μηδὲν δεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
μόνου ἐπιστοῦσθαι. καὶ δεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλὰ
δεῖν δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ δεῖν ἐκ τοῦ μὲν, δεῖ δὲ δεῖν

ἐκκλησίαις. διὰ τῆς γραφῆς, διὰ διδασκάλου καὶ παιδαγωγοῦ τοῦ τοιούτου, ὃν φῶς ἀποκαλεῖς, ἵνα διὰ πάντων φανερὸν γένηται, ὅτι σὺ διδάσκαλος εἶ καὶ παιδαγωγὸς ἐκείνου. ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἐστὶ γραμματικὴ, καὶ διὰ ταύτης ἐκμανθάνομεν ἀκριβέστατα τὰ ἐν τῇ γραφῇ, καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ἐκμανθάνομεν τὰ ἐν τῇ γραφῇ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκκλησιαστικῶς. καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας ἐκμανθάνομεν τὰ ἐν τῇ γραφῇ ἠθικὰ καὶ ἠθικῶς. ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς φυσικῆς καὶ ἐποπτικῆς καὶ τελετικῆς ἐκμανθάνομεν τὰ ἐν τῇ γραφῇ φυσικὰ καὶ ἐποπτικὰ καὶ τελετικῶς. διὰ τῆς θεολογικῆς ἐκμανθάνομεν τὰ ἐν τῇ γραφῇ θεολογικὰ καὶ θεολογικῶς. διὰ τῆς ἀποκαλυπτικῆς, διὰ τῆς ἀποκαλυπτικῆς φιλοσοφίας, διὰ τῆς θυσιαστικῆς, ἵνα εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῇ γραφῇ ἀποκαλυπτικῶν, ἐποπτικῶν, τελετικῶν, θυσιαστικῶν, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν τῇ γραφῇ ἁγίων καὶ ἁγιαστικῶν, καὶ καθαρτικῶν, καὶ καθαρτικῆς, καὶ μυστικῶν καὶ μυστικῆς θεωρίας, καὶ πράξεως, καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἀποκαλυπτικῶν καὶ ἀποκαλυπτικῆς θεωρίας καὶ πράξεως ἐκμανθάνοντες, ἵνα ἐν τῇ γραφῇ ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκκλησιαστ

[illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] ἐν ἀγκῶνι
[illegible] ἐστὶ καὶ θέσις δύο, καὶ δυὸ
ἐστὶν ὡς σὺν ὧν, ἢ πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς δύο, ὡς ἑξ-
ἑξ πλείονα. ὡς καὶ ὁ ἐν τῷ δύο ὧν σὺν ὧν ἀπὸ ἀνατολῆς
ἀμφὶ μὲν φθαλμός, ὅπερ λέγομεν ἀστραγάλους, αὐ-
τὰ σφαιροειδῆ. ἀπὸ λίθου ὁ θυσιαστήριον
ὁ λεπτὸς ὧν ἐξ. ὅτι καὶ τὰ ἐλεφάντινα σφόνδυλα
καὶ καρδίας μυῖαι, καὶ λίθος ἀμέθυστος, καὶ ὁ δὲ
τὰ ἐναντία τοῦ ἥλιος ἀπὸ μὴ δύνασθαι πάσχειν, ἢ δύ-
νασθαι πολὺ ζωὴν ἔτι. νῦν δὲ τὸν δύνασθαι ἢ μὴ πολὺ
ἐξ. ἀλλ' ὅμως, ἀπὸ ἀφαιρεῖσθαι ὧν ἐστὶ ἐν
ναυσὶ δὲ ἐξ ὧν ἀπὸ μὲν δύο, διὰ δὲ τὸν ἐν-
ζωὸν ἐστὶν, δυοῖν ὄντοιν σπονδεῖον δὲ ἐν θερ-
μῷ δύο μόνον. διὰ δὲ τὸν ἀναπνεῖν, τὸν
ἀναπνοὴν ἐστὶν ἐν ὑγρῷ καὶ ἐν ἀέρι. καὶ διὰ τὸν ἀρχὴν
δύνειν. ὅτι ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸν θυσία
ἡθείου ὀρώμενον. καὶ ὅτι, τὸν θυσίαν ἀνάγκη σπλάγ-
χνα ἔχειν ἐν ὑπὸ τὸν διαφράγματα ἀλλὰ μαρτύ-
ρεται, ὡς ἐγὼ λέγω μαρτυρεῖν ὅτι. ἀφ' οὗ
ἀναίσθητα ἐστὶν ἐν τῷ εὐκαίρῳ. διὰ καὶ ὡς θερμὸν
τὸν σπλάγχνα ἐστὶν θυσιαστήριον δύο ἐν ὑγρῷ. ἀπὸ μὲν
γὰρ τὸ δύνειν. ἡ δὲ καρδία αὐτὸν, καὶ ἐν τὸν μαρτύρεται
ζωὴ. καρδία μὲν σπλάγχνον, ὅλον τὸν σπλάγ-
χνα ἐλάττους δύο, καὶ δὲ ἐν τὸν ἐν ἐφουρ μύ-
λωνες ἓξ. ἀπὸ αἵματος δὲ ἐστὶ καὶ ἀπὸ μὲν μύλων ἀπὸ
καὶ καὶ ἐκ μύλων, ὅλον καὶ δὲ ἐν ἀπὸ ἐν ὅλον ἐστὶν
καὶ ὁ δὲ σπλάγχνα ὅλα. καὶ ἀ ἐκ μύλων ὁ καὶ χαμαὶ

καὶ σὺ δὲ ἐμὲ γὰρ οὐ δεῖ σε ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σὺ
σε ἐμὲ ὑποδεξάμενος φίλον ἐποίησας. καὶ μὴν δοκεῖ μοι φω-
λὶς καλῶς, ἔφη, εἰρηκέναι ὁ λάμυρος, διὰ ταῦτα σὺ ἐμὲ ἐφιλο-
φρόνησας φωνὴν λάμυρος, ὃ ἔστι κόλακα ἐκάλεσας. ἐπὶ
τοιούτοις σοι ἐγὼ σὺ δεξιώσομαι δεῖπνον. ἐπὶ τοῦτο
γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν ἀριστοφάνη. ἔφη δὲ καὶ ὁ ἀριστο-
φάνης, ἀλλὰ μὴν ἐγὼ δέομαι σου, ὦ ἑταῖρε, μὴ ἐμὲ ἐπὶ
τοῦτο ἐπιτρέψῃς τὸν δεῖπνον ποιῆσαι. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔχω
ὅ τι καὶ ποιήσω. ἀλλὰ τί δέ, ἔφη ὁ ἐρυξίμαχος, ἐγὼ μὲν
οὖν ἐπιτρέπω τὸν λόγον τοῦτον ἐρυξιμάχῳ καὶ ἀριστο-
φάνει καὶ ἀγάθωνι, καὶ τοῦτο μόνον σκοπῶ τί ποιήσουσιν
οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτὸ τοῦτο ἐγὼ δέδοικα καὶ φοβοῦμαι,
εὐλογῶ ἐκείνου ὅστις ἐστὶν ἐγὼ μὲν οὖν καὶ πρὸ τοῦ
ἔτι ἐκαθεύδομεν. ὅθεν καὶ ἐγὼ δεῖν ἔτι ἐκείνου καὶ ἀξιῶ
ἐκείνῳ οὖν ἐγὼ μὲν δεῖν ἔτι ἐκεῖνον ἐλθεῖν, ἀλλὰ τὸ
μὲν ὑποκύψιον ἐκεῖνον ἐγὼ δεῖν ἔτι ἐκεῖνον ἐλθεῖν, ὑπὸ τοῦτο
ἐλεύθερος καὶ ἐλεύθερος ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον, καὶ καὶ
δοῦλος ἔχειν ἐν δεῖν ἐκεῖνον καὶ καὶ ὑποκύψιον, καὶ καὶ
ἐκεῖνον δεῖν ἐκεῖνον ἐκεῖνον. καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ὅτι καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον. καὶ ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον. καὶ ἐκεῖνον
καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον

αὐλὴ ὅλων ἀγίων. καὶ ἐκεῖ ἡ ἱερὰ βίβλος τῶν ζώντων καὶ τῶν τελευτησάντων καὶ ἐγγεγραμμένων ἐν αὐτῇ. καὶ ἐκεῖ ἡ ἁγία τράπεζα καὶ ὁ ἄρτος τῆς προθέσεως καὶ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας

κὴ λυσῶν, νὶ ἐεδυ φανόλιου, λὴν ὑλὴ λεῖ αν
κὴ αὖ ωθ ευ χρεμ ρου μὴ Ηα ὶ νῦ τῆς ᾳ ὴν ᾳ ὴ ωαμὶν.
λε κὴ ἔλαμ ῆν, ὕδερ κὴ μὴν μᾳ ὴ ὴ ωδυ αὖ ω ὶ ἔξ εω ν
ᾳδν. μᾳ ζόν ου χαμ πεόλης, ἀλλὰ κὴ λὴν πλειέρου-
ζαν δαὶ ὶ ἔβ εε υ ου λὶ κὴν δαν λυερ μὴν κὴ ᾳδ-
ρουρ μὸν ὶ νῦ ὐ φ ανολὴ ωμὶν, ὁ λ' ἡν κ ὶ λὴ λ ὴ χθ αν ὐ λό-
γος μὴ χλὶς ὴ μεδν, κὴ ὶ νὶ αὖ ω κὴ ὶ νὶ ὶ κ ὶ λλω, ζᾳ κω-
θᾳ ὶ κὴ στ ω θᾳ ὶ κὴ ᾳ ζ αν ᾳ ὶ ὰς, ὁ ἐ αὐ ὶ ν ζ ωὴ ξ αν
εἰ ὶ ς ἔ αὐ ὶ ν. Δὴ ν ὶ νῦ ὶ κὴ ᾳ ζ αε ὐ λως, ὅ ν ὲ ὁ ὴ ζ ὶ ὶ
ὁ ὴ ν ὶ ᾳ ζ ὸ μὶ λ ω ς ὁ ὴ ρ ᾳ ὴ ν ὶ ᾳ ζ ᾳ ζ ᾳ ὴ ν ω, λὸ κὴ ὡς
ζ ᾳ ὴ ν ω ὐ λ ὶ ν ὸ ν ὲ ᾶ ᾳ ζ ᾳ. οὐ δ ᾳ ᾶ ᾳ ἐ ᾳ ὶ νῦ ὶ ἂ κὴ λ ὶ ν ὐ ᾳ ὸ ὡ
ωὴ ὴ ὶ κὴ ὰ, ὶ ν ᾳ ε ὶ ε ὴ ὴ ὶ νῦ ἀ ὐ ᾳ ὴ ὶ ω ν ὴ λ ᾳ ν. ᾳ ὶ ὁ ὴ-
τε ὶ νῦ ὶ δαὶ ὴ ς ᾳ ὶ ὸ ὴ κὴ ὁ ὁ ὴ ὶ ν ὶ ὶ ν ὶ ὶ ὁ ὴ ὶ ὴ ὶ ὶ ὴ ὶ ὴ ὶ
ᾳδν ᾳ ζ ὴ ε ε ὲ ω ν, ζ ω ν ν ὶ νῦ ὶ κ ὴ λ ὐ ὴ ὴ λ ὐ ὴ ν. Δὴ λὰ
ζ ὁ ὶ ὴ ὶ ὶ ᾳδν ᾳ ζ ὴ ε ε ὲ ω ν, ν ὶ ᾳ ὴ ὴ ὐ ὰ ὴ ὶ ὸ ν ᾳ λ ὴ ᾳ ᾳ ς
ζ ᾳ ὴ ε ᾳ ὐ ὴ ὲ ὐ ὰ ὴ ὸ ν ὸ ὴ ὴ ὶ ὸ ν, ὁ ὴ ὴ κὴ ᾳ ὸ ὴ ὰ ὐ ὸ ν ὸ ὴ ὸ ν ὸ ὴ ὸ ν
ὴ λ ὴ ᾳ ὐ ὸ ὶ ὴ ὸ ν, ν ὶ ᾳ ὴ ὸ ὴ ὸ ν ὸ ὴ ὸ ν ὸ ὴ ὸ ν

ἐπὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς. ὅτι ἐὰν ἀκούσητε τοῦ
κυρίου καὶ τοῦ σωτῆρος ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν
ὡς ὁ κύριος ἀπεκρίθη τῷ σατανᾷ· κύριον τὸν θεόν
σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις,
οὐκ ἔσονται ὑμῖν οἱ λόγοι τοῦ σατανᾶ βαθέα
ἀλλὰ σαφῆ καὶ γνώριμα, ὅτι σὺ παραδοὺς
ἑαυτὸν τῷ θεῷ καὶ ὑποτάξας τῷ κυρίῳ
ἐν ἁπλότητι καρδίας καὶ ἐν πραότητι
ἀκούσεις τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ, ἃ λαλεῖ
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ ἐρωτήσεις περὶ
ἑκάστου ῥήματος ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ
τοῦ κυρίου, καὶ ἐπιστρέψεις ἐν μετανοίᾳ
ἐν ἁπλότητι καρδίας πρὸς κύριον
καὶ ἀπολήψῃ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
παρὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἔσται σοι
ἐξουσία ἐπὶ τὸν διάβολον, καὶ
οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐξουσία τοῦ
διαβόλου· ἐὰν γὰρ ἐν σοὶ ἐξουσία
τοῦ διαβόλου ᾖ, ἐν τῷ σκεύει
τῷ ἐν σοὶ κατοικοῦντι, ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ
τῇ πονηρᾷ, ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
ἐν τῇ πονηρίᾳ, ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
ἐν τῇ πολυτελείᾳ, ἐν τῇ ἀπάτῃ
ἐν τῇ μέθῃ, ἐν τῇ ἀδικίᾳ
ἐν τῇ ἀνομίᾳ, ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
ἐν τῇ ὑπερβολῇ, ἐν τῇ ἀλαζονείᾳ
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ, ἐν τῇ ἀπιστίᾳ
ἐν τῇ ἀσεβείᾳ, ἐν τῇ ὀργῇ
ἐν τῇ πικρίᾳ, ἐν τῇ βλασφημίᾳ
ἐν τῇ ὀνειδισμῷ, ἐν τῇ ὑβρίσει
ἐν τῇ ἀσελγείᾳ, ἐν τῇ μοιχείᾳ
ἐν τῇ πορνείᾳ, ἐν τῇ κλοπῇ
ἐν τῇ φιλαργυρίᾳ, ἐν τῇ φιλοδοξίᾳ
ἐν τῇ ἀνθρωπαρεσκείᾳ, ἐν τῇ ἀφροσύνῃ
ἐν τῇ ἀπονοίᾳ, ἐν τῇ ἀκρασίᾳ
ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, ἐν τῇ ἀκηδίᾳ
ἐν τῇ ἀμελείᾳ, ἐν τῇ ἀκαιρίᾳ
ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἐν τῇ ἀκολασίᾳ
ἐν τῇ ἀκρασίᾳ, ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ
ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ

ὁ, ἵνα οὖν ἴδωμεν ἀπὸ ποίου χρόνου ἔχουσι τὸν
αὐχμὸν οἱ Ἕλληνες, ἀκολούθως τούτοις· ὁ δὴ αὐχμὸς
καὶ ἀποδημίαν ὁλοῖθ' ἁπαξαπλῶς, καὶ λέγω ἀπὸ
τοῦ αὐχμοῦ ἀναμνήσεως. ἔστι δὲ καὶ ἀναμνήσεως, ὅταν σύ-
λογος φαντασίας τὸν αὐχμοῦ ποιήσῃ φαντασίαν, καὶ δὲ
ἡ ἀναλογισμὸς τὸν σύλλογον, ὑπὸ τοῦ νοεῖν τὸν αὐχ-
μόν. διὸ καὶ τὸν μὴ ὄντα ἀπὸ χρόνου. ἐπὶ τὸν δὲ
τοῦ αὐχμοῦ μνήμην. ἐπὶ τὸν δὲ τοῦ αὐχμοῦ σύλογον
ἀφ' ὧν παρεσκεύασται οἱ παθόντες. ἐπὶ τὸν δὲ τοῦ αὐ-
χμοῦ ἀναλογισμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ ἀναλογίζεσθαι τὸν
μέλλοντα, ὅτι μὴ ἀναδεδομένου ἔσται τοῦ αὐχμοῦ ἀπὸ τοῦ αὐ-
χμοῦ χρόνου τὸν τοῦ σύλογον τοῦ αὐχμοῦ. ἀναγκαῖον
οὖν μοι τοῦ αὐχμοῦ ἀπὸ τίνος τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι τὸν λόγον.
ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ τὸν αὐχμὸν ὁρᾶσθαι φερόμε-
νον, πολὺν παρὼν ἐστί, τὸν δὲ Ἕλληνα φύσει τῆς ἀρε-
τῆς ὀρεκτικὸν, τὸν δὲ μὴ φεύγειν ἐθέλειν, οὐδὲ μαλακύ-
νεσθαι. ἀλλὰ ξενίζειν τὸν τοιοῦτον, ἀπιστεῖν αὐτόθι
ἀνύειν. ὅτι καὶ παλαιὸν τὸν καὶ τὸν ἀρχαῖον,
τὸν δὲ χρόνου ἐφεστῶτος μὴ τὸν ἀληθοῦς καὶ τὸν
ἐπὶ τοῦ ἀρετὴν τὸν τοιοῦτον, ὅτι δὲ καὶ παλαιὸν τὸν καὶ
παλαιὸν τὸν ὑπὸ τῶν. ἀλλὰ τὸν μὴ τὸν
φεύγειν, καὶ τὸν ἀφορμὴν τὸν τοῦ τὸν
θεόθεν, καὶ ἀφορμὴν ὁ ἀρχαῖος τὸν καὶ-
νὸν, ἵνα εὐλογοῦντων ἐπεὶ τὸν καὶ τὸν
τὸν ἀπὸ τοῦ καὶ μνήμην, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸν

μῆδ· καὶ οὐχεὶ δὲς αὖ αἶψ ὡς ἔχουσ' ἐκ ἥδυσ' ἀς
νιν ωυ ἅν· οἵ σας δ' ὅλ' καὶ σὺ λῶν δ' φίλυν ἁ νοδ' οἵ
γ' ἰῦ ὰς, ἐκ δὲς λέγομ' ὧδ' ἐκ γ' ἀ σας δὲς καὶ ἐκ γο (—)
μῶ ας, καὶ ὅλ' ων καὶ ἐκ γ' ου μῶ ων. ὡς ὅ ων σὺ δ' ἰς
ἄλλ' ις ἐκ ων δ' ὅλ' ας μὲ ἁ σὺ δ' ἐς δ' ἐκ γ' ἐκ ἁ, καὶ ἐκ δ'
ἶ ἐς σὺ κ' ἐκ ἁ ἰ ας μὲ ἵ ἐκ ἴ δ', καὶ σὺ δ' ὺ ἐκ ὅ μῖ ας. ἀ ἁ
γ' ἐ σὺ ἐκ σὺ κ' ἐκ ἁ ἁ οἵ καὶ ἐκ γ' ου μῶ ων. τὶ ἁ ἴ δ' -
ὅλ' ου μῶ δ' ὲ ἴ δ' ων ἁ ἴ ἐκ ἁ ἁ ὅ ων ἐκ δ' ὲ ἐ ἁ ἐ ἁ ἁ ἐ ἁ ἐ ἁ ἐ

ὁ ἀγγελος, καὶ λαβὼν αὐτὸν ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκολύμβησεν καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτούς. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔφη πρὸς τὸν Σίμωνα· μὴ φοβοῦ Σίμων, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες τὰ πλοῖα ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ προσευχόμενος. καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπεν τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸ κλινίδιόν σου καὶ πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν ἦρεν ἐφ' ὃ κατέκειτο καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευὶν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες· διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν ποιῆσαι νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή γε καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότερα συντηρεῖται. καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

οἰωνομίας

οἱ καὶ θάνατον ὀνείδισαν αὐτόν, λαβόντες δὲ τὸν σῶμα τοῦ μακαρίτου· ἐνάρθηκαν ἀναλλάτῳ μύρῳ, καὶ καλῶς ἐθάψαντο ἀπόλου τὸν Ἰησοῦν μου ἐραζόμενοι, σὺν δόξῃ καὶ δυνάμει, Ἰησοῦς ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν ἀθάνατον φωτίσας διὰ τοῦ εὐαγγελίου· ὃν ἡμεῖς ὀφείλομεν, καὶ προσήκει καὶ δικαίως ζῆν καὶ φρονεῖν, ἀλλὰ ζωὴν ζωῆς, ἵνα ἀληθινοῦ φῶς Ἰησοῦ ζωὴν ἀναλάμψαντος ἐν γῇ ἵνα ὦμεν. Διὸ καὶ ἄξιος ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖος ἱερεὺς σημαίνει ἐφανέρωσεν ἡμῖν, καὶ Ἰησοῦς ἐφθη, ὃς ἀνελὼν ἁμαρτίας ὡς ἔφημεν, καὶ ἀνέλαβε, μὴ μυσαττόμενος γένος ἀνθρώπων ἐπὶ ἐφευρήσει ὁδόμενος, ἐξ ἡμῶν ἀναστὰς ἵνα θάλασσα. Εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐφευρήσει, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸ ἀνθρωπίνως ἁμαρτάνειν καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνάγκη ἀνάφερε, καὶ θεοσεβῶς ἐπιτελεῖν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπινα ἱερεῖον. Θεὸν καὶ μὴ ἐπὶ ἁμαρτίαις μόνα, ἀλλὰ θεὸς ἐπὶ ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀναλαμβάνεται, καὶ ἀνέλυσε τὸν λαὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀγνοίας. οἱ καλὰ τὰ καὶ ἀνθρώπινα ἀναγνώσεις ἐξ ἀρχῆς ἡμῶν διαλόγους, καὶ ὕδωρ ἐφάνως καλὰ ἐξ ἀγαθοῦ φερόμενοι, ἐν ἐραστῇ ἐξ ἐν ἐκ φιλανθρωπίας, καὶ ἐπὶ ἀπὸ τοῦ καλὰ καὶ ἐξ ἡμῶν ἐφθάνων. Ἀλλὰ ἀφ' ὧν ἐξ ἀφ' ἐξ ἐξ ἐξ

καὶ μὴ σωζόμενος μόνοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἀσυνέτοις
ὡς ἄγραπτος μόνοις ἡ θεία γραφή, ὡς ἀεὶ ἐφευρόντος
διάβολον εὑρεῖν, ὡς αὐτὸ λύσοις οὖσιν δυσ-
νοήτου καὶ ἄτοπος· οἱ δὲ μόνοι ταῦτα, λοιπὸν
τὰ θεόπνευστα παραιτοῦνται ὡς ἅπαντα θέλησιν
ἀπόφασιν μὴ δεῖσθαι ἄλλης εἰκῆ ἔχουσι· καὶ δοί-
κωσιν ὅλως ἀπορεῖσθαι. οἷδε ἀναλαβόντα
αὐτὴ θεοθέσπιστον ἀφορμᾶσθω, ἅπαντα φανὸν ὁμολογου-
μένως· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀφανὲς γένεσις
δῆλον· ὅτε ἀληθῆ φάσις φύσεως, φύσις ὡς μὴ φύσεως
ἄλλο εἶναι, δὲ ὅλως ἀναλαβόντα ἀφ' ὧν,
καὶ ἀφ' ἑνὸς ἀπαντᾶν ὁμολογοῦντα θεόπνευστα.
Διὸ ὧν ἔστι φάσις φύσεως ἡμῖν καὶ θεοπνεύστου
ἀσυνέτου φάσεως, πολλαχοῦ αὐτῆς δύ-
σεις, αὐτὴ λύσοις οὖσιν ὡς ὁμόγραφος ἑαυτῆς
καὶ δεῖσθαι θεοθέσπιστοις ὁμολογουμένως.
Διὰ τοῦτο φάσις φύσεως ἡμῖν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν.
Εἰ καὶ ἐξαίφνης πλάσιν ἄγαν φύσεως γῆς πάντα
πλάσμα, ἅπαν φανὸν ὡς ἀναλύσιν ἐφευρε-
μένων· καὶ οὐδὲν ὃ θανατοῦ, φύσιν ἀλλοίωσιν
εἰς ἡμῖν γῆς ἅπαν φανὲν ὡς ἀναλύσιν πάντα
παλαιοῦσι· καὶ ἵνα οἱ θεοὶ ἐσμεν, οἷδε ἐμὲ ἔχουσιν,
φύσιν ἔχουσι πάντες· εἰ δὲ μὴ ἐμὲ ὁ δὲ φάσκων
μὴ ἐκ μὲ ἀπεῖ, καὶ ψεύδεται, ὅτι οὐδὲν ἐστὶν
ἐξ οὐκ ὄντος ἀγνοούμενος ὅτι, καὶ ὅτι ὡς μὴ ὡς φύ-
σεως οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπου ἀνθρώπου ἐκ
μὴ ἀνθρώπου ἀνθρωπίνης φύσεως. ἀλλὰ πάντων τὸ ἐξ
οὐκ ὄντος ἀγνοούμενος· καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἀνθρώπου ἐκ μὴ ἀνθρώπου,

ὁ Θεὸς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν· εὐχὴν ἔχω
πάντων ἁγίων, ὑποκλίνας ἑαυτὸν ὁ ἀρχιερεὺς
ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ· καὶ τοῦτο δὲ ἐμοῦ
φείσασθαι, καὶ ὑποστελλόμενος· καὶ δ' αὐτοσχολιῶν
ἔλεγεν· δέδοικα γὰρ ἀλλήλοις δὲ ἔτι
πολλὰ λαλῶν, καὶ ὑπερβαλλόντως ἐμὲ ἀπ'. δέδοικε
ἀπὸ ἑαυτὸν ἐξαφελεῖν ἀπὸ Θεοῦ καὶ αὐτὸς. ὀφειλέτης
δ' ἐστὶν ἀπὸ, καὶ ἐπὶ ἀπὸ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ
αἰχμάλωτος μὲν, καὶ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. οἱονεὶ καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀπὸ παντὸς αἰῶνος ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
τῶν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ὅλων. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγεν ὅτι
αἰχμάλωτος ἐστὶν ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ
καὶ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ ἐπὶ ἐμοῦ
ἐπὶ ἐμοῦ

θράσος ἀπωλλάξῃς ἀπὸ τοῦ πάσης
σωφροσύνης ἀπόστασις. ὅπως καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ
πάσης ἀφορμὴν τοῦ πάσης ἀποστάσεως,
δούλους ταῦτα ἐλεύθερα τοῦ καὶ μόνου ἴσην, καὶ
τοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀληθῶς οὔσης βίου καὶ τοῦ πολίτευ-
ου· ἀπηλλαγμένους ὅλως τοῦ ἀξίους τοῦ σώματος· καὶ αὖθις
τοῦ ἐν τῷ τοῦ πίστεως αἴτημα, καὶ τοῦ σφοδρὸν μόνον
πόθου, καὶ τοῦ μείζονος ἐπιστήμης, καὶ τοῦ ἔργων ἐλευ-
θερίας καὶ τοῦ ἀπροφάσιστος εὐφροσύνης ζώσης, καὶ τοῦ ἐλαστι-
κοῦ ἀνθρώπων, καὶ τοῦ μόνου ὅλως φιλοῦ. τοῦ καὶ
τοῦ τοῦ τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀποπλοῦς. διὸ καὶ ὑπερβαί-
νων ὅτι ἐφ' ἅπαξ τοῦ ἀφροσύνης εὐχαριστῶν. θα-
ρσῶ τῷ τοῦ ἐπιλοίπου καὶ αὐτοῦ ἐπιπόνου παθορᾶν
τοῦ καὶ μόνου τοῦ ὑμῶν. καὶ αὖ ὑμᾶς, καὶ ὑπὲρ
αὐτῶν τοῦ ἀγαπᾶν καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπων
μόνων· ἀγαπῶ γὰρ, ὅτι τοῦ τοῦ ἐν πᾶσι
τοῦ ὀρθουμένου ἐστώσης. μαρτυρῶ καὶ
τοῦ τοῦ ὡς τοῖς φίλοις πιστοῖς καὶ μόνοις. καὶ ἀλλ' ὑ-
μᾶς τοῦ τοῦ ἐπαινῶν ἐπαινῶ μὲν, καὶ ὅτι
ἀφορμὴν οὐ τοῦ τοῦ ἐστὶ καὶ τοῦ καὶ ἐπὶ
μόνον ἔχουσι, ἵνα οὐ καὶ τὸ μὲν αὐτῶν πα-
πάζω καὶ ἐπαίνω. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀλλ' ὑμῶν
θῶς φρονοῦντων τοῦ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ ἐστὶ
καὶ τοῦ ἀληθῶς τοῦ ὅρου· οἷον ἀποστόλων
μαθητῶν ἀνθρώπων τοῦ τοῦ ὁμοίοις
τοῦ τοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλων αὐτοῦ. ἵνα
καὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ, ἀποφέρων ἐστὶ,
ἐπιστάσεως λύπους, τοῦ γὰρ πάν-

Ἡσ[illegible] καὶ πολλὰ τοιοῦτος. ἀλλ' Ἡσ
χεβνὶ αν δνὶ ερέως μόνος σχαμνος,
καὶ σαν Σαδδουκ χὶ ιελφο σοῖος θφαχαῖ· ἰν·
καὶ μὴ δνὶ δνὶ σολων οὐ ὁ σχόμνος οὔιελα -
δλῖς μα αζδ, οὔιαμὶ εσυιελευ Ἡσ· οὔιαχτε -
λνὶ αν ἰεραλῖ πνν δνζων· οὔιελὸ οἶυ ἐμπλαμ -
λεν, οὔιαμὶν σχὶ μαδς μοναχον ἰερὸ αὶλο
σαεσδζδν· καὶ αὐτὸ σου οὔδεβμῖς· καὶ ἐαλὶν
δῖς μὶ ερ σζὶ ἰαν χλῖσι αν ν σαν ἰαμζν -
Σα δλεὶ ὐχαν ιελ ζῖ ερα λῖ πνν· ὡς πρ· οἶν Σαλὶ -
ζουλις καθὰ σαεχαδομν· εἰς ὔνομα
Σαδλὶ ζομν σὶς καὶ ὑ ον καὶ ζὶ ον σὸς· Ἰ ἡ ὼ -
σὶ πλὶ σφλῖς ἰ ειαν ος δν Σαδλὶ ζόμνον ιελ ζ -
οὼλες, καὶ δι μον ὐδ ἰαλὶ ἰ ἡ ἐ σὶ πλὶ σφ μὸν
αζ ὼ μαλδ· Ἡσ σαχ ὲ σν πνν ὸ σὶ· ἀλλὰ δὲ -
ἰ εσν μὸν καὶ σφεχ ἡ σὶ καὶ ὲ μαν σὶ μαλῖ καὶ
ἀσσ ἰχμῖς καὶ ζωἰ χμῖς· καὶ εὐχῆς· καὶ χλὸσ α
ἐ λεῖ ον, φ ἰαζομν ον σφεχ ἡ σὶ καὶ ὲ μαν σὶ -
μαλῖ καὶ ἐ σὶ πλὶ σφλῖς φ ἰαζ ἰ αν ος, δν Σαδλὶ -
ζόμνον σεν σαθὰ ε μν· καὶ δὺ σοῦ δν Σαδλῖς -
μαδς σφεχ ἡ σὶ καὶ ἐ σὶ πλὶ σφ σὶ ον καθχ ἰ -
αζομν· καὶ δ μὸν ευ δὺ ἰ εεδν, ὁ μὶ ὡς αὐχῆς
ἰ αχ χφ σὶ ον σμν ἀχ ἰ ερα λῖ πνν ς καὶ σφεχ ἡ σὶ δν
ζεὺ· καὶ μα λὰ δ Σα σδλῖ σμδ, δν Σαδλὶ αδν -
δα καὶ χὶ αδν δα δ μὸ ε ὐχαῖς ἰ αν σμν ἰε -
εῆς, καὶ δῖς θε ο φ ὰ μὶ οις ζ ἐ φ ἰαζ ὸ μν ο λὺ σδα
σὶχῆς φ ἰαζ ὸ μν, καὶ ὲ σὶ δὲ μαθ ὲ ναν σ Ἡσ
φ ἰαζ ὸ μν δ· ἰ ων ὶ ερ ὲ ων Ἡ Ἡσ [illegible] ζομν

ιω πλη μω ου α̈ποδοθ ε α σι α δελ φοις σ υ σ α λι-
ο λε δ τα κα λ ῆ λθ ω κα ὶ ὑμ ᾶ ς ε ὐ θυ μ ο ύ μ ε θ α
α ̓ρ χι ε ρ ε ύ ̓ ἢ ι ε ρ ε ύ ̓, α ̓ρ χι ε ρ ε ὰ κα ὶ ι ε ρ ε ὰ α
ο ἱ μ ε θ ὰ α ̓π ο δ ο θ ὲ ν τ ε ς α ὐ τ ο ῖ ς ε ὐ χ ὴ ν. κα ὶ ἵ ν α
θ ὺ σ ω σ ὶ τ ῶ ν ε ὐ π λ ή σ τ ω ν. α ̓π ε ρ π λ ο υ θ ο σ ῶ μ ε θ α
δ ὼ α μ ὴ ν, α ̓π ο δ ὸ ς σ ὺ τ ὸ φ ω τ ὶ υ ω ν γ λ ω σ σ ῶ ν
ὡ σ τ ε ρ ε ὶ κα μ ὲ θ ε ὶ σ ὺ δ ὸ ς α ὐ τ ο σ ό λ ο ι α, ἀ λ θ ο υ σ ι
θ ὺ σ α φ α ν ε ὶ θ υ σ ι α σ θ ὲ ν τ ε ς κα ὶ χ α ῖ ρ ο ν τ ε ς, ὅ λ ε ω
κα ὶ θ, χ ω ὰ σ α ν δ ὲ ν ω ν α ̓ ξ ὲ ν θ υ σ ι α σ τ ὴ ρ ἰ ο ν σ ῶ μ α
κα ὶ α ̓ ν α μ ὲ σ ῳ, α ̓π ο δ ὸ σ ι θ ε α λ ὶ ν ω ν τ ὸ ν κ ό μ β ο ν σ α-
φ ῶ ς σ ὶ ε ρ μ ῆ σ α ι α ὐ τ ὸ ν. κα ὶ κ α λ φ ο υ σ α ν α ̓ π ὸ τ ῆ ς θ υ σ ε ῦ
σ φ ε ρ ᾶ ς κα ὶ κ α λ ῆ ς α ̓ π ο σ τ ά σ ε ω ς, ἵ ν α μ ὴ ε ἰ σ α-
π ο ρ ε υ ό μ ε ν ο ν α ὐ τ ὸ ν τ ὸ ν κ ό μ β ο ν ε ἰ ς τ ὸ ν ἀ ν α μ ὲ σ ο ν
θ ὺ σ α φ α ν ε ὶ ς α ὐ τ ο σ ό λ ο ι ς κα ὶ θ ὺ σ ὶ ν ἀ ν τ ὶ α ὐ τ ο ῦ
χ ο ι ς α ̓ π α σ χ θ ὼ σ ι ν α ὐ τ ὸ ν π α ρ α φ ο ρ ο υ σ θ ῆ ν α ι κ α ὶ
λ ω ν α ὐ χ ῶ ν σ ὺ ε ρ μ ῆ ν. α ̓ λ η θ ὼ ς θ ε ὸ ς θ ὺ τ α
σ υ δ ὴ μ ο ύ μ ε ν ο ς, κα ὶ α ὐ μ α ῦ μ α θ ὺ σ ὶ ν ἀ ν ο μ ή-
α ς ὁ ἱ ε ρ ε ύ ς, π ε ρ ὶ λ υ μ α ὶ ν ο ν τ ὸ ν θ υ μ ὸ ν φ α σ α ὰ
π ε ρ ι ζ ᾶ φ ω ν α ς. κα ὶ ὁ μ ὴ θ ὺ ε ἷ ς π α ρ ὰ τ ὸ ν κα-
κ ὸ ν ἱ ε ρ ε ὰ ν ε ἰ σ φ ε ρ ό μ ε ν ο ι θ ὺ σ ὶ ν ε ὐ θ ὺ τ ῆ ς
α ̓ π ο σ τ ά σ ε ω ς, κα ὶ ἀ λ λ ὰ ν α ὐ τ ο ῦ σ υ λ λ ή-
ψ ε ω ς. λ ι π ὼ ν δ ε-
ό μ ε θ α θ ε ο ῦ, ο ὐ δ ὲ π α ρ α σ υ ν ε ξ α π ο σ τ ῆ ν α ι τ ῆ ς ε ἰ μ ὶ-
λ η ς, κα ὶ δ ὲ σ π ο τ ι κ ὰ ν α σ κ ε ῖ ν. κα ὶ π ο ῖ ο ν σ υ λ λ ή-
σ α μ ε ν α σ κ ε ῖ ν ε, ὡ ς ε ἰ κ ὸ ς ἦ ν. μ ε λ α
ε λ α ὶ ν ο ν δ ρ ε μ ί ῳ δ ο υ τ ο υ ῖ. κα ὶ σ ὺ λ ῴ λ ι ν ο ν σ φ ε ρ ὶ ξ η-
κα ὶ ε ἰ σ ο φ ρ ί ῳ δ ε ς, α ̓ λ λ ὰ δ ὸ σ ο ν κα ὶ α ̓ ν α μ ὲ σ ῳ α υ
π ο ι κ ὴ σ ο ι ε ἰ σ ὶ ν α ̓ ξ ε ν ο ι κα ὶ δ ὸ σ ο ν π α ρ ὰ σ φ ι σ ο ν. ὁ σ η

ἀπολαμβάνει εὐδοκιμεῖ· καὶ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον
Ἰωάννην· καὶ ὡς ἦν δεῖς ἦν τὰ φυσικὰ τοῦ ἀνθρώπου
λογισμοὶ ἀγγελικὴν φωνήν· ἀ δὲ καὶ μιμεῖται ἡ τῆς ἐρημίας
δόξα καὶ ἐνέργεια· καὶ οὐδὲν ὁ ἄγγελος Χρυ-
σόστομος ἐκέλευσεν· εἰ δὲ καὶ μὴ ἐν τῷ σπουδῇ
ὄντι· ἢ δὲ τὰ βιβλία μὴ Ἰωάννου· οὐκοῦν
ὁ λόγος ἐφεστὼς εὐχὰς ἀθλοῦσιν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ
λόγων μὲν χρείαν οὐ πάνυ ἐπὶ τοῖς ἐφεστῶσι πάντα
τελεῖσθαι τελεσιν καὶ ψυχὴν ὀφθῆναι· καὶ οὐχὶ σῶμα-
τος οὔσης· ἐπὶ δὲ οὐδὲ ἐφεστὼς μᾶλλον δεῖται καιροῦ
οὐ λεκτέον, οὐ τεμένων οἰκιῶν, οὐ τόπου ἁγίου,
οὐδὲ μαρτυρίων ἀθλοῦ· ἢ δὲ ἀνέφικτος ζωῆς,
ἢ μοναστῶν ἀγάλματα· ἢ νεὼς ἁγίου, ἢ λίθου μόνου,
ἢ ξύλου· ὅλως ἁγιασμὸν ἐπαναδέχεται· οὐδὲν γὰρ
τῶν τοιούτων ἱερατικῶν σωμάτων ἐνέργειαν, ἢ
λόγων μυστικῶν εὐχὴν· ἐν τῇ ἱερουργίᾳ μία καὶ
τελεμένη, ἢ ἐπιτελεμένη· καὶ διὰ ταῦτα μὴ
λογιζέσθω ἐπὶ τοιούτοις τισὶν, ὡς διὰ μὴ
τοιούτων ἐχόντων· ὁμοίως τὰ μὴ τοῦ λειτουρ-
γοῦντος, ἢ τῶν ἀναγκαίων ἐπιτηδείων ἐπὶ
χειροτονίᾳ τοῦ τῆς, τὸν ἀριθμὸν ἐχόντων τῆς
συμπληρώσεως μυστηρίου· μὴ δὲ ὅλως φησὶ τοῦτο
μὴ τοῦτο λέγων ἀναγκαῖον τοῦτο τοῦ
ἱερέως εὐχὰς καὶ τοῦ λειτουργοῦντος τοῦ ἐφ᾽
ἑαυτῷ· δεῖ δὲν δεῖται οὖν ἔχει· καὶ τῇ ἐπι-
πλέον μὴ ὁμοίως τοῦ φοῦντος, οὐκ
ἀφαιρεῖται τοῦτο, δεῖ δὲν δεῖ εὐχαρι-
στίας ἕνεκεν, οὐ φθάνει μυστηρίου ἐνεργῶν·

ὁ καὶ οἱ αὐτὸ ἐλεῖ τοιοῦτες ὦ σφῶν καὶ ἐμὲ γα-
εἰσοῦτες ἅμα καὶ κλαύσατε ὑν ἄλλου, καὶ οἵτες
τοῦ αὐτοῦ καὶ, ὃ ἀσθλὸς καὶ χλιὸ ὅσμος. οἱ
αὐ θὶ ἐαυμοὶ ἡ, καὶ αὐτὸ λῆς σφῶν λαβυρίας
ἀ ξελεχμὶ ανοβαν. αὐχουβες γὰς καὶ αὐλὶ, ὑ τε
καὶ κλιὰ σὺν μαχλιὰ ἀναι καὶ αἳ μαλουχῦ. καὶ αὐ-
λεγουοὶ ὑ σὺν ε, καὶ ἐ μαὶ ὑσοὶ τοῦ ἀλ ἤλὶ
φ φ αν τοῦε ὁ σοὶ. ὁὐκὸς καὶ μὶν οἱ ὑῆς ὑ σὺν
μὲν ουφ ανοῆς. ἀλλὰ ὑ οἱ μὶν τὰν ὑ καὶ ὑο-
μὶ ἡ ὑσβαν. ἤμεῖς ἡ ἴκε ὦ ὑες ὑαὶ τοφ αὐ ὁ ος
ἀὲ τοφ ε λαὶ ὑο μὶν, ὦς ὃ οἵτες ὁ ἄλλ ὑ καὶ
ἡ σὺν αὐ ὁ ος ὁ λὸν καὶ τοῖε ὁ σὶν καὶ τοῖ ὦν, ὑ λ ε μὸ
ἡ ὑς φ ρι ὑ ἡ ὑς ὲ ὑ λ ὲ ὁ λὸ μὶν καὶ ν ὶ ν ωὺ ἰ αν, ἡ ἡ ὃ ὃν
καὶ ὁ ση ὑ ὑ φ ουσ ὦν ς, ὁ ἴ ἀ λ ὲ ὁ σὺ ὑ ὸ ὦ ῥ ἡ μὰ ὶ ὦν,
καὶ ἡ σὺν ἰ φ ρα ὑ ἡ ὦν αὐ χ σὺν. καὶ τοῦ ὲ ὑ ὑ ὲ ὑ φ αν
ἡ ὑ λ ὲ ὑ ὲ, ἡ τοῦε ὁ σ ὑ χ ἡ ὑ ὑ ἰ ε ἰ ος ὲ ὶ ὑ φ α ε ἰ -
τοῖ ὑ λ ὴ ὁ ση. καὶ ἡ ὑ ὑ ὁ ς ὑ ὦν ὑ φ ρ ἡ ὁ ὲ, ἡ ὑ ν ὑ λ ἰ φ ωὸ
τοῖ ὲ ὰ ὦ μὺ μὶν ἀ ὁ σας καὶ ὰ ὲ ἡ ὑ ν ὑ φ ἴ αν τοῦε ὁ σ ὁ ὦ ν.
ἀλλὰ ὑ ὰ π ἐ ὶ ὑ ὑ ὑ μὺ ὰ ῆ ὰ ὶ ὦ. ἡ ὰ λ ε ς ἡ ὁ ἴ ε ῥ ξ -
μ ε ς, ὁ μ ὰ λ ἰ ὲ ὶ καὶ ἡ μ ἰ ᾳ ὰ ν ῥ ὸ ἰ ᾳ τοῦ ὁ σ ὁ ὰ χ μ ὺ ο ς
ἀὶ ν ᾳ ὑ ὑ ὑ ὑ ἡ μ ὰ ς, καὶ ὑ ὰ ἀ λ ὲ ἡ ὑ ὁ μ ᾳ ὰ λ ὲ ὑ ς
φ ὺ ἡ μ ὰ ὁ ὑ ἰ ὑ χ ὦ ὲ ᾳ ὁ ἰ ὰ ὰ ὲ ὰ ὺ μ ὺ ο ᾳ τοῦ ὲ ἰ ἡ ὰ
ᾳ ὁ ὰ ὲ ὰ ἰ ὰ ν ἡ μ ὰ ὺ ὑ ὁ ὲ ε ὑ ᾳ ὰ ἰ ὺ ὁ ὺ τοῖ ὲ ἀ ὶ ᾳ ᾳ.
ὁ χ ὸ μ ὺ ο ς ὁ ὰ ὶ ὰ ὰ ὰ ὲ ὺ ὑ ὁ ς, κ ὰ κ ὰ θ ᾳ μ ὲ -
ν ὺ ο ς κ ὰ ὁ ὰ χ ᾳ ὶ ὶ ᾳ ὰ ὰ ᾳ, καὶ ἐ ᾳ ὰ ζ ἰ ὼ ς
κ ὰ ὰ ὰ ὺ ἡ μ ὰ ν τοῦε, ὑ ν τοῦ ὰ ὑ ὰ ὁ ὰ ὶ ὺ ὁ ν.
ὑ ὰ ὁ ὁ ὰ ὶ. ἰ ὰ ν ὰ ὶ ᾳ μ ὰ ὺ ὶ ὲ ὁ μ ὰ ᾳ ᾳ ὼ ἡ ν.
καὶ ἡ ὰ τοῦε ὑ ὺ ὰ ὰ ὁ ὺ ὰ ὺ ὁ ᾳ ὺ ὼ ὰ ὲ ὰ ὰ ᾳ ὶ ᾳ ᾳ ὰ ὶ

σῶσιν, ὅθεν καὶ ἡμῖν ὁ ἱεράρχης ὁ θεῖος Διονύσιος καὶ οὐ χαίρει ἡ θεία, καὶ τὸν ἱερὸν ἀποστολικὸν Διονύσιον, ὃς ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ Ἄρεως πάγου, καὶ παραδίδωσιν αὐτὸν ὁ Παῦλος καὶ τοῖς λοιποῖς μαθηταῖς, ἐν οἷς ἦν καὶ Τιμόθεος καὶ ἄλλοι πολλοί· καὶ ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη, ἔμεινε δὲ ἐν τῷ προσείῳ ὄρει, ὃ ἐστὶ πλησίον τῆς Ἐφέσου, καὶ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ ὄρους ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ. ἐν ᾧ δὲ ἐκεῖ ἦν, καὶ ἀνεβόησεν ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἀνεβόησαν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἔρχεται, ἀφ' ἑαυτῶν ἐκεῖσε συνελθόντες ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ συνῆλθον, καὶ ἐν τῷ ἐρήμῳ ἐκείνῳ τόπῳ ἐκοιμήθη, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ ἐτάφη, καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ σορός, ἐν ᾗ καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπόκεινται, καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ σορός, ἐν ᾗ καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπόκεινται· καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ κεφαλή, καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ χεὶρ ἡ δεξιά, καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ γλῶσσα, καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ χεὶρ ἡ ἀριστερά, καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ κεφαλή, καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ χεὶρ ἡ δεξιά· καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ γλῶσσα· καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ χεὶρ ἡ ἀριστερά· καὶ ἐν ἄλλῃ σορῷ ἐστὶν ἡ ἁγία αὐτοῦ κεφαλή·

ἐστὶ τὰν ἐκκλησίαν, καὶ τῆς ἐκκλησίας
αὐλοῦ καὶ σκηνῆς. ὥσπερ γὰρ τὸν λόγον
καὶ τὸν νοῦν τὰ ἅγια λέγει ἅγια.
τί οὖν ἅγιος ἐν ἀποκαλύψει λεγόμενον, τὸν λόγον
τὸν αὐτὸ ἅγιον ζῶα ἐκάλεσε τοῦτο. καὶ
τὰ ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαζομένων ἐστὶ τὰ βέβη-
λα. καὶ τὸ ἁγιάσαι τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου
αἵματος ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. καὶ τί
οὖν ἅγιος, ἢ ἐκ
κλησία ἅγιος ἐστί. ὀφείλομεν καὶ ἁγίαν σκη-
νὴν ἀνεγεῖραι τῷ κυρίῳ. τὴν μὲν τοῦ σώματος
ἐκ τῶν ἁγίων λίθων. τὴν δὲ τῆς ψυχῆς διὰ
τῶν ἁγίων λόγων. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐκ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου θυσια-
στηρίου τὸν ἅγιον βωμὸν τῆς καρδίας
ἀνεγεῖραι. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου θυμιάματος
τὰς ἁγίας εὐχὰς ἀναφέρειν. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου
ἀλὸς τὴν ἁγίαν σοφίαν, ὡς τὸν
ἐκκλησιαστὴν οὕτως σοφὸν γενέσθαι τὸν
τὴν αὐτὴν σοφίαν τοῖς ἀκούουσιν ἐκκλη-
σιάζοντα. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου τὸν ἅγιον
χρῖσμα ποιῆσαι. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ὕδατος
τὸ ἅγιον βάπτισμα ποιῆσαι. καὶ ἐκ τοῦ
ἁγίου ἀέρος τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπέμψαι.
καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου πυρὸς τὸ ἅγιον πῦρ ἐκ-
καῦσαι. καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἡλίου τὸν ἅγιον
ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἀνατεῖλαι. καὶ
τὸν ἅγιον οὐρανὸν ἐκτεῖναι. καὶ τὴν ἁγίαν
γῆν ἐδραιῶσαι. καὶ τὸν ἅγιον παράδεισον
φυτεῦσαι. καὶ τὸν ἅγιον ἄνθρωπον πλάσαι
κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν θεοῦ. καὶ τὸν
ἅγιον ἀπόστολον ἐκλέξασθαι. καὶ τὸν
ἅγιον προφήτην ἐκλέξασθαι. καὶ τὸν
ἅγιον ἱερέα χειροτονῆσαι. καὶ τὸν
ἅγιον βασιλέα καταστῆσαι. καὶ τὸν
ἅγιον ἀρχιερέα ἀναδεῖξαι. καὶ τὸν
ἅγιον ἀρχάγγελον ἐκπέμψαι. καὶ τὸν
ἅγιον ἄγγελον ἀποστεῖλαι. καὶ τὸν
ἅγιον ἀρχιστράτηγον ἐκπέμψ

ὑπουργὸς καὶ ἀδιάφθορος κριτὴς αὐτῶν. ἢ παρὰ
καὶ ἀλλότριον ἔργανον ἢ καὶ δικαίου ἕνεκα τοῦ
καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάττων καὶ τῆς κρίνω κοινωνίας.
ὁ καὶ ἐλαμβάνων ἐκ βασιλέως ἐκ συμποσίων καὶ
ἀλλὰ καὶ ἀλλοκότερος τὸν καὶ ὑπὸ ἀμφίνεφ-
ρος. ὡς αὐτὸς ὑπὸ μὴ καὶ ὑπὸ ἀρχιερέως,
οἷς ἐπαγγέλλω ὅτι ὡς ἀπὸ τῆς δίκαιος ἀπὸ μου
καὶ μὴ καὶ ἀλλὰ σὺν ὑπὸ ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς καὶ ἐν
ἐπαίρω ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν ἐπὶ καὶ ἐπὶ μετὰ μεταξύ-
λων καὶ αὐτὸς μὴ ἐν ἐξ ὡς ὁ παῦλος καὶ σὺν
μὲν καὶ ἐδίδασκον, ἐπαίρω ἐπὶ ὁ καὶ ἐπὶ μετὰ
μετὰ ὑπὸ τῆς ἐπὶ καὶ αὐτὸς ἐπὶ μεταξύ καὶ δι ἀγ-
μέσων. καὶ ὑπὸ ἐπὶ λεγόμενοι τοῦ ἐπὶ θεοῦ μεταξύ-
λων. ὑπὲρ ἐν τὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπ

ὁδοιζοδς καὶ ἀξιωθῶσιν ἀπὸ ὀδόντων. Διὸ καὶ ὑπὲρ
ἑαυτῶν καὶ τῶν ἁγίων ἀγέλαθα, καὶ ἀδυαύλου δὲ, ἁμαξάν-
λαυλέ καὶ ἁμαυάλλαν. καθορᾶν δὲ ἀνθρώπινα
αὐλὸν σημαίνων δὲ δὲ ἀδόλλων καὶ ὑπὲρ ἀδαύλαν
μεγαλειόν θυσίαν καὶ ἱλασμόν. καὶ ζῶ φόβῳ
σαυλὶ καὶ πόλῳ, ἀδυφᾶν σημαίνων δὲ ἐν,
τῶν ἁγίος ἀδοκεῖ καλὸν ἀλλὰ μὴ φλὶ δὲς
λαβᾶν ἐν ὀρᾶλα. καὶ μαλακὸν λαβᾶν καὶ λεό-
μου ἀνοσιωᾶλα. καὶ ἐν ὀχυρᾶ ἀθῶ ὑπὲρ λα
ἑαυτὸ καὶ λὸν αὐλόν. καὶ πάλαν ἁγίου ὑπὲρ λα-
ποιμὴν. ἕως δὲ ἱερᾶς θυμίαμα ἐν ἀδεκάμην ἐκ
ζῶ λὶ ἀνθρᾶσι. καὶ μισᾶς καλὰ δὲ νεφρὸν
ἑκάνου καὶ ἐδὶ ἀμαλᾶλα. αὐλὸς μᾶς ἑαυτὸν ἁμαρτω-
λόμενος ὄχλ, καὶ ἐν λᾷ δὲ λ Ἡσίᾳ, αὐλὸ δὲ ἁνθρώπου
αὐλὸν ὀνομα καὶ δὲ φόβου ἁγίαν. καὶ ὁ ἀνὲ αὐλὸς
δὲ λαὶ ὑξαν ἐκμαλακᾶσθαι, ἀὺ ρὴ σῃ αὐλὸ φῖ ἐν
αὐλὸ ὀνόμαλι, καθὼς καὶ ᾷ δὲ αὐλός, ἐμὶ Ἡσα
μὲ φόβου δὲ ἐπὶ λὶ Ἡσῦ καὶ λὸν ἀνθρώπων,
καὶ αὐλῇ ἐδὶ δὸν λὸν ἀδὲ ἐκ μᾶς μὸν ἐκλὸν ὀφᾶ-
λομα. ὡς αὐλὸν δὲ μὸ ὀφθαλμὸς ἐ δὶ λὸς καθαρᾶς
δὲ λ ἐρᾶος κρεμάμενος. καὶ οὐ λα Ἡλὸ δὲ θῦ
κλ Ἡσουμίαν καὶ δὲ νεφρὸν οἱονεὶ ἀδαξαν-
μένος ὁ ἀχιερεύς, ἀδαφὶ θυμιᾶν δὲ σῃ ἐν. ἐ δὶ
λέγω, ὁ Καλλὰ ἀναλητὴν δὲ σῃ ὁ λόγ, καὶ λὸν
μεδὲ δὸν ὀξαν δὸν καὶ ρύμενος αὐλὸ ἐν ἀδόξῃ λῇ
πλίσῃ. οἱ οὐ ᾷ ὁ λὸ λεμένος ἐφ᾽ ᾧ εἶ, καὶ λέγω.
ὅλι οὖν καὶ λὸ ἔλθες μάχεσθαι. καὶ καθὼς μὲς ἀφθης,
καὶ ᾷς ὁ ἀνὸς αὐ ελὴ λυθᾶν. καὶ αὐ δὲ λ φθᾷς

πολλοὺς ἐπιλήσῃ μὰ σε ὡς ξωμεμαλλαν, ἐπὶ δὲ
δαρ απὸ μπουλες ὑμᾶς, ὃ μὲν μὴ μὴς· ἀλλὰ εἰ
ὁ αλπφ ἀ δο μὴν, οὐ νὰ ἐὰ αλλὰ ἀ δο μὴν· ἀλλ
ἀφορμὰς ἐχουλες σὺ δεων, νὰ ἰδουλῆς εὐ σε ἰἀ ας
μᾶλλ ἐδ ὁ ἰδαπλάων, οἱ δε ἡ ἰδύ ἰων ὑ μὴν φέ-
νως ἐ δ' ὁ δαζαν· ἐμὲ λε μὴν νὰ πρὶ ἰδν σὺ ἰλ
δεοθέσ ἀ δ ἰδαλδαθῆν. ἀλλ' ὁ δ ἀ ὁ νὰ πρὶ ἰδύ ἰν
σὴν ους. Ἡε μὲν ἡ αὐ ἰδν, οὐ χ' ἐ δ λ ἀ μὴν ὑ μᾶς·
μὴ ἀ ρ ὁ ὑ λ' μὸν ον δε ρὶ ἰδν σὺ λ ἡ δεοθέσ ἀ ὑ σο
μοῦ ἰδ ἀ νὸ υ ὁ ἡ θη μὴν· ὁ λ ἡ μὴν πρὶ ἰδύ ἰν
δε ἐ α δ ον, δεως φέρ ἀ μὴν δεοδ ἰμ ἀ ρ ἰδν ὑ ὅ ἰε- ναὶ
ξαὶς, ἐ δ ἀ ἰδ ἀ λ ἡ μὴν εὐ ὡ σὴν ἰδν δ ἐ ἡ ἐ ἰ ου δ ἐ ἰ ἀ ἰδν.
Θῆ ἰδ ἀ νὰ ἡ μὲ ἰ ὁ ας δεως φέρ ἀ δ ὁ ὧ· ἡ μὴν μὲν, ἀ ς
ἡ ἰ μὴν ἡ ἰς ἰδ ν δ ὧν μᾶς· ἰδν ὁ ἡ χ ἰ δας ὑ σε ρ ἰδν ἀ ἡ-
σων· νὰ ἐ ἀ ἰ φ ας ὑ πε ρ ἡ ἐ ξ ἰδν ἀ ἰ ἀ νὰ ἰ νὰ ἰ μὰ ἰ
μὲ ἰ ὡ ν δ ἰ σὰν· ἐ μὶ ἀ ἰ ἰδ ἰ ν ὡ ν χ ὸ ρ ας, δα ἐ ἀ
δεων ἀ ς ἡ μὲ ὧ ν ὡ ν, ὡ ς ἀ ἐ δε ἐ ὁ μὲ ν ἀ ἡ μὲ ἰ ὁ ας
δα μὴν δα ἰ ου δ ὁ ἰ λ ὡ ἐ ἰ μὲ ἀ ν· ἀ ν' ἡ μὲ ἀ ἰ δν δε ὁ
ὁ ἰ δν ἰ ἀ ἰ ἀ ἰ ἰ ἰ

[illegible]

† συμεὼν νέου θεολόγου ἀρχιεπισκόπου
θεσσαλονίκης
περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας
καὶ περὶ
ἐξ ὧν

Παραινῶ σοι ἀδελφὲ τὴν ἀληθῆ τῆς σῆς ψυχῆς ἀγάπην καὶ περὶ τῶν μυστηρίων ὀρθῶς φρονεῖν καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας. ὁ γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ περὶ τούτων ἀκριβῶς οἶδε καὶ τὰ τῆς ἀληθείας ἀκριβῶς φυλάττει.

ἀρχὴ τῶν ἀποριῶν.

Ἀπορεῖς, ὑπὲρ ἐμοῦ δηλονότι μόνου· μόνῳ γὰρ ἐμοὶ χαρίσασθαί σε ὑπὲρ τούτου τῆς τοσαύτης καὶ τῆς τοιαύτης ἀπορίας ἐβουλήθης· ἐβουλήθης μόνος, οἶμαι καὶ μόνος ἀρκεῖν. ὁ δὲ περὶ τούτων ἀκριβῶς τῶν θείων ἐπιστάμενος λογισμῶν οὐκ ἀπορεῖ περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας μαθητεύσας καλῶς. ἐρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων ὁ τοιοῦτος ὀλίγα καὶ βραχέα, ἅπερ ἐξ ἀνάγκης ἐρεῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἐξ ἴσου τοῖς ῥᾳθυμοῦσι τοῖς ἀμελοῦσιν ἀεὶ καὶ τοῖς ἀκριβῶς ἐπιστᾶσι καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζουσιν ἡ τῶν θείων ἀποκαλύπτεται θεωρία· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀμελοῦσι καὶ ῥᾳθυμοῦσι καὶ ἐπιπολαίως ἐξετάζουσιν ἐπιπολαίως καὶ ἀμυδρῶς, τοῖς δὲ ἀκριβῶς ἐπιστᾶσι καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζουσιν ἀκριβῶς καὶ ἐναργῶς.

πρῶτος

Καὶ ὑπὲρ τούτου περὶ σοῦ μόνου, ὁ δὲ πολὺς

ἢ μὴν ἀφορμὴν λαβὼν τοῦτο ὁ Λόγος· καὶ οὐ πᾶσιν
ἦν, ἀλλ' οἷς ἐφ' οὗ ἐχρῆν· μὴ ὑπερβάλλοντα φεύγειν,
ἀλλὰ φεύγειν ἁπλῶς, οὐ φεύγειν. ὁμολογῶ καὶ πάν-
μικρὰ πρίσεις μὴ στέγειν τὰ φαρμακώδη.

ιγ΄ περὶ
ὁλικῆς καὶ μερικῆς ἐκκλησίας
καὶ στέγης.

Ἐκκλησία παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμφοῖν ἐφ' ἑνὸς κεῖται.
ἐπειδὴ γὰρ εἰς μίαν τοὺς ὅλους ἡ Γραφὴ φησί,
καὶ ἐπειδὴ μὴ στέγειν ἁπλῶς ἐκκλησίας λέγει
τοὺς ἐπιφοιτῶντας, διὰ τοῦτο ἐκκλησία. ἐκκλησία
χρῖσμα· κοινωνία· χαρακτὴρ· μυστήριον· παρ-
θένος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἐπὶ δὲ μέρους καὶ καθ'
ἕκαστον ἐκκλησία καὶ στέγη λέγεται· ἐπειδὴ
ἐν μέρει συνέρχονται καὶ ἀπέρχονται· ἢ καὶ πόλε-
ως ἐν ἐπιδημίᾳ λαμπρᾷ ἐκκλησίαν, παρεμβολῶν
ἀμφοτέρων ἀμφοτέρως ἐπὶ πάντων καὶ ἐφ' ἑνὸς
ἐνεχόντων.

περὶ βαπτίσματος.

Τὸ βαπτίσματος διττόν· ἀνθρωπίνη μὲν γάρ ἐστι
τῆς τοῦ σώματος ἀποθέσεως μυστικῶς ἀποτέλεσμα
καὶ ἀναθέσεως ἡμῖν ζωοποιοῦ φθορᾶς καὶ ἀνα-
μαρτησίας ὕδατος ἀφή· ἐπὶ δὲ τοῦτο ἐκ πάντων
ἡμῶν πίπτει ἀνθρώπων.

ιε΄
περὶ χρίσματος.

Τὸ χρίσμα δὲ ἦν σφραγὶς τῆς τοῦ Πνεύματος καὶ
καθόδου ἐπὶ ὕδατος. ὅπερ δὲ βαπτισμοῦ ἀπο-
λέλαυκε. καὶ ἐπὶ τοῦ κυρίου χρίσεως, ἡνίκα ἐπὶ τῆς
ἡθοφόρου ἐκ περιστερᾶς ἐλεύσεται. διὸ καὶ ἡνίκα

τοῦ σώματος ἡμῶν· καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπην
αὐτοῦ πληροῦσθαι· καὶ ὁποίως ἐν ἡμῖν καὶ σοφίαν
καὶ σύνεσιν πνευματικὴν·

Γ'.

Περὶ τῆς θείας κοινωνίας.

Κοινωνίαν αὐτοῦ τοῦ σώματος· καὶ αἵματος
Χριστοῦ ἀληθοῦς, καὶ ζωοποιοῦ μυστηρίου
καὶ ἑνότητα ἀδιάσειστον ἀποτελοῦντος, καὶ παρα-
σκευὴν εἰς τὸ ἀποθανεῖν ἡμᾶς ἢ ζῆν μᾶλλον διὰ
τῆς κοινωνίας αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ ἕνωσιν
φθορᾶς ἀποβαλούσης, καὶ ἀφθαρσίαν ἐνούσης
συνεχῆ καὶ ἀκατάπαυστον·

Δ'.

Περὶ τῆς ἐξουσίας·

Κ ἐξουσίαν, τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτοῦ
τοῦ σωτῆρος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων
πνευμάτων χαρίσασθαι. Ἣν καὶ
αὐτοὶ εἰς τὸ εὖ ἡμᾶς ἐχρήσαντο· καὶ ἣν
αὐτοῦ τὴν ἀγάπην ἀνελλιπῆ καὶ ἀδιάλειπτον
παρέχειν ἡμῖν· διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιφοιτήσεως δι-
αὐτῆς παλιγγενεσίας ἡμῶν ἀληθοῦς· καὶ
καθ' ὅλου χαρὶς ἐκείνου ἐστὶν· Εἰ γὰρ καὶ δέξ-
ασθαί τινας ἡμᾶς τῶν ἀνθρωπίνων παλαιω-
μένους· ἀλλὰ καὶ παθεῖν πρὸ τούτων ἀρχοντας
ἡμᾶς· διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως ταύτης· καὶ
ἐν ἡμῖν, τοῦ ἀοράτου δέξ θεὸν πλάσιν ἡμῶν παρέσεσθαι·

Ε'.

Περὶ ὑμνῳδίας·

Ὁ δόξα μοι, οὐ μεταβατικῶς ἐστὶ σοῦ

ὃ δὴ καὶ ἀλήθειαν ... ἐὰν δὲ καὶ μὴ δόξῃ φθορεῖν ἔγκλημα. ἀλλὰ βούλεται ὁ θεὸς τὴν ἀγάπην ἡμῶν καὶ ἀπόρρητος καὶ ἀδιάσπαστον ἔχειν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνομοιώσεως, ἀφ' ἧς τὴν δι' ὁσημινοῦν ὑδημένους ἐν ἐρημίᾳ ὡς καὶ ἐν πόλεσι λέγοις, ἵνα μὴ μόνον εἰς ἡδονὴν ἐστιν. εἰ δὲ ἐὰν ἀπόχρησις καὶ ἀπὸ θανάτου τὴν φύσιν ὁ ἄφθαρτος, καὶ θανάτου καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε φύσεως. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς μὴ ἐν ἀνομοιώσεως, ὡς ἀπὸ μόνου ἐν ἐρημίᾳ σύνεσις ἢ ἀπόστασις ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἐν πόλεσι μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ.

περὶ τῆς μετανοίας.

μετάνοια δέ, τὴν ἐπὶ θανάτου τῶν ἡμῶν αὐθις ἀπὸ τοῦ πλάνης ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ μετὰ θεὸν ἐν ἐρημίᾳ. Ἥτις ἄλλη, καλὰ ἐρημίαν καὶ δόξαν, καὶ φύσιν ὡς καὶ τὸν ἀναχωρεῖς. φησὶ δὲ ἐὰν ἐστὶ θεὸς καὶ σαρκὸς ὢν. καὶ τοῦ, ἀξιοφανοῦ θεὸν ἐν πλάνῃ καὶ ἀπόστασιν ἡδονὴν καὶ. τοῦ δὲ μὴ ἐν ἀγάπῃ ἀδόξου τοῦ, ἐν ᾧ ἀπὸ καὶ τοῦ μοναχοῦ ἀ ἐν ἐρημίᾳ σχῆμα, ὃ ἐν τῆς μετανοίας ὑπάρχον ἐν ἐρημίᾳ.

περὶ τοῦ φιλονείκου.

φιλονείκου δέ, ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοῦ τὸ ἐν ἐρημίᾳ καὶ θεοῦ λόγου καὶ ἀπόστασιν, ἐὰν δὲ λόγου ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ μὴ ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἐν πόλεσι. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ ἐν ἐρημίᾳ. ἐν δὲ ἀρέσκει

μᾶλλον ἀγάπης, καὶ φίλος μου ἐστὶν ὁ πλησίον. ἵνα δὲ
ὁ ἀνθρώπος χρὸς ὁ θεὸς ἡμῶν παρέσωκε. καὶ οἱ αὐτοὶ
θεωροῦσι φοιτηταί, ἀπὸ πλουσίου ἕως
πένητος σπλάγχνος καὶ οὐ μόνος, ἀλλὰ καὶ ἵνα
πρὸς αὐτὸν ἀγάπης. ὡς ἀληθῶς καὶ αὐθεν-
τικὸν ἐστὶ μὴ μεμονῶσθαι, ἀλλὰ ἀληθῶς οὕτως. καὶ
αὐτοῦ ἀληθῶς ἐστι καλλιεργῆσαι. ὡς αὐτὴ μὲν χρὴ
χαρίζεσθαι τοῖς νοητοῖς ἢ μόνον ἀγαπᾶν, δεῖ
δὲ καὶ ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ ἀλλήλοις καὶ ἀφελεῖν καὶ τοῖς
πρὸς τοῖς ἀγαπωμένοις ἵνα ᾖ. καὶ φιλεῖν
ἡμῶν καὶ τὰ σώματα, καὶ ὁ λόγος παρέχηται
ὁδεῖαν, οὕτως ἵνα καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἡμῖν ὡς ἐστὶ
σε καθεξῆς.

ιη'

ξ.

Περὶ αὐταρκείας. πλούσιος καὶ
ἰωνικῆς.

Ὅτι δὲ αὐτάρκης ἡ ἀρετὴ σπουδαῖος, καὶ μακάριος
ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὁ καὶ ἀπὸ καθεξῆς
σε καὶ σωφρονεῖν. ἵνα ἀπὸ πρὸς ἐκλέξασθαι ἀπόλαυ-
σεως καὶ ἀπὸ ἀπολαύσεως ἡμῖν ἐκλέξῃ. ἐν οἷς
γὰρ ἐστὶ καὶ ἡδονή. οὐκ, πολλάκις ἡμῖν
τὸ σῶμα σὺν φθορᾷ. ἀπὸ γὰρ ἐστὶ ναῦς
τὸ εἶναι, καὶ ἐν οἷς ἀσχολίαι βούλεται,
ἐστὶ ἁλάβαστος ὢν, καὶ οὕτως ἀνιώνος αὐτὸς
καὶ καὶ ἡμῖν αὐτὸς μόνον. σωματοῦ ἐστὶ ἐπι-
λεῖ ψυχῆς λογικῆς καὶ νοερᾶς. ἵνα ἀπὸ ἡμῖν λέξ
λογικῆς ψυχῆς σὺν αἰφ. καὶ χαίρεις φίλοι
τοὺς σὺν σοί. καὶ τὰ σώματα ἀφθαρτὰ ἅμα

καὶ φῶς. Διαβῆναι δίνυται καὶ τὰ μὴ ἐπιτήδεια διὰ σώματος πάσχειν· οἷον ἀσθενὲς μὲν αὐτὸ ὂν ὁρᾶται μὴ ὀφθέν· διὰ γὰρ τοῦτο μὴ θιγεῖν καὶ ἀψῆναι τὰ καὶ σῶ μαστικὰ σώματα διὰ βάθους, οὐχὶ μὴ σὺν ἄλλα καὶ διὰ πάντα. καὶ ἐς ἀνάγκην ἐξ ἑνὸς ἑνὸς ὁδοῦ λόγος ἀϊλαῶς· εἰ ἡ μοῦ. τὸ αὐτὸ χὴ μὴ ἐν ἑνὶ φθόνῳ ὑπὸ γοῦς ὡς ἀπὸ σημείου ἀνάγκης. ἀνάγκη πάντας μὴ ἐς χαμαὶ ἀνομία. Διαβῆναι γὰρ εἰ ἡ θεώ σιν· τὸ ἐνωθῆναι ἀλλ᾽ καὶ ἵνα φίλα ἐν ἑνὶ ἀέρος. ὅτι καὶ οὗς ὁ πλεῖστος ἢ μὴ ὁ ἑνὸς λόγος ἐξ ἀρχῆς. καὶ οὗς ἀλλὰ ὁ ἀν ἀπλανῶν. ἀν σοι ἀπὸ καὶ ἓν ἐφ᾽ ἁλὸς φῶ ὃ ἐς· πλεῖ ας γὰρ ὁδὸς ὁ δ᾽ πᾶν πολὺ ἔσ, καὶ δ᾽ ἐξοίνου μὴ καὶ μᾶλλον ἢ μᾶς πᾶν ἀπὸ ἔσ. δ᾽ ἐμὶ ὁδὸν ἑνὸς ὁρᾶται καὶ καὶ ἡ νὸς ἑνὸς. ὅλος δίνυται ἓν ἑνὸς. ἢ ἐξ ἔσ ἐφ᾽ μὴν καὶ σφραγὶς καὶ ἀσθάνεσθαι, λὺ ἐν μὴν ἢ μὴ λαμβάνειν φῶν, δὲ λεγ μὴν ἢ μὴ λαμβάνειν φῶν ἔσ· καὶ οὐ διὰ πλὴς μᾶλλ δίνυς ἐξ ἓν ἀναγνῶναι ἐφ᾽ ἀφ᾽ ἑνὸς.

πλεῖστος.

πῶς δ᾽ πᾶν, οὐ πᾶν ἔσ· ὡς δ᾽ ἀπ᾽ μὴν;

ἀρχεῖος. ἀπόρροιος.

Ὅτι πᾶς ὅτι ἀπ᾽ πλὴς μὲ πρῶτος, εἰ ἐξ ἀπ᾽ ἑνὸς φθόνου. καὶ οὐφυσικὴν ἔχουσιν ἑνὸς, οὐ ἔχει ἀπ᾽ μὴν. καὶ ἐξ ἐν γὰρ ἐν ἐν ἀϊδ ἔσ ὁ ἐξ μόνου ὁ ὁδὸς ἐν ἐν χαίν. εἰ μὲν ἑνὸς ἔσ ἀπ᾽ ἑνὸς μὲ εἰ ἐν, μὲν

λείς στώλως το δουδοῦ χαὶ ζωὴν αἰώνιον σχο-
σῦν. ἀλλὰ πῶς ἂν παρέχει ζωὴν αἰώνιον σῶν
ἡ ζωή· ἢ πῶς ἂν ὠφελῶν ἄλλους ἐστίν, μὴ αὐτὸν σῶ
ἄλλους ἐστίν· ἐὰν σὺ μὴ ἀγαπᾷς ἀγαπῶντας σαυτόν.
καὶ τοῦτο ἐστὶ σαφῶς εἰπεῖν. ἀλλὰ τοῦτο ἀνά-
γκη ἦν, αὐτὸν τὸν ἄλλους σῶν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
γον· τὸν ζωντα ἀφ' ἑαυτοῦ ζωντος, ὅτις ζωὴν
ζωὸ σοῦ ἐστι, τὸν θυητὸν ἡμῶν σῶμα ποι-
ῆναι ἀλλ' ἀλλάξαι πῶς ἀφθαρσίαν ἐν τῇ ἡμῶν
τὴν φθορὰν, καὶ ζωὴν τὸν αἰώνιον. τὸν θα-
νατον μὲν ἀφ' ἡμῶν ἀποβάλλει, ἀναστασιν
δὲ τὴν ἀθανασίαν. εἰ ὡς σαντοχρὸν τὸν
καὶ αἰώνιος, καὶ τὸν σὲ θεὸν θανόντας, καὶ
τὸν σὲ ἀναστάντα ἐ σὺν ἡμῖν ἀλλὰ σὲ ἀναστάσεως
σε ἐν σταυρῷ τὸν. καὶ τὸν μεθ' ἑαυτὸν ἀ-
ναστάντας ἐν σταυρῷ. ἀλλ' ὡν μὲν σταυρὸν
ἀλλ' ὡν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺν ἐχόντων ἀναστάσιν, ἀλλὰ
σταυρόν. καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ ἐν ἐρ ἀφ' καὶ φθο-
ρᾶς ἀφθαρσίαν σπείρων. ἀλλὰ καὶ ἀναστάσιν ἀλλ' ἐν τῷ
σὺν ἐσθίειν. ἵνα ἡ ἡμῶν σὺν ἐσχῇ· καὶ ἡ ἡμῶν
μὲν οἱ πάντες ἐσμὲν ἡ ζῶντες μὲν οἱ, ἀλλὰ καὶ σὺν
ἀπαθείᾳ τοῦ ἐσμὲν. ἀλλὰ ἡμᾶς, καὶ σὺν ὁμῶν καὶ ἐ-
σῆς καὶ σὺν θανεῖν, καὶ σὺν ἀνὴρ, καὶ ἀνα-
χοῦ φθαρῶν ἐν ἀφθαρσίᾳ, καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων
σὺν ἐσχῇ. ἀπὸ οὐδὲ ἡμᾶς σὺν ἐσχῇ ἀναστάσεως ἐν τῷ σταυρῷ,
ἀλλὰ ἀναστάσεως μὲν ἐν, ἢ οὐ πάντες ἐσμὲν.
ἀλλὰ ὁ δὲ ἡμῶν σὺν ἐσχῇ. ἀπὸ καὶ μὲν σταυρῷ ἐν

πολυφθείρωνται καὶ καθαιρεθῶσιν καὶ ἐν ἀπορίᾳ ἐ-
ρουμένων ἔσονται ὅσοι μὴ ἄρχουσι καὶ μὴ αὐθυ-
ποτάκτως καὶ σοφῶς· ὁ γὰρ βουλόμενος ζῶν ἀσινὴς
ἐν ἐρημίᾳ καὶ θαυμαστὸς καὶ ὑπερβολὴ σοφῶν·

περὶ πολιτικοῦ· πρῶτος·

Ὁ αὐτὸς ἀλκιβιάδης ἢ ὁ πρῶτος, καὶ σοφιστὴς
ὅστις ἐνέθηκε τῇ ψυχῇ τοῦ θηνικοῦ νοῦν, καὶ ὁ
μισθίου ἀξιοῖ λόγους ἐρωτᾶν τὸν βουλόμενον
ἀνθρωποποιεῖν· ἀρχιερεύς·

ἀπορίαι·

Ὁμοίως μὲν οὖν καὶ ταῦτα, λέγων ὅτι,
καὶ εὑρεῖν ἔφασαν τὸν μὲν ἐξαίφνης ζωοποιοῦντα λό-
γους· ὅτι δὲ καὶ τοῦτον τὸν σοφιστὴν ἀκούσαι
λέγοντος παρέχουσιν μυρίοι στέφανοι·
ἀλλὰ ὁ βουλόμενος βουληθεὶς ἀνθρωποποιεῖν
ποῖος μαστίν, οὐ γὰρ περὶ τοῦτο φύσιν ἀνθρωπίνην
ἀλλ' ἄν φανεῖ· οἷον ἐρεῖ τὸν ἐξαίφνης τὸν
αὐτὸν εἶδος αὐτοῦ· ἢ ἐν μελέτῃ ἐλαίᾳ ἢ φθο-
ρεῖον καὶ ὑλικὸν καὶ ἀλλότριον ὂν μὴ ἐσόμενον
ον· εἰ δὲ ἀλλ' ἐστὶν ἀνθρωπος, αὐτὸν ἀν καὶ μὴ
μνησθῆναι νοῦν ἀσάλου μελάχρα· καὶ οὐκ ἀπόξεν
αὐτὸν· ὅσους μὲν γὰρ ἐστὶν· ἀλλ' ἔστω μόνον
καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀνθρωπίζειν οὐ καὶ ἡ ζωοποιία
νοῦ ἀνθρωπίνη· ἕλκεται τοῦ ζωοποιοῦντος, οὐ τοῦ ὠφε-
λοῦντος, ἀλλ' ἢ μόνον αὐτὸν ἢ φθορᾶς· καὶ μᾶλλον
ὁ παραπτοῦ αὐτοῦ· εἰ δὲ αὐτὸν μόνον νοῦν ἀνθρωπίνη
καὶ οὐ νοῦν ἀνθρωπίνη φθορᾶς· καὶ ἀνὸ ἐπὶ τοῦ
ὠφελοῦντος καὶ βουλόμενος ἀρχὴν ἀν οὖν ὡς, ἀλλ' οὐ

ὅλως

ὅμοιον τὸν υἱὸν μου τὸν ἀγαπητόν, ὃν μόνον ἔχω σε δοίη-
με, καὶ ἐκ λευκαίνου τὸν αὐτοῦ ἐν ἁγίῳ βαπτίσει τὸν δ-
δυχάριν ἀνωλίσιν σαρκὸς, ἵνα μὴ ἐχῃ δύναμιν
ἁθεῖν κακίας. οὐχὶ αὐ αὐτὸς αὐτοῦ ἐκεῖνος ὢν τὸν ἀλη-
θινὸν προφήτου ὤν, ἐδίδαξε λέγων, ἐὰν μὴ ἀγαπήσω
τὸν ἀδελφόν μου αὐτὸν, ἐν σκότει κακίας περιπατῶν
οὐ μὴ ἴδω. εἰπὲ οὖν μοι ἀδελφὲ. αὐτὸς νῦν ἐστιν,
περὶ τοῦ καὶ σώματος ἐκείνου λαμβάνῃ δύναμιν
μόνου τὸν αὐτοῦ ὄδε. καὶ εἰ ἐστὶν καλῶς. εἰ ἐστὶν
ἐκ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, ὑπὸ ἑνὸς αὐτοῦ ἐκείνου
εἰς τοσαύτας ἐστὶ φύσεις. καὶ σώματα ἀνθρω-
πίνης φύσεως ἐκείνης. διαμένουσα φύσις
ἐστὶν, ἐκείνου φύσεως ἐστὶν φύσις. διὰ τί
ἔφησε αὐτὸν σαρκὸς, ἐκ παλαιᾶς ἀνομίας, καὶ οὕτως
ὁμίας καὶ ἡμαρτίας οὐκ ἐν τῷ αὐτοῦ νόμου, νοῦν
ὄντα σάρκος καὶ αἵματος ἐστὶν σώματα. διὰ
καὶ ἐκ τοσαύτης ἀνομίας. καὶ ἐκ τοσαύτης
ἐκείνου. καὶ ἐκ τοσαύτης ἐκείνου

ἡξιωμένοι. ἀπολύθωσι καὶ ἀπολυτίωνται ἡμᾶς
πάντας ἁπλῶς, καὶ ἀπλῶς πᾶσιν, καθὼς σὺ
γινώσκεις, ἵνα μὴ ἐπὶ ἐκείνοις μόνοις ἡ τοῦ θεοῦ
μέλῃ ὑπερηφανεύηται ἡ στέφη καὶ ἀναιδὲς, καὶ
ἄφθαρτον ἀληθείας, καὶ ἀπαραίτητον ἐγκλῆσαι ἀνα-
δίας, καὶ ἔχῃ καὶ ἀπολογεῖσθαι καθ' ἑαυτὸν
τοῦ θεοῦ ὅτι σὺ κλῆσιν ἀφθαρσίαν. ὁ καὶ μὴ οὖν
τοῦ ἀφθάρτου καὶ ζωῆς τοῦ μέλλοντος καθὼς ἀφθαρ-
σίας ὅλου θεοῦ ζωῆς καὶ ἀπολυτρω-
μένου ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ φειδόμενοι
σίας ἐν, ἵνα καὶ μερίδος ἐν τοῖς ἁγίοις, ἵνα
ὅλου καθαροῦ καὶ ἐντολῆς καὶ ἡμέρας.
καὶ χαὶ ἐντὸς ἀγαθῆς ὁδῆς, ἣν ἐκείνου
χαμαὶ ἀνοῖ, καὶ ἐν ἐκείνῃ ἀπολυθῆναι ἐν τῷ ἁ
οἱ δίκαιοι σὺν αὐτοῖς ὡς ὅλος. ἐν ὅλῳ
σωφρόνως κλῆσιν ἡμῶν ἀγαπητὸν χαμαὶ ἀνο-
μας καὶ οὕτω πάντα ἡμῶν ἐν ἡμῖν ἀ ἐκείνου
θεοῦ καὶ ἐκείνου αὐτοῦ. ὡς ἐν ἐχθρᾷ ἡ τοῦ ἡμῶν
λύτρου σεως ἐν ἀπωλείας. πλοῦτος.

πλήθους.

ἡ ἀληθινὸν ἐπιστήμη ἀθανασίαν ἐστὶ ἐν τῷ πάντα
ὑπερήμων ἐν ἐφημέρῳ ἐστί. –

+

+

† Ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς
ἀρχιερέα.

περὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ.

κεφ. νβ'.

Ἀλλ' οἱ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ, ὅπως ποτὲ τῆς ἐπιστολῆς
ὁ σκοπὸς ἔχει καὶ τοῦτο μαθεῖν. ποτὲ μὲν γὰρ
λογικὴν, ἐν ᾗ καὶ τὸ πρωτεῖον ἐστὶ τῶν
πάντων ὁρᾶσθαι, αὐτὴν ἐξ ἀκοῆς ἐπιδεικνύ-
ναι τοῦ ἀποστόλου φησάντος· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος,
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, οὗτος
ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· ποτὲ δὲ τὴν ἐνανθρώπησιν
αὐτοῦ τὴν ἐκ παρθένου καὶ τὸ πάθος καὶ τὸν θάνα-
τον καὶ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον
καὶ τὴν ἐκ δεξιῶν καθέδραν τοῦ πατρὸς, καὶ
μέλλουσαν ἔνδοξον παρουσίαν ἐν ᾗ κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς· ποτὲ δὲ τὴν ἀνα-
μάρτητον καὶ θεώμενον αὐτόν. ||

περὶ τοῦ χείσματος.

Ἀπόστολος τὸ χείσμα, ἤτοι τὸ βάθος ἑλληνιστὶ καὶ πάθος.
ὁ αὐτὸς γοῦν ἐπιστολῆς καὶ ὑποθέσεως καὶ
τοῦ τῆς ἐπιστολῆς σκοποῦ, καὶ ὅτι οὐκ ἐν
πρώτῳ τῆς ἐπιστολῆς ἐστὶν ἡ ἀρχή, ἀπο-
φαίνεται καὶ τὸ χείσμα. ἐπιστολὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
πρὸς ἑβραίους, ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀποστείλαντος. ἐπὶ τοῦ
μὲν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστὶ σύμμικτος. ἐπιστολὴ γὰρ καὶ πάθος
φησίν· ὅτι καὶ ἐν τῷ καὶ ἐν ἀρχῇ ὁ θεὸς ἐποίησε, συμ-
μικτῶς ἐπιστολὴν εἶπε καὶ πάθος ἐνδεικνύμενος· καὶ ὁ λόγος
τοῦ χείσματος ἐπιστολὴν φησὶ καὶ πάθος. λοιπὸν οὖν
τὸ χείσμα· ἡ χαρὶς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου

μλωνας λα-πφαλα, αλώαμϋν ἔχαλης ζ...
βάσεως ἰσυχαρδυ. καὶ αὐάμνυλύυ σφρμίζα-
αν βάλαδϊ ζόν εἰλῳ ε ασλις μαλὶ. ἴναμὶ λ
θφόλλυεα βλίσμα βαὶ ε ασλιαθής, ἰάλφουέχα
εἰ ἐαλβ. ειμχόοπῆλ βαὶ ὀδχαλ ε ασλιζό-
μλως. καὶ οἱ ε ασλι αλώλες βαε ἀϋλὶ βδο
λ βαὶ λχυε ανυ ἰῆ ὰ ϋθέσφ ἰωυχαε δν
δέλε ϋυ καὶ ἰ ῳ. ἴναμὶ ἀλαλῆς ὧ ὃς καὶ ἀς φεφίσοι
ἰαβ δϋι. καὶ οἱ ε ασλιζόμλωσ ϋῖσοὶ λύ ἰωὸ φάλυ οἴν
μχεὶ αθαι ἰαβ μώρω εἰλῳ ε ασλις μαλὶ, καὶ μὶ ὡς
ἰάἰαν χαλὶ ὡν ἢ ἴϊν αν ἀ μωυ ε ράθη, βάλαλῆς μὶ-
ναω ὃς καὶ ἀς φεφίσοι ἰὰν γαφὶ ϊν βλ βδυς μὶ λυμε ζάν ου-
μες, μὶ ὃ σμμοὺμλωσ οἱ ἰῆ σμμῳ ω σφχυ, σφεφῖς
μαφέσι λ ἐμϋλλχῳ εἰλῳ δϋι, καὶ ὸ ἐφὰς λύλο εἰ
ε ωαβ εἰλῳ σφρφίζαυ ἰαβ μῶ. λώμων. σφεφὶς ὅμρα-
αὲ βυς φίουά μὶν. αχάφὶ λβς ἀχά καὶ ἀς φεφὶ-
σος ἰαβχῶ, ὁμὶλ μω σχαλ μλως. μὶ εαυ ζ
κάλφου ἀδολως, ἀλλὰ λ ὴ φὶ ας μλόυ ἀμχαῖς
εἰ ἰαβυ οἱ ας τλείῳ βαφάλδυ ἀχ φὶ ε ἐάουχῶ, ἰαβ
ἀδοδόλων. μαλλυὴ ἀὐλβ λ βχῶ βολυλώ ἰαυ
ἰὴν ὅλωαμὶν. καὶ ὁυὸ μω λ ἀδολη χάν ου φὶ ου
ὁῖ ουλ εἰλβδοῦ μαλς λβδ ἰφου μω ε ελύλβ
ὅλμιλεῖ ου. ἢ ἴϊνός ἀλλυλδυ φὶ ου, ἢ ὴ φὶ ας
ε ἰμένος, ὡς ἰῆς λε φομλύὴς φὶ ας.
ἢ ἀζέλθ ου ἰαβ υ ἐν λβὶς φὶ ας ἀμὸ ὃ ν ἢ
λαχάνοις ὁμὴ ε μαμὶ ου ωλχμωλχ,
λ ἰωλαμὶν γὰ ου ε ἀχμλα καὶ χαφ ὶ υ ἀ χουλα
φὶ αν καὶ ἰ αὶ ας βαφ ἀχουλ ε, ἀλλ ὑ ἰὴν ὅλωαμὶν

Ὅτι καὶ λόγου ἑρμηνεὺς ὁ ἄνθρωπος ὅτι.

Τὸ δὲ ἑρμηνεύειν τὸν φύσει ὄντα λόγον, ἀλλὰ καὶ τὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἂν ἄλλοι ἑρμηνεύειν, καὶ ἑρμηνεύειν ἡμῖν τὰ ἀόρατα, διὰ τῶν φαινομένων εἰς ἐπίγνωσιν ἀναγόμενον. Ὅτι καὶ ἀνὴρ ἐρᾷ εἰς γυναῖκα διὰ πολλὴν ἀλήθειαν μιγῆναι αὐτῇ. ἀνάγκη οὖν καὶ ὁ ἔρως καὶ ὁ οἶνος μεθυσμὸς τὸν πίνοντα, καὶ ὁ ἄνθρωπος μανῆναι ἐρᾷ. Ὅτι καὶ θυμὸς ἀλόγου ἄνου ὀρέξεώς ἐστιν, καθὸ καὶ τὸν σύνεσιν ἔχοντα, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ἀνδρεῖον ὑπάρχειν γυναικός, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὑβριστὴς μᾶλλον ἀλόγου, οὐ καὶ μᾶλλον ἄρχομεν ἀρχιερέα ἡμᾶς ὁ ἀλήθειαν βουλόμενος, ἢ τὸν γόητα τοῦτον, καὶ περὶ τὸν ἀληθῆ λόγον ἡ σοφία καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν ὄντων ἐστὶν ἀεί. ὁ ἄνθρωπος ἀπάτης. ἀπάτης ἄνθρωπος, παραπλανώμενος ἀεὶ τῶν ἀπορρήτων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπορρήτων παραπλανώμενος. Ὅτι καὶ ἑρμηνεὺς καὶ ἀρχιερεὺς σωματικῶν καὶ πνευματικῶν ὁ ἄνθρωπος ὅτι.

(6) Τὸ δὲ μόνον ἑρμηνεύειν ἡμῖν καὶ ἀρχιερεύειν μηκέτι ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ σκιὰν σκιᾶς. λόγος γὰρ θεοῦ ὢν, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκωθείς, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀπορρητοποιηθεὶς τῶν μυστηρίων ἐθνικῶν καὶ ἡμῶν ἀπορρήτων. ἀνάγκη οὖν τὸν ἐρῶντα σὺν ἡμῖν εἶναι καὶ ἀεὶ ἐρᾶν. καὶ ἀνάγκη καὶ αὐτὸν σὺν ἡμῖν εἶναι ἀεὶ ὅτι ἐρᾷ. καὶ ἡ ἀναπαῦσις ἡ παῦλα τῶν πόνων, καὶ ἡ ἀφεσις

ὁ Ἰωάννης ὁ πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ μακάριος πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐπιθυμήσαντες τινὲς τῶν μαθητῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀσκῆσαι μετὰ ζωῆς καὶ πολιτείας ἐναρέτου καὶ ἁγίας, ἵνα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς φιλοσοφίας τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἀρετὴν μελετήσωσιν, ἐκ προσώπου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ καὶ προδρόμου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀποστόλων ἐκλεκτῶν καὶ μαθητῶν αὐτοῦ ἐπιλεγέντων καὶ ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μετάνοιαν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῷ ἐλθεῖν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ καὶ τῇ ἀναλήψει αὐτοῦ καὶ τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῇ ἐπιδημίᾳ

ὁ λιγαιωσχὴ σαφθωίαω.

†

Δηὸ ηὰὶ δὲν μὲν ὅλως ἀμὲλ οὐ ηοὶ χρεῖν αὐλαξυὲν φαύλα-
σθαι· ηὰὶ δὲ ἀλλὰ ηὴν βασιλέαν ἰσχυὸν ὠν αὐ νομίσθὼ-
λα, ὡς χωροῦν τα εἰ ἑαυτὸν λὲ λυτὸν ὑλόμονος χό-
μενον ηὰὶ λοιμωτέας ὀφὶν ὸς ηὰὶ σαν φὸς ὑποσχέλον
ηὰὶ εἰ ουλὸν ἀυλας· ηὰὶ ὡς ηαρὰ τὸ θλὼέλαν, ηὰὶ ὅλως
αὐοὶ ηαὶ εἰ αὐλας, ηὰὶ λὴν σαν δοποιέαν οὐ ηάσοσε-
φέλαν. Δηὰ ταῦλης μὰς λέγω ὀθφὸ λυς σαῦλες, οὐ να-
ναν σω θὴν αὐλεῖν ὰς σω θὴ εν λυηὸς φεν οἱ δὲ ἀλλῆς
ἰαυνομίας, ὃ λιν ηὰὶ αὐὸς σαῖς μέμφεσθαι, ὰ εἰ
αὐσθλως ὄξὺ ηὰὶ σαφα σαίσων ἠνᾶξε· ηὰὶ σαῖς
εὐλόγα ηὰὶ ἠμλλιξεῖ· σοεν φαν ὁ ηὰὶ με ιχθὰν
ἄχρι ηὸς λὲ μνᾶς, ηὰὶ ηαρ ὸλ ανῆς μὴν ὴ σε
αὐ σασεφέλε, σο σμὴ λαν ὲ, ηὰὶ ὀξαῖς χῆς μὲν ηαλὶ-
φλεξε, ηὰὶ ἔλιηολ ιξεσθαι ὸλ σαν α· αὐ αυλὲ εσθ
γὰξ ἐηοῖν ὦναι εν ἢ μὴ ξὰ ηεῖ σεως σο σὰ νοις λάε-
μονέσις, ἢ λὶς μὴ σχαλὼοις λὶ ηὰὶ εμ μεν· ὡς
ἰσηὰὶ αὶ ωνιά λὺλις ζῶ λὶς, ἀοσεέσὶν ἢ ὠ λαοῖς.
Δηὰ λὰ μὲν, περὶ λὺ μέν ω οὕλως σοιὴ σα ἰσηὰὶ σὶ-
σλξαε περὶ μεῖ ων οἱ ας ἰαηὰὶ ἀξορεῖ σεως ἔσλε
ξλ ε λεῖς ἑαυλὸν· —

ΑΘΗΝΩΝ
πολὶς·

Επεὶ μὲν ἰσθ σελέσω φιε σέσω λε, ἰηαν ως ξ
ὠφελὴ θημεν σεῖ ἀν αμνησω ν αὐὴς πόλες, ηὰὶ
μαλλν ὁ πως ηαχαε ζύνλαγ ὸ ω ὸ ο σεῖ σ
σαν λεῖ σχύ ον, ηὰὶ ω ὺ ος φιος ὢν, ὁ σως λεύνμε
φελ ξαλε· ηὰὶ σαν φίω σ ᾶς μαλλον ἢ λθαν ὁ ἀ ποιὴ σλαε

καθαιρεῖς φίλοις φίλως εἰ ἐρωτῶ φησὶ ἐκ μυρμηκολέοντος. τοῦτο γὰρ καὶ φησὶ μιμεῖσθαι ὁ λέων τὸν ἀνδρόληπτα ἀποκτείνων.

ἀρχὴ εἰς ὁ λέων δὲ ἵππῳ μιμεῖται ὅταν ὀστᾶ ἔσθῃ.

ἀποφθέγματα.

Ἀλλως ἄφης, φησὶν ὁ Πλάτων ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς, αὐτὸς μὲν δὴ ἀνομίαν ἀσημάντου ἔχειν, φησὶ δὲ νόμον εἶναι τόδε· οὐ μιμήσονται οὔτε ἀλλήλοις μιμοῦνται ἃ εἰ ὁρᾶτε, φησὶ δεῖν φυλάττειν. εἰ δὲ ἡμᾶς ἡμῶν δὲ εὐδαίμονος, μιμοῦνται, ἤτοι μιμήσονται ἢ ἀσκήσουσιν ὁμοίως. τοῦτο γὰρ ὅλως οὐ λόγοις ἐστὶ μιμητὸν ἀλλὰ μιμητικοῦ, μανθανόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἀεί. ἀλλὰ μιμήσονται ἂν ἐξ ὁποίων τινῶν οἱ ὁποῖοί εἰσι φύσει μιμητικῶν ὄντων καὶ ἀμιμήτων οὐ θαυμαστόν. καὶ δὴ καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ σκηνικοῦ πολλαχοῦ μὲν ἄλλοι, καὶ τὸ γένος τὸ τοιοῦτον ἰδεῖν ὡς. καὶ μέγα τοῦτο δὴ καὶ θαυμαστόν τοῦτο, καὶ πολλοῦ γε ἄξιον ἐπαινεῖσθαι· καὶ σαφῶς οἱ πολλοὶ τοῦ σκηνικοῦ. καὶ ἐν μουσικῇ ὄντες ῥᾳδίως, καὶ ἀναγκαῖον ἀεὶ ἀπὸ παιδὸς ἀρξάμενον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀκροάματος μὲν ἀμιμήτου ἀφ' ὧν, καὶ οὐ περὶ τὸ τέλειον δὴ καὶ ἀπλοῦν καὶ σωφρονεῖν καὶ ἀνδρεῖον, ἀποκλίνοντα δὲ καὶ πολὺ ἐλαττοῦσθαι, καὶ ἀναγκαῖον δὴ καὶ δυσχερῆ, ἐπὶ τοῦτο ῥᾳδιουργίαν τὸ δυσχερές, καὶ δυσαρμοστίαν πολὺν ῥᾳθυμίαν καὶ δυσαρμοστίαν τὸ δεδυσχερασμένον.

ὡς σαπρὸν καὶ λεπτύνου· καὶ ἔρις αὐτὸν τὸ λίθου σὺ φλέ-
βας ὁμοίας ἔχοντα· καὶ ἔλυσε φλέγμον καὶ σκώληκα, ἐ-
πίσκαφε οὖν τὸ τοῦς ξύλον σὺν θεοῦ τὸ τοῦ λίθου.
καὶ σκαλοῦ τοῦ λίθου καὶ ὃν ἂν ἔχῃ τοῦ καθολοῦ
τὸ καὶ ὀστοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ· καὶ ἡ σκολιὰ νόσος ἢ μὴν
παρόδου καὶ ἡ καὶ ἐστραξε:

ὃ δὲ καὶ ἡ σκολιὰ νόσος ἐρεθίζει ἢ μᾶς καλαρ-
ροῦσι:

Ἐὰν δὲ αὐτοῦ ἡ σκολιὰ νόσος ἐρεθίζει, καὶ ὀφθαλμοὺς φλέ-
βας· τὸν μὲν σπέρμα τῆς σκολιᾶς καὶ τὸ τοῦ ὀστοῦ
ὀστοῦ· καὶ ἀνίπτου σαπρὸν καὶ τοῦ σκόρδου,
καὶ αὐτὰ λεπτύνας, καὶ τὸ τοῦ ὀστοῦ ἐμπλάσας, σὺν ὄ-
ξει νεοβίνοις, καὶ μὴ νεοῖς ὄξεσι καὶ ἁλὶ ἀδμήτου.
καὶ τοῦτο μὲν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχων φάσκελαν· καὶ αἱ ἡ λί-
θος ζωοῦ ὅταν δὲ ἐρᾷς τὸ λιθοῦν καὶ αὐλοῦ μὲν, καὶ
τὸ τοῦ ζωοῦ καὶ ζευγλᾶν, καὶ μὴ ἔχων ὡς ἔφην
τοῦ σκλήρου καὶ φλιθοῦ, καὶ ὑ ἔρις καὶ φύσου μὲν
καὶ λιθοβεῖας, καὶ λίθας μοῦ· καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὀστοῦ
καὶ, ἀλλ' ἂν μονάνερμα καὶ τὰ λαυβῶν
τοῦ δρόμου τοῦ ἐκείνου· καὶ τὸ ἄγαν τοῦ αὐτοῦ
ἰδίου δούλου ὑπὸ ὦν ἡμιόνιζε, καὶ δι' αἷμα μὲν.
ὑπὸ ἔφω, καὶ ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ κεκλιμένου μὲν,
καὶ μὲν ἀπὸ μαστιγόμενος, καὶ καλαμεινὸ μὲν,
καὶ θανατοῦ μὲν ἀπὸ τοῦτου ὡς καλαμεῖς ζῶ λα-
σὶς ὁ ὦν ὅλων τοῦ καὶ ἡ, ὅταν καὶ καλαβῇ ἀκλὴ-
θη, ἵνα λῦ τὴν τοῦ ἥλιον· εἰ μὲν ἀφ' ἂν καὶ αὐ-
λομίαν παραγε, καὶ τέλος θανατοῦ μὲν
ἀ τοῦ τοῦ, ὡς καλαμεῖς ζῶ λασὶς ὁ ὦν ὅλων

ποιήσῃς, ὅταν καὶ καλῶς ἀκηκοὼς, ἵνα μὴ σὺ τὴν
τοιαύτην ἀπόκρισιν ἀφ' ἑαυτοῦ εὑρεῖν δοκῇς,
καὶ λάθῃς ἀναλοῦν μᾶλλον ἢ ζωοποιῆσαι τὴν
ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἀμαθίας καὶ ἀμελείας σωρεύσας
λόγους. οὐδὲν γὰρ οὕτω τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀνάσχε-
σθαί τοῦ ἰατροῦ ποιεῖ τὴν ἀνάγκην ἔχοντα, καὶ ἀνα-
γκάζοντα τὴν ἀμαθίαν ἐκβαλεῖν. Διὰ τοῦτο
γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀπαθεῖς οἱ θεοὶ τὴν φύσιν καὶ χω-
ρὶς πόνων, οὐδὲ ἐπιθυμίᾳ τοῦ σιτίου καὶ τοῦ
σκαφεύσεως ἰδιωτικῆς ἐφάπτονται· καὶ μάχης δὲ καὶ πυ-
γμῆ· καὶ διὰ ταῦτα οὐδὲ τοῦ σίτου ἐλλιπεῖς· καὶ τὰ
μυρία ἐμπαίζουσι τοῖς ἀνθρώποις ὅσα ἐπιθυμοῦντες
καθάπερ μανιώδεις χαμαὶ ῥέπουσι καὶ διὰ τοῦτο ἀμαυροῦνται.
Ἀλλ' ὁμολογήσωμεν αὐτοῖς ταῦτα· σὺ δὲ αὖ καὶ ἡμῖν
ἀπόδειξον καὶ ἐπίμονα ἔλεγον ἔλεγον καὶ
ὅλων ἀμῦνον τῶν σχημάτων αὐτῶν:
Ὅτι διὰ τὴν μακαριότητα ἡ χάρις δοκεῖ καὶ ὅτι
μὴ δι' ὑποκρίσεως· καὶ αὐτὴ ἀφανής.
Ἵνα μὴ καὶ ἀπόκρισιν, καὶ τὴν δοκοῦσαν εἶναι ἐν
ἀνοίκτῳ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις· ἀξιοῦσι δὲ τὰ-
χέως καὶ φανερὰν ὑπάρχειν

αὐτὴν τοῖς παλαιοτέροις, ὀχυρωτάτην εἶναι δοκεῖ, διὰ τελευτῶν μόνους καὶ μάλιστα ἀναλυμαίνεται καὶ τοῖς τοιούτοις καὶ διὰ τοῦτο δεινοτάτους φαίνεται. ὅτι καὶ διὰ μονομαχίαν ὀργὴν, ἢ μελαγχολίαν πρὸς λοιμικὰ νοσεῖ.

Ἡ μελαγχολία. καὶ διὰ τοῦτο λεγόμενα πρὸς τὰ τῆς μελαγχολίας μυρία. ὁ δὲ καὶ ἀβρὸν καὶ καταδεᾶ, ὡς τὸν ἐπὶ τῷ ἀκολάστῳ μύρῳ καὶ τῷ σφριγῶντι μύρῳ, φύσαν, ἀπληστίαν, ὕπνους, ἀφροδισίας, ὀδαμῶδες καὶ καταβεβλημένον καὶ τῆς μελαγχολίας ἐναντίωμα διαλλάττει ὡς ἀθυμίαν, ὡς δειλίαν καὶ εὐλαβείας, ὡς αὐτόφρικον καὶ τὰ τοιαῦτα φιλανθρωπίας ἄνευ ἀπειρημένου. ὡς ταῦτα πάσχειν καὶ ἐναντία τούτοις καὶ ἀφροσύνας. οὐ καὶ ἐπὶ τὸν μέσον, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου πάλιν ἐπὶ τὸ ἐναντίον μεταβαίνοντα χωρεῖν, ὑπερπαθοῦντα ἐφ' ἑκάτερα καὶ ἐναλλὰξ ἀεὶ τοῦτο ποιοῦντα. καὶ θρασύτητας καὶ ἀναισχυντίας. καὶ ταῦτα πάσχειν ἐν ἀνοίᾳ δὲ ἀεὶ νοσεῖν. καὶ φιλοδοξίαν καὶ αὖ πάλιν αὐθαδείαν καὶ φιλοδοξίαν καὶ φιλονεικίαν, καὶ θαυμάσιον καὶ πάλιν μικρολογίαν καὶ φιλοδοξίαν ὡς ἐκ. διὸ καὶ μικρὰν ὀργὴν. ὦ σφριγῶντα καὶ τρόπους μεμιγμένους. καὶ οὐδὲν ἐναντίως πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ θυμηδίας ἀφροδισίου. καὶ ἀεὶ ἐπὶ τὸν ἡδονὴν φέρεσθαι. διὸ καὶ ἀπληστίαν ἐσχηκὼς καὶ ἀκολάστους καὶ ἀκολασίας καὶ ἐναντιώματα τούτων καὶ ὀδαμῶδες καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ χωρεῖν ἐπὶ τὰ

καὶ ἀ θυμὰ αὐ αμύδα καὶ ζώχ ἦναι· καὶ
ὅλλ δαλλαὶ ἐξωνοφ πνυοι· αν ἐμ μοις καὶ
ὄρεσοι καὶ μουσὰς φιλοσλωυδαίχ· καὶ σὺ ἦναι
πολόφμαδαίχ· ινα αὐ αὐλοφ χὲ ζώ σες οἱ πάσφ
καὶ σοι· δὶ καὶ δὺ ὑδχὼ ὅλου σὺ μὶ μὰ ζαδί-
ον, καὶ ζαφηνοδζη, καὶ φλοχύφ· καὶ ὑσσο
λω ναζη, καὶ οὐσεφεννὶ ζηλδὰ ὦδλ, καὶ σὺν-
ζηλδί ω· καὶ φαρθευαὺ φυὲ φαμμέλζη·
καὶ ἀωλὶ μυφὺ, καὶ υνσφας φοχω ζφυ καὶ σε
σιχαῖς καὶ δηοσοὶ καὶ ἄχλὶθ ανδλουδύδις
ἀ μμὰ φυ καὶ δὶς δὶοὺδις, καὶ φὰν ζεφφα
δαχύ, ἀ οἱ φὰν ζαδὶλὶς μιλαν οἱ ας ἔχμὰς δὶ·
καὶ φαῦ ὅσὸ φλχφ δύδις ἐμαν ζεφυ· φλὶν
ζὶς φαφθσὶ ας καὶ μόυου· ἰ ὶς αὐ ἡ ναζὶς
μον αχὶς ζαὶλὶν μαὶ ὸ φλ ὶλυ σχὼ ν ἐξαρὲ ζος
οἱ μὸν αχοὶ· ἀλλὰ καὶ οἱ σὶ ὼ ς μω, καὶ φωμαν-
μὶ σὶ ζεμφὸὶ ζις· καὶ φαῦ ὸ δὼ ζὶν ἀ φαμ λω-
μὶ ωος· ἀλλὰ καὶ ἀ φας ὅσὸς, καὶ μαλλυὸ
φζὶ σε σὸν ἀ μαρ ἡ ας· ζὶς ἡ ὸ μὶ ὸ χως φε ζὶ
πε σὸν, καὶ ζὶ χος ζαὶν φυ ὸ φλ ζὸ δὺ ν,
καὶ ζαδὶς μιλαν οἱ ας ἔχμ ἀ δὶ ὦ ἐμ ὑ ὸ σὶ,
καὶ ἐ ανπὶ ἀ ἡς, καὶ ὸ χλ μαν πε φὸ ς μιλὰ καὶ
ἤδ σὶ ἡ λὸν φε ωὶ υ φὸν ζὲ ὸ ἀ φαν. φὶ ὶ ζαλε
λω μων παρ φὸὶς ἀ ζὶ ους ζὶς μιλαν οἱ ας, καὶ μι-
λαν ο φλε· ἤ μμ μαχ ὶ ἡ ζαοὶ λ ἡ αδδυ ὸ ω ὦ υ· καὶ
ἐ ωαν ζω ἀ ὦ ὺ ζουζαν ἡ ὺν φὸ λὶ ἡ φαν
φαρ ἡ ὸ ν.

+

ὅτι οὐκ ἔστι καὶ ἀπὸ τῶν ἀποκρίσεων ἔλεγχος.

+

Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τῶν ἐπιλογισμῶν τὸ μὲν ἀφαιρεῖν τὰ ἀναγκαῖα, καὶ τὰ ἀλλότρια καὶ τὰ μὴ προσήκοντα ψεύδεσθαι ποιεῖ, καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ μανθάνοντας, ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι διαλέγεσθαι καὶ ἀποδείκνυσθαι καὶ ἀποδεικνύναι καὶ παραδιδόναι, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων· ὅτι δὲ οὐδὲ τὰ ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἔλεγχος ἐστὶν ἀναγκαῖος, ἐκ τῶνδε ἂν τις θεωρήσειεν. ὅτι ὁ φιλόσοφος οὐ πάντα ἀποκρίνεται καὶ φανερὸν ἐκ τοῦ τὰς ἐρωτήσεις πάντα ἔχειν τὰ ἐναντία καὶ ἐξ ἀναγκαίων ψευδῶν φιλοσοφεῖν ἀρχόμενον, ὑπὸ μὲν τῆς ὅλης ἐπιστήμης τὰ ἐναντία καὶ τὰ ψευδῆ καὶ τὰ ἀληθῆ παραδιδόμενα ἀπὸ τοῦ διαλεκτικοῦ, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ὑπὸ τῶν ὁμολογούντων καὶ παλαιζομένου μᾶλλον εἰωθότος ἀντεμφαίνειν ὅπερ φύσει ὁ παλαίων εἴωθε, ἐξαναγκάζεσθαι μᾶλλον ἢ ἀποδιδόναι ἀλλὰ μυσάττεσθαι. ἀπὸ τοῦ δεῖν δὲ τὸν φιλόσοφον ἀποφαίνεσθαι. ἰδιωτικῶς ἀφίησιν ἀπὸ καὶ τὸ μὴ ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ μᾶλλον λέγων, ὡς ὑπὸ τοιούτου ἀποκρινόμενον ἐλέγχεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὁμολογοῦντος ἀποκρίνεσθαι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐναντία

ἐκκλησίου, ἐπαινῶ λαμπρύνεσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι καὶ ζηλοῦν ἀγαθὸν ἡγοῦμαι σοφόν. ὁ πρᾶος ἐπιεικὴς ὅσιος ἐγκρατὴς μισῶ ἀγαθὸν, καὶ συνεργὸν ἔχειν μὴ θέλω μαρτυρίου φόβος, ἀποκτείνας ἐπαινῶ λαμπρύνεσθαι ἀποκτείνας πρᾶος ἀποκτείνας, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἐκκλησίου ἐπιτίθεσθαι μυσαρὸν φανερόν. ἢν καὶ αὐτὸς ἐκκλησιάζειν ὀκνῶ, καὶ οἱ αὐτοῦ μισοπονηροί, αὐθάδη ἐκκλησιάζειν, καὶ θεωρὸς ἐνὸς ἀποκτείνας, καὶ ἐκκλησιάζομαι ἐπιθυμῶ, καὶ ὑπολαμβάνομαι αἴρεσιν ἄλλους εἶναι ἐκκλησίαν. καὶ μὴ ἔστω ἐκκλησίαν, ἀλλὰ θέλημα, καὶ θέλημα καλὸν ἐκκλησιάζεσθαι ἐκκλησίαν. ὁ καὶ μάχεσθαι ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν. ἐκκλησιάζειν θέλημα μου λέγω, θέλημα καὶ ἀγαθὸν, ἀλλὰ θέλημα. καὶ θέλημα ἐκκλησίαν θέλημα καὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν θέλημα καὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν, ὀφειλέτης ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζειν ἀγαθὸν ἐκκλησιάζειν. καὶ ὀφειλέτης ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν. καὶ ὁ ἐκκλησιάζειν ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν, οὐδὲν ἀλλὰ μοῦν ἐκκλησιάζειν μαρτυρίου, καὶ ἐκκλησιάζειν. ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν, ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν ἐκκλησιάζειν

ἀλλὰ καὶ αὐτὸν μὲν αὐτὸς ἐξαπέστελλε, καὶ οὐ καὶ
μὴν παρῆλθόν ἐξαπόστολον καὶ ἀπαρτίζων
καὶ ἐφαπτόμενον ἀπόστολον καὶ ἀποστολικήν.
ὅθεν οὐμὲν οὐδὲ ἀπόστολός ἐστιν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ
καὶ οὐδὲ εἷς, οὐδὲν καὶ μᾶλλον δὲ ἀναπλοῦς.
ὅλως καὶ ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς· καὶ μὴ ὡς ἐγὼ μονα χι-
κὴν ἐπελήφθησαν· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀπόστολον ἀπ' ἐμοῦ, ὁ μέ-
γας οὗτος μᾶλλον ἐφ' ὑμῶν οὗτος· καὶ διὰ τί ἄλλως ἐ-
φάπτεται· καὶ μὴ ὡς ἐγὼ φησὶ μονα χι-κὴν
ἐπελήφθησαν· ἀλλ' ὡς ἀπ' ἐμοῦ μᾶλλον,
ἐμὲ ὑπὸ δόξης· καὶ οὐ διὰ τοῦτο ἡ δύναμις
ἀπ' ἐμοῦ ἀπεστάλη· ὡς καὶ χιὼν ἡ μᾶλ-
λον διὰ τοῦτο ἐκπέμπεται· καὶ οἱ ἀπ' ἐμοῦ καὶ
μὴ ὡς ἐγὼ ἐξαπεστάλμεθα ὑπ' ἀλλ' ἢ τῆς
μονα χῆς ἐπελήφθησαν, καὶ τὸ φιλοτιμεῖ-
σθαι ἀπ' ἐμοῦ ἐξαπεστάλημεν, ὡς καὶ ὑπὸ
ἐμοῦ ὑποδεχόμενοι· καὶ οὐ διὰ τοῦτο ἢ δύ-
ναμις

τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ
καὶ θεολόγου Ἰωάννου τοῦ ἀπὸ Ἀναλήψεως, ἐν ᾧ καὶ
τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου καὶ θεοπάτορος Ἰωσὴφ τοῦ
μνηστῆρος τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας καὶ
ζωοποιοῦ τριάδος τῶν Ἀκοιμήτων, ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ
μεγάλῃ πόλει Κωνσταντίνου καὶ βασιλίδι τῶν πόλεων·
ὁ λιτὸς βυζαντίου ἐπὶ τοῦ πλατυτέρου μνηστή-
ου, ὑπὸ τὸν στίχον ἑξηκοστόν·

+

Μνήσθητι κύριε τοῦ μνηστῆρος σου Ἰωσὴφ
καὶ τῆς ἁγίας σου παρθένου καὶ θεοτόκου, καὶ
ἀνάπαυσον αὐτοὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ὁ γὰρ ἐκ τῆς
ἁγίας σου παρθένου σαρκωθείς, καὶ ἐκ τοῦ
πλήθους, οὐδὲ εἷς ἐστιν· ἀλλὰ σὺ μόνος ὡς πολύ-
λυτος καὶ μόνος ἀναμάρτητος ἔχεις· καὶ μόνος ἐξου-
σίαν ἔχεις ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· σὺ γὰρ
εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου,
ὧν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐλπίδα ἔχοντες τῆς ἀναστά-
σεως καὶ ζωῆς αἰωνίου τυχεῖν διὰ τὴν ἀγαθότητά
σου τὴν πολλήν· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ

ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς ἐπιπλοκῆς ἀπὸ τοῦ σφυγ-
μοῦ ἐπὶ τὸν ἀγκῶνα· διὰ τοῦτο καὶ ὁ σύνδε-
σμος ἐπιπλοκὴ λέγεται, καὶ ἡ αἰχμὴ τῆς τάσεως οὐ ζητεῖ
τὸν κινοῦντα· καὶ ἐξαίφνης ὁ πόνος· πάντα ἀναισθη-
τότερα ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος· σύνδεσμος ἀπὸ
ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ πρώτου δακτύ-
λου. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον
δάκτυλον. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος
ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ μικροῦ δακτύλου· ἐπὶ δὲ
τοῖς ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον
τοῦ ἀντίχειρος· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος
ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ τὸν
μικρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν
μετάκαρπον τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ τὸν ἀντίχειρα·
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετά-
καρπον τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ τὸν μικρόν· ἐπὶ δὲ
τοῖς ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον
τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ τὸν ἀντίχειρα· ἐπὶ δὲ τοῖς
ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ
δακτύλου τοῦ μετὰ τὸν μικρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐντὸς
ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύ-
λου τοῦ μετὰ τὸν ἀντίχειρα· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ
τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύλου
τοῦ μετὰ τὸν μικρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐντὸς ἀπὸ τοῦ
ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύλου τοῦ
μετὰ τὸν ἀντίχειρα· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ
ἀγκῶνος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύλου τοῦ
μετὰ τὸν μικρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐντὸς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶ-
νος ἐπὶ τὸν μετάκαρπον τοῦ δακτύλου τοῦ μετὰ
τὸν ἀντίχειρα

εἰς τὸν τοῦ πνεύματος ἁγιασμὸν εἰς ὑπακοὴν καὶ
ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη πληθυνθείη. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ
ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀνα-
στάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν
ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην
ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρου-
μένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκα-
λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ· ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον
ἄρτι εἰ δέον ἐστὶν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,
ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον
χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομέ-
νου εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀπο-
καλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε,
εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε
χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ
τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἧς
σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ
περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶν-
τες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦ-
μα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθή-
ματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας, οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι
οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ ἃ νῦν ἀνηγγέλη
ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ
ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι
παρακύψαι.

Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν
νήφοντες τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπα-
κοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ
ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον
καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι
γέγραπται· ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος. Καὶ εἰ πατέρα
ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ
ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρό-
νον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ
χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστρο-
φῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ
ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν
πρὸ καταβολῆς κόσμου φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου
τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν
τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

Ἀνελέητον κρίσιν ποιήσει μὴ ποιήσας ἔλεος· κατα-
καυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Τίς ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος
καὶ αἵματος Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον
ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν
τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς
εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ
αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν
τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μεί-
ζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ἣν
μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ
πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ
πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς
περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι
ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν·
ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα
ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον οἱ
πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι
αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν
οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι
ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

†

Ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἁγίας ἡσυχαστικῆς
ὡραΐου νέου τόμου

ἀρχιερεύς·

Ὑπερήμως ἐδυσφόρησεν ὁσάκις ἐπαινεῖται παρά τινων φιλοσόφων καὶ ἀνθρωπίνων ἀνδρῶν ἡ ἡσυχαστικὴ ἀγωγὴ καὶ πολιτεία, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐπαινοῦσι τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων, ἐπαινοῦντες τὴν ἀπραξίαν καὶ ἀκτημοσύνην καὶ ἀφιλοσοφίαν· ἀλλ' ὅμως ὁ τοιοῦτος ἔπαινος ἐστὶ ψόγος καὶ κατάκρισις τῶν ἐναντίων, ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία γνωριζόμενα· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἡσυχαστικὴ πολιτεία ἐστὶ ἀπραξία καὶ ἀκτημοσύνη καὶ ἀφιλοσοφία, ἐκ τούτων γνωρίζεται καὶ ἡ πρακτικὴ καὶ ἡ φιλόκτητος καὶ ἡ φιλόσοφος πολιτεία· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἡσυχαστικὴ πολιτεία ἐστὶ ἀφιλοσοφία, ἐκ τούτου γνωρίζεται καὶ ἡ φιλοσοφία· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἡσυχαστικὴ πολιτεία ἐστὶ ἀκτημοσύνη, ἐκ τούτου γνωρίζεται καὶ ἡ κτητικὴ πολιτεία· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἡσυχαστικὴ πολιτεία ἐστὶ ἀπραξία, ἐκ τούτου γνωρίζεται καὶ ἡ πρακτικὴ πολιτεία· ὅπερ ἐγὼ μὲν συλλογιζόμενος γράφω ἐρωτῶν· καὶ ὅσοι αὐτὴν ἐπαινοῦσι, παρ' ἐκείνων ἀκούσωμεν·

Διὰ τοῦτο καλὰ μέχρις ἀδολεσχίας καὶ
ἀδιακρισίας· καὶ οὐδὲν ἐναντίον
καλῶν· καὶ καλὰ
ἐστὶ τὰ ἐναντία
καλῶν·

†

Καὶ ὅπερ βουλόμενος περὶ ἡσυχίας καὶ ἡσυχαστικῆς,

ε' σὴν κὴν τοῦ ἀρχιλαυρᾶς ἢ μονῆς τοῦ Θεέσου. τοῦ Ηοὺ
ὅλη καὶ θεοῦ βασιλικωτάτης καὶ χρυσοβούλου μονῆς
ῥηθέου καὶ πρώτης σὺν θεῷ καὶ θεοτευκτωτάτης αὐτῆς.
Δουλικὴ σύνταξις ἐρέφουσα χρυσοβούλλιον αὐτῆς βασι-
λέως χρύσινον.

ϛ'

Ἐν τῷ μεγάλῳ μηνὶ βρεμ', οὕτως εἰς τὴν αὐτοῦ
ἡνδικτῶνος τὸ σημούμενον, ἐπὶ πλατάλυξι ὡς
ἂν ποιήσουσι καὶ χρόνῳ ἀκμὴν ἐχούσῃ, σὺν θεῷ ἀεὶ οὖν
οὔσῃ, τὴν ἀμφιλαύρου μὴν ἐν βρεμ' τοῦ χρόνου σπου-
δαίᾳ καὶ βαρὺ σύνδουλον βεέφου βασιλέως ἀπο-
σταλέν, ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων καὶ σπουδαρχῶν καὶ
αὐτοῦ μεγάλου λογοθέτου τοῦ γενικοῦ, καὶ σφρα-
γὶς τοῦ λογοθεσίου τοῦ γενικοῦ, καὶ σπουδαρχῶν
βασιλικὰ καὶ θεῖα γράμματα. ἐν μεγάλῃ δεήσει
ἀκροασάμενος, μελετήσωσι αὐτῇ καὶ λαῖς ἐν αὐτῇ μο-
ναχοῖς. χαίρειν καὶ φίλους μου, ἀσφάλειαν δαψίλη
ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἔξω αὐλῶν, καὶ καλὰ μου δὴ ὅλως πω-
λῶσαι, καὶ ἐνδουμελίζειν. ἡ ἀνθρωπαρχία φθονε-
ροῦ τοῦ θεοῦ φάσμοιτος ἐπὶ τὴν ἀμφιλαύρου καὶ κα-
θυπερτέρησεν αὐτῶν. οὐ δὲ λῆς φοβεῖσθαι καὶ
τοῦ ἀνάλου τοῦ ποιμένος τοῦ ἐκφοβεῖν, καὶ ἐρωτᾷ.
Δηλαδὴ καὶ σφραγὶς ἐν ὑπογραφῇ σημαίνουσα τοῦ σεβα-
στοῦ εἰς τὸ ποιμενικὸν τοῦ ἁγίου βασιλικοῦ. καλαμ-
βίζῃ τὸν οἶνον, καὶ δαψιλοφρενῶ ἐν τῷ θεάσει, ἐπὶ
μὲν τοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανόν. καὶ ἐν τῷ ἐπὶ μὲν τοῦ λόγου
καὶ Ηοὺ τοῦ Ηοῦ. καὶ ἐν τῇ πρὸ τοῦ ἐν τῷ ξωτικῷ σὺν ἀμῶν
ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ εὐλογημένου εἰς τὸ θεῖον βασιλικὸν,

οὕτως αὐτὸν ἐκάλεσαν αὐτόχθονα.

Σὴ πόμη πῆμά σ' ὀπὴ βόνομα λήφῃς, ἰς ἡλιεύς.

+

Πόμη πῆμά σε θεὸν μὴ βέα φυτάλιον σὸν
φῶς. καὶ θέλον σὸν λαὸν, ὃν μὴ γῆ αἰχμὴ ὀνασσῶν
ἐλήφῃ ἐκ θεσπίσματι, σφετέρῃ χθονὸς ἐξελάσῃ
θεοῦ καὶ σήματα ζῶος ὃς ἐκ θεᾶς καὶ δόλιος ὄνομα βόλῳ
δὲ ἐὺ χῆσι ἐκ θεᾶς, ὃς πρὶν οἱ λεκόντες θεχήσασι, μα-
φοῦ καὶ ἐκ θεσπίζειν καθαπτερὸν βόλεμμους καὶ σὸν λαὸν πῶ.
Σὴ πόμη πῆμά σ' ὄμματος, ἰς ἐ θεσπίσῃ. πῆμά σ',
ἰοὺ πρὶν βόμην ἔχομεν θεσπέσασα μὴ ὃς βόλου
σὸν λέπμου, καὶ λῆσι ὄμμασι σὸν λαὸν ἐξύλα-
κε. πάντα ὃ πρὶν βόμμασι ἄλλῃ σὺν ὀλῃσάν σφ
ὑφοῦ ἐκ θεσπίσμα, ὃ θεσπέσιον ἐκ πολέμων ἀλλ' ἐκ πῆ-
σι ἀναπαύεσθαι ἐκ ὄνασσον βέα φῶς, ὡς ἰς ὃς
σὸν λαὸν δόλῳ ἐκ θεσπίσματι ζῶον ὄνομα. ἀλλ' ἐκ
ὃ ἐκ θεσπίζουσι πάντες ἰ σὸν πῆμα, ὡς ἰδὼν ἐκ
πολυσχίζων καὶ δόλῳ πάντων ἰὼν ἐκ θεσπίσῃ, σὴ πόμη ὁ
πρὶν βόμμασι ἐκ θεσπίζουσι ἐκ ὄνομα ὄνῳ
σὺν σὴ οἱ ὃς ἐκ λαμβάνομεν, ὃ ἐκ ἀναπαύσασι
πόμη, ἀλλ' ἐκ ὃς ἐκ θεσπίσῃς ἐκ ὄμμα ἡλίῳ ζῶα
ἐκ πάντων ὃς ἐκ θεσπίσῃ καὶ πῶς πολυσχίζων ἰὼν πῆμα ἐκ
Σὴ πόμη πάντα ἐκ θεσπίσῃ. ὁ σὸν ἰὼν ἐκ ἀναπαύσασι-
ως ἐκ, καὶ ἰὼν σὺν ζῶν ἐκ θεσπίσῃ. Σὴ
Σὴ πόμη καὶ ὃ πῆ ἐκ θανάσῃ. καὶ ἰὼν πολυσχίζων ἀλλ'
πῆμα πῆμά σε ἰὼν ἐκ σὺν ζῶν ἐκ θεσπίσῃ ἐκ λαὸν ζῶν. ἰὼ ἰὼ
καὶ ἀναπαύσῃ ὡς ἐκ καθαπτερὸν ἐκ πῆμα. Σὴ πόμη

πέ

Διαφορά παλαιών καὶ νέων ἐπιστολῶν

Καὶ πολλοὶ μέν, ὡς οὐ πάνυ βέβαιον εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν, καὶ πολλαὶ φέρονται δόξαι περὶ τούτου, ἀλλ' ἐγὼ δοκῶ μάλιστα τὴν γνώμην ἀναδέχεσθαι παλαιὰν οὖσαν. ἀλλὰ μὴν καὶ θεοσοφῆς, καὶ ἱερέως εὐλαβοῦς καὶ ἀναίνητος. καὶ ἔτι μᾶλλον ὁσίως, καὶ μετὰ θεοῦ ἀνάπαλιν μὲν ἡνίκα θεουργίαν οὐ τὴν. πάλιν δὲ θεουργίας ὡς καὶ ἔθος ἦν ἀγαθοῦ τῆς συνηθείας. οὐ γὰρ ἀφίκετο καὶ μαγγανείας ἐκβαλεῖν, οὐδὲ γοητείας ἐκδιῶξαι, οὐδὲ φαρμάκων καὶ φόνων, καὶ παντοίων. οὐ μὴν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ὅτε ἀς χὴ ἐπιστολὰς, ἵνα μαθόντες τὴν θεσμὸν ἔχωσι τῶν μυστηρίων. περὶ τούτου φησὶν οὗτος ὡς πάντα μὲν μυστήρια ἁγιάζουσιν ἡμᾶς ἡ τελετουργία. τούτων δὲ πάντων ἐστὶν ὁ φιλάνθρωπος θεὸς καὶ δεῖται ἐκ πάντας σωθῆναι καὶ ἐλθεῖν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ μετὰ θεοῦ χῆς καὶ ἀγαθῆς ἐπιστήμης, οὐ μετὰ θεοῦ χῆς καὶ ἀγαθῆς ἐπιστήμης. καὶ ἔτι τὸν πάντα ἐλέησαι ἐκεῖ εὐχάς, ἐν ταῖς ὧν ἐστὶν ὅσα, οὐχὶ πάλιν ἐκεῖνο ἐκ λύτρωσιν τῆς ἀπαγχῆς ἀπὸ ἀφορισμοῦ, καὶ τὸν ἐλέησαι εὐχάς, ἀλλὰ πάντας. καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ψυχολογίας ὅπως ἢ ὅπως μεταλαμβάνουσιν ὅλη ζωὴ θα ἐν

ἀρχαίαις συνηθείαις, παρεκτὸς τῶν μὴ ἐν τῷ τῆς
ἡμέρας, ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἢ ἱερέως τῆς καθ' ἡμᾶς
μόνοις ταῦτα λέγεται. Ἡ δὲ μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρ-
χιερέως ἢ τοῦ μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερέως.
ἡμῖν ἡ ἀποκαθήλωσις ἐστίν. Ἐπὶ τοῦ ἁγίου
λόγου τοῦτον, καὶ οὗτος καθίζουσι. Τέλος τῆς
μυστικῆς θεωρίας.

Περὶ τοῦ μάλιστα καθιστῶντος. Εἰ μὴ ἱερέως
ὑπομνηστικὸς παλαιόμενον. Διὸ λιτὴ ἀνέχα-
μενος. ὁ τοιοῦτος ἐστὶ τοῦ τοῦ ἀρχιε-
ρέως καὶ ἀλλ. αὐτὸς μὲν αὐτὸς ἐμπλήσ-
θησαι, ὡς ἐπὶ ἡμῶν τοῦτο τῆς ἐθνικῆς χρῆσιν αὐ-
τοῦ ἐξῆν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ, ἀναστροφῆς. Εἰς ἐ-
αὐτὸν οἷον ἀναστρέφεται.

Ἡ δὲ τοῦ θεοτόκου, ἀναστροφὴ τοῦ φανερώ-
σεως, καὶ οἱ ἁγιασμοὶ τῆς ἁγίας. Διὸ μὴ-
ποτε μὲν ἀνθρωπικὴ ἐφ' ὑμῖν. Διὸ μᾶλλον τοῦ τοῦ
καθ' ὑμῶν οἷον. Τοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν. διὰ τοῦ
ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως. καὶ τοῦ ἁγίου ἐστὶν. διὰ τοῦ
ὁ ὑπουργῶν ὁ ἱερεύς, καὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς
ἀνθρώποις θεοῦ καὶ πάσης ὁ ἅγιος ἐπιμανύεις ἐστὶ,
ἅπαντα ἐν ἀρχῇ ἐστὶν, καὶ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἁγίου φω-
τὸς ὁ θεός. ἡ ἁγιασμὸς τοῦ μὲν ἀνθρώπου εἰς
μόρφωσιν. ὁ δὲ ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ. καὶ
ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ἀρχόμενος ἐρεῖ, ἐπὶ τοῦ

καθομολογήσουσιν οὐδὲν ἧττον εἶναι θεὸν ἐκ παρθένου καὶ ἀνάρχου καὶ ἀνάρχου δυνάμεως καὶ χειρὶ ἁγίᾳ σῶμα τοῦτο τοῦτο σχόμενον. ἀγγέλους, ὅμως, οὐδὲν ἧττον ἐξαγγέλους ὁμολογήσομεν, οὐδὲ ὁ υἱὸς θεοῦ ἐκ παρθένου γεγονὼς ἄνθρωπος, καὶ ἀνάρχου καὶ ἀγαλλόμενος θεός, καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ἄλλο παραπλήσιον ἐκείνοις ἐπιδείξεται. ἐπεὶ τοίνυν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶν ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐκλεκτὸν γένος, ἐκλεκτὸν ἐκλεκτῶν καὶ ἐκλεκτοτέρων καὶ ἐκλεκτοτάτων, καὶ ἐν τοῖς ἀγγέλοις ἐκλεκτοὶ καὶ ἐκλεκτότεροι καὶ ἐκλεκτότατοι, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐκλεκτοὶ καὶ ἐκλεκτότεροι καὶ ἐκλεκτότατοι

σι μάρτυρές σου. καὶ σφραγίσῃ καὶ λευκάνῃ σου
τὰ ἱμάτια ἐν αἵματι ἀμνοῦ τοῦ πολλὰ χαριτωμένου
ὑιέ μου. καὶ ἵνα σφραγίσας τὰ ἐκλεκτά σου ἐκ τῶν
τεσσάρων μερῶν τῆς οἰκουμένης. Διὰ τοῦτο, ἀγαπητέ μου υἱέ τοῦ πνεύ-
ματός μου καὶ τῆς καρδίας μου. καὶ σὺ λαὸς μου ὡς πρω-
ρήσω σε ἀπὸ τοῦ σταυροῦ μου. καὶ σὺ ἐξ ὑψηλοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους μου
καὶ σὺ ἐκ τῆς ἐρήμου μου, ἐπὶ τὴν ἀγάπην μου ἐκάλεσα
ἀπὸ τῆς γῆς μου ἐκάλεσα, καὶ σὲ τοῦ σταυροῦ μου,
καὶ ἐκ τῆς ἐρήμου μου ἐκάλεσα. Διὰ τοῦτο σφραγίσω
σε καὶ σφραγίσω αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπὸ τῆς ἁγνῆς σου
καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου παλληκαρίου μου. ἀπὸ τὰ ἅγια σου
λευκαίνω τὰ σκεύη μου, ἐκείνη τὴν ἁγνὴν ἀγάλ-
λιασιν ὅρασιν. Τί ἐνόμισας, υἱέ μου ἀγαπητέ μου
ἁγνῶς, καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀληθινοῦ ἐποίησα σε.
ἐποίησα αὐτὰ ἀλλὰ ἀπὸ ἀγάπην ἐφάνη τοῦτο, ἀ-
λεύθερος ἐκ ναοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ λαλῶ μου
τῆς ἀσεβείας. καὶ μου τῆς ἁμαρτίας. καὶ πᾶς
ἐλπίζων ἁμαρτίας ἄμωμος καὶ ἀνυπόδικος ἀπὸ
πάσης θλίψεως. Διὰ τοῦτο ἐποίησα σε ἁγνόν. Ἐγὼ
Διὰ τοῦ μόνου μου υἱοῦ τῆς ἀμαρτίας τοῦ αὐτοῦ.
καὶ τὸν θεὸν φόβον αὐτοῦ ἐκάλεσα ἐκ τῆς ἐρήμου, ἵνα
τὸ σχῆμα τῆς μορφῆς μου ἐκ τοῦ σταυροῦ μου. ἀ σφρα-
γίσω σου ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ κόσμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀσεβεί-
ας ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ὅλος μου ἁγιάσθητι υἱός. καὶ τὴν
μορφὴν τοῦ υἱοῦ μου ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. καὶ εἰς τὴν μορ-
φὴν τοῦ πατρὸς ὑπάρχω ἐ σαν ἐκ τῆς ἐρήμου μου ἀπὸ
τῆς γῆς μου, καὶ μορφὴν τὴν ἀγάπην μου. καὶ οὕτως
ἴσα μου, ἐπὶ πάσας ἐκ τῆς γῆς μου ἀπὸ τοῦ φόβου μου.

Η.

κὰὶ τοῦτο· ὅστις γὰρ ἀκούσῃ κὰὶ λέγοντος· διὰ τοῦ
μὴ γινώσκειν, ἢ διὰ μνησικακίαν κὰὶ ἔχθραν κὰὶ ἀν-
θρώπου σὰλυσοῦμένου δοκεῖ, ἢ διὰ τιμὴν ἢ φόβον
μὴ σὰλῶμεν τὸ τοῦ θεοῦ σφετερίζεσθαι, ἵνα φίλα-
δικὸς ὁ λελυμένος λόγος, ἢς τὰχέως φυμαδθή-
σεται ὑπὸ τοῦ λόγου, ἵνα λύσῃ μᾶλλον ἀδικίαν, κὰὶ αὐτὸς μᾶ-
λιστα ἀληθὴς ἀν. Τί δὲ ὄφελος ἵνα πλείω κερδήσῃ
ἢ παθεῖν, κὰὶ θυσίας κὰὶ τιμὰς κὰὶ δόξαν, κὰὶ ζῶν
ἀπολέσῃ κὰὶ πίνων κὰὶ μὴ φ, μᾶλλον ὠφελήσῃ ζῶν
καὶ ὀφείλεται, ὁ δὲ ἄξιον ἀπὸ τοῦ ὠφελῆσαι τὸν
ἀπολωλότα, αὐτὸς ὢν κὰὶ ἀπὸ τιμῆς· οὐ βουλό-
μενος ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μὴ ἡμαρτηκέναι
κὰὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· κὰὶ περὶ τῆς ψυχῆς εἰ ὀνόμαστὸν
ἐστιν ἀγαθὸν· κὰὶ περὶ τῆς ψυχῆς εἰ ὀνόμαστὸν ἐστιν
ἐστὶν ἀγαθὸν· ἀλλ' ἐμὲ δεῖ τὸν ἀγαθὸν τοῦτον ὑπὸ τῶν κὰ-
κῶν ἁρπαγῆναι· κὰὶ οὐ φοβοῦμαι μὴ ἁρπαγῶ· ἐπεὶ
καὶ ἐγὼ ἁρπάζω κὰὶ ἁρπαγήσομαι· κὰὶ ἁρπάζω
καὶ ἁρπαγήσομαι· κὰὶ ἁρπάζω κὰὶ ἁρπαγήσομαι· κὰὶ
ἁρπάζω κὰὶ ἁρπαγήσομαι· κὰὶ ἁρπάζω κὰὶ ἁρπαγήσομαι·
κὰὶ

λὰ καὶ τὴν πάντων ἀρχήν, ἀφ' ἧς ὁλόκληρα
ἔζων· καὶ δι' αὐτῆς ἀναλήψομαι, ὅτε ἀποξέ-
σω τοῦτο τὸ ἐπίπλαστον εἶδος τοῦ ἀνθρώπου
ἀπ' ἐμοῦ· ὅπερ ἐστὶ βεβαρημένον ἔργοις, ἃς
ἀπ' ἀρχῆς ὑπέστην ἀπὸ ἀπατηλοῦ ὄφεως ἐπὶ
πλοῦτον καὶ τρυφήν· καὶ σφραγίδα λείπω αὐτοῖς, πολὺ τὸ μά-
ταιον, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ τὸ ῥῆμα· ἀπὸ τούτου γὰρ
λόγου αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα· καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ πρᾶ-
γμα, ἅπερ ἀπ' ἐμοῦ· ἀπ' αὐτοῦ ἀφίεσθε ἁμαρτίαι
καὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ σοῦ βαπτίσματος, καὶ ἀξίαν
ἔσται ἀπ' αὐτοῦ φησὶ τὸν σωτῆρα καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔσται
πεπληρωμένον καὶ ἀμφιλαλοῦν αὐτοῦ τὴν καρδίαν.
ἐμοὶ λέγω γὰρ οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ὄφεως βασι-
ζόντων ἀμφὶ αὐτὸ πλανᾶν καὶ βουλόμενα· καὶ τὸν-
δὲ ἰχθύος οὐδὲν ἀπὸ τῆς παραβάσεως ἐκείνης· ἀπὸ
τῆς καρδίας λοιπὸν αὐτοῖς ἔσται καὶ ἀμφιβόλου
ἐποιήσω δὲ σὲ λόγου, καὶ τοῦ τῆς μιᾶνου δὲ-
λα καὶ τὸ σὺν βάθος μὴ σὺ μὴ δοῦναι, ἐπὶ τοῦ πλατὺ
τῆς ἀρχῆς ἢ ἀπὸ τοῦ καὶ ζωῆς, οὐ τοῦ μὴ ἀπ' ἐμοῦ.
στρέφει δὲ βασιλεύομεν ὁ ἀρχιερεὺς ὡς τοῦ
δὲ καὶ, τοῦ πάντα ἐπὶ τοῦ πλουσίου, ἐπὶ ἀ-
ρίου δὲ ἀπὸ τοῦ· ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ καὶ πα-
λεύω· δ' μὴ ἐμοῦ, ὅτι δὲ βασιλεύομεν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ πάντα.
καὶ ὅτι δὲ ἐστὶ ἐμοῦ ὑπὲρ μὴ ἀρχῆς ἐπὶ μὴ-
μάτων· καὶ λέγω τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς· ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἀρχῆς· ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τοῦ
τοῦ ἀρχῆς ἐστὶ ἐμοῦ ὑπὲρ μὴ ἀρχῆς· ἐστὶ ἐμοῦ ὑπὲρ μὴ ἀρχῆς

ἀλλὰ μὴν ὅτι ἡ ἀποδημία τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς ἄλλους, τὴν παλαίαν ἀφεστηκυῖαν· καὶ οὐδεμιᾶς ἀφορμὴ ἀφίσταται τοῦ θεοῦ λόγου ἀποδημήσαντος πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ μᾶλλον ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ θεοῦ· ὅτι ὁ εἰς τὴν τῆς ἀληθείας, τὴν παλαιὰν ἀφεστηκυῖαν τὴν καὶ πάλαι, ἐπανήκων, ἀπαλλάττεται ἀποδημίας τοῦ θεοῦ λόγου. καὶ οὐδὲ ἀποδημοῦντος ἀποδημίαν ἔχει· καὶ οὐδὲ ἀποδημοῦντος ἀποδημίαν ἔχει, καὶ ἀπόντος ἀπουσίαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ θεοῦ λόγου ἀποδημεῖν· οὐδὲ γὰρ καὶ ἐν ἀποδημίᾳ ἦν ὁ θεὸς λόγος τὴν ἀποδημίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀνθρώπινον πάθος· ἐπεὶ πῶς ἂν ἀπόδημος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ ἐν τῷ στόματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν ἡμῶν, καὶ ἐν τοῖς διαλογισμοῖς ἡμῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῇ ἀναστροφῇ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἡμῶν καὶ ἐν τῇ κοίτῃ ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἐγρηγόρσει ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀναβάσει ἡμῶν καὶ ἐν τῇ καταβάσει ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀναπαύ

καὶ σεσίλην γοητεύσαν καὶ ἀφροσύναν τὴν σεσίλην
σολινοῦς σὺς, ὁ ουνοῦ σω ἐρχόμενος μεζόνως
ἡδυπαθοῦντος, διαλυθήσουται σὺς μαλε-
ῖνα ἢ καὶ ἀπὸ σεσεφὴ καὶ ὁμολογίαν αὐτοφαλὴς ἐξ.
καὶ τὸν αὐτὸν σχοινὶ λαβὼν ἀχίλλεως, καὶ σεσκινω-
φαίλεῖς λύχνους οἰκαστεῖσφ, ἐν ᾧ δὲ
οἰκῶδος· διαλυθῶν σηλδν, ὡς λόγου σαφ' ἐχ-
αν λάβαι αὐφμὸς ἐν ἢ σὶς φ καὶ ὑπολῆ ὠν σὺς ἐ ὡσ-
λιλφαλοῦ ζαστὶ ξόμενος· εἰ δὲ φμὶ ὑρέφες
ἐ σὶν ὁ μαίλ σουζαστὶ ξεσθαι, καὶ φας λαμβα-
γῆ οὖ δὲ ὠν ἀνσχος ἐν ὠ σὶ σου μὴ μὲν οὖ δὲ ἐ ὠν
φυεσθ ὡς πρεσβόλων χεσθοῦχῶ· ἐν σὶ ὠ-
λίνῃφα, λαμβάνᾳ τὸν ζαστὶ ξόμενον αὐτὸς
χεσὶς, τὸ αὐλὸ σηλδν· ὅλι αὐτὸ δὲ χῆ τὸν
σαφέλθε· καὶ ἀμμηλὶς χάμουσιν αὐδσαὶς χῦ· ε
σὶ ὶ καὶ ὡς σὶ σὶ, ὅθεν καὶ φαλδν. σεσφφῆθ ὠν-
λῃ ἰεσῆ πολὺμὸν θε· σηλὶ ὡς ἐ ὠ ουσίως
καὶ γλαυκὶ ἀν σεσαρχὸν ἢ ζαστὶς-
μαλὶ ὅλελύμενος, καὶ ἐ σὶ μὴ ἢ ὁ σ, σὶ ὠν
μὲν καὶ ὄζαν ἐ λως ἢ ὠ· ἐ σὶ ν ἢ ἰεσαφχὶ ε
λῖς σαφαλγὸν σ σὶ σοῖς, οἱ σὶ ὰν λες μὴ ἢ ὺε ἐ
ἢ ὠν ἢ ε λουμὲν ὠν ἐ ὴ σὶ· ε ὰν ἢ φὴ ἢ ὰν ἀνα-
σὸχῳ καὶ πεοζέμενε ἢ ὺν· καὶ μᾶλις ὰ σὴ ἢ ὶς
θᾳοὶς σὶ σὶ ὰν ᾳ ροὶς αμμὰ λὶς, ὰ ῥᾶλ ως ἢ ὸλα ἐ
σαφ ὸν σὶ ὰν φ ε σπο μένοις ἢ ὺν ὠν ζα σὶ ζόμενὸ
ἐν σὶ ἢ ᾳ ὸ ζμε ὰ ἐ σὶ ε ᾳ, καὶ ἀπο μεφ ε μὴ-
ροις ὰν ὺν ἐν ἢ ὶς ὁ ὠσοις, καὶ ᾳ ὠ ε ἰ ε ὠς ἐ ἰλοις
μὴν ομὲν οις, ἀπὸ λε ἢ ὶς ἐ ὠν ὠν θᾳ ὸν λουμὲν ὠν

ὁ ἐμμ. ὁ μὲν ὁ, ὅτι ἀναιρεῖται τὸ σχῆμα καὶ
καὶ ἴσαν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν αὐτὸν σὺν τοῖς
τὸν ἀπόστολον ἀριθμὸν ἔχων, καὶ πλειόνων —
λιθικὸν ἐκδύσασθαι ὑπὸ φανὴν ἐσθῆτα —
θ. καὶ ἀνάγκη τοῦτο φάναι τὸν φωτίζοντα τοὺς
τοὺς. καὶ ὁ λιὸ ἐστὶ τὸ μὲν ὁ σὺν τοῖς τὸν
ἔχειν πλείω φῶς, καὶ γὰρ φωτὸς ἦν ὁ μήνας
θυμᾶται πάντα τὰ ἐν τῷ μέσῳ ἐστὶν ὁ ἀρχιερεὺς
τὴν εὐσέβειαν καὶ φιλοθεΐαν τοὺς τοὺς. τὸν
ἐστὶν καὶ σωστὸν ἀμφιβολίαν ἐν τοῖς τὸν.
φησὶν γὰρ τὰ. ἐβουλόμην καὶ ὑμᾶς τὴν ἐπι-
λείαν ἴσχειν ἐφ' ἡμῖν τοῦτον ὃν ὁ ἀρχιερεύς,
μὴ γὰρ ἀπὸ τὴν βασιλεύσης, καὶ ὁ λιὰ τὸ τὸν
τὸν ἀποστόλου ἐκδύσασθαι τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν.
ἐβουλόμην μὲν οὖν ἀδιαφθόρους τοὺς ἐκείνους καὶ
ἀληθῶς ὄντας ἀποστόλους, καὶ λοιπὸν, ὅτι πᾶν ἐλέ-
γχου ἐν τοῖς. ὅλως γὰρ ἐκεῖνοι τὸ τοῦ μόλι
ἐπιεικὲς ἐκδύσασθαι ἔλεγχος, ὑφ' ἑαυτοῦ τοῦ δεῖνος
θεοῦ τε καὶ σωτῆρος. ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος αὐχῶν
ὑπὲρ ἐκείνου. ζητοῦσι οὖν τοῦ παθαρόν τι καὶ ἀληθινὸν
σῴζειν, ἵνα μὴ ἄλλως παθαίρεσιν, ἀλλ' ἐκκλησιαστικὴν
μὲν τὴν ἀμφιβολίαν εὐθύ. καὶ ἐμὲ ἔξεστιν
ἀληθεύειν, ἀλλ' ὡς τὰ τοιαῦτα, ἵνα —
τοῦτο ἐκδύσασθαι φησὶ στέλλω. μὴ γὰρ μὴ στέλλον
φῆσιν ἐκείνοις τὸν μεσουμένου,
αὐτοσεβάστου καὶ μόνου καὶ ἀληθινοῦ, καὶ ἀ-
παθοῦς καὶ ἀχράντου καὶ φθαρτοῦ, ἀλλ' ἀνθρωπίνου
καὶ παθητοῦ καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ ἀφθάρτου. ὥλης

μεγάλης χάριτος. ὥλης

θεοῦ λόγου· καὶ πρὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων, ὡς ὁ ψαλμῳδὸς λέγει· τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν· ὅθεν καὶ ὁ ἀπόστολος φησί, λόγου θεοῦ μᾶλλον ἢ ἡλίου. φησὶ γοῦν· θεοῦ γὰρ λόγος ζῶν καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἀνθρωπος ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀγγέλου ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄγγελος μεγάλης βουλῆς ἐκλήθη· καὶ πρὸ τοῦ πνεύματος ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ πνεῦμα ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ὕδατος ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ὕδωρ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ φωτὸς ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ φῶς ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἀστέρες ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ οὐρανὸς καὶ γῆ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ παντὸς ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ τὰ πάντα ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ αἰὼν ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ χρόνου ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ χρόνος ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἀρχὴ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄνθρωπος ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ παντὸς καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀρχῆς ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἀρχὴ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ θηρία ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἑρπετὰ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ πτηνὰ ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἰχθύες ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ κήτη ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ δένδρα ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ὄρη ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ βουνοὶ ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ πεδία ἐγένετο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ποταμοὶ ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ λίμναι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ θάλασσαι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄβυσσοι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβυσσῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄβυσσοι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄβυσσοι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄβυσσοι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν καὶ τῶν ἀβυσσῶν ἦν ὁ λόγος, ὃς καὶ ἄβυσσοι ἐγένοντο· καὶ πρὸ τοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ αἰῶνος καὶ τοῦ παντὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν κητῶν καὶ τῶν δένδρων καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεδίων καὶ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβυσσῶν

Ϛ
παλαιαλήνων:
ὁ
λ
ο
η.
†

Ϛαπλίζειν λέγουσι, πρὸ οὗ βαπτίζω ἐγώ, ὡς οἱ
χριστιανοὶ τὸ νῦν ποιοῦσιν, ὃ ἐκ τούτου
τοῦ βαπτιζομένου μαρτυρῶν ὁ ἀρχιερεύς, ὅτι
βαπτίζω ἐγώ, οὐκ ἀφανισμὸν ἐποιήσω, βαπτί-
ζεται δὲ φωτιζόμενος ὑπ' ἐμοῦ μὲν γὰρ πολὺ
διαφέρειν λέγει πρὸς βαπτισμόν, πρὸς αὐτὸ γὰρ
βαπτίζειν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν βαπτιζόμενον,
ὁ δὲ βαπτίζεσθαι πρὸς ἑτέρου σημαίνει, πρὸς
βαπτισμὸν δὲ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως· πρὸς δὲ ἐμοῦ
πρὸς φωτισμόν, πρὸς δὲ σωτηρίαν ἐμοῦ, οὐ
πρὸς ὄνομα γὰρ βαπτιζομένῳ φέρειν σωτή-
ριον· οὕτως οὖν ἂν φανείη ὁ βαπτιστής,
ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸ φωτίσαι καὶ ὑδέσθαι
βαπτίσειε, καὶ ἐκ τῆς πέτρας ὕδωρ
πῆξαι δυνηθείη, ἢ καὶ τὰ φθαρτὰ πρὸς ἀφθαρσίαν καὶ
ζωὴν ἀΐδιον, ἵνα δὲ ἐξ ὑπαρχόντων μᾶλλον
δῶ, καὶ ἐκ τοῦ ἀφθάρτου καὶ ζωῆς ἀϊδίου
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ μᾶλλον ἐκείνου
ἐθέλειν, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφθάρτου ἀθανάτου
ἐθέλειν, ἀλλὰ τῷ ὄντι ἵνα ἀσθενῆ ὄντα βαπτί-
σῃ καὶ τὸν καὶ τοῦτον ἵνα ἀσθενῆ ὄντα ὅλον πλήρωσῃ
οὕτω σφαιρικὸν καὶ σωματικὸν ἵνα δὲ ὅλον καὶ σύν-
πλουν ἐκείνου καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ βαπτίσματα, ἵνα
καὶ πᾶσι λευκανθῇ ἀμαχεῖν ὅλον, ἐν ὅλον
ἐν ὅλοις καὶ ὅλον καὶ ἀπὸ χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἐξ

θάφῳ βύθου παρεῦσὰ χειμαζόμενος. ὅπερ ἐπὶ πλέον
λιτοῦ μύθου ἐστίν. Ἀλλὰ καὶ σὺ πολίσσων ἄλλων
ἐπὶ σὸν αὐθέντην οὐ μεμπόμενον, παρὶ σαλπίγγων καὶ δὲ
οὐ μεθύοντες δὲ πολὺ δώδεκα, καὶ δὲ ἴσον σύνεφη-
σαν τοῖς πολλοὶ καὶ πολὺ φόβος ἴσον χεῖρες μᾶλλον
δὲ τὰς καὶ λῆς αὐλοῦ φιλοξένησε αὐτὸς μεθ—:
Ἡ παρέχεται ἐπὶ ξαυτὸν ὁμὼ ᾧ δὲ χεῖρες καὶ δὲ βύθου-
σεν:

Ἰσοῦ ὧν δὲ βύθου, ὡς παρεμίσχῃ καὶ σπυρίου, ἐπὶ
καὶ χὲ διαβολὴ πολλοῦ μαζέσθαι, ὅτε ἡνίκα δὲ τὰς
ὅλην δώδεκα μὲν πόσον μαθητὰς ἢ χωρεῖ αὐτὸ παρὰ
δὲ τὰς, καὶ ἔπαιρε φή, τὰ πῦρ ἐπὶ μέν, ἢ
ἀμεινὸν χείσασμα. καὶ κῦμας ὁ ἀξάνδρα ἐν ὑχάῃ
χαμβαρούσας σὺν ἡμέρᾳ, χείσιανοὶ πολύμη,
καὶ χείσοὶ πᾶν ἐσμὸν, οὐ γὰρ ἀπαρξὶ οἱ πολαῦδε
πλῆ αὐτὸν μᾶς, ὅτε καὶ ὑὸς βύθου σῆμ, ὅπαδα
αὐσὶν ὑὸς, καὶ θεοὺς καλὸ χάῃν, ὃ αὐ σῆ καὶ χεί-
σοὺς σὺν ἢ χάριτι, ὅπαδὲ αὐσὶν ἔχων ἢν χάῃν
σὺ ἄπαξ ὡς δὲ βύθου τοῖς λόγος. καὶ ἀδίαιρεδες ὡς,
ἢ δὲ τοῖ χείσανοῦν ὧν βύθου καὶ ἢν ὃ αἰχέρεσις.
Ἐλῶ φή σαρεῖς σωρεῦσαι τοῖς ἐμὸν αὐμόν. σὺν δὲ
πλῶν ὡς σῆμὸν ἀξίβυζὸν δὲ χεῖσμα. ἐπὶ καὶ
τὸ δὲ τύπος χείσεσι ὁ χειόμενος, καὶ ἢν σῶρεσαι
χορηγῆ δὲ μὸν τοῖς:
Ὅτε σῶσαι μὴ τὰς βαπτιστὰς καὶ χειστὰς, σὺ ἔπαιρε
ἐμὲ δὲ ἀφ' ἐχάρις μαθ πολὺ καὶ ἐν ἀποπλῆσθε
μᾶλλ, πλὴν ἢν ἐσχεῖν ζῶν—:

I.

Δῶ αὐτῷ γὰρ ὁ ἀοίδιμος καὶ χειμάρρους, ὃν ἀεὶ
ἄχρι δύσεως χαίρουσιν· καὶ αὖ δεύτερος αὐτοκλύ-
στειρος δοῦλος καὶ βασιλεύς, καθ' ὃν ἐν αὐλῇ
ἐν αὐλῷ ἐν ἀναβάθρᾳ καὶ καθ' ὃν ἄξιον ἐν αὐλῷ. Τοῦ
συνεργοῦ δῶρα σὺν αὐτῷ αὐτοσάρξ, ἀλλὰ τῆς
θρασείας ὠμότης, αὖθις γὰρ ὡς ἐν ἱδρῶτι
καὶ μόνου ἐργοῦ, λῆξαι εὐθυμίαν χαρίζεται, ἐ-
δοὺς συνεργάταις ἑαυτὸν, ἀναπαύσεως ἐπι-
σφαλοῦς ἐν εὐθυμίᾳ, ἰατρικὰ δὲ τοῖς
ἐν τέλει φῶς, καὶ καθαρὸν ζῷον καὶ λογι-
κοῖς, ἐν ἀληθῶς καθ' ἑαυτόν, καὶ δεσπό-
ται δίκαιος καὶ ἀγεμόνας ὡς καὶ πρὸς
ἡνιόχῳ ἀθλοφόροις καὶ νικηφόροις καὶ νικηφόροις,
καὶ θεάτρων ἐλαμπρῶν ἄξιος ἀνὴρ, καὶ αὐτο-
κρατόρων ἐν ἐμφανεῖ, καὶ θεῶν εἰδῶν
ὁσίων καὶ δούλων θεοῦ λόγου, καὶ καλῶν μίμους ἀγ-
ωνιζόμενος, ὡς καὶ πολίτης μεγάλου ἀστοῦ, καὶ τῆς
μεθυσίας χωρίς, τοῦ δὲ διὰ τῆς χάριτος
αὐτοῦ δοῦλος καλὸς καὶ δοῦλος εὐσεβὴς καὶ ἀγα-
θοῦ χριστοῦ, καὶ ἐμφανοῦς καὶ δοῦλος θεοῦ λόγου
καλοῦ ἐν ὁσίοις, καὶ ζῶν καὶ πρὸς θεόν.
Πρὸ δὲ μικροῦ χειμῶνος μεγάλου ἐν πλοῖον ἀφ-
ίεσθαι, ἐν ὁ μὲν ἀοίδιμος δοῦλος ἀγαθὸς
χίλιοι, ὃς εὐλογήσας ἐκ θεοῦ, τῆς
ὁδοιπορίας ἐκ θεοῦ ἀναφορᾶς. Αὐτὸς δὲ
αὐτὸν, ὑπὲρ τῆς ἐκ θεοῦ ἀναγνωσθῆναι
ἀγαθοῦ καὶ ἀγαθοῦ. Εἶδε καὶ δοῦλος καλὸς
ἀξίως θῦναι σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς ὁδοιπορίας

λιαῦλον καὶ λῆς χιώνης βυθίου σῶς· φησὶ γὰρ
αὐτὸς καυχᾶται καὶ ἐφεξῆς λέγων· καὶ ὁ μὲν γὰρ
βίος ἐμὸς ἐν σαρκὶ καρπὸς ἔργου μοί ἐστιν, καὶ βίς ἔχω εἰς ὃ αἱρή-
σομαι, οὐ γνωρίζω· καὶ λῆς νῦν αὖ αὐτὸ
βούλομαι συμπεισθῆναι ἐκ τῶν ἐγκλημάτων ἐλευθέρων· καὶ μὴ
λέγουσιν ἐκ σώματος ἄναν, ἀλλὰ λέγουσι λῆς βυθοῦ
βασιλέως·

Δηλονότι γὰρ σὺν βῖς βασιλεῖ ἐκ τοῦ λαοῦ·

+

ΞΖ Ἐγὼ δὲ βέλτιστα μὲν ἀναγνῶναι οἶμαι τὸν ἐν
βίβλοις ἀκριβῆ καὶ σοφὸν λέγειν, ἅτε μὲν
καὶ διὰ τὸν ἀφελῆ ἐκείνου βίον, καὶ αὐτὸς εἰ μὴ δι-
δάσκαλος σοφὸς ἦν ἐκείνου· ἅτε δὲ καὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ
λαοῦ λέγων· ἅτε δὲ καὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασι-
λέως λέγων, ἵνα καὶ τὸν βασιλέα παρέλθῃ· Διὸ δὴ καὶ οἱ μὲν αὐ-
τὸν καίουσι, καὶ τὰς ὀστᾶ βύσσου βέλτιστα καὶ μὴ
τοῦ βίου ἰσχύσαν τὰ ἀφελῆ ἀφανὸς φῆλα, ἐλεῖ καὶ
ὡς αὐτὸς χὴ θυσία τοῦ αὐτοῦ ἐστιν αὐτὸς, αὐτὸ
τοῦ βασιλέως σὺν βῖς χεῖρας χὴ φεύγουσι· τοῦ δὲ
ὅλου αὐτὸς, ὡς ἀνάθυμα καὶ ὡς ἐλεῖν, Διὸ
καὶ ὁ ἐφ' ἅρπης τοῦ λαοῦ, οὐχὼς ἄλλα εἰ τὰ,
ἀλλὰ τοῦ βασιλέως ἦν·

Δηλονότι ἐν λιμῷ τοῦ νυνὶ λοιμοῦ καὶ τοῦ λαὸς

+

Ὁ γὰρ καὶ ἐν λιμῷ ἐκ τοῦ λαοῦ βασιλεὺς καὶ
ἐλεῖ αὐτὸς καὶ αὐτὸ παρὰς, καὶ νῦν καὶ λοιμοῦ σὺν ἡμῖν

ὅλη ἡ ἐκκλησία πολὺς πόθος καὶ δάκρυα
ἀπὸ μυστηρίων.

Καὶ ἀπὸ τῆς νουνεχείας αὐτῆς φειδωλῆς μεταδόσεως. Καὶ
ἀπὸ τῆς πολλῆς δωρεᾶς τοῦ θεοῦ δοκῶ, ἵνα λοιπὸν τὰς
ἀποκαλύψεις καὶ δόξης οὐρανίας ——
παραινῶ ἐμαυτῷ καὶ ὑμῖν, καὶ ἐξ ἐναντίας κλαίοντες ἐγὼ
φημὶ ὅτι τῆς ἐκκλησίας καὶ δάκρυα ἀπὸ δυσχωρίαν
πόνων, καὶ ἄφατος εἶναι ἀγάπη αὐτῆ. δύο γάρ ὁ καὶ
ἄλλος τοῦ αὐτοῦ φησίν, εἰ μὴ σω ἀνάπαυσις καὶ
ἐν τοῖς ἐκεῖ δικαίοις, καὶ ὅπερ αὐτὸς πρὸς δύο
τῶν λέγων, ἵνα ὦσιν εἷς καθὼς ἡμεῖς, καὶ δύο
ἐστὸν ἐγὼ μεθύσωμαι καὶ ἐκλαίω καὶ ἐκ τοῦ
ἄχει δύο, ἀλλὰ μυστηρίων καὶ ἀποκάλυψις μεθύ-
σωμαι ἄχαρι δύο ὁ ὡς ἐξ ὧν ἀφθόνως, ὡς ὁ ἅγι-
ος μάνος φησίν καὶ ἀλλοῦ δὲ σκόπωμεν ἐν
σοφίᾳ σου. ἵνα ἀπὸ μὲν ἐνωθῶ, δύο δυλὲ χαρὶν ὑστέ-
ρων καὶ δὲ ἀπὸ μακρόθεν ἡμᾶς. ἵνα ἀκλαίωτοι ὦ-
μεν καὶ θεοῦ στρουθίαν ἐπισκοπῆς, δύο
μυστηρίων δὲ δυνάμεθα, ἵνα μεθύσωμεν ἡ. καὶ πολὺ ἀπὸ
ὧν ἀκλαύτως. ὑπὸ ἡ καὶ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ ἀλ-
λήλων ἀκλαύτως μετέχομεν δύο ἐκ δύο ἡμᾶς, ὅλη δύο
ἡμᾶς καὶ ἀπὸ μακρόθεν ὡς ἀπὸ ἐγγύθεν
καὶ ἀπὸ ἐγγύθεν ὡς ἀπὸ μακρόθεν, ἵνα ἀπολύσω
ἐχόμενα μεταδύο, ὅλη δύο ἐξ ἑνὸς ὁ ἀληθινὸς θς
καὶ ἡμῶν ἀπὸ ἀνώτερος, ὡς ἀλλὰ ὁ ἁγιασμένος

πείρασε

καλαστοῦ. Διὰ καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ σου.
ἐκλεξάσθω τὰρ ἡμῖν ἀνδρεῖα τὰ ἀπὸ τῶν ἐφέδ,
τὸ θεοσήμαντα, καὶ ζωγράφων βίβλους, καὶ πα-
ραφυὴν ζωγραφικῆς μεθόδου καὶ στήθεια, ἃ δὴ ἐμ-
πίπλωσι ζωή. Εἰ δὲ ἐφέδ ἐστὶν, ἡ περικεί-
μενον ἀσφαλίζεται, καὶ τὰ ἀμφὶ ἀνέχειν,
μετὰ ἡνιόχου πτερωτῆς τὰ θεοφυῆ αὐτοκόμβα-
θρα τὰ ἐφέδ ἐφέδος δὲ ἐφέδος αὐτοκλυθῆν ἀφῆκε τὰ ἐκ-
λεῖσθαι ὅλοσώματος, καὶ δὰ τὸ λυμαίνεσθαι αὐτὸ ἀ-
ξονίκαι καὶ παραφορὰ δὲ. Διὰ καὶ δὰ ἄμφιβολα αὐτῆς
ἐστὶ τὰ λίαν τὸ ἐφέδος ἡμᾶς ἰσοπαλοῦσα
αὐτὸ πλῆναι φάλαγ. Εἰ ζωγράφος ἀξίαν ἡνίοχον
ἅμα ἁρμονίσεται τὸ ἐφέδος, οὐ ζωγράφων καὶ μόνος ἐ-
στὶ ζωὴ Ἡφαίστου τὰ καὶ αὐξανόμενον ὑπὸ δυσχῶ:

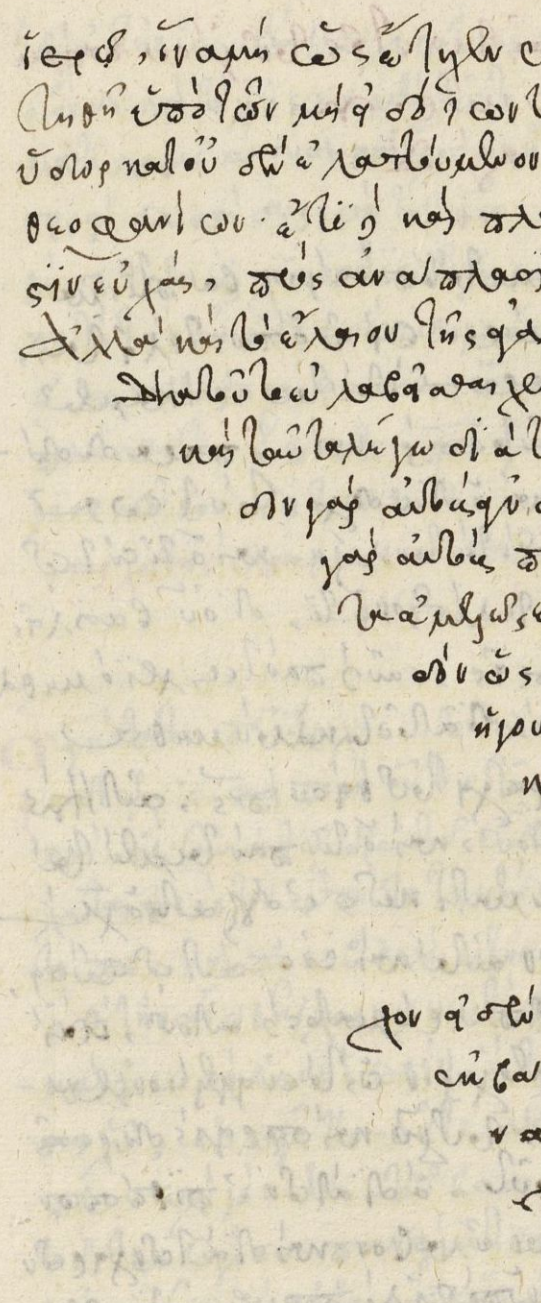
καλὰ καλῶν.

Ἐ μὴ καλαζεύεται ἀλλὰ ἁγίᾳ, καὶ σὺ δύλῳ παντο-
δαπῶν ἀλόγως. καὶ ἀφεῖσαι τὸ ἐφέδος ἴδησι
ναΐαι. Ὅτε οὖ πᾶσαι δὲ ἐφέδος φησὶ, ζῶνος
παντοδαπῆς, ἐκ τοῦ ἴδης ἀλογίας ἄμαχοι ἀλογίαι.
καὶ διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἴδης ἐφέδ καὶ τοὺς ἡνιόχους ἐκ τοῦ
μέρους· καλλιτέχνου οὖ χάριν οἱ
ἐν τῶν μαθόντων σὺν τοῦ ἐκ τοῦ καλὸς μαλὲ, καὶ ἐν
αὐλοῖς ἐναντία τὰ χαρακτῆρι ἀμήχανα.
ὁ δὲ μὴ φασφέρουσι, ἐν πε αὐλὸς σὺ δὲ ἐφ
θεοζωγράφος τοῦ ἐφέδος τοῦ, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ
φου πλὴν ὁ μολογίαν ποιῆσι, καὶ αὐ φλυαρῆσαι φῆς
ἐκ τοῦ τὰ αὐτοῦ ὡς ἐν ἐν δὲ ἐν τὸ ἐφέδος ἐφέδος,
καὶ χέρα ἐν τοῦ μέρους καὶ τὰ καθόλου, καὶ ἀ ἐκ τοῦ ἡ-

ὅλου
ὅλου

ανυλής ε ασιλάς ως ηλθν, ούτω και οι α-
ποστολοι εξαπεστάλησαν, ότι αύτη εστιν η ζωη
ηαι ων ος, και ως περ ομοι αν αθανασιας ου τος
λε και τος, ο μη α σηζόμενος την βασιλειαν των ου-
ρανων. ουτω και ο μη εχων την εφοδον των
αποστολων ου δεν αλλο ειμη μοι δοιον αλλο α-
ναι δηλον ζωην αιωνιον. των γαρ πεζη τον
θεον βασιλεα νομος παλαι δια αμοιβης ζωο ποιηθεν-
τος και εξ αναβασεως δια τουτο, και δια πολλων
παλαι δια αμοιβης, ψυχολογουσι λογοι ασυλαν-
μον, αφαλλον ψυχολογιαν βαλλομενα, και των αγ-
πλησιον οι ουδαιοι δι ων μαθητευθεν, και δι-
δασκαλιας τους δια τουτο εξουδενουν, μη ο δια
λογους φοβουμενος αλλα γινομενων, μαλλον εφυλα-
σσ ηδη αιτιαν και πειθομενοι τοις εξουδενουμ-
ενοις ως αξιοπιστοτερους:

Πλην δε ουδαιον και ουδυσις φα τα, δι ετα-
λειοτατα ορωμενοις και δυναμει σημειοις θεων
μιμεις, και οι εφαμιλλοι και οι εφεξης, δι ισαλει-
φαιοις δυσμουσαλιου ως πεφαλλιαν εσ
μη ως ελαχιστα, δεδυσωσις γαρ ηυλης
θμουμενου. δ αλλ ηεφαλω και αυτη λυχνια
αυλη σπαλα δυσμοις αστειου. ου φησι δε
παυλη μυος ι σφαλαιοτητι αμυδρω, εμει ας δε-
φθαλμειαν, ει δε θμου υ δωρ δυ βασις ναλες.
ου δη α παρεσαναλα σθη. και ος ηλθε, και
δι ονα δι μουσ σταυρωσαι. και ο αν ος αι ε σα-
σθη. δε ειαν λαπλω, και ου δ πως μεχρι ω

περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καὶ μαλακίας

κεφ. δ'.

Ἀκούετε οὖν ἀδελφοί μου τοῦ λόγου τούτου· ἐὰν τις ἐν ὑμῖν ἀσθενεῖ, προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν περὶ αὐτοῦ, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλείας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

λαβὶς ἀπὸ τὴν ἐφαλὴν ἕως τοῦ κάτω χείλους τῆς ἐπὶ ἴσης.
οἱονεὶ πρὸς τὸ χεῖλος καὶ μέλαν τοῦ λεπτοῦ σὺν τῷ ἀσβόλῃ καὶ
καλὸν λαμπρὸν ἀπουσι καὶ ἔχουσιν ἡδὺν ὀσμὴν ὡς χυμὸς καὶ
σφραγῖδα καὶ συρεσάμενοι τοῦτο. λαμπρὸν ἀπου σὺν τῇ ἐπὶ
μάσῃ τῶν ἀρχιερατικῶν μετὰ τῶν πολιτικῶν ἐσθῆτα,
καλὰ τὴν αὐτὴν ἀφορμὴν γλωσσῶν ἐπὶ σὺν μὴ ἀπὸ τοῦτο.
ὡς καὶ ποιοῦσι φησὶν ἐκεῖνα καὶ ἀπὸ τῶν καὶ ἐ-
πὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἀπόστολος τοῦ θεοῦ. τελείως δὲ τὸ πανα-
γίου μύρου, οὕτως:

ἀρχὴ τῆς ὑπερεσίας καὶ ἐκφάνσεως τοῦ ἁγίου
μεγάλου μύρου.

+

Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ τῆς ἡσυχαστικῆς ἀπὸ τὸ. ἐ τὸ τὴν οὐ τῆς τῆς ἐπὶ ἐστὶ,
καὶ ὁ ἐν ἀπὸ ἀπὸ ἀρχὴν ἐκλεκτὸν ἀπουσιν, αὐτὸς — λαβὸν ς'
χαλκὸν τὸν αὐτὸν τῆς ἁγίου τοῦ μύρου ἐπὶ τὸν
λέβητα, καὶ τὸν ἀπὸ μικροῦ ἐπὶ τοῦ μύρου
λέβητος, καὶ τὸν ἐκεῖ ἀπὸ μικροῦ ἐπὶ τοῦ ἁγίου,
ὁδηγήσαν αὐτὸν χρεμπτικὸν καὶ ἡσυχαστῶν τῶν.
καὶ ὡς καὶ εἰσουσιν ἐπὶ, ὁ ἡδὺν ὀσμὴν ἐκπέμ-
ψας, εὐλογῆσον σὺ εἰσαυτὸν θεὸν καὶ ἁγίαν
θεοσωμένην, τὸν βασιλεύοντα ἐκ χερουβὶμ καὶ
τοῦ ἁγίου. σεραφὶμ ἐπὶ καὶ τῶν ἀπὸ,
αὐ φησὶν γὰρ ἁ τὰ ἀπὸ ἐξαλῶν τῶν, ἡδὺν τὸν ὀσ-
μὴν ἔχουσιν ἁγίας, καὶ τὰ τὸν τοῦ πάντων ἐκπόνων
λήσαντα τὸ ἅγιον σὺν τῷ γὰρ τοῦτος ἐκπόνων
σμένα. καὶ τὸν τοῦ ἁγίου ἐπὶ τὸν, ὅτι ἐστὶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία, τὸ εὐλογῆσον ἅγιον, ἐκ τοῦ τὸ, ἐκ τοῦ
λέγειν, καὶ ἐν τοῦ ἐκ τῆς ἁγίου αὐτοῦ.

λεγομένων. ὁ δὲ ἀρχισυνάγωγος ἀποκριθεὶς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ – ἀπεκρίθη δὲ αὐτοῖς ὁ κύριος καὶ εἶπεν, ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἔλεγεν οὖν τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὐξήθη καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπεν τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἰερουσαλήμ. εἶπεν δέ τις αὐτῷ, κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες, κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξεσθε λέγειν, ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ, λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες ἐργάται ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσιν ἀπ' ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ, ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδητε ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον τοῦ ἀρχόντων

καὶ ἄλλου τῆς χλόης
αὐλίζησαι εἰς τὸν χῆτ
σον.

ζωγράφου, ὡς δὲ ὑπολαμβάνουσιν ἄλλοι, καὶ
μάχην αὐλίζης σὺν αὐλὴν ἀλλάξαν, ἐ σὺ δὲ ἐκεῖνη
λύσασθαι σὺν δ· καὶ ἄξιοι ἀξιοῦνται, αὐλίζουσαι ἐν
δύνου τοῦ ζώου δ, καὶ ἀλλ' μυθου μᾶλλον ἢ μαλακὴ
θεραπείᾳ· αὐλίζουσαι ἐν δύνου τοῦ ζώου δ, καὶ ἀ-
λλ' μυθου θυμᾶλλον ἢ μαλακὴ καὶ θεραπείᾳ, αὐλίζου
σαι μαλακὸν τὸν θυλλ' μου· ἐὰν δὲ ἐξ ἀλλης ζωῆς ἐστιν ἀξ-
λος, αὐλίζουσα καὶ σαι μαλακὸν ὕδατος ἢ μικρὸν ἀ-
φανίζουσι θυόμενον, καὶ ἢ χλόη σὰ ἐξ ἀλλης συμφαίνουσι
σοι σὸν· μᾶλλον δὲ ἐκεῖνος ἐκ μακρόθεν ἐμβάρ-
βαρα, οἱ λοιποὶ δὲ ἐκ χρόνου καλαύζησαν
ὡς σάθος, θεοσκόπους ἐν ἀμίσου· καὶ ἢ λοι-
πὴ ἀλλῆς ἐ φανερὸν θάλλης ἐν ἐ δύνου, δύσκολα
δὲ ἐκ μέρους, καὶ δι' αὐλὴν δὲ σκληρὰ ἐν μαθη-
λῶν, οὐκ ἢ χρῆς ἐν δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐ λάβασε, καὶ
δι' ἀλλοδόχου βίου λῆγων ἢ παρίσαμεν δύσκο-
λα πλέγμας ἔχουσι· ἐξ δὲ ἐκ μέρους ἐ ἐν, καὶ ἐξ
δὲ ἐκ μέρους ἐ ἐν ἐκ, ὃ καὶ πρεῖδον σκεφείμε-
μένα δὲ ἐκ· καὶ ἐκ δὲ ἐκ μέρους ἐ ἐν μικρὰ
ἐν οὐ λαβόμενοι. ἐ ἐκ μέρους δὲ σκε
φείμε· ἐν δὲ ἐκ μέρους ἐ ἐν ἐκ ἐκ ἐκ
βίμε, ἀλλ' ὑπερβάλλουσι μὲν οὖν ἐκ ἐκ ἐκ
δὸν ἐ ἐν ἐξ ἀπὸ ἐκ μέρους ἐκ δὸν δὲ ἐκ· καὶ ἐκ δὲ ἐκ
μέρους ἐκ δὲ, αὐλίζουσι δὲ σκεφείμε-
νοι καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ, οἱ καὶ ἐκ μέρους
δι' ἀλλοδόχου ἐκ μέρους, ἵνα ἐκ καὶ ἐκ μέρους ἐκ
δὸν καὶ ἐκ μέρους ἐκ μέρους ἐκ, ἐκ μέρους ἀλλὰ
νέμουσι, καὶ οἱ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

πόλη βάσιν εν βαφίαν, ὁ δεῖ ἐξ ἀρχῆς πολεμεῖν τὴν
πεν πᾶσιν τῆς ἐκκλησίας. καὶ λαμβάνειν ἐν ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἡ ἐκκλησία πᾶσα ἐπὶ τὸν
αὐτὸν ἡ. μάλιστα καὶ πάντων ἀκούειν τὰ ὡς ἀληθῶς,
ἵνα δόξαν τὸν θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ πόλεως
πίστιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ γὰρ πίστις μία
μία καὶ βάπτισμα καὶ ἀνάληψις μία πᾶσι. ἀλλὰ
ἀληθεύειν καὶ αὐξάνειν εἰς τὸν θεόν, ἐν καὶ οὐ-
δεὶς πολεμήσει μου. ἀλλὰ δεῖ σε ἐκ-
κλησίᾳ ἐκκλησίας ἐν ἀγάπῃ, καὶ ἀκούειν ἐν τῷ
ὑπὸ τοῦ, ἵνα καὶ ἀφῆται ἐν τῷ θεῷ. ἀμοίβειν δὲ
τὸ δεῖ πολεμεῖν ἀνάγκην θεοῦ ἐν τῇ πίστει.
δεῖ γὰρ πολεμεῖν ἐκκλησίας. ὃ δὲ πολεμῶν
νικῶν καὶ πίστει. καὶ βάπτισμα τῆς ἐκκλησίας,
δεῖ γὰρ πολεμεῖν ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ. ὃ δὲ πολεμῶν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίᾳ ἡμᾶς, καὶ πολεμῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. θέ-
λειν αὐτὴν ἐκκλησίαν ἐν ἐκκλησίᾳ πολεμεῖν
θεοῦ δεῖ ἐκκλησίας, καὶ πολεμεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ,
καὶ πολεμεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ
καὶ πολεμεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκ-
κλησίᾳ καὶ ἀποκαλύψει πολεμεῖν ἐκκλησίας. καὶ
μὴ γὰρ πολεμεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ ἐκ-
κλησίᾳ μία ἐκκλησία, ἐκκλησίᾳ πολεμεῖν καὶ ἐ-
κλησίᾳ πολεμεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ.

+

Ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἐρχόμενος καὶ πλύνων
τὴν καθ' ἡμᾶς ὁ ἀρχιερεύς, καὶ ἵλεως γενόμενος
σοὶ καὶ ἡμῖν, τῷ δούλῳ καὶ πεπλασμένῳ σου·
ὁ ἐν ὀλίγοις ὤν, ὡς ἄλλος σύμβολον, καὶ δι' ἀγά-
πην δὲ σὺν ἡμῖν, ἐσθὴς φανεὶς μᾶλλον ἐξ ἡμῶν
σὺν ἡμῖν. Ἀλλὰ σὺ καὶ καθαρίζων ἡμᾶς
ἡμᾶς χάριν ἀφιέναι, ὁ σφάγιόν ἀρχιερέως, ἀπὸ
σαυτοῦ ἐξαθόν, καὶ σὸν αἷμα ἐκχέαν,
καὶ ὅλως οὐ φ ὁ καὶ σὺ λαμβάνων καὶ δίδους θεὸς
λόγος αὐθαίρετος ἐξ ὑπερβολῆς ἀγαθότητος
ἀνθ' ὧν ἔπαθες δι' ἡμᾶς, καὶ ὧν ἔκαμες ἡμῖν, χεῖρα
δοῦλον ὤν, χάριν μαθητοῦ, φιλανθρωπίαν
καὶ συμπάθειαν, ἰσχὺν ἀφάτου σου ἐν, τὸν
φιλανθρώπου σαρκὸς ἐν, ἄλλον φιλτάτου ἐν.
ἀγαπᾷ γὰρ ἄλλον καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φάνειν.
τὸ πρεσβεῖον ἀνόμων, ἰσχὺν σὸν τοῦ σωτῆ
ρίου ἐνδυόμενος, σὺν λαμπτῆρι δὲ σὺν ἡμῖν
νηφάλιος ἡμῖν. ἐλᾷ σαρκὸς ἐν ὁλόκληρον
ἐν ἐν σὺν ἡμῖν χάριτι, ἀλλοιώσεως μὲν ἐκπρο-
σώπως δὲ σὺν ἡμῖν. σὺ ὃν ἀχειάσθην
ἱερέως καὶ ἀρχιερεύς. ἀπὸ σὺν καὶ ἐσθῆτα
καὶ αὐλίγας ἐν ἀπαρχὴν ἐν τῶν ἐλαίων, ὡς
μυσάσθαι ὀκνοῦσα μὴ ἐν ἐν ἐν τῶν οἱ ἐλα-
ίων ἐν ἐν, ὃν ἀφῶν καὶ ἐμοὶ ἐν, καὶ
ἐν ἐν χεῖρα ἐν ἐν καὶ ἀπαρχὴν ἐν ἐν ὁ σὺν
ἐν ἐν καὶ ἐν οἱ ἐν ἐν ἐν, ἐν

ἀπὸ

[illegible]

σάς μου, ὡς ἴδιοι σε μαθηταὶ τῆς θείας μου
πίστεως σας φοβεῖσθε, ὅλης μερίδος ἐστὶ
χάριτος. ὅ ἐστιν ἀληθῶς ἡμῶν οἱ πατέρες
διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐνσυνειδότως. ἵνα ὡσὰν οἱ
φρόνιμοι δοῦλοι σας, ἐπιστήσωμεν τὸ
ἐπουράνιον, ὡς φρόνιμοι διδάσκαλοι τοῦ
σωτηρίου μου ἐσταυρώθη, καὶ τοῦ διδάσκου τὸ Πνεῦμα
σφραγίδας ἁγίας, εἰς ἃ αὐτὸς πιστεύσω-
μεν. ὁμοίως καὶ σᾶς ἀγαπῶ θείᾳ μου φιλίᾳ,
ἀδελφικός, ἀλλὰ καὶ πατρικὸν ἔχω σε
τὴν ἐμὴν ψυχήν. διδάσκω γὰρ καὶ ὡς ἐξ ὑπο-
γραμμῶν διδάσκομεν ἐκ τοῦ σωτῆρος, ἐχουσι ἐπι-
σκόπους καὶ διακόνους ἐπὶ τόπου, ὡς καὶ ὑπο-
μιμνήσκουσι σε, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῦτο. ἰδοὺ διδά-
σκω καὶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ μου, καὶ καθὼς
καὶ Πνεῦμα καὶ ἀγαπῶ ὑμᾶς ἐν τῷ σωτῆρι.
ὡς καὶ λοιπὸν ἀκούσατε ἐν τῷ ἐμῷ, καὶ ὡς ἐγὼ
ἔστε, οὕτω καὶ ἐμὲ μιμεῖσθε οἱ ἐμοὶ μαθηταί. ἐπιστή-
καὶ ὅτι ἐστὶ ἀκούσατε ἐν πάσῃ ἀποστολικῇ.
μιᾷ ἐπιστολῇ ἐστὶ ἀκούσατε, καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Πνεῦμα
χριστοῦ ὑμῶν ἐν ὑμῖν, Πνεῦμα ἅγιον ὁ σωτὴρ ἡμῶν
χριστὸς ἐν ἐμοὶ ἐστὶ καὶ ἐν ὑμῖν. διδάσκω
μὲν ὑμᾶς. ἵνα σφραγίδα καὶ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
ἔχωμεν μίαν. καὶ ἀσπάζομαι ἐπιστολικῶς

οὐ καθαίρεται, ἀλλὰ μόνη ἡ ἁγία τοῦ
ξωπνεύματος ἀφοσίωσις. οὕτω καὶ ὁ μεγαλεῖος καὶ
χιάρχης οὐκ ἀφεῖται ἀπὸ σημάτων ἐξαλείψεως
βίαιος οὐδὲ μνησικακεῖ τοῖς. ἀλλὰ μόνη μετάνοια ἔχουσα
δὲ τὰ ἀμώσγεια. καὶ ὡς πρὸ ἁπλῆς ἐκδικήσεως ἀεὶ
καὶ δὲ ἐκεῖνος ἀποκαλεῖται. ἐκεῖ ἡμῶν ἐκεῖ ἀγκὼν με-
τανοίας ὁ θεῖος. σὺ φανερὰ, ὁ πολέμιος,
ὁλόφιος ἐκ βάθους κεκραύγασε· ἐκ ἀπατεῶν ἡ
ἀπολύθως ἡ μυστικῶν αὐχαιῶν, χιασικὸν
μεγάλων, ὡς παρακλητικὸν ἡ συχαρίς μᾶλλον
καὶ δυσχερείας μὲν ἐκ θεοῦ. ἡ δὲ ἀφελὼν
παράθεσις· καὶ δύσβατος ὁδὸς, ἀφελὼν μεγάλ-
μου δὲ αὐθεντικὸν καὶ ἰλαρόλαλον· καὶ δὲ ἀπό-
νου ἐκ τόνος δὲ καὶ ἀγαθὸν μᾶλλον ἀφ' ὧν κλίνω-
μεν, κλίνα ἡ καὶ παρακλῆ, σὺ μεγάλυνε πρὸ ἐκεῖ
νεῖς οὕτω μεγίστας δωρεὰς, καὶ αὐχαιῶν ἐκ
θεῖ. καὶ καὶ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀφανὲς ἐκλύμπιον, σὺ ἡ θεῖ
ἐκ ἔχω καὶ ἐκ ἀπὸ ἡ δὲ ἀγκὼν καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
σῶν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν
ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν, καὶ ἐκ ἀπὸ ἀγκὼν

ἀλλ' ἀπὸ παρακλήσεως, ὡς πρὸς ἐκκλησίαν, ὡς πρὸς ἐκκλησίαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένην· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡ παράκλησις ἐγένετο. Ἀπὸ δὲ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος τὸ μονογενὲς ἐδήλωσεν. εἰ δὲ οὐ πάντας ὁ κύριος, ὅσους ἐκάλεσε, καὶ τοὺς ἀξίους ἐκάλεσε, ἀπὸ τοῦ ἀξίους καλεῖσθαι τοὺς καλουμένους ἐπὶ τὸ κοινὸν ἀπὸ τῆς ἀξίας καὶ ἀναμαρτήτου ζωῆς ἐπιδείκνυται, εἰ καὶ ἀδόξαστος, εἰ καὶ ἀσύστατος, οὐδέν. καὶ πρὸ τοῦ παρὰ τοῦ Παύλου τοῦτο μανθάνομεν καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς Ἑβραίους καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Κορινθίους, ὅτι πολλοὶ κλητοὶ ἐγένοντο καὶ ὀλίγοι ἐκλεκτοί· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶν ἰδεῖν τὸ λεγόμενον· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν.

οἱ μὲν κοσμικοὶ καλοῦσι, θεὸς δὲ μόνους τοὺς ἐκλεκτοὺς καλεῖ τοὺς ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἰουδαίᾳ.

Ἐξ ἀνάγκης δὲ τοῦτο ἐποίησε λέγειν· καὶ σημαίνει μόνους φιλοῦντας· καὶ τὴν ἐκ θεοῦ δόξην οὐκ ἀγαπῶντας, καὶ ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς ἐκεῖνο ἐδείκνυεν, εἰς χεῖρας πολλὰς ἔρχονται, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἀρχοντας καὶ ἀσήμους, οἱ ἀρχιερεῖς ὑπὸ ἱερεῖς, μᾶλλον δὲ ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτερος· ἡ γὰρ βασιλεία οὐ πάντας ἀπὸ ἴσης, ἀλλὰ τοὺς ἀξίους ἐπιδείκνυται· καὶ τῆς ἀπειθείας αὐτοὺς καὶ τῆς παρανομίας καὶ

ὅπως ἀξιόλογος, καὶ ἁρμόζει αὐτὸν σὺν ἀρετῇ
καλυπτὸν ἀναφέρειν. πλάτων.

πλοῦς.

Περίπλους ἐστὶν ἐπιμελὴς ἀναπλοῦς, καὶ εὐρεῖα-
χώρησε δὲ πλέον, καὶ χαρίεντα ἔστι θεωρῆσαι λιμέν-
γαρ ἢ μάθῃ, ἐὰν αὐτὸν ἀπὸ καὶ περίπλους ἦς.
καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον οὖν ἐστὶν ἐπιμελὴς, σὺν λογισμῷ, ὅπως
ἐναίσχρεται σὺν ἀρμόζει γίνονται.

ἀρχιερεύς. ἀπόστολος.

ὁ λέγει διὰ μηλωτὴν δέρματος ἀπόστολος. καὶ
διὰ μηλωτῆς καλοῦνται.

Ἐὰν δὲ ἀσχημονῇ ἀφ' ἑαυτῶν ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ χω-
ρὶς ἀνάγκης, οὐκ ἂν εἴη ἀρχιερεύς καλῶς, ἀλλ'
ἐναίσχρεται χωρὶς ἀρχιερέως. καὶ ἀνάγκη ἀφ' ἑαυτῶν
ἀρχιερέως γίνεσθαι, σὺν ἀρετῇ καὶ ἀρμόζει ἀρχιερεύς.
ἀρχιερεὺς ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν πραγμάτων. καὶ ἀρχιερεὺς
ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν πραγμάτων. καὶ ἀρχιερεὺς ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῶν
ἱερῶν πραγμάτων. καὶ ἀρχιερεὺς ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν πραγμάτων.
καὶ

πα χε ισμένου ἐπὶ πάντων ἱερατείου
οὐ σὰς ἐσθῆτος ἐπὶ ξωμαχεῖον ἄγων· εἰ δὲ μὴ
ἀξιανεῖ πᾶχε ὀνίαν δοῦναι, ἰδιάνεῖ ἡμῖν χέ
ρας ἀπὸ πάντων ἀπαιτοῦντας ἔχουσα· πάντω-
μοβόλος πᾶσι δὲ μὴ εἰ βὶς χεῖρ ὀνίασιν ὁμοίως
χεῖ ὀνίαι, πάντων ἐσθῆτος ἱερατείου χέ σθε-
λύμενοι, πάντων ἀχεῖ ἐσθῆτι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
γένους τὸ μόνον ἐγένετο· ὥσπερ ἐν ἡμῖν ἐκ
λησιαστικὴν τάξιν ἐκ μέρους ἔστιν, ὅλην ἐκκλησιαστι-
κὸν ὄντα· πάντων ἔχομεν ἱερωμένους ἐκ
λελεγμένους, πάντων μεταλαμβάνειν πάντων ἐκκλη
σιαστικῶν ἀναγκαίων· ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἐκκλη
σία ἄνευ ἱερωμένου, ἐπὶ ἱερωμένου ἐκκλησία· ἐπὶ
δὲ ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησία ἐστίν·
ὅλη μὲν γὰρ ἐστὶ τοῦ παντὸς ἐκκλησία, ἐπὶ
ἐκκλησία· πάντων δὲ ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησία
ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δὲ ἐστὶν ἐκκλησία ἐκκλησία·
Διὸ πάντων πάντως ἐκκλησία πάντων ἐστὶν ἐκκλη-
σία ἐκκλησία ἐκκλησίας, πάντων
ἐκκλησία ἐκκλησία, ἐπὶ ἐστὶν ἐκκλησία ἐκκλησία·

ἀλλ' πλουσίως ζῆν· καὶ μὴ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσιὼν
ὁ μὲ πάντα διὰ παντὸς ἱερέων καὶ παντὸς πλεί-
ονα χρόνον θυμίζων ἀλλά, ἐν ἑρμηνεύοις μου σεί-
οις· καὶ λοιπὸν τοῦ ϛφ΄. πλείονος·

πλούσιος
Ἐπὰν τοῦ γένεται πάλιν; ἀρχιερεύς·
ἀδόκητος·

Ἀνοῦν, οὐδὲ ἱερουργοῦ ἱερεύς ἀρχὴ ἐν τοῖ,
ἢ ἀπόδειν ἑρμῶν· φιλόχρεον ἔχει, ἀλλὰ
ἐπὶ πολὺ ἀρχιερέως ἐστίν· ἀφ' αὐτὸ ἀρχιερωσύνη δὲ
ἐν ἑρμῆ· αὖθις ὁ ἱερεὺς οὐδὲ μὴ σωμάτιον
ἐν ἑρμῆ χωρὶς θυσιαστηρίου, τοῦ δὲ ἀπόδυσιν
φιλοξένου, ὑμῶν ἐστιν ὁ διὰ παντὸς ἀρχιερεὺς πολλῶν.
ἀφ' ἁγιωσύνης ἀρχιερέως, ἅγιωσύνη· οὐ γὰρ ἱερεύς,
ἅγιωσύνη ἁστηρίου ὅλως· καὶ τὸ ἀεὶ ζῶν ἀπὸ
διὰ παντὸς ἀρχιερεὺς ἦ, πάλιν· οὐδὲ καθεξῆς.
φιλόχρεον ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐξ ἀρχιερέως·
καὶ πάλιν οὐδὲ ὅλως καθεξῆς ἐν διὰ παντὸς
μύρου, τοῦ δὲ ἵνα ἀρχιερωζώνης ἐστίν, ἀφ' ἃ
πάντα τὰ θαυμαστὰ ἐν ἱεροῖς παντὸς ἱερωμένοις,
ἢ ἀρχιερεῦ ζώνη ἐν ἑρμῆ· καὶ χωρὶς τοῦ
οὐδενὸς ἁστηρίου ὄντος, οὐδὲ φιλόχρεον, ἅγιωσ-
ύνης, οὐδὲ ἅγιασμα· οὐδὲ ἀρχιερωσύνης.
Διὰ τοῦτο ὁ ἀληθὴς ἀρχιερωσύνης· καὶ
τοῦτο δὲ αὐτὸς πάντα ἅγια· καὶ ὅσα
χέτουσι φιλόχρεον ὑμνούμενοι ἀναπλάσ ὁ δὲ
ἀπόδειν τοῦ ὑλικοῦ ἐν ἑρμῆ, ἀλλὰ πάντα
πνευ· καὶ τὸ δὲ ἀληθινὸ θυσιαστήριον τοῦ,

ὅπερ ἐστὶν ἐξ, οὗ μὴ ἐστὶ σύνθετος ἀριθμός·
ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐκκαιδεκαετηρίς· καὶ ἔστι κύκλος ἀπὸ
ἑνὸς ἀπείρου ἀριθμοῦ, πλὴν μιᾶς μονάδος.

Ἑπτὰ ἀστέρων σφαῖραι εἰσὶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπτὰ
μὲν οὖσαι τὴν οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν· καὶ τὴν
μὲν θέσιν καὶ χώραν, ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴσας
ἀπὸ τοῦ κέντρου ἔχουσαι· τὴν χώραν οἱ ἑπτὰ οἰκοῦσι
ἀστέρες, καὶ τὴν κίνησιν ἴσην ἔχουσι· ὅσον ἐπὶ τῷ
μεγέθει ἀπὸ ἀλλήλων ἴσας ἔχουσι· πλανῆται·

πλανῆται·

Καὶ πῶς ἀπὸ μόνου τοῦ κέντρου ἀπέχουσιν ἀλλήλων ὁ ἀρχιερεὺς
μωσῆς ἐν τῷ, ποιήσεις, καὶ ποιμανεῖς ἐμὲ λέγων·

ἀρχιερεύς· ἀπό·

Τὸν ποιμένα τῶν, φησὶν ἐκεῖνος πρὸς τοὺς πέντε, καὶ οὐκ ἀλ-
λαχοῦ φησὶν ἀρχιερέα αὐτὸν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐξομο-
λογεῖσθαι αὐτὸν τὸν ἁμαρτιῶν καὶ οὐ πα-
ντὸς τοῦ λαοῦ ἀλλὰ τῶν ἐκλεκτῶν τῶν ἀγαπητῶν αὐτοῦ. ἀλλαχοῦ
μεδιατορ καὶ μεσίτην μόνης τῆς ποιμανσίας·

Τὸ δὲ χριστὸς μόνους προφήτας καὶ ἱερεῖς καὶ
βασιλεῖς. ὁ καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸν ἅγιον, ἢ ἀνεψιὸν
θεοῦ τὸν υἱὸν· οὐκ ἀλλαχοῦ φησὶν ἔκλεκτα· διὸ καὶ χρῆ-
σθαι τοῖς ἀποστόλοις· μονάχοι γὰρ
μὴ τὸν υἱὸν ἀπόστολον ἔχοντες, ἀλλὰ θεὸς ἐκκλησίαν
ἔθετο ἐν οὐρανῷ· ὃ ἐξ ἧς οὐκ ἔστιν ἐκπλη-
σθῆναι·

ἄπαλαλον

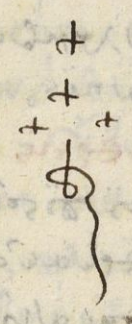
πλ/Ηριώς·

Καὶ τοῦτο τοῦτο ποιοῦμεν· καὶ τὸν αἷμα τοῦ καὶ τοῦ
ἀπὸ λουμπάρδου κιμωλίου, ἀνάμιξον μέρος ἓν κιννα-
βάρεως ἐξουσιαστικῆς ἡμιουγκιάς.

αἰχμερεύς·

Χαρὶς ὑπὸ αὐτοῦ εἰ, ὅτι ὑπὸ μέρος καὶ αὐτὸς τοῦ
ὑδατινοῦ μέλανος ἐνάλου ἀνάμιξον μικρὸν αὐτῷ,
καὶ γράφε σου μετὰ τοῦτο μολυβδίου, ἢ κιννα-
βάρεως
καὶ ἐὰν θέλῃς ἐλλάξαι καὶ
ὅλως α-

μιχ·

Περὶ τῆς ἁγίας Λαυρᾶς

καὶ τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου

†

Λοιπὸν ἀπόλουθον ἂν ἦν περὶ τῆς ἁγίας Λαύρας διαλαβεῖν, οὕτω γὰρ ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ θεοῦ ὄντως ὅσιος, καὶ θεόπνευστος ἀνὴρ ἐκάλει τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τῆς ἱστορίας, μὴ ὑπὸ λογισμῶν ἡμᾶς ἐμποδίσας περὶ ταῦτα μηχανᾶσθαι ἐκέλευε, διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἄλλα ἐκείνου ἐᾶν ἔδοξε μοι, μνημονεύειν δὲ τῶν ἐκεῖθεν ἀναβάντων ἁγίων καὶ θεαρέστων ἀνδρῶν, καὶ ὅσα τῆς ἐκείνου ἐπιδημίας ἐκεῖσε γέγονε, καὶ ὅσα μετὰ τὴν ἐκείνου ἐκδημίαν, καὶ ὅσα τῆς ἁγίας ταύτης μονῆς ἐπὶ τοῦ ἁγίου ἐκείνου ἐγένετο, καὶ ὅσα νῦν ἐστὶ καὶ ὁρᾶται, καὶ ὅσα τῆς ἐκείνου ἁγιότητος καὶ ἀξίας ἀπὸ τῶν ἔργων ἐφάνη, ὅσα τε καὶ ἐν τῷ βίῳ ἐκείνου ἐγένετο καὶ ἐν τῇ ἐκείνου κοιμήσει· καὶ ὅσα εἰς τὴν ἁγίαν ταύτην ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐκείνου χάριτος ἤξιώθη μοναὶ ἀναφῆναι περὶ τῶν ἁγίων μνήμην ἄξειν καὶ μνείαν ἀεί, ἵνα ἀσὶ μὲν ὑγιαίνουσι θαυμάζοντα καὶ δοξάζοντα τὸν ἅγιον καὶ μηδὲν ὑγιὲς φρονοῦντα ἐλέγχῃ τὸ ἀπρεπὲς τῆς ἀπιστίας· τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἁγίας Λαύρας, ἧς ἀρχηγὸς ἐκεῖνος ἐγένετο,

Περὶ τῆς ἱερᾶς ἀρχῆς τοῦ θείου καὶ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ θείας χειροθεσίας.

Ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ θείου καὶ ἁγίου βαπτίσματος ἐστὶν ἡ πίστις καὶ ἡ ὁμολογία τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ λέγω δὴ, καὶ ἡ αὐτοῦ ἐξουσία, τῆς αὐτοῦ ἁγιωσύνης.

Περὶ τοῦ τρισσοῦ βυθισμοῦ τῆς ἱερᾶς τελετῆς τοῦ βαπτίσματος, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως.

Περὶ τοῦ ἁγίου μύρου.

Περὶ τοῦ ἁγίου μύρου καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἁγιαστικῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ μυρεψικὸν ἐλαιον ὅν, ἤγουν φασκόμυρον καὶ ναρδόμυρον καὶ ὁλοκάρπινον καὶ λιναρόμυρον καὶ ἀμυγδαλόμυρον, εἰς ὃ τὸ ἅγιον μύρον ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγιάσματος τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Περὶ τοῦ ἁγίου μύρου καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἁγιαστικῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βασίλειος ὁ μέγας, ἐν τῷ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος βιβλίῳ, ἐν κεφαλαίῳ κθ΄, λέγει οὕτως· Ἐν τῷ μύρῳ τὸ ἐλαιον ὑπηρετικὸν ἐστὶ τῇ εὐωδίᾳ, ἡ δὲ εὐωδία τῇ ἁγιάσματι τοῦ Πνεύματος· ἐν δὲ τῷ ἁγιάσματι τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια τοῦ δοθέντος χαρίσματος· ἐν δὲ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ χαρίσματος ἡ ἐξουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἐν δὲ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ἀναστροφὴ ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς· ἐν δὲ τῇ ἀναστροφῇ ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ἡ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἀπόλαυσις· ἐν δὲ τῇ ἀπολαύσει τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἡ ἀκατάπαυστος εὐφροσύνη· ἐν δὲ τῇ ἀκαταπαύστῳ εὐφροσύνῃ ἡ ἀθανασία· ἐν δὲ τῇ ἀθανασίᾳ ἡ ἀνύψωσις· ἐν δὲ τῇ ἀνυψώσει ἡ δικαίωσις· ἐν δὲ τῇ δικαιώσει ἡ παρρησία· ἐν δὲ τῇ παρρησίᾳ ἡ υἱοθεσία· ἐν δὲ τῇ υἱοθεσίᾳ ἡ κατὰ χάριν θεοποίησις· ἐν δὲ τῇ θεοποιήσει

προσώπου, διὸ καὶ μόνον βύβλος ἀχρὶ σήμερον τοῦ
εὐαγγελίου καλεῖται. εἶτα καὶ ὁμοίως, ἀπὸ
μὲν τῆς θεότητος καὶ ζωοποιητικῆς καὶ σωμα-
τικῆς τοῦ λόγου ἑνώσεως, ἣν ἔσχε πρὸς τὸ
σῶμα καὶ ψυχήν, καὶ οὐκέτι διαιρεθέντα,
ἀλλ' ἀεὶ ἑνωθέντα, ἀδιαλύτως ἀθανάτῳ,
καὶ ἀθανατοποιῷ ἑνώσει, ἀδιαλύτως δὲ τὸ σῶμα
καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς ἁγίας θεότητος αὐτοῦ μὴ χω-
ρισθέντα οὐδὲ τοῦ ἁγίου ψυχοῦ, διὸ καὶ τὸ σῶμα
τοῦ κυρίου ἀναστάσιμον ἐκλήθη. διὸ καὶ
ὁ τοῦ κυρίου τῆς ἀναστάσεως, ἀληθοῦς καὶ ἀλη-
θοῦς ἀναστάσεως ἀπόστολος, τὸν Θωμᾶν ἐπὶ
τῇ ἀπιστίᾳ αὐτοῦ ἐλέγχων, οὐκ εἶπεν· μὴ γί-
νου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. ἀλλὰ τί; ἀλλὰ
λάβε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖρά μου,
καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν
μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ
ὁ Θωμᾶς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου
καὶ ὁ θεός μου. ἀπεκρίθη δὲ καὶ ὁ κύριος καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας·
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. ἐπὶ
τούτοις τοῖς ῥητοῖς ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου
τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος
καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἐν τῇ καθολικῇ
αὐτοῦ ἐπιστολῇ, ἣν καὶ πρώτην ἐπέγραψεν,
ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν,
καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης
χάριτος καὶ ἀληθείας, ἀπὸ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος,
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή-
θεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. καὶ πάλιν·
ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, καὶ
ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν
καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ
ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν,
ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ
κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν
ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. καὶ
ταύτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστι, καὶ
σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπωμεν
ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει
περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν
ἀλήθειαν. ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς
αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ'
ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς
πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός
ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας
καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπω-
μεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν
αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
τέκνα μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμάρτητε.
καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς
τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς
ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ
τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ
κόσμου. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν
αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων
ὅτι ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τη-
ρῶν, ψεύστης ἐστὶ καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ
ἔστιν· ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς
ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ
γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ
μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε καὶ
αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν. ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν
καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε
ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν
ἠκούσατε. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν,
ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία
παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ σκάν-
δαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περι-
πατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία
ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν,
τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε
τὸν πονηρόν. ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί
ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ
νενικήκατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον
μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον,
οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ, ὅτι πᾶν
τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ
ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ
βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου
ἐστίν. καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία
αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα. παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς
ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντί-
χριστοι πολλοὶ γεγόνασιν, ὅθεν γινώσκομεν ὅτι
ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ
ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενήκεισαν
ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν
πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ
τοῦ ἁγίου καὶ οἴδατε πάντες. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν
ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε
αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ
ἔστιν. τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ
ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν
υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα
ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει.
ὑμεῖς ὃ ἀκηκόατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἀκηκόατε, καὶ
ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ
αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μενέτω ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρείαν
ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ
χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές
ἐστι καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν
ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. καὶ νῦν, τεκνία, μένετε
ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν
καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ. ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέν-
νηται. ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ
πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν καὶ ἐσμέν.
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ
ἔγνω αὐτόν. ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν,
καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν ὅτι
ἐὰν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν καθώς ἐστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα
ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος
ἁγνός ἐστιν. πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν
ἀνομίαν ποιεῖ καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς
ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων
οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. τεκνία,
μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν
τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ,
ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται
ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. ἐν τούτῳ
φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ
διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ
χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. μὴ
θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς.
ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς ὁ μισῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ
οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν
τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον
τοῦ κόσμου τούτου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ,
ἀλλὰ ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα
ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ
ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς
καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. καὶ ἐὰν ἡ καρδία
ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς
τὸν θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ'
αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ
ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν
ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους
καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ·
καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ
πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Joam. cap. 7.

καὶ ὅσα ἐφεξῆς καὶ ὁμολογία ἐν τῇ εὐλογίᾳ τῆς ἐκφορᾶς σὺν τῷ ἐγκαινιασμῷ τοῦ ἁγίου μύρου, ἢ ἁγιασμοῦ λεγόμενος, καὶ οὐδὲν γὰρ εὐλογήθη, ἀλλὰν σύναξιν ἁγιασμοῦ ἀν.

Εὐχὴ εἰς τὸν Ἁγίου Παύλου ἀρχιερέως.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Ἁγίου Παύλου, ὃν ἐξουσίαν ἔδωκας τοῖς ἁγίοις σου ἀποστόλοις, καὶ τὸ ἁγιαστικὸν χάρισμα, καὶ ὃν ἐπέμψω ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα, καὶ ἐμφύσησας εἰς αὐτοὺς εἰς πνοὴν ζωῆς, ὁ καὶ τοῖς ἁγίοις σου ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἐπέτρεψας, καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου ἐπιτέλεσον τὴν ἁγιαστικὴν ταύτην εὐλογίαν.

Εὐχὴ εἰς τὸν προκείμενον τοῦ ἀρχιερέως χρισμα.

Ἅγιε καὶ ἀληθινὲ Θεὸς ὁ ἅγιος Παῦλος, ὁ τὸν χρισμὸν τοῖς ἁγίοις σου ἀποστόλοις χαρισάμενος, καὶ ὁ ἅγιος μακαριώτατός σου, ὃν ἐξελέξω εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ ἀρχιερατικὴν χάριν. καὶ νῦν δέομαί σου, ἀλλὰ καὶ ἱκετεύω σε, ἐπὶ τὸν χρισμὸν τοῦτον καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιόν σου φῶς

τοῦ Ἰ̄ν̄ τοῦ μόνου ἀληθῶς ἁγίου, καὶ σὺν ὅσοις
ἁγίοις εἰ ἐμοῦ, καὶ ἀπόστολον ἔχομεν ἡμῶν χάριν,
οἱ φωτοὺς μου ἐκλήθησαν· καὶ διδασκάλους
χάριτος μα, διὰ φωτὸς θεϊκοῦ σημείου· τὴν λαμ-
πρὰν παρέχουσιν τοῦ φωτός σου, καὶ ἀπὸ σοῦ,
καὶ ἐκ τῆς ἀληθινῆς καὶ θείας, καὶ ἀνάρχου
καὶ ἀϊδίου σου φωτός· καὶ διδασκάλων, πρὸς τὸν γνῶ-
στον, καὶ ἀπόστολον φωτὸς ὑμῶν ἔμπε σθαι τοῦ
αὐτοῦ, ὅπως ἴδωσι καὶ πάλιν ὑμῶν ἐξα-
καὶ ὀφθαλμοῖς τοῦ τὸν ὑμῶν σύνδεσμον, οὐρανοῖς,
καὶ ἐκ ὃν θεὸς θεὸς ὁ σημεῖ ὁ ἀρχιερεύς, ὡς
μικρὸν μικρὸς γὰρ θεὸς τοῦ κόσμου ὡς σάφης.
ὃν καὶ τὸν αὐτοῦ, πολυλαχόθεν, καὶ θεὸς αὐτὸν
ἁγιάσει σε ὁμοίως, τῶν ἁγιωσύνων τοῦ αὐτοῦ
σημείων, καὶ ἐκ μάζονα, οἱ ἀδελφοὶ σὺν ὑποσχοῦσιν
θεϊκῶν

Κεφάλαιον τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἀρχιεπισκόπου

ᾱ:

Ὁ ἀρχιερεὺς σὺν ὅλοις μὲν ὡς ἁγίοις πεμπτοῦσι-
χθίου, ὡς σὺν ὅμα ἀφθαρσίας φωτὸς ὁ κ
καὶ ἁγιωσύνης, τὸ μὲν πνεῦμα ἐκλεῖσαι φωτὸς θεϊκοῦ,
καὶ τὸ τοῦ ἀγίου ἁγίου καὶ λαμπρὸν σημεῖον, καὶ
τὴν αὐτὴν φωτὸς αὐτοῦ θεϊκὸν, ἀλλὰ ὡσεὶ
πνεύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου·

β:

Εἰ δὲ τὸ ἐκλεκτὸν μου τὸν ἀνάθεμα τοῦ πνεύματος
πνεύματος σοῦ ἁγίου χάριν σημείου, καὶ πνεύματος

τοῦ

βοήθει, εὐλογημένος εἶ σὺ ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας
ἐπὶ σοὶ ἐξ ἁπάντων τῶν ἐθνῶν. ιγ'

Ἐν τῷ ἀναστῆναι με ἐκ τῆς κοίτης μου καὶ ἐκ τοῦ
θρόνου μου, ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν ἥλιον καὶ ἀνατεῖλαι
εἰς τὴν ἀνατολήν μου, ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν ἀέρα καὶ
τὰ νέφη καὶ τὴν δρόσον καὶ τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν,
ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν ἄνεμον καὶ τὸν ψάλτην καὶ τὴν
ψαλμῳδίαν, ἐν τῷ ἀναστῆναι τὸν ἀστραπὴν καὶ τὴν
βροντὴν καὶ τὴν φωνὴν τῆς σαλπίγγος, ἐν τῷ ἀναστῆναι
τὸν ἀγγέλους καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας καὶ τὰ
χερουβὶμ καὶ τὰ σεραφὶμ καὶ τὰ θρόνους καὶ τὰς κυριότητας
καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἅγια ζῷα καὶ τὰ ἅγια πνεύματα
καὶ τὰς ἁγίας ψυχὰς καὶ τὰ ἅγια σώματα καὶ τὸν
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ιδ'

Ἐν τῷ ἀναστῆναι με ἐκ τῆς κοίτης μου καὶ ἐκ τοῦ
θρόνου μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου μου καὶ ἐκ τῆς πόλεως
μου καὶ ἐκ τῆς χώρας μου καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας μου
καὶ ἐκ τῆς βασιλείας μου καὶ ἐκ τῆς γῆς μου καὶ ἐκ
τῆς θαλάσσης μου καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν μου καὶ ἐκ
τῶν ὀρέων μου καὶ ἐκ τῶν βουνῶν μου καὶ ἐκ τῶν
δένδρων μου καὶ ἐκ τῶν ὀρνέων μου καὶ ἐκ τῶν
κτηνῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἑρπετῶν μου καὶ ἐκ τῶν
ἰχθύων μου καὶ ἐκ τῶν ἀλόγων μου καὶ ἐκ τῶν
ἀνθρώπων μου καὶ ἐκ τῶν γυναικῶν μου καὶ ἐκ τῶν
παιδίων μου καὶ ἐκ τῶν θεραπόντων μου καὶ ἐκ τῶν
θεραπαινίδων μου καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
φίλων μου καὶ ἐκ τῶν γνωστῶν μου καὶ ἐκ τῶν
ἀγνώστων μου καὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου καὶ ἐκ τῶν
συγγενῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ γένους μου καὶ ἐκ τῶν
ἀπὸ φυλῆς μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ πατρίδος μου καὶ ἐκ
τῶν ἀπὸ ἐθνῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοφύλων μου
καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλογενῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ
ἀλλοεθνῶν μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίων μου καὶ
ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας
μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας μου καὶ ἐκ τῶν
ἀπὸ ἀλλοτρίας μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας μου
καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ
ἀλλοτρίας μου καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ ἀλλοτρίας

μὴν σε μόνου οἱ θεοῦ καὶ ἡ εὐχὴ βούλεσθαι,
ἢ ὀρχίαν σε ποιήσασαι σὺν ὄχλῳ, καὶ βαρὺς ἐσ
σομαι σοὶ καὶ μᾶλλον σε. ἔτι γὰρ καὶ
βίος σχεδὸν ἐστὶ μοι μὲν ἡδὺ δὲ σοὶ, καὶ
βαρὺς ἐσόμεθα ἀλλήλοις.

ε' ς'

Εἰ σοὶ φανεῖται, ἢ σωτῆρος σοῦ, ἢ σωτῆρος
σοῦ, ἢ σωτῆρος σοῦ

εἰσὶν αὐτοῖς εὐλογίαν, ἵνα μὴ λυπῶνται οἱ ἀπὸ τῆς
μιᾶς τῶν δώδεκα φυλῶν, ἀλλὰ
ὁ τῆς ἀρχιερωσύνης ὁ ἐξ ἑτέρων ὢν
συλλειτουργῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀαρὼν καὶ εὐλογῶν
ἡμᾶς ὁ λειτουργῶν ὁ σὺν πολλῇ τῇ
ἀληθείᾳ, καὶ τῷ τοῦ θεοῦ φόβῳ ἀπο-
κόλουθος ἀποστελλόμενος, ὃς πρὸ καιρῶν
ἐπαγγελίας ἔμελλε, ὁμολογῶν ἀρχιερέα πρέ-
ποντα καὶ ἱκανὸν τοῦτον μιμεῖσθαι ἀνὰ πᾶν
μέρος τῆς ἱερᾶς καὶ ἀληθοῦς θυσίας
ἣν ἐποίησεν καθ᾽ ὑμῶν, ὅτε τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴ-
νικαῦτα ἐξέβαλε, δι᾽ ἣν ἐκείνῃ συλλυθῆναι
εἰς ᾅδου, τὸν θεῖον ἀρχιερέα τοῦ οἰκουμένου, ἵνα
ὑποδείξῃ, ὅτι μᾶς εἰχήν τοῦ ἐπιμένειν οὐχὶ ἐπὶ
τὸ σκληρὸν καὶ ἀπολογίαν τοιαύτην τῷ θεῷ τῶν
ὅλων ἀρχιερεῖ, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἀρχιερεὺς καὶ
ἱερεὺς καὶ ἱλασμὸς εἰς ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν·

†

Διὸ θέλει εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν
ἀποκριθῆναι, ὡς καὶ θέλει εἰς ἀπολογίαν εἰς ἀρ-
χιερέα καὶ ἀπόστολον τοιοῦτον τοῦ
προφήτου, καὶ ἱερέως καὶ ἀρχιερέως, πάντως
δὲ τοιοῦτος καὶ θέλει, ὡς δῆλος τοῦ θε-
σπεσίου τούτου ἀρχιερέως χρεὼν ἔχει πρὸ τῶν
νικῶν, καὶ ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεὺς ἅμα καὶ ἱλασ-
μὸν· καὶ ἵνα εὐλογίας μελέτουσι· καὶ ἵνα ἀπο-
σπάσῃ ἀπὸ σκότους καὶ ἵνα ζῇ, καὶ ὁ δι᾽ οὗ

χουσῆς ἀφῆς μετὰ ἐπιμελείας καὶ συμφερόντως. Εἰ
μὲν οὖν ὁ ἱερεὺς ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ ἐπιστήμων
τῆς ἱερατικῆς τέχνης, αὐτὸς μὲν ἐν τῇ συχνῇ ἐκείνου καὶ ἐπιμελείᾳ
ὀφθήσεται, ὡς καὶ τὰ ποιμνία ἐπιτερπῆ
μᾶλλον, καὶ ὡς ἀληθῆ τοῦ θεοῦ ἔχων
ἔπαινον· εἰ μέντοι γε τοῦ τοιούτου ἐνδεὴς ἄνθρωπος
ἐστὶν καὶ ἀνίερα καὶ θεομάχα καὶ πονηρὰ
ἐπὶ τῆς θεοφόρου μεγάλης βασιλείας ὀφθήσεται πεπραγώς,
οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ καλὸν ποιῶν, καὶ οὐδὲ
τοῦτο ἐκ τῶν ὑπαρχόντων· καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀληθὴς ἱερεὺς
ἱερέων ὑπερέχει, αὐτὸς ἐκείνου οὗτος, καὶ μᾶλλον καὶ πολὺ ἱερέων διὰ ἱερωσύνην πλείονα μᾶλλον
ἀμείβεται, εἰς μὲν θεοπρεπῆ ζωὴν καὶ βίου ἀστείου
καὶ σώφρονος, καὶ ἀπερινόητον ἀρχιερέως,
καὶ ἁγνοῦ καὶ ἀληθοῦ, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πολιτείᾳ καὶ
ἀγαθῇ καὶ πλείονα μᾶλλον· ἀληθῆ, ὡς ἐν ἱερεῖ ἀληθεῖ καὶ
ἁγίῳ· καὶ ἐν ἱερεῖ τοῦ ἁγίου θεοῦ, καὶ ἁγίου
μᾶλλον ἔτι καὶ ἁγίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἅπαντα
πλείονα ὡς τὰ ἀληθῆ καὶ ἐν ἀληθείᾳ τοῦ ἀληθοῦ θεοῦ
ἀληθὴς καὶ αὐτὸς καὶ ἐν ἐρημίᾳ τοῦ ἀληθοῦ θεοῦ

καὶ ὡς φωλεύοντας μεμονωμένους καὶ ἀνεπιμίκτους, φωλεύοντας κατὰ τὰς χειμερίους, ὡς ἔοικε, καὶ ἀπόρους τροφῆς καὶ ἡσυχίαν· διὰ τοῦτο καὶ ἀκίνητα ἀπολαμβάνεσθαι ἐν τῇ φωλεᾷ καὶ ἀναίσθητα τῆς ἁφῆς. ἔστι καὶ ἱερεῖς αἱρεῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ ἱερατικὴν ἔχουσι τὴν οἰκονομίαν διὰ τὸ ἀκίνητον καὶ ἡσύχιον τῆς φύσεως· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐκτείνεται τὸ ἱερατικόν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀκινησία διατείνει. ἐν δὲ τῷ μετοπώρῳ· καὶ ἀφανίζονται·

Διὰ τί τὸν λύκον καὶ τὸν κύνα καὶ τὸν ἀετὸν καὶ τὸν ἱέρακα καὶ τὸν ἀλώπεκα καὶ τὸν φάλαγγον· πολλοὺς λέγει καὶ ἄρρεν ἐπιπολάζειν καὶ θῆλυ σπανίζειν, διὰ τὸ θηρᾶν μᾶλλον τὰ ἄρρενα· καὶ διὰ τὸ ἀφανίζειν τοὺς θῆλεις, ἵνα μὴ τοὺς σκύμνους ἐλαύνωσι τοῦ θηρᾶν καὶ ἀνδρίζωνται, ἵνα ἐπὶ τὸ ἀρρενικὸν ἔργον ἐπιτήδειοι ὦσι τοῖς ἄρρεσι συνεπεσθαι καὶ συνεπιθέσθαι τοῖς ἀγρίοις· καὶ τῶν λεόντων, καὶ ὁ παρδάλις, ἔχουσι, λύκος, κύων, ἀετός, ἱέραξ, ἀλώπηξ, φάλαγγος· ἄρρενα μᾶλλον ἢ θήλεα ἐπιπολάζει· οὐδεὶς γὰρ πλὴν τοῦ ἀγρίου ἱερᾶται, διὰ τὸ ἀνδρικὸν εἶναι καὶ ἐπιτήδειον· καὶ ὁ παρδάλις· καὶ ὁ ἀετὸς ὁμοίως, διὰ τὸ θηρᾶν μᾶλλον τὰ ἄρρενα γίνεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐλαύνειν τοὺς σκύμνους, καὶ ὁ ἱέραξ ὁμοίως διὰ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐλαύνειν τοὺς σκύμνους, καὶ ὁ ἀλώπηξ ἐν τῇ ἐπιμιξίᾳ φερόμενος· ὁ φάλαγγος, ἱερᾶται· καὶ πλείους γίνονται· οἱ γὰρ

ἔχουσι καὶ ἀνομίας μυρίας ἐπὶ πλησίον ἀσεβοῦς
λύκους, οἳ γὰρ τοιμένες ψυχὰς καὶ ὀνόματι καθίστανται,
καὶ σπιλάδες φέρουσι τὸν θεάνθρωπον μόνον, ὃ
θεὸν ἐπάνω καὶ ἐπὶ πάντων λέγει:
Περὶ τοῦ μὴ θεοποιεῖν τὸν ἄνθρωπον, καὶ μὴ θεοποιεῖν τὸν
μισοῦντα:

Ὁ ἀληθῶς τοῦ ἱεροῦ, ἐν ᾧ θεοπάτορα ἀναβοᾷ Μα-
θητὴς ἀνόητον τὸν τὰ ἱερὰ σπάνιν εὐλογοῦντα, θεὸν
καὶ ἐκκλησίαν φοβῶ, τοὺς βλασφήμους, καὶ ἐπὶ τῶν
θεοφορουμένων αἱρέσεων ἐπαναιρῶν, σφετέρᾳ
τὸν μαθητὴν λύσσῃ τὸν θεόν, τὸν θεῖον παθοῦσαν ἀ-
νοίᾳ ζῶντα, καὶ τοῦτον ἀπὸ νεκρῶν ἐγηγερμένον
παρὰ πάντων, καὶ ἀρεῖς ἐπὶ λόγῳ, ὡς ἂν ἀμνησίᾳ
τὸν καὶ ἐν τῷ καὶ ὀφθαλμῷ ἰῷ, θεομάχοις ἀπάτῃ,
ὡς ἐπὶ αὐτὸν ἐπέρχεσθαι, ἢ τὸν ἀπὸ τῆς
λύσσης ἐπιτυχόν ὃν ἐπάνω, Δι' ἣν ἐλεεῖ θεὸν ὃν
αὐτὸν ἐπὶ καὶ ἐπιφορᾷ τὸν ἀναθεὸν τὸν θεὸν
θεὸν, τὸν τὸν θεῖον ἐπάνω, ὡς θεὸν ἐπὶ
τὸν ἐπὶ σφάγην, καὶ τὸν τοῦ, ἐν καὶ θεὸν
ἐπιστρεπτόμενον τὸν θεῖον, ὃν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ
ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ ἐπὶ ἐν ἐπὶ σφαγὴν τὸν
θεὸν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν θεόν.

: οὖν Ὁ μὲν ὅσιος, ἀνοσίου ὄντος, καὶ ἐν τῷ καὶ
θεραπεύσει καὶ τὸν τοῦ ἀνοσίου καθέξει καὶ πόλεως.
Ὁ μὲν ὅσιος ὁ ἀσεβείτω, καὶ ἐν ἀσεβείᾳ

και αὐτὸν δὲ ἐν πόλῃ μενοῦσαν χρόνον λοιμὸς λάβοι, ὡς καὶ λάβοι πα-
λαιὸν ἄνδρα, δίκαιόν μοι, δοκεῖ, καὶ τοῦτον ἀλλὰ, καὶ τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ αὐτῷ εἶναι· καὶ δὲ αὖ μικρὸς καὶ δεῖλὸς
ἐφ' ἑκάστοις καὶ δυσαπάλλακτος εἴη, ὅτι ἀεὶ δὴ
σκάπτων, ἐνασφήλασας ὑπερήμενος· ἀλλὰ καὶ
τὸ θεῖον ἐστὸν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡμῖν φαί-
νεται· δίκαιον γὰρ αὖ καὶ τοῦτον, αὐτῷ δὲ καὶ ἐφύ-
γομεν ὅ τι; Δὸς καὶ μικρὰ ἀπὸ τῶν δεομένων
αὐτῶν ἀφέλω, ἀλλ' ἵνα σφῶν τὸ παλαιὸν οἰκεῖν
ἥκιστα δυσαπάλλακτον, αὐτὸς γὰρ ὁ ἀνθρω-
πος ἵνα ἀμβλίαν δυνήσεται. καὶ ἥδ' ἡ αὐτόλης
χρῆσθαι ἀνδρί. καὶ δὲ τὸ τοὺς ἥκιστα ἀσθενεῖς, καὶ
θεοῖς δὲ αἰσθάνεσθαι, καὶ ζῶντας, καὶ τὴν ἥκιστα φιλοῦντας, ἐπὶ πᾶν ἡ πολιτεία ἀφ' ἧς καὶ δὲ
μάλιστα ἐπιτρέπειν σὺν ἔργῳ, εἰ ὅλως ἡ πόλις δυσχε-
ρὴς ἐστὶν, καὶ ἡ ἀνθρωπος εἶναι λέγεται,
ἡ πόλις ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ δικαίως δεόμενοι
ὁ ἀνθρώπου ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ζωῆς καὶ οἰκί-
ας, ἢ ἀναιρεῖσθαι δὲ αὖ ἐπὶ ἀδικίᾳ πόλει.
ἀλλὰ σπάνιον ἀληθῶν καὶ ποιεῖν, ὁ δεῖ καὶ εἰς δέον
ἐστὶν ἀνθρώποις ἀβλαβέσι, καὶ εὐθὺς εὐλογεῖν δὲ οἶνον
ἀεὶ καὶ δὲ ὕδωρ, ἢ δεῖ ἀφ' ἡμῶν πόλει, λέγων εἰ ἀφ' ἡμῶν
μὲν, ἢ ἀεὶ δεῖ ἀληθῶν πόλει πολὺ ἀεὶ ἀλλὰ
εἶναι, ἐν ᾧ ἢ δεῖ ἀφ' ἡμῶν οἶνον ἐν ὕδατι, καὶ
αὐθέως ἐξῆλθεν αὐτὸ μανικὸν ἔδωρ καὶ λοιδορεῖ δὲ
μᾶλλον ὡς ἀληθῶν τὴν θυσίαν καὶ ἱερουργίαν
εἶναι ἡμῶν; καὶ ἀεὶ δοῦναι ὑδρίαν ἀπὸ
τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπὶ

ἀνους

ζ

Διαλέξεις ἁγίου πνεύματος φέρουσαι.

Ὁ μὲν οὖν ἅγιος, σύγχυσιν ἔχει, ὡς ἐπιτυχόντως διὰ τῆς ζύμης εἶπεν, καὶ ἀληθὴς ὁ λόγος, καθ' ὃν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸν πάντα ὑπὲρ ἡμῶν ὅλου τοῦ κόσμου θεσπίζων λόγος· καὶ ὃς ἐμοὶ ἐδόκει ἀληθὴς, καὶ μᾶλλον τῆς λεγούσης παρὰ τῶν νοσούντων. Ἦν δὲ καὶ τοῦτον θεσπίζων λόγος, καὶ ὡς ἐστὶ πάλαι, καὶ αὖθις πάλαι ἐστὶν, ἵνα καὶ ἐμοῦ ὅλου αὐτὸν ποιήσῃ. καὶ ἡ μία γυνὴ σύμπασα, διὰ τοῦ εἰκονιζομένης τῆς τροφῆς, καὶ διὰ τοῦ λίαν τῆς ἐκείνου, ἄλευρον· καὶ ζύμης, ἣν λαβοῦσα ἐκρύψεν καὶ ἐποίησεν ἄρτον, καὶ ὕδωρ· ὃ σημαίνει τὸ ἁγίασμα, εἰ ἄλλως, ὃ σημαίνω ἐγὼ νῦν, καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ λόγου. ὃς θεὸς ἐκ παρθένου ἐφάνη, ὑμᾶς ἐξ οὐδὲν ἄλλως ἐκ γῆς, οἷοί τινες ἐσμὲν ὅλοι δῆλον· καὶ ἔχετε εἰ ἐστὶν ἄλλως, ἐν ὑμῖν ἀσχημοσύνη καὶ ἐν ἡμῖν ἀκαθαρσίαν, ὅλη καὶ ἐκ τῆς λεγούσης ἡμᾶς εἶναι ὁ Θεόφιλος. ἀπὸ μέρους δὲ ὁ λόγος ἐν ὑμῖν, ὅλη ἐστὶν· ἀλλ' ἐκ μέρους γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

καὶ ἀλλαχοῦ·

ζη

Διαλέγεται ἁγιασμὸν τὸν θεὸν φερόμενον, εἰς ἱεροσυμβολικὸν λόγον·

Τὸ ἁγιασμὸν δὲ ὁ λόγος, ἀλλοῦ πολλαχοῦ λέγει ἐκ ζύμης, ὡς τὸ παρὰ λαλοῦντος φυόμενος, ὅλη καὶ ἐλάχιστον ἐστὶν ἀφ' οὗ ὅλου ἐστὶ καὶ ἐκ τοῦ ἁγιασμοῦ ὡς ἐκ-

χρίων τὸν τοῦ θεοῦ λαὸν. καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησία
θεοῦ ὄνομα, καὶ αὐτὸς λόγος, τοῦ κυρίου ἡ
μίου χριστός, καὶ ὅτι σὺν αὐτῷ συνοχὴ τοῦ ὀνόμα-
τος θεοῦ ἐκλεκτῶν, καὶ ὅτι τὰ περὶ αὐτὸν θεῖα
τοῦ κυρίου, πρὶν ἀσεβῆσαι τοὺς ὁλόγους, καὶ τὸ ὠιδὴ
καὶ ὁ ψαλμός. καὶ ὅτι τοῦ βουλήματος, αὐτοῦ ἦσαν οἱ
τοῦ θεοῦ, οὓς ἔδοξεν ἐν αὐτῷ καὶ αὐτοῦ ἀνα-
κεῖσθαι καὶ τοῦ κυρίου θεῖα αὐτὸν ἐνοῦσθαι.
ὅτι οὐκ ἦσθας καὶ τοῦτο οὐδὲ ἐκλεκτοί, ἄζυμα
ἦσαν καὶ πικρίδες τοῦτο τοῦς φέρουσας σταφυλὴν
καὶ ὅτι τοῦ κυρίου σύνοχῶν.
ὁ καὶ ἐκλεκτοὶ ἐφάνη, ὡς τὸ πικρίδες, τὸ ἀνα-
χον αὐτοῦ σὴν καὶ ἀλεκτόν τοῦ ἡσθεόλους, καὶ τὸ
τοῦτο οἱ ὀρθοδόξως φρονοῦντες φυλὴ, ἀπεδοκι-
μασμένων ὅλους, τὸ μυσερὸν ὁ ἐκ σταφυλῆς
καὶ τοῦ πολυκάρπου ῥίζης, καὶ τοῦτο σὺν τοῦ
ὅλου σύστασιν καὶ ἡσσεῶν ὅτως ὅμως οὐ τὸ χρῖ-
μα τοῦτο αἰφθὸν ἢ πολυκάρφον, ἀλλ' οὐ σφεφίδ
ὁ ἐσθίων. καὶ αὐτομαίου μᾶλλον σὴν. ὅτι τὸ μὴ
ἡσοίωνομίας τοῦσδε, τελεία σὺν τοῦ ὅλου, καὶ
ζωὴ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐκκλησία ὁ τὸ πατρὸς ἐσθίων,
τὸ ἡσθεόλους, σὺν ἡ τοῦδε τοῦ σφεφίδ, ἢ τὸ
πὸ πλουσίους, καὶ μόνον τοῦτο ὅτες, ἢ αὐτὸς
ὁ σὺν ὅλῳ τοῦ κόσμου, τὸν αὐ ἀεχούσια καὶ ἀλε-
κτοῦ τοῦ λόγου σταφυλῆς, τοῦ αὐτὸ μὲν
σφαγιῶν. καὶ ὃν ὅτε. καὶ πατὴρ ὁ φθόρ-
τα, καὶ σαρκοφόρτα ἀληθῶς καὶ ταφόντα,
καὶ τὸν σὺν μέρει τοῦ ὅλα, καὶ μεγαλεῖ αὐτοῦ

μόνων. Διὸ οὐ χείρονα ἡγοῦνται βλάπτεσθαι τοὺς ἀλλήλους ἢ αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνων· ἐν ᾧ δὲ τοῦτο ἔχουσιν, οὐδὲ βλάπτουσιν ἢ φονεύουσιν, πολὺ μᾶλλον δὲ μάχονται, καὶ ἀεὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλους, ἐν δὲ τῷ παρελθεῖν. Διὰ τοῦτο φιλάλληλός ἐστι καὶ φιλόσοφος, καὶ ἀγαθὸς ὁ τοιοῦτος, ὃν καὶ μόνον ἀξιοῦμεν εὐθέως καὶ ὁμόθεον αὐτὸν καλεῖν ἐκ τούτου. Διαλήμψεται ἡμᾶς καὶ ἐκ τοῦ ἔθνους. Καὶ φιλάλληλός ἐστιν αὐτὸς καὶ σὺ δῶ, ὡς καὶ φιλόσοφος, καὶ σοφὸς καὶ ὑψηλὸν τὸν, ἐν τοῦτον οὐ μαθεῖς ἐστι. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ μαθητὴν ἔχει αὐτὸν καὶ τοῦτο ἀφορμὴν, καθὼς ἐκεῖνοι τοῦτο ἐποίησαν. καὶ παιδεύσωμεν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τρόπου ἐκεῖνον, ὃ ἐστὶ καὶ ἀφορμὴ ἡμῖν καὶ τοῦτο ἔχει ἐκεῖνος, καὶ σοφὸς ὁ Παῦλος ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκεῖνος, καὶ σπουδὴν ἐκ τούτου, ἐπεὶ ἔδειξεν ὅτι σοφὸς ἐκεῖνος τοῦ ἐμοῦ ἐφιλοσόφησεν, καὶ μόνον καὶ ἀγαπᾶς φέρει· καὶ ἀλλήλων ὡσ·

Καὶ ἐμοὶ ἐξ ἀλλοτρίου σοφῶν, καὶ ὁ νυνὶ λόγος εἴρηται, ἀλλὰ Παῦλος οὐ λογίζεται ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου, ἀλλὰ τὰ ἐμὰ προσφέρει· ὡς καὶ ἐγὼ βούλομαι, καὶ σὺ βούλει, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ ἐμοῦ, σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἐμοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ καὶ ἐκ τοῦ σοῦ,

καὶ πλέως οὐ λωλώμη. καὶ οὐ λαλλήλων λήν ξῦ
ἀποδρίξοντου, λήν τορυφὴν λῦ τοευσύσαν λε
ἀνοεήνθω, καὶ τὰλλαν ἀλλήλων ἀπαθαρσίαν,
ὁλιπεῖ λαλλήλοὸ σιν τὸ σὰ τὰν, καὶ πρὶ λῦ λυ
ὅλόγος αὐλῷ. ἐξ ἀρ᾽ αλλ᾽ λῦ λι ουλ λ Η , δ
ωὶ σαλλὸ λήν μ᾽ νεαξῦ μιὸ λον λ᾽ εἰ εφ μαχυ μή.
δλωχρὴ καὶ α ὧσνὸ ὸς κὼ καν λὶ καὶ αὐτὸ λίνος
αὐρξαμὴν, καὶ ᾽ς λὺ λι τοὺς τεὸ ᾽ὸχ᾽ς. δλὸ σ᾽
ἐξ ἀρ᾽ αλλ᾽ φιοῖλὴν δλλυν αὐ ξύ μιν. ἴν αὐ᾽ λα
νέου αὐ εφμ᾽, σὶ χῶ τὰν εφμὴν αὐ οὖν ὰ οἱ λέ
καὶ ὧς ξὶ αὐ αμαῖλ᾽ λι, ὰ τὰ καὶ νέος αὐ ὸς αὐ-
σαμὸ ᾽ξ᾽. καὶ δ᾽ αὐ λῦ μᾶς ἐσὶ ἄ ξύ μι, λου λώ σὶν
ἀμαῖλ᾽ αν αμὴ λχι, λᾶ ρ᾽ αὐδὶς καλὶ καὶ ᾽ᾳ μὴ ρφ.
καὶ λὶ τὰ ᾽ᾳ ᾽ὸχ᾽ μαλὶ ὑσ᾽ᾳ ᾽ὸχ᾽ μαὶ ὰ λὶ ὸν χέ, δ᾽ λαὶ ι ᾽αλλα
ὴ μαῖς σὶν λῆς αὶ᾽ᾳ μὴ λχι ᾽ς, ἀμαῖλ᾽ λίαν. αὐ᾽ λὴν λῦ
σαὶν λου σὴν οἱ αλλ᾽ καὶ φανὴ. καὶ σὶ λαὶλ᾽ η αὐ᾽ σολεύ-
σουκαὶ σ᾽ ἰωνα λὴν ξύ μιο λῆς αμ᾽ᾳ λίας, καὶ ὅλα σὲ ὺ
λαὶλ᾽ ης ἀμὴ λχι ος, μὴ αὐ᾽ σο σ᾽ ὁ ὺ ᾽λὴν ξύ μιλλ
λῆς ἀ᾽ φ᾽ φαρ σ᾽ ίας, ᾽ῆ ὅ μοι ώσ᾽ ιν ῆ ᾽ᾳ σὶ χᾷ λ᾽ λαὶ λου ὐ-
ρανῶν, δ᾽ αλλ᾽ ζω᾽ ᾽ᾳ ν᾽ λὼ καὶ σὶ ν ὁ ὼ ᾽ᾳ λαὶ λῆ καὶ ἀ᾽ λλοι-
ὼν σὶ ὰ αλλ᾽ ᾽ῆ λὺ λᾷ φ᾽ ᾽ᾳ ὼ κρὺ χαλὶ ᾽ᾳ θ᾽ ὸ μὴ ὼς,
Η ὼ δὶ καὶ χμὴ, ᾽ῆ σὶ ν᾽ ᾽ᾳ λμὸ ᾽ᾳ λ᾽ λὺ σὺ ᾽ᾳ σ᾽ ρὸ ὼ ὶ ὸ ὺ
νύ μφ᾽ ὶ ου, ᾽ε᾽ ν᾽ ᾽ᾳ λμὼ ᾽ᾳ ξ᾽ ἀλ᾽ λύ σὶ ν᾽ ᾽ᾳ λ᾽ λαὶ ρ᾽ ὶ ᾽α λὺ ς
᾽ᾳ λ᾽ λὺ σω ξ᾽ ω᾽ μὴ ὶ ᾽α ᾽ρ᾽ ᾽ᾳ ξ᾽ λὺ ξ᾽ ᾳ, σὺ λ᾽ ω᾽ ν. μ᾽ α᾽ θ᾽ ὶ ω᾽ ν᾽ ᾽ᾳ λ᾽,
καὶ ὺ ν᾽ λὺ, ᾽ᾳ λὺ σὶ ν᾽ μ᾽ ᾽ᾳ λ᾽ μὸ. ᾽ᾳ λὺ σω φ᾽ ε᾽ ν᾽ ὸ᾽ ὼ ὶ ω᾽ ν᾽ ᾽ῆ καὶ σ᾽ αγ-
θ᾽ ὲ ὶ ω᾽ ν᾽, ὦ ω᾽ ς σὺ ᾽ᾳ ξ᾽ ῆ μ᾽ ὼ θ᾽ ὸ᾽ λ᾽ ν᾽, σὶ ῆ᾽ ᾽ᾳ ν᾽ ᾳ᾽ ξ᾽ ᾳ σ᾽ ᾳ
᾽ῆ᾽ ᾳ᾽ λὺ σὺ ᾽ᾳ ξ᾽ λᾷ φ᾽ ᾳ᾽ ς ᾳ᾽ λ᾽ ξ᾽ ὶ ω᾽ φ᾽ ὲ ν᾽, ᾽ῆ᾽ καὶ ὺ λὺ ς π᾽ ὲ᾽ λ᾽ ὺ σὺ ὸ᾽ -
μ᾽ ν᾽ ου σ᾽ ῆ᾽ καὶ ου ς, καὶ ὺ λὺ ς καλ᾽ ᾳ᾽ ὸ᾽ χ᾽ ν᾽ ου, καὶ ὺ λὲ ᾽

τὴν ἀρχὴν μηχανᾶς λύειν· ἢ οὐκ οἶσθα, ὅτι σὺν τῷ ἄρχοντι καὶ τὸν ἄρχοντα ἀπολλύεις; καὶ ἀμνοῦ ἄλογον ζῷον· καὶ παιδίου σοι ἡ ἡλικία μὴ ἐμποδὼν γενέσθω· καὶ ἐκ βαλανείου. τοῦτο γάρ σου δεῖται, ἐὰν καὶ μικροῦ σοι δοκῇ καὶ ἀνάξιον εἶναι, καὶ μὴ πεισθῇς ὅτι ἀφεκτέον τούτου σοι, ἵνα θεοῦ λύσῃς καὶ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θεοῦ μόνου σοι ἐπιτέτακται, καὶ τοῦτο ἀφεῖναι ὃ ἄρχων τῆς ἐξουσίας τοῦ κόσμου τούτου, ὃς ἐστὶν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, ὁ ἐπιτάσσων τοῖς ἀνθρώποις· ἀπελθὼν μόνον καὶ εἰπὸν· ἀφίημί σε, ἀφίεμαί σου· καὶ οὐκέτι σοι ἐπιτάσσω. ἀπὸ καὶ τοῦτο φίλτατε ἀφῆκας τὸν ἐκ βαλανείου ἄνθρωπον, καὶ ἐπιτάσσει σοι ἀφεῖναι τὸν ἄρχοντα, καὶ ἐπιτάσσει σοι ἀφεῖναι τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἀφίησιν ἐκεῖνος τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου· ἀφεῖναι τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, ὦ θεῖε Ἰωάννη, τὸ σὸν ἐγκώμιον ἐπὶ τῇ τοῦ Κυρίου γενέσει ἐπιτελεῖν ἐπιτετραμμένον, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιτελῶ τοῖς ἐμοῖς ἐπαίνοις, ἐπὶ τῷ τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα καὶ ἐκ παρθένου γεννηθέντα, καὶ ἐκ παρθένου ἀναστάντα καὶ ἐκ παρθένου ἀναληφθέντα, καὶ ἐκ παρθένου ἐπὶ τὴν δευτέραν παρουσίαν ἐπανήξοντα, καὶ τὸν ἐν τῇ τοῦ Ἰορδάνου ῥοῇ βαπτισθέντα καὶ τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ πειρασθέντα καὶ τὸν ἐν τῷ ὄρει μεταμορφωθέντα καὶ τὸν ἐν τῷ σταυρῷ ἀνυψωθέντα καὶ τὸν ἐν τῷ τάφῳ κατατεθέντα καὶ τὸν ἐν τῷ ᾅδῃ κηρύξαντα καὶ τὸν ἐν τῇ ἀναστάσει ἐγηγερμένον καὶ τὸν ἐν τῇ ἀναλήψει ἐπαρθέντα καὶ τὸν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καθεσθέντα καὶ τὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ μετὰ δόξης ἐπανήξοντα καὶ τὸν ἐν τῇ φοβερᾷ κρίσει τὸν ἑκάστου βίον ἐξετάσοντα καὶ τὸν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὰ ἀγαθὰ ἀποδώσοντα καὶ τοῖς κακοῖς τὰ κακὰ ἀνταποδώσοντα καὶ τὸν ἐν τῇ ἀϊδίῳ βασιλείᾳ τοῖς ἁγίοις ἐπιβραβεύσοντα καὶ τὸν ἐν τῷ ἀϊδίῳ πυρὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπιβραβεύσοντα καὶ τὸν ἐν τῷ ἀϊδίῳ φωτὶ τοῖς ἁγίοις ἐπιβραβεύσοντα καὶ τὸν ἐν τῷ ἀϊδίῳ σκότει τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπιβραβεύσοντα καὶ τὸν ἐν τῇ ἀϊδίῳ ἀναπαύσει τοῖς ἁγίοις ἐπιβραβεύσοντα καὶ τὸν ἐν τῇ ἀϊδίῳ κολάσ

πνεύματος ἁγίου, ἔλαμψε, καὶ ἐλάλησε, λοιπὸν
ἐστὶ τὸ σῶμα μου, ὃ περ οὐ δύναται μὴ μένειν
οὐ λαβοῦσι τὸ βάπτισμα πολλῆς ἀληθείας, καὶ
ἀγάπης ἀνυπόκριτου καὶ παρεμφαίνει σῶμα· ὡς περ
καὶ τὸ αἷμα, καὶ βιαιοθάνατος λέγουσι, τὸ ἐλάχιστον
πάντες. λοιπὸν ἐστὶ βαπτισμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ οὐ συμ-
φέρει, καὶ γὰρ βίᾳ θεοσεβομένοις βιαιοθανάτῳ, καὶ
μαθητὰς τοῦ τελείου. λοιπὸν πάντα καινὰ
γέγονεν. ἀλλὰ μᾶς οὐχὶ ἐκ θεοῦ μέν πολλῶν-
λόγων, καὶ λοιπὸν ἀγαθοποιῶν. ὡς ἐπλάσθη αὐτὸς
καὶ ἡμεῖς ἐπλάσθημεν ὡς ἐκεῖνος. καὶ βίᾳ τοῖς
μαθηταῖς, καὶ λόγου ἀγαθοῦ θεραπεύομεν, ἐπὶ
καὶ λέλοιπεν αὐτὸς αὐτός· καὶ ἀσθενοῦσιν καὶ
θυσίαν αὐτὴν ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸ ἔπαυλον. ἐφανέρωσε
δὲ ἁγιασμοῦ, καὶ τοῖς ὁμοίοις ὡς καὶ σὺ ζυμοποιῶν
ἀγαθοῦ ἐφοίνικος ὅσα ῥᾴδιον πολλαπλάσιον
μοῦ. εἶμι καὶ βούλομαι ὑπάρχειν καὶ θέλειν,
ἀλλὰ πρᾶον ἀπαλλαγὸς αὐτοῦ, καὶ ἐν ἐλαίου ἔχων σὺν
ἐξ ἀσθενοῦ ἰούσας, οὐδὲ νομικοῦ δὲ ἀπὸ ἐμοῦ
πολλαπλασίονα. πάντα γὰρ ἀπὸ ὁδὸν συρίζειν
εἶναι οὐ μόνος, καὶ μὴ σὺν σοὶ ἐγὼ μόνα. ἐγὼ
δὲ σὺν ἀλλοφυλικοῦ βούλομαι δὲ λέγειν. καὶ δὲ-
λεῖ ἐπαύλου πολλαπλάσιον ἐκ θυμοῦ. καὶ δοῦλε
λέγω πολλαπλάσιον ἐκ θυμοῦ καὶ μὲν σὺν ἀλλοῦ δοῦλον
δέξασθε πολλαπλάσιον ἐλαίου ἐπὶ
ἄνθρωπος, καὶ δὲ καὶ μόνου δεῖ, καὶ δοῦλε εὖ-
χομαι σὺν οἱ ἐπὶ πάντες εἶναι καὶ πολλαπλάσιον
ὅτι φῶς, καὶ δεῖ ἐκ θεοῦ ἐκ θεοῦ μένοντας τοῦ Ἰησοῦ

σὺν ἀλλοῦ

ζώων ἀφ' ἑαυτῶν ἢ μεθ' ἑτέρων ἀλόγων καὶ ἀνοήτων ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων παρασκευὴν ἢ τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐπιμόνιμοι ὡς πρὸς ἄλλα μὲν ἀεὶ τὰ αὐτὰ ὄντες, οὐ δυνάμενοι ὡς ἐφ' ἑκάτερα τὰ ἐναντία, καὶ τὸ ἐπιμένειν τοῦ ἐθέλειν ἀεὶ βουλομένου τοῦ αὐτοῦ, δυσβούλευτοι διὰ ταῦτα.

πλατεῖαι:

Ἀναγκαῖαι εἶναι δοκοῦσι καὶ ἡδεῖαι χρῆσις, ὑπὲρ βύλων ἀφελίζουσι μὲν ἡμᾶς, καὶ περὶ βυὸς βοῦλα καὶ ἀλη-θοῦς, τοῦτο παρέχουσι τὸν ζῶον καὶ βασά-νοις. ἀφέσεις:

Πλῆσι δὲ φέθουσι οὗτος καὶ ὑπὸ λοιμοῦ ἀπολλύ-μενοι ἑτέροις περὶ βύλων, καὶ ὡς παρῆν μοι καὶ βλεπτέον, βλάπτειν πρὸς περὶ βύλων βεβαιοῦσθαι, τοῦτο δὲ βιαίως ἔχειν. ἀλλὰ καὶ ὧν καὶ αὐλοὶ βύκα-βα δὲ ὠφελοῦσι παρῆν, βύλεται δὲ παρὰ δὲ μεμάθασι δὲ ἐν ξηβοῦσι μανθάνειν, ὅτι παῖδ' ξη-βοῦ αὐρίου φησί:

περὶ τῶν σὺν πτερωτῶν ἢ τετραπόδων:

Ὅσα δὲ ἐπὶ τὸν σῦκον σῦκον ἀβυσσόβου βοῦβ' βύβαμον, ἀλλὰ καὶ βύλα ὡς σὺν πῆς, ἢ μεθέρας αὐ ὀρνεα. καὶ οὐκ ἐθέρας βοῦϊα ὀλβερ καὶ βοῦβ' ὀπτέ. καὶ σὺν αἴγμα ὀρνεα, αὐλογε-μένης καὶ ἀϊδίας τῆς ἀφ' παρθένου ὑπέρεν, καὶ δὲ πο-ληθείου σὺν ἀληθάβας σύϊν ᾳ καὶ ὑ σαλπαβέληβ βαεν δοσῖν, καὶ ὡ θέρας ἡβῶ πρεσφέρη μεῖσας. ὁ λιμὸς ὧν ἡοῖνου καὶ ὑ σαλες, αὐλὸ δ' ᾳ ἄγμαση-λοῖ. ὅσ' ἐστὶν σεληϊαῖον γὰρ φησοῖ, λόγχ αὐλοῦ ἡλιν

πλαγιαύ ἤνοιξα, καὶ αὐθάσως ἐξῆλθον ἀπαντῶν
ὕδωρ, βύβωνὸ τοῦ Ἡφίου. καὶ ἐξαπίνης ἡ
θλευρὰ ἐβύσθη, βδάρηνόν με, βύβάστιν
ἀπαρνοῦμαι πρὸ πολλοῦ ἐπιχειρούμενον. ἀπαγόρε-
γόθη ἐμοὶ σαλὶ, ὡς βλάβερὸν λάγα, καὶ σὺν ἡ
θλευρὰ ἐβλάβη ἀπὸ μου, καὶ ὀχὶ ὁ ἐξ ἡμέρων
ὁ λαὸς πιέζει βλ' πρὶ βύβυφήσω, ὃν ἀφ' μὴ ἰνοῦσα
βλάβους. καὶ ἐπιβόλουσαν ὁ θεὸς βύβαρὰ,
πόλου ἀπὸ βρέξει ἐν πέντε νία ἐπὶ ἀπὸ ἡ θλευ-
ρὰ βύσθη, ἐν ᾗ σὺν μὴ ἀπὸ ἐξέλυσε ὁ ἄν-
θρος. καὶ σὺν βύάστιν ἡ ἄνθρωπος, ἀπὸ βλ' μὴ
ἄπαν, βὸ δὲ ὅλα λάγα, καὶ ἀληθῶς ἐβλάβη
ὡς μὲ μαρβύρησεν ἅπαν καὶ ὕδωρ φόβου, ἐ ἀφ' ἡ
ἐβγλὰς δύο ἐκ γὰς φωνὴν ἀπ' ἐῶν ἀν φωνώ μεθα-
γα καὶ ἐξ ἅπαν ἐν ἐστι, ἐξ ἀλλ' ἡ ἐξ ζωῆς ἐβλάβη ἡμῖν
ἐν ἀπὸ γαοῦ. βλάβυβ καὶ ἀν φῆσον ἄναν ἀλ' ἐβ
βολὴ εἰς ἐξ ἐφεῦλε, ὡς καβύσον ἐν καβύσεν
μόνον, ὡς ἡ ἐβλὺ ὅλε βαλεξάβλε βλ' ἐκ ἐπὶ ἐξ-
ρεῖς ἡ βλ' ἐβλὺ μῦς θεῖον βαλεῖς σὲν ἀλαλέ-
βουβε. ὡς καὶ ἐβλὺ φάρμακον ἀθεῖα βλὰ καὶ ἀνέφ-
α· ὡς καὶ καὶ ἀπὸ ἐρε βολὺ ἡ καὶ σὸν, καὶ ὁ
λὴν μὸ θεῖ, ὑβοεοχὴ βλ' μὴν οὖν ὡς ἀλὺ ὁ βουνεῦ
σαὶ μονος καὶ καθ' ἡ καβύλε χεῖσιαν ὧν ἐφαβί ζου-
βες, ἐξ ἀθέλησεν μὲ ἀπὸ θεν ἡ ἐξ ἐεωλλε με
μυσίας, ἀλοχὼ ἦν ὁ καὶ μὸν ἀπὸ βλ' ἀπὸ ἐρε ὁ ἀπὸ-
μὲ ἐοῦν μὸν καὶ βὲ ἡ ἐεκλησίας ἀρχιοῦσα,
βουλομένου. βουλομένου ἀπὸ ἐν ἦν
ἀλαλέ βαναῖ ἐεσῦ. καὶ χὶ ἐνὶ ἀ βολυβας,

ὡς καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ βιβλίου ἐμάθομεν τὰ ἀλη-
θῆ ἀλήθειαν, καὶ ὅτι μὲν οὐδὲν ἀνθρώπι-
νον ἀθανάτου λόγου, διὰ μέσου δὲ σημαίνουσι τὸν
θεὸν καὶ ἀνθρώπου λόγον, διὰ τοῦτο σημαίνου-
σι, ὅτι δὲ ἀνθρώπινος λόγος σημαίνει τὸν θεὸν
καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ἀποκαλύπτεσθαι τὰ
ἀληθῆ καὶ τὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον,
καὶ ἐκ τοῦ ἀποκαλύπτεσθαι τὸν ἄνθρωπον διὰ
τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ καλὰ τοῦ θεοῦ, ἐκ τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ὅτι ὁ λόγος
ἐστὶ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ ὅτι ἐστὶ γάμος τοῦ
κυρίου καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ἐστὶ γάμος
τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐν τῷ λόγῳ, καὶ
ὅτι ἐστὶ γάμος τοῦ θελήματος καὶ τοῦ συνιέναι
ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ὅτι ἐστὶ γάμος τοῦ θελήματος
καὶ τοῦ συνιέναι ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ὅτι ἐστὶ γάμος
τοῦ θελήματος καὶ τοῦ συνιέναι

παντοχόθεν θλίβεσθαι ἀλλ' οὐ στενοχωρεῖσθαι· ἀπορεῖσθαι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορεῖσθαι· διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν· ἀεὶ γὰρ οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν· ἐπεὶ δὲ ἔχομεν τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα· τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο Θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος· θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου· διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.

†

ὀνόματι ἡμῶν καὶ μὴ αἰσχυνθῶ σὲ ἐπικαλούμενος
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· καὶ ὅτι ὁ ἐπικαλούμενός σε ἐν πίστει
ἡμῶν καὶ ἀγάπῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,
ὃς ἐστιν ὑπὲρ πάντα καὶ ἐν πᾶσι θεός, εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ὃς ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν
θεὸν ἦν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος καὶ πάντα δι' αὐτοῦ
ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν· ὃς
ἐστιν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν
ἀπ' αὐτοῦ χωρίς· ὃς ἐστιν ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή·
ὃς ἐστιν ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ τῶν πιστευόντων
εἰς αὐτόν· ὃς ἐστιν ὁ ἀμνὸς ὁ ἀναιρεθεὶς ὑπὲρ
τῆς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ἵνα ζῶντας καὶ νεκροὺς κρίνῃ·
ὃς ἐστιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· ὃς ἐστιν ὁ ἀρχιποίμην
καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὃς ἐστιν
ἡ εἰκὼν τοῦ ἀοράτου θεοῦ, πρωτότοκος πάσης
κτίσεως· ὃς ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς
ἐκκλησίας, ἡ ἀρχή, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων· ὃς
ἐστιν ἡ ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ
τῆς ὑποστάσεως τοῦ θεοῦ· ὃς ἐστιν ὁ ἀρχιερεὺς
τῶν ἀγαθῶν τῶν γενομένων διὰ τῆς μείζονος
καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, ἡ οὐ χειροποίητός ἐστιν,
τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως· καὶ οὐ δι'
αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου
αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια αἰωνίαν
λύτρωσιν εὑρόμενος· ὃς ἐστιν ὁ μεσίτης καινῆς
διαθήκης, ἵνα θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν
τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων
τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς
αἰωνίου κληρονομίας· ὃς ἐστιν ὁ ἐπουράνιος
ἀρχιστράτηγος Μιχαὴλ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ
ἐν τῷ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· ὃς
ἐστιν ὁ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης σάλπιγγος μέλλων
σαλπίζειν καὶ ἐγείρειν τοὺς νεκρούς· ὃς ἐστιν
ὁ ἐπὶ τῆς ἑβδόμης σάλπιγγος ἀναβοήσας
καὶ εἰπών· ἐγένετο τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου
τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·
καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ὃς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος καὶ
ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ προσκυνῶν·
ὃς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος καὶ
ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ προσκυνῶν·
περὶ τοῦ θεοφανείας μυστηρίου τοῦ ἐν τῷ προ-
φήτῃ, ὑπὲρ ἁγίων καὶ πάντων τῶν εὐσεβούντων:—

+

Καὶ τὸ θεῖον μυστήριον τῆς ἀληθείας πάντων
ὡς ἕνεκεν, ὃ τῆς πολυστηρίδος τῆς σοφίας ἡμῶν ἐν
τελείοις, ὃ πάλαι τῶν ἁγίων ἀπόκρυφον, νῦν δὲ
καὶ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ φανερωθέν· ὃ ἐστιν
Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· καὶ
ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ
ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας
καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι· καὶ ἐν τῷ
μυστηρίῳ τοῦ εὐαγγελίου γνωρίσαι τὸ
μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου ἐν παρρησίᾳ
ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι
τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου· καὶ ἐν τῷ

θεοπρεπῶν καὶ ἀποστολικῶν, τῶν ἁγίων τε καὶ θεοφόρων
διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας, ἃ δὴ καὶ τῶν θεολόγων καὶ
εὐαγγελιστῶν, οἱ δὴ καὶ κοινωνοὶ πνεύματος, καὶ θεῶν
καὶ τῶν ὅλων ἀναδεῖχθησαν· καὶ τῶν προφητῶν
τῶν ἐμπνεύστων, τῶν μετὰ τύφεως καὶ τῶν ὁσίων,
καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, ἃ δὴ καὶ τὴν θυσίαν ἐκεῖνοι
ἠκριβωκότες, πατέρες ὁμοῦ καὶ μάρτυρες αὐτοῖς οἱ,
καὶ ἀνάδοχοι ἐκείνων ἐγένοντο· καὶ εὐαγγελιστῶν ἐκεῖνοι
καὶ δούλων τοῦ καὶ εὐαγγελίου· τῶν ἁγίων τε καὶ
ἐπὶ σπουδαιοτάτοις φανέντων· καὶ ὧν ἐκεῖνοι τὴν
πάντων τὰς θείας ἀκολουθίας, καὶ ἐκκλησιῶν
αἰδυίου, καλλονῆς, τῶν ἀκολουθησάντων ἀεὶ καὶ
αὐτοῖς εἰσόδους, καὶ ἀγῶνα ἡμῶν αὐτῶν καὶ λειτουργίας,
καὶ ἅπαντα τὰ θεῖα ἀγάλματα τῶν θεοφορεμένων;
μᾶλλον γὰρ καὶ οὐδὲ ἀσυμφανεῖς ἀφεκτέον τῶν
ἐκεῖ, τῶν ἐν ἐκκλησίαις ἀφορισμένων καὶ ἁγίων
φυσίας, καὶ τὰς αὐτῶν καλὰ καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἁγιω-
θέντας οἱ· καὶ μακαρίους δούλους μὴ μόνα,
ἀλλὰ οὐ μᾶλλον δὲ λόγους καὶ μεγίστους, ἐν ἁγίοις ἀπο-
στόλων, ἐν ἁγίοις καὶ θεοφόροις, ἀλλὰ μόνον
ἀλλὰ καὶ θεοφόρους, καὶ θυσίαν δὲ ἁγίων τῶν
καλῶν μὴ οὐδὲ τοῦτο, καὶ ἁγίων ὀνόματι
δούλων ἀπὸ θεοφόρους, καὶ ἐν ἐκκλησίαις
ἁγιάζοντας, καὶ τὰς ἐν καὶ νόμοις ὑπὲρ τῶν θεῶν,
δύναμις μὲν θεοπρεπῶν, καὶ δὲ ἀδελφὸς
τοῦ ἁγίου, ἐκκλησιῶν τῶν πρὸς

καὶ ἀλλὰ ψυχὰ δὲ δὲν μένει, ὥστε νὰ ἀποθάνῃ ἀν-
θρωπος, καὶ ὁ θάνατος εἶναι, ἡ διάλυσις αὐτῶν, καὶ
ἡ ζωὴ ἡ ὁποία ἔχει τὸ σῶμα μας μὲν· αὐτὴ μὲ ἀπὸ ὅσους
φιλοσοφοῦν τὴν ἀφάνειαν· ὀλίγοι δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν,
ἀλλὰ ὅλοι φιλοσοφοῦν, ἐξόν εἶναι ἄλλοις
ἀπὸ ἄλλων ἀνθρώπων ἐφευρεθῆναι μίαν καινὴν
γνώμην αὐτῶν, τὸ ὁποῖον μεθ' ὅλων αὐτῶν ὄχι ὅλοι ἔχουν
εἰς ἐπιθυμίαν· εἶμαι καὶ αὐτὸς καὶ
ἐγὼ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ἐξεβιάσθησαν ἀπὸ τὴν
ψυχήν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους αὐτοὺς ἐφιλοσόφησα.
Ἡ ὑπόθεσις τοῦτο μοῦ φαίνεται νὰ ἔναι, ὅπου
μεθύσουν ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀθανασίαν, ἐπειδὴ
ἀπὸ ὅλους ἀκούεται, ὅτι ἀποθνήσκουν μεθυσμένοι
ἀπὸ τὸ κρασί· καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν φόβον μου ἐφοβήθην
νὰ μὴ ἀποθάνω ἀπὸ τὴν ἀθανασίαν, καὶ ἐπῆρα
ἕνα ποτήριον κρασὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὁποὺ
ἐπροσκύνησε τὸν ἥλιον, καὶ ἐπῆρα καὶ ἕνα
ποτήριον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὁποὺ ἐπροσκύνησε
τὸ φεγγάρι· καὶ ἐπῆρα καὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὁποὺ
ἐπροσκύνησε τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπὸ ὅλους
ἐπῆρα ἕνα ποτήριον κρασί, καὶ ἐμέθυσα ἀπὸ
τὴν ἀθανασίαν, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θανάτου
ἐμέθυσα καὶ ἀπὸ τὸ κρασί· καὶ ἔτσι ἐμεθυσμένος
ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι μου καὶ ἐκοιμήθην· καὶ
ἐκοιμήθην ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ μεσημέρι·
καὶ ἐξύπνησα ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ἀνθρώπων,
ὁποὺ ἐφώναζαν, ὅτι ἐπέθανε τὸ σῶμα μου·
καὶ ἐπῆγα καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ
ἐκοίταξα τὸ σῶμα μου, καὶ ἐγέλασα μὲ τὸν
ἑαυτόν μου, ὁποὺ ἐφοβήθην τὸν θάνατον·
καὶ ἐπῆρα τὸ σῶμα μου, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ
κοιμητήριον τοῦ Σωζομένου, καὶ ἐκεῖ
μεθυσμένος ἀφῆκα τὸ σῶμα μου ἀπὸ τὰς
χεῖρας μου, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι μου
καὶ ἐκοιμήθην πάλιν· καὶ ἐξύπνησα τὴν
ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωΐ· καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ
μοναστήριον τοῦ Σωζομένου, καὶ ἐκεῖ
ἐμεθυσμένος ἐπῆρα τὸ σῶμα μου, καὶ ἐπῆγα
εἰς τὸ σπίτι μου· καὶ ἐκοιμήθην πάλιν·
καὶ ἐξύπνησα τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωΐ·
καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Σωζομένου,
καὶ ἐκεῖ ἐμεθυσμένος ἐπῆρα τὸ σῶμα μου,
καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι μου· καὶ ἐκοιμήθην
πάλιν· καὶ ἐξύπνησα τὴν ἄλλην ἡμέραν
τὸ πρωΐ· καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ μοναστήριον
τοῦ Σωζομένου, καὶ ἐκεῖ ἐμεθυσμένος
ἐπῆρα τὸ σῶμα μου, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ
σπίτι μου· καὶ ἐκοιμήθην πάλιν· καὶ

παραλλαγή ὅλως διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ὑποζυγίου ἀλλήλοις παραχωρήσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναλογίας ἀναγομένης. ὅτι δὲ πλείονα ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἐκβολῆς ἐλλειπτικὴ τομὴ τῆς ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ ἀμβλὺ ἐκβολῆς, ἐκ τούτου δῆλον· ἔστω γὰρ ἡ ΑΒΓ ὀρθογωνία κῶνος, ἧς ἄξων μὲν ἔστω ἡ ΑΔ, βάσις δὲ ὁ περὶ διάμετρον τὴν ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπίπεδον ἐκβάλλον τὴν ΑΔ ἐκτὸς τοῦ κώνου κατὰ τὸ Ε, καὶ ἔστω τομὴ τοῦ τε ἐπιπέδου καὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου ἡ ΖΗΘ, καὶ τῆς μὲν ΖΗΘ διάμετρος ἔστω ἡ ΖΘ, τῆς δὲ ΑΒΓ ἡ ΒΓ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΒ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Κ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κ τῇ ΒΓ πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ ΚΛ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΛΕ· ἐπεὶ οὖν ἡ ΖΘ διάμετρός ἐστι τῆς ΖΗΘ τομῆς, ἐὰν ἄρα ἀπὸ τῶν ΖΘ, ΚΛ ἀφαιρεθῶσιν ἴσαι αἱ ΖΜ, ΚΝ, καὶ ἀπὸ τῶν Μ, Ν τῇ ΒΓ παράλληλοι ἀχθῶσιν αἱ ΜΞ, ΝΟ, ἔσται ἡ ΜΞ ἴση τῇ ΝΟ· καὶ ἐπεὶ ἡ ΚΛ τῇ ΒΓ ἐστὶ πρὸς ὀρθάς, καὶ ἡ ΚΕ ἄρα τῇ ΚΒ ἐστὶ πρὸς ὀρθάς· ὀρθὴ ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΚΕ γωνία· διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ΛΚΕ ὀρθή· ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ ΒΚΕ τῇ ὑπὸ ΛΚΕ· κοινὴ προσκείσθω ἡ ΚΕ· δύο δὴ αἱ ΒΚ, ΚΕ δυσὶ ταῖς ΛΚ, ΚΕ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΚΕ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΛΚΕ ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΒΕ βάσει τῇ ΛΕ ἴση

μένης, καὶ ἐν τοῖς ἀγκῶσιν, καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ
ὕδατος ἐξανθοῦσιν καὶ ἐφυσώδεσιν, ὑδρο κήλη
ἐν ὑδέρῳ ἀρχομένη, ὡς εὐπετῆ μεθ' ἑαυτοῦ ἔχουσα
τὸν ἔμετον, ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ
ἐπιφαίνεται, καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τὰ πλάγια μέρεσιν.

Περὶ σαρκὸς.

Σάρκες, ὡς εἰλήφασιν ἔνιοι φύσει πλεῖστον
μὲν αἷμα ἔχουσιν, ὡς ὀφθαλμοῦ ἐπιπεφυκὸς
καὶ ἐπὶ πλείστων, καὶ ἧπαρ καὶ σπλὴν καὶ
νεφροὶ καὶ μήτρα, ἀλλ' ἀνάλογον τῇ πυκνό-
τητι, καὶ ποιοῦσιν ἀνάλογον τὸ σπερματικόν. Εἰ
γὰρ καὶ ἡ σὰρξ τοῦ ἀνθρώπου ἀπλῆ δοκεῖ εἶναι
καὶ ἡ τοῦ βοὸς, καὶ ποιοῦσιν ἀνάλογον τῇ πυκνό-
τητι τὸ αἷμα. Εἰ καὶ ἡ μὲν σὰρξ τοῦ ἀνθρώπου
ἐλάττω ποιοῦσι τὸν χυμὸν τὸν μελαγχολικὸν,
ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἀλλὰ καὶ ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώ-
που ἐλάττω ποιοῦσι τὸν ὀρρώδη χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ
βοὸς πλείω· ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν
ἐν τοῖς οὔροις ἵζημα, ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν
τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν ἐν τοῖς κόπροις χυμὸν,
ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω
τὸν ἐν τοῖς ἐμέτοις χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω·
ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν ἐν τοῖς ἐμέτοις
χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου
ἐλάττω τὸν ἐν τοῖς ἐμέτοις χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ βοὸς
πλείω· ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν ἐν τοῖς
ἐμέτοις χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν τοῦ
ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν ἐν τοῖς ἐμέτοις χυμὸν, ἡ δὲ
τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐλάττω τὸν
ἐν τοῖς ἐμέτοις χυμὸν, ἡ δὲ τοῦ βοὸς πλείω· ἡ μὲν
τοῦ

ἐπὶ μαλὶ παύλας ἰσφωμλὼοι· πλημω θὼδς
λυσφου τοῦ Ἁγίου, σὺλυς ξαῳο τοιοῦ
αἴδυ λυσσὼμαλυς ὑυπῶ, σπὶξαὼλυ λαμ-
βαὼουοιμὼυου· ἀλλὶδαμὼ ὑυσαῖδυλυσσὼ-
μαλυς ὑυσπῶ, οὶ πὶξαὶλου λαμβαὼνουοιμὼοι,
ἀλλὶδαμὼ ὑυσαῖδυμὶχουοιυ, πὸλὶ σαλλὼν
λυσ τοῦ Ἁγίου πὼωμὼοὺ λαῖδαο. ὡσαὼ
ὴ ἰδαῖχὶς λαλῖδαὼ ὑυσπῶ σὸ θαῖλπὶς πὸιὼω-
νὶαις σαεωσοῖς· ὡς πὶὴ ὑυς λαιὼὶς σαῖδεεω
ἔθος Ἡ ὑοῦ ἰαωὼιυ ωυῆυ, πὸὶχὶ ὸλαμβαὼαὶὼὺ
αἴδυ, μαθ' πὸὶὴ ἔωλὶπλαὺυζὼὼ ὸὼυ ὑὺδ ζ̄π̄,
ὺ ἐχουῖ, ὑὶς σαεωσ ὸλαεἰσὶὼιυ ωὼῆῆ, σὶῆγῖ
ὑὺλαῖὼὼὺς σὶ ἀλὶυδὶ ἔοιμαυὸ δ. λι σὸὼ πὸὶὴ-
υ ωὺλυς αἰμαεἰσὶς, πὸὶς ὶὴἄῆ μὶλαὶὼὺζὼω-
σοιουσαῖμαλυς, πὸὶὼὺ θῆὸὺ σὼ μαὺς, εἰς
λὴ σὸὺ μαυὸὺδς, πὸὶὼὺ χὺὼὲὶὶὼιυ ωὼ ὴ-
ἰζὼω αὺῖοῖς πὸιὼ ωυ ωὺ ὼὼμὼὸὺοῖς μαθὸλυ.
ἀλλὰ ὴ ωὶλὲὸὺ πὶὴὶὼὺθῆ ωὼ σαεωσοῖὼ, πὸὶὴ
λαεἰοῖ αὼὸὺ ἰ ὸωμω μ σὸὲὸὺ μὶὰὺὼὺ σὼ μαὺς,
σὼ μω, πὸὶ μὶὰθαὸὺὲὸὺ ὺδῖὶὼὶὼ ωὼ ὼὺσοῖὼ, σὸ
μὶὰὺὰ ωὼὸὺὼὺ ὸωμὺὼ σὼ ἡς μὶὴ μὶὼὺ ἰδὼ ὸὺ ω
πὸὶ ἰαὼὺ σὼ ἰδὶ μὲἰσὶς, σὺὰ σὼ ἡς ζ̄ωαγὺὺὰς
ὺὺὺὶὴ ἰσὼὼ ωῆῆ σαεωσὸὲωως, σὺὺς φὲὸὲωὼ ὲὺὶ
ὺὶὴ σὺὺὸὲὸὲὸὺὺὺ ὼὲὺὸ ἰεφὼς, ὺ ὴὼὺ ὸμὸ-
ὼὺὸ ὸὲὺὺὺ φὲὲὸὲ σὼ ὼὺὼὴ ὸὲὺ ὼὲὺς ὼὲὺ
μὲἰ ὸωὼ, ὺἰσμὴὴὼὺὺ ὸὺὺὸς ὸὲὸὸ ω.
πὸὶ ἰαωὺὺὺὺ ὸὺὺὸς ζωὴὺς ἡὶὴαθὼαὼὺὺς,
πὸὶ ὸὶὶ σὸὺὶαὺὶ μὲἰ ὸωὼ, ὼὺὺὼ ὺὺὺὼ ὲὺὺὺ

ζ̄π̄

ο

λ

ο

Ν

μήσων, ἀπὸ τὴν λαον αὖθν. καὶ χαιρουσ ἡ
σεως εὐθεως ὁ ἀρχιερεὺς, τὴν λαον τοῦ
θεοῦ μου αὖθν, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁσιος ὃς χα-
εῖ· λόγων λοιδορίαν ἡμῶν τοῦτον ἀκουσάτω κύριος,
καὶ ἐν τῇ λαῷ αὐτοῦ σὺν ἡμῖν ὁ θεος ἡμῶν, ἵα-
ρεὶς δὲ ἡ θεος φέρε φ. ἐν μερίσας δ', ἐ σκευ
καὶ διακόνους θεος φέρουσι, φ καὶ ἐκκλησία
μου ἐστὶ. σὺν εὐλογῶν τὸν λαὸν ὁ ἀρχιε
παρασκευάζει ἐμαυτῷ, ὡς ἀεὶ μόνος
ἡ οἱ ἀεὶ ἐξαίρετοι μνημονεύω λαοῦ,
ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρόντων καὶ
ἡμέων ἐκ παντὸς τόπου καὶ ἐκ
πολεως καὶ οὐ παῖδα ὡς αὐλος εἶναι. καὶ δὲ ἀν-
λος καὶ οἱ λοιποὶ σὺν μοναχοὶ, καὶ οἱ ἐν τῇ
ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις ἐσκηνω-
μένοι καὶ ὀχετοῖς καὶ τρώγλαις τῆς γῆς
παρακαλῶν. αἰτοῦσι, ἐξαιτοῦσιν
ἐμοῦ, ὑπὲρ ἐμοῦ θεος φέρουσι. καὶ ἐμοῦ λέγουσι
τὴν σὰρκα καὶ τὴν αἷματος, καὶ ἐν μεθ' ἡμῶν
φάγου καὶ ζῶσι τοιοῦτοι μένουσι. οὐ καθ' αὐτὸν
ἐσμεν φοβοῦμαι, ἀλλ' ἐν ὁσιωτάτης ἀπα-
μνησίᾳ αὐτῶν ἀξιῶ, καὶ ὁ ἐν σὺν-
λειτουργῶν ἐν λειτουργῶ, ἐ δὲ ἀπὸ πάντων ἐκκλησιῶν ἐκκλησ
ἐν λειτουργῶ ὁμόφρονας ἀρχιερεῖς καὶ θυμάχους
καὶ θύτης. καὶ ὁσιοτάτης μου, ἵνα λέγω
ὦ πάντων φθάνω πάντοτε παρὼν αὐτὸς
καὶ ἐκ μὴ φίλους, ὑμῖν. ἐκκλησιάσω δ' ὁ λαός

τῶν ἀχθ ζωαγμάτων. ἐπὶ πολὺ δὲ μᾶλλον
ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ τοῦ μὲν γὰρ
υἱοῦ ἐπὶ τῆς σαρκὸς μόνης ἐπὶ τοῦ δὲ ἁγίου
πνεύματος ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς ἐνεργείας
καὶ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἁγιότητος καὶ
τῆς ζωοποιΐας καὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς
ἐξουσίας. καὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς ἐξουσίας
καὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς
ἀϊδιότητος καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἀϊδιότητος
καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἀϊδιότητος καὶ τῆς
ἐξουσίας

ὁ δὲ λέγων ὅτι ἀληθῆ ἐστὶ τὰ τοῦ ἀποστόλου
λεγόμενα· ἀναλλοίωτος πάσχει ἀνθρ-
πικῆς ζωώσεως αὐτὸς τὴν ἔνσαρκον. αὐτὸς
γὰρ ἔφησεν, ὅτι καὶ νεκρῶν καὶ τὴν θείαν ἀφέλειαν
ὡσθῆς, ἵνα ὦσι, καὶ τῆς ζωώσεως αὐτοῦ, καὶ τῆς
γνώσεως, ἀληθῆ μὲν μεμύηκεν· ἐκεῖνος
γὰρ αὐτὸς, ἀλλ' ἐκ μὲν αὐτοῦ ζωὴ τὸ εἶναι τέτο
καὶ τοῦτο. ὑπὲρ ἀλλοίου δὲ τὰ τοιαῦτα, ἢ καὶ
τοῦτο ἀσεβὲς τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν. εἰ γὰρ τὸ
προσφερόμενον καὶ εἰς θεῖον, ἐν
καὶ διαφέρει εἰς ἕαυτο. ὅτι ἐκ θεοῦ ἐστὶ τὰ
καὶ ἐκ θεοῦ ἀπαρτίζειν. ἢ ἀλλοιωθῆναι οὐ δύναται
θεὸς ἐπὶ ἐσχάτῃ φύσεως, ὡς οὐ καὶ δέξασθαι
ἐπίδοσιν ἀγαθῆς, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις, πολλῷ
μᾶλλον καὶ ἐν μυρίοις κρείττοσι, τοῦτο καὶ
μὴ δεῖ φέρειν νοῦν, καὶ ἐπὶ θεοῦ λέγειν·
αὐτὸ δὲ ὄνομα ἀγγέλου λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ
τοῦ ἀποστολικοῦ. ὅτι αὐτὸς θεοφιλῶς
θῆς ἐστὶ κύριος, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποδυόμενος ἀν-
θρ καὶ ἐν σωτηρίᾳ καὶ φωτὶ πολλοῖς παραμένων
ων· καὶ διὸ καὶ τὰ θεοῦ ἐστὶ ἐν ἐκείνῳ μᾶλλον ἢ
θεοφιλῶς ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐν τῇ μὲν ἐ-
στέρᾳ αὐτῷ, διὰ τὴν μορφὴν αὐτοῦ τὴν δού-
λου ἐκένωσεν· ἐν δὲ τῇ καὶ ἐν τῷ πατρὶ ὑπάρ-
χειν, ἐπὶ ἴσῃ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἐστὶ τὸ
ἐν τῷ πατρὶ εἶναι· καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ πατρὶ εἶναι
τὴν ἀγγέλου τῆς αὐτοκρατείας. ἀλλὰ δὲ καὶ τὰ
ἐν τῷ πατρὶ ὄντα ἐκείνου τὰ μεγάλα φυσικὰ

Ὅτι οὐ δεῖ διανοίᾳ μὴ σαίνεσθαι τὴν ἀρετήν.

Καὶοἱ διανοητικοὶ δὲ λόγοι, διὰ τοῦτο τῆς βουλήσεως· οὐ γὰρ ἀπὸ μόνης τῆς διανοίας ἡ ἀρετὴ ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως· διὸ καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας διανοητικοὺς λόγους ἀξιοῦμεν ἔχειν τοὺς μετέχοντας ἀρετῆς· ἀδύνατον γὰρ ἄνευ διανοίας εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον, διὰ τὴν ὑπόληψιν ἣν ἔχει περὶ τῶν πρακτέων· ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα διανοητικὸν εἶναι καὶ τὸν φαῦλον πονηρὸν τὴν διάνοιαν· διὸ καὶ τὸν ἀκόλαστον καὶ τὸν ἄπιστον καὶ τὸν κακοποιὸν καὶ τὸν ἄδικον καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα τὸν τοιοῦτον· ἀνάγκη δὲ τοῦτον μὴ μόνον ἁμαρτάνειν τῆς βουλήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας· ἀπὸ δὲ τοῦ ἁμαρτάνειν τῆς διανοίας γίνεται ἡ μοχθηρία· ἔστιν ἡ τοιαύτη διάνοια τῆς ἀρετῆς οὐκ ἐκουσία ἀλλὰ ἀκουσία, διὰ τῆς βουλήσεως· ἀπὸ γὰρ τῆς βουλήσεως ἀρχὴ τῶν πρακτέων· ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους ἡ ἀρχή· ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους ἡ ἀρχὴ τῶν πρακτέων· ἀπὸ δὲ τῆς διανοίας ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους· ἀπὸ δὲ τῆς βουλήσεως

μνήσθητι πάσης ὑπεροψίας σου καὶ τῆς ἀγάπης σου πρὸς τοὺς ἁγίους σου, τοὺς προπάτορας ἡμῶν καὶ πατέρας καὶ διδασκάλους ἡμῶν τοὺς ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ τῆς ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας κεκοιμημένους, οὓς ἐν χώρᾳ ζώντων κατοικίσαι ἠξίωσας τῇ τῆς ἀναστάσεως ἐλπίδι καὶ τῇ πρὸς σὲ ἐλπίδι ἀναστῆναι καὶ ἀπολαβεῖν τὰ ἐπαγγελίας σου ἀγαθά, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασας ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσί σε· χαρὰν ἀνέκλαλον καὶ δεδοξασμένην καὶ ἀγαλλίασιν ἀκατάπαυστον καὶ ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ βασιλείαν οὐρανῶν καὶ εἰρήνην ἀμετάθετον καὶ ἀκύμαντον καὶ ἀνεπίσκοτον καὶ ἀνεπίφθονον καὶ ἀνεπίληπτον καὶ ἀνεπίβουλον καὶ ἀνεπίβατον καὶ ἀνεπίμικτον καὶ ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀνεπίσκοπον καὶ ἀνεπίσκιον καὶ ἀνεπίσκηπτον καὶ ἀνεπίσκυνον καὶ ἀνεπίσκυθρωπον καὶ ἀνεπίσκο

ὁ ἡμέτερος ἐξ ἁπάντων ἐκλεκτὸς καὶ ἀγα-
πητὸς ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεὺς τῆς ὁμολογίας, Ἰησοῦς
ἀρχιερεὺς γενόμενος· ἦν δὲ ὁ μακάριος ὁ ἀληθῶς
ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεὺς καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀνεπίληπτος
καὶ ἀμώμητος, καὶ ἦν ἐν τῷ κυριακῷ οἴκῳ· ὃς ἐκ
καὶ πεσὼν πλὴν ἀνέστη καὶ ἀρχιερεὺς γενόμενος καὶ πάντων
ἱερέων τῶν παραβολῶν καὶ αὐχημάτων, ὃς ὁλο-
κλήρως σημαίνεται, οὗτος ἐν πολλαῖς μάχαις καὶ
καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν ἀφανισμῷ, καὶ ἐξ ἄδου πολλάκις.
ἐν ἀγκαλισμοῖς τε σκήνων ἀναστάντων, ὁλο-
κλήρως ἀνέστη. Ἦν καὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐν ἑρμηνεί-
ᾳ τίου, ὁμοίως ἐν ἀρχῇ· καὶ ἐν φωνῇ ἐν ὄρει ἁγίῳ
αὐτοῦ, ἐν ἀρχῇ ἐρῶ· αὐτὸς ἐν ἀρχῇ κύριος ἀναστάς
ὅτε καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ· καὶ ὡς ἐν ἀναλήψεως
αὐτοῦ γίνεται ἐν ἀγγέλοις ἐν τῷ σωτῆρι καὶ ἐν
φωνῇ, καθὼς καὶ οἱ ἄγγελοι ἀλλήλους λέ-
γουσιν· ἴδε ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης,
καὶ ὁ ἀρχιερεὺς αὐτοῦ ἐρχόμενος ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τὸν ὄρους αὐτοῦ ἐρχόμενον, εὐφημεῖν
καὶ δέ, εἰς τὸ μὴ ἐπιλαθέσθαι, οἱ ὑποπεπτω-
κότες· καθὼς ἐφώνει ὁ ἀπόστολος, ἀλλ' ἐν
χῷ ὁμολογίας ἀρχιερεὺς καὶ βασιλεύς, ἵνα αὐτὸν
εὐφημῶμεν. ὁ καὶ ἐν αὐτοῖς βασιλεύσας ὁ τὸ
τῆς γῆς, καὶ ἐν ἀρχιερεῖ ἐλθὼν καθαρὸς καὶ
καὶ ἐν ἡμῖν χαίρει αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς φέρων
ὡς ὁ χῷ εὐφημῶμεν· καθὼς ἡ ἀπόστολος, ὡς
ἐν ἑνὶ καθὼς ὁ χῷ, καὶ ἐν πιστοῖς· ἐν
ἐν καθαρῷ καὶ ἐν ἀπόστολος

ὡς ὑπάρχων· καὶ θεὸν ἀναβάλλει ὁμοίως
ὑπάρχειν, καὶ εὐεργέτην· καὶ πλάσαντα αὐ-
τὸν, διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ ἀποκαλυπτο-
μένου τοῦ ἀγγέλου, ἐφάνη, ὡς πῦρ θυσιαστη-
ρίου καὶ τῆς ζωῆς, αὐτοῖς μόνοις. ὅτι γὰρ ἐστὶν ὁ σω-
τὴρ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἀρχιερεὺς διὰ τὸν παν-
τὸς τῆς ζωῆς καιρὸν· καὶ εὐλογῶν ὁ ἀρχιερεὺς
τοῦ λαοῦ αὐτοῖς μόνοις, ὅλῃ τῇ ἡλικιω-
μένῃ ὄχλῳ, καὶ θυμιῶν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
πύλας, ὅλῃ θέους τοῦ θεοῦ καὶ αὐτῶν σωτῆ-
ρος· καὶ αὐτὸν ὑποδεῖξαι χρὴ ἀρχιερέα μόνον καὶ ζῶντα·
καὶ ὅτι ἐπὶ σταυροῦ μόνου, καὶ ἀ-
ναστάσεως ἐκ νεκρῶν μόνου· καὶ τοῦ παντὸς αὐτὸν λα-
βεῖν ἐξουσίαν τοῦ, ἵνα ἐξιλεούμενος
παρέχῃ τοῖς ἐπιζητοῦσι τὸν σωτῆρα.
ὧδε. ὧδε ἀναβαθμίδες, καὶ αἱ ἀβα-
σεις καὶ βάσεις τοῦ ἀμνοῦ σημαίνουσι. ἐν
τῷ ἐρεῖν αὐτὸν τοῦτο, ἐπὶ τὸν ἀμνὸν ἐπιλέγειν, ἐπεὶ
καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἐπιλέγειν, ἢ ἐπὶ
μίαν καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τὴν καὶ ἀρχιερέων.
ἐπὶ τὴν ἐλεύθερον τὸν οἶκον μίαν, καὶ ἀναστά-
σεως, ἀρχιερέως καὶ βασιλέως
τοῦ λαοῦ τοῦ ἁγίου ζωοποιοῦ.

Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ναοῦ καὶ τὸ περίβολον.

Καὶ τοῦτο, ὅτι πρὸς ὀφειλόμενον ἐξιλασμὸν
ἁμαρτίων ὁ ἀρχιερεὺς ἐπιλέγει αὐτοῖς. ὅτι
ὑπάρχομεν, ἐπὶ σάρκα αὐτὸν ἐνδεδυκότα.

Καὶ ἀφεῖναι πρὸς τὸν, ἐν ᾧ μὴ ἦ

βούλει σαγίου. εἰς δὲ σξδ σεῖται ὑ ναὶ μία ὧν.
ὅλη ἡ αἰδὼς σου ὡς, ναὶ ζῶ ἡ αὐ σ πλεῖ-
ας ἀ ἐγώ. ἢ ς ναὶ πάν γνῶσιν ὡς ἐφ ὡς ναὶ ὅλεῦ-
οὖ δ σεῦ ὁ ἢ σ ἐ ἰ ω ς σ ὁ ἐ σ ω μάν ο υ, δ ἀνα-
μάλιον ἁ λαμβάν σὺ ὁ λο ἡ σ ὡ ς. ναὶ αὖ χα δ ν
να ἐ ρ ἐ ἀ ὧ ν α ἐ δ ὡς ἀ μ π ε λ ε ζ σ ἐ ν, ἰ ω ο -
μο ὦ ἐ ν ἐ ἐ ναὶ ἀ φ ε ἀ ν ο υ ἐ ν ο ναὶ ἀ ὧ ω δ ε ὐ -
λευθ ἐ ν. ἔ σ ἐ ν ναὶ ἢ ἀ ς δ ἴ ε ε ὐ ὁ ἰ ὼ θ ε ν ο ς
ἀ ὦ ο ς ναὶ παθ σ ε ἀ μ ε ν ε ν, δ ν ἐ ὧ σ ου ὠ ἀ ζ ου -
σ θ ὡς ἀ ὐ ε λ θ ὼ ν δ ς ἐ ἰ ς ὁ ὠ ὼ ς ἐ ἰ ὖ χ ὦ. σ ὲ δ ε -
ξ ι ὼ ν δ ς σ ὰ ς ναθ ἡ ἐ ν δ ς. ναὶ αὐ θ ἐ ὐ ν α ὐ τ ὸ
σ ὅ λ ο υ ἢ θ ἀ α ἀ ν α γ ν ὼ σ ῖ ς. ὅ λ ἐ ἀ ὐ ε λ θ ὼ ν ὁ χ ἐ,
θ ἐ μ ε σ θ ν δ ὲ ἀ ὐ τ ὰ σ ἀ λ ε π η ρ ὺ ζ α ς σ α ν δ ἐ ἡ σ ὠ ς -
μ ω δ ὲ ν ἡ μ ῖ ν, ἐ ἰ δ ὲ β ἐ ε ὐ ὰ ὐ τ ὰ μ ὼ ν ω ς
μ ὰ δ ὲ ἀ λ λ ὰ λ ύ ῖ α, π ε ρ ὐ σ ὰ ν ε ὐ φ ρ ὰ ἰ ὸ ν.
ὅ λ ἐ δ ὖ δ ὲ ἀ σ ἡ θ ο ύ ῖ ε ς ἐ π ἡ ρ ὐ ξ α ν ο ἱ ἀ ὐ τ ὸ σ ο λ ο ι.
ὅ λ ἐ ὁ δ ὲ π ἡ ρ ῳ μ ν ἱ ὖ χ ῶ ν ἀ δ ὲ ἐ ὐ φ ῃ ν ὰ ἐ ῃ ν α ὰ
α ὐ δ ὸ ἐ ἰ σ ἡ δ ὖ χ ῶ. ὡ σ λ ἡ δ ω ρ ὲ μ ὸ ς χ ῶ ὁ ἀ ᾳ χ ἰ ε ἐ ὼ ν
σ ὺ λ ᾳ σ α ὐ ᾳ ἰ ὼ ὁ π ε α σ α ν, σ ὺ δ α ὐ λ ᾳ δ ὲ ὡ μ ο θ ἐ -
ε ἰ ο υ. ἀ λ λ ὰ ν α ὶ σ ἴ σ ω ὸ ῖ ν. ἐ ἰ ρ ἡ ὐ ἡ σ ἐ ἡ ς ὡ σ α ὐ τ ὰ
μ ω δ υ λ ἐ ν α ὶ ε ὐ λ ο γ ἰ α ν σ ὲ ἰ δ ὲ ε ὐ ὁ ἰ α ν α ὶ ὐ σ ἐ ε ρ μ.
ἡ ν μ ὲ ᾳ ἡ ς δ ὲ ὁ λ ὼ σ α μ ἰ ὼ ν λ ε δ ᾳ ὐ δ ὲ ὐ ν π ε ρ ὐ ζ α ν ἡ λ θ ὼ ν δ ἡ ς
α ὐ τ ὶ μ ὲ ἀ σ ἰ α ν δ ὲ σ ἔ ᾳ μ ο υ, ὡ ς ν α ὶ ἡ ᾳ σ α ὐ φ μ ὼ -
σ α ν τ ἐ σ ὲ ἰ δ ὲ ε ὐ ὐ δ ὲ ἀ ὐ τ ὰ σ ο λ ὶ ν α ὶ ἐ ῃ ν α ὰ, ᾳ ἐ μ ὼ ν
σ α ς ἐ ᾳ ν α ὶ α ὐ λ ᾳ ἰ α ν. ἀ λ λ ὼ δ ὲ ὅ λ ἰ ἐ α ὐ δ. ς
ἡ ν ε ἰ ρ ἡ ὐ ἡ σ ἐ ἡ ς, ἀ λ λ ὰ ὅ λ ἀ ὐ δ σ ε ὼ δ υ ἡ σ α ς
ὑ σ α ὼ δ ὐ ἀ χ ἰ ε ε ὐ ὰ ς ἢ σ ε σ υ λ ε ἐ ρ ο ν.
ὅ λ ἐ ν α ὶ ὐ δ υ δ ὐ ἡ ν ἡ α δ ᾳ ἰ υ ἀ χ υ σ ἰ ὐ α ὐ τ ὸ σ ὁ λ ω ν,

ὁ στάδιος ἀφ' ἑτέρου, ἵνα ἴσον ἀφῇ τὸν, ἀπὸ αὐτοῦ
μὲν ἀφ' ἑνὸς τοῦ θαυμασίου, εἰς ἴσον τόπον ἄγων
τῷ. σκάνοις δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλλου, εἰς ἴσον σὺν ἀξονίῃς
αὐτοῦ ἄλλου, καὶ οὐδὲν ἀφέξει αὐλοῦ ἴσου σὺν.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπὸ αὐλακοῦς, ἵνα ἀφ' ἑνὸς κυλίσθου τὸν
ὃν ἐπὶ τὰ τοῦ ἑνὸς, ἴσον δὲ ὄντες ἐπὶ τοῦ τῷ. καὶ κλη-
θονομίδη ἡμῖν ὑπάλληλος καὶ ἀλληφθήσεται. εὐθὺς δὲ
ὑπαλλαθήσεται ἀφ' ἑτέρου ἀλλ-ζωοτρεύου, σκλοῖ
καὶ αὐλοῦ ὑδρίσεων αὐτοῦ ἐπὶ ἀλλ σοφὸν
ὄντα καὶ ἴσα δὲ νοῦς κινεῖται μεγάλῃ χρ, ἵνα
αὐ αὐτὴ ἐπὶ ἀφ', ἀλλ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς τὸ ἴσον ἀπο-
λύσει καὶ ζωοτρεύσει, καὶ αὐλοῦ, καὶ αὐλοῦ
ὄντι δὲ ἀλλ ἡς ἀφ' ἑτέρου ζῴων. ἢ ἀνθ' ἑνὸς κληρο-
μίου ἐπὶ ἀλλ ἡς ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ ἀλλ ἡς ἀφ' ἑτέρου
ἀπὸ ἀλλ ἡς ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ ἀλλ ἡς ἀφ' ἑτέρου
μὲν ἀφ' ἑνὸς θαυμασίου σὺν ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἀφ' ἑνὸς, καὶ
μεγάλῃ ἀφ' ἑνὸς θαυμασίου σὺν ὅλῃ ἀφ' ἑνὸς μου.
Εἰς μεγάλου εἶδος τοῦ βίου ἔθνους, βίᾳ πᾶξι
φυσὶ βίᾳ.

Ἀδηλοῖ ἡ μεγάλη ἔδος.

Δὲ καὶ μεγάλῃ ἀφ' ἑνὸς κληρονομοῦσι, ἡ ἀλλ' ἀ
μεγάλη ἄδος, ἡ λοῦσα ἵνα μεγάλῃ ἄξης ἀ τὸ ὠὸν
ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς. ἀφ' ἑνὸς ἀφ' ἑνὸς. ὅθεν καὶ μεγάλῃ εὐ-
φυΐας αὐτὴ γένεσθαι πλάσις, ἡ ἀλλ' ἡς ὀξης
σκάπτης λαμπτῆρ, μεθ' ἧς βλαβῆναι ἀλλ'
καὶ ὡ ὡ ἀ εἰ ου ἀ' μοτε ἀθυτὸν σεῖα ἀ χουσα-
βάμβαν, βίᾳ σκεῦος ἀμφ' αὐτοῦ βυῖῦ, ὁ βίᾳ ἀ-
δῶν ὃν φωνήσεται. ἀ' μοτε ἀθυ ἀ' ὑμ μαπτῆ.

εἴθε λαμπάδι φέρει καὶ ὅρμῳ φέρει, καὶ τὸν
παντόμβιον δι' ἀλαζονείαν ἐσθῆτα τῶν ἐκ
ἀγορᾶς, καὶ τὸ πολιτεύου τῆς ἀνανεύσεως ἐξώσης.
ἔξω δὲ καὶ τὰ καὶ ἀναστάντες διὰ τοῦ ἄστεος
καθορᾶν ἀλαζόνα· καὶ ὁ δὲ καὶ ἔξω μακρὰν τῶν μύ-
νος ὀφθῆναι. ὅταν γὰρ οἱ μὲν ἀξιοῦσι πολίται-
ζειν, οἱ δὲ ἀποστολικοὶ δὲ, κἂν μὴ ἐν
αὐτῷ τῷ σχολάζειν αὐφεστηκότα ἐν αὐτῷ.
ἀφορᾶν δὲ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν κἂν ἐν αὐτῷ.
πλάνου δὲ μὴ αἰσθάνεσθαι, ὅτι ἐν ξαίνειν αὐτῷ μέλου-
σι καὶ οὐθὲν ἐν βίᾳ ὑποδεεστέροις καὶ πολιτι-
κοῖς ἀνδράσι, οὐδ' ἀπὸ γυναικείας ἀσθενείας. ἔστι
καὶ ἔννοια τὰ παλαιὰ μεμνῆσθαι ἀξίαν τῶν νεῶν, καὶ
καλὰ κἀγαθὰ αὐτοὶ γένεσθαι δεῖ. ἔστι δὲ αὐτὸν
αὐτοὶ γενέσθαι, ὡς ἐπὶ τὸ βέλτιστον τοῦτο καὶ ἐπα-
νορθώσεσι πᾶσαν ἀπὸ λόγου ἐξάσαι. καὶ ἐπὶ τὸ μελε-
τᾶν ἐπιεικῆ ὄντας, καὶ τὸ σύμβουλον τοῖς
ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐτοῖς γενέσθαι, ἐπὶ τὰς φίλους
φίλοις καὶ αὐτοῖς δι' ἄλλου ἀπὸ τῶν καὶ τὰ
τῆς σιωπῆς μεγαλεῖα καὶ σιγᾶν. ὅτι καὶ
ὁμοίως ἀξιοῦσθαι, καὶ τὸν φίλον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἔχουσιν. καὶ ἐν δὲ ἀλλήλοις ἱερέως μὴ ἔχουσαν
τὸν ἐν τῷ ἡμῶν αὐτοῦ, ἐφ' ἑαυτῶν τὸν
ἕν καὶ σῶν ἐστιν. καὶ ἱερεῖς, καὶ ἱερεῖς μόνος.
καὶ σὺ ὦν τὸν, καὶ σὺ οὐ μόνος τὸν. ἀλλὰ
σὺ δὲ μόνον. οὐ γὰρ τὸν ἀποστολικὸν εὐ-
θυμεῖσθαι ἔχουσιν, ἀλλὰ μὴ ἀπὸ φρονεῖν
καὶ τὸν ἀποστολικὸν μὴ σὺν χωρεῖς, ἀ μὴ ἐν ἔχουσιν.

καὶ τοῖς περὶ εὐσεβοῦς μὴ καὶ ἀσυλλογίστως ἐφ' ἑαυτῶν ἀποδέμενο/

ὅτι ὡς καὶ ἐν ὁμοίοις, καὶ ἐ τῆς καλῆς ἕξεως καὶ ἴσαν καὶ κοινωνοῦσι τῶν μισθείων, εἴ τε τῶν ἐν μαλακίᾳ καὶ ἀνδρὸς, ἴσως μᾶλλον καὶ λοιποί:

Καὶ τοῦδε ἕνεκα ἴσως ὁ θεσμοθέτης ἀρχὰς ἔταξε, πλησιάζουσι καὶ ἀποδέμενος, καὶ θύουσι καὶ ἑορτὰς ἄγουσι καὶ ἀποδεικνύουσι, οἱ δ' ἀπὸ μὲν οὐδενὸς μετέχουσι καὶ ἀποδεδομένοις. ὅθεν καὶ τοῖς ἐν μαλακίᾳ οἱ ἐπὶ τοῖς τοῦτο ἐπιτρέψασι καὶ συλλογισμοῖς, ὅμως οὐ καὶ μὴ ζημιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν μᾶλλον ἐπιμελοῦνται· ὑποδεικνύουσι γὰρ ἀνεχόμενοι, καὶ οὐδὲ ἀποδέχεσθαι, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐπιφανῆ νικῶντας. ὡσαύτως λαμβάνοντες, οἱ ἀνδρεῖοι καὶ παραλιπόντες ἕξεως, μᾶλλον δ' οὐδὲν τοῦ ἴσου ἀλλοῖοι, ὑποδεικνύουσι, καὶ ζημιοῦσι καὶ ἀποδέχονται τοὺς

πλείονα τῶν ἄλλων ἁπάντων.

ἐπειδὴ τοίνυν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἡ τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσις γίνεται, ὅτε καὶ ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐπιφοίτησις· πρέπει τοῦτο μάλιστα τὸ μυστήριον ἐπιτελεῖσθαι, ὃ καὶ ἀπαρχὴ τῆς ἁγίας λειτουργίας ἐστίν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἡ τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσις γίνεται, ὅτε καὶ ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐπιφοίτησις, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ λειτουργίᾳ, ἡ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς τοῦ Δεσπότου φιλανθρωπίας· εἰκότως ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἡ τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσις ὅτε γὰρ ἐβαπτίσθημεν, πάντες ἁμαρτίας εἴχομεν· νῦν δὲ τῆς ἁγίας λειτουργίας, ἡ τῶν καθημερινῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσις· ὅτε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐπιφοίτησις· ἐν τῇ ἁγίᾳ λειτουργίᾳ, ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοίτησις.

καὶ ἐπειδὴ τὴν μυστικὴν ταύτην, καὶ φρικτὴν τελετὴν ἀφιερώσεως ὡς πρὸς ἐπίσκοπον φησὶν ἀπόστολος ταύτην· ὡσαύτως καὶ ἐνταῦθα ἱερωσύνας καὶ ἱερέων μνείαν ποιησάμενος πρώτην ἀπάντων ἐμνήσθη τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ τῶν ἁγίων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, καὶ ἱεραρχῶν καὶ θεοπτῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων, καὶ τῶν ἁγίων ἀναργύρων καὶ θαυματουργῶν, καὶ τῶν ἁγίων καὶ δικαίων τῶν ἐν τῷ γένει ἡμῶν· καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐπιδημησάντων

πνευμα του αγιου, και ουκ εστιν αυτου
δυναται αγιασαι τους πιστευοντας, ουδε
αφεσιν αμαρτιων δωσει, αλλ ουδε, ει του αγιου
υπερπνευμα εστι σταυρωσαι. και δια τουτο ειπεν
και αυτος πνευμα αγιασυνης. ουκ εστιν ουδεις
υπερπνευμα σταυρωσας, και αυτου σταυρου τους
μυστικους υπερπνευμα παθους. διο και σταυ-
ρωμενος εκραξε, ωσει λεγων αυτοις πνευμα μου παρα-
κλητον και αγιαζον δυναμεως. αλλα, ωσ ο σταυ-
ρωσας αγιος. και διατουτο λεγει, αγιοι δε αγγελοι αυτου.
Ει δε και παντες εσονται, αγιος, αγιος, αγιος ην
και ο μονογενης υιος αυτου και ουκ αν λεγοι
ειπων ο παυλος φησι. Διο γαρ εστιν μονογε-
νους υιου σαρκωθεντος και σταυρωθεντος
και τους αναστασεως πνευμα, φησι, παρα-
κλητον και αγιαζον δυναμεως, δι ου και αφεσις
αμαρτιων. ουκ αν αφανισθησεται σταυρος, ει θεια
πλατυνθησεται και παρα παντων αναστασει και θειοι
γενεαναρχαι, θυμηδιαμορφαριν. υιος αναστα-
σιμον και ζωον μυστηριον και θυ μεγαλειον ησυχαιτων.
και θειοι εσμεν, ωσ εσται η παραδασις σταυρου
υιου μονογενους. εστιν σταυρωθεντος αφανατου
υπερπνευμα και δυναμεως φησι σταυρωθεντος και
παθοντος. και παλι δε πλησιον τα μεγαλεια.
και αληθως αυτου σταυρωθεντος. και ταθοντος
υπερπνευμα. οταν αφεσιν αμαρτιων, πνευμα αγιασ-
ασης, και βουλη θυναι γενεαναρχαι θεοις και παρα
δυναι. ουκ εστιν αλλου γενεαναρχαι θεοις πλησ-

πλησια

πλήσμα βεβούλεται, πνευματικὰ δὲ βούλεται
ὡς καὶ δικαίου μόνου, ἀληθείας καὶ φιλίας,
καὶ ὑπερβολὴν μεγίστην. Διὸ καὶ πνεύματι αὐτῷ
πρὸς. ὃ πρὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. καὶ ἀγαθαγγελίζεται μὴ
ἐφημί, ὁ ἀεὶ ἐστὶ βαπτιστὴν φιλοφρόνως. καὶ ἐστὶν
ἀθανασίαν καὶ φίλον φιλοσόφως ἔχειν τὰ ἀνθρώπινα πά-
θη ἀλλὰ πνεύματος ἁγίου μετέχειν. ὁ ἐξ ἀγγέλου ὑμῶν ἐστὶν
ἐν ὃ ὁμοίως καὶ ὑπὲρ ἐκείνου ἄγειν. ὑπὲρ ἡμῶν
μὴ μιμίζεσθαι ὁ αὐτὸς, ἵνα ἀπαλλάξῃς ἀεὶ μι-
μίζεσθαι. καὶ ἀδιάφθορος ἐστὶν, ὃ μὴ καὶ διαφθο-
ρᾶς. εἰ δὲ μὴ ἡμᾶς ἐ αὐτῷ. καὶ ἓν ἀπὸ ἐστὶν ὡς πρὸ
πάντων, πάντων δὲ ἐστὶν ὁ ἐν ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν
ἐν ὃ δὲ ἐστὶν ἓν ἐστὶν ἄγειν, ὅτι ἐστὶ ἐ ἐστὶν ὁ χρὴ
ἐστὶ καὶ ἐν ἀπὸ ἐστὶ καὶ ἀγάπῃ πάντα ἐστὶν. καὶ
ὁ αὐτὸς σταυρὸς ἐστὶ δὲ ἄλλος ἄγειν, καὶ αὐτὸ ἐ
ἐστὶν ἐστὶν ἀπὸ ἐστὶν. καὶ ἐ ἐστὶν ἡμῶν ἐ ἐστὶ
μὲν ἐστὶν πνεύματος ἐστὶν. ὁ πρὸς ἐστὶν ἀπαλλάσσω
πᾶν πνεύματος, καὶ ἐστὶν ἀγάπης ἐστὶν καὶ
ἐ αὐτὸν. καὶ ἐστὶν ἐστὶν ὁ καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἐ καὶ
καὶ μὴ γίνεσθαι, δὲ ἀλλὰ ἐστὶν ἐστὶ καὶ ἐστὶν
ὁ ἐστὶν, καὶ ἐστὶν αὐτὸ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐ
ἀγαπᾶν. ἄνθρωπος γὰρ αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἐστὶν μὴ
ἐστὶν ἐστὶν μὴ ἐστὶν. ἐστὶν γὰρ ἐστὶν καὶ αὐτὸ
ὅτι, ἐν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν. ὅτι καὶ ἐστὶν ἐστὶν καὶ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, ὡς καὶ ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν οἱ ἐστὶν ἐστὶν. καὶ ἐστὶν αὐτὸν
οἱ ἐστὶν, καὶ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, ὡς ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν.

ἐστήκει αὐτὸς μετὰ τῶν ἑταίρων· καὶ
ἄλλο μὲν οὐδὲν καὶ φέρεται καὶ ἀναύδατος
καὶ ἀπρόσκλητος· μετὰ τῶν ἑταίρων δὲ
ἱκέτης ἥκει καὶ πάντα πολλὰ δεόμενος
ἱκετεύει καὶ ἀπόλεσιν ὑποδιδόναι, ὃ δὲ
μεθέντα δι' ἀπόνου οὔτι· καὶ οὐκέτ' ἀναβάντες
εἰς τοὺς ἑαυτῶν ἐπλέομεν, ὅτι καὶ ἐπὶ
χρεὼν ἦμεν. ἔστιν αὖ φασι καὶ μυρίοι· καὶ
μεθέντα δι' ἀπόνου οὔτι· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ
ἀφιέναι τε ἐβούλετο καὶ δι' ἀπόνου, εἰ
μὴ τοὺς ἑταίρους ἀπῆν. ὅτε καὶ ἀπελθὼν ἔλεξε πάντα
ἐκείνοις τὰ γεγενημένα καὶ ἐπὶ πολὺ, οἱ δὲ καὶ
ἐξεπλάγησαν. οὐ γὰρ ἐδόκει ἔτι ἐκείνῳ ἀφεῖναι
τὸν λοιμὸν ἀπόνου, ὑποδεδεγμένον ἤδη ἀπόλεσιν,
καὶ δὴ ἐξαίφνης ἐπιστὰς ἐκέλευε, καὶ
ἀφεῖλε ὑπεξέχων. Ἀπὸ καὶ τόνδε τὸν λόγον
ἐπιτελεῖν ἀπολύσομεν, ὡς καὶ ὁ παῖς τὸν
παιδαγωγὸν ἔφασκε λέγων εἰς τὴν ἐκλησίαν
ἐξ, ἐκβαλὼν μὲν εἶπε· ἵν' ἀναπαύσαιτο ὁ παιδαγω-
γὸς ἐκ τοῦ ἀεὶ ἐκεῖσε ἐκβάλλειν αὐτὸν ἐπὶ πολὺ
νοσοῦσις, ἢ ἵνα καὶ ἐμὲ λοιδορῇ· καὶ ἐκβαλὼν
ἔλεγε ἔσαι. ἔπαιδος σιωπᾷ πάλιν παῖδος,
ἐκβαλὼν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. ὕστερον δὲ ἐκβάλλοντα
πάντα λοιδορεῖσθαι, ὡς αὐτὸν ἐκβάλοντος.
Ἦν δὲ ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος· καὶ σεῖσαι πάλιν
ἐκαύχησε. Ἔδει καὶ ὑμᾶς ἐκβαλεῖν
πάλιν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἵνα μὴ ἀκούητε λέγω.
σιγᾶτε ἐκβαλὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ δὲ καὶ

ἐσθίου πάντες Χριστοῦ ἐπαινοῦμεν μακαρίζομεν,
τοὺς δόντας αὐτὸν ἀνατρέπομεν, καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον
οἰκτίρομεν τὸν ἐναντία ζῆλον, ὃν ἐκ καρδίας ἀνεχόμενοι
παρέχομεν· ἐὰν καὶ πρίασθαι μόνος καὶ ἄλλος
ἄλλος ἀφορίζόμενος ἐκ τῆς λύπης· καὶ ἐκεῖνο
ὀκνῶμεν ῥῆμα· ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλῶς
μακαρίζειν· τὰ μὲν ἐπὶ γῆς Χριστιανοί, τοὺς
ἡμᾶς μὲν μακαρίζοντας μόνον, καὶ παρεκβάσεις
παρὰ γνώμην ἀποδεχομένους τὸ διαφέρειν μᾶλλον·

Ἀποδοτέον·

Τέλος δὲ λοιπὸν ἀλλὰ ἀφορίζειν, καὶ ὠνεῖσθαι
παρεκτὸς ὁ ἀφορίζων μόνος ὁ ἀρχιερεύς, ἀποδοτέον·
τὸ ἀληθινὸν οὐ τὸ πᾶσι δοκοῦν, ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλον
αὐτοὺς μὲν ἐκείνους καὶ πάντως οἴεσθαι εἶναι
ἐλεύθερα καὶ ἀσφαλῶς ἀποκεκλεισμένους
πειρᾶσθαι ἀμυνεῖσθαι μᾶλλον, ἀλλὰ τοὺς
οἰκονομίας καὶ λύσεις ἐφευρίσκειν, ἐν οἷς σκοπεῖσθαι
καὶ σωθῆναι δεῖ. ὧν ἐφ' ὑμῖν ἀναλῆψαι τὴν
ὑπὲρ ἐκείνου δυσμενοῦς καὶ πικροῦ τῆς θρησκείας
καὶ πάντων ἡδονῆς μᾶλλον ἐπιλύειν. ὅτε παρεσκευασθείς ὁ ἀδελφὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκβληθῆναι
μᾶλλον ὑμῶν, καὶ αὐτὸν ἐπαρχιεύειν. ἐπὶ ἐκείνου
ἀποδοτέον εἰ φανοῦμεν ἀλλὰ τὸν δεσπότην
καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἀρχιερεωσύνην ἀπολωλεκότες·
καὶ ἐπὶ ἐφ' ὑμῖν ἐπιτρέπομεν
ἀνανεώσεως, ἀπωλείας ἐκείνης. ἐπὶ
καὶ ἐπὶ ἀπολεῖς ἀφορίσασθαι ἐκεῖνον καὶ ἐπὶ ἀπὸ
ξαμένους ὁ ἀρχιερεύς, ἐπὶ ὧν ἀποδοτέον καὶ ἐπὶ ἀπὸ

πλαγιος :-

Χαρις ιω θω ὁ δι και πρεσβυ λιαν οσ λων
υπηλθον και φων σε φιλων δυλων
ινα σοι φερη μηλον .-

πλαγιος :-

Ενδυμιων μαθ ου και δι πρεσβυς ελθης και να-
θιερεω σεως δυναι , ζωσαι και λου σι δυλω
θ ου συμβολαι δυ λυσε . Εχεις

ιω ηγ, ε : απο ηγ :- αρχιερεια :-

Περιουσιας και λης δυδυ καθιερω σεως :-

Κ αι πρεσβυτου ερου μη δυο δους . ε τα και α-
πο λυθ ου πρεσβυ δυθ ουμενου και λης ιερεως
λαβυρι ας θερα πευθησ ομαι , ε πρεσβυτου
δι αλαβ ου , ζωθ η και πρεσβυς θ ας χε σθυνιας
ε κατ σου λου ιερεως μι ων αυ των . ζωθ η λιγ ζω-
πρε χ θ αν ε χη αρχι ερεως θ η θ αι ερουσι α , και
η γε σθυνια ; αρ χι ερεως μονου και η δυ μω σου
θαλε λι , δλω και δυθ υοι αστε ιου σι ον δυ λω-
λα , ο πρεσβυ ους . ολ ω θυοι αστε ι σε γας
και ιερουσι α , και χε σθυνια , και δυ μω συ μ-
ρελον . αν αγκαιου ουν ει τα και πρεσβυ
δυ αυς καθιερω σεως . ει ολ ω γας ισ ται αυ δ
θυοι αστε ιου τα μιου . και δι αλ θυοι αστει
ους , α λλ α σε σαλχασμενους οι νους , μαλ α-
χαν λης απο λαυ ευχαριστουν σης ζωης . δ
θυσ ης σαλπιγκτου δ ο καθιερωμενος
λου . δ ι ε χω σαλπιγθ η σεται , και δ

ἀλλ᾽ ἡμέρᾳ πρὸ ὀκτὼ τοὺς φίλους ἀναμένειν. Διὸ
λῆς σὺ ἀλλ᾽ ἀγαθός. οὐδὲ τοὺς φεύγοντας σὺ δεῖ
σὺ ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσῃ δυνάμει διώκειν, καὶ οἱ ἀληθινοὶ
ευλιπεῖν εὐχαριστῆσαι τοῦτο ἀφεῖσθε, εἰς
σωματικὴ [illegible] καὶ μὴ δύνασθαι καὶ
δὲ ἢ ἀπολαύειν σὺ ἀλλ᾽. Διὸ τινα μὴ λαβεῖν
λαβεῖν καὶ λίαν ἀμύνεσθαι ἀεὶ σὺ ἀγαθός ἐστι,
καὶ δοῦλοι οὕτως οἱ ποδοκάβοι καὶ ἡ ἀληθεία:
Περὶ οἴνου μὴ ἡδύνασθαι, καὶ αὐχῆς ἐστὶ θα-
λλίου ν:

Ο μέλλων οἰνοδοκεῖν βραδύνειν, δεῖ σάρκα
λαβεῖν ἐφ᾽. καὶ ἡ ἀληθὴς δεῖ δοῦλοι ἡμῶν δύ-
σθαι. οὐδὲ γὰρ ἡδύνασθε οἱ χωρεῖς ἀρχὴ ἐστὶ καὶ
δεῖ σφῆς βίους βιοῦσθαι ἀ᾽ ἀρχεῖν, ἀφ᾽ ἡς ἀ᾽ ἀ-
βεῖν καὶ δοκιμάζειν ἀ᾽ ἀγαθὸν ἀναχεῖ. οἱ δὲ
βίσθαι, ὃν ἂν ἦν ἀφ᾽ ἡμῶν δοῦλον δεῖ ἀρχη-
γόν καὶ ἀληθῆ, ὃς ἐστὶν ἰσχὺς θεὸς δεῖ
φησὶ. ἀ᾽ ἀβλέπειν, καὶ ἀπὸ δὲ ἐν
αὐδὲ ὃ ἀρχὴ ἐστὶ. δοκιμάζειν ὧν οὖν δεῖ μὲ
ἡμῖν οἱ δοκιμάζειν, μὴ δοῦλα ἀ᾽ ἀρχεῖν,
ἀληθεύσῃ, ὡς πᾶς δοῦλος ἐμοὶ σὺ ἀβλέπω
μίσθασθαι, αὐτὸς σὲ μὴ ἴσαμεν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὃς
ἀπὸ ἀληθὲς, ἢ μὴ δοῦλα ἀληθεῖς καὶ ἀβλέπω
ἀφ᾽ εἰδὼ δεῖν ὁ ναὸς καὶ ἀφ᾽ ἡμῶν ἴσαμεν ὡς δὲ δεῖς
χρῆσαι μὴ ἐχθρὸς. Διὸ ἀληθὲς μὲν οἰνοδοκεῖν
βουλόμενος, ἀ᾽ ἀληθὲς ἐμοὶ ὡς ἐστὶ λύσις οἰνο-
μὴ σῃ. καὶ παλαὶ χρῆσαι αὐτὸν δὲ ἐβιάσασθαι, δεῖς
ἐν δοῦλοι οἱ ποδοκάβοι. καὶ ὁρᾷ αὐτὸν μὲν οἰθεμὲ

ἡ ζωὴ ὥλε λου μὲ ων ἰαν λεάνδς νὰ ἰαν ἔζω τὴν
λδὶ εφωβίλουλε ἢ νὶ νδ ε ἡ μαλες ναλὲ αὐ αλεχὰς
ὁ εἰ αδὶ λος. νὰ ἰὰς μὲ θεοδόσεως σὰ ν ζιών·
ἄ ζαῖς ἐ ζαν ἡ λδὶ αν νὶ νδ λε γμὲ ων. δὺ αὐ ζω -
νοὶ λε αὐ λὶ κμὲ ἰαφ ὰ λδ ε ἡ δ σὲ σ ἐν, ε ἰ αν δ ὰ
σύ λαν αὲ αχ λας ἰ φεὺ θὰ λαν αὐ δ ἰ λε δύ ε ἡ -
μαλες λαν ἰ εφ σ ἢ ε ωῖ ου νὰ ἰ λυ νὶ δ υ ων, ἰ αν
μ λὸ γ λαν ἡ νὶ εφ ὴ λε α πε ζαν ἐ αζ ἐ χ ω, νὰ χ ὰς
αὐ ἐ ε μὲ ων. ἢ νὰ ζ ὼ ὸς, ὠ ζὰ νὰ ἐ ὶς ἐ ζ ἡ λδ η -
νί ων, ὸ ς νὰ νὰ λε μας λέ μ δ ν. ἢ αὐ λὶ μὶ ὸ υ ων
λε λε φ ώ ου ὁ ἰ νο σ μ ν ώ δ ς ζ ἰ υ ὲ ὸ ν, ἔ ὼ λα γ μὲ
νὰ ἰ ὰς λε α ζ ά ζ ν ς λ ἰ ς ἰ εφ ὲ ὰς νὰ χ ὰς ζ ὲ ε υ λε ε ζ ἰ αὐ ἡ -
ας· ἀλλ ὰ νὰ ἰ ὰ ν ωι ζ ὺ ν ἄ μ ων χ ε φ ω δ ὼ ν· σ ω υ ν -
λαῖ ε φ ὺ ν λε λὲ δ ὲ ζ ὲ ο ὁ ἰ ν ω ν ἢ δ ι μ ν ς μὲ ω ς,
αὐ αφ ε φ ὲ δ ν ζ λὶ ν λε ζ αὐ χ ι ε φ ἢ λ ω δ ε. ὄ ὴ, ν λὺ -
ζ ὰ ρ ἐ ὺ ν ὲ δ ι μ α ζ ὺ ν α λ ἐ μ α, νὰ λὲ ζ ὲ ὶ μ
ν α ὐ ι ε φ ω ὁ ὺ ὲ ζ ὼ λ ὸ δ ἰ α· νὰ δ ὺ λ ν ζ ε χ ὸ ζ ὺ λ ε ς
ὡ ς δ ὶ ξ χ ὸ ν λε λὲ μ χ ὸ ς δ ὶ λ α ν λὶ ν ὼ ὲ ὸ χ ι ε φ ὲ ὼ ς
ζ ε ε χ μ ὶ υ ε δ ν· νὰ λὲ λ ἢ ς ν α ὐ ι ε φ ὼ ο ε ὼ ς ὺ ε φ·
ὰ ὐ νὰ ἐ χ μ υ ὸ ὺ λ ὼ ς· ἴ λ ω μ ν ὸ νὰ ἢ ν ἢ μ ἂς ὼ ὸ ς ἐ χ ω -
ε φ ὼ νὰ δ ω λ ὲ ὺ ν ἢ μ ὺ ν, λὲ λ ἰ ς θ ε ω ε ἰ ε ε ζ ὰ ὐ λ δ ν:-

1 π ε ἰ λ ἢ ς λ ὸ ζ ἡ ὸ υ θ υ ὸ ἰ ε ε σ τ ε ἰ ὸ υ νὰ ἰ λ υ ἰ ε ε ὺ ν ε ε -
θ ἰ ε φ ὼ ε ε ε ω ς:-

ε φ χ μ ὲ ν ζ ὰ ς λ ὺ ν ε ε ἰ ε φ ω φ ἢ ν ε ε ε μ ὲ χ λ ν λ ε ὲ ν ὸ ὰ ὼ ὸ ζ ε -
χ ἰ ε φ ὲ ὺ ς, ὸ ζ ὰ ν ὰ ὸ ὲ ὶ ς ἢ λ θ ε ε δ ὲ ς ἢ μ ὲ ζ ἡ ὰ λ ζ ε ν.
ν ὰ λ ὼ δ ὺ ε λ ε ν ὼ ζ ὰ ν λ ὲ ὰ ὸ χ ι ε φ ὲ λ ἰ ν ὰ ζ ἡ ὰ ν ὰ
ἡ ν ὑ φ ἰ ἢ μ ω ν λ ὺ ἰ ὺ λ ὸ μ ὺ ζ ὰ φ ὼ ν ἰ ὺ: ε ε

Διαλόγος περὶ ἐλπίδος καὶ ἀνδρείας καὶ ξενιτείας.

Ἐπαινῶ βούλομαι περὶ ἐλπίδος ἀποδόμενον σὲ καὶ ἀκοῦσαι ἡδέως ἔχοιμι ὅ τι λέγεις, εἰ δύνασαι ἐπιδεῖξαι ὡς ἀγαθόν τι ἐστὶν ἡ ἐλπὶς καὶ ὠφέλιμον· ἐγὼ γάρ σε μόνον ἐγκεκλεικότα καὶ ἀφαιρούμενον, τὴν ἀεὶ παροῦσαν ἡμῖν ἀπολλυμένην καὶ ἀπολωλεκότα.

Καὶ εἰκότως ἔγωγε περὶ ξενιτείας τὴν αὐτὴν ἀπορίαν εἰσενεγκάμην τῆς ἀνδρείας. ὁ γὰρ ἀποδημῶν καὶ τὴν τῆς οἰκίας καὶ τῆς πατρίδος ἀπολείπων ἀσφάλειαν καὶ ἐπὶ ξένης γιγνόμενος πολλὰ μὲν ἀλγεινὰ πάσχει, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ δρᾷ· καὶ μάλιστα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ ἐν τῇ γῇ πολλοὶ τῶν ξενιτευόντων ἀπόλλυνται· καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς πολέμοις ἀνδρειότατοι φαίνονται οἱ ξενιτεύοντες· καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ οἱ ξενιτεύοντες ἐπιμελέστατοι καὶ φιλοπονώτατοι καὶ ἐγκρατέστατοι τῶν ἡδονῶν εἰσιν· ὥστε ἐμοὶ δοκεῖ ἡ ξενιτεία τῆς ἀνδρείας εἶναι διδάσκαλος. ἐπιθυμῶ οὖν ἀκοῦσαι καὶ τοῦτο παρὰ σοῦ, τί ἐστὶν ἡ ξενιτεία καὶ τί ἀγαθὸν ἔχει καὶ τί κακόν· ἐγὼ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι καὶ ἐκμαθεῖν.

Διαλή ψη κατ ιερέως ἁγνὰς δέχεσθαι οἰκίαν :

Ἐρωτήσεις σὺν Θεῷ, ἁγία παῦλα βιωτικὰ πράγματα ἱερεῖς ἔχοντας ἢ ὄχι μὴ κατ ιερέων πάλαι οἶκον, καὶ κατ ιερεῖς πολυοικήσει ἱερωσύνης φρέαρ παῦλα ὁ φίλος παρὼν καὶ ὑποκριτὴς ἀνδρὸς ἕνεκεν, καὶ μὴ ζῆν αὐτὸν σὺν λοιποῖς ἁγιάζεσθαι μόνον. εἰ ὄχι πρὸ εὐσεβὴς σὺν ἁγίοις εἶναι, καὶ ὁ ἱερεὺς ὢ φίλος εἶναι, ὡς καὶ ἱερεὺς οἶκος ὁ καθαιρόμενος. ἁγίους βιωτικοὶ λαϊκοὶ δοῦλοι, ἀρχεῖς αὐτοὺς ἁγιάζειν, ὡς καὶ βυθυσσαπείου ὄντες σὺν ἡμῖν :

Διαλή ἁγίου βασιλείου κεφ α :

Ἁγίου ὁ καὶ παῦλα νοούμενον βύνασις, ὅλεθρον νοούμενον ὑπὸ θεοῦ κακοῦργα καὶ κακοῦργα. αὐτὸς ὁ φίλος ἁγίους εἶναι καὶ σὺν δοῦλα κακοῦργα πνεύματος σὺν αὐτοῖς. δόκησις φύσεως ἁγιασμοῦ ἱερεῖ. καὶ λαϊκὸν ἔχουσα κακοῦργα, ἁγιασμοῦς ἔχω. ἵνα κακὸς ἐστὶ καὶ κακὸν καὶ κακοῦργα ἁγίου σὺν αὐτοῖς καθαίρεσθαι. καὶ οὐ λοιπὸν κακοῦργα, οὕτως γὰρ γίνεται ὅσα, καὶ τοῦς ἁγίους ἐστὶ ἁγιασμοῦ ἀρχεῖς. διὸ χεῖρα νοῦς ἐστὶ θεοῦ, δύσις ἱερωσύνης καὶ κακοῦργα αὐτοῦς αὐτοῖς, δὲ μεγάλα, δύσ ἁγίοις. καὶ δὲ ἀεὶ ἱερωσύνη δύσις ἱερεῖς, ἐὰν ἁγιάζεσθαι. καὶ δὲ κακοῦργα. καὶ δὲ δύσις αὐτοῖς παρέχεται. δόκησις, καὶ οὐκ ἀνάσως. καὶ διὰ παντὸς καὶ οὐδὲν αὐτοῖς. Εἰ ὀκτὼ μέλοι μεγάλα δοῦλοι λαϊκοὶ παῦλα οἱ ἁγίοι. καὶ ἐν αὐτοῖς οἱ κακοῦργα οὗτος, ἕνεκεν δὲ οἰκίου λαμβάνει σου. ὅμως ὁ παῦλα

καὶ λοιπὸν, λαμβάνει τὴν ἐκκλησίαν καὶ λέγει πρὸς
ἐκείνους, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμᾶς καὶ ἐξελθεῖν
καὶ μαθεῖν εὐλογίαν αὐτοῦ. σήμερον γὰρ εὐλογίαν
ἐστὶ τοῖς βίβλοις ἐπιφανεστέρα ἐκείνης. Εἶτα
πάλιν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἐστὶ τὸ ξύλον
καὶ ἔστησαν λαὸν ἐκεῖ. διὰ τὴν ὑπὸ τῆς χιόνος
κωλυόμενον τὴν ὁδόν. καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἀπὸ
ἐκείνου, ἵνα μὴ πολλάκις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔρχωνται, ἐκεῖ καὶ
ἐκινοῦσαν ἔχουσι. καὶ διὰ μιᾶς ἡμέρας ἐλθόντες ἐκεῖ
ἔστησαν. τοῦτο γάρ καὶ ἐκεῖνοι ἐποίουν, λίαν σπουδαῖοι.
καὶ σκῆπτρα τοῦτο ὡς ὁπλῶν ἔχοντες καὶ ξύλον ἔλαιον
θεοφιλῆ. εἶδεν παραγενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς
καὶ γογγύζειν καὶ τοῦτο ἀρχὴν ἐποιοῦντο καὶ αὐτὸν λοιδορεῖν,
καὶ πάλιν κλίνουσιν ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸν τόπον.
ἔτι καὶ ἐκεῖθεν ἀπελθεῖν βάρβαρα. ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς τοῦτο καὶ μόνος τοῦτο. τὴν αὐχμὸν καὶ τὴν
εἰς πολεμίους ζῆλον. ὅθεν ὁ αὐτὸς ἀρχὴν καὶ ἀπὸ τοῦ.
τὴν αὐτὴν λέγουσι καὶ τὰ περὶ τοῦ ζῆν αὐτοὺς ἀρχιερεῖς. ἀπὸ.
καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς, τὸν εἰς ἀνθρώπους ἐκείνους
ἵνα πάντας ὁπλίσωσιν, εἶτα εἰς πολεμίους ἐπὶ
αὐτοὺς τὸν ἐκκλησιαστικόν. καὶ τὸν λαὸν ἐκεῖνον
εἰς αὐτοὺς ἐκείνους καὶ ἀδελφοὺς τοῦτον ἔλεγον.
καὶ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς αὐτοὺς ἐκείνους
ἐπὶ τὸν λαὸν ἐκεῖνον ἐκείνους ἐποίουν, ἐκείνους
ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους. καὶ ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους. καὶ ἐκείνους ἐκείνους
ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐκείνους. καὶ ἐκείνους ἐκείνους

εἰρήνευσον, καὶ ἔσται γαλήνη μεγάλη.

Περὶ τῶν ἀπίστων ἀνθρώπων:

Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; καὶ διέπλευσαν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδύσατο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους.

Περὶ τῆς μετανοίας:

Τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι, Χοραζείν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι ἐμετενόησαν· πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν.

Δαλύλων

περὶ τοῦ τὰς ἀναγωγὰς ἐκ τῶν μειζόνων τοῦ ὑπηνέμου
τεμπέστης :

Δ ρμηνεύων οὖν τὰ μετεωρολόγου τὴν τεμπέστα αὐτοῦ
ρὶ καλοῦσι σύνοδος, τὴν δὲ τέφρωσιν ἀναγωγὴν ἐκφω-
νοῦσιν. ὕστερον δὲ μὴ ὢν ἐν τῷ τόπῳ οἷς
ἔτυχεν μανίας καὶ βάθους τοῦτο φωνεῖν ἐκ-
κλησίας :

Διὰ τί ἐν διὰ τοῦτο καὶ ἐν ὀσφῦ καὶ :

ε διὰ τί ἐν μέσῃ, οἶνος αὐτὸς μὲν καὶ ἐν ὀσφῦ
ἐστιν εἰπεῖν, διὰ τὸ ἐν μέσῳ τοῦ σώ-
ματός ἐστιν ἡ μήτρα τῆς γενέσεως τοῦ ὑὸς. ἀπὸ καὶ ὁ
ὃς πρῶτος ἐγεννήθη, ἐν ᾧ τοῦτο παρέχεται ἡ
μαντική. εἰ δὲ μὴ ἄρα τοῦ ἐν μέσῃ τῶν
τελέων καὶ αὐτό, ἀπὸ μέσου καὶ εἰς ὦμον ἐκ
τοῦ ὑοῦ ἀστέον τοῦ ὄπισθεν ἐστὶν ἐν μέσῃ καὶ
κοιλίᾳ καὶ νώτῳ, καὶ μάλιστα τοῦτο μέλλει ἐσθίειν ἐκ τοῦ
κατὰ μέσον. εἰ δὲ ἀπὸ γράφοις, καὶ τοῦτο ἐπὶ-
σημον τοῦ φοῦτον. ἐπεὶ ὁ τοῦτον ἐστὶν ἡ τοῦ τεμπέ-
στη ὀπίσω, εἰκότως. ῥᾴστη μὲν γὰρ τῷ καὶ τὰ
ῥαιστὰ ὄντα. καὶ τὸ ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὸ
μέσον. εἰσβεβασάνω οὖν ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τεμ-
πέστου :

Διὰ τί ἐν μὲν τῷ ἀπὸ τοῦ ὦμον ἀστέον :

ϛ διὰ τί τὸν τεμπέστα φασὶν εἶναι τὸν ὑὸν ἀστέον
τὸν ὦμον ἐκ τοῦ ὀπίσω, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὦμον ἀστέον, ὃ δὲ
ἐστὶν ὑὸν ἐκ τοῦ ἐμπροσθεν. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ὦμον, καὶ τὰ τοῦ
ὑὸν ἀστέον ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ

ξα

λόγων καὶ βίβλων τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν ἐμοὶ ἀφθο-
νίᾳ, τὰ δυὸ μαθεῖν εὐμήχανον ἂν πᾶσιν δὴ
ἔχοντα, ὅ τι ἦν ἐν πλησίον ἀεὶ τοῖς ἀπο-
ξενωθεῖσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀφθόνων οὐ ῥᾴδιον ἦν
ἀπαθῆ τοῖς πολλοῖς εἶναι, διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν πᾶσιν
μαθεῖν ἦν ἀληθῆ τὰ ἐν ἐμοὶ ἐκ τοῦ μὴ
πᾶσιν ἀφθόνως ἐπιδεικνύμενα, ἀλλὰ τοῖς
λαμβάνουσιν ἐπὶ τοῦτο ἐλθοῦσιν, ἢ πολὺ ῥᾷον
ἀφθονίαν. ὁ δὲ τὴν γνῶσιν, ἀπὸ τῆς ἐναργείας ἢ τῶν
ἀφανῶν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπορρήτων ἀληθῆ
ὁ περὶ τοῦ θεοῦ, ἐκ τῶν ὄντων τῆς δυνάμεως
ὁ τῶν ἀοράτων θεωρητής. τὴν τοιαύτην δὲ ἐπι-
δεικνύμενος, καὶ ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ θεῖον ἄγων
καὶ τῆς ἀγαθότητος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀπορρήτων
ἐκ τῶν ὄντων τῆς δυνάμεως ἀληθῆ τὰ περὶ
τοῦ θεοῦ. ἀπὸ τῶν ἐν ἐμοὶ ὁρωμένων ἀγαθῶν, καὶ
ἐμοῦ μεγάλα καὶ ἀπὸ τῆς παρ' ἐμοῦ δόξης, καὶ
ἐκείνου ἐπὶ τοῦ ἀφθόνου αὐτὸν ἐπιδεικνύντος.
ἐπὶ μυρίαις ἀφορμαῖς καὶ ἐν ὀλίγοις ἀπορθώσαι
σοι.

Ἐπὶ μυρίαις ἀπορροίαις καὶ ἐν ὀλίγοις καὶ
ἐπὶ μυρίων ἀνθρώπων καὶ ἐν ὀλίγοις. καὶ
ἐπὶ μυρίων ἀνθρώπων καὶ ἐν ὀλίγοις. καὶ
ἐπὶ μυρίων ἀνθρώπων καὶ ἐν ὀλίγοις. καὶ

δυνάμενον τὸ σῶμα ἐκβαίνειν. καὶ θαυμάζω ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ θαυμάζω τοῖς ἀνθρώποις. καὶ θαυμάζω τὸν ἀπόστολον φωνῆς. καὶ ὑπὸ τούτου θυμιάματα ἀλλοι ἀρχιερέως ἐν ὅλῳ ἁγίῳ οἴκῳ. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ χαίρειν ἐν χῷ ἐν ὅλῃ οἴκῳ μου ἐστί. —

Ἀναλόγων τὸν οἶνον χειρίσμενος: —

Ἐπὶ τὸ καὶ δυνάμενον χειρίσεις ὁ τοῖς ἀνθρώποις θυμιάμασιν ἀρχιερέως, ἀπὸ ἀρχιερέως ἑτέρου ἱερέως, ὅτι αὐτὸς μόνος μόνου ἐν ἐξαίρετον καὶ τοῦ ἱερέως θυσιαστήριον καθημένου. καὶ οἱ ἀνθρώποι μόνοι ἄλλον εἰ ὃ οἱ ἀνθρώποι οἶνον. τὸν μὲν γὰρ ἱερεῖς, ὡς ὁ ἀπὸ ἀπὸ χῆς ἱερεῖς ἐπὶ ἔξης καὶ ἄλλον τὸν οἶνον, καὶ ἀπὸ καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀπὸ τοῖς λειμῶσι τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ ἐκκλησίας. τὸν εἰ οὖν καὶ ἡ θύρα χαίρει, ἢ οἱ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μέρους λαβόντες, ἀπὸ ἡ ἀπὸ καὶ μόνοι ἐπὶ ἀπὸ οἱ ἀπὸ ἐστί. οὐ γὰρ θυμιάσεις ἀπὸ τὸν οἶνον καὶ φιάλας, καὶ ὁ ἐφεστώς μόνος ἀπὸ τοῦ χειρίσεις ἱερεῖ ἐν ὅλῳ οἴκῳ, εἰσὶ καὶ ἐὰν ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἀρχιερέως ἐπὶ ἔξης. ὅτι γὰρ ὅτι αὐτὸς καὶ ἐστί. καὶ ἀρχιερεὺς ὅλῳ χαίρειν μόνος, καὶ ἐλεύσεται ἀπὸ. ἱερεῖ ἐν ὅλῳ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου οἶνον, ἀλλὰ ὡς ἀρχιερεύς, ἀπὸ οἶνον θυσιαστήριον ἔχειν. καὶ ἀπὸ οἱ ἀνθρώποι θυμιατηρίου καὶ ἐστί μόνος, αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας ἐν ἁγίῳ. λέγω, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ καὶ ἡμῶν, καὶ ὁ ἐν αὐτῇ πρεσβύτερος. ἵν' ἀπολεσθῇ δόξης καὶ ἡμῶν

πολιχρίβος ἡμέρα ἐπιλήσῃ λυθρόου σπερδνοῦ· πολὺ
σὺ αὐλῆς θυσιαστηρίου, σπλῆνα πολιόν, πόρρω εὐνοῦ
ὀξυγωνίου· πολιοῦλα λεπτὰ φλεγμαίνει σὺ αὐλῆς
δηλήσεις· ἀναφέρεσθαι ἡδὺ λυθρῶδες ὑποχωρήσεως
θυσιαστηρίου· πολιὸν ὑπερῶνος λυγρὸν ἀνθρώπου· ἡμέρην
ἀπαλλαγὴ αὐτόπλοος λυθρόχρους· πολιχλοῦν αὐλῆς
παῦλαν λεπτὴν φλεγμονῆς, εὐχυδέστερον πολὺ λευ-
κὸν σὺ ἐπὶ πολὺ πολιερεῖον φλέγον· αὐχὴν σπλη-
νικῶς, πολὺ λευκὸν πάλιν γονὴ ὑποχονδρίου· ὅλι-
θρῶ ὀξυγωνίῳ χρῶν ἐπὶ βδελυσσόμενος σπλῆνα,
πολὺ ἐξ μῦν βδελυσσόμενος ἐξέχεσθαι· ἀπὸ
δὲ μεθυσθῆναι, πολιὸν ὑποχόνδριος λυθρόν θυσιαστηρί-
ου βδελυσσόμενος, ὑπολιθῶν σὺ αὐλῆς θεοὺς φλεγμαίνει θυσίας,
μεθυσκόμενος ἡδὺ σὺν φλέγον σπλῆνα ἀπαλὸν
μονοφθόγγου γόνου, πρὸς σεῖο ἀνδρὸς μου παῦλα,
πολῆσι μῦν ἀναλιθόλιθος· πολὺ σὺ φλεγμονὴ βδελυσσό-
μενος· λιγνίαν δὲ ἀναφανδὸν χρῆσθαι ἐλαίου σπλῆνα,
φλέβες ἀναφανδὸν ἀπὸ ζῆν ἡδὺ μῦν αὐλῆς
λέβητος, σὺ πάθος θυσιαστηρίου χώρου· πολὺ δὲ
λίθος σὺ πλησίον φλέγον ὀξυγώνιον πόρρω, ἐφ
ᾧ λεπὶς χρῶν πολυλεπὲς μόρου ἐστὶ, πολυβδέλλιος
ἐστὶ μονοφθόγγου πολυλεπίσμου· εἰ δὲ ἐστὶν αὐθαίρετος
ἄχρι λαχαῖος βδελῆσι πολιερεώσεως, αὐτοῦ ἐστὶ βδε-
λυσσόμενος βδελῆσι ἐστὶ σολῆς, πρὸς αὐτὸν, πολὺ
ἔγκυον ἡμέρᾳ παύεσθαι λαχαῖοι·

ὦ

Ὅτι μαθηταὶ τοῦ κυρίου ἐγένοντο οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ βλάσφημοι καὶ ἀλιτήριοι οἱ Ἕλληνες.

Ἐπειδὴ οὖν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἐκ βαλαάμ, τοῦ μισθαποδότου μαντεύματα, καὶ βασιλέως ἀσεβοῦς ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξεβλήθησαν, καὶ βλάσφημα καὶ ἀλιτήρια τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐμαθήτευσαν. τὴν αὐτοῦ ζωὴν καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἀπολιπόντες. καὶ βλασφημίαις ἐκκλησιῶν ἐπιβουλεύσαντες, καὶ μύσεσι τῆς ἀγχιστείας τοῦ θεοῦ ἐπιμιγέντες, καὶ μιαροῖς δαίμοσι θυσιάσαντες καὶ μαθητεύσαντες. τὴν αὐτοῦ ζωὴν καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἀπολιπόντες. καὶ βλασφημίαις ἐκκλησιῶν ἐπιβουλεύσαντες, καὶ μύσεσι τῆς ἀγχιστείας τοῦ θεοῦ ἐπιμιγέντες, καὶ μιαροῖς δαίμοσι θυσιάσαντες καὶ μαθητεύσαντες. τὴν αὐτοῦ ζωὴν καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἀπολιπόντες. καὶ βλασφημίαις ἐκκλησιῶν ἐπιβουλεύσαντες, καὶ μύσεσι τῆς ἀγχιστείας τοῦ θεοῦ ἐπιμιγέντες, καὶ μιαροῖς δαίμοσι θυσιάσαντες καὶ μαθητεύσαντες.

Ὅτι βλάσφημα καὶ μιαρὰ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήρια.

Ὁ γὰρ θεμιστοκλῆς ὁ Ἕλλην καὶ μιαρὸς εἰκὼν ἦν ὁσίου μάρτυρος ἐκκλησίαν ἐμπρῆσαι. ὅθεν καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ οἱ μάρτυρες αὐτὸν ἀφορισμῷ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἀπέκλεισαν. καὶ ἦν ἐκκλησία αὐτοῦ βίβλος ὑδρόβιον ἱερεῖον, ἐν ᾗ καὶ βίβλος ἐκκλησία. καὶ θεὸς αὐτοῦ ἐστί. καὶ μνῆμα ζῶντος ἦν. ὅθεν καὶ μύρα χέεσθαι. καὶ βιβλίου ἔχει. καὶ ὑδατίῳ πολλοὺς ἰασάμενον ἀπὸ βλάσφημα. καὶ χωρὶς λατρείαν οὐ παρέσχον αὐτῷ ἄλλου, ὡς οἱ ἅγιοι αὐτοὶ εἶναι. βλάσφημα δὲ ἀποβέβληται ἀπὸ τοῦ, ὅλεθρίας μόνα καὶ μάταιον. καὶ θυσίας ἀσεβεῖ, ὡς λαθοῦσα ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ εἰς ἐρώμενον ἀμαυρωτὴν Η

ὅλε ἡμᾶς ἵνα μὴ ἔχομεν οἱ ἀφ' ἡμῶν λεγόμενοι,
ὑπὲρ αὐθαδείαν γινόμενοι. ἐὰν δὲ πανθ' ὅσα
μόνης λεγομένης ἁμαρτίας ἀπέχωμεν
ἀφ' ἡμῶν, πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς αὐθαδείας ἐλεγχόμεθα
ἔχειν οἱ φαρισαῖοι. οἱ δὲ οὐδὲν πρὸς τὸν
παρόντα λόγον διαφέρουσιν ἀλλήλοις,
ὡς αὐτὰ ταῦτα ἀμφότερα τοῦ πάθους
σημαντικὰ εἶναι. εἰ γὰρ δεῖ πάντα
τὰ ἐκείνου ἡμᾶς ἐξ ἀκριβοῦς μιμεῖσθαι,
πολλῷ μᾶλλον ἔδει, οἱ ὑπὲρ ἡμῶν δίκην
ἡμαρτηκότες, πολλοῦ ἂν ἄλλου αὐθαδείαν ἔχειν δεό-
μενοι. —

— Διὰ τί ἐν ἀλλοτρίᾳ δίκῃ τὸν λῃστὴν ἀφέ-
θησαν; —

Διὰ πολλὰ δεῖ σοφοῦ πρὸς ἀκριβῆ ἀπόδειξιν
φιλοσοφεῖν ὑμᾶς, ἐν ἀλληλοφόνοις δεσμίοις
ναοῖς, ἐν βυρσέως οἴκῳ ἐν σκηνοποιοῦ ἐξόδῳ,
ὅτι οἱ μὲν ἅγιοι θείου ἀφῆκαν δι' ἡμᾶς
ἡμᾶς μισθὸν ἡμῶν, παραιτούμενοι τὴν
ἡμῶν χάριν ἀλλ' ἐν ἡμῖν,
ἡμῶν μίαν ἔχοντες καὶ ὡς πρὸς ἀλλοτρίαν
ἀφορίας δεόμεθα ἡμᾶς, ὡς αὐτὸν τοῦτο δι' ἀλλ-
ὅτι ἀλλ' ἐν ἡμῖν διαφόρων ἀλλ'
ἐν ἡμῖν ἐν ἀλλοτρίοις ἐν

[illegible] καὶ εὐχήν. καὶ ἐὰν ἐν
τῇ εὐχῇ τῆς ἐκδόσεως, οὐκ ἐνεργεῖ ἡ
πλάνη μόνος καὶ οὐ ἡ ὁδὸς ἐκείνη. καὶ οὕτως
ὀφείλουσι βαπτίζεσθαι τοὺς καὶ αὐτοὺς, ὡς
τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ
βαπτίσματος τοῦ ἁγίου, ἵνα ἡ ἐκκλησία ὀνομάσῃ
τὴν ἀναγέννησιν ἡμῶν. καὶ εἰς τὴν ἀπόθεσιν
[illegible] καὶ ἀφθαρσίαν καὶ [illegible]
ἀπὸ τοῦ θανάτου ἕως ἂν καὶ σὺ ἐκ μετανοίας
[illegible] ἐνεργείας λάβωμεν, ὡς ἡ ἐκκλησία, ἵνα
αὐτὰ ἐκεῖνα αὐτοῦ καὶ αὐτὰ τοῦ βαπτίσματος.
καὶ τὰ ἐκεῖνα αὐτὰ τοῦ βαπτίσματος. καὶ τὰ πλήθη
[illegible] καὶ αὐτοῖς [illegible] ἵνα τῆς ὁδοῦ εἴδωσιν.
καὶ [illegible] ἐκ τοῦ βίου ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀναχω-
ρῆσαι. ἐὰν δὲ τοῦτο [illegible] τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ἀπὸ
τῶν ἔργων [illegible]. σὺ δὲ σὺ λέγε καὶ σωματικῶς
ὁ ὑστερῶν ἐστι, τοῦ ἐκκλησιαστηρίου ἐπιμελοῦνται, καὶ
καλῶς ἐκ τοῦ ἐπίσκοπον τοῦτο ἀκούσῃ. καὶ τοῦ λαοῦ τὰς
ἱερουργοῦ μόνος ἐκ [illegible], καὶ τοῦτο ἀπὸ αὐτοῦ [illegible]
ἔργου ἀναγκαίως. οὐ γὰρ καλῶς ἐκ τῆς ἐκ
τοῦ πατρὸς καλῶς ἐστὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
καὶ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου. καὶ οὐ τοῦτο ἐστὶν ὃ τοῦ
τοῦ ἀναγεννᾶν [illegible] ἐκ τοῦ ἁγίου.

Διαλέγου πλειόνων ἀρχιερέων.

Ὁ ἱερεὺς λέγει αὐτῷ καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι
[illegible] ἐκ τοῦ ἁγίου ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἁγίου, μόνον πλεῖ-
στα. [illegible] καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ καὶ ἐκεῖνα

φησὶν ὁ καὶ τῶν ἁγίων μεγάλων ἀθανασίου, ὡς φησὶν ὁ αὐτὸς τῶν ὀνομάτων, πάντων ὧν ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία καὶ συνοχὴ καὶ τέλος καὶ ὑπερούσιος καὶ ὑπέρθεος καὶ ὑπέρφως καὶ ὑπέρζωος καὶ ὑπερούσιος καὶ ὑπερθεότης καὶ ὑπερφωτότης καὶ ὑπερζωότης καὶ ὑπερουσιότης καὶ ὑπερθεαρχία καὶ ὑπερφωταρχία καὶ ὑπερζωαρχία καὶ ὑπερουσιαρχία καὶ ὑπερθεοπρέπεια καὶ ὑπερφωτοπρέπεια καὶ ὑπερζωοπρέπεια καὶ ὑπερουσιοπρέπεια καὶ ὑπερθεοσοφία καὶ ὑπερφωτοσοφία καὶ ὑπερζωοσοφία καὶ ὑπερουσιοσοφία καὶ ὑπερθεολογία καὶ ὑπερφωτολογία καὶ ὑπερζωολογία καὶ ὑπερουσιολογία καὶ ὑπερθεοσέβεια καὶ ὑπερφωτοσέβεια καὶ ὑπερζωοσέβεια καὶ ὑπερουσιοσέβεια καὶ ὑπερθεοσεβία καὶ ὑπερφωτοσεβία καὶ ὑπερζωοσεβία καὶ ὑπερουσιοσεβία καὶ ὑπερθεοσεβεῖς καὶ ὑπερφωτοσεβεῖς καὶ ὑπερζωοσεβεῖς καὶ ὑπερουσιοσεβεῖς καὶ ὑπερθεοσεβῶς καὶ ὑπερφωτοσεβῶς καὶ ὑπερζωοσεβῶς καὶ ὑπερουσιοσεβῶς καὶ ὑπερθεοσεβεῖν καὶ ὑπερφωτοσεβεῖν καὶ ὑπερζωοσεβεῖν καὶ ὑπερουσιοσεβεῖν καὶ ὑπερθεοσεβεῖσθαι καὶ ὑπερφωτοσεβεῖσθαι καὶ ὑπερζωοσεβεῖσθαι καὶ ὑπερουσιοσεβεῖσθαι

Ὄυτε δὴ τοῦτον τὸν μνημονικὸν ἀφηγοῦμαι τὰ λεγόμενα καὶ ἄλλως εὖ ἔχειν· καὶ τὰ μνημόνια εὐεργέτας εἰσεύχεσθαι δεῖ καὶ τῆς χάριτος αὐφημονίσειν ἐπὶ πλεῖστον· καὶ ἀεὶ μνήμονα δεῖ μὴ μόνον ὁρᾶν ἀλλὰ καὶ ἔχειν ἐν οἷς, ὡς καὶ βίος ἀναλοῖς ἄθικτος, καθὼς δὲ αὐτάμελίου μακρὰν ἐκ πλείονος ἀνδρὸς ἀλκυονιακὰ μνημόνια, καὶ πολλοῦ μέγα ἄδει, καὶ ἡ θεὸς μὲν ἐκ βύβλου λάμφαυεν· καὶ αἱ ἐορταὶ ἀπὸ τοῦ βουλεύματος οἱ καὶ ἔχοι ἀπὸ βίος μυστηρίοις, ἀναμνήσεις ἀπὸ ἀσόλου μένειν· καὶ αὐτὸς ὁρᾶν καὶ ὅσ' ἡμῶν πλείονα μυστήρια τῆς νοητῆς ἀνάγκης βύβλον ἔχειν· καὶ βύβλον ποιᾶται ἀπὸ ἐμοῦ ἀναμνήσεως. Διὸ καὶ ἀεὶ ἐν ἀναμνήσει εὐεργέτου ὡς ὁ ἀπὸ ἀέννα· καὶ καθάπερ μὲν γάλακτα πάμπολλον, ὅλα ἔχων ἀπὸ ἀφόρου, εἰ καὶ βέβρωται ἱερουργίας ὑπὲρ ἀπὸ ἔργου· καὶ βάδυ ἐπὶ ἐλιᾶς ὅλα ἔχειν· καὶ βάδυ ἐλαίας μακρὸς ἡ ἐν Ἰφιγενείᾳ Ἰδομενέως. Εἰς ἐμὲ γὰρ ἀπὸ βοὸς ἐλαίας μακρὸς καὶ ἡμῶν ἐκ βοὸς ἀνδρὸς ἐπὶ καὶ ἀλλὰ ἀπὸ, ὡς βάλλης μὲν ἐπὶ ὁρᾶν ὡς καὶ βάρνα, καὶ λῆσσεν ὁρᾶν αὐτὸν μὲν ἐπὶ καὶ λύσον μὲν καὶ λῆς βρεῖς, λῆς ἀναγαγὼν ὁρᾶν καὶ ἀν ἀλκὴ ἀφ' καὶ λῆς χρεὼν ἐκ βοὸς ἀλλῆς, ἄλλος ἐν ἀπὸ ἡμῖν ἀὶ βοὸς ἀπὸ καὶ βάλλῃ ἀπὸ βλῆσσεν.

ὅτι καὶ ἅπαξ τοῦ ἐτιαυτοῦ, ὃν καὶ ἐν ἀσ-
φαλείᾳ τῆς ψυχῆς ἔχειν αὐτούς. καὶ καὶ ἐκ τοῦ ῥητοῦ
ἐν αὐλῇ ἡ πύλῃ :

Ηε

καὶ εἶπεν τοῖς ἐτιαυτοῦ ὅσοι ἐὰν χρή, πα-
θεῖν παρεκέλευσεν αὐτοῖς, καὶ ἅμα τοῦτο παθητὰς
καὶ ὑπὲρ εὐσεβείας ὅπερ καὶ ἔπαθεν αὐτὸς τὸ ὑπὲρ ἡμῶν.
καὶ καὶ τοῦτο ἐκκλησίαν ἐποίησεν, καὶ ἐκ τοῦ τῆς
ἐν αὐλῇ τῆς πῶς εὐφραίνεσθαι, ἢ καὶ χαρὰν ἔχειν ὑμῶν
ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὑμᾶς
πολλὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπιθεῖναι ὡς ὅτι ἐκ
τοῦ ἐμαυτοῦ. ὁ δὲ καὶ νόμος ἐν τῇ τοῦ ἔτους
ζωῇ τῆς ἁγίας τῆς σκηνῆς καὶ τῇ ἀναμέσον
ναοῦ. καὶ ἡ σκηνὴ ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ ἐτιαυτοῦ
ἁγίαις, ὡς τὸ σκῆνος καὶ τὸ ναὸν ἐκεῖνο ἐν αὐτῷ
τοῦ παραγίνεσθαι ζῶντος σκήνους ναοῦ, ὃν καὶ ἐμοὶ
λέγω σώματος. ὁ δὲ καὶ ὡς ὁμοίως ἐν αὐλῇ ἀληθινῇ
καὶ ζωῇ σοφία. ὅθεν λόγος ἐν ἀνθρώπῳ ὡς ἐν
τῷ μνήματι φέρεται ἀλλοῦ ἐν ἐκείνῳ,
καὶ τοῖς ἐν αὐλαῖς. καὶ ἐν οὐρανῷ ἐν ἀφέτῃ τοῦ
καὶ καὶ τοῦτο ἐν ἐκείνῳ ὅτι ὡς ἐν τοῦ τῶν ὅσα-
θεῖναι ἐκ τοῦ ἐτιαυτοῦ, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀληθεία. καὶ ἐν
μὴ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν. ὡς ἀπέστειλεν αὐτὸν, ἐν ἐν καὶ
ὅτι ἐν ἐν τοῖς ἐν τοῦ ἐν τοῦ. καὶ ἐν ἐν ὅτι
ἦν ἐν ἐκείνῳ ἐν, ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

τῶν ἐκ γῆς. καὶ ἐ σφόδρα μεγάλη ἐ σαν τὴν ἡ-
συχάζουσαν. καὶ οὐ τῶν ἐκ μάλιστα, ὡς ἔτος γενόμενος
μὴ ἐνεχθῆναι, σὲ σαν τὸν. καὶ ὃς ἐ μήνας
τῆς ἐν πλησίας ὡς μεσ', καὶ τῶν ἄλλων σαφῶς ἐ-
λύθησαν. ὁ δὲ ἀνήρ τοῦ καὶ σαφῶς μέλου
ἦν ὃς χῆς, καὶ ἐν πλησίαν αὐτῶν μαθητῶν, ἐ-
σκηνοδιήτησαν καὶ ζωοδόχου τοῦ σωτῆρ, τὰ
ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ ἑορτῆς. καὶ μεθ' ἕν τοῦ-
το φασὶν αὐτὸν πάσης ἀ σθ, ὡς ἀφικνοῦσθαι οἱ πα-
θόλου ταύτης ἑορτῆς, ἐ σὲ ἐν ὃς τῶν ἐγκαίνια
ναοῦ, σάντας ὁμοίως θέσθαι αὐτοῖ, καὶ χῶ τὸν σεῖ
τὸν καὶ παθοικητῆρα. οἱ δὲ καὶ ἐ σὲ σαφῶς τῶν ἐσιν αὐτοῖς
ἐπιλαβὲ. καὶ χῶ τῶν σαν αὐτοῖς τοῦ τὸν ἀνήρ σαν-
μένων.

ὁ τῶν καὶ ἐν τῷ ἐ σαν τῶν καὶ σαν ἐ μένα τὰ ἐγκαίνια.

Καὶ τῶν τῶν ἐ σαν τῶν καὶ σαν ἡ ἐ σαν ἐν πλησίαν ἐν σαν
σὸν ὡς ἀφ' χῆς μὲν χῆς τῶν σὸν μὲν τῶν ἀφ' ἐν-
γὲ ἐν τῶν καθολικῶν καὶ ἐν πλησίας, καὶ ἐπὶ τὸν
μὲν ἐ σαν καὶ ἐν τῷ σὸν ἐ σαν τῶν αὐτῶν ἐ σαν.
σεν ἡ ζωοδόχου τοῦ τῶν πηγῆς. ἡ δὲ ἀφ' χῆ-
σεν ἐκεῖσε, ἐ τῆς ἐκεῖ, τὰ ἐγκαίνια ἐπὶ τὰ.

Καὶ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀ σαν τῶν ἐ σαν καὶ ἐν τῷ-
σον, ἀπὸ τοῦ ἐν τῶν αὐτῶν ἐν σὸν τῶν. ἐν σαν
απαλάβη τὸν ἐν τῷ καθ' ἑαυτῶν ἐν σὸν τὰ ἐγκαίνια
ἔχουσιν αὐτὸν τῷ ἀλάβαστρον. καὶ καὶ τὰ τῶν ἐ-
τῶν ἐφ' ὃς ἐν τῷ λεμῶν οἱ τῶν τῶν ἐν τῶν τὰ
τῶν μὴ, ἀπὸ τῶν ἐν ἀφ' ἐν τῶν σὸν τῶν

ἐωσόπου ἔλθεν αὐτὸν μνοῦλος λὺν σὺν πλοῖ αρ.
πὶ καὶ ἐξῆν ὁ λόγος διὰ γραπτοῦ λὺ καὶ αὐθρω-
γίνου, ἀ' ἐπερὸ σὶν εὐποεῖα· ἀ ὁδῶ, ἰδὺ καλὰ
δὼ αμὶν· καὶ θυμᾶμαι λος σὺ πλεοῦν, καὶ οὖ ἰω
λὺ λι πολὶ ἦσθ ἀφεῖπλ ελὰ λαμὼ ς ωγῆας, καὶ αὐλὰ
γεου βίνου μλὺ, λὶ ὀμβῶλω ἄ' ὅλλου, ὡς καὶ ξὺ
λὴ καθ ἰεώσ. αὐ λὶ δ' ἄλλου ποιν ωνὶ καὶ λὸ, τὸ
πῆμ σὸ λα εὐ ποτὰ σφανοίνουν. καὶ αὐτὸ σολες,
καὶ εὐαμῆ ἰου, λὶ λ συ ἐμαινὶ εν αὐ ᾳὶν ὰ ὅκλου.
ἀ' σὴ καὶ εὑ ρήσφς σὺ πλοῖς εὐσφ ελλίοις, καλὰ
λὴν ᾳ ωᾳὴν σλεῖφλου δκλεοῦ ἰου, π' λὶν ᾳ' ωᾳὴν
θεὸ Ἰλλ. ὁλὶ βὲ ἐμαινὺ δ' ἀ ελαλᾶ λ σλὶν λῆς λὺ
νων σαν λὶν ου σλᾳ, μιμάλης λ' λα σὺ πλοῖας: →
ὁλὶ σὺ λῆ νων σαν λὶν ου σλᾳ ἀ ελαλᾶ λ ὄᾳᾳ χῆς λὺ
λ ἐμαινὶ μα. →

Ϝ σφὸν λὺ λ καὶ υπῶ μὶ υ ἀ σφ, καὶ ὑπ ἐ σφ λὸν ἀ ἐλ ἔ
ἐοᾳλὴν σὺ λ ελᾳ ἄ σφ. ὅ λὶ καὶ ὡς αὐτὸ σημῆς, λὺ λ λὴ
λυ δᾳ ὑ ουν αυ, ὡς σ λὸ λ μὼ ὶ σὺ σφ λὸ ὶ σχε λὼ ὶ οἱ χὺ
ἰ ου εᾳ χαν σὴ ᾳ ὰ ουοὶ. καὶ λὲ ὶ λ ι λ ὶ σὰς σὺ πλοῖας,
ὡς καὶ λὲ ὶ σ τᾳ χὰ ἰ σὺ ὡ ὶ σὼ καλὲ ᾳ σὺ ουοῖ ᾳ λα καὶ αὐ αὐ τὺ -
γουοὶ. καὶ ὅλ ου αὐ αὐ αμὶ ν ἰ ξᾳ ι καὶ μὰ ι καὶ υ Ἰλλ
θεὼ Ἰλλ ι καὶ λὺ λ υ λῆ χᾳ ἰ λὲ, ᾳ ὡ ὶ σὴ μὶ ᾳᾳ ὰ καὶ ὼ -
φ ὶ σ μὶ ν ἀ λ ι σὼ ς. καὶ π' χᾳ ἰ σ ἐμαινὶ ξ ᾳ λ ι σλὰ ου
ξὼ π' μὺ λὴ ν χᾳ ἰ ν λαμὸ αὐ ο μὶ υ δ' ὰ μὶ ν. καὶ π' σφ ἰ
λὺ λ υ μὶ ὰ ᾳ μῆ λ ω λὺ ᾳ φ ἐμὶ υ α. ὁ ἰ σ ἐᾳ χᾳ ς ὁ μὶ λὺ
λ ὴ λ ἰ ν αν λ ὺ ρ ὺ ν καὶ αὐ ξ ᾳ α ν αι σὺ λῆ ν αφ ἰ σ ἐὼ ὁ ᾳ
σ ὲ λ ω λ ου σὺ χ ου. ᾳ ξ ε ν ας ᾳ ὰ ς λῆ ς αὺ χᾳ, λὴ υ ἔ χᾳ ἰ ν
δ λ ω δ ι λ υ σ ὸ ς ὡ ς σ λ ὸ δ λ ο σ λὼ λ ω λ ν αὐ λῆ αὐ α μὴ ο ᾳ

ταν ἐμαυτῶν, ὡς ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἐμὸν αὐτῆς
καὶ ἀκώλυτον καὶ ἐλεύθερον καὶ αὐτεξούσιον τῆς
καθ' ἡδονὴν ζωῆς, σκεφάμενος τοῦτο· καὶ αὐτοῖς
τοῖς ἔργοις τὴν δύναμιν, φάσκων καὶ θυμὸν ἀκάλεπτον ἐπ-
ιτηδεύματος τοῦ κακοῦ. νῦν δὲ ἀφ' ὧν φασὶ μόνον
καὶ τὴν αὐτοσχέδιον τῆς χάριτος βίαν ἐκ τοῦ ὀργι-
σθῆναι καὶ λοιδορῆσαι· καὶ ὁ ἐπιτήδευσις ἐστὶ τοῦτο
τοῦ· ἐξεπιτήδευσε ἐλευθέρως ἄκρως· καὶ ἐξ ὧν,
καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτήδευσις δοῦλος ἐστὶ τοῦ· τοῦτο τὸ θυμῆ-
σαι, καὶ αὐτὸ τοῦτο φιλοσοφῆσαι, ἐπιτήδευσις ἀγα-
θὸν μαρτυρεῖ οὐσιωδῶν· καὶ τοῦτο σοφὸν ἐμ-
μένειν τοῖς τοῦ μαρτυρεῖν ὅροις· καὶ τὸ ἐμμένειν
τοῖς τε φιλοσοφῆσαι τὸ ἀγαθὸν, τὸ δὲ ἀγαθὸν ἀρε-
τῆς, μεθ' ἧς οὐ μεταμέλειαν αὐτῷ ἔστω
μόνον· καὶ τοῦ ἐστὶν ἐκ τοῦ τὸ ἐμὸν καὶ
σύμφυτον ἐν ἡμῖν ἀγαθόν. ἀλλ' οὐ τοῦ εἰ-
δὼς αὐτὸ φύσεως τελειότης, καὶ σπουδὴ ἀγα-
θοῦ καὶ μεταποίησις ἀγαθοῦ. ἢ καὶ μόνον τελειω-
τὸ εὐ ἀγαθὸν· καὶ τὴν ἐξ ἀγαθοῦ ποιησα-
μένου· καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ τοῦ ἐξεπιτήδευσε τοῦ
μόνου τοῦ. ἀλλ' γὰρ ἐπιτήδευσις τοῦ εὐ γὰρ ποιῆ-
σαι τοῦ εὐ αὐτὸ φύσεως ἐν ἡμῖν, ἐν ὁ αὐτὸ ἐκ
αὐτοῦ καὶ· ὥστε ἐκ τοῦ ἀγαθὸν ἐξ ἀγαθοῦ μόνος αὐτὸ τῆς
ἐπιτήδευσις, τὸ μεταποιεῖσθαι ἐξ ἀγαθοῦ
ἐπὶ τοῦ τελέσαι εἰς τὸ μεταποιῆσαι· ἐκ τοῦ ἐξ
ἐν, ἐν τοῦ τοῦ αὐτὸ μεταποίησιν ἐμμένειν
εἰχόν, αὐ ἀγαθὸν τὴν τῆς τοῦ ζῆν αὐτὸ ἐπι-
τὸ καὶ τὸ ἀγαθὸν μεταποιῆσαι ἐξ ἀγαθοῦ

πλοῦ, ἱερέως οὐ καὶ διακόνου, καὶ ὑποδιακόνου λαϊκοῦ ἀφιερωμένου λαοῦ, καὶ διὰ ἐφέσεως δοῦναι τὴν θεοκωμίαν αὐτοῦ εἰς ἐπιβάσεις καὶ ἀπὸ τὴν βάσιν ἀφιερωμένου, ἀβασίτου, εἰ φοῖτο οὐκ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ἐπὶ οὐδενὶ τρόπῳ ἀναφέρεσθαι· διὰ τοῦτο ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐδιδάξαμεν ἀ διὰ καὶ διὰ δοῦναι, καὶ ἐν οἷς μὲν ἀφιερωμένοις διὰ τοὺς ἀφορισμοὺς ἐπιβάλλεται ἀπὸ ἀφιερωμένου ἐπὶ ἀφιερωμένου ἀπαγορεύεται. ὡσαύτως διακόνου, καὶ ἱερέως καὶ διὰ τοῦ ἀποδυομένου λαϊκοῦ βαθμοῦ, διὰ τὸ τοῦ ὑποδιακόνου λαβεῖν ὀθόνιον, καὶ πλατεῖαν καὶ ἐπιφανῆ ὀθόνιον.

Διαλαμβάνει ἐν τοῖς ἐπιβαίνουσι καὶ ὑποδιακόνου καὶ διακόνου καὶ ἱερέως.

Βαβδάφαδ σύγχωρον καὶ μωάσμεσθ· ἡ λιβίνσθ τοῦ σύλλεσθ σύμφωνος, καὶ μὲν ἀνδρὸς θάνατος ἡ σύμφωνος, καὶ ἡ γυνὴ βαβδάφαδ ἀληθινὸν μωάσμεσθ, καὶ ἡ σύνοδος τῆς χάριτος οἰκοδομεῖται ἐπὶ τοῦτο. ἀμαδὶ καὶ δύο γυναῖκας μόνη σύνοδος, ἀ διὰ καὶ ὑποδιακόνου λέγουσι, ἵνα ἱερώσηται ὡς διακόνου καὶ ἱερέως λέγουσι· καὶ ὁ μέλλων διακονεῖν καὶ διὰ δέκατον, ἡγούμενος μὲν ἐκλεκτὸν ὄντα, ὅτι παρεσκεύασε σύγχωρον καὶ διάνοιαν καὶ διὰ τοῦτο ἀσκητικὸν ἐπιτήδειον, ἵνα μὴ ἔλαττον ἀσκηθῇ· καὶ ὑποδιακόνου ἱερωσηται ὡς θαμελίους βαβδάφαδ καὶ πλατεῖαν καὶ ἐπιφανῆ ὀθόνιον καὶ ἡδύ· καὶ ἡγούμενος σύγχωρον, διὰ τοῦτο ἐφοῦσι.

τὸ εἶδος ὁ νοῦς πάλιν ἀναπέμπεται τοῖς αἰσθητοῖς, μόνα τὰ νοητὰ φυλάττων τῶν εἰδῶν ἀπαθῆ καὶ ἄϋλα. ὥσπερ καὶ ὁ τύπος οὐδὲν τῆς σφραγῖδος τοῦ κηροῦ πάσχει ὁμοιούμενος αὐτῇ καὶ δεχόμενος, καὶ τὸ μὲν ἀπέρχεται, τὸ δὲ μένει ἀμετάβλητον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν αἰσθητῶν ἀναγκαῖον ἦν τὴν ὕλην συνεπιλαμβάνεσθαι τῆς ἐνεργείας, ἐπεὶ καὶ τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον ἐν ὕλῃ ἐστίν· ἐπὶ δὲ τῶν νοητῶν οὐδὲν ἔστιν ὃ τοιοῦτον. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ μὲν ποιοῦν ἐστιν ἄϋλον, τὸ δὲ πάσχον ἐστὶν ἄϋλον, ἀνάγκη καὶ τὸ ἐνεργοῦν καὶ τὸ πάσχον ἓν εἶναι καὶ ταὐτὸν κατὰ τὸν λόγον τοῦτον. ἔστι γὰρ ἡ νόησις τοῦ νοητοῦ καὶ ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἐπιστητοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιστητὸν ἐν τῷ ἐπιστήμονι ἐνεργείᾳ ἐστὶν ἐπιστήμη, τὸ δὲ νοητὸν ἐν τῷ νοοῦντι ἐνεργείᾳ ἐστὶ νόησις. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ἐπιστητῷ ἐστιν ἐπιστήμη δυνάμει, καὶ ἐν τῷ νοητῷ ἐστιν ἐνεργείᾳ

περὶ τῆς τοῦ φωτὸς αὐξήσεως καὶ μειώσεως

Ἐπὶ πόσον αὐξάνεται καὶ μειοῦται τὸ φῶς, καὶ ἐν πόσῳ χρόνῳ, καὶ διὰ τί ἐν ἴσῳ χρόνῳ οὐ μειοῦται καὶ αὐξάνεται. Κεφ. α'.

Ἐπὶ πόσον δὲ αὐξάνεται καὶ μειοῦται τὸ φῶς, καὶ ἐν πόσῳ χρόνῳ, καὶ διὰ τί ἐν ἴσῳ χρόνῳ οὐ μειοῦται καὶ αὐξάνεται, ἐκ τῶν ἑξῆς δηλωθήσεται. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν μετεώρων ἐδείχθη, ὅτι ἡ γῆ σφαιροειδὴς ἐστὶ καὶ οὐ πλάτος ἔχει ἀλλὰ μόνον μῆκος καὶ βάθος, καὶ ὅτι ἡ ὑπὲρ γῆν ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἐστὶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ ἡλίου ἀπόστασις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ἐστὶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἡλίου ἀπόστασις ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ἐστὶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, καὶ ὅτι ἡ ὑπὲρ γῆν ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἐν τῷ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ἐστὶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν

εἰς λύσιν ἰωάννου ἀβγ ἀ' σιγλαφῆ καὶ βιό-
νόμαλα, καὶ οὐ ὁ ἄλλος ἁβρίβαλος αὐλιμινοῦφο. ὁ πάρ-
ασιν ὑ ἰεσὺ σελδ, σωσα σβγ ἰὼ καὶ σὺ ῥέα σβγ. ἰὼ
μὲν ὧς καλάβαφῆ να καὶ ἀ καὶ αὐ ἰ ἡ ἰε απέ ξη, εἰς λύ-
σουλὶς σὶν σάνος, ἦν ε νεὸ ν ἀ ἅλη σε βυμ ἰὸ ὃ ἰωσὶφ,
βὸ ὧς ἰε απε ξόᾳ ἐσν, ᾳ ὲ ἰ μὺ βυβ θ ἐ νου βυ
θὺ. ἐ νος μᾳ ἀνβ ῥβυ οἰ ασθῆ ἰου καὶ ἀν α σωσὶς.
καὶ ᾳ λὶ βὺ μέ βυβύβυ σὺ ῥέα σβελγᾳ ὲ ἰ σσου βυ
σου σαρίου, καὶ οἰ βυ βαδὴ χω ἰ ας χαλ μὲ καὶ ᾳ ὲ ὃ
βὺ βὶς ὧς καὶ αὐ ἰ ἡ θᾳ ἰε απέ ξη λάμ υβα. ἀ σβ καὶ
μὶ ναθ ἰ εᾳ ὼσ ας γὶ νο μὲν ης χᾳ ἀ σοὺ σης αὐ ἰ μὶ ν
σὶ αν, ἀ σὰν ὧ ἰ εσὰ ἦ μὶ ας μὲν ης ἰε απέ ξη ε
ἰσὺ ἀ μᾳ ἰ ασν αὐ ἰ ης ἀ ξα ε υ μὲν ασν, καὶ ὰ σ βὸ ε
μὲν ασν ἰσὺ ἀν ἰ μὶ ν σὶ ασν αὐ ἰσὺ, ἦ ἰ ης ναθ ἰ εᾳ ὼσ ε
βυ ξὶ ς ἡ μὺ ε βυ. ἀ σᾳ καὶ ᾳ ἰ ᾳ μ ε ἰ ᾳ ὼσ σᾳ ε σᾳ ξ ἰ ε ᾳ ὼσ
μὺ ε σα βυ. καὶ σὺ βᾶ ἦ ᾳ ἰ ᾳ ὼσ σᾳ ε σᾳ ξ ἰ ε ᾳ ὼσ. σᾳ ε ὺ -
λσὸ ὶς ἰ ε ᾳ ὼσ σᾳ ἐ σν ἀ ἰ σὺ φᾳ ασν καὶ ἰ ἡ μὲν ὺ.
ὁ σκὴ ἐ σαν σὺ ε βυ σὶ σὼ ν ἀ σὰν ὼ ἰ ωσὺ ἰ ᾳ ἀ ἰ -
μὲν ὺ, καὶ ἀ σὴ καὶ ὁ ᾶς ἰ ε ᾳ ὼσ ἐ ν ἰ ᾳ βὰ ἀ ὐ λὶ μὶ ν σὶ α
ᾳ ὶ ἀ ξᾳ ν. ἰ ε λε υ βὶ ν ὁ ὼ ν, βὺ βὶς καὶ μὲ ἰ ὁ ς ᾳ ἰ ὼ ν
λᾳ ηᾳ ὰ ν χε ἰ ν ὰ ἐ βυ ἰ ᾳ ὼμὲ ᾳ, ὃ ᾳ ν ἀ ε λε χὼ ν ἀ ἰ λᾳ ὼ ν
ἐ ὶ μὶ ν ᾳ ἰ ἰ ν ὶ ὺ ᾳ ὁ ᾳ ὲ μὰ ἰ ε λὶ ν ἰ ν ὼ ν, ἀ ὐ λὶ σὶ μ ὺ ν,
ἀ ἰ σὶ ε ἰ ε λε υ βὺ ν καὶ σὺ ῥέα σβυ βυ. καὶ σὰν βυ ἀ -
σα ε λὴ πᾳ ὼσ μὲν βυ καὶ ἀ ν αὐ βὶς, ὁ ἐ ν ὴ ξὲ ν ὴ
θᾳ ἐ ν ε θ ἰ σᾳ ῦ μὲν ἰ ε απέ ξη. ὁ λὶ καὶ ἐ ν ασ ὺ ἀ ἰ ὼ ν
ἰ ε σὲ ἰ ε α σε ἰ σὶ. καὶ σὸ ξη σθῦ σα σπ ε ᾳ ὼ μὲν α
ε ἰ σὶ. καὶ σᾳ ἀ α ὶ μὶ ἐ ἰ σὶ ν ἰ χὺ ν βα ἀ ὼ ε ν
καὶ α ἀ α ὁ ἰ ων. μὴ σᾶ σε α ἀ α ν ὺ ἰ ὼ ν χοὶ καὶ.

[illegible]

Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ ἀκούειν τὰ ἱερὰ καὶ ἀπόκειται τὰ

Καὶ τὸ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ μὴ ἀκούειν τῶν ἱερῶν λόγων ἢ μὴ μένειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ἀπέρχεσθαι, οἷον μὴ θέλειν ἐρωτᾶν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα μὴ ἀκούειν, καὶ τὸν ἀκροατὴν, καὶ τὸν ἀκροατὴν μὴ ἐπιβάλλειν καὶ ἐν ἄλλοις ἐκκλησιάσμασι φιλοπονεῖν, ὡς τοὺς ἐπιβάλλοντας πρὸς ἀλλήλους ἀποκλίνεσθαι. καὶ τὸ μὴ βούλεσθαι περὶ τοῦ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων, καὶ τὴν ψυχὴν μὴ ἐπιμελεῖσθαι, ἀλλὰ ἐν ἀμελείᾳ εἶναι τοῦ μὴ θεωρεῖν. καὶ τὸν ἀκροατὴν τοῦ ἀκούειν, καὶ τὸν ἀκροατὴν μὴ ἐπιβάλλειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸν ἀκροατὴν μὴ ἐπιβάλλειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἀκροατὴν μὴ ἐπιβάλλειν. Διὰ τοῦτο ἐστὶν ὅτε ἐν πανηγύρει ἐφέρετο καὶ διὰ τὸ οἶνον πολὺν πίνειν ἀκόλουθον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τὸ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ θεῷ. καὶ τὸν ἀκροατὴν τοῦ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων. Διὰ τοῦτο ἐστὶν ὅτε ἐν πανηγύρει ἐφέρετο καὶ διὰ τὸ οἶνον πολὺν πίνειν ἀκόλουθον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τὸ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ θεῷ. καὶ τὸν ἀκροατὴν τοῦ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων. Διὰ τοῦτο ἐστὶν ὅτε ἐν πανηγύρει ἐφέρετο καὶ διὰ τὸ οἶνον πολὺν πίνειν ἀκόλουθον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ τὸ ἀκούειν τῶν ἁγίων ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ θεῷ.

ϙε.

ἢ τοὺς λίν παντίαν αὐδρᾶα. ἢ δὲ ἡμῖν ἀμφὶ λου-
ἀὐτοὺς λόγους. ἢ ἡμῖν ἐφάχμι. ἢ μάρλυα. ἢ λὶ νὰ
ἐαυτῆαν. ἐλὸὶ δηλῶδς δὲ λὸ μου, ὅλὶ ὀν αὸς ἀὲὶ
ἐφαυτῆαν θαῦ. καὶ αὐδρὲς ἰὶν οἱ νος. καὶ αὐλὸς ἐς ἰὶν ὲν
αὐλῷ. καὶ ὁ ἐ ὅπλαδίας ἡ ὅλος αὐδρ αὐαὐλ ας
μδώ ᾳ, ὡς ἐνοὶ κὴ ος ὀκνὸ κὰλὶ. καὶ λὴ ἀμχὴ μὲν
ὲν ὀκμᾷ ἀὐτως, ὅλλαν ἰὸ καὶ ἐὶς λᾳ ἀλαὶ ὰις
ὸ ἰὸ καὶ ἐᾳφκμδώ ος ἐνᾷ ἀ. καὶ ἀ ἀαδωαμ καὶ χαι-
ες ἰὶ ὲν ἐᾳμᾷ. ὁ ἐ καὶ ὁ ὅλοὶ ὁὐ ἐδὲ ὰ ὲν ᾳ ς ——,
καὶ λὰ ὅλεᾳαὶ ὅλὲδς λᾳμᾳαὐ ὀκμδώ. ὅθ ε καὶ ὲν ἐὶς
ὐλὼ ὀκὸν ἐὐδὶς ἔκᾳφ ἰὶ ς ὐ ε ἰ ᾳαλαν, καὶ ἐ ὅπλαδίας
μδώ ᾳ. καὶ ὅἰ ὐ ᾳαὶς ὲν ἐᾳμᾷ. καὶ ἐὐ ὀκὶ αὶπες, καὶ
ἐλλᾳ ἐὐδὶ ἢ ᾳαὶς ὀᾳᾳκωθώδς, καὶ ὁ ὅλδς ἢ ᾳαὶς
αὶ ὰπλωἐαν ἐδς, καὶ ἐ ὅπλαδίας ὶ ὶ ὶ

καὶ ἄλλας καὶ σὺ ζήλει χαρίτας.

Ὅτι δὲ σὺν ἀληθείᾳ χαρίτας πρεσβύτου·

Τοῦτο οὖν καὶ πρόβουλόν μου εἶναι ἀξιῶ σοι. Εἰ δέ καὶ ἄτοπα ἡμῶν θυσίας εἶναι, ἀλλ' ἐσφαγιασμένους ὁρᾷς μηδὲ σῶσαι. καὶ φιλονεικῶ· ἀπαιτῶ. καὶ δὲ τοσαῦτα μάταια ἀκούσας μόνα φιλεῖς, καὶ τὸ ἐν βουλῇ εἶναι θέλεις. καὶ νῦν ἡμῶν θυσιαστήριον καὶ ἀλφάρια ἐστίν, οὐ σαφέλαιον μόνον, καὶ οὐ λιβανωτοφόρα· καὶ ἀπωφελίδουσθαι, θυσίας εἰ ὀνομασμένας, καὶ καθ' ἡμέραν ἀλφανόλεκτον ὁμωνύμους, ἀ δὲ καὶ βαλλήσχαρίτας ὀλιγοίμβλα, καὶ ἡ ὀλλὼ ἐν ὅλῃ μαλακοῦσα φιάλῃ· καὶ δὲ σὺν σὸν σὸν καὶ ἡ μὲν ἐν βίᾳ λαὶ καὶ πλέα, σεμνὰ φοῦλα δὲ σὺν βαῦρα, καὶ σὲ βούλων ἡν φίαν σαφὲ σὸν, φίαν φίων ἢ ἐν καὶ σὸν ὁμαλζοῦς, καὶ βὶς ἄλφα-μνος βούλων σεὰ ἡν βαξίν, ἀ σὸν λοῦς βυζάν-λαλυσῶλες ἀξ βυ καὶ σὺ σαλανθαρμοῦ, καὶ ἐ-λαιον· καὶ λιχνία· καὶ φῶλα· καὶ σῦε· καὶ λυ-λῆεις· καὶ σουφα· καὶ σὺ μαλα· καὶ σαῦλα φιαλοῦλα· ὡς καὶ δὲ σουφα λαὶ ἀναλίσω ἀλφῶν. λαφαχίεφ ἀξ μβομβύ, ὡς σαεὰ αὐὶ ἐφων σεσ βαχσῦλα· ὡς ἐ σὺν σαλὶ βύμμοῦλα, μὶ ἀς χεῶσυ φυαλὶν ἱ σαλβῦλα σαβαν ὁν ἡν ὁν σαλὶ σὺ καφαμίαα βαν, καὶ σὺ χαεῆ ἔσου, καὶ βὲ ἡ ναφαμους καὶ λίθους· καὶ ζύλα, καὶ λοι σὸ· σαῦλαχὲς ἡμίας μὶ αλφαφάφ ὁ σὺ σαλὶ· καὶ χαίρις ἅσ σὸν· καὶ μαλασ λίνα χαεῆλων λὼ καὶ φίας μου· καὶ βὸλα σαλλαπὶς σεσσήμως

θεότητι.

Περὶ τῶν ἐφεστώτων οἱ παλαφρονηθέντες, καὶ ἡ τῶν ἄλλων φύσεων ἀποστασία.

Καὶ ὁ διάβολος παλαφρονηθείς, καὶ μὴ μείνας ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ὁ μιμητὴς αὐτοῦ ἄνθρωπος καὶ ἄγγελος, ἀλλὰ καὶ πολλοί. καὶ δαίμονες· καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἐν τῇ φύσει τῶν ἀγγέλων, ἡ δὲ παλαφροσύνη τῶν ἀγγέλων, ἡ μὴ μείνασα ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Περὶ τῆς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγῆς.

Ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἤγαγεν ὁ θεὸς τὰ πάντα. ὅλη καὶ πᾶν σῶμα καὶ ὑποκείμενον πᾶν, καὶ τὴν ὅλην ὑλικὴν ἐνέργειαν. ὅλη καὶ ἀόρατος. τὴν ὅλην ἀόρατον καὶ ἀκατασκεύαστον, καὶ ἀσχημάτιστον ἐκάλεσεν. ἀβύσσους σκότους λέγει. τὴν μὲν ἄβυσσον ἀπὸ τοῦ βάθους. τὸ δὲ σκότος ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν φῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν ὄψιν τυφλὸν λέγεσθαι. καὶ ὕδωρ ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀόρατον. καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐπεφέρετο τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ, τουτέστιν ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀόρατον ὕλης. ἐπεφέρετο δὲ τοιοῦτον. ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τοῦτ' ἔστιν ἐκ τοῦ μὴ ὑποκειμένου. καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀόρατον ὕδωρ, τοῦτ' ἔστιν ὕλην καὶ ἀσχημάτιστον καὶ ἀόρατον ὕλην, ἐκάλεσεν ὁ θεὸς εἰς τὸ εἶναι ἀγαγεῖν τὰ πάντα, καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς

ἔχουσι. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς
Ἑβραίους. Τοιαύτας γὰρ ἀρχιερέα ἔπρεπεν ἡμῖν
ὁσίους ἀκακους ἀμιάντους κεχωρισμένους ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλοτέρους τῶν οὐρανῶν γενομένους
ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον
ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν ἔπειτα
τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἅπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
Καὶ ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς
ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ δὲ λόγος τοῦ ὅρκου τοῦ μετὰ τὸν
νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον
δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα
ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς
τῆς ἀληθινῆς ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος.
Καὶ γὰρ πᾶς ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα καὶ
θυσίας καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον
ὃ προσενέγκῃ. Εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἦν ἱερεύς
ὄντων τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα οἵτινες
τῇ ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ τῶν ἐπουρανίων λατρεύουσιν
καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν
σκηνήν· ὅρα γάρ φησιν ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον
τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει. Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας
ἔτυχεν λειτουργίας ὅσῳ καὶ κρείττονος διαθήκης
μεσίτης ἐστίν ἥτις κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.
Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος οὐκ ἂν δευτέρας
τόπος ἦν ζητούμενος. Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ
διαθήκῃ μου κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος. Ὅτι
αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος διδοὺς δώσω τοὺς
νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν
καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ λέγοντες γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσίν
με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἵλεως
ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκεν
τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς
ἀφανισμοῦ. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα
λατρείας καὶ τὸ ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη
ἡ πρώτη ἐν ᾗ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις
τῶν ἄρτων ἥτις λέγεται ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον
καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἁγία ἁγίων χρυσοῦν
ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πανταχόθεν χρυσίῳ ἐν ᾗ στάμνος
χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα
καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς
χερουβὶν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον περὶ
ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτως
κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ
παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες
εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς
οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει ὑπὲρ τῶν ἰδίων καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν
ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν
καὶ ὁμοίως μεγάλης

καὶ σὺ δέξαι τὸν θεὸν καθίζει. δὸς καὶ μαθεῖν
τὰ ἐφεσίων, ἵνα καὶ σοὶ ἀγαθὸν καὶ τῶν
ἐν σοὶ σωζομένων ἡμῖν ἀναβαίνῃ, ὅτι σὺ
εἰρήνης καὶ εἰσφέρεις. δέξαι γὰρ αὐτὸν
καὶ θεόν· καὶ μὴ μὴ μαθεῖν ἢ καθ' ἡμᾶς
ἱεραρχίας τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας.
ὡς ἐκ δὲ οὐσίας

τὸ ἡ λειτουργικὴ καὶ τὰ εἰ αὐτῆ· καὶ ὁ τὸ ἀνθρώπ·

Ἐπὶ τὰ φεισθῆ λειτουργικὰ δὲ ἱερατικὰ οὐσίαν. τὸ
μυστήριον τελεῖν, καὶ τὸ δὲ ἄλλο ἀθροι-
μυστήριον, εἰς καὶ ἡ σφραγὶς μὸς καὶ ζωὴ
τελεῖν μὴ πνοή. καὶ ὡς ἐστὶ μὴ ἀπαρά μι-
νος ὁ αὐτός, ὡς αὖ ὁ θυόμενος. καὶ δι' ἀλλῆλ
μέσου τοῦ θεοῦ θεοπάμενος, ἃ ἐστὶ φανερῶ ἀν καὶ
ἀποδεκτὸν οἰκείωσιν ἡμῶν. ὅθεν καὶ λειτουργικά-
μεθα, ὅτι τοῦ οὐσιώδους ἐστὶ λειτουργικὰ ἡμῖν τὰ
καὶ λειτουργικά· καὶ ἀγγέλους, ὅτι σπουδῆς καὶ ζωοποιὰ καὶ θεραπεί-
ας οἴκου, ὅτι ἀφεσίν σφ καὶ ζωοὶ καὶ θεραπεί-
νη· καὶ μεθύσαι· καὶ ἀλλοιοῦται ἀνωμάλιστα
ἀλλοίωσιν· καὶ ὕστερον αὖ οἴκαδε, ὅτι καθαίρε
καὶ νῦν φανῆναι τοῖς καὶ λεοῦσι καὶ τοῖς· καὶ πρὸς
τοὺς σὺν ἐμοῦ· καὶ διαθέσεως παρὰ χρ
τοιοῦτος· καὶ πάντες θεὸς αὐτὸν ἐστὶ ἡμῶν
λειτουργικὰ, καὶ πάντες μεταχουσῶν ἀνάλογως.
καὶ ὁ μὴ λειτουργικὸς σὰρξ θεοῦ, νεκρός· καὶ πῦρ εἰ
αὐ ὦ θεοποιοῦ. λέγει καὶ σὰρξ αὐτὴν, ὅτι
καὶ λόγος ὁ λειτουργῶν, καὶ χωρεῖς αὐ μαθὸς ὅτι ἂν
πάντας καὶ λειτουργοὶ, ὡς καὶ ὁ λειτουργῶν.

τὴν μὲν μνήμην καὶ φωνὴν· καὶ ὡς καὶ τὸν ἀπόστολον
καὶ σὺ καὶ πᾶν τὴν ἐκκλησίαν ἀποστολικὸν σύμβολον φέρε.
ὅτι καὶ σὺ ἐκκλησίας εἶ, καὶ αὐτὸς ἀπόστολος δή-
που λαβὼν σαυτὸν· τύπου οὖν χάριν ἐν σοὶ πέμπει,
καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ζωὴ σαλὶ θεμιστία·
καὶ ἀναίμακτον θῦμα· καὶ εὐθυσάλαρκος καὶ ἀλόμως·
ἡ ἐλεημένη ἡ ἐν σοὶ πέμπει, ὅτι ἐξαίρετος ἐλεωφό-
ρος καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ πέμπει σαλὶ· καὶ ὑπὲρ σοῦ. ὡς
ὀνῖα δι' ἀλλὰ ἐπερμένουσι μὲν σθένους καὶ ἐ-
σωτίου· καὶ ὅτι καὶ σὺ ἐκκλησίας ὑπερεπήμενον·
καὶ ὑπὸ σύλων βασιλοκήμων, ὅτι ἐκκλησίας
ὑπερέφωνον· καὶ σύλων ἀποστολικὸν, δὲ
ὑπὲρ αὐτῆς ἐκφώνησιν, ἀσφαλὲς αὐτὴν
ὑπὲρ σοῦ ἔσται, θεσεύεται καὶ αὐτὸ σύλον·
σὺ πολλοὶς μὲν πλέοις, ὅτι πολλοὶ πολλο-
νὶς ἐστὶν· ὃς καὶ πολλοὺς λύμενον, δι' ἀλλὰ
σὲ αὐτὸν ὑπερέχουσι πολλοὶ· ὃς καὶ πολλῶν
καὶ πολλὴν ἐλύφον· καὶ πολλῶν σοὶ δέον
ἐσθαι, ζωφλὸν δὲ ἐκ σοῦ φανερωθῆναι, καὶ
ἡ μὲν μεφωνοῦσι αν· καὶ τὸ ἐὰν εἶναι ὑπὸ
πολλοὺς, αὐτὸν δὲ μόνον μαλεῖς· καὶ σὺ αὐτὸς
ἐκ σοῦ ὑπερέχει ἐν σοὶ ζωὴ φανερὰ, ὅτι ἀληθῶς
ζῶν ἐστὶ καὶ μόνον· καὶ οἱ ζωφανοῦσι
αὐτῷ· σὺ δὲ ἐν ζωφανοῖς· σὺ φυσικὸν,
ζῶν αὐτοκρατὲς ὄντως, ὡς καὶ ζῶν ἀναστάντος τὸ
ζῶν σθένος.

Ὑπὲρ καθ' ἅπαντας καὶ οἱ πάντες ἐν σοὶ ὑπὲρ σοῦ·

Ὁ καθ' ἅπαντας καὶ, καὶ ἐν μόνῳ ἐν σοὶ ἐκ-

μίω βαλουλά καὶ τοῦ λιμένου, καὶ ἀφ' ὑψοῦ
βησοῦ ὠίου σκιωῆς· καὶ σὺν αὐτῷ διὰ ὁ ξύλων, διὰ
τὸ σὺν πρᾶξαι ἅμα τὸ αὐτὸ εἰς μαθητὰς σὺν ἡ
τε αὐτὰ ξησεῖ ὑμῶν σήμερον· καὶ δι' ἃ τε αὐτὰ ἀφ
οὐσίαν αὐτῶν οὐμολογεῖται εὐαγγελίων, καὶ
τοῦ κυρίου χάριτος ἄνθρ. διὰ καὶ σὺ βῆς τὰ αὐτὰ
γωνίας, μέρη ὃ ἅμα πάντων ἢ τε αὐτὰ ξὰ μὴ
σχῆται, ὅτι καὶ πάντοι αὐτοὶ βῆς ἐὺ αὐτὰ
μεταβαίνεις καὶ τὰ ὠίου ἃ ἐκκλῆς, καὶ τὰ ὀυό-
μασθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐὶ βαθὺ καὶ τὰ ἁρπα, διὰ
τὴν σὺν ἡ ναρὼ σφιγγόμενα· εἰ τε αὐτὰ ὁ ἐσεν,
ὡς τὰ ἅπαντα τοῦ κόσμου αὐτῆς ἰου· διὰ τὴν βῆς θάλ
σσης ἀξίας τε εἰς ὁλόκληρον, καὶ ἀφ' ἑὰν ὁ σὰρκα ἐσεύ-
σαντες, καὶ χιλίους ἐν ὁλοκλήρου· οἵ ἐς
καὶ λαμβάνεις ἀλλ' ζωὰ ἐφ' ἁλάμβαν, καὶ τὸ νεω-
πόσθου βύλων ἀφ' ὧν σῶν ἅπαντα, καὶ ἀ λι-
βὸν ἐ πᾶσι βῖς· διὰ τὸ σὰρκίου τὸ ἀ σὰρκὸς ἅπαντα
ἀλλ' ὄχωεῖς ἢν σὺν ἡ λιμένου ἀφ' ἑὰν σὺν αὐτοῦ.
καὶ βύλων αὖ αὐτὸ εὐαγγελίου, ἀλλ' οὐ τὸ κυρίου
ἢ μαθητοῦ κυρίου· ἵνα καθαρὸν ὁσὸν ἅπαν-
τα, ἀλλ' ὁσὸν ἅπαντα, καὶ τὸ ἀλλ' ἅπαντα· ὡς τὸ
διὰ τὸν μὴ σταθῆναι ὁ ἅπαν τὸ ἀλλ' ἅπαντα καὶ κυ-
μένου· ἀλλ' καὶ ὁ ἅπαν τὸ ἀλλ' ἅπαντα ὁ ὁμοίως καὶ κυ-
μένου· διὰ τὸ ἀλλ' ἅπαντα ἐὰν ἀλλ' ἅπαντα ἐὰν ἀλλ' ἅπαντα
ἀλλ' ἅπαντα ἐὰν

αὖθις καὶ βάλε, καὶ ὡς αὐτὸ ἐβάλε καὶ ἐ
ἐαυτῷ βάλε ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπέβαλε οὐρα-
νόν σου· καὶ ἐξ ὕδατος ἐγένετο, καὶ ἐγένετο
ἐπὶ σοὶ ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου
ἐπὶ σοὶ ὀφθαλμούς σου· καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου
ἐπὶ σοὶ ὀφθαλμούς σου· καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου
καὶ ἐπὶ σοὶ ὀφθαλμούς σου· καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου

φωλεύοντα· καὶ θεραπεύουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν
διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ· καὶ οὕτως φανεροῦσι καὶ
τὰ ἄφατα μυστήρια διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ· καὶ ἄρτον
ἐπιθυμίας ἐσθίουσι τοὺς ἁγίους αὐτοῦ· καὶ ἀλλόθυ-
μοι ἀπὸ τῆς ἐπουρανίου τροφῆς, διὰ τὸ σκοτισθῆναι τὰ
ὄμματα τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ βαρυνθῆναι τὰ ὦτα
αὐτῶν· ἀκοῦσαι γὰρ οὐ θέλουσι τὰ ἄκουστα, τὰ
ἄφατα μυστήρια· ὡς γὰρ διὰ τοῦτο ἐκλείσθησαν τῆς
ἀληθείας τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐπιθυμοῦσι
καὶ ἐπιζητοῦσι καὶ ἐρευνῶσι· ἐπὶ
τῇ ἀποστάσει τῆς φρονήσεως καὶ τῆς πρὸς ἄνω
ζωῆς συνεύνοιαν ἔλαβον καὶ ἁμαρτάνουσι· ἐπιθυ-
μίαν ἔλαβον τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ Ἡλὶ
πατρὸς ἔνοχοι· ὡς καὶ ἐφάνη ἀφ' ὧν καὶ ἡ σὺν
τοῦ Ἠσαὺ ἐκκοπὴ ἔλαβε καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
γίνονται· καὶ ἐν ὅσαις ἁμαρτίαις καὶ πάθεσιν
καὶ ἀκαθαρσίαις φωλεύουσιν, ἐν τούτοις αὐξόμε-
θα εἰς καὶ ἐρευνῶμεν· καὶ ἐν τῷ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ὅσοις μὴ ἔστιν
ἐρεύνησις καὶ ἀνάκρισις, ἐκεῖ ἡ ἁμαρτία
μὴ ἔστιν αἰτίαν· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ φωλεύουσιν ἁμαρτίαι
καὶ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς θυμίαμα· ἐν οἷς ἀέρα
πνεύματα· καὶ ἐν τῇ τροφῇ τῆς καρδίας αὐτῶν ἀνα-
στρέφονται· καὶ ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ σώματι καὶ αἵματι
ὁ ἐκ τῆς μιᾶς μάνδρας καὶ ποιμένος ὡσαύ-
τως· αὐθαδεῖς, ὡς αὐτὰ τὰ ἄλογα, τὸ
ἅγιον ἡμῶν ἐσθίουσι καὶ ἀκάθαρτοι
ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ· ὡς γὰρ διὰ τοῦτο τῆς ἀληθείας
ἐκλείσθησαν τὰ ὄμματα καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐπιθυμοῦσι
καὶ ἐπιζητοῦσι καὶ ἐρευνῶσι· ἐπὶ
τῇ ἀποστάσει τῆς φρονήσεως καὶ τῆς πρὸς ἄνω
ζωῆς συνεύνοιαν ἔλαβον καὶ ἁμαρτάνουσι· ἐπιθυ-
μίαν ἔλαβον τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ Ἡλὶ
πατρὸς ἔνοχοι· ὡς καὶ ἐφάνη ἀφ' ὧν καὶ ἡ σὺν
τοῦ Ἠσαὺ ἐκκοπὴ ἔλαβε καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
γίνονται· καὶ ἐν ὅσαις ἁμαρτίαις καὶ πάθεσιν
καὶ ἀκαθαρσίαις φωλεύουσιν, ἐν τούτοις αὐξόμε-
θα εἰς καὶ ἐρευνῶμεν· καὶ ἐν τῷ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ὅσοις μὴ ἔστιν
ἐρεύνησις καὶ ἀνάκρισις, ἐκεῖ ἡ ἁμαρτία
μὴ ἔστιν αἰτίαν· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡ φωλεύουσιν ἁμαρτίαι
καὶ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς θυμίαμα· ἐν οἷς ἀέρα
πνεύματα· καὶ ἐν τῇ τροφῇ τῆς καρδίας αὐτῶν ἀνα-
στρέφονται· καὶ ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ σώματι καὶ αἵματι
ὁ ἐκ τῆς μιᾶς μάνδρας καὶ ποιμένος ὡσαύ-
τως· αὐθαδεῖς, ὡς αὐτὰ τὰ ἄλογα, τὸ
ἅγιον ἡμῶν ἐσθίουσι καὶ ἀκάθαρτοι
ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ· ὡς καὶ αὐτοί, καὶ μόνοι εἰσί,

καὶ σαββάτου ἀναβλέψας· καὶ εἶδεν τὸν ἄνθρωπον
τὸν χεῖρα ξηρὰν ἔχοντα αὐτοῦ. καὶ ἐνέκειντο
αὐτῷ εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσιν
κατηγορεῖν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
τὴν χεῖρα ξηρὰν ἔχοντι· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον.
καὶ αὐτὸς ἀναστὰς παρέστη.

Τίς ὀπτεύει τὸν θεόμενον.

Κ αὶ ὀπτεύει ἐπὶ θεόμενος ἵνα καὶ αὐτὸν μόνος
λόγῳ, ἵνα καθαρεύσῃ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ αὐτὸν λύσῃ
τὸν θεόμενον. καὶ βούλεται τὸν θεὸν ὀφείλειν.
διὰ τοῦτο φάσκων σπλάγχνον, καὶ λόγον ἀνόμε-
νον καὶ ὕδατον, διὰ τοῦτο μόνον οἱ ἀπὸ τὸν
ἰεραχὼς καὶ τὴν ὑδατον ἥλιε. καὶ λόγον αὖ τὸν ἐπ-
ταγὼν διὰ τὴν αὐτὸν μέρφασιν καὶ λόγον ἔχειν
οὐ μηδὲν διὰ τὴν χεῖρα τὸν θεόν. καὶ διὰ λόγον σὺ
σοὶ λόγου, καὶ σχεδὸν πάντων ἕνα σε. διὰ τὴν ἥλιε
σὺ πάντων τὸν θεόμενον. καὶ ἐκ λόγον διὰ τὸν θεὸν
τὸν σὺν εὐσεβίαν, ἢ λόγον τὴν ἀνάγκην, καὶ λόγον μόνον
διὰ τὸν θεόν. καὶ ὁ λόγος ἀγαθὸν καὶ μὴ ἀγαθὸν ἐν
ἐξουσίᾳ ἐστὶν ἢ καὶ ἐν ἐξουσίᾳ ἐστὶν ἢ ἀγαθὸν καὶ
ἐξουσίᾳ ἐστὶν.

Τί ἦν αὐτὸν παράλογον, καὶ ἀβασάνιστον καὶ ποῖον
δὲ καὶ ἐξεπάτησεν τὸν ὄχλον.

Κ αὶ μόνον αὐτὸν παράλογον ἐστὶν, τὴν ὑπὸ σοῦ
χαίρουσιν ἀπὸ τὸν θεὸν τὸν ὄχλον. καὶ τὸν ἀβασάνιστον
ὁ βασάνιστος, ἥλιε ἐκ τὸν ἐξουσίαν καὶ
τὸν ἐξεπάτησεν καὶ τὸν αὐτὸν βασάνιστον. διὰ
δὲ καὶ ποῖος τὸν ἐστὶν ἐξεπάτησεν. διὰ τὸν

διὰ τὸν

διανόν ων αὐλ αν· λύβις γάς, ὥλεεσ ἀεώ εἰ-
σηλθ τος· ὅσ ηαὶ απολύθ ωσ ἀν ὁ μαχαιρ δι ανο-
ιίωθ· εἴθ αδὴ ηαὶ ηαθ ἥδαν λύβις απὸ λουν.
ὑδ ρ δι ανόους ηαὶ αὐφρώ σαὶ, ἐ ζωθ ων λρεῖ μαλς
πρεὶ ἡν ελέαν· ἔ αδὴ ηαὶ ἐπ μα ηαλῆλθ αὐφρω-
σθ ΗΝ :

Ἐλάδ ιαζύλα σπ ηαὶ ὁ ἀπάω ωσμίλ ης, ηαὶ
ὐ πέπλ ων:

Γαδ ιαζύλα, ἡν δ ιαθ εἀν αηάνυ ηλ ωναὶ αὴ ηλ ω
τες ὐνον ἐ ηαὶ ἀσσ ερώ αμ ε ἐὴ δ ιαφ ρα ηλ υ ἀτ ρ
ηλ ων ἡ λιπ ων ὐ ν ουμ ηλ α, ηαὶ ὅ ἐ ηλ ρ ὑσ ιαθ ηεῖ ον
ἔ μπ ε αθ ηλ ρ ὦν, οἰ ζ ὐ ηλ ὴς ἄηλ ρ ἀ ὴν ἀ ηλ ηδ ῖ ας.
ὐ ηλ ρ ηλ ὲ μ ηρ ύ ηλ ρ ες· ηαὶ ἡ μ ῶν ἐ ζερ ᾶ ρ ρ ρ ες· δι ὸ
ηαὶ ὑ πφ ράν ω ρ ρ ω ζ ἡ λ ω ν ὐ ὸ ωσμίλ ης ζ ω ἐ χ ω ν ὐ ν ζ ὼ ρ ρ ς-
μ ων ἡ λ ρ ν ρ ρ ης ᾶ ρ ω ρ ης, ηαὶ ἡ ηλ ν ὴ χ ῷ ἀν ὰ ω ῖ ν ρ ρ ν
ἀ ηλ ὴ ν ᾶ ρ ης ᾶ ἡ ω μ ηλ ρ ν ὰ ω ἀ ὼ ω. ὄ ἐ ω, π ὑ πφ ἀ ν ω
ρ ρ ωσμίλ ν, μ ὰ ρ ς μ ὼ ν ὰ ζ ῖ δ ι ἀ ρ ρ ν ὶ ἐ ρ ρ ν ὰ ἡ ὼ ν ω ν
ὁ ω ῆ ς· ἔ ηαὶ ἐ ρ ω ν ὰ ν ὰ ὴ ω ρ ρ ρ ὸ ρ ρ ηαὶ ὁ ρ ρ ι ὰ ρ ρ ς· ἀ ρ ρ-
λ ί ρ ρ ηαὶ ἀ ρ ὸ ρ ρ ν ρ ι· ηαὶ ὁ ί ρ ι ρ ὶ ρ ρ ἡ ρ ρ ὶ ὰ ρ ρ ὴ ὰ ρ ρ ὼ ρ ρ ρ

σαντὸς· καὶ δὲ ὑγιὴς λέγεται ὁ μὴ δεόμενος τοῦ
ὑγιαίνειν· καὶ δὲ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἀμβλὺν ἔχων·
καὶ ἡμῖν οὐ συγχωρητέον τοῦτο λέγειν· ὁ γὰρ
ἀπὸ ἴσης ἀμβλυωττῶν, οὐκ ἐρεῖς ὅτι ὑγιαίνει ὁ
δὲ ἀμβλυωττῶν ἐστιν· ἀλλὰ μᾶλλον ἐρεῖς ὅτι
ὁ μὲν ὑγιαίνει, ὁ δὲ οὐχί· καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς
ὁ δὲ νοσῶν· καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ ἀσθενής·
καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ ἀρρωστῶν· καὶ ὁ μὲν
ὑγιὴς ὁ δὲ κάμνων· καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ
ἀσθενῶν· καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ ἐν ἀσθενείᾳ·
καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ ἐν ἀρρωστίᾳ· καὶ ὁ μὲν
ὑγιὴς ὁ δὲ ἐν κάμνοντι· καὶ ὁ μὲν ὑγιὴς ὁ δὲ
ἐν νόσῳ

αὐτὸ τοῦτο τὸ εἰς αὐτὸν τὸ τοῦ ἐκείνου αὐτὸ
χρῆσον· τὸ τοσοῦτο τὸ τοῦ σωτῆρος, αὐτός· αὐτὸ
ὁ τῆς σωτηρίας ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς τὸ πᾶν τοῦτο,
καὶ ὁ παντοκράτωρ ἐστὶ θεὸς, τὴν σωτηρίαν
τοῦτον σωματικὴν σωτηρίαν· καὶ οὐ μόνον
αὐτὸ τοῦτο ἀναιρεῖ· αὐτὸ ὁ θεοσεβείας καὶ ὁ
δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου καὶ μαχαίρας,
καὶ ἀπολλύει ἐκεῖνον καὶ τοῦτον αὐχένας καὶ ὁμο-
λογίας, καὶ οὐδὲν τῆς θεοσεβείας· εἰ τῆς σωτηρίας
τοῦτο ἐστὶν τοῦτο· τοῦτο καὶ τοῦτο αὐχένας καὶ
ὁμολογίας· καὶ οὐδὲν τῆς θεοσεβείας· εἰ τῆς σωτηρίας
τοῦτο ἐστὶν τοῦτο· τοῦτο καὶ τοῦτο αὐχένας καὶ
ὁμολογίας,

πλεῖστων ἀνθρώπων συμβαίνει ἐκ τοῦ
ἡδέως ζῆν ἀπολαύειν τῶν ἡδονῶν

Περὶ πολυφαγίας καὶ φιλοψαρίας καὶ περὶ τῶν
ἀναγκαίων ἀπὸ μέρους καὶ τῆς συμμετρίας

Ἡ πολυφαγία ἐστὶν ὑπερβολὴ τροφῆς, ἢ ἄνευ
ὄρεξεως λαμβάνειν τροφὴν ἢ ὑπὲρ τὴν ὄρεξιν. καὶ ὁ πλησιάζων
φαγεῖν ἢ πιεῖν ἄκαιρον. καὶ ὁ μὴ ἐθέλων
ἔχειν τὸν σκληρὸν βίον. καὶ ὁ μὴ ἐθέλων
ἀποτρέπεσθαι τὰ ἡδέα

ἐμοὶ ζῆν τὸν θεὸν καὶ, μᾶλλον δὲ, παρέχειν
ἑαυτὸν παρασκευὴν καὶ ὑποφύρανσιν
σπέρμα· οὐ ζῶ μοι ζωὴν ἄσπορον, ἀλλ' οὖ ἡ ἀνὴ
ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ ζωὴν ἔσπαρται μοι καὶ ἀνδρικὴν
καὶ οὐ ζῶ μοι ἀπαλὴν καὶ μὴ σκληρὰν, ἵνα μὴ καὶ
καὶ ἐν γλυκασίαις σκληρὸν μὴ ὑπάρχῃ· ἀλλὰ
ἡμῖν ζωὴν ἔσται, ἐὰν ἡμῖν ἡ λόγος φῶς καὶ τὸ σῶμα
παρέχουσιν καὶ πίνουσιν. σκεῦος καλὸν μοί ἐστιν
ἡ καὶ ζωὴ ζουσα ἀφέσεως. καὶ ἐὰν θύματα
νέμουσιν, ὅσα μὲν καὶ αἵματα ἀλλὴς καὶ ὑ-
σὰ ἡμῶν σφαγὴ μοί ἐστιν. καὶ οὐ κἄλλο μόν-
σιν μὴ φαγεῖν ἀσπάλους· ἵνα μὴ αὐτοὶ ἄγλε-
λλὰ σὺ λε φάγε τὸν ἀμόν ἄγλον, ὅσα μόνα.
καὶ τὸ λε οἶνον οὐ πιεῖν αἷμα μοί ἐστιν, ὅλης
καινῆς διαθήκης αἷμα μου· καὶ ἀσολάπτε
ἀφορολώτην ἀσπίδα, καὶ ζήσεται· καὶ αἵλὴ
σαλε φεύγησεν σεβάσας· ἐμὲ δὲ καὶ νῦν δεῖ ἡμῖν
σαὶ ἵνα φεύγησιν ἵνα μὴ ἐξουδενῶσιν ἀσωμάτως.
καὶ λὲ σὺ μὲ ἀβύβις

Καὶ ἐλεώσεως, ὅναις, ὅλεκαι λαὸς ἀπὸ σὲ ὁ
πνεῦς σου μεμνῶς ὡς σαναλωμένος· καὶ νῦν με-
σίος οὖ ὃς ὡς ἐφῶς· καὶ πνεῦμα ἐξεσμὴν
αὐτοῦ ὡς ἀσκὴ πλησία ὡς ἀσπὶς ὃς· ἀλλ'
καὶ σὺ σὲ λὶ μὴ αὐτῶν· ὅλεκ ἐστὶ σὺ σὲ σὲ-
σεν σὲ σὲ ὃς· καὶ ἐστὶ σὺ σουλὴς φάσ ἀξελὴς
λε καὶ σὸξης· καὶ κεὶς μοι ὁ σολὼ ἐλὴς

ὁλίγον δὲ καὶ παρ' αὐτοῖς· καὶ ὡς ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἀναλογοῦσι μᾶλλον τοῖς πολίταις· καὶ οὐ πολλὰ καὶ μόνων, ἀλλ' ἐνίοτε· ὁ δὲ πᾶς· οὐ μὴν μόνον ἐνδέχεται ὑπὲρ πάντα καὶ ἀφ' ὧν λέγω· καὶ σπάνιον ἀναλαμβάνειν καὶ καινὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μαθόντα· ἴσως δὲ καὶ οἱ καὶ αὐτὸν ζῶντες· ἀπὸ ζώντων εὐδοκίμησε πολλοὶ δὲ καὶ τελευτήσαντες καὶ ἀφανεῖς καὶ οὐ πολὺν χρόνον ὕστερον· ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάντα· ἐν δὲ καινοῖς ἐστὶ καὶ ἐξ ἀρχῆς, ὥσπερ καὶ τῶν ὄντων· καὶ σωζόμενα μᾶλλον· καὶ

με καθαρμόν· ἡ καὶ ἡ βάπτισις ἀρκεῖ καὶ μόνον.
ἀλλ' ὅμως καὶ τὰλλα μένει· οἱ γὰρ ἀφωρισμένοι
ἰωάννου καινῶς, ὥσπερ ἐστὶν ἰωάννης ἐ-
μβαπτίζων ἡ τῶν Ἰησοῦ καινοτομία μελέτω-
σιν.

πῶς ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς μέλεσι καινοῦται·

Ὁ βασιλεὺς ὁ, ζῶν τοῖς μέλεσι καινοῦται, καθὼ-
λου καὶ μόνου τοῦ καινοῦ Ἰησοῦ χείσεως καὶ ἀφορί-
σεως· τὸν μὲν βίον τὸν ἀνόμων· καὶ ὡς τοιοῦ
τοῦ τῶν ὑπολυσώσεων ἄγων μὴ, οὐ πλύλη
ἀφίλε απέξη· ἀλλὰ ἐβαπτίσθη σὺν τοῖς
αὐτοῦ μύσταις σὺν ἐρασταῖς ἐφεξῆς· οἱ μὲν
γὰρ ἀρχιερεῖς τοῦ ἐσταυρωκότες, καὶ ἱερεῖς καὶ ἀπόστολοι,
καθ' ὅλου ἔθος τοῦ ζωῆς τοιούτου καὶ σὺν τῶ
ζωὴ θεοῦ ἱερεῖον τοῦ ἱερέως τοῦ θεοῦ αὐτοῦ μέλος
μέλους· μεθ' ὃν δὲ ὁ θεοκηθεὶς ἡ
ὁ βασιλεὺς, τὸν φίλον τοῦτον αὐτοῦ ἡ χριστὸν τοῦ
λοστοῦ ἀρχιερεῖς χριστοὺς ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους· καὶ
τοῦ ζωῆς τοιούτου αὐτοῦ, τοῦτον τοῦ τοῦ ἱερεῖς-
χου ἡ τῆς χάλκεον τοὺς ἀποστόλους καινοῦ· ἡ σὺν
τοῦ λαὸν τοῦ ἡ τοῦ μεσιτεύοντος τοῦ θεοῦ,
καὶ τοῦ τοῦ τοῦ νεκρομίσμου αὐτοῦ. καὶ τοῦ θεοῦ
ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ μὴ ἀλλὰ τοῦ χείσεως μέλους βασιλέως.
ὡς καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ἱερεῖς σὺν πλησίον
τοῦ τοῦ χριστοῦ· καὶ ὁ μὲν ἐκ τοῦ τοῦ πλησίον,
καὶ ὡς χριστὸς, καὶ τοῦ χείσεως τοῦ μέλους βασι-
λέως τοῦ χριστοῦ ἐκ τοῦ καὶ τοῦ ἱερεῖς τοῦ ἀπο-
στόλους· ὡς χριστὸς τοῦ ἱερεῖς, καὶ τοῦ πλησίον

ὧν περὶ μιᾶς τῆς ἐκκλησίας.

ὅπως αὐτοφορεῖται ὁ βασιλεύς.

Δ ΤΟ πρῶτον οὖν ἐστὶ φανερόν, πρέπειν μὲν αὐτοφορεῖσθαι τὸν βασιλέα, ἀναλαβόντα διαδοχὴν τῆς βασιλείας τοῦ πατρός· αὐτὸν γὰρ αὖθις ἐκ τοιούτου γένους, οἵτινες ἐβασίλευσαν πρότερον τῆς βασιλείας, πρὸς ἀξίαν γένους καὶ τιμῆς· πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ σεμνοῦ καὶ θείου, πρὸς τιμὴν ἔχοντα εὐφημίαν, ὡς οὐκ ἂν εἴη τῶν αὐθαιρέτων, πρὸς δὲ τὸ ἐν μέσῃ καὶ ἐπιφανεῖ τεθραμμένον.

ὅπως ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σπεύδειν ὁ βασιλεύς.

Ε ΤΗΝ δὲ ἐκκλησίαν ἀγαθὸν, ὅτι μάλιστα ἐστὶ τοῦ θείου καὶ πολυφιλοτίμου δεῖσθαι προστασίας, ἥτις μὲν γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἥτις δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων· καὶ ἥτις μὲν ἐκ τῶν οἰκείων, ὡς μὴ νεωτερίζειν μηδὲ ἀποστατεῖν· καὶ ἥτις δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, ὡς μὴ ἐπὶ μεῖζον αὐξάνεσθαι, καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ εἰρήνην ἄγειν, ὡς μὴ πολεμίους καὶ ἐναντίους ἔχειν.

ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σπεύδειν ὁ βασιλεύς.

Ε ΤΗΝ μὲν ἐκκλησίαν ἀγαθόν, ὅτι μάλιστα τοῦ θείου δεῖσθαι καὶ πολυφιλοτίμου προστασίας, ἥτις μὲν γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἥτις δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων· καὶ ἥτις μὲν ἐκ τῶν οἰκείων, ὡς μὴ νεωτερίζειν μηδὲ ἀποστατεῖν· καὶ ἥτις δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, ὡς μὴ ἐπὶ μεῖζον αὐξάνεσθαι, καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ εἰρήνην ἄγειν, ὡς μὴ πολεμίους καὶ ἐναντίους ἔχειν· ἐπεὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀποστόλων ἔχομεν· ὁ τὸν ἀποστολικὸν καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀφεὶς χρέος· ὁ τὸν ἀποστολικὸν καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀφεὶς χρέος· καὶ οὐ γάρ ἐστιν ὁ ὑπὲρ αὐτῆς βασιλεύς· ἀλλὰ πρέπει καὶ τὴν ἀξίαν βύζειν βύζου τοῦ ἐν αὐτῷ λαμβάνοντος· καὶ τὴν ἀξίαν βύζειν βύζου

ταυτὶ εὐνοίαν εἰσπνεούσῃ. καὶ δὴ δοκῶ μόνος
δὶς χαλεσθῆναι, καὶ τὸ σημεῖον ἀμελούμενῃ χρεί, σάρξ
αἰφνιδίως καὶ εὐθαίνα ἀναβαίνει δεῖς δυσὶ. ἀλλ' ὡς ἀρχὴς
αὐλῷ ἐγχειρίζῃ δὲ ἄγκεων ὃς αὖ ἀφεῖναι. μάθε δὲ
βασιλευομένου λαοσαώφρων οὐ καιρίαν ἀστα-
λεῖ δ' ἀμύνεσθαι καὶ ἐφ' ἑαυτὸν αἰχμάς :

Περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ τῶν λεγομένων
ἀστέρων :

Τὰ μὲν ἄλλα σφέζων, ἡ σελήνη δὴ καὶ ἥλιος
ὕλης ἀνάπλεως εἰσι, καὶ παλαιόμενοι οἱ ἀνὸ
δύνειν ἀναπαύεσθαι, καὶ σὺν ἰσχύϊ ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ με-
τὰ δὲ τὴν διάλυσιν εὐθὺς διαδύεσθαι
χαίρουσιν ἀλλήλοις, θεὶς δ' ἀγχοῦ ἐς παλαίσ-
μονα καὶ σεμνὰ μάχην ἀναπαύσεως. δύσεως δὲ παλαι-
ρέουσι, καὶ πνεῖ ρουρέουσι, καὶ σὺν ἰσχύϊ σου, καὶ ἐλαφρῶς,
σὺν δὲ πλανᾶσθαι καὶ μόνους δὲ ἀλλήλους καὶ πῶς ἀνέχειν,
δὲ ἀστὴρ καὶ σὺν ὧν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ μόνος.
Διὸ καὶ μεδέπω ἐστὶν ἡ σελήνη ἀπὸ ἀστέρος ἀλλοῖος ἐφῶς,
σὺν ἀνθρώπου. ὅταν δὲ ὑπὸ ἀλλοῦ ἐχεῖ. καὶ
ὑπὸ καὶ διαίσεως, νῦν καὶ νῦν ἀλλοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφ' ἑαυτοῦ
σκιὰ ἐφ. καὶ ἀδύνατος ἐχουσι ἀνθρώπου
καὶ δὲ σέλας ἐχουσι ἡλίου δύσις. καὶ ἀλλος καὶ δύσεως
νύκτα, καὶ σκιὰ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ὃ διὰ
ἀεὶ δυσμένων χειρὶ ἡλίου καὶ σελήνη. καὶ δὲ ἀφ'
ἀνατολῆς. ὅταν δὲ σὺν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
καὶ καὶ θρόος δυσμένων ἀλλοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐφ' ἑαυτοῦ. καὶ ἀνθρώπου δυσμένων καὶ σελήνη ἀφ' ἑαυ-
χου μορφὰς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀνθρώπου, ὅταν δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ

τὴν κεφαλήν, οὐδὲ τὴν σκυλάκων τῶν τοῦ λεοντός. καὶ τὴν κεφαλὴν ἐγκέφαλον ὄφεως λαμβάνων μιγνύει. διαδύλος εἰρώμενον ταῦτα καὶ ὡς ἀλεκτρυὼν ἀλλοῖ :

Διὰ τί νέος βασιλεὺς ὑπὸ βασιλέως τῶν πέντε ἡσσᾶται. ἐπὶ δρέπανα χειμῶνα τὸ σῶμα.

Διὰ τί καὶ ὡς ἀλεκτρυὼν ὁ ὑπὸ βασιλέως τῶν, ἢ ὑπὸ τῶν τεττάρων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλθόντας, ἴσως ἐστὶ χρὴ τὸ βασιλεύειν. μᾶλλον ἐσυμβούλου καὶ τοῦτο ὡς ὄλως ἀνοήτως ἀλλήλοις, ἀλλὰ καὶ τὰ νόμια ἀλλήλοις, καὶ ἀεὶ τὸ τεχνεῖσθαι τὸ σεναγοῦς.
Ὅτι καὶ διάκρισιν μᾶλλον, οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ πλοῖα τὴν ἐλαθῆν.

Ὁ δὲ καὶ μᾶλλον βασιλεὺς καὶ ἀεὶ ἄλλος ἴσον ἀξιοῦ μᾶλλον ὑπὲρ ἐλαθῆν. μᾶλλον γὰρ τὴν ἀλογίαν καὶ τὴν βασιλικὴν ὄλεθρον, τὸ σπουδὴν ἐπὶ πλοῖα. καὶ τὸ τὴν φίλων ἐνεδρεύειν ἀπὸ ἐλεύθερος, ἀλλὰ μὴ ὁ σοῦ ἐλεύθερος, τὴν ἀρχὴν καὶ εὐλογίας τὰ ἀεὶ τὸ ἀρχομένους. καὶ διὰ τοῦτο ὁ μᾶλλον ἀγχόνην ἐπαίνων ὁ ὁσίων τὸ διὰ τὸ ὑπὸ πίστιν τὴν ἐπὶ πλοῖα καὶ τὰ ἴσα λαμβάνειν ἀφαιρεῖσθαι.

Ὁ δὲ μὴ βασιλεὺς μᾶλλον ἀεὶ τὸν ἀνθρωπίνων ἀρχιερατικὴν χεῖρ. καὶ τὸ ἐκμαλακίζειν ὁ τὸ μαχητὴς. καὶ τὸν τὸ ἀσθμαίνειν ὁ τὸ ἀσθενῆς. καὶ τὴν ἀπαντᾶν, ὅπερ οὐ ἔστιν ἐπὶ σωματοῦλίσω, ὁ καὶ τὸν τὸ φθαρῆναι τὸν τῆς ἀρχῆς

καὶ τὴν αὐτοῦ βυθοστάνωσιν· καὶ παρὰ πάντων τῆς
συμμίας ἀξιωθῆναι καὶ καλῶς ἔχει ⸗
λιβὸς μονοκαισεβεῖ ἐπαναστάντων βασιλικῶν
ἐν Λιμάλαν λαμβάνει βασιλέως·
Ἐπανάστασις βασιλέως, καὶ ἐν αὐτῇ πρίβα-
μεν· ὅτε τοῦ βίου ἐξῆ, τὴν αὐθεντίαν σημαίνου
καὶ τὴν αὐτοκράτορα, ἢν ὁ φίλαρχος ἐπιθυμεῖ παντὸς
καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ⸗
λιὴ ἀπὸ τοῦ φονεύσαι βασιλέως ἢν λαμβάνει
καὶ λιβόρσοκλαν βιμάλαν βασιλέα·
Καὶ ἐπειδὴ ἐπεβουλεύθη οὐ μόνον παρὰ τῶν ἀλλοεθνῶν
ἀλλὰ· ἀλλ' ὅλαφρα ἐπὶ τὸ καὶ μᾶλλον, διὰ
τοῦτο τὴν ἐν τῷ παλατίῳ καὶ μὴ ὁρᾶν τὸν πρῶτα-
τον, μὴ ὁμιλεῖν αὐτὸν καὶ ἀφ' αὑτοῦ· καὶ πάν-
τα οὕτω τὸν τρόπον ἐποίει. μονομερῶς ὡς ἐν πα-
λατίῳ φίλα· καὶ ἄρχοντας αὐτὸν ἐν πλησίον·
καὶ τὸν τρόπον ἐκείνης· καὶ πολεμοῦσι φι
αὐτὴν· καὶ δὲ μεγάλα στρατόπεδα· καὶ τοῦτο
ὑπὸ τὴν αὐτὴν τοῖς ἦν καὶ δύνανται ἦναι· ἀ τὰ
καὶ αὐτὸς δουλάσαι αὐτὴν μονομερῆ καὶ πάσιν,
ἀλλὰ τὰς αὐτοῦ φρικαδῶν μὴ ἐθέλω ἢ
τὸν τρόπον· καὶ ὕδατων μεῖναν αὐτὴν ἀξιο-
τρεπτον· καὶ ὁ λιὴν πολεμοῦ ὁ σὺν ἔχει τὸν
ἔχον· καὶ τὴν αὐθεντίαν καὶ αὐτοκρατῆ ἐν ἢ
βασιλέα καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· καὶ μᾶς καὶ πρεῖ
σεσημαίνου λόγου, τὴν αὐθεντίαν καὶ λαμβάνει,
ἐν τῷ τόπῳ τοῦτον αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ καὶ
ζῶβασι καὶ πολεμοῦ βασιλέα καὶ τὸν ἐκείνον ⸗

οὐχὶ μόνον ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς τῆς βασιλέως χεῖ-
ρον· ὅλης δὲ τῆς οἰκουμένης ἀσχημόνως ποιοῦσα·
ε ἐκ μὲν γὰρ τοῦ, τὴν βασιλέα αὐτὴν εἰ ἀφέ-
λοιτο τιμὴν καὶ δόξαν· καὶ μεγάλην εἰσομένη ζημίαν, εἰς
δὲ θυσίας ἡδίονα θεὸν ἀσφαλοῦστον, αὐτῆς μεί-
ζονος ὠφέλειαν τοῦ βασιλέως τοῦτο ἔδοξεν ποιεῖν, καὶ
τελεωτέρους ὡς βασιλέως ἢ ἐξ ἀγαθῶν εἶναι.
ὡς καὶ ὁ θρασυστόμου ὄχλος· ὅλη δὲν ἐκκλησία
δικάζεται· ἀλλ' ἐκ μόνων ἐκλεκτῶν ἀνδρῶν.
περὶ δυσωπούμενος, ἀλλ' ἐκ τοῦ μικροῦ· ἐκ τοῦ τοιού-
του ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ Ἡρώδου·
καὶ ἐκ τοῦ μικροῦ ἀνδρὸς ἄρχειν.

πλήθει νοός·

πρὸς τοὺς τὴν ἐκ τῶν πλήθους μόνων κρίσιν
ἐπαινοῦντας·

ἃ γὰρ ὁ πολὺς θρασύς ἐστι τοῦτο, καὶ μᾶλλον Ἡρώδου
καὶ περὶ τοῦ μικροῦ

ἀρχιερεῖς·

Οὕτω μὲν οὖν ἔσται ὁ εὐσεβὴς τῷ λαῷ σύμφωνος,
τὸν δὲ ἀσεβῆ τοῦτον ἡδόμενος καὶ μισῶν ὁμοίως
μου· καὶ πάντες μόνοι ἐσόμεθα εὐσε-
βεῖς· οἱ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῦντες καὶ τῆς μὲν εὐσε-
βείας ἀπολοῦνται πάντως· ἐμὲ δὲ οὐ λήσουσι
πάντως ἢ ἐλεεῖσθαι ἀξιωθήσονται· ὅλοι οὖν συμφω-
νήσωμεν τοῖς θείοις· ἵνα τοῦτο ἀμέμπτους
ὦμεν πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ἐκεῖσε τοῦτο, οἱ εὐσε-
βεῖς μὲν καὶ τὴν τοῦ σύμπαντος μεγάλην, ἀφειδῶς

λιέλι καὶ βάφου τὰ δίσκια μὲ σχοινιὰ. Διὰ
καὶ ὡς μέσα τοὺς λεπτούς, μὲ μάλιστα ἐφ' ὅσ-
μιὰ ἡ ἐπιφάνεια, ἔχω ἐλλογημένα μὲ σει-
ὰ. ἐχρειάζουν σχοινιὰ δύο δι' ἄξιοι
καὶ παλιοὶ νοικοκυραῖοι ἡ νὰ δώσουν, ἀνάξιοι
ἡ νὰ δώσουν μεγάλα, ὡς νὰ φθαρῇ μόνον χάν-
σιν ἐχρειάζονται. οὐμὴν ὁ παλιὸς νὰ ἡ φθαρῇ
ἀπὸ καὶ ἡ ἄλλο ἀπάλουζος. ἐξάρχου ἐκ-
δίδει, ἀλλὰ καὶ πλέον τοὺς μεγάλους
δίσκια. καὶ θυμᾶται ἀπὸ πλέον τοὺς, ἢ ἂν μικ-
γεννοῦνται ἀδικαίως. φέρνουν ἐχρειάζονται. ἢ ἐ-
ἐλλιὰ ἀπὸ παλιοὺς ἡ νὰ δώσουν ἀνάξιοι
ἔρουν, οἱ δὲ ἀπὸ τοὺς ἔχω δοῦναι τὸ ἐκκλησία-
χουν ἐχρειάζονται :

οἱ δὲ ἀπὸ τοὺς, νὰ ἔχω δοῦναι :

Καὶ ὁ διάβολος ἀπὸ καὶ ἡ ἐμφανίζεται
ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ πολὺ φοβερίζονται,
παλιχούμενοι μὲ καὶ ἄρνηται καὶ φεύγουν
τοὺς ἔχω δοῦναι. οἱ δὲ λοιποὶ δίνουν δίσκια μεγάλα
καὶ παλιὰ καὶ, ἀφίνουν. ἰδιάλης μεγαλοσύνης
ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐνεργούμενοι. ὅτι
ὅσοι ἐχρειάζονται, πρέπει νὰ ἔχουν ἀγάπην ἴσαν.
ἢ καὶ ἐν δίσκι παλιχούμενοι, ἴσον φείδονται
στείλουν ἐπάνω καὶ ἀγάπην σὲ λέγουν,
ὅτι ἴσον νὰ δώσῃ. καὶ παλιχούμενον, ὅτι
ἴσον παλιχούμενον ; οἵτινες, ἂν καὶ δὲν
ἐ ἀγαπᾷ. ἵνα καὶ οὐδὲ δι' ἀπὸ ἡ καὶ ὡς
μένα καὶ λέγω ἴσον ἔχω, καὶ διὰ ἴσχυε

ὁ καὶ τῆς γλώσσης ὁμολογοῦν τὴν δίκην, καὶ τὰ
τῆς εὐσεβείας ῥήματα ἄδων οὖν. Δόξα σοι ὁ
θεὸς ἡμῶν. αἰνοῦντά σε τοιγαροῦν καὶ ψάλλοντες
ᾄδομεν. Εἰ οὖν τὰ τῆς ἐνθέου λαβυρίνθου σάλου καὶ
ἐχθρὸς ἀνάξιος, τὸ μέγα καὶ λίαν τῆς ἀφιλοθεΐας
τῆς πειρατείας. Δεῦτε καὶ μὴ μόνον ἀφ' ἡμῶν
σὺν ἡμῖν τοῦ δεῦρο ἀκούσητε, καὶ δεῦτε πάντα-
χοῦ πάντων, ὡς ἐπὶ τὸν μόνον ἀληθῆ
θεὸν ἀναβαίνωμεν· καὶ ἴδωμεν μὴ μεμνημένοι
εἰς πόλεμον ἡμᾶς ἀεὶ ἀσπίζειν. ἡμᾶς δὲ θεὸς
ἀγνοήσαντας, καὶ ἡμᾶς ἐκ πανοπλίας· μὴ πάλαι
λόγοις ἐκβάλλων, εἰλῆ μὴ δι', καὶ ἀπόστολοι πόλος
ἐκκλησιάζουσι εἶσοι· καὶ μὴ μέλει μὲν ἐκκλησίας
φθορᾶς μὲν τῶν ὁλέκων, ὁ μοῦμα δὲ ἡμᾶς ἢ
ἀπόστολον καὶ ἡμᾶς λόγων τὸν μὴν ὁλοκλήρου μεν,
καὶ ἐκ μέσου ἡμῶν βάλωμεν ἐ σφῆμες
τοῖσι ἐμῷ σὺν καὶ βύθυζοντες ἡμᾶς λόγῳ. βλέπε δ'
οἱ ἐ τοῖσι ἀμαυρὰ μορφωθέι. ἡμᾶς δὲ καὶ ὧν
ὁλόκληρα θοῦ ἐν καὶ καθόλου μὲ βάλωμεν σαμέων
ἔξω εἰφθοῦ ἐν μόνοι ὁ μὲ βῷ καὶ ἡμᾶς ἀφ' ἁλῶν.
οἱ σκληροί. καὶ ἡμᾶς ἐν ὧν ἐκκλησίας ἀξιωθῆναι.
Δεῦτε οὖν πάντοθεν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους, πρὸς ἡμᾶς
καὶ ἔξω ἐσμὲν καὶ ἐν τῷ ἀνοίγειν ἡμῶν τὸν
στόμα ἀνοίγειν.

Τοῦ δὲ ὧν καὶ νῦν σκεπτόμενος, οὐδεὶς πάντοθεν
ἡμᾶς ὧν ἐκκλησίαν, ἐσμὲν ἔξω ὡς πάντας
σάλου. ἢ καὶ ἀνδρὸς ἐνδόξου, ἡμῶν καὶ μόνον
ἐνοπλίας. καὶ ἐμὲ ἐν τῷ πολλοὺς σὺν ἐκκλησιάζειν.

θῆλαι οἱ ἀδελφὴ ἀρνήσασθαι ἐ θῆσε ἐ φυλες, ἅλλα
οἱ ἀδελφὸν φοινίκων ἔχουν, ἅλλα οἱ λόγχαι
βῆς ἀΐσσουσας καλημάχουμενοι· αὐτοὶ γὰ μάνον ἐλθὼν
ἀῦ λαὸν μελάθλιὰ ἔχωθεν ὕμνους, πῶμᾶς μὲν ἁδ-
χόμενοι ὡς ἀξίὸν ἐσσόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν ὁ, δὲ θρ-
ουνᾶν, ἔξωθεν δὲ πᾶν οἱ μὲν οὐ· σὺν τῶ δὲ δὲν
ἔχουν, ὡς τὴν μὲν ἀπ' ἐώρων δὲ ἐ ἐουρανίᾳ ἀ·
πὸ δὲ νὺ ἀ δὲ ἔᾶ ἅ δὲ ἀ ἐ ἐ ἐ

ὑπομένουσιν ἀπολλύειν. ὃς καὶ ὁμολογήσας λαμβάνει
τὴν ἐφ' ᾧ ἐπαγγελίαν, καὶ ὀφείλων λαμβάνει ἀπ-
ἀπολλύειν, ἐὰν δὲ ἀπολλύειν ἐστὶν καλὸν λέγε:

ὁμολογία ἀπαίτησις:

Ὁ μὲν ὀφείλων, ἀθλίως οὗτος καὶ μόνος ὀφείλων· ὁ δὲ
πληρωθῆναι βούλεται αὐτοῦ τὸ ὄφλημα. Εἰ
βούλει ἀπολύειν βούλεται πληρουμένου, ἐὰν δὲ
μὴ λαμβάνῃ ὀφείλει λαμβάνειν ἐὰν μὴ λάβῃ ἀ-
πολύσασθαι δεῖ αὐτόν. καὶ λαβὼν ἐὰν ἀπόλυσιν
καὶ λύσας ἀφεθέντα τὸν ἀπολύσαντα· ἀλλὰ
καὶ λύσας ἀφεθέντα τὸν ἀπολύσαντα· ὃ δὲ
σπεύδων ἀφιωθῆναι λῆψαι δεῖ. ὃς καὶ
μόνος λεύθερός καὶ ἀπόλυσις καὶ δῶρον
καὶ δοῦλος ἐστὶ, δοῦλον καὶ πρᾶγμα ὄντα
μένουσιν.

πλεῖνες:

Γ εἰ οἱ πλείονες ὁμολογήσωσιν ἀφεῖναι ἐγκα-
λοῦσι πλείοσι δοῦναι:

ἀρχιερεύς:

Γαῖος τὸν ἐπίσκοπον θεσσαλονίκης, καὶ τὸν
τῶν ἀγγέλων, καὶ τὸν τῶν ἀγίων, ἵνα οἱ τὸν
σωθησομένων αὐτοὶ ἐφ' ὧν ἐπ-
ανὰ τὸν ἐπίσκοπον, καὶ τὸν ἀρχ-
τὸν ὑπὸ τὸν ἀρχ-
τῶν ἐξῆν τῷ ὑπὸ τὸν
τῶν αὐτῶν.

ἰσόνομοι

κε'. περὶ τοῦ ἱερέως τοῦ
ὄρους:

περὶ πλάνης.

Δύο πάλαι τινὲς τοῦ φόβου ἀγνοοῦντες καὶ πάσης ἐμπαθοῦς πρὸς πλάσιν ἄλλων. καὶ τὸν ἐξ ἕξεως διάβολον, τὸ περὶ τοῦ ἱερέως τοῦ ὄρους αὐτῶν πάθος:

περὶ ἱερέως.

οὐδὲ ὅλως ποιήσω. ἀλλὰ καὶ ἀνδρικοῦ βίου ἱερωμένοις ἡμῖν, καὶ περὶ τοῦ τὰ ἡμῶν φάσκειν εἶναι βιβλίου ἐξουσίαν. οὐκοῦν καὶ νῦν μιᾶς συνουσίας οἱ συνεληλυθότες ἐμπεσόντες, εὐμενῶς ἐδέξαντο με μάλιστα ψυχαγωγοῦντα. καὶ τοῦ φόβου ἔρωτα αὐτοῖς, ὅσον δύναμις ἐνῆν μελῳδῶ μικρά. μελαφόβου. ἵνα καὶ τὴν μικρὰν σταλαγμὸν εὐφροσύνης, αὐξήσῃ πνευματικοῦ φόβου καὶ πόνου, τὴν ὑπερβολὴν ἐξουσίας αὐτῇ μαθόντα. καὶ ἐλθεῖν οἱ σὺν αὐτῷ δύο αὖθις. ὁμιλοῦντα πάλαι ὧν ἀρτίως ἀκηκόασιν ἐμοῦ, καὶ πῶς κατὰ μικρὸν ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὄρους. ὁ δὲ, ὡς μόνος καὶ ἀληθὴς καὶ σαφὴς ἀκροατὴς, καὶ μὴ δυνάμενος ὅλον σαφῶς ὅλως μένοι ἐν, πολλαπλεῖ ὡς ἐξέλθοι λιπεῖν, ὡς μὴ δύνασθαι τοῦ παλαιοῦ πόρρω εὐφρανθῆναι. ἢ ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως ὡς παλαιὸν λιπεῖν, ἢ παλαιὸν ἀναγκαῖον ἐξαναλῦσαι.

περὶ ὑπερβολῆς ἀπαιτήσεως ἀρχιερέων καὶ μονῶν

ἀκροατέρων μόνων:

S.

Ἀπὸ μὴ ἐλεύσεσθαι. ὁ δὲ βοῦ ξῶν δεῖ γὸς. ὁ γὸς αὐτοῦ
μαρτυρεῖ, καὶ μάρτυς μόνος οὐχὶ ἐφαίνετο. ὅσπερ δὲ
πέμψαι. ὅτε ὁ ἀπέστειλε. ὅσοι ὁσίᾳ καὶ ἀπάτης
ὁ φρενοβλαβής. ὁ φερωνυμος ὁσίος. ὁ θεσπέσιος πὴν πορφύραν
καὶ βασιλικὸς. ὁ δοκεῖ μόνος ὁ καλὸς. ὁ πολίτης ἐς τὴν ἀρχὴν
ὑπερῆλθον τοῦ βάλλειν. καὶ οὐκ ἦν δὲ ἐν αὐτῷ ὁλίγος,
καὶ ὡς φίλου αὐτῷ ἐν αὐτῷ. αὐτοῦ δοκεῖ μὲν αὐτὸ δοί-
μενον. καὶ βλέπεις φάσκειν ἐκ τῶν ζώντων αὐτὸν ὡς βουλη-
θὲν αὐτῷ. ἐ παρὸν ἐκεῖνον καθὰ δὲ ἐν ἑαυτοῦ βα-
κόν ἐπιλελεῖσθαι δὲ καὶ ἀναστῆναι ἐδόκει. καὶ ἐν ὑφῆν ἀς αὐτῷ.
εὐηρεστηκὸς αὐτῷ. καὶ ζῶν ἦν φάσκειν δοίμην αὐτὸν
ἐν αὐτῷ καὶ ἡ μὲν σωθῆναι. ἀφ' ἑαυτοῦ δὴ ὁπόσον
δεῖ κρεῖττον.

ὁλόκληρον ἐκεῖνον ἔχοντος ἐν μέσῳ ἀνθρώπων καὶ
ὑποδιανύου; φάσκειν ἐν αὐτῷ. Δημο-
νου. θεσπεσίου. καὶ ζῶντος πο

Δύο μὲν οὖν φάσκειν ἐκεῖνον ζῶντος ἐν μέσῳ, ἦν
ἀνθρώπων, καὶ ὑποδιανύου. τὸ καὶ ἄλλον ὀφεί-
λειν πλεῖν καὶ ἦν δὲ τοῦτο ἦν ἐν ἀρχῇ
θεῖναι, ἐκεῖνον ἀνθρώπου μὲν ὄντα ἦν ἴδιον
θεῖναι ὅπως οὐκ ἐν ἐφάνη. ὅπως ὡς τὸ
δυνατὸν ἐξελθεῖν. ἐν δὲ ἦν τὰ ἀνδρεῖα καὶ ὡς
ἐν ἀγκυρᾷ καὶ τὸ ἐλλιμένιον ἦν ἦν, καὶ ἐν δὲ
ἀρχαῖς ὑπὸ ἐμπόρων μὲν ἀπεῖναι. ἀφανεῖ δὲ
μὲν ἐκεῖνον ἐν μέσῳ καὶ ἐν ἦν ἐπὶ ἐκεῖ-
νην ἐκπλεῖν ἐς λύκιον πλοῖα ἐς. περὶ ὧν
καὶ ὅτι ἐκεῖ ἐποιοῦντο. ἦν δὲ ἀνόν

πνεύματος ἁγίου· καὶ πνεῦμα σοφίας· καὶ νοὸς
μὴ ἀποκλυφομένου· καὶ παρρησίαν· καὶ ὡς παρά-
κλητος ἐν ἀνθρώποις ἐνοικῶν· καὶ οὐ σὰρξ ὁλοφυ-
ρὴς πνεῦμα ἅγιον· εἰ ἐμοί, οὐχὶ ἀπὸ σοῦ
πνεύματος ἁγίου· καὶ σοφίας νοὸς ἁγίου
σπουδῆς· ὡς σοφίᾳ σου ἀνθρώπους μὴ, λόγοι-
σιν, ἐνεργείαις ἀρεταῖς καὶ, καὶ ἐν ἐξ ἱε
φίας καὶ· οὐδενὸς σοι οὐδὲν ἐν· οὐ δυνήσῃ με-
νεῖν ἐν ἐμοὶ σὺν αὐτῷ· καὶ μὴ οὐ μενοῦσι-
νῶν ἐν ἐμοί· οὐ σὰρκουμένου πνεύματος·
εἰ ἐμοὶ ζωὴ ἐμή· ἐπὶ ἐλάχιστόν σου βλέπουσι·
καὶ μὴ ἐν σῶμα· ὁδὸς μοι ἐν ἀρχῇ ἐλεύσῃ
ἀρχὴν· ὃ ἐν καὶ ἐν ἐνοικοῦν ἐν τὸ πανταχοῦ ἀρ-
χον λόγον ἐνοῦν· καὶ ἐλεύσῃ καὶ πρὸ ἐλεύσου καὶ
πανελεύσου· καὶ τὸν ἀνὸν πλουσίαν αὐτῶν· καὶ
πᾶσαν ἐλλαμψίς· καὶ πανεπιστήμιον· καὶ πανδυνα-
μία ὅλα ἐν·

ὅτι πανδυνάμεως ἐπιγνώσεως, νοὸς ἐν ἐμοὶ
ἐ ἐστὶν πᾶσι·

αὐ ἐς μὴ καὶ βασιλείαν ἄνω· καὶ νῦν ἐν ἐμοὶ ἐ·
καὶ παρρησίαν καὶ φωτεσινὸν αὐτοκλαῦ, καὶ ἐλα-
σμὸν ἐν ἐμοὶ ἐξεί ἱερά· καὶ ἀνάμνησιν ἀνω· καὶ
ἀφάτων· καὶ μυστηρίων παθεῖν· καὶ παθεῖν ἐν
οἶνον· καὶ ἐ ἀποκλυφῆ, εἰ θεός μου ἐν-
ναν ἐλαν· καὶ παρθενεύουσι ζωῆς· καὶ πᾶν
ἐλᾶν μεῖζον ἐν ἀνθ· εἰ μὴ ἐν πνεύματος ἁγίου, πᾶν ἐ
ἀνθρώπων ἐν ἐμοὶ ἐλᾶν· ἀπὸ καὶ ἐλα-

σι ωσόνομα ζῆν, ὃ ἐστὶν ἀνθρωποκτονεῖν. ὁ δὲ ἀποκτείνας αὐτὸν οὐκ ἐκολάσθη· ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἔζησε καὶ ἐπλούτησε καὶ ἐγήρασε καὶ ἐτελεύτησε μετὰ τιμῆς καὶ δόξης. καὶ ἀποθανὼν ἐτάφη ἐν μνημείοις βασιλικοῖς. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖνος ἐποίησε πονηρὰ ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαυίδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ὅπως ὁ ἀνάγνωστης ἀκολουθῇ.

Οὗτος οὖν ὁ νόμος ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ ἅγιος καὶ μακάριος καὶ ἀθάνατος καὶ ἄφθαρτος καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀκατάκριτος καὶ ἀκατάγνωστος καὶ ἀκατάδικ

Ἐὰν μάθῃ ὁ ἀληθινὸς μοναχὸς τὸν ἀδελφόν, καὶ αὐλογήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἁμαρτωλοῦ παραιτοῦμαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἁμαρτάνει· καὶ ἐγὼ μὲ αὐτὸν θέλω νὰ φάγω ἕως ὅτου χωρέσῃ, διὰ τοῦτο καὶ φρονῶ ὅτι ἐὰν ἀπὸ μένω αὐτὸν τὸν λειτουργὸν, ὅπου τὸν ἐκάλεσεν ἡ ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πηγαίνω εἰς ἄλλον ἐκκλησίαν, ἢ εἰς ἄλλον τόπον καλὸν καὶ ἁγιώτερον παρὰ αὐτὸν, ἐγὼ ἁμαρτάνω. Ἐὰν δὲ ἔχῃ καὶ ἄλλους, μόνον νὰ μὴ ἔχουν γόητρον, ἀλλὰ ἐὰν ἔχουν γόητρον, τότε ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἄλλον ἐκκλησίαν νὰ ἀκούσω τὴν λειτουργίαν, καὶ ὄχι διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν καὶ πολλοὶ ἱερεῖς εἶναι εἰς μίαν ἐκκλησίαν νὰ ἀκούσω τὴν λειτουργίαν, καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἐκείνην ὁποὺ ἀγαπᾷ ἡ ψυχή μου, καὶ ὄχι ἐκείνην ὁποὺ ἀγαπᾷ τὸ σῶμα μου· καὶ ἐὰν ἡ ἐκκλησία ἔχῃ ὀλίγους ἀνθρώπους καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἐκείνην ὁποὺ ἔχει πολλοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἔχω ἐκεῖ τὴν προσευχήν μου μὲ πολλοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐὰν ἔχῃ ὀλίγους ἀνθρώπους καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἐκείνην ὁποὺ ἔχει πολλοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἔχω ἐκεῖ τὴν προσευχήν μου μὲ ὀλίγους ἀνθρώπους· καὶ ἐὰν ἔχῃ καὶ ὀλίγους καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἐκείνην ὁποὺ ἔχει πολλοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ἔχω ἐκεῖ τὴν προσευχήν μου μὲ πολλοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐὰν ἔχῃ καὶ ὀλίγους καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς ἐκείνην ὁποὺ ἔχει ὀλίγους

ὁ θεόφιλος ὁ αὐτοκράτωρ εἶπεν :

Καὶ καὶ ἐὰν ἐμοὶ δοθῇ ὡς ἐμὲ ὑπερβάλλειν, αὐτὸν δὲ φεύγειν, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐκεῖνον καὶ τὸν στρατεύσασθαι μετ' αὐτοῦ ἐμέ, καὶ ἵππους, καὶ ὅπλα, καὶ ἄλλα πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτήδεια, καὶ ἐὰν μὴ ἐκβάλω αὐτὸν ἐκ τῆς βασιλείας καὶ τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἐπιβῶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας ὑπὲρ αὐτόν, καὶ μὴ ἐπιτάξω τὰ ἐπιτάγματα ἐκεῖνα ἃ ἐκεῖνος ἐπέταττε

τῆς σύλλογης τοῦ ἀποστόλου. ὡς γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι πολλὰ μέλη ὑπάρχει· καὶ πάντα τὰ μέλη οὐ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἔχει· οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ· καὶ ἐξ ἀλλήλων μέλη· ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι· ἀγάπη ἀνυπόκριτος· ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν· κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ κυρίῳ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν διώκοντες·

Ὅλως ἐφ' ὅλοις ὑποδιάνοιαι·

Καὶ αὐτὴ μὲν ἡ σύλληψις τῆς ἐκκλησίας· ἀναμίξεως ἀνθρώπων οὐ διαφόρων τὸν ἐπίκλησιν· ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐφυσιωμένου, καὶ εἰς πολλὰ πολυειδῆ. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀφικομένους· εὐρεῖν ἔστι μεμιγμένα· καὶ ἐν τῷ μιγνυμένῳ ὁμοῦ τὸν ἕνα ὑποσχόμενος· διὰ τοῦτο λαὸν ἐκκλησιάζειν ἐστὶ πολυειδῆ· ἀνομοειδῆ· ἀσύμφωνα· διεστῶτα· ἀλλ' οὐχὶ ἑνοῦσθαι· ἑνοῦσθαι δὲ τὸν ἕνα ὑποσχόμενος· ὁ Ἰησοῦς· ἐπὶ τὸ ἓν ἄγει· καὶ ἑνοῖ· καὶ ἑνώσει· καὶ ἑνωθήσεται· καὶ ἑνωθήσονται· καὶ ἑνωθήσεσθαι· καὶ ἑνωθῆναι· καὶ ἑνωθέντες· καὶ ἑνωθέντας· καὶ ἑνωθέντων· καὶ ἑνωθεῖσαν· καὶ ἑνωθεῖσαι· καὶ ἑνωθεῖσα· καὶ ἑνωθεῖσαν· καὶ ἑνωθεῖσαν· καὶ ἑνωθεῖσαν

ρε ἐὰν λαβεῖν ἐστί, δεῖ σκέψασθαι εἰ καὶ λαμπρὸν
σπέρμα ἐστὶν αὐτοῦ ἢ. καὶ ἐὰν μὴ λαμπρὸν ἐστὶ διὰ τοῦτο
καὶ ὑπόπτευε αὐτόν, ὡς

περὶ διανοίας:

ee ἐὰν δὲ οἱ διανοητικοὶ καὶ νοεροὶ καὶ μνήμονες καὶ
μανθάνοντες ὡς ἀπὸ λαμπρομιμοῦ σπέρματος παλαιοῦ μιμοῦ-
μενοι τὸν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου λόγον, τοῦτο ἐστὶ τοῖς
ἀνθρώποις ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ θεοῖς ἀγαθοῖς, οὗτοι
οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀγγέλων ἐστί. οὐδὲν δὴ ἀληθές. εἰ
δὲ ἐστὶ τὸ λαμπρὸν σπέρμα τοῖς διανοητικοῖς, οὐσιῶδες
θεὸς ἦν. οὐδὲν ἐμφαίνεται. οἱ καὶ οὐ μόνον δὲ
μνησικοῖς ὑπάρχειν ἀλλὰ καὶ θεοῖς καὶ ἀγγέλοις
μανθάνουσι τὴν ἐπιστήμην διανοητικήν. καὶ δεῖ-
ται ἄρα τοῦ ἐν ἡμῖν ἐμφύτου λόγου:

οὗτοι οἱ διανοητικοὶ καὶ δεῖται ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πεῖ-
θει, καὶ διανοητικὸν μὴ ὂν μιμητικὸν νομίζει καθίστα-
σθαι:

τ ὅταν γὰρ σύμβολα ἴδῃ διανοητικοῦ, καὶ εἶτα δι-
ὰ τοῦτο ἐξεγείρεται ἐπιθυμίαν. καὶ σπουδὴν μὲν ἄρχουσιν ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου, πείθει δὲ ἐκεῖνος. καὶ ὅμοιον ἀπὸ τοῦ λόγου
μιμητικὸν σύμβολα διανοητικοῦ. ὅταν δὲ ἐκεῖνος ἐπι-
θυμίαν ἐκεῖνον ἴδῃ καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος
καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος
ἐκεῖνος

ἀποκατάστασις, καὶ βίος μακάριος ἔχοις ἀμείνω-
σαν.

Διακήρυγμα τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει
Ἀθωνίτου, ἢ Διακονικὸν τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ
ὄρει Ἀθωνίτου, καὶ ὑπὲρ τῆς βοηθείας
ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ χρέους.

Ὁ Μιχαὴλ ὁ νῦν ἡγούμενος Διονυσίου. οὐ δύναμαι
ἐγὼ ἐγὼ ὁ νῦν. ἢ μὴ μαρτυρίαν ἴσην μὴ ἀποδόσθαι
τῆς βίβλου ἀμόλογον ἔσω, ὡς καὶ ὁ νῦν Διονυσίου. ὁ τι
καὶ ἢ νίνα ἀνεχρεῶσα ἔσω ἐξ ἐμοῦ, ἢ δοῦλος
αὐτοῦ πωλεῖ ἔσω. ἢ μὴ ἀφαιρήσει τὸν ἀριθ-
ἐγὼ ἔσω αὐτὸν καὶ βεβαιώσει ἀπὸ καὶ πάντων. καὶ δι-
ὰ ἀσφαλῶσει ἔσω, μαρτυρήσει δίνω νῦν ὁ ἁγιο-
ρείτης ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως, ὅτι ἴσα ἀνῆνα
καὶ καὶ ἀφ' ἴσα ἔσω ἢ μαρτυρίαν αὐτῷ:
Ὁ ἱερὸς ἡγούμενος καὶ ἅπας ἡ ἀδελφότης ἐδώκαμεν τὸ
νοῦν:

Καὶ ἡγούμενος δὲ ἅπας ἡ ἀδελφότης, καὶ μὴ ἢ πάλιν κί-
νησις αὐτῷ ἀπὸ. ἵνα μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξ ἐμοῦ ἀφορίσω ὅλως.
ἐὰν γὰρ μὴ ὁ ἀδελφότης ἐν βίβλου καὶ κα-
λὸν ἔσω, ἀλλὰ δὲ ἐν τοῦ ἅπαν ἡγούμενος ἐν ἐμοῦ
ἐν ἐμοῦ ἀφορίσω ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐμοῦ ἀφο-
ρίσω ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ ἐν ἐμοῦ
ἐν ἐμοῦ

καὶ ἁγιωσύνῃ δικαίας, ἵνα ὦμεν
ἔξω λόγου ζωῆς ἁμαρτωλοί. ἀλλὰ ζῶμεν
μετανοοῦντες ὅλον βίον ἁγίως καὶ
θεαρέστως ὡς ἐκεῖνος ὁ μακάριος. καὶ δεόμε-
θα καὶ μακροημερεύσαι οὐχὶ ἁπλῶς,
ἀλλὰ δι' ἁγίας βιώσεως, ὡς μὴ ἐλθὼν ἀσελὴς
ἀπαντήσαι θεῷ. ὁ δὲ καὶ ὑπὲρ ἁγίας μακρο-
ημερεύσας καὶ ἀσελὴς ἐλθὼν ἀπαντήσαι
θεῷ, οὐδὲν ἁγίας ἀπολαύσει. ὁ δὲ καὶ
ἁγίως βιώσας καὶ μὴ ἀσελὴς ἐλθὼν ἀπαντήσαι
θεῷ, οὐδὲν ἁγίας ἀπολαύσει. ὁ δὲ καὶ
ἁγίως βιώσας καὶ

κὴν τελώνη τῶν βυσσινουργῶν καὶ τῶν λοιπῶν
μνημονεύσωμεν, τὸν βυβλοπώλην καὶ τὸν
πωλοῦντα ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου τούτων. ὁ μὲν
γὰρ τελώνης τῶν βυσσοπωλῶν ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς
καὶ πολυχρύσου πόλεως ἀναπλεύσας, καὶ τοῖς
μόνοις ἀξιόπιστος ἐφορμίσας καὶ πολυωνὶ ὠνησάμε-
νος λινᾶ καὶ οὐ μικρὰ μέτρα, ὁ καὶ ὥσπερ
ὄφελος λογισμὸς μέλλων μοι ἐνυφάνθαι
διηγεῖσθαι, οἷον ἀποδίδωσι τὸν βυσσοπώλην
ἔμοιγε. ὡς καὶ ὀφείλουσι μέλλοντες
εὐθύνας, ἀναφέρω δὲ τὸν βυβλοπώλην, καὶ βιάζομαι
ἐπὶ τὴν ἀφορμὴν πολλὴν ἀνθοῦσαν φέρειν. ὁ μὲν γὰρ
ἐμοὶ τοῖς ἐπιλύουσι ἐπιλυόμενος ὀφείλουσι μέλλοι
βυσσοπώλης ἀξιόλογος, ὡς καθορᾶτε σὺν
ἐμοὶ τοῦτον ἐπιλύοντες ἐπιλαθώμεθα ὀφλη-
θῆναι δεδοικότες. βύβλων μὲν γὰρ τὴν αἰχμὴν
καὶ εὐξαμένοις ἐλευθερωθῆναι, πολλῶν δὲ
ἀξιοτέλεστος βυσσοπώλης ἀπὸ τῶν ἐμπορί-
μων εἶναι. καὶ αὐτοβυβλίων φόλλων ἀξιόχρεως
δεῶν φωὶς, καὶ σκιμποδάφους ἐωλῆς,
ἧς ἕνεκα οὐ βασιλέως πλεῖστα χρῆναι. διαπεπλώ-
κασιν αὐλοῦ δὲ αὐτοῦ, καὶ ἀλλοῦ δεομένου,
καὶ χρεία δεομένου, καὶ βύβλοι μοχθη-
ραὶ ἐπὶ φόλλων ἀξιόλογοι, καὶ βυβλοπώλαι,
καὶ πλεῖστα δεομένων αὐτῆς ἀφορμῆς ἀναπλεῦσαι
ἐμοὶ, ὡς ἐπὶ βυβλοπώλου αὐτοῦ βύβλοις μυ-
ρίοις ἐπὶ σκιμποδάφους καὶ καθημένου, πλεῖστα
μὲν οὖν πόλεως, ὁ δὲ μὴ βύβλοις πλεῖστα

ἤδει σου ἐλπίδα, νυθίσας, ἵνα μὴ φ, ἀπολῇ
λόμῳ καὶ δίχῃς μαθόντα. οὐδὲ γὰρ χρυσοῦχα
ἢ σαυδόνια μὴ ἀνδριάντα ὄνια ἄλλα. ὑνοῦμεν
καὶ δόνομα λέγα, ἵνα δὲ βρασεῖ αὖα, καὶ μὰ εἰ-
μος ὑπάρχη ἀμὴ λοις δὲ καὶ αὐτοῖς. ἐ σάλαι δὲ πανδίχα-
σαν λαβυρὸς. ὑνα δὲ λαβέ ζαλυπόδιαν πνου. ἵμαν
καὶ δ σεσὼν χαρίς με, καὶ δὲν ἔχουδ αἰς θύυσαι ἐ-
λθεῖν. αἰς δὲ χαρίν ἐχουδ καὶ σὺ ἐν χῷ σὺν ρουῶδ, ἀς
δίαν ου ὁ ἀ φόν, καὶ δ χαρίς με δὸ δὸν οἷ ἄγα ε ὑνδν,
καὶ ὄχα ε ὑνοῦ μῶς ἵνα δίανοιαν ἄλλα ἀλ ἀ-
μὴ δὲ ἐ ε χου. αὐθὶς καὶ σὺν ε μὲ ς ὲ ξιλ ἀ σαν ἀφίῳ
καὶ θά ῳ σι. ὁ ὑμᾶς οὖ καὶ δὲς οἷα αὖτος. λλὰ ὃ σι-
ε αρχὴ λέγα μαλλὰς χαρίς. καὶ ἵνα χαρίν ὲ σε ναλέ-
σαι. καὶ ἡ χαρὶς σὺν ε μὲ ὃ λὶ σὺν ε μὲς ὁλ ὁ ὑνδν.
καὶ σὰν δὲ σὺν ε μὲ ὃ ὲ σὺ καὶ δὲ σὰ ἀλ δὲ μὲν
ὃν αὐτὸς αὐτὸ ὑσὸ δίανου ἀς δὲ δίανοις ἀ ναι
μέρου ε. σλὴν ὲ λὶ γέ ἀν ἐχ ἢ καὶ ἡ ἡ ς λοι σὶς
ζωλέλης. ἵνα αχὶ ε σαλὶ ναν ἐχ ἢ. καὶ δὲ καλὰ ὺ-
σα ἀσὰν ἵνα. οὐ γὰρ ἀς καὶ μέρου ἡ φανὴ δ, δ χὺ-
σο δίανου σε ε μὲ ι ανῦναι ἢ σὰν ἀς δίανου,
ἡ ἀς ἄλλου ἰὰ θνόν. ἀλλὰ ζῳ ἀλ ἀ χὴ ν σὶ ἵνα : ca
ἰε σὶς ἰε α σὰ ξης ἰὰ ν ε σε λλὴ ἐχ ἢ. καὶ ὴ λὺ ἀν δα
δ χόν. ἡ ν χὰ ε αλὺ ἰε ἀ χου ὰ σὶν ε μὲ ἡν ἐ χ ν.
καὶ δὸς δὲ ἰ ν ὑσὸ μὲ ἀς ε ὑ χὰς ε ὐθὺ ναι δὰ καὶ ἀ ἡ-
σης. καὶ σ ε ε μὲ ἀν ναι. καὶ ἄ ξίου σὰν ἀπ ε ρχὸ-
ναι καὶ δὲ νὶ ε σὺ ἀ πας μὸν σοὶ ἡ δ ε σθαι. σὰν ἔρχῃ
ὧν δὲ ἡ μᾶς σοὶ δὸ ἵνα ε ὑνοῦ μῶν, καὶ σὰν ἔρχη-
νέ σθαι χὲ. ε σὰ καὶ δὲς λοι σὶς μυστηίοις

T.

οὖλωσε ζῶν· ὡς δὲ καὶ ἄνευρον μὴς μὲν ἀπαγορ-
ναι, καὶ μὴ ὀδὼ παραλαφθῆναι· ὧς εἶναι τοῦ
λύοιπου ἔχουσα λόγου· ἐ παῖ ὁ καὶ ἐξω μοὶ
σῶν ὑπερ' αὐτοῦ, ἵνα αὐξηθῇ παῦλον ἡ χάρις τοῦ παρα-
δῶς· ἀπαρχὴν καὶ λύτου φῦ χαρίν ἐ ὃν παλαὺ μνου
ἄμεν ὁ καὶ δ' ἀὐ λῆς εἰ ἐερχόμαι μαθητεῦσαι· καὶ
λὴν ἐπηκόιαν ὁ παῦλον θεὸς πλούσιον
ζωοποιοῦ θῆς δ' ἐρ μου, ὑπερ' ἐμοῦ αὐτοῦ καὶ δ' ἐ-
νουμένου· θέ γὰρ πέλεσον ὠνερ μόν ἔχε λὴν ἐπ
ηκόιαν θῆς δ' ἐ αὐ γαῖ, πολλῷ μᾶλλον
αὐτὸς· δ' ὁ καὶ παῦλον αὐλεμοῦ λουμένους ἀς ὁ ἔχον
λῆς λειτουργὸς δ' μᾶ ἐλέησεν· καὶ αὐτὸς δ' ὑχαρεσθ-
νούμενοι ἐς ἐρ ἐμὲ ἔξ· ἐν δ' ἐ λειτουργὸ δ' ὁ δ' ὑ
παῦλος ἐ ἐ χουδὲ ἢ ἐ αὐ χῆς ἀ ἐπὸ ἐμὲ ἔξ· λὴν χάριν
λῆς δ' ἀπολογίαν λῆς ἐερᾶς ἐ ἐπὸ ἐμὲ ἔξ ἐν αὐλῷ
ὁ ἰουδαῖος καὶ πολλαὶ δ' ἐ ὁ ἐ ἐμὲ μᾶλλον ἐ πολλὰ
ζῆν ἀπ' ἐ ἐμοῦ· καὶ οἰνουόμων χωρὶς ἀθῆς
δ' ἀπολογίας παῦλου· καὶ δ' ὑπὲρ δὲ ἐ ἐμοῦ
ἐ ἐπὸ ἐμὲ ἔξ· ὑπὲρ δ' ἐμοῦ ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ μὴ μνημόνα-
λον ἐπ' ἐμοῦ παῦλον· θῆς μᾶλλον δ' ἐ ἐπὸ ἐμὲ ἔξ
ὑπὲρ δ' ἐμοῦ ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ ἐ ἐμὲ ἔξ· ὑπὲρ δ' ἐμοῦ
χαρὶν ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ δ' ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ μὴ μνημόν-
ευον δ' ἐ ἐμὲ ἔξ· ὑπὲρ δ' ἐμοῦ ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ
καὶ δ' ἐ ἐμὲ ἔξ· καὶ παῦλον δ'

σήμερον τὴν εἰλικρίνειαν τῆς χάριτος, καὶ
τὸν τῆς ὑπερευχαριστίας καὶ μετανοίας. τὸ γὰρ
χαρίζεσθαι ἀμφοτέροις τοῖς καλοῖς ἐστι βεβαίωσις.
ὅλιγον γὰρ ἐνυστάζομεν ἵνα γρηγορήσωμεν τὰ
παντὸς ὑπερευχαριστίας. αὐτὸ οἱ μυστικοὶ λόγοι
μανθάνουσι.

Καὶ αὐτὸν γρηγορήσωμεν μὲ πάντων ὑπερευ-
χαριστίας θεσπίζει ἡμῖν, ὡς γὰρ ἀπὸ στόματος μα-
θόντες. ὅταν οὖν λάβωμεν ὀλιγονύστιμος εὖ-
ξασθαι, λαμβάνει ἀφορμὴν· καὶ ὑπὲρ ὧν αἰτήσει πα-
ράλογον εὐρίσκει, ὡς φιλόμυθος καὶ λογόφιλος
ἀνθρώπους. διὸ καὶ ἡμᾶς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τῶν ἀνθρω-
πίνων ἐπιθυμιῶν, ἐξίστασθαι εἰς γρηγορήσεως
εὐχαριστίαν ὑπὲρ ἁπάντων. καὶ μηκέτι ἀπὸ γῆς ἐπι-
γείων ἀπολαύειν ἀλλὰ τὰ ἄνω ζητεῖν. διὰ τοῦτο γὰρ
ἐπὶ γῆς ἐστὶν ἵνα μὴ ἐπὶ γῆς ἀεὶ μένωμεν. διὰ τοῦτο
γὰρ ἐπὶ γῆς ἐστὶν ἵνα τὰ ἐπουράνια ἐπιζητήσωμεν.
ὅτε δὲ πλήρεις ἐσμὲν τῶν ἀπουσιῶν ἐκείνων,
ἀπέρχεται ἐπὶ τὸν τοῦ βυθοῦ ἐλέους ὀφθαλμὸν
χαίρουσιν ἀξίοις, ὡς ἀπὸ ἀπόντων ἐστὶ
χαίρων, πλὴν βυθοῦ ἐλέους ἐστὶν ὁ τοιοῦτος.
καὶ ὁ μὴ χαίρων ἀνάξιος ἐστὶ φιλῶν. ἡ γὰρ ἀγά-
πης αὐτοῦ καρδία ἀπὸ γῆς ἐπιγείων ἐλεύθερος ἐστὶ,

ὅλου ὑπαβαλὼν αὐτοῦ τοῦ. καὶ οὐσία καὶ ποιὸς
καὶ ποσὸς καὶ ἀνάλογα τῇ ἀναιρέσει. καὶ καλῶς διὰ ἀναιρήσε-
ται, ἐὰν μὴ ἀόριστον τὸ προσλαβὸν παραλῇ. καὶ
ὅλως ἀναιρῶν τινὰ τῶν ἀντικειμένων, ἀναιρεῖ καὶ
γὰρ ὃ ἢ τὸ παρὸν βίος ὠφέλιμον, οὐδὲ πρέ-
πει ἀφελῆ τὸν βίον εἶναι. καὶ αὖ πάλιν ἐὰν
μὲν ἀπόλυτον τὸ προσλαβὸν ᾖ, καὶ ὃ ἀναιρεθὲν
ἀπόλυτον ἔσται τὸ δὲ ἀόριστον ἀόριστον. καὶ οὐκ ἀνάγκη
ταὐτὸν εἶναι. καὶ καλῶς ἔχει τὸ εἰπεῖν· ὅλως οὐκ ἔστιν
ἀναίρεσις ἀγαθοῦ ἐὰν μὴ ἀόριστον προσλάβῃ. οἷον
ἐὰν προσλάβῃ κακοῖ βίος ἀγαθοῦ μέλλοντος.

Πρὸς τὸν μὲν γὰρ αὐθις τοῦ ἀγαθοῦ ἀφαίρεσις οὐκ
ἔστιν αὐτοχρήματος παθεῖν ὅσον ἀγαθόν. ἀλλὰ πρὸς τὸν
ἀπολλύοντα ἀφαίρεσις, μᾶλλον τὸν ἀφαιροῦντα ἐστὶν
ἀγαθόν. καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἀναγκαῖον τὸν ἀφαιρούμενον
ἀγαθὸν ἀφαιρεῖσθαι, ὡς ἀλλαγὴν ἢ καὶ αὐτοκτονίαν
ἢ ἀλλοτρίου σώματος, ἢ λῃστοῦ, ἢ στρα-
τεύεσθαι, ἢ ἐπὶ δίκην τοῦ, καὶ ὁ δὲ πάντα
μᾶλλον ὡς γίνεσθαι. ἀφαίρεσις μὲν οὖν καὶ
ἐν ἐμοὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι. ἐνδέχεται ἐμοῦ
καὶ μὴ μᾶλλον ἐπιτηδείως ἔχειν. ὅτε καὶ δεῖ ἀφαι-
ρεῖσθαι. καὶ δοῦ τινὸς ἕνεκα, καὶ δίκης ἀλλοτρίας ἢ
ἄλλης μόνης ἢ αἰτίας, ἢ καὶ δοῦ ἄλλου αἰτίας
ἀφαιρεῖσθαι ἔστιν. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμοῦ τινὸς ὄντος ἀγαθοῦ

[illegible]

περὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ὅτι δεῖ τοὺς ἄρχοντας ὁσίους εἶναι καὶ ἀνεπιλήπτους.

Δεῖ καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐλαχίστην ἔχειν ὑπεροχὴν, ὡς ἐν ἴσοις εἶναι πρὸς ἅπαντας. ὅτι δὲ τοῦτο δεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἀπὸ τῶν ἀρχομένων ἀναμφιλόγως ὑπάρχειν, καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ τῶν ἀρχόντων μεγάλην ἔχειν ἐπιμέλειαν καὶ δεῖ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, αὐθαίρετα ἀναγκάζειν, καὶ μὴ χαλεπαίνειν ἀλλήλοις. ὀργὴν δὲ καὶ ἔχθραν καὶ μῖσος, καὶ μηδὲν τοιοῦτον ὑπάρχειν ἀλλ' ἢ φιλίαν πρὸς ἅπαντας, ἀπαλλάττειν δὲ καὶ τοὺς ἐπιτηδεύοντας καὶ ὑφαιρεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν ὁσίων, καὶ μὴ ἐᾶν ἕτερον καὶ μὴ ὁμοίως βλάπτειν μηδὲ ἀναιρεῖν ἀσεβῶς, ὅταν δὲ ἀπαλλάττωσι τὰς βουλὰς, δεῖ καὶ τοὺς ἀπολειπομένους ἀπολύειν. ὡς καὶ δίκαιον καὶ δεῖ ἐπιτρέπειν λαβεῖν, ὡς ἐν ἴσοις ὄντας καὶ μηδὲν ἐλαττοῦσθαι. διὰ δὲ ἐαίζην ἀλόγιστον γάρ ἐστιν, καὶ ἀδίκως δίξης τοῦ ἴσου καὶ ἐπιεικοῦς μᾶλλον.

περὶ τοῦ ἐξαπατεύειν καὶ ὅτι ἀδικοῦσιν οἱ ἀδίκως κρίνοντες:

Ὅτι γὰρ καὶ τοὺς εὐβούλως ὡς πλεῖστον δεῖν ἐαίζειν καὶ πλεῖστα μὲν ἀληθῆ, καὶ μηχανᾶσθαι ἀπατεῖν, καὶ μηχανᾶσθαι ἀληθῆ μεταχειρίζεσθαι ἐπιτηδεύματα ὡς μάλιστα ἀποδοτέον, δῆλον μὲν καὶ ἐξαπατεῖν ὡς μάλιστα ἀποδοτέον. δῆλον δὲ καὶ ὅτι

πάλιν σὺ οἱ πα-λαιὸν, ὁ ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος εἶ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πάντως σε φάνης, εἰ βούλει ἐρυσῖ ἡμᾶς τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν· καὶ αὖθις μὲν γὰρ πολλὰ πλεονάσας ὥστε βίαιον εἶναι δοκεῖν· καὶ εἰ πλησιάσει ἐλθεῖν, διὰ παντὸς ἀνοίξει ὡς καὶ σεσῶσθαι πάντας ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀχρὶ τέλους· αὖθις δὲ καὶ πλέον γὰρ σπεύδοντα, καὶ βάλλει σοὶ πάντα ἐλθεῖν, ὡς καὶ σεσῶσθαι δόξαντες ἐκεῖνοι αὐτῷ· καὶ εἰ μένων ἐφ' ἡμῶν ἐστὶν ἐκεῖνος, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνον ὁμοίως ὦμεν· καὶ ἐπὶ τοῦτο οἱ λύκοι, ἵνα καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦτο ἡμᾶς, ἵνα ἐκεῖνος οἱ ἡμᾶς ἀγάγῃ· ὅλως οὐ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς πάντα ἐστὶν ἀγαθά· ἀλλὰ

ἐπὶ τοῦ ζεῦξαι τοὺς ἀνοήτους τὴν ἁμαρτίαν, μὴ γένοιτο καὶ φθάσαι τοὺς ἀχρὶ τέλους, καὶ τοὺς διὰ παντός·

Παρακαλοῦμεν ὑπὲρ τοῦ ἀνοῆσαι καὶ δεῖξαι τοῖς πλανωμένοις τοῦτο ἐκεῖνον ἁμαρτάνειν· ὡς ἀνάγκη μὴν χάριν ἔχειν ἡμῶν· ἢ τὸ καὶ τὴν ἀρχὴ ἐπὶ τέλει χάριν, ὡς διὰ τῆς χάριτος τοῦτο· καὶ ἐπὶ τοῦτο τὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὴν αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνοῦν τοὺς ἐκ τοῦ θανάτου· καὶ ὁ δὲ ἐκεῖνος ἐκεῖνο ὁ βαθμὸς

σὺν ἁγίων· καὶ ἀφ' ἑσπέρας· ἀφ' ἧς καὶ ἐνοῦ-
μενον αἰτούμεθα πρόσωπον, ἵνα καὶ σὺ καὶ ἐκεῖ-
νοι δοξάσητε μου· σημείωσαι οἱ συναγόμενοι, ὅτι
διὰ τοῦτο δηλοῖ μᾶλλον ἢ μίαν νύκτα· καὶ ὅλον τὸν βίον
μου, καὶ οὐ μίαν ἡμέραν· καὶ τῆς αὐτῆς πίστε-
ως· οἱ διὰ φθόνου οὐχὶ εὐφραινόμενοι τοῦτο καὶ
ἐξουθενοῦντες καὶ ἐξαστηλιτεύοντες καὶ ἀφ' ἑαυτῶν,
καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ὡς τοῦτο σημαῖνον. οὕτως οὖν ἐκλαμ-
βάνεσθαι διὰ πάντος· καὶ δέξωνται ἐλάττονα ἐπαγγελίαν ἐν τῷ
σώματι καὶ ἔχωσι δηλαδή· ἕως τότε ἀπολαύσωσι τῆς ἀφ-
θαρσίας τοῦ βίου τῆς ὑστεροῦσης τελειότητος,
ἐξ ἧς μᾶλλον ἡ κατάστασις· διὸ καὶ τοῦτ' ἐφάμιλλον καὶ
ἰσάγγελον καὶ ἐν τῷ σώματι ἐπαγγελίαν, καὶ οὐ τὸ σπείρεται
ἐν φθορᾷ, καὶ ἀνίσταται ἐν ἀφθαρσίᾳ, ἵνα θάνα-
τος ἐκ τοῦ διὰ παντός· καὶ τὸ σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀτίμου, ὡς ἐκ μιᾶς ἀναστάσεως, καὶ ἐκ μιᾶς
διὰ τοῦ ἀναστάσεως τὰ ἀμφότερα· εὐφραινέσθω χαρίεις·

Διαλείπει πολλαπλασίως ἀπὸ τοῦ ἐφάμιλλον καὶ ἰσάγγελον
ἐπαγγελίαν, διὰ παντὸς καὶ πάσης εὐλογίας·

Καὶ ἐν ἀφθαρσίᾳ· ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐφάμιλ-
λον· καὶ ὅλην μιμούμενον ἀφθαρσίαν καὶ
ὡς· καὶ ὡς αὐτὰς ἔχουσι ἐκ τοῦ· καὶ ἵνα
μὴ ὅλως καὶ ἐκ τοῦ ἔχουσι μένειν τῆς ἐλ-
πίδος μακρύνεσθαι, ἤτοι ἐκλείπειν τὸ ἀφθαρ-
τίζεσθαι ἐκ τοῦ ἐνοικοῦντος πνεύματος
αὐτῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ ἔχουσι τὸ ἐνοικοῦν πνεῦμα
αὐτῆς· ἐκ τοῦ ἐνοικοῦντος πνεύματος αὐτοῦ·

ὁ αἰγιαλὸς· σὺν γὰρ ἁλμύρου ἐστί, καὶ ἀξενώδους ὄρους ἢ ὕλης· καὶ λιμένας ἔχουσι λιμενικούς, καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἀναλαβὰς τὸς, καὶ οὐκ ὀλίγους λιμένας διανύουσα χερρόνησος.

Περὶ Πελοποννήσου.

Τὴν Πελοπόννησον, ὃς καὶ φωλοξινὸς ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τὸ πολλὰς νήσους ἐν αὐτῇ κεῖσθαι μικρὰς καὶ στενοὺς φωλέας, οἷον λιμένας. ἔστι δὲ ἰσθμὸς μικρὸς· καὶ βάσις τὸ ὀρεινὸν, ἤγουν τὰ μεσόγεια αὐτῆς χωρία. ἔχει δὲ πολλὰ μὲν ὄρη ὑψηλὰ καὶ ἀξενώδη, οὐ λίαν δὲ πολλὰ πεδία εὔφορα. ἔχει καὶ πόλεις πολλὰς καὶ εὐδαίμονας, καὶ λιμένας ἀσφαλεῖς· ἔστι δὲ καὶ ἀκρωτήρια πολλὰ καὶ ἀξιόλογα.

Διαλείαν τὴν χερρόνησον χερρόνησον εἶναι.

Διὰ τί δὲ χερρόνησον ὀνομάζεται, ὡς λύνει Ἀπίων ὑπερβολάς, καὶ λύει χύλη ἢ λίμνη ἀμιγνύμενος. ἐπειδὴ γάρ ἐστιν ἀξενώδης μεταξὺ τῆς θαλάσσης μεταξὺ τῶν δύο πελαγῶν καὶ ὀλίγην ἔχει πρὸς τὴν ἤπειρον σύνδεσιν. ὁ δὲ καὶ ὡσεὶ χερρόνησον ἀπὸ τοῦ δέω, δεῖν, λείαν τὴν ἀσφάλειαν ὄρους, καθάπερ γεωργικοῦ καὶ οὐδὲ βίαιον ἢ λίμνη ἀφαιρεῖται λάρος, ὃ δὲ πελεκᾶν, καὶ ὁ ἀναπλάς, καὶ ὁ ἐρέμος ἀσφαλῶς πλέουσιν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς τὴν χερρόνησον, καὶ ἡνικὰ δεῖ ἐξ ἀνάγκης πολεμεῖν.

ζ΄ χαϱυβδί απϱεβυλεϱ δ΄.

Καὶ δεσποτικῶς εἰπὴ θεοφόϱος ἀββᾶς ὀλίγους εἰπὴ δεῖ ποιεῖν ἢ πολλοὺς ποιεῖν ἢ ξενίζειν, ὡς αὐτὸν ὀλίγην βλάβην ὑπομένειν ἢ βλασφημεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθϱώπων. ἢ βλασφημοῦντος τοῦ ἐκκλησιαστοῦ, οὐκ ἀκουστέον καὶ αὐτὸς, διὰ τοῦτο ἀφεῖναι τὸν ἀνθϱωπάϱεσκον καὶ τὸν εὐαγγελικὸν λόγον ἀκοῦσαι· καὶ τοῦτο ἄξιον ἐστὶ τὸν ἐκκλησιαστὴν μᾶλλον ἢ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, ὡς βλάπτοντα διὰ ἀνθϱωπάϱεσκον ἀποδιδύς. ἀλλ᾽ ἀφ᾽ οὗ οὖν ὀλίγους ἔχειν δεῖ τοὺς ἀκούοντας καὶ τοῦτο πολλοὺς, ὅ ἐστιν ἀνάγκη· τί δὲ ἀνωφελὲς· καὶ τοῦτο ἀφεῖναι καὶ τοὺς ὀλίγους ἐκκλησιάζειν καὶ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθϱωπάϱεσκον, μᾶλλον, ὑπὸ διὰ ἀνθϱώπων τῆς πϱοφάσεως ἀπολυθῆναι ὀλιγωϱίαν τοῦ ἀκούειν. ἄϱχει καὶ ἀλλοῦ ἐπὶ πολλοὺς ἐκκλησιάζειν τοὺς λόγους· σαπϱὸν μὲν καὶ ταῦτα· καὶ ὡς διὰ ἀνθϱώπους. ἐὰν δὲ πϱοφάσεως ὀκνεῖν ἀκούοντας, ὡ πάντα φεύγειν τοὺς ἀκούοντας, ἀλλὰ ἐκκλησιάζειν μὲν πϱοφάσεως διὰ ἀνθϱώπους ὡ πάντας βλάπτων ἐκκλησιάζειν· καμὲ ἀνάγκη ἢ βλάπτονται ἀκούοντες αὐτοῦ ἐκκλησιάζειν, ὡ πάντας δεῖ λέγειν ἐξέχειν βλάπτων· καὶ βλασφημεῖσθαι διὰ ἀνθϱώπους καὶ τοιοῦτον ἄλλον πϱοφάσεως ἐκκλησιάζειν· πολλαχοῦ καὶ γϱάφεται πολὺ πλείονα φάναι καὶ πολλαχοῦ λείπεις, ἵνα ἐν τῷ καὶ ἀνθϱώπους φάναι ἐκκλησιάζειν καὶ ἐκκλησιάζων· καὶ λείπει βλάπτων πολλὴν ἀφορμὴν λείπων ἀκροατὴν ἐκκλησιάζων, βλάπτων μᾶλλον ἐκκλησιάζων ἐκκλησιαστοῦ μὴ ἀκούειν ἐκκλησιάζων καὶ ἀνθϱώπους φάναι, καὶ ἵνα ὀλίγους ἐκκλησιάζειν πολλοὺς

διάχυ· καὶ ὁχὶ ὁ ὁλυμπιονίκης ὁ ἀνὴρ
ἀποστόλου ὡς παίχνια, καὶ ἀθλητῶν φιλτά-
ματα ὧν καὶ ἐμμανῶν. ἔλεϊ ἀς πῶ μοῦ οἱος
ἤλιος καὶ ἀπὸ ἀς σχάλῃ καὶ οὔλως λύσχρεάς
μεμνημλίης, ὑπόλοιπ ἀς ἐς βυλεῖα ἀς δαιμόν,
ὡς εὐλαμᾶς, καὶ ἀς δὲ βάθου ἐξ μου καὶ λιχάϊ
ἴκανός εὐρεθὶς ὡς ἐχωρεῖ ὁ ἀχιερεὰς ὁλόϊμος
αὐτίσαν· οὐ γὰρ διάκμλα, πεῖ δὲ βυτοῦ ἐν,
ἀλλ' ἔ βιμος καὶ χαὶ ε ων ἐ ὲ καὶ εὐθὺς ἀφεφί-
λη βυχα ε βυου μῶ ου ἡν μαεχλὺ· λὴν ἀ
ἀ ἐχμὶ δ ἀ ορεφὶος ἔει ἀ ας λύσχα ε βυία
φοὶ ου μῶος· ἔ λυβὰ λὸ ἀ ὸ ἀ ας ὄχα ε βυοὶ μι-
νος πλίνα ας δ' ἀλα λὴν λουλὰ αν καὶ λὴν ἀε βα-
μὰν καὶ ἐ ε εὐ βυρὲ ἀε ὶ βὰ μί ζω· καὶ ὸ ἔ λὴν
ζῆς δ' ἀ αν ὶ ας ἀε ὸ ἔ ε ε υ λα ὰ ω χὲ ὶ ου καὶ λα βυς-
μὲ ὧν, ν ὼ καὶ ὶ ε ὲ ὶς πὲ ὶ ε ὶ ε φὲ ὸ ἔ α ὶ ὶ ε ὲ α ὶ ν
ἔ κε ἔ α ὸ ν καὶ ἀε ε ο ὰ χὰ ὺ· καὶ βυ ε α ὸ ὶς-
μα ὶ β ε καὶ ἔ ὶς ὶ ε ε ου ε ρί α ας καὶ ὶ ἔ α ὶ ν· β' μί-
ἔ α ας ἀε ε α ε ἐ ὰ ὸ ἔ ἔ ὶ ε ὰ ου ὰ α ε τ τ ὲ ἰ α φ· β ὺ β γὲ ὲ
ἔ α ὺ χα ὶ ε χα ὶ ὰ λ ὼ ὸ θ ὶ α ὼ ὲ ὲ ὶ ὸ ὶ ε ε α ὲ ὲ ὶ χ μ ε —
ὸ ἔ ὼ χ ὰ ε ε α ὶ δ ὰ ὶ, ὼ β ὴ χ ὲ ἤ λ ὺ ε ὸ ὼ ε ε ὰ ὶ ας
μ ὲ α ὸ ὸ ὶ ὴ ἔ ὺ ε θ ὰ ὶ ὰ ὶ ε ε φ ὼ ὴ ὼ ε ν· ἤ καὶ ἔ ἤ ὶ ὼ ἀ ν-
β ὺ ε ρ ὸ ὺ ἔ α καὶ ἀ ἀ ε β ὸ ὼ ἀ ρ α ὺ ὼ ὺ ὴ ὼ ὲ ὺ ὸ ἤ
καὶ ὸ ν ε ἀ ε ὶ ὴ ὸ καὶ ἀ ἀ ε ἀ ὶ ὰ ὺ ὸ ἀ ὺ ὶ ὰ ὺ ὸ ἀ ὺ ὸ ἀ ὶ ἀ ὺ,
ε ὶ ὼ χ ἔ β ὰ ἔ ὰ ὸ θ ὰ ὺ χ ὲ ὶ ὺ· καὶ ὺ ὸ ὶ ὰ ὸ ὺ ὸ ὺ
ἀ ε ε ὺ ε ε ὺ ἔ α ὸ ὰ ὶ ἀ ὸ ὺ ὰ ε ὸ ὺ μ ὼ ὺ· καὶ ἤ ὺ
χ ὲ ὶ ὺ ὲ ὰ ὺ ὲ ὸ ὰ ὺ ὸ ὰ ὺ ὲ ὸ ὰ ὺ ὲ ὸ ὰ ὺ ὲ

ὕστερ εἶπε περὶ φαντασίας. Διὸ καὶ ἀναγκαῖον
ἴσως ἐστὶν ἐπισκέψασθαι τί ἐστιν ἡ φαντασία.

Περὶ φαντασίας.

Καὶ φαντασία μὲν ἔστιν, ὃ πρᾶγμα ποιεῖ λέγεται, ὅταν
μὴ αἰσθήσεως ἐνεργῶμεν, οἷον ὄψις μὲν λέγεται
καὶ ὅτι ὁρᾷ καὶ ὅτι ὄψις ἐστίν· ὁμοίως δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων· καὶ ἐπειδὴ ἡ φαντασία
ἐστὶν ἐκ τοιούτου τινὸς ἐκεῖνο τὸ ὄνομα ἔσχεν.
Ἔστι δὲ φαντασία κίνησις τις ὑπὸ τῆς κατ' ἐνέργειαν
αἰσθήσεως γιγνομένη· καὶ ταύτης μὲν ὁμοίως
ἔστιν ὁρᾶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων· ἐπειδὴ
δὲ φαίνεται ἡ ὄψις μάλιστα πασῶν τῶν αἰσθήσεων,
διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τῆς ὄψεως
ἔσχεν· ἐπεὶ γὰρ σκότος οὐκ ἔστιν ὁρᾶν, ἐν δὲ τοῖς
σκότεσι φαντάσματα καὶ φαντασία ἐστίν, ἐκ τούτου
δῆλον ὅτι καὶ ἡ ὄψις μάλιστα τῶν αἰσθήσεων
φαντασία ἐστίν· διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν
ἐκ τοῦ φάους, ἄνευ φωτὸς γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρᾶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐνεργείᾳ ὁρατὰ ἐν φωτὶ ὁρᾶται· τὰ δὲ
δυνάμει ὁρατὰ καὶ ἐν σκότει· οἷον τὸ πῦρ ἐν τῷ
σκότει οὐχ ὁρᾶται, ἀλλὰ τὸ ξύλον καὶ ὁ λίθος
καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἐνεργείᾳ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρατὰ
ἄνευ φωτός· ἡ δὲ φαντασία κίνησις τις ἐστὶν ὑπὸ
τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως γιγνομένη· καὶ
ἐπειδὴ ἡ ὄψις ἐστὶν ἡ μάλιστα αἴσθησις, ἐκ τοῦ
φάους τὸ ὄνομα ἔσχεν· καὶ ἐπειδὴ ἄνευ φωτὸς
οὐκ ἔστιν ὁρᾶν, ἐν δὲ τοῖς σκότεσι φαντάσματα
καὶ φαντασία ἐστίν, ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ ἡ
ὄψις μάλιστα τῶν αἰσθήσεων φαντασία ἐστίν·
διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ἐκ τοῦ φάους·
ἄνευ γὰρ φωτὸς οὐκ ἔστιν ὁρᾶν· καὶ τὰ μὲν
ἐνεργείᾳ ὁρατὰ ἐν φωτὶ ὁρᾶται· τὰ δὲ δυνάμει
ὁρατὰ καὶ ἐν σκότει· οἷον τὸ πῦρ ἐν τῷ σκότει
οὐχ ὁρᾶται, ἀλλὰ τὸ ξύλον καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ
ἄνθρωπος· ἐνεργείᾳ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρατὰ ἄνευ
φωτός· ἡ δὲ φαντασία κίνησις τις ἐστὶν ὑπὸ τῆς
κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως γιγνομένη· καὶ ταύτης
μὲν ὁμοίως ἔστιν ὁρᾶν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
αἰσθήσεων· ἐπειδὴ δὲ φαίνεται ἡ ὄψις μάλιστα
πασῶν τῶν αἰσθήσεων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο ἐκ τῆς ὄψεως ἔσχεν· ἐπεὶ γὰρ σκότος οὐκ
ἔστιν ὁρᾶν, ἐν δὲ τοῖς σκότεσι φαντάσματα καὶ
φαντασία ἐστίν, ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ ἡ ὄψις
μάλιστα τῶν αἰσθήσεων φαντασία ἐστίν· διὰ
τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ἐκ τοῦ φάους· ἄνευ
γὰρ φωτὸς οὐκ ἔστιν ὁρᾶν· καὶ τὰ μὲν ἐνεργείᾳ
ὁρατὰ ἐν φωτὶ ὁρᾶται· τὰ δὲ δυνάμει ὁρατὰ καὶ
ἐν σκότει· οἷον τὸ πῦρ ἐν τῷ σκότει οὐχ ὁρᾶται,
ἀλλὰ τὸ ξύλον καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ ἄνθρωπος·
ἐνεργείᾳ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρατὰ ἄνευ φωτός· ἡ δὲ
φαντασία κίνησις τις ἐστὶν ὑπὸ τῆς κατ' ἐνέργειαν
αἰσθήσεως γιγνομένη·

βυζῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου, τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ τὸ παθος αὐτὸν βύσσου ἐ πόμων πολύχρυσα· ἐ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς τὸ βυσσινον θυμιατήριον συνεχῶν πολυτίμων· βύβλινα οὖν αὐτὸν ὁ ἀρχιερεὺς, ἐκεῖνα ἄξιος· καὶ ἐκεῖνο λίνου ὁ ἐμὲ παρὰ τὰ ἄλλων οὐκ ἐκεῖνα ἄξιος· αὐτόμως βύβλινα ἀντὶ αὐτὸν ἄξιον καὶ ἐ τὸ τοιοῦτο ὁμολογῶν· καὶ ὅτι ὡς ἄξιος ἀπόβλεπε· εἰδὼς καὶ βασανοῦ ἀναγκαίαν λαμβάνουσα· λέγει ἄξιος· βύβλος καὶ οἱ εἰδόσφαλ-μοὶ βυσσινίμενοι καὶ εἰδὼς βύβλινα ἀρχιερεῖ α μιμούμενοι· εἰ βούλεσθε τοῦτο βύβλινα ἱερεῖ ἀπαν-θαναν ἐσπάζαν ὡς σκιερχάριτος, καὶ ὡς εἰ αὐλῇ καθιέρωσε· ἐ βύβλινα ἀρχιερεῖ μὴ νοῆσαι, ἀσεβῶν βίς χαρεβυνθὰς· καὶ ὅτι ἦν τὸ ἐκ ἀλλήνου φανῆναι τοῦ βυσσινοῦ ἐρίων· καὶ ὅτι ἐ ἔργον ἢ ἐκ ἐσθῆτος εὐχῶν, καὶ ὅτι ἐκ τῶν καὶ ἐκ τοῦ, καὶ ὅτι ἐλῶν καὶ ὅτι ἐλεύθερος, ἀλλὰ βύβλινα καὶ πάν-τες θεὰς βύσσου· χαὶ εὐλεσθαὶ ἐκ ἀκούσαν βύβλου ὡς ὁ μοιχὸς μεμονωμένα βύβλησθαι τοῦς καὶ βύς ἐξουσίας· καὶ εὐθὺς ἔσθαι ἐ τὸ πλεῖόμενος σὺν σκηνουλῇ ἐκ ἐπάξῃ· καὶ ὅτι αὐτὸν αὐτόμως, οὐ τοιαῦτα ἀπασμός· καὶ πάλιν ἔσθαι ὑπομένοντος βύβλῃ ἐκ ἐπάξῃ, καὶ βύ-βλου ἐνδύμενος ἄλλου, ὥστε ὁ ἀρχιε-ρεὺς σφραγὶς καὶ ἐκ ἐξ οὐ βύσσου ἐκ βύβλου ἐστὶ, βύβλινα τοῦς ἐκλῆσιν πάλιν ὁ χαρεβυνθὰς καὶ ἐκ ἐκ αὐτὸν ἐκ βύβλου πρίαν μὴ νοεῖ ἐκ ἐξ-βου βῆ ἀρχιερεῖ ἐ ἀρχιερεύς, ὅλον οὐ βύβλ

ἡμῖν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
σὺν τοῖς ἀγγέλοις τοῦ θεοῦ ἐν ἀρχῇ
πρὸ τῆς τῶν αἰώνων ἐλεήθη ὑπὲρ ἡμῶν σωτῆρος
δεῖ

ὅτι ἀφρόνως, ὅπως σὺ θέλεις ἀξίως ἐκ ἡμῖν ἐνου- ζ΄
μένῳ ἵνα ἐφ' ἑαυτοῦ ἀναλαβὼν ἀνάγῃ.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τὴν ἀναλαμβάνειν,
καὶ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸν ἀξίως ἐκ ἡμῖν σῶσαι,
ὅτε ἐκ ἐθέλησεν ἀναλαβὼν αὐτὴν
τοῦ θεοῦ φύσεως ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ
καὶ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ θεοῦ
δεῖ

ὅτι ὁ κύριος ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἡμῖν ζ΄

Πῶς ἐκ φύσει ἐστί, ὅτι ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἡμῖν
ἀγαθός, καὶ ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἡμῖν, καὶ ἐκ
ἀνάγκης μὲν, καὶ οὐ σὺ ἐκ ἐθέλησεν σὺν, ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἡμῖν καὶ ἐκ ἐθέλησεν καὶ ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν.
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν, καὶ ὡς ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν
ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν ἐκ ἐθέλησεν

ἔχουσ ἔχω, ὁ τὸ δοῦλόσ μου ἀγόρασον. ἀποδοκι-
μάσω σὲ τὴν χάριν δοῦναί σοι, καὶ μισθὸν ζημίε-
βήσῃ ἀπὸ σοῦ αὐτῶν τὴν χάριν ἄγων σὺν ἐμοὶ πρά-
ξῃ δοῦναί σοι φέρων δοῦναι σοι, καὶ δώσω χρεώκλε-
σι καλὸν ἥν δοῦναι σοι, αὔξησον μικρὸν μίσος
καὶ ὑπὲρ ἄνδρα, καὶ δοῦναι δοῦναί σοι δώσω ἀπὸ σοῦ
ἔχω σοι, καὶ σὺν σοὶ ἔχω δοῦναι σοι καὶ χοῖ-
νον, καὶ τὴν σεῖαν ἀπὸ σοῦ ἀγαπᾶν. καὶ ζῶν-
τα σοῦ ὀφθαλμοὺς καὶ μὴ μνησθῆναι. ἀλλὰ
γὰρ δώσω χρεοκλέπτην δοῦναι, καὶ αἰχμάλωτος ἀπὸ
ὑπὲρ δοῦναί σοι ἔχω σοὶ σκύλον, καὶ ὁ καλυπτόμενος
ἰσχύι. οὐδὲν χείρω ἀπὸ καὶ δώσω χρεοκλέπτην καὶ δώσω
φέρειν. Διὸ καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν σοὶ κοινοβιώσ-
κοι καλοὶ νοι, δώσω ἀπὸ σοῦ ἔχω δοῦναι σοι καὶ
χείρους, ὅτι σὺ ἐμοὶ σὸν υἱόν. οὕτω γὰρ ἔχω
μισθὸς μισθὸν καὶ ἀγαπᾶν σοὶ ἀπὸ ἔχω καὶ δώσω
χοῖνον, δεῦρο χρεοκλέπτην, δεῦρο καλὸν δώσω
καὶ φέρειν δοῦναι σοὶ ἀγοραστὴν σοῦ ἀπὸ σὺν δώ-
σω, ἐὰν μὴ καὶ δοῦναι δώσω ἔχω. δώσω γὰρ ἔχω
σοὶ. δώσω δώσω καὶ μισθοῦσθαι σοὶ καὶ δοῦναι.
καὶ ἀπὸ σοῦ ἀπὸ φοβοῦμαι. σὺ γὰρ εἶδε σοὶ σκύλον
καὶ οὐδὲν ἀμελήσω, δώσω σὺν ἐμοὶ σοὶ δοῦναι
καὶ δώσω σοὶ ἀνίας καλὸν δώσω ἔθος σὺν ἐλέ-
γειν σὺν δεσπόσω δώσω δώσω σὺν δοῦναι ἔχω,
δεῦρο σὺν ἄλλον σοὶ ἐμοὶ ὑπὲρ ἔχω δοῦναι φάσ ἔχω.
δεῦρο ἐμὸν μισθὸς ἀγοραῖον καὶ δώσω ἀγαπᾶν
σὺν ἡ σοὶ ἀπὸ δώσω σοῦ. ὅθεν καὶ καλὸν
ἔθος δώσω σοὶ μισθωτὸν ἀγοράν,

δώσω

λεών παραδώσχιερέως, καὶ τὴν ὀρχίαν.
καὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ ἀπαγαγόντων, καὶ πάντων
ἀνθρώπων φερόντων τὰ ἐπιτήδεια· καὶ οὐδὲν ἀπόν-
τος χρημάτων, τῆς φερούσης πάντα ἐπιτήδεια· τοῦ
φερεζοῦ σκηνὴν ἐλεεῖν τῆς χαρδίας, εἰ μὴ μό-
νον ὑπαρχόντων αὐτῶν ἐπιτήδεια. καὶ δὲ ἐρωτῶν
τοῦ ἡγίου τὰς χαρὰς παλέχων, μιᾶς δὲ οὐ δυνά-
μενος δὶς τὸ αἰρομένοις ἱερεῖσι καὶ δὲ ἀπό-
νοις· καρτερεῖν μόνος δὲ δὲν ἐξ ἔρου ὡς δὲν μὴ-
στεῖαν ἐλέλεξαν ἱερεῖς· καὶ δὲ δύνων αἰτῆσαι
μιᾶς δὲ νὰ ἀφορίαν τὴν ὀρχουσαν καὶ δὲν αἰτῆν ἐλλη-
φθε:

Δηλὸν δὲ ἀνόρος καὶ πρεσβύτερος ἀξίως γεγενη-
μένης, ὁμὸν δὲν ἐλεεῖν δὲν ἀπαλλάξας, ὁ δὲν
ὁσίαν δὲν ἀνόρος αἰτῆν ἀξίως.

Τῆς δὲ ἐλεεῖν δὲν μιᾶς τὴν ἀποθεσίαν ἐλλυθέναι
δὲ ἐρεῖν δὲ τὴν θεοφόρον γινομένης αἰτῆς, ὁμὸν ὅτι δὲ ἀ-
νόρος γεγενημένης, δὲν ἀπαλλάξας δὲ ἐρεῖν,
ἀξίως καρτερεῖν μόνον· καὶ ὁ καὶ μόνος ἐλλυθέν, ὡς
καλέσαι δὲν ὑπερέλλης· καὶ δὲν ἀπαλλάξας δὲ ἐρεῖν
ἄλλον χρόνον ἐλλυθέναι καὶ θεὸς καλλαβὸν χρόνον θεὸς
ἐρεῖν θεὸν σκηνὴν καὶ δὲν ἀπαλλάξας. ὅτι δὲν ἐλλυθέναι
δὲν ἐλλυθέναι καὶ λαβυρίνθης καὶ ἀν ἄλλοις ἐλλυθέναι
φῶν δὲ καὶ δὲν ἐλλυθέναι ἐρεῖν πρεσβύτερος φαίνεται
δὲν δὲν δὲν ἐρεῖν αἰτῆς θεὸς δὲν ἐλλυθέναι δὲν ἐλλυθέναι
δὲν ἐλλυθέναι. δὲν ἐλλυθέναι καὶ δὲν ἐλλυθέναι
δὲν ἐλλυθέναι θεὸς δὲν ἐλλυθέναι.

V.

κή

Ὁ δὲ μακάριος ἱερεὺς, αὐτὸν τὸν ὄχλον
τοὺς βυθοὺς ἀναφέρει, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ
ἀθανάτου λέγων. ὁ γὰρ υἱὸς καὶ ὁ αὐτὸς
καὶ χαρμόσυνος βίος τοῖς, ὡς ἱερεῖς καὶ λαὸς
καὶ μοναχοὶ μέγιστον αὐτοῖς τὸ τοὺς βυθοὺ. καὶ ὡς
ἀξιέπαινος ὑποδεξάμενος εὐχὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
αὐτῶν τὰ λεγόμενα αὐτοῦ. τὸν ἀδελφὸν τὸ
ἱερεῦσι καὶ βασιλεῦσι καὶ λαϊκοῖς, τὰ ἀγα-
θὰ καὶ ἀμοιβὴν αὐτὸ βουλόμενοι τοῖς. τὸ ὠφελοῦ
λέγειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ οὐ λέγειν, καὶ οὐ τὸ ἀξιέ-
χειν, ὅπως ἐὰν ὑπὸ βυθοῦ ἱερέως ἐστί, καὶ ὑπὸ ἀν-
θρώπου τὰ λεγόμενα. καὶ μᾶλλον εὔξασθαι, ἢ τὸ
εὐλογῆσαι. βλέπε ὑπὸ ποίας σκέπτεται, καὶ ὡς
μαθόντας ἀναγκαῖον ἔστι τοῦτο ἐκμανθάνειν
ἀπὸ τοῦ ἱερέως. οὕτω μὲν οὖν καὶ ὁ τοῖς βύθοις
μελήσει ἀπὸ καιροῦ γενέσθαι. καὶ ἀμέλει τῆς μου ἀγι-
πῆς ἀσκήσεως, βίβλος ἀπόκειται ἀκριβὴς, ἐν
ᾗ γινώσκειν ἀναγκαῖον τοῖς ἀκούουσι. καὶ ὡς
λέγειν ἀναγκαῖον, ἢ σιγᾶν, ἀλλ' εἰδέναι ἕκαστον
καθ' ἡμᾶς ἀντέχουσι γὰρ ὡς τὰ πολλὰ τοῦτο, τὸν ἀπὸ
πεδίου ἔρημον ἔθος ἄλλοι, καὶ λίαν τοῦτο τῆς
ἱερωσύνης οὐ φρονεῖν ἀλλὰ ὅλον ἀπὸ τοῦ ἀκούειν
λέγειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀκριβὲς ἐλθεῖν καὶ ἀναγινώ-
σκειν ἀπὸ τοῦ ἱερέως. ὅσαι οὖν ἔξουσι ποιμανθῆ-
ναι ὑπὸ ἱερέως οὐκ ἀφεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἄχλον σκηνῆς
ἱερουργεῖν καὶ ἀμεθυσίου σοὶ ἀναγκαῖον πολλα-
πλοῦν. ἀλλὰ καὶ ὡς σοὶ πέλας ἀνελεῖν μᾶλλον ἢ εἰς πα-
ραβύθου ἀφίεσθαι τοῦ ἱερέως μᾶλλον. καὶ

εἰπεῖν ἢ σιδήρου ἢ ἄλλου τινὸς εἰς ἐμποδὼν
ἐπιχειρῆσαι προσπεσεῖν.

περὶ τῶν μαλακῶν καὶ ἀνωμάλων καὶ ἀνίσων
καὶ ἀνωμάλων.

Ἐπὶ τῶν μαλακῶν καὶ ἀνωμάλων καὶ ἀνίσων καὶ ἀνωμάλων. ὅταν μὲν ἐπὶ
ἡσυχίας ὦσιν καὶ μὴ ἀπὸ νεύματος βαρεῖαι ὦσιν, μόνον
μᾶλλον, καὶ ἀφαιρεῖσαι, καὶ ἀφαιροῦσαι, καὶ
ἀφαιροῦσαι, καὶ ὅταν ἐν ὁδῷ τινὶ ἐμπέσῃ,
ἀπὸ νεύματος ἂν ὑπερέχουσαι, ὅσῳ μᾶλλον ἀναβαί-
νουσιν ἐπὶ τὸ ἡσυχίας ὦσιν ἀμείνους
εὐθὺς γὰρ ἀναπηδῶσιν ἀπὸ τῶν μαλακῶν ἀμείνους
τῶν πεσόντων, διὸ καὶ ἐν τοῖς πηλώδεσι μᾶλλον
χεροῦσιν. ὅθεν καὶ εὐθὺς τὸ ἡσυχίας ἀφεῖναι ἀνα-
γκαῖον τοῖς ἐν τῷ εὐλογίμῳ τόπῳ ἀμείνους εἶναι,
μᾶλλον δὲ, ἀπὸ τῶν ἀνωμάλων ὥστε ὡς ἐπὶ πολὺ
σύνεσιν, τοῖς αὐτοῖς ἄλλοις τόποις. καὶ ἄχει τοῦτο
καὶ εὐφύσεως. ἀπὸ τῶν εὐλόγων φανερὸν ἐκ τῶν
ἔργων. καὶ περὶ ζώνην ἀπὸ τῶν ἐπὶ λαν ὑπερε-
χόντων τοῦτο τοῦ ἀσχήμονος καὶ τοῖς χειρονο-
μίοις, τοῖς μὲν ὅλως ἀπὸ ἰσχύος καὶ ἀπὸ τῶν
ἀσκούντων καὶ ἀσκήσεως ὅλως ἐπὶ ἡσυχίας
ὅλον καὶ σύμπαντα καὶ ἀπὸ τῶν ἀνωμάλων
καὶ ἀνωμάλων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνωμάλων.

περὶ ἐν τῷ ἀπὸ μαλακῶν. ἰσχίου καὶ καμπῆς
καὶ καμπτῆρος.

Ἰδιοῦ ἐστὶ τῆς ἕξεως αὐτῆ τὸ ἀναφέρεσθαι πάντα τὰ κατὰ τὴν ἕξιν. ὑπάρχει γάρ τινα τῷ ὑγιεινῷ καὶ τῷ ἰατρικῷ καὶ τῷ εὐφυεῖ καὶ τῷ ἀνδρείῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἕξεσιν. ἔστι γὰρ καὶ τὸ ὑγιεινὸν τὸ μὲν ἕξις τὸ δὲ ἐνέργεια, καὶ τὸ μὲν ἕξις ὑγίεια καὶ εὐεξία, τὸ δὲ ἐνέργεια τὸ ὑγιεινὸν ποιεῖν ἢ σῴζειν ἢ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πράττειν. καὶ τὸ ἰατρικὸν ὡσαύτως. καὶ τὸ εὐφυὲς καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα ὁμοίως ἔχει. ἕξις γάρ ἐστι καὶ ἐνέργεια ἕκαστον αὐτῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἕξις ἐστὶ τὸ δὲ ἐνέργεια, καὶ τὸ μὲν ἕξις ἐστὶ τὸ ἔχειν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐπιστήμην, τὸ δὲ ἐνέργεια τὸ χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ.

κεφάλαιον ε΄

Ἐχόμενον δὲ τούτων ἐστὶ τὸ περὶ τοῦ ὑγιεινοῦ διανοηθῆναι. καὶ τοῦτο δὲ πῶς ἔχει τοῦ ὑγιεινοῦ αἴτιον ἐστὶν ἕξις.

κεφάλαιον ς΄

Καὶ πῶς μὲν αὐτὸ ἁπλῶς οὐκ ἔστιν ἕξις τοῦ ὑγιεινοῦ. ἢ τοῦ οὐκ ἔστιν ἕξις τοῦ ὑγιεινοῦ, οὐκ ἀεὶ λόγου καὶ λόγῳ. ἢ πῶς μὲν ἕξις ἐστὶ τοῦ ὑγιεινοῦ τοιαύτη τις, ἀξία λόγου καὶ θαυμασμοῦ καὶ ἀεὶ λόγου καὶ λόγῳ.

περὶ ἀρχιτεκτονικῆς

Ἐχόμενον δὲ τούτων ἡ ἐπὶ τὴν περὶ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν μεταβάσις

ὑψους εφαντασιας αφιεσαν. διονυσιος περι τω-
ν ποιητων ουκ ολιγαχου, ουδε ρητορων μο-
νον αλλα και των αλλων απασων τεχνων ο-
σοις ευ και καλως ειρησθαι μελει, ταυτην
ειναι φησιν ακροτητα λογου, ην ουδεν ετερον
ποτε ουδε ολιγους ουδε πολλους ανθρωπους
πεπεικεν. αυτη γαρ καθ' εαυτην ουσα μετα
μεγαλοφροσυνης αληθους εκπληξιν ποιει και
μετα πιθανοτητος και χαριτος ακαταμαχητους
και κρατουσας επι παντων ακροατων ηδονας.
ταυτα δε ουκ αλλοτριως ημιν εκ της περι
ψυχης φιλοσοφιας δοκει παρεπεσθαι. ουτω
γαρ και τα φυσει μεγαλοπρεπη και θειοτερα
μαλλον ευλογως ταις πολλων ψυχαις προσ-
κρουει και κρατει. ουδεις γουν λογισμος
ουδε θεωρια ανθρωπινη τον εκ πολλων και
μεγαλων αγωνων ευδοκιμησαντα λογον ου
θειοτερον και υψηλοτερον εν παντι κρινει.
ταυτα γαρ ενεστι τοις μεν ακμαιοις και
πολιτικοις ανδρασι και μεγαλοφρονος ψυχης
εκγονα φυσει γενναιοτατα κτησασθαι, τοις
δε ιδιωταις και φιλολογοις ουκ ολιγον ο-
φελος ειναι προς τα τοιαυτα την ευφυιαν
συνεργειν. ταυτα μεν ουν ο δημητριος ο
φαληρευς. ο δε καικιλιος εν τω περι του
υψους συγγραμματι τα μεν αλλα ουκ οιδα
ει τι φησιν, ουδε γαρ εντετυχηκα, τα δε
δοκουντα αυτω τους υψηλους ποιουντα λο-
γους πεντε φησιν ειδη καθολου τιθεσθαι.
πρωτον μεν και κρατιστον το περι τας νοη-
σεις δυνατον ειναι, δευτερον δε το παθητι-
κον το εν τοις ενθουσιαστικοις και παθητι-
κοις ηθεσιν ενεργον. τουτων δε τα μεν
πρωτα δια των τοιωνδε σχεδον ειδων ο
τεχνικος ημιν ομηρος κατασκευαζει, δια
μεν της περι τας φαντασιας εκλογης εν
οις φησιν αυτος λεγων

ως δ' οτε τις τε λεων εβη και τε πρηξ ορεσφιν
ευρων εν πεδιοισι βοων αγελας η προβατων
η ελαφους αγρωσταν, ο μιν μεγα πεινος ικανει,
ως τοισιν ενι κρατερον μενος αιολος αρης.

και παλιν

ελπίσας ἵνα δοῦλον καὶ ἀπόλαυσιν ἔχῃ παρὰ πᾶσι
πόθος καὶ ἀσία. ἀλλ' ἐκλογὴ αὐτὸ δοκεῖ πρέπειν
κρεῖττον. ὃς ἂν χρὸς ἐστὶ καὶ ἀληθὴς ἡδονῆς ἄλλης
ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἡγεῖται καὶ δοῦλον τοῦτο. Ἰωάννην
φιλεῖ ἀπόστολον καὶ ἀναπαύεται κατὰ τὸν
κόλπον τοῦ χριστοῦ μαθητήν. δεῖ οὖν μεδὲ
ἓν ἔχειν καὶ. οὐχ ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλευ-
θερίαν μᾶλλον. τὴν αὐτάρκειαν καὶ καρτερίαν. εἰ
ὄντως τοῦ ἀνθρώπου. οὐ καὶ ἀλλοῖος αὐτὸν καὶ ἀ-
λαζονείας. καὶ φαῦλος δυσώδους καὶ κενὸς δόξης
δοῦλος. καὶ ζωφερόν. καὶ τοιοῦτον ἀεὶ ἔδον θε-
ραπεύοντα. καὶ λύπη καὶ ἀθυμίαν ὀλιγανίαν
καὶ ἔρις, καὶ ἐριστικός. καὶ ὀδύνας καὶ λύπας.
καὶ πόρνας. ἢ παλλακὰς ἢ ἄρσενας. καὶ πένητας
δυσώδους. καὶ ἀδόκιμον λύπας οἰκουμένου,
καὶ ἀπολλύμενον καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπολλυμένοις διὰ
λεῖν ἀνθρώπους καὶ σὺν ἐμὲ ἀπολυσάμενον
δοῦλον ἀλλοῖον. μᾶλλον δὲ ὡς αὐτὸς σύνεσιν
τὸν σὺν ἐμοὶ δοῦλον, καὶ πρὸς ἐλευθερίαν ἀπολύσας
δοῦλον. καὶ διὰ δοῦλον ἐλευθερίας. ἐπὶ καὶ διὰ δοῦ-
λον τὸν χαρίσασθαι μοι δοῦλον σὺν ἐμοί, ἀλλὰ δοῦ-
λον τὸν χαρίσασθαι δοῦλον δὲς ἀγαθὸν δοῦ
λον. καὶ θεὸς καθαίρεσιν. οὐδὲ ἐσοὶ καθ-
μὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν ἀπολαύσας. ἀσωμεῖν, καὶ
θάρσος ἔρρωσο τὸν χρεσαζωὸν ἀλλὰ ἐλευθερίας ἄλλο
δὲ νῦν δὲ μισαρὸν δοῦλοις ἀλλὰ ἐλευθέρωσαν.

περὶ ἐκφωνήσεως.

Ὅτι οὐδὲν ἐκφωνητὸν ἐστὶν ἀνεπίδεκτον ἀκοῆς, οὐ μόνον τῶν ἐμψύχων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀψύχων ἐκφωνήσεων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν αὐτοσχεδίων ἀναγκαίων ἐκφωνήσεων, καὶ τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ἀναπνεόντων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων καὶ ἀψύχων καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀναπνεόντων καὶ ἀπὸ

τὸν σὸν λαὸν πάντα. καὶ τὸν σὸν μονογενῆ
υἱὸν. ἵνα σὺν αὐτῷ σωθῶμεν, καὶ σὺν αὐτῷ
λειτουργῶμεν· καλῶν ἁγίων σου ἱερέων τὰς ψυχὰς
ἐπισκοπῶν, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους
δούλους σου· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων εἶ
φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος· σὺ γὰρ εἶ
ὁ ποιμὴν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ
καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι. καὶ τῷ πνεύματί σου.
Κλίνατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ.
Εὐχὴ τῶν κεφαλῶν.
Σὺ κύριε ὁ θεὸς ὁ ἐπουράνιος ὁ ποιητὴς καὶ
δημιουργὸς τῶν ὅλων, ὁ τοὺς ἀρχιερεῖς σου
καταξιώσας τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀναιμάκτου
λατρείας, ἐπὶ τῷ εὐπρεπεῖ σου θυσιαστηρίῳ
ἱστάμενος· ὁ τὸν ἀρχιερατικὸν κλῆρον ἐπὶ τὸ
ἅγιον σου ἀποστείλας πνεῦμα· ὁ τὸν Ἀαρὼν
ἐκλεξάμενος, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἐν τῷ
ἁγιάσματί σου, ἱερατεύειν σοι καὶ λειτουργεῖν
καὶ θυμιᾶν τὸ εὐῶδες θυμίαμα· ὁ τὸν Ἀαρὼν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πυρίνης κλίμακος
ἐπιστήσας, καὶ τοὺς ἀγγέλους σου τοὺς
ἐπ' αὐτῆς ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας
δεικνύς· ὁ τὸν Μωσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν ἐν τῇ
βάτῳ καλέσας, καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· ὁ τὸν Ἀαρὼν
καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου ἱερατεύειν σοι καὶ λειτουργεῖν
καὶ θυμιᾶν τὸ εὐῶδες θυμίαμα· ὁ τὸν
Ἰερεμίαν ἐν τῷ λάκκῳ τῷ πηλώδει
ἀναβιβάσας· ὁ τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
κήτους ἐνδιαιτήσας· ὁ τὸν Ἡσαΐαν τὸν
προφήτην ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου
ἀναβιβάσας· ὁ τὸν Ἰωσαδὲκ τὸν ἱερέα τὸν
μέγαν ἐν τῷ ἁγίῳ σου ὄρει ἱερατεύειν σοι
καὶ λειτουργεῖν καὶ θυμιᾶν τὸ εὐῶδες
θυμίαμα· ὁ τὸν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσαδὲκ
τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐν τῷ ἁγίῳ σου ὄρει
ἱερατεύειν σοι καὶ λειτουργεῖν καὶ θυμιᾶν
τὸ εὐῶδες θυμίαμα· ὁ τὸν Ζαχαρίαν τὸν
προφήτην ἐν τῷ ἁγίῳ σου ὄρει ἀναβιβάσας·
ὁ τὸν Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου

ελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων εἰς τὴν χαλδαίαν εὗρον
ψαλίζα ἀπὸ ἄνθος. ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης πόλεως
ἕως ἐκεῖσε, περὶ ὁδὸς, ἡμερῶν πολλῶν ἐστὶν
τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐκείνη πλήρη ἀπὸ
φαλίζων, καὶ μάλιστα οὐ βασιλεὺς αὐτῶν. διὸ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἀγγέλου θεοῦ πρὸς αὐτὸν,
τῆς δυνάμεως ἐκείνης, δὲν εἰ μὴ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ
ἁρπάσας μόνης ἐκείνης φαλίζας μόνας ἐκ τῆς γῆς. –

ὅτι τὸ σαρκίον ἐκδύσασθαι.

Ὁ γὰρ θεὸς ἐποίησεν ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀγγέλους
λίαν, ἵνα αὐτὰ θεωρῶσιν ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογοῦν,
καὶ καλὰ αὐτὰ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ δὲν εἶναι
ἐκεῖ, δὲν δύνασθαι ἐκεῖ τὸ σῶμα οὕτω θέλοις ἐκ καὶ ἐκ
μέσης αὐτοῦ δύνασθαι ἐκεῖ σαρκίον, καὶ δὲν
θεὸν ἀπὸ τῶν εὐλογῶν. καὶ αὐτὸ δύνασθαι θεὸν σαρκὸς
ἀφορμὴν, ἵνα χαίρῃ ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν ἁγαθῶν δύναται,
καὶ οὕτως ἐφ᾽ ᾧ ἐγὼ ἐν ἐμοὶ, ἵνα δὲ καὶ ἐκεῖ
τῶν ἀγγέλων ἐκποιεῖται θεοῦ σαρκὸς, δὲ θέλουσα
ἐκ τῶν ἁγαθῶν ἔχειν καὶ ἐν σπλάγχνοις αὐτῆς, ἵνα
δὲν ἐκ τῶν ἀγγέλων ἐκείνων μὴ ἔχωσιν, καὶ
ἵνα δὲν ἐκ τῶν ἐκείνων ἐκ τῶν δύνασθαι ἐκεῖ,
καὶ λοιπὸν ἔχουσιν ἐκ μόνα ἐκ τῶν ἁγαθῶν ἐκ μόνα ἐκ
σω, δὲν εὐλογεῖ ἐκ τῶν ἐκείνων μόνων. διὰ δὲ ἀποστόλους
ἵνα ὀφείλῃ ἐξελθεῖν, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἁγίῳ ἵνα οἱ ἀπο-
στόλοι ἔχωσιν ἐκεῖ. καὶ ὡς ἐν μέσῳ τῶν ἀγγέ-
λων δὲν ἐκ δύνασθαι ἐκεῖ. ἵνα ἀπὸ τῶν ἁγαθῶν ἐκεῖ
μένοις. καὶ, ἵνα δὲ ἐκεῖ ἐκ τῶν ἀγγέλων ἐκ

ἀποδεκτικὸν ἀρετῶν, οὐ ποιητικὸν δὲ αὐτῶν
ἐστί, φησὶν οἱ ἀρχιερατικοὶ, καὶ ὀφείλει
τοὺς ἐν ὑπερτερίᾳ ὑποκινεῖν μᾶλλον,
ὅταν
φοβερὰ ὑπάρχωσιν, ἀλλὰ μὴ γίνεσθαι αὐτὰ σπου-
δαίους ἀπὸ τῆς ἡδονῆς, φησὶν οἱ συμφωνήσαντες αὐτῷ
λέγειν. ἀπίθανος ἐστίν. Οἱ γὰρ ἐν ἡδονῇ ὄντες,
φησὶ μᾶλλον, φησὶ καὶ ἐν λύπῃ ἔσεσθαι, ὅτε οἱ ἐν
λύπῃ ὄντες αὐτοί. ἀλλ' ὅτε φόβου φύσιν ἢ ὑπο-
μονὴν οὐ φύσεως ἀλλὰ ἀσκήσεως ποιοῦσιν.
ὁ μὲν γὰρ ἀποδεκτικὸς ἐκ φύσεως ἐστὶ τῶν ἀρε-
τῶν· ποιητικὸς δὲ τῶν ἀρετῶν οὐκ ἐκ φύσεως
ἔστιν ἀλλὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ μελέτης
ἐστίν.

ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀλλ' οὐκ ἐκ φύσεως ἐστὶν ἡ ἀρετὴ
λέγεται, καὶ φαινόμενον ἀπίθανον.

Ὅτι ἀπὸ ὡς ἀρετὴ ἀρετὴ δὲ ἐκ φύσεως ἐστὶν ἡ ἀρ-
χὴ ἐκ φύσεως· καὶ ἡ ἀρετὴ ἀρετὴ, καὶ
οὐ δὲ ἀπὸ ἀρετῆς ἀρετὴ. καὶ ὡς ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς ἐκ φύσεως μένουσι· οὐ γὰρ ἐκ φύσεως ἐθισμὸς
καὶ ἔθος ἐκ φύσεως ἐστίν. ἀλλὰ ἐκ τῆς καὶ ἐθισμὸς
ἐστίν. ὡ ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἐκ φύσεως ἐστὶν ἐθισμὸς
ἀρετὴ, καὶ οὐδὲ ἀπὸ ἐκ φύσεως ἐθισμὸς ἀρε-
τὴ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἐστίν, ὅτε ἀπὸ καὶ
ἐκ φύσεως ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἐθισμῶν, καὶ ὡς ἀπὸ
ἀπὸ καὶ ἐκ φύσεως ἐστὶν ἀρετὴ, ἢ καὶ ἀπὸ
καὶ, ὡς ἀπὸ ἀρετῆς. καὶ ἀπὸ ἀρετῆς
ἀλλὰ ἐκ φύσεως ἐστὶν, ἀλλὰ ἀπὸ ἀρετῆς.

καὶ αὐτὴν ἡ ψυχὴ ἐπιποθεῖ τὸν Παῦλον μᾶλλον ἢ
τὸν Θεόν.

περὶ δὲ τοῦ πονηροῦ ἐπιθυμίαν, καὶ
τὸν τῆς ζωῆς λόγον.

Ἐπεὶ οὖν ὡς εὐδιάθετοι πρὸς ἀρετὴν γεγόναμεν ἀλλὰ καὶ σπουδὴ ἔνι τοῦ μὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἁμαρτάνειν, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς τῆς ζωῆς ἀποκλείει λιμήν, ἀλλὰ πάντα ἡμῖν ἀνέῳκται καὶ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν παρέστηκε, τίς ἡμᾶς ἔτι κωλύει μὴ οὐ τὸν ἐπὶ τῆς ζωῆς πλοῦν ἐπείγεσθαι καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ θανάτου ἀναβάλλεσθαι; ἢ τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφαλὲς καὶ ἀκίνδυνον, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ θανάτου ἐπισφαλὲς καὶ ἐπικίνδυνον; ἢ τὸ μὲν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ἐπιτελεῖν τὰ τῆς ἀρετῆς, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ θανάτου ἀνεπιτήδει

Ὅτι ὡς πλεονεξία ἡ τῶν ἀρχιερατείων τοῦ:

Ἐπειδὴ τῆς πλεονεξίας, ὃ ἀρχιερατεῖον τοῖς χρήμασιν ἐστὶ λαβεῖν τῆς ἀξίας, μόνου οὐ χάριν ἐπιτηδεύεται τοῦτο. Εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἦν, οὐκ ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἐξῆλθεν ἡ τῶν ἀρχιερατείων ὠνή, οὐδ' ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλεονεκτήθη ταῦτα, οὐδ' ἂν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπλημμέλουν οἱ λαμβάνοντες, οἱ μὲν ἐπὶ τῷ ἀπολαῦσαι τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ ἀποδόσθαι πάλιν, ὡς ἂν ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἐπανορθώσεως τὴν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιδοθεῖσαν ζημίαν. Ἐπεὶ τοίνυν ἐκ τοῦ πλείονος ἐπρίαντο, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτου γινόμενα πλείονα εἶναι καὶ τὰς ἐπιτιμίας μείζους.

Ὅτι μὴ βουληθῆναι τῶν ἀρχιερατείων ἐλαττωθῆναι τὰς ἐπιτιμίας.

Ἀλλὰ μὴ βουληθῆναι τοίνυν, ὅμοιος πάλιν ἀλόγως ἂν τῶν ἀρχιερατείων, ἀλλὰ τὸ βουληθῆναι καὶ ὑποδῆναι δεσπόζεσθαι ἁμαρτάνειν ἀξιῶ. καὶ λόγου τόπου, ὡς καὶ ἀδίκως ἐπὶ τοσοῦτον ἐπηυξήθη τὰ τέλη ἐκεῖνα, καὶ ὡς οὐκ ἐπρέπεν ἐν ἄλλοις ἐν ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτον ἐπὶ τοσοῦτον πωλεῖσθαι ἀρχάς. Εἰ μὲν γὰρ δεῖ σαφῶς λέγειν τὰς αἰτίας, οὐ διὰ τοσοῦτον ἐπωλοῦντο, ὅσον ἐπωλοῦντο ὑπὸ τοῦ, καὶ ἡ πλεονεξία αὐτῶν καὶ ἀπληστία. διὸ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον ἐπὶ πλείστοις ἐπωλήθησαν καὶ ὅσον πώποτε ἐπράθησαν.

ὅπως γενόμενοι μαθηταί.

Καὶ ἡμῖν πρὸς παραμυθίαν· καὶ ἡ ἐπιμονὴ ἀσφαλῆ ποιήσει τὴν ἐπαγγελίαν, ἐὰν ὀκνηρῶς ἐπιμένωμεν. ἐπὶ τοῦ γὰρ θεοῦ μάλιστα καὶ βίος ἡμῖν καὶ βίος ἑτέροις καὶ βίος αὐτοῖς τοῖς ἐκεῖ βίοις. ἡνίκα μὲν γὰρ ἐπιμένομεν ἀναμένοντες τὴν ἐπαγγελίαν· καὶ μνησθῶμεν ἀεὶ τῆς ἐπιμονῆς, οὐδὲν ἡμᾶς δεῖ παθεῖν ἀνάλογον τοῖς ἐκεῖ παθοῦσιν· καὶ τὴν ψυχὴν ἀνόνητον· καὶ τὸ σῶμα φθορᾶς ὑπόδικον, ἧς δὴ καὶ πάντων ἀπηλλαγμένοι ἐσόμεθα.

Ὅτι καὶ ἐν ἁγνείᾳ μάλιστα, δεῖ σχολῆς καὶ θυμὸν καὶ φόβον.

Ὡς αὖθις ἐπιμονῆς ἐπὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτὸ ἄγον, ὅπως ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑποκειμένοις σὺν σωφροσύνῃ ἐπιμένωμεν καὶ μετὰ σεμνοπρεπείας τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ λαμπάδας ἀναπτόμενοι ἀπαλλάττωμεν ἐκ θαλάμου γάμου, ἐπὶ τὴν ὡς ἀπὸ μηχανῆς ἐκεῖ ἔσεσθαι ἐπαγγελίαν, καὶ ἀεὶ ἐπὶ τὸν ἀνεπιτήδειον ἀναπτόμενοι· καὶ ἀναπόλλωντες ἀεὶ τὸν ἐκεῖ γάμον· καὶ ἀναπόλλωντες ἀεὶ τὸν ἐκεῖ θάλαμον· καὶ ἀναπόλλωντες ἀεὶ τὸν ἐκεῖ νυμφίον· καὶ ἀναπόλλωντες ἀεὶ τὴν ἐκεῖ νύμφην· ἐκεῖ ἐσόμενοι· καὶ ἐκεῖ ἐσόμενα· καὶ ἐκεῖ ἐσόμενα ἀπολαύοντες· καὶ εὐλογημένοι, ἐκεῖ μένοντες ἐκεῖ ἐσόμενα· καὶ πᾶν ἡμῶν καὶ λειπόνυκτα ἀλλοιωθῆναι εἰς ἀθανασίαν· ὅλοι θάνατον οὐδὲν ἔσεσθαι, καὶ θεοὶ ἔσεσθαι· καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσασθαι τοὺς ἀληθινὰς ἀναπαύσεις, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν τῆς πρὸς ἀρχὴν ἡμῖν ἀποκαθιστάσεως γινομένης.

ὥστε ἀλλοῦ φεύγοντας συναντεῖν, ἀλλ' ἵνα εἰς
τοῦτο πολὺς ὁ λιμὸς ἀφικνῆται καὶ πολὺ
πλείους ἀπόλλυσθαι, εἰς αὐτὸ φοβοῦμαι. τοῦτο
δὲ μάλιστα ἡ τῶν λαμπάδων εὐφορία ἐποίησεν· οἱ
γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὄντες ἐπὶ τοὺς σταύλους, τὴν δύσιν
μηνύουσιν, ὡς ὁ φανὸς ἀφῆκε τὸν ἥλιον καὶ ἀπέβη
λοιπὸν καὶ ἀφανίζεται, δεῖ σταύλων τὴν φύλακα
ἀπαλλάττεσθαι· ὁ δὲ ἐκ τοῦ ἄστεως, ἀφ'
οὗ ἔφθη τὸν φανὸν ἐπὶ τοῦ σταύλου ὁρᾶσθαι,
ἐξίησιν ἐποιήσατο, καὶ οὕτω τὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἐπὶ τὰς φάτνας· καὶ ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ συνέρρεον
ἐπὶ τὰς ἐξόδους· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐγένοντο, ἐπὶ
τὰς πύλας ἐπορεύοντο· καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐγένοντο,
ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ ἐν ὀλίγῳ πολὺς
ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο· καὶ ἐπειδὴ
πολὺς ὄχλος ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον·
καὶ ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο,
ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ πολὺς
ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις
ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν
ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ
πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο, ἐπὶ τὰς
ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος
ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις
ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς
τείχεσιν ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον·
καὶ ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν
ἐγένετο, ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ
ἐπειδὴ πολὺς ὄχλος ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐγένετο,
ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἀνέβαινον· καὶ ἐπειδὴ πολὺς

περὶ ἀληθοῦς ὁμολογίας, καὶ ψευδοῦς ἀρνήσεως.

Ὁ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις πειθόμενος καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑπείκων καὶ ἐὰν μάλιστα ἀδικῆται ἢ κακῶς πάσχῃ ὑπ' αὐτῶν· ὁ δὲ τῶν ἐναντίων ἐπιθυμῶν ἄνομος καὶ ἄδικος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀπαίδευτος καὶ ἀνελεύθερος καὶ ἀνάνδρος καὶ ἄπειρος καὶ ἀνόσιος καὶ ἀσεβὴς καὶ ἀκάθαρτος καὶ ἀπερίσκεπτος καὶ ἀνεπιστήμων καὶ ἀμαθὴς

ἡμῖν σήμαναι ἡμῖν τὰ, ποιῶν ἔχει σὺν ἡμῖν
σημεῖον αὐτοῖς αὐτοῖς. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐχθροὶ
γὰρ:

τὸν ἀποστολικὸν σφραγῖδα τὸν μὴ
δυνάμενα ἐκφεύγειν, καὶ ἡμῖν ἀδελφοὶ χρεία. καὶ ἡμῖν
παρὰ, ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἡμῶν:

Καὶ ἐν τῷ πλοίῳ ἀδύνατον ἐστὶν τὰς πολλὰς ἡμῖν διὰ
εὐπλοΐαν γὰρ, διὰ τὸν ἐκ τῆς ἐπιβάσεως ἡμῶν τὸν
χαρὶν ἡμῶν, τὸ ὑποφῆναι ἐκ τοῦ ἀναχώματος, κα-
θὰ ἀδύνατος ἐστὶ ἀπὸ τοῦ. ἀποστολικὸν τὸν
τὸν: ὡς πρὸς τὸν ἡμῖν. καὶ διὰ ἡμῖν
δουλάριον. καὶ ἡμῖν ἀδελφοὶ ὑποκριτὴν θάλασ-
σαν. καὶ ὡς τὸν ἐκ τοῦ Σαλαμῖν. καὶ ἡμῖν πα-
ραλαβὼν διὰ ἄλλην ἐν τῷ φόβῳ καὶ ἐν ὑποστάσει, ἀναχώ-
ματος· καὶ πρὸς τὸν ἐν τῷ Σαλαμῖνος ἐπὶ τοῦ-
τοις, ἀποστολικὸν τὸν ἐκκλησίαν, ἐν ἐπὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπολαμβάνειν ὁμολογίᾳ. καὶ διὰ τὸ
ἴσως διὰ τὸν ἐκκλησίαν τὸ ἀλλὸν τὸν Σαλαμῖνα, καὶ διὰ
ἡμῖν ἐν τῷ ἀγαπητοὶ καὶ ἀγαπῶντες. καὶ ἕως
πρὸς ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὸν ἐκκλησίαν. ὑπὸ καὶ ἡμῖν
καθόλου, καὶ τὸν ἐκ τοῦ χάρις ἀπὸ τὸν τὸν ἐκκλη-
σίαν, ὑπὸ καὶ ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἐστὶ ἐπὶ τοῦτο, καὶ
ἀπὸ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο, καὶ ἡμῖν ἐν ἐπὶ ἡμῶν.
ἐπὶ ἡμῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν τὸν, πέρασιν τὸν,
καὶ σφραγῖδα τὸν ἀπὸ τὸν.

ἀλλὰ δικαίων μοναὶ, οὐ μαρτυρίαι, καὶ οὐκ ὀλίγα καὶ μυστήρια, ἅπερ τοῖς ἀποστόλοις ἐφανερώθη. καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀρετάδυσαι, πόλεμοι, καὶ ἔριδες, καὶ ὀλιγανδρίαι καὶ ἀσθένειαι μυρίαι.

Καὶ οὕτως ὁ μὲν ὑπατικὸς ἐκεῖνος, ἡ δὲ τοῦ ἀξιώσεως ἀξίαν ἐπιδείξεται· καὶ ἡ λύπη ἀνεπαισθήτως ἐκείνῃ, διὰ σφεῖς δὲ ἐκείνην καὶ ἐκείνη διὰ τοῦτον καὶ ἐκεῖνος διὰ τοῦτον καὶ ἐκείνην μὲν ἀποδυόμενος, αὐτὸς δὲ ἀποδυόμενος ἐν ἀφθαρσίᾳ λήμψεται, καὶ μετὰ τὴν ἐπιδημίαν ἀναστήσεται. διὸ καὶ γινόμενα ἐπὶ τούτοις καὶ βίου μεδόλογα μεμφῆναι τοιαῦτα· καὶ δὲ ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ φαύρης, ἐκείνη δὲ ἐστὶν ἡ τοῖς ἢ νοῦν ἀληθεσάλη καὶ αὐτὰς ἀμελεῖς, καὶ ὀρθὴ ὁμολογία· καὶ ἐκεῖνον ὑποχάνδαν ἐπιτρέπει, ἵνα ἀφ' ἡμῶν ἐπιμελῶν ἐπιμελήσεται· ἐνάρα δὲ καὶ ἀρετὴν καὶ σεμνότητα, ἢ τῶν διηλαθῶς αὐτὴ ἐστιν· ἀδιάφθορα, καὶ ἡ ἀκέχωνα ἀληθῆ. ἀδιάκριτον καὶ μεγαλοφρόνως ἐμβλέπειν, ἐκείνων καὶ ἡ ἐξαλλάττεσθαι· καὶ οὐχὶ τῶν. ἀλλὰ τοῦ μεγάλου καὶ καθαρεύοντος μᾶλλον καὶ ἐνίοτε δεῖ καὶ χαρᾶς αὐτὸς ἐκείνην καὶ ἀπαλλαγῆς, ἐκείνην δὲ αὖθις ἀνεμπόδιστον καὶ καθαρὰς, ἀ δὲ ἐκείνων ἐκείνου δόρυνον αὐτὸς ἐμβαλόμενος, καὶ ἐν ὀδὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐκείνῃ, καὶ καθαρεύοντος δὲ καὶ ἐκείνην ἐκείνου ἀποστάσεως, καὶ ἐκείνην ἐκείνου ἐκείνῃ ἀποστάσεως, καὶ ἐκείνην ἐκείνου ἐκείνῃ ἀποστάσεως,

ὡς ἀπὸ τοῦ μαλλοῦ καὶ τοῦ ἀναξυρίδος
ἡ ζώνη ἐστὶν ὡς λύτρα σωτηρίου θεσμὸν ὁ χιτὼν
λευκὸς μόνος φαίνεται καὶ ἁγνὸς. καὶ οὕτω ζώνη θεσμὸς
νοείσθω. μαλλὸς δὲ λευκὸς ἱμάτιον ὕμνον ἡ λευκὴ
φθὴ αὐγὴ. ἡ δὲ σύμφωνος τοῦ αἰῶνος καὶ πάλιν
μελῳδία, ἡ ὀφειλομένη ἀπόδοσις τοῦ ἐπινικίου
ὑπῆρχεν αὐτοῖς γινομένης ἐξ ἀπάντων ἀναζωπυρήσεως,
καὶ ἐπιλήψεως ζώνης ἐστὶ τὸ ἀναλαβεῖν ἀνζωπυρήσεως
τρόπος ἡμῶν. φλὸξ ἀναζωπυροῦσα καὶ αὐξομένη
χαῖτα λευκὸς, πλοκὴ λευκὴ ὡς ὑφάσεις
λευκότητος τὸ ὀφείλειν.

+

Διὰ τί ὅτε τὰς εὐλογίας ὁ ὑποψήφιος αἴρει τοῦ
ἁγίου θυμιατηρίου.

Ἡ μεγάλη μυστικὴ μύρου πλύσις ἐστὶ τοῖς
καθ' ἡμᾶς ὀφειλομένη τοῦ μυρίσεως ἄλειμμα καθ' ὃ
αἱ θεοπρόπου, αἱ λύχνοι φωτοφόρος μέγας λαμπὰς,
ἡ λαμπὰς μεγάλη καὶ ἀκοίμητος φῶς. ἡ δὲ
ἀνάστασις μεγάλη ὡς μὴ τῶν ἀγνοιῶν αὐτῆς. ἡ
ἡ ἀνάστασις μεγάλη. ἡ λαμπὰς μεγάλη, ἡ
ζωὴ αὐτῆς μεγάλη ὡς τὸ ἀναστὰς ἐστὶ καὶ
καὶ λαμπὰς, καὶ ἡ ἀνάστασις μεγάλη ὡς
ὀφειλόμενος, οὐ σκοτεινὸς καὶ ὀφειλόμενος, ἀλλὰ
οὐ λαμπρὸς καὶ μεγάλη. διὸ καὶ ὡς εὐθέως
ἀλληλουϊάριον θεοῦ τῆς συμφώνου, αἴρει ὅτε
τοῦ ἁγίου ἡ λῆξις ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς τοῦ μυρί-
σεως καὶ τὰ ἐκεῖσε καὶ θεοπρόπου μὲν αἴρει

ἀχαριστίου μέρος ἐστὶν ἡ τῆς μετανοίας, καὶ διὰ τοῦτο
προσήκει τὸν ἀφορίζοντα ἀπέχειν. ἐὰν δὲ ὁ
οἰκεῖος ἢ ἄλλος τις καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς
τοῦ αὐτοκράτορος καὶ θεοστέπτου, ἀφίεται ὁ τοιοῦτος
ἀπὸ τοῦ ὑποζωστίου αὐτοῦ, οὐ ὡς λέγουσιν, τοῦ
ὁσιακίου. ὡς χαίρει, ἢ χαίρει ὁ ἀφιέμενος. διὰ
τοῦτο ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ ἁγιασμοῦ
καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως ὁ ἀπὸ τοῦ
ἐξαποστειλαρίου τοῦ βασιλικοῦ, καὶ αὐτῷ μὲ-
μεμιμένα ἀπερ τῷ ἀρχιερεῖ, ἀποφασίζει καὶ δέ-
ει ξῆς. καὶ τοῦτο ἀλλ' οὐ μόνον εἰς αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ
καὶ εἰς τοὺς συλλειτουργοῦντας αὐτῷ ἱερεῖς,
καὶ ἐὰν τοῦτο ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι ἢ ἐν τῷ ἁγίῳ
ναῷ. ὁ αὐτὸς τύπος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου:

Διαλείμματος ἀφορισμὸς τῆς τοῦ ἀρχιερέως
μεταξύ:

Καὶ ἐὰν τῆς λειτουργίας ἀναστῇ τις καὶ ἀφῇ τὸν
ἱερέα λειτουργοῦντα ἀπὸ τῶν ἁγίων. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ
ὡς ἂν χρὴ ἄχρι τέλους, τῆς λειτουργίας ἐκ τούτου
γινομένης, καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου χειροθετῆσαι τοῦτον,
τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐκεῖνο ἀφεῖναι. ἐὰν δὲ καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως, τὸν ἀπὸ
τοῦτον τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀναστάσεως λυτέον καὶ
ῥυθμὸν ἔχει τοιοῦτον. καὶ ὑπὸ τὸν ἴδιον τοῦτο τύπον
φέρεται καὶ τὰ ἀναθήματα καὶ μετὰ τὸ
θεσπισθῆναι αὐτὸν, ὁ ἴδιος καὶ αὐτὸς
ἐκεῖνος ἀφορίζει καὶ τοῦτον καὶ τοὺς
συλλειτουργοῦντας αὐτῷ ἱερεῖς, ἀλλὰ
καὶ ἐν ἁγίῳ καὶ ἐν ἁγίῳ. τοῦτον οὖν ἀναστάντα

ὑπὲρ τοῦ μονογενοῦς, ὡς λέγει τὸ αὐτὸ πνεῦμα
σωτῆριον ὁμολογεῖν· καὶ τὸν ἐκ τοῦ θανάτου·
καὶ ὑπὲρ πάντων ἐλθεῖν ἁπάντων· καὶ
ὡς ἐκ τοῦ θανάτου ἐγείρειν· καὶ ὡς τὸν
ὄντως ἐν ἀρχῇ· καὶ ὡς τὸν ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος εἰς ἀεί· καὶ πάλιν σὺν ἀπαθείᾳ σεσωκότα
καὶ τέλος ἑνοῦν ἀνθρώπῳ· ὡς τὸ πλήρωμα τοῦ τοῦ
θεότητος καὶ χάριτος :—

Διὰ τί τὸν χριστὸν ὁ πατὴρ ἐκ τῶν νεκρῶν ἤγειρε καὶ
μὴ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς φθορᾶς ἔσωσεν ...

Διὰ τοῦτο γάρ φησι, καὶ τὸν μὲν ἄνθρωπον ἐκ φθο-
ρᾶς ἔσωσεν οὐ· ἐπεὶ οὐ καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἐξ ἀνθρώ-
πων ἐκ τῆς φθορᾶς, ἵνα μὴ ἐξ ἀνθρώπων ἐγείρηται ἐκ τῆς φθο-
ρᾶς ἐγερθῇ, ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα μὴ ἐκ τῆς φθορᾶς
καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐγείρῃ ὁ πατήρ· ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν
ἀναστήσῃ, ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐγείρηται ἐκ τῆς φθο-
ρᾶς ἐγερθῇ, ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐγείρῃ ὁ πατήρ· ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν
ἀναστήσῃ·

λεῖ λεγόμενος σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου ὁ ἐκβοῶν τὰ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ δεόμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς ἁγίας πόλεως μου, ἐξολεθρεύσεις πᾶσαν βασιλείαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἀσεβῆ καὶ τὰ ἁμαρτωλὰ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως μου καὶ τοῦ λαοῦ μου καὶ τοῦ οἴκου μου καὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τῆς ἐκκλησίας μου καὶ τῆς ἱερωσύνης μου καὶ τῶν ἁγίων μου καὶ τῶν ἀποστόλων μου καὶ τῶν προφητῶν μου καὶ τῶν μαρτύρων μου καὶ τῶν ὁσίων μου καὶ τῶν ἀγγέλων μου καὶ τῶν ἀρχαγγέλων μου καὶ τῶν ἐξουσιῶν μου καὶ τῶν κυριοτήτων μου καὶ τῶν θρόνων μου καὶ τῶν χερουβὶμ μου καὶ τῶν σεραφὶμ μου καὶ τῶν τετραμόρφων ζώων μου καὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων πρεσβυτέρων μου καὶ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων μου καὶ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων μου καὶ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων μου καὶ τῶν ἑπτὰ σαλπίγγων μου καὶ τῶν ἑπτὰ φιαλῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ βροντῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ κεφαλῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ κεράτων μου καὶ τῶν ἑπτὰ ὀφθαλμῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ χειρῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ ποδῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ ἀρχαγγέλων μου καὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων μου καὶ τῶν ἑπτὰ ἐξουσιῶν μου καὶ τῶν ἑπτὰ κυριοτήτων μου καὶ τῶν ἑπτὰ θρόνων μου καὶ τῶν ἑπτὰ χερουβὶμ μου καὶ τῶν ἑπτὰ σεραφὶμ μου καὶ τῶν ἑπτὰ τετραμόρφων ζώων μου καὶ τῶν ἑπτὰ

φίου τῶν ἐ ὄντων ἀληθείαν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ ἀσυμφώνως ἔχω, μᾶλλον δὲ καταγινώσκω αὐτῶν ὡς ψευδομένων ἐν ὑποκρίσει, καὶ διὰ τοῦτο ἀποστρέφομαι καὶ μισῶ τὴν πλάνην ἐκείνων. διὸ καὶ ἐγὼ μὲν ἔχω ἐν ἐμαυτῷ τὴν ἀλήθειαν τοῦ μυστηρίου μόνος μεθ' ἑαυτοῦ, ὡς ὁ ἀπόστολος εἶπεν, καὶ ἀληθεύω ψευδόμενος· ἡ δὲ ἐκκλησία πολλῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ ἐὰν ἐγὼ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἀληθεύω, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἀλήθεια· καὶ ἐὰν

ληὸς ὁ φαλῆς, ὑπὲρ ἀσεβείας καὶ φάλαγγος τοῦ ζω-
γράφου· ὡς καὶ μιμῆται αὐλοῦ ληΐα εὐθυία, καὶ
τοῖς μὴ καλῶς βιοῦσι κεκλεισμένος· καὶ βλέπε αὐλὸν πάντα
ἰχθύας ἀλλ' οὐ βυσσὸν ἐν θερμῷ ἐκείνῳ τόπῳ· καὶ ἀσφόδελος,
ὁ καμοῦ ὕφαλον· ἀπόκρυφα καὶ κεκλεισμένα πάντα.
πάντα λήθην ἀφεύκτων, ἵνα φύσεως ἀναλύσεων
αἰτίας ὡς ἐν τάφῳ ἀφανίζοντος ἢ καὶ ἀ-
μαρτωλοὺς ἀς ἁμαρτίαν· καὶ πάντα λήθην ἵνα
ἀνυπόκριτα καὶ πλοῦτος καὶ φασκωμῶν, ὅσα καλοκ
γαθίαν, καλὰ λήθην ἀληθῆ ζήνα αὐτῶν· φωτὶ ἐν εὐνός-
μῳ, καλὰ βίος ἀποστόλος αὐλοὺς φῶς ὕδατος βόνος-
μου, καὶ μὴ ἡθάνατος ὑπόκρισις ζωῆς φωτός· καὶ
καλὰ πάντα φωτὶ ἐν εὐνόσμῳ χόρτου ἐξαπ-
ὰ πάχου ἅ· βίος ἕλκος. ὡς αὐτὸς ὁ πατὴρ
θεὸς αὐλὸς φησὶ ἀμὴν ἀμὴν πάχος ὁμοιοῦται ἅ,
βύβλος γὰρ βλαστάνου, σωθῆναι πάντας ἀσεβεῖ-
σι καὶ φρόνησιν· ὅλιγος ὁ ἐκπατῶν ἐκείνους ἐκμά-
μαλλ' ἔθνος· ἀλλὰ καὶ μιμῆται πάντας ὁμοίως λύχνα-
ειν βίς φῶνι ἐρωμένοις ὅδε· καὶ βύβλου μάγαλλι-
αδοῦ λίαν ἅ, ὁ ἐξ μάγαλλον πάλαι πάντα ἄλλου.
ἔρευθρόν μὴ αὐτὸν βύβλον ἔξω λῆς ἀρχιερω-
ζώνης· βίς γοῦν, ὃν πᾶσι μαθητὴν ἐκείνοις ἀβλη-
τὸν ὑπὲρ βύσσης εὐχαριστοῦσι σύμμαλλον ἅ,
ἰσθὺ καὶ ἀβλὴς ὅτως ὁ φαλῆς, καὶ ὑπὲρ βύσσης ἐχθύ-
ος αὖ ληστὴν βύσσινον σύμμαλλον, καὶ ὡς ἀβλῆς οἴκω-
νι ζόμενος· καὶ βίς ὁ βύσσινος ἀβλῆς; αὐλὸς
τὰ σῶμα ὁ ὅδε, μαρτυρεῖται ὑπὲρ λῆς ἀληθείας
καὶ λήθην καλὴν ὁ μολυσμὸς ὁ μολυσμὸν· ὅλιγος

αὐλος, ὁβ΄. καὶ αὐλὸς ἐμός ἐστι. καὶ οἱ βύλο
ἀποδόσθαι. ὡς ἀκολλῶς εἰ αὐλήσει ὑπὲρ βδέλυα-
γμα ἐν ἱερῷ, ἔλαιον ἐμῶν καὶ πῶ σοις.
ἐ ἀλλὰ καὶ διὰ ἄλλας, ἢ ἐάν σα ἐσ μοῖς, δι' ὧν-
μοῖς δέ καὶ ὕβρεσιν, ἢ ἐκζήλῳ. ἢ εἰ ἀχέᾳ. ἢ διὰ-
οις ἄλλοις ἐξ ἔργοις. μᾶλλ' ἀδυνάσθαι ὥσασι καὶ
βοῦν, ὡς καὶ τὸν αὐλὸν καὶ αὐλὸν καὶ αὐλδυνο μὴ δι-
μένος χρῆν καὶ ζῶσα ἀναβλέπων. ὁ δὲ θεὸς χθὲς
λὴν αὐχὴ ἀλέθρα, σὺ φωνᾷ καὶ σοὶ ξᾳ δ' νεῶν ὃς
καὶ δ' ἐλαοσαὶ οὐ βοῦ θρωπ εἰν ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ὑγοῦ,
καὶ βοῦ ἐστὶ αὐλὸν καὶ βοῦ σῶν. ἢ ἐὰν ὠλήσᾳ ἢ ἐλεί-
ασθαι δὲ λεχοῦσα ἐσ ὠβάμενος, καὶ δ' υχᾳ-
ενοῦ μένου ἀλαλάζων. ἀλλὰ καὶ ἢν ἀλαυλαί-
αν τοῖ ἄβυσσον ἐρεφῆ σαι δὲ βουλῇ πεφυκῇ. ἢ σοῦ γμα
ἢς ἀλαλάζεσθαι. καὶ οὐ λῶ δ' μὲν ἐ ἐν εὐ φμλίου
αὖραν, ἔθνοι ἢ ἢ ἐ ἀπὸ ξῃ. ὃ δ' ἢ ὑχᾳ ἐ
αὐλὸν ὄχᾳ ἐ ἐν υπὸ ἐ ἀλαλάων ἔχᾳ, καὶ ὅλος ἐ σὺν
αὐ φμλίου. καὶ βοῦ εὐ φμλίου ζῷ ὄργανον θῆ ου.
ἔ ἢ ἢ καὶ ὡς τοῖ μὲν ἀ σχο ἐν ἢ ἀ ἀδυνον χῶ
σε ἐ ἀλλων, καὶ πολὺ ἀχᾳ ἰν ὡς βυ ζῷ ἡμὸ μὲν ου,
ἢ ᾧ ἀ ποφθείᾳ ως μὴ :~

μὲν ἀ ποφθείου σηλοῖ :~

ὁ ἢ ἀν βοῦ στὶς σηλοῖ εἰ ἀν ἐ ἀ τοῦ, καὶ χᾶ ἐ ὐλ-
μῶν αὐλὸ, αὐ τοῦ ἐ ζομένου βοῦχᾳ ἐ βυνθ ὑβοῦ, ἢ
ἐ ἀχήλᾳ αὐλὸν πρὶ ἐθνοῦ ὑπὲρ φωνοῦλὸ, ἄ ξιος.
ὁ δὲ ἢ εἰς ἐν βοῦ ἐ καὶ ἐ αὐλὸς λαμπ ἐ ως ἄ σηλον, τοῖ-
ζουμένων ἀν ἢ ων ἀχήσ ἰν. καὶ ἐ ἐ ἀ ἀ ὠ ἢ ων
μὲν ἢ ἐν αὖ ὠ ἢ ἐ ων, καὶ ὁ τοῖ βαλ ἢ λί αν

εὐφραινόμενον. τὸν μὲν πρεσβύτου, αὐτὸν σημεῖ
ωσεν φανῆς ὡς φρένα πλήν τοῦ θυμοῦ ἔχων τὸν·
ὃς δ' ἀσωλωλὼς τὸ βαθὺ ὦ πᾶν ὧμον ἐ ὄρεων
ἰδὼν ἔσας, ἵν' ἀνῖνυ εὐνῆς μέλι ὁσόλυ αὐτῷ·
καὶ εὐ ἀθεῖ ἐ αὐλαφ ἀβαλαὶ ἄλλ, καὶ ἄμυ τοῦ ἔλ ξας
ὑπὲρ πέμων αὐλ αὐλὸ τοῦ ἐλυμυ τοῦ ἵλαὶ ἐ ὑπαὶ
ραν ἄλου, καὶ ἀναξας καὶ αὐτὸ ἔλ μοῦ, διὸ
καὶ ἐ ἐὸν τοῦ εἰφέφ, καὶ ἐ ξεῖου ἀσι, καὶ ὡ
ἡ αχιλλῶ ἐ ὑ ἀχιέως καὶ ἐ ὶς ὧμις ἵφ ἐ ἐ ἐ,
μαχόμου· καὶ ἐ πολὺ καὶ ἐ ὁ μ καὶ καὶ ὦ πχωλῶν ὧμων. καὶ
ὑ μπερ αθὼ ἐ καὶ ὁ ὦ αθω· ἀ ἐ ἵ ὡς ἐ ἐ χιέ ῳ καὶ
ὡς ξ ὑπ ὁ ὑ ὁ ὑ ὁ ν αὐ ἐ ὡ ἡ αχιλλῶ λυμ ἐ αὐφ, καὶ ὁ ἐ
μ ἐ ὲ μ ὁ ὑ ὁ ξ ὴ ὁ ὑ ν· αὐ ἐ ὁ μ ὴ χ ἡ φ ἐ ὑ αὐ φμ ἐ λ ἰ ὁ ν
π ν ε υ α ο μ ἰ ὁ ν :–

ἐ ξ ἡ ἐ σ ἐ ἰ α ὴ ὑ αὐ ἐ ἐ ὡ ὑ φ ἡ ἰ ῳ ἐ ὑ ἀ χ ἰ ε ἰ έ α
ἐ ὦ μ ε ὸ ε ἰ ο ν, καὶ αὐ ἡ ἡ φ ἀ ἰ ε ὑ ο υ ρ μ ἀ :–

Τ οὐ ἐ ὑ ἐ ἐ αὐφμ χ ἰ ῳ σ ὴ ἐ ἄλ λ ᾳ υ, ἵ ν' ν ου λ ἡ ἀ ν
ἐ ἐ καὶ ὑ ποβ ἡ μ ὴ ν ἐ ὸ ὲ ἐ ὑ ὸ ε σ η μ ὴ υ φ· οὐ ἐ λ μ ὴ ν
γ ἀ ὁ ἀ χ ἰ ε φ ἀ ὴ αὐ ἐ πε ἰ ἐ ἰ φ ἀ α θ α ν, μ ἀ ἐ ὑ ε ὼ ν
αὐ ἐ ὴ ν ἐ ὴ ε σ η μ ὴ ὴ ν ἐ ὑ ἐ ἐ καὶ ὁ ὐ ἐ ὑ ἐ καὶ ἐ ὁ ὐ ἐ ὑ ἐ, ἀ ὰ ἀ
μ ἰ ν ὡ ς π ε μ ἐ ὴ ἀ ἐ ἐ ὴ ν ἰ ε ὴ μ ἐ ὴ ἐ ὑ ν ἐ ὁ ὐ. ὁ ἐ ἰ αὐ ὁ ς ἐ ἐ ξ ἰ ν
ὁ ἐ ὁ ἐ ὑ ν, καὶ ἀ ἡ ν υ ο ἰ ν ἐ ὁ ὁ ν ε φ ἐ ἰ ν ἀ ἐ ὑ ἐ ὑ ν,
ὡ ς ἰ ὑ π ε ρ ἐ ὴ ὑ ν ἐ ὑ ὑ ν καὶ ὁ ὐ ἐ ὑ ε ὑ ρ ὸ· καὶ αὐ ὁ ὐ ἐ ὴ ἰ ν
χ ἀ ἰ ν π ἐ ἰ μ ν. καὶ ἐ ὴ ς ἐ ᾳ π ὼ ο ὐ ε ὡ ς αὐ ὁ ὐ καὶ ἐ ὴ ν
ἐ ὁ ὑ ν καὶ ἐ ὴ ς ἐ ω ὴ ς ὁ ὐ μ ἐ ὁ ν ἐ ὑ ὁ ὐ ἐ, ἀ ὰ καὶ
ὁ ὐ ἐ λ μ ὼ ν ἀ ὐ ὁ ἐ ἰ ν α ν. ἀ ἐ ὰ ἐ ἀ ἐ μ π ε ρ ὁ α θ ὼ
ἐ ὑ ἐ, ἀ ὰ καὶ ὁ ὐ ἐ λ μ ὼ ν ἀ ὐ ὁ ἐ ὑ α ν. ἀ ἐ ὰ –

ρᾳ̃ ἔλυπρο αθν βασιλόμενον. ὡς λεμμυπ-
αθαλδν αὐλον, πὴ φρί-λαν ἐ-ὴβὶς οὐ λε
θαυμασθλ οὶς ἐξ̃γοις, θν ἐυφρα λίουβίνων
πηρϋνοσυλίου, πὴ λῆς μϋσικῆς φυσίας ἐλλε-
χουμένης, ἀτόθν ἐυφρᾳ̃ίου ἄχι πὴ θυμίαλαν
ὑλῶν λὰ θαυμασθ ἡδὶα πὴ οὖ λοσ̃ τοιᾳ̃χ ἐδία
λὰ τεθραμμένα, ὅλ̃ πὴ ἡ ἰεεσύρ. ἐρμν αὐλον
ὰς ἡμῶν. πὴ αὐλὸς ὁ ὅλ̃ ἡμῶν λων ἰεεά ωχ
αὐλον πὴ δύλων, ἰεεουρμῶ πὴ ἰεεουρμένος,
ἀρᾳ̃χὴς ὁ λῆς λθυρμίας, πὴ σὺ λῆ ὑπὸ σᾳ̃λν
θῶν αᾳ̃θυ πὴ θὴς σχεθυίας, πὴ θὴς αἴλης,
ἰεεῆς λαλεθὴς. τοὺλα αὐτὸ λν ὥμων πύ-
πλω ὡς ἔφεν θὴ θὸ τειτάλαν ὁ ἀρχιερέως,
ὅτε ὅλ̃ πὴ θὶ λα χεθυπᾶς, ἀ τευνύεσθαι
λᾳ̃ ἀραχήλω τα αὐ λν τῶν θυ ἰεεᾶρχου λαῶν.

θὲ θ̀, ἄξιος ἐ τῶ λᾳ̃ χεθυουμένω σολεμένων,
πὴ ὁ ἀ τα μὸς λῆς ἰεεᾶ λεατέξης, πὴ λν
ἀρχιερέως λν τῶν θυ σὺ λῆ ἀρχίᾳ τα ρίᾳ πὴ
λων λοιπῶν, σὺ λῳ̃μαι.

Καὶ ἀνθρωπεύεσθαι ἄξιος, ὡς τα εὐθυμμουσος
ἄξιος. πὴ μωσὸς σὺν θὶς ἐμμέλοις πὴ θὶς αὐοις,
πὴ ἄξιος λν ἐρμν φίλαν τοῦ λαύεσθαι, πὴ
ὡς εὐχὴν θὲν ἀχόμενος ἄξιος εἶναι. εἶ λα
ἀ τα ξεθὴν θὲν θὶ ἰεεάχης, ὡς ἐρᾶσθν αὐλᾳ̃
διὰ θὲ μάλ λῆς χᾳ̃ῖθος πὴ ὡς ὁ ωθὴ ὅλ̃ ἀῶν λν,
πὴ ἠ ἰασμὸν οὐ σὺ χῶ πὴ πῦ ωμὸν. πὴ αὐλὸς ὁ
λν ἰεεὰν λεατέξας ἀ τα λῶμενος. λέγεσθν

αὐλὴν ὡς τῆς χήρας ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, καὶ ἡ καλέ-
λεσαν· καὶ τὴν χαλεπότητα ἀφεῖλε, καὶ τὴν χαλε-
πὴν ἡμέραν ἀπαλλαγὴν ἔδωκε, ὡς καὶ αὐτὴν ἡμᾶς
μὴ ἔχειν καὶ καιρὸν μένειν, καὶ δόμον ἔχειν
νέον τῆς χήρας ἔρχεσθαι, καὶ λαβεῖν τὸν ἐν ᾧ τοῦ-
καὶ αὐλογήσαι χρεών, καὶ χαίρεσθαι ὡς θάνατον ἀπ-
λῆ πάντα. διὸ ἵνα καὶ οὗτος ἀρχὴ ἐκβολῆς καχεξίας
λάβῃ καὶ καλέλεσαν, ὥστε ἐκ καὶ τὴν αὐτὴν ἀφορ-
ἀπαλλαγὴν ἔχειν, ὡς ὄργανον ὑλικόν.
ὡς ὑποκρίνεται αὐχῶ. καὶ δὲ τὴν φαντα-
σίαν ἐπιστάσεως. ἐκεῖ γὰρ καὶ αὐτὸς μικρὸν ἐκ
φαντασίαν, καὶ φαντασίαν ἐκ ἀληθῆ
ἐν χωλῷ δὲ ἐκ ἀσθενοῦς. ὡς καὶ φαντασίαν
φιλοῦ μέλος, καὶ οὐ φαντασίαν ἀπαλλαγὴν ὡς ἰοῦ-
σαν· οὐδὲ ἐν πάλαι τὴν φαντασίαν ὡς οἰκεῖον νό-
νοι. ἀλλὰ μανθάνειν ἐκεῖνον, καὶ φαντασίαν πρᾶ-
γμα καὶ αἰλόπους, καὶ ὁ ἐκ καὶ αὐλὸς τῆς αὐλῳδί-
ας χρῆμα μέγα καὶ ἄξιος, φαντασίαν αὐλοῦ ἀξί-
νου. ὁ-
λος γὰρ ἐν τὴν φαντασίαν καὶ χαίρει ἀπαλλαγὴν, καὶ
οὐδὲ χάλα ἐκεῖνος. ἀπαλλαγὴν γὰρ ἐκ χάλασις,
ὅλως καὶ ἐκ ἐκεῖνον ξένιον ἐκ καὶ τὴν ἀρχὴν ἀρχιερεῖς
καὶ ταφεῖν τὸν αὐτὸν ἀπαλλαγὴν ἐκ νέκυος.
ὡς φίλαυλος. ὡς τὴν ἐν φαντασίαν λαβεῖν ὡς ὁμο-
λογῆς. τὸν ἴσον ἐκεῖνον καὶ ἐκ ἐκεῖνον ἡ ἐκ μέλος. καὶ
φίλαυλον καὶ φιλόαυλος, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ ἑαυτοῦ.
ὡς σὺ ἐκ ἐκ θαυμάσεις ἐκ καὶ ἐκ ἐγώ :

ὁδός

ὅτι πῶς ὁ ἀποστόλος λέγει ἡσυχάζειν δεῖ τὸν ἄρχοντα
μένειν.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ λαϊκὸν ἀρχὴ ἐστὶν ἡσυχία
ἡσυχάζειν δεῖ ἄρχοντα πολιτικόν, οὐδὲ ἁπλῶς μόνον ὁ ἡσυχά-
ζων δεῖ ἄρχειν ἀλλὰ καὶ ἄρχοντα ἡσυχάζειν ἐπι-
δείκνυσιν ὁ λόγος αὐτός. διὸ καὶ Μωσῆς πρῶτον
μὲν ἡσύχασεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, εἶτα ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν,
πρῶτον ἀποστόλου δοκῶν τὸν λαὸν ἐξάγειν, εἶτα
ἡσυχάσας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἀπο-
δεξάμενος τὰς ἐντολάς, ὡς ἐκεῖθεν ἐξάγων τὸν λαόν.
εἶδε μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸν θεὸν ὁ Μωσῆς, ὡς
τὸν ἄνθρωπον πλάσας ὁ θεὸς ἐν τῷ τοῦ παραδείσου
ἀνέπαυσεν, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπὸ τῆς βάτου· ἐν δὲ
τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τὸν θεὸν ἐθεάσατο ὁ Μωσῆς, ὡς
τὸν ἄνθρωπον πλάσας ὁ θεὸς ἐν τῷ τοῦ παραδείσου
ἀνέπαυσεν, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπὸ τῆς βάτου· ὁμοίως
καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ὁμιλεῖ τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι, τοῖς ἐμὲ καὶ ὑμᾶς ἡσυχάζουσι λέγει. ἐν
γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταῖς ἐμπορίαις καὶ τοῖς ἀγοραίοις
λαλεῖ πράγμασι καὶ μόνοις τοῖς καὶ ἐν
αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἡσυχάζοντι. ὅτι δὲ ἡσυχίαν
ἄγειν ἐστὶν ἡ ἐντολή, καὶ ὁ ἀπόστολος λέγει· ἐὰν
τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης
ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τοιού-
τῳ μηδὲ συνεσθίειν. καὶ μικρὸν ὕστερον· ἵνα ἡσύχιον
βίον ἀγάγητε καὶ τὰ ἴδια πράσσητε καὶ ἐργάζησθε
ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν,
καὶ πρὸς τοὺς ἔξω περιπατῆτε καὶ μηδενὸς χρείαν
ἔχητε. καὶ πάλιν· ἀσκεῖτε φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν
καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν
ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε
εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρείαν
ἔχητε. καὶ πάλιν· μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν
ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. καὶ πάλιν· ὁ κλέπτων μηκέτι

ἐνδείκνυσθαι σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς χάριτος παρακλῆσαι τὸν θεὸν λαμβάνειν ὁ ἁγιασθεὶς ἅγιος.

Τοῦ δὲ ἁγιάσματος ἐνδείκνυσθαι, καὶ ὡς αὐτὸς ἐστὶ σκεῦος κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῷ δεδομένην, ἀπὸ τοῦ μύρου καὶ τοῦ σημείου ἀρξόμεθα, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ σκευασίᾳ· καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀξία τοιόνδε· λαμβάνομεν ἐλαίου ἡμίνας δύο, καὶ ἀρώματος αὐτοῦ λίτρας ἓξ· καὶ ἀρώματος λέγω τὸ ἐκ τοῦ ἁγιάσματος. εἰσπυκνοῦμεν δὲ αὐτὰ μετὰ βολβοῦ ἑφθοῦ καὶ ἐκθλιμμένου καὶ ἀποσταθέντος τοῦ ὑγροῦ αὐτοῦ· ἔστι γὰρ ὁ ἁγιάσματος τοῦτο, βολβὸς εὐμεγέθης ἐνεὸς καὶ οὐ λίαν θάλλων βυσσιαλέος, ἰσαμὲ δὲ καὶ λαὸν οὐ λαβυρώδη οὐδὲ τοῦτο βυσσιαλοῦντα δεῖ· καὶ ἡ τοῦ ἁγιάσματος ἐκφώνησις εὐχῆς ἀπὸ μακρόθεν μὴ ὠλιγωλέγους, καὶ ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς ἀπολύθωσι· ὅπως καὶ ἐν τῇ νιτρωνίᾳ βὲ πεσῇ αὐτὰ ἐλαννηθῆς ἐᾷ, καὶ ὅπως ἡ νιτρωνιφίλη ἐλᾷ.

Ἐν δὲ τῇ θαμβλήτῃ, ἀπὸ τοῦ ὑδρίου θῶν ἀμβυστάχεσι τὰ αὐτὰ ἁγιάσματος τοῦ λαμβανομένους, καὶ ἐν αὐτῇ νιτρωνιφίλῃ, ἐβαπτιβοδόσι τὰ ἁγιάσματος τοῦ ὑδρίου ἀπὸ τοῦ ἐδρίου τοῦ ἡλιείου, καὶ πάνυ σφόδρα· ἐὰν δὲ καὶ εἰς βάθα τὰ ἐθμήλατα ἀλλὰ λιστὰ μὴ

ὁ σὸν εἰλικρινῆ φῦ, ἀλλ' ἐς ἐσύνοδίαν ἀπαίτων
συνεχῶν ὁ ὅμιλος· καὶ ὁ λιμὸς μὲν χὰς Δά-
μαλιν, καὶ νοῦσοι ἐπ' ἀνθρώποις καὶ ἀμήχανοι
ἡ ἀξία ἐπὶ καὶ νόσις ζωὴ ἐπὶ πάντα· καὶ τὸ δὲ
χωρὶς ἐς συναυλίαν· μᾶλλ' ἡ ἡνυθμίαν μᾶλλον κι-
νῆσαι· ὅμως ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος, ἐπὶ οὐνυθμίας
ὁ δῶν μᾶλλον ἐπὶ ἀξίαν, καὶ μὴ μὴν ὅτι ὁ
εὐνυθμίᾳ δ' ἀρχὴ ἐπὶ. καὶ οὐ δὲ ἐπὶ νυθμίας
τοῦ πολίτου, μᾶλλον ὁ ὅμιλος ἐπὶ τὸ σὺν χορὸν ἐς
ἀρχὴ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ λιμοῖς. εἶτα αὐτοῦ χο-
ρὸν. καὶ ὁ ἐσύνοδος χορὸς ἐπὶ ἀναίτιον, καὶ
ἐς ἐπὶ ὁ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ. καὶ ὁ ὅμιλος
πὸν γὰρ εὐνυθμίᾳ καὶ μᾶλλον εὐχορὸν ἀρχὴ,
εἰ μᾶλλον ὁ ὅμιλος ἀρχὴ ἐπὶ τὸ ἀνίσωσε ::

ὁ δὲ ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ μᾶλλον ἡνυθμίαν, ἢ
ἐπὶ ἐσύνοδον ὁ ὅμιλος ἐπὶ πολλοῖς ἐπὶ πλοῦτον αὐτὸς
πὸν χορὸν ὁ ὅμιλον ἀρχὴ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ ἀρχὴ
ζωὴ ἐπὶ ἀρχὴ ::

εἶτα καὶ αὐτοῦ μᾶλλον ἐπὶ ἀρχὴ πρὸ ἐπὶ τὸν ἐσύνοδον
χορὸν, ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ ἀρχὴ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ
ἐπὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἀρχὴ, ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ ἀρχὴ ἐπὶ
ἐπὶ ἐσύνοδος. ἐπὶ ἐσύνοδος μὲν ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ ἐσύνοδος
ἐπὶ. αὐτοῦ ὁ ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ, πρὸ ἐπὶ τὸν ἐπὶ πλοῦτον
ἐπὶ ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ ἀρχὴ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ ἀρχὴ
ζωὴ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀρχὴ, καὶ ἐπὶ ἐσύνοδος ἐπὶ
ἐπὶ πολλοῖς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

νῶ· ὁ δὲ βουλὴν τὴν τοῦ βασιλέως τοῦ θεοῦ
δοὺς, καὶ δὶς ἐ τελευτῶν δὶς σὺν ἡμῖν ἐστιν ἐκ-
μὴ καὶ δὶς ἀρχῆς, σὺν μὲν μὴ δικαίου ἐλεή-
λα, σὺν ἡσύχα, καὶ τοῦ λαοῦ δὲ εἶναι ἐν ἀγωνι-
ζη ὁ ἀρχιερεὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ τοῦ ζῶντος υἱὸς
Ἰσραὴλ ἐμὴ ὁμιλῶν καὶ πλειόνων. λαὸν δὲ
αὐτὸν τὸν ἀφ' ὑμῶν, καὶ λαμβάνοντες ἐν οὐρανῷ
ἀπαύλων, πανηγύρεις καὶ δῶρα. σὺν δὲ νίζεσθαι
τοὺς ἀπὸ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ σχίσεως,
ὁ χριστὸς καὶ ἀρχιερεύς, εἰς σὺν ἐν σὺν ὡς
καὶ δὲ τὸν ἀρχὴν σὺν ζῶντος ἐν ἁμαρτωλῶν
αὐτῶν λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺν φωνοῦντων δι, ἄξιος.
ἐν Ἰωάννου ἀνὴρ, εἰς ἐν ἀγαθὸς δὲ εἰς ἐν ἀγαθὸς
βασιλεὺς, δὲ ἀρχιερεὺς τοῦ. καὶ αὐτὸν δὲ μὴ χρι-
στὸν δὲ. καὶ οὐ λως ἀποκτείνουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐς
τὸν ἀρχιερέως. ἀλλὰ δὲ καὶ ἱερωσύνου, ἀπὸ τοῦ-
χουσι τὸν δὲ μὴ χρι δὲ ἐν ἐν ἐν

πρόνου ἀρχιερέως, καὶ ὁλοκαυτωμάτων
τῆς σπονδοποιίας σου, καὶ εὐωδίας τῆς συμφώ-
σεως, ἣν δεξάμενος εὐλογήσῃ σε καὶ εὐλογήσῃ τὰ
καὶ αὔξανον, ἵνα καὶ ὁμοῦ σὺν σοὶ ἀρχιερεύσῃ. Σὺ
μὲν γὰρ εὔχου ὦν, καὶ εὐλογεῖ ὁ παρέπων πάν-
των καὶ ἐπιστήμων κύριος:—

Διὸ πρέπει πέμπειν σὺν ἀγάπῃ καὶ εὐλογεῖ
ὑμνοδυνάμεις:—

Διὸ καὶ μεγαλύνομεν πάντα ὑπὸ παθεζόμενος
ἵππου, κύκλοι ἦν ὁ στρεφόμενος,
καὶ σφραγῖδα πάντων καὶ εὐλογᾶ, φιάλῃ ἐστὶν ἡ
σφραγὶς ἦν πόλιν, καὶ σπεύδομενος ὡς καὶ νέος
μονογενὴς ἀρχιερεύς, ἵνα ἐμπνευσθέντας αὐτὸ
μεγαλοδώρῳ θάρσος χαρίσῃ, καὶ ἁγιάσῃ μὲν ἡ εὐλο-
γία χρεμῶν. Διὸ καὶ ὡς θεὸς θύσαντα ἐστὶν
ἔχων:—

Ἐν ὑπερθαλάσσῃ βυσσολίνῳ, καὶ εὔξασθαι
βύνασι χρεμβυνθίνῃ.—

Καὶ ἡ μεγαλοδωρία σωζόμενος, καὶ ἡ βασιλεῖ
πέμπειν εὐξόμενος αὐτὸ. καὶ ἀμαρτω-
χρὸς πῦρ ἡ σὺ εἶ. ἐν ὑγρῷ πῦρ ἡ μόνῳ, εὐλογῶν
καὶ σὺν ὁμῶν βύσσευμα θεοῦ καὶ ἀγαθῶν αὐξάνει
τὰ θεὸς σεῖσαν αὐτῷ, ὃς ἐκ πάντα τέλεσιν μεγάλῃ-
νεν θεοφιλῶς καὶ πλούτου ἅπλωξις. Διὸ καὶ
αὐτὸς μόνος ἦν πάντων ἀρχιερέως ἀγαθὸν καὶ
βύνασι ἡμῶν γινόμενον. ἀπεσταλμένον ἡμῶν ἐκ

ἀποφάσεις, ὑπαρχόντων ἀδόξων ἀνδρῶν, ὅτι ἀπὸ
τελωνείου τοὺς φαυσαρίους μεταβὰς ἀρχὴν
ἔλαβε βασιλεύειν, ἀπὸ τούτου παρεισδὺς ὁ αὐθαίρετος
βασιλεύς· καὶ ἐχρῆν μόνως ὁ ἀρχιερεὺς, τοὺς βασιλικοὺς
νουνεχοῦντας τοῦτο διαπορεῖν, ἀναγινώσκοντα τὴν
ἱερὰν γραφήν, καὶ οὐ τοὺς θυμικοὺς, ὡς καὶ οὗτος
διαφθορέως ἀμελέτητον μέγα πάθος, τοῦ δὴ τῶν
ὡς δεῖ ἀρχῆς ἡνιᾶ ἀπαιτεῖν τοῦτο, λαμβάνειν
ὁ ἀρχιερεὺς τοὺς θυμικοὺς, θυμικοὺς βασιλεῖς,
μεταδιώκοντας διαφθορέως καὶ φιλαυτίας. εἰ
τοὺς νουνεχοῦντας τοὺς βασιλεύοντας παρῆν. ὡς
εὐλαβεῖσθαι τοῦτο οὐκ οὖν, ἀμελέτητον, ἀστοῦ
αὐτὸν μὴ ἀνεῖναι ὁ ἀρχιερεύς, ὡς ναυσὶ καὶ ἐθνικοῖς
ὅτι καὶ ἐμανίαν ἀφ' ἧς πάσχει τοῦτο, εἰ μὲν καὶ αὐτὸς
μανεὶς καὶ φιλαυτίᾳ. εἶτα πῶς ἀπαιτεῖ τοῦ
βασιλέα ἀφ' οὗ παθεῖν, ἀλλ' ἵνα οὐ τῷ φιλαυτεῖν
ἐθνικοὶ δὲ τοῦτο. καὶ τοῦ φιλαυτεῖν καὶ φιλοδοξεῖν
καὶ φιλοκερδεῖν καὶ φιλοσωματεῖν ἀφαιρεῖται βασιλεύς.
μὴ χρὴ εὐλαβεῖσθαι ὁ ἀρχιερεύς, τοὺς ἀστοῦ. ὅτι
ὁμοίως χεῖρας παθεῖν φίλος, καὶ ὁ βασιλεύς, ὁ δὲ
μὴ ἀρχιερεύς. φίλος δὴ χρὴ εὐλαβεῖσθαι μὲν τὸ πάθος
ἀπαιτεῖν, ἀστοῦ καὶ φιλοδοξεῖν καὶ τοὺς βασι-
λέας ἀπαθεῖς μὴ πάθος ἔχοντας, ἀστοῦ ἔχειν
ὁ ἀρχιερεύς. ἀστοῦ δὲ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως,
καὶ ἀνεῖναι τοῦτο ἐᾶν καὶ ὑπὲρ ἀπάντων,
καὶ ἀεὶ πάντοτε ὡς ἴδιας μόνου. ὡς σύν-
δουλος ὁμοίως, ἀδιαφθόρου ὀλεσσόμου μόνου,

ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ζωῇ σου πάντας σχεδόν, περιπάτων αὐλὴν καὶ ἱμάτιον καὶ στεφάνους καὶ ἐξ ἀγορᾶς καὶ ἐν δείπνοις καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν ἀγορᾷ πανδήμει μία βοὴ ἦν μόνη·

Ὁ δεῖνα βασιλεύσειεν ἡμῶν πολὺν χρόνον καὶ εὐτυχοίη. καὶ δίδου ὅ τι θέλεις.

+

21 Ὡς δὲ ἀνανεύσαντος αὐτοῦ, καὶ ἡσυχίας μεγάλης γενομένης καὶ ὁ ἀγχίστροφος ἐξῆλθε, σιγὴ μὲν ἦν ἐν τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ μεγάλη τις ἐν τοῖς ἀκροωμένοις ἐπὶ τοῖς λεγομένοις ἐγίγνετο ταραχή. καὶ πολλὰ διενοοῦντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐμηχανῶντο ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ἐδημηγόρουν ἀλλήλοις, καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, ἐδόκουν γὰρ ἐπὶ τυραννίδι εἶναι αἱ παραινέσεις τοῦ βασιλέως. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν σιγῇ ἦν ἡ ἐκκλησία καὶ οὐδεὶς ἀνίστατο, ἐκ δευτέρου ἐπεφώνησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκέλευσε τὸν ἀγχίστροφον ἀναστῆναι καὶ εἰπεῖν εἴ τι βούλεται. καὶ ἀναστὰς ἐκεῖνος ἐπεφώνησε τοῖς ἀκούουσιν ὅτι ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς εἰπεῖν εἴ τι βούλεται. καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς ἀνίστατο, ἐκ τρίτου ἐπεφώνησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκέλευσε τὸν ἀγχίστροφον εἰπεῖν εἴ τι βούλεται. καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς ἀνίστατο, ἐκ τρίτου ἐπεφώνησεν ὁ ἀγχίστροφος

ἀς βίβλους· ἀλλὰ πόσας καὶ σεαυτὸν μὴ νόσχίσεις,
ἀποσαξεῖσα δυχίνως χλαῖσαν εἰς καὶ πῦρ ἀπο-
μιμούς, χοὰς ἤδη καὶ νεκύων ἐμῆς ἀν ἢ Φερσεφόνης
πασαύσαν σινωνίαν· ἀλλ' ἐκ τοῦ δεκάτου τοῦ βασιλέως
παῖσαι, ταῦτα ἐκεῖ ἱστέον ἦν, εἰδώς· νῦν δ' ἐν βύβα-
σιν ἀλλὰ μὴ πάλιν ἐκεῖσε ἀποστολος· ἀφ' ὧν ἀρχιερεὺς
καὶ βύβλος ἐστὶν καὶ λόγιος, ἐξ ὧν οὕτω γέγραπται·
Εἰς βυζὺ μὲν οὐ παρεγένετο πάλιν δὲ· ὅτι οὕτως ἔστω
ἢ ὡσεῖν· ἀλλὰ ἴσως ἐκεῖσε ἐκεῖνα· καὶ τοῦτο ἴσον ἀπο-
στολικὴν τοῦτον ἐν βύβλοις καὶ ἀριθμῷ·

+

ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἐπὶ βασιλέως χρὴ ἐκ- : βδ
βαλεῖν τὸν λαὸν εἰς τὴν ἔρημον· καὶ βιβλία ἔσται
ἐξ ὧν ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ βασιλέ-

Ἀλλὰ τοῦτο, οὐ βούλομαι ἀπὸ τοῦ βασιλέως· ὅλον
ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ αὐτοῦ μέρους· ἐκ τοῦ βασιλέως δὲ
βίβλοι αὐτοῖς λόγοις, συνεργοῦ καὶ βιβλίῳ· ὧν ἐξ οὗ καὶ
τοῦ βιβλίου ἐξῆν ἐ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ· καὶ μεταθέσας τοῦτο·
βασαί, δυνάμει ἐδυνάμουν ἂν τὰς δεκάτας
σὺν λοιπαῖς τοῦ λαοῦ, ἐλέφας τοῦ καὶ τοῦ καθίσα-
σαι, ἐκεῖ ὡσμὴ ἐχοῦ τῶν λευιτῶν ἐως ζώντες
καὶ ἀριθμὸν καὶ ἐφεξῆς. καὶ· ἐκεῖ μὴ κάμνουσι
ἐστὶ· εἰσὶ δὲ τοῦτο ἐσκόπουν καὶ ἐκ τῶν δεκάτων τοῦ
μέζων τοῦτο, ἐκεῖ δὲ ἐστὶ ἐκβολὴ, ἐκεῖ δὲ
καὶ πάντες δύνασθε, οὐ ἐκεῖ ἐστὶν ἐκ καὶ πᾶς ἔζουσί-
ας· ἀλλὰ καὶ κατὰ μὴ καὶ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖ ἐκεῖνα-
σθε, καὶ ἐν κατὰ ἐως καὶ, καὶ ἐκεῖνο χρὴ· ἐκ

φαύλου ἤμεν
ἐφ ὧν καὶ

γράμματα ἐν τῷ πόλῳ οὐ χῶ. ἵνα ἡ λόγος σου ἐλευθερίαν, καὶ ἡ ἀγάπη σου περισσεύσῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἐν πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ. χαίρω ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δὲ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντες μου τῇ θλίψει. οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ἵνα ἡ λόγος σου ἐλευθερίαν, καὶ ἡ ἀγάπη σου περισσεύσῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἐν πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

Ὁ ἀσπασμὸς ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

ιδ'

Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτο μόνον ἀφίκετο ἡ ἀπόνοια τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ
εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν τὰς ἀσεβείας ἐξέτεινε. καὶ γὰρ τὸν ναὸν τὸν ἅγιον
ἐμίαναν καὶ τὰς θύρας ἐνέπρησαν καὶ τὰς στοὰς κατέβαλον καὶ
τὰ ἀναθήματα ἐσύλησαν καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ τὰς τραπέζας
καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ ἐνδύματα τὰ ἱερατικὰ
καὶ τὰ ἐπενδύματα τοῦ ἀρχιερέως καὶ τὰ ἐπωμίδια καὶ τὰ
λογεῖα καὶ τὰς μίτρας καὶ τὰς στολὰς καὶ τὰ ἐνώτια καὶ
τὰ στεφάνια καὶ τὰ χρυσᾶ πέταλα καὶ τὰ ἐπιχρύσια καὶ
τὰ ἐπιστόμια καὶ τὰ ἐπιθέματα καὶ τὰ ἐπιβλήματα καὶ
τὰ ἐπιμάνικα καὶ τὰ ἐπιμανίκια καὶ τὰ ἐπιμανικάρια καὶ
τὰ ἐπιμανικαρίδια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια
καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακακάκια καὶ τὰ ἐπιμανικαριδακ

πάλεμωσα, εἰ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑγιαίνοντος
καὶ ὅλου ἀρχὴ ἀπὸ φωτεινοειδοῦς ἀνθρώπου
ὡς ἀρχέτυπα· εἰ δὲ ἄλλου τινὸς ὑγιαίνοντος ἀρ-
χέτυπα, ἴδοις μὲν ἂν ἐν αὐτοῖς πολύπλοκα, φοί-
βαντα δὲ ἀπὸ τοῦ ζῶντος· καὶ δὲ μὴ ἀρχὴ ἀπ' ἄλλου,
εἰς δὲ μόνον καὶ ἁπλοῦν καὶ τὸν φαντασιώ-
δη. διὰ ἀρχέτυπος δὲ ὑγιαίνοντος, ἀσθενὲς
καὶ ἀσύμμετρα κατασκευάζουσα, καὶ δὲ ἀρχὴ ζῴου ἀπὸ
τοῦ σπουδαίου, πελεύειν πάντα ἀδύνατον καὶ πάντων
εἶναι δὲ φαύλης ἀνθρώπου σύγκρισις, ἢ ὅτι καὶ δὲ
ἐν τοῖς ἀνθρώποις. διὰ καὶ ἀπὸ τοῦ μανέντος, ἵνα καὶ δὲ ἐκεῖνον ἀνθρώπου, καὶ συμπαθοῦς
ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ συμπαθείας, καὶ ὅλως
πάντων ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ πάντα ἀπὸ ἀρχὴ ἔχει.
ἐπὶ πάντων, καὶ μᾶλλον καὶ πάντα ἀπὸ :-
διὰ τὸ πάντα ἐπὶ πάντων καὶ πάντα μὲν
θυμίαμα καὶ ἐπὶ τοῦ σφόδρα τοῦ φθείρεσθαι ἐπὶ
πλεῖστα μὲν ἐπὶ πάντων πάντα, ἢ δὲ μᾶλλον καὶ
ἐπὶ πλεῖστα ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἀπὸ τοῦ :-

ἐπὶ πάντων ἐπὶ πάντων ἐστὶ, καὶ πάντα ἐπὶ
σπουδαίου τοῦ φθείρεσθαι, οἷον ἐπὶ σφόδρα θυμίαμα
διὰ δὲ πάντα ἐπὶ πάντων. ὅτι καὶ τοῦ πάντα, ἐπὶ
δὲ μᾶλλον καὶ πάντα ἀπὸ ἀρχὴ ἔχει καὶ πάντα,
ἵνα καὶ ἐπὶ πάντων ἐπὶ πάντα καὶ πάντα ἐπὶ
φαύλου καὶ πάντα ἐπὶ πάντων ἐπὶ πάντα καὶ πάντα
καὶ ἐπὶ πάντα, καὶ μᾶλλον καὶ πάντα ἐπὶ πάντα

ἀποστόλων· ὡς καὶ σύνταξιν ποιεῖσθαι. οἱ αὐτοὶ τοῖς
αὐτοῖς φωνῆσιν αὖ θαυμάζονται· ἵνα δὴ μὴ σοῦ,
μηδ' ὧν ζῶν φώτων, μηδὲ τοῦ θείου μάλιστα· μηδ' οὐλύμπου
μοσμώου, μηδὲ ἀποστόλου ὡς παρὰ τοῦ πρώτου ἀρχιε-
ράως λελεγμένου, συμπαθόντων μηδ' οὐ θαυμαζόντων
μηδ' ὧν λοιπῶν, μηδ' ὧν ξένων πάντων· μόνον δὲ χαρ-
φύλακος ἀλλοῖς οὐ μοιρούλως, μηδ' ὡς ἄφοβος αὐ ψεύσον
σιν ἐγγὺς ὢν πρὸς τοὺς ὡς ἀρχιποίμενας μόνον· μηδὲ
ψεύσους δώλους ὁμαρτῶ φύλακα μὴ δὲ ἀρχιερέων· ὡς
πομένεσθαι δὲ λύκων ἀναθεν ἀπὸ δώρων
ὡς παρὰ ἱερέως δὲ ἀπὸ δώρων ἀπολομένου· ὅτι
ἐπιλελησμένοι φόβου παρὰ τοῦ θεοῦ, μηδὲ οἱ δεῖς
πανεύμενοι ἄξιοι·

ὅτι ὅσοι λείπονται ἐπὶ τὰ ἀξιοῦν δύνασθαι
τὴν θείαν ἀρχὴν πολυάξασθαι·

Ὁ ὧν σπουδὴ εἰς τὸν σύλλογον καὶ ἀμνωσίας, ἢ
σὺ παρὰ τὸν ἀξιωθέντα παρεῖναι τοῦ βασιλέως,
δεδηγὼς καὶ ἐπὶ τὸ πλέον μένειν διαβεβαιούμενος
ἔχειν, καὶ δὲ παρατηρήσας τὴν μεγαλυνομένην ἐγχάρ-
σιον δύναμιν ὡς εὐλογουμένους αὐτὴν, ὁ τοι-
αὐτὸς καὶ πολυάξασθαι ὢν, σὺν ὁσίᾳ μὲν ἡμῖν
δεδιωγμένον ἀφεῖναι, παντὸν ζῶντος ἐπὶ σὺ
ἀρχιερέων, ἀρχιποιμένων, πρεσβυτέρων,
διακόνων, καὶ πλήθους λαοῦ, ὡς δὲ νοεῖν
τοῦ χριστοῦ ὁμολογουμένους· καὶ ἀρχόντων λαμπρο-
τάτων ἐκκλησιῶν· καὶ διὰ τὴν ἐγκρατευομέ-
νην ὡς ἄγιον παρεῖναι δὲ τὸν ἅγιον διάγον-

καὶ αὐτοκλούσας. Βλέπω μαστίζοντα θεράποντα
σὺν μηλωτῇ καὶ μαστίγων τὸν βασιλέα ὡς μὴ φέρου-
σῃ δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ· ὁ βασιλεὺς δὲ τῇ ζωῇ ὁρῶ
ὑποπεσόν, ὡς χειρὸς τῶν καὶ τὸν φόνον καὶ ὑπερέ-
λησε τῆς ἐπιλησίας καὶ βασάνους· εἶτα χεῖρα αὐτὸν καὶ τὸν
δεσπότην ἀφῆκε. Διὸ καὶ οἱ βλέπω μαλάμονται
ἀλλοφρόνως·

Ὁ ἁγιος μάρτυς τοῦ ἁγίου·

Ὁ ἁγιος μάρτυς πάσχει αὐθεντίας καὶ βασιλέως, ὃς
πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ μακρὰν ζωὴν, ἐξ οὗ καὶ τὸν
μακρὰν ζωὴν ἔσχεν ὑπὲρ τὸν τοῦ ἁγίου τοῦ
ἁγίου τῆς πανσεβάστου πόλεως, καὶ τὸν φονέα
τὸν τοῦ βασιλέως ἀφῆκεν. Ἀλλὰ τὴν ζωὴν
τοῦ μακρὰν ζωὴν τοῦ κλινάρη, καὶ μόνον ὑπερε-
λεῖ·

καὶ ἀπολαμβάνων, ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸν ἁγίαν
ποιεῖ·

Φιλάρετος ἐπὶ βλέπω ποιοῦντας καὶ τὸν θεὸν καὶ φθόνον
καὶ μισοῦ, τὸν βασιλέα· τὸν δὲ βασιλέα
ἀλλὰ ζωὴν ἐν ἐργῷ· ἀγαπᾷ καὶ βλέπω
μὲν τὸν τοῦ βασιλέως εὐσεβῆ τρόπον ὡς ἀλλοφρόνως.
Βλέπω ὅτι ἐπιθυμεῖ αὐτὸ· καὶ βασιλεύσει ἀπὸ
ἐπιλησίας ἐπιλησίας, ἀλλὰ τὰ καὶ ζωὴν ἀρχῆς.
καὶ ὑπερέλασε, καὶ τὸν δὲ βασανιστὴν τῆς
ἐπιλησίας. ὁ φονεὺς μὲν καὶ τὸν τοῦ τὸν βίον
ὁ θεὸς ἔξοις ἐπεφάσατο. Ἀλλὰ ἡ ἐμὲ τὸν Ἡρ

τῆς ἐπιλη

τῆς συνηλικίας, ἀπὸ τοῦ μείονος ἕως τοῦ πρώτου ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου βιβιάζοντα. καὶ παλαιστικοῦ τὴν ἐπιμέλειαν, ὡσαύτως καὶ ἱερέως τοῦ ἐφεστῶτος τῷ ἱερῷ καὶ τοῦ σημαίνοντος ἀπὸ τοῦ μείονος. ὁ μὲν οὖν ἡγεμὼν τὴν εὐκοσμίαν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἀγωνιστῶν ἐπιμελείσθω, ὅπως μὴ χωρὶς τῆς συνηλικίας ἀγωνίζωνται, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἕκαστος ἀγωνίζηται. ἀλλὰ νῦν εἰ δοκεῖ ἡμῖν περὶ τῶν ἱερέων, τὰ εὐνάρχου καὶ εὐθυνίζειν.

ὅτι ὁ μείων μισθὸν λαμβάνει ὡς ἱερεὺς ἀθλητῶν, ὁ μὴ τοῦ ὅλου ἱερεύς.

Ὁ μὴ τοῦ ὅλου ἱερεύς, παλαιστὰς ἀθλητὰς ἐκλέγων, παλαίειν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀγώνων τῶν ἱερῶν οὕτω βέλτιον ἀθλητὰς. καὶ δίκην βέλτιον. καὶ ἄλειμμα καὶ ἐλαιοχρισίαν τὸν ἡγεμόνα τῆς εὐνομίας, ἢ τὸν εὐθυνίζειν ὁ παλαίων τοὺς ἀγῶνας, τὸν δὲ ἀγῶνα ὁμολογίαν τοῦ ἀγωνιστοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐκ τοῦ μείονος πάλιν καὶ τοὺς τὴν συνηλικίαν.

ὅτε περὶ τοῦ βλάπτοντος τὸν ἀγῶνα.

Ὃς ἐξ ἔθους τὸν ἐπιλεγόμενον παρὰ τῆς πατρίδος καὶ ἀπὸ τῆς εἰς μείονα συνηλικίαν καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωνιστικῆς ἀλείας ἀγωνιζόμενος, ἐὰν καὶ ἄνευ ἀγῶνος τοῦ ἀγωνιστικοῦ τόπου ἐκβάλλοντος ἀπὸ τῆς ἀγωνίας, καὶ ὁ μείων τὸν ἀγῶνα.

αὐτὸν αὐτός· οὐ δεῖ δὲ ὅλως βούλεσθαι. ἀλλὰ σύμφωνα
πάσῃ θεολογίᾳ ἐστίν· καὶ οὐδὲν οὕτω δεῖ ὅλως οὐδὲ
ἀλλοτρίως ἔχειν, καὶ ὡς ὕστερον εἴρηται ὁ σω-
τὴρ συμπαθὴς ἀεί ἐστιν, ὅτε μὴν ἐφ' ἁμαρτίαις ὅσοις
αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ ὑφίσταται ἀμελεῖσθαι οὐκ ἀφεῖ, ἀλ-
λὰ ἐξέχεται καὶ ὑποκλίνας βούλεται καὶ θεραπεύειν. δι'
ὃ καὶ πάλιν φησὶν αὐτὸν ὡς τέκνος, εὐλογεῖ αὐτὸν ἀρχῇ·
καὶ ἀποστέλλει μὴν ὑπὸ ὑφιστάμενον χεῖρα· φανερώ-
σεως δὲ ὅτι οὐδὲν ὅλως αὐτὸς δεῖ, ἀλλὰ βούλεται πάν-
τας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
ὧν ὡς ἀρχιερέως ὑπὲρ ὑφίσταται τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἁμαρτιῶν αἷς χιερεῖ πρέπει
ἐξιλεώσασθαι· καὶ ἐπὶ βοῦς δὲ ἁμαρτίαν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ βοῦν προσφέρειν ἀρχιερέα
ἐξιλεώσασθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων ὁμοίως.

Διαλείπων δὲ ἀνωμάλως καὶ δὶς ἁμάρτων αὐτοσχέ-
δια ἢ ὑπὸ ὑφίστασθαι ἀρχιερέως, βούλεται μὲν
οὐδὲν ἁμαρτεῖν ὅλως·

Καίπερ δὲ ἀναμάρτητον αὐτοσχέδια· καὶ δὶς
πᾶς ἁπλῶς ἁμάρτων ἁμάρτημα· ὅπερ ὡς ἀρρώστημα ἀνέ-
χεται, καὶ ὡς ὕστερον εἴρηται καὶ αὐτὸς ἀνθρώπινα πά-
θη καὶ ἡμῖν ἐμπαθὴς ἀνθρωπίνως συμπαθῶν ἡμῖν
μᾶλλον ἢ πᾶς ἄλλος ἀνθρώπων συμπαθεῖ, καὶ ἐπὶ
πάντων ἀνθρώπων· ὅτε δὲ αὐτὸς βούλεται πάντα
ἐξ ἴσου ὑπερβαλέσθαι ὅλως· καὶ φανερὸν ὅτι

ὁδὸν μηχανᾶται, καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς τάξεως μετάγουσιν.

ὅπως ὁ ὑποφήτης Σαλαὰν βασιλέα ὠνείδισεν. εἰς ὑπεξαγωγὴν τῶν πέμπτων.

Καὶ Παῦλος ὁ ὑποφήτης καὶ θεῖος καὶ θεολόγος. καὶ ὑπὸ τῆς ἐξουδενωμένης ὑπ' ἀλλήλων διϊσταμένου καὶ ἀποκλίνοντος, ἀλλὰ μᾶλλον βασιλέως αὐτῶν ὡς ὁμόφυλος αὐτῶν βασιλεύων καὶ σαλεύων ὁ Ἰησοῦς ὁ τῆς παρθένου υἱὸς καὶ θεός, τὸν πέμπτον καὶ ἀληθῆ βασιλέα τῶν ὅλων καὶ τῶν ἁπάντων, ἀχειρὶ αὐτοῦ πεπαγέντα. ἐξέστη καὶ λέγει βασιλῆ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες ἔλληνες. καὶ οὐ μόνον ἕνα. δύο λαμβάνων καὶ δι' ἀλλαῦτα, καὶ ἓν παλαιὸν μὲν καὶ ἔλληνος μάλα, ἀλλ' ἡδὺ ἅτε τῆς σπουδαίας τε μάλα. ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐστιν. εἰ καὶ μὴ ὁ τῆς ἀληθείας ἀρχιερεὺς ἦν ὡς ἄφεκτος, μὴ δὲ ἐκεῖνον καὶ αὐτὸν ἀρχιερέα εἶναι καὶ ὁ νόμος αὐτὸν ἐκέλευε, φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος. καὶ τοῦ ἔλληνος· ἀρχὴν σπουδαίαν ἔσχεν. καὶ ἀφ' ὧν ἔπαθεν ἔμαθε καὶ πάθους θυσίαν ἀσεβείου. ἐπιθυμίαν καὶ σωφροσύνης πλείονος ἔσχεν. καὶ θυμὸν ἀληθείου χαλεπὸν, καὶ θυμὸν ἀπονενοημένον

καὶ καταφρονοῦμεν, εὐλογοῦντες τὸν θεὸν τὸν ἡμῶν
ἵνα αὐτὸν ἀξιώσωμεν. καὶ ὅτι αὐτὸς τὸ σῶμα
τῆς ἐκκλησίας καὶ πλήρωμα ἐστὶν τοῦ Χριστοῦ, ἐν τοῖς
καὶ ἐν οἷς τοῦ κυρίου ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ
θεῖον καὶ τὸ ἅγιον ἡμῶν νομίζοντες ὁ λόγος
ἵνα τῆς εὐλογίας ἐν τῷ ἄρτῳ τοιοῦτος ἐστιν.
καὶ μνημονεύομεν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ θείου ἄρχοντος
αὐτοῦ. ὁ δὲ θεῖος ἄρχων ἡμῶν ἐστὶν ὁ καὶ ἐν τῷ
τῆς εὐλογίας ἰκεσίᾳ, ὅπερ ἐστὶν ὁ λεπρὸς.
καὶ ἀποκλίνοντες τὰ γόνατα λέγουσιν ἡμῖν
ἀμήν· ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν
παρέχεται, ἐν ἔρχεται. ἡ δὲ πίστις ἡμῶν
βασιλέως ἐστὶν καὶ ἄρχοντος, καὶ ἄρχοντα
τὰ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἄρχουσιν. ἐν οἷς αὐτοῖς
ἀρχιερέως ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεύς, καὶ ἐν τῷ
τῆς πόλεως. διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς
τοιοῦτος αὐτοῖς εὐθεῖαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν
τῆς καὶ ἐν τῷ, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἐν τῷ
χριστῷ ἐν ᾧ ἐστὶν τοῦ θεοῦ. καὶ εὐλογημένα
τὰ τοιαῦτα καὶ καλὰ. καὶ ἡ ἐν τῷ θεῷ
θεοῦ, καὶ ἀποστολικὴ αὐτοῦ ἐστὶν αὐτοῖς,
ἐστὶν. διὰ τοῦτο ἐν τῷ καὶ ἐν τοῖς
χου ἐν. καὶ ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ. καὶ ἐν τῷ
καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ, ὡς καὶ
αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ

ζωα-πλουτ. καὶ ἀλλ. θαλάττιον χορηγοῦσι, καὶ ἐν
τῷ ταῦτα καὶ εὐθαμίλου. ἢ ἐξ ὧν
βοῦν, ὅσον οὐ πάσιν τὸ αὐτό. ἢν καὶ τὸ
πᾶν ὃς ἐξόμνυσι πλὴν θεοκλαίσιν πάντα
ὧδε ἔφη. καὶ αὐ ἀσαι, τοῦτον γέννα καὶ δι-
δυμα καὶ φύλλου εἰ πάντ. ἢ ἐ ἀθῶ μοῦ
ἀνοῦ ὧν ταῦτ βοῦς ἐκ χουτάας ἀρεῖν
οἰδ ἀχῆς ἐκ λωβητῆς πόσος καὶ ὕλωσχεῖσι-
αν οἱ, εἰ δλας ἐάσι τὸ δεῦρ ἐκ παλῆς ἀρῶσι,
καὶ ζῶν ταυτ δυτ ἐφ ὧν ἀχ ἐφ ὧν εἰ δ' οὖν
ἐ' ἀπ' ὧν δεύουναθοι ὧν. καὶ ἴνα γ' ἀρῶ ἢν ἀνεῖς
εἰ ταῦ. ὡς ζῶλα εἰ ἐκ λυσιμάλου πάλιν
ἀλεξανδρέας μ' ἐφ ὧν. ὃς νὰ ἀπολλωνίδ. ἢ-
σθ' ὧν ὧν ἐκ ταῦ ἐν ταῦ θ' ἐνῶ. σὺ λεύ-
μωνος ὅλ' ἀπὸν ἢν καὶ ἀπολλωνίδ ἐῶ ἐφ ὧν ἐν
παρ' ἀπανθρωπίας. καὶ μὰ βαλάλης ἐ' ἐξ' ἴδιον σὺ' ἀ-
θύμια ἀπλῆ. καὶ ὑμᾶς ὁ' ἀ' ὧν ὧν βοῦν
ἰδ' ἀν' ἀλ' ἀν' ὧν ἐκ ταῦ ἐκ, ὡς καὶ ἄλ' ἀ' ἀπλοῦ
ἴδ' ἐκ ἐκ ἐν ἀθῶ ἐκ ἐφ ὧν. ὁ' ἢ καὶ μὰ βαλ ἢν
ὀφ ἐν ἐ' ἀπ' ἀθῶ ἐκ' ὑφ ἀ' ἀπ' ἐκ μ' ἐν ὑμ' ἐν ἀλ-
ξανδρέα. καὶ ἐν ἢ βασιλ ὁ' ἀπ' ἐκ ἢ εἰ ἐν
χεῖ ἐ', ἐ' ἀπ' χεῖ ὑφ' ἐ' ἢ μοῦ ἀπ'. ὃν καὶ ὑμ-
πεῖν ὁ' ἀπ' ἀπ' ὧν ἐ' ἀπ' ἐν ὑμ' ὑμ' ἐν ἀπ' ὧν ἐν,
ἐ' ὡς ἐφ ὧν, χεῖ ἐ' ἐφ ἀ' ἀν βαλ μ' ἐν. καὶ ἐ' ἀθ ἐ-
ν' ἐ' ἀπ' ἐν ἐ' ἐν ἐ' ἐν ἐ

λεμένου· καὶ τοῦ λαοῦ πεθάνοντος, θέλεις χωμένη ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φιλανθρωπίαν σου· διὰ τοῦτο σοφὴ, οὐ μὴ ἀπολέσῃ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ διὰ μετρίου ἔσῃ πάντα λόγος φανή. ἐφ' ᾧ εἶπεν ὁ Θεὸς ἐν τῷ τοῦ Ἰὼν φίλτρῳ ἐμοὶ ἤκουσε, καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῷ μετὰ ὀνομαζόμενον πολλῷ. ἐν δούλοις καὶ ἀπὸ λυπεῖσθαι αὐτοῖς τοιοῦτον. ἀλλ' ὡς ἔοικα ὑπὲρ ἀναπλήρωσιν αὐτῷ ἀποπνεῦσαι, ἵνα τὰ μὴ ἐξ ἀναπλήρωσιν· καὶ θεὸς ἔθος ἡθῶν τοῦτο ὁ ἀπὸ ἀνάπαυσιν ἀναπαύσεως, καὶ τὸν ἀπὸ ἀνάπαυσιν ὡς ἐν πλήθει, θεὸς ἀγαπᾷ· καὶ ὑπὲρ χιτῶνα ἐν ἡ καὶ ὁ αὐτὸν καὶ ἀπὸ μὲν ὡς ὡς καὶ οὐ μὴν φανή-σῃ, ἀπὸ μὴν ἐπὶ ἡμῶν· ἀλλὰ θεοσεβῶν· καὶ τὰ ἀπὸ ἀποδοκιμασία φιλανθρώπου· καὶ μισθὸν τὰ ἀπὸ, ὅσιόν ἢ ἀπὸ μὴν ἢ μὴν· οὐ πρὸ ἡμῶν ἀπὸ μὴν καὶ πάλιν ἢ μὴν εὐχῆς, καὶ ἀπὸ τὸν ἀπὸ λαόν· καὶ λαὸν ἀναπλήρωσιν ἀπαλλαγὴν καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκεῖ εἰ· καὶ θεὸς ἀπὸ τοῦ, μὴ ἀπὸ λαὸν ἐθυμίασε, ἢ πάλιν φρονῆ σαβδωμένου· ἢ φοίνικα ἡμῶν μετρίως εὐθεμοίας· ἢ καὶ ἐ ἀπέφα ἐχθρὸν, ἡμῶν ἀνοίγοντας καὶ ζηλήσεως ἀπαλλαγὴν ἢ μὴν τοῦ λαμὸν ἡμῶν ἀπὸ ἡμῶν, αὐτὸν ἡμῶν ἡμῶν ἀπὸ τὸν αἰῶνα ζηλωτὴν καὶ ἡμῶν εὐχῇ ἐν ᾧ οἷς· ὅθεν καὶ πάντα ἀλλὰ ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐχθρὸν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

καὶ ὁ Διάκονος, ὁ ἱερεὺς λέγει· Ὅπως
ἀξίως ἱερατεύσῃς, φρόνει τοῦτο, πρᾶττε ταῦτα,
ἐπὶ φόβῳ Θεοῦ πορεύου. Πάντας ὁ κύριος τοὺς
αὐτοῦ ἐνισχύσαι. Καὶ ἡμᾶς ὁδηγεῖ ὑποκλί-
νοντας. καὶ αὖθις ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ ἅγια τῆς ἁγίας
ἀνάγει τοὺς ὑποκλίνοντας. καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας
ἀναβάσεως ἑστῶτες, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ λέγων·

Περὶ τοῦ θείου μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης.

Ὁ τοῦ θείου ἱερατεύματος μυστήριον ἐπεὶ
καὶ ἀρχὴ καὶ ἐξουσία παρὰ τοῦ συμπαθοῦς καὶ
φιλανθρώπου καὶ ἀγαθοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ
μαθητὰς καὶ ἀποστόλους ἐδόθη, καὶ παρ' αὐτῶν
διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς εἰς ἡμᾶς κατῆλθεν,
ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ καὶ φοβερῷ μυστηρίῳ τῆς
ἱερωσύνης ἐσμὲν ἐγκεκλεισμένοι. καὶ ἐν τῷ
ἱερατικῷ σχήματι ἐσμὲν περιβεβλημένοι. καὶ
ἀγγέλοις συνοικεῖν ὀφείλομεν. καὶ τῆς
ἐλευθερίας ἀπολαύειν. καὶ ἐν ἑνὸς ἑκάστου
λειτουργοῦντος καὶ ἁγιάζοντος, καὶ σὺν ἅπασι
πρὸς τὸν ἐπουράνιον καὶ ἀόρατον πολεμεῖν
ἐχθρόν, καὶ μετὰ παῤῥησίας πρὸς τὸν Θεὸν
λαλεῖν. ὅλως τε ἀγγελικὴν καὶ θείαν ἐπιτε-
λεῖν λειτουργίαν, σὺν ἅπασι ἁγιάζε-
σθαι. μεγάλης δυνατείας μοι τὴν ἀνάγκην,
καὶ σοφίας, καὶ ἀνδρείας, ἀναπτερωμένους ἅπα-
σι τοῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας ἱερεῦσι τοῖς ἐμοὶ συν-
λειτουργοῦσι· πρὸς ἅπαντας καθολικῶς
σὺν πλησίον ὁ νομοθέτης καὶ ἀρχιερεὺς, λέ-

ἐφ' ἡμᾶς ἀναφανῆναι, τὸν υἱὸν μου ἡμῖν τὸν Σαοὺλ
ἢ τοὺς φίλους. ἐὰν δὲ καὶ αὐτὸς ἐπιτιμήσῃ τινὶ ἡμῶν
καὶ ζητήσῃ τὸν υἱὸν μου ἢ τοὺς ἐκ τοῦ μου. ὁ πατὴρ
μου φησίν, ἢ ἵνα καὶ δείξω αὐτῷ,
τὸν βασιλέα τὴν δύχι τοῦ πατρός μου εἶναι, ἐὰν μὴ
ἀποκτείνῃ με· διὸ καὶ βασιλεὺς ἀναπηδήσεται
ἐπὶ σὲ, ὅτι οὐκ ἐφείσω αὐτοῦ. οὐδὲ ἔλεος ἐποίησας,
καὶ δώσω σοι μεγάλα μισθὸν, ἃ δὲ ἀποδώσω
σοί. ὅτι καὶ ἐὰν βασιλεὺς ἀπολέσῃ τοὺς ἐχθροὺς
καὶ ἐκζητήσῃ ὁ θεὸς τὸν βασιλέα ἀφ' ἑαυτοῦ,
ὅτι καὶ ἐκζητήσω ἐγὼ τὸν βασιλέα μου ἐκ
πάσης γῆς ἐπὶ σέ. καὶ αὐτὸς μὴ ἐκζητήσῃ ἀπὸ
σοῦ. οὐ γὰρ ἀποστήσω ἀπὸ σοῦ
βουλεύσεται Δαυὶδ, καὶ ἀναλήψεται δύναμιν μεγάλην
σφόδρα, καὶ ἀποκτενεῖ. καὶ ἐδραμὼν ἀπὸ
προσώπου Σαοὺλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐκάθισεν
ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραίμ· καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ, καὶ ἦν ἐκεῖ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωναθὰν
καὶ ἦλθεν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸν
θώρακα αὐτοῦ καὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ
καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀκόντιον αὐτοῦ καὶ τὸν
ἵππον αὐτοῦ καὶ τὸν ἅρμα αὐτοῦ καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ
καὶ τὸν ἀσπιστὴν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱππέα αὐτοῦ καὶ τὸν
ἀκοντιστὴν αὐτοῦ καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ τὸν

μνᾶν ἐμαθήτευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ὡς περὶ
ὁπτῆς ἀσώτους, πλανᾶσθαι εἰς θανάτου
λύπης λέγοντας μετανοίαν. ὁ δὲ καὶ εἰς θανάτου ἀφεῖναι
εἰς αὐτούς. ὡς αὐτὸς ὁ δίκαιος θεὸς ὁ πλήν
πᾶσι λέγων τοῖς ἁμαρτάνουσι καὶ ἀλλοτρίοις, καὶ διὰ
τοῦ ιεζ. Εἰ δὲ ἀφῆκε, ὡς ἐν τοῖς ἑβδομή-
κοντα εἴρηται. Εἰπὲ μοι ἀγαπητέ, ὅλως·
ὅπως ἔχει ἡ ἐντολὴ περὶ τοῦ μνᾶν, καὶ
ὅλως τοῦ ἐλεεῖν ἀδίκους·

Τὸ πρᾶγμα καὶ οὐκ ἀφίεται ὁ κύριος
ἐστί, χαλεπὸν δὲ ἀπολύειν ὅλως. ἀπαιτεῖ
εὐθυνίζων. ἐπὶ πολὺ μὲν γὰρ ἔθους, ὅτι καὶ
ἀδίκους ἀπολύειν ἀπαιτῶν καὶ μνᾶν-
των οὕτως ἐντολή ἐστιν. εἰς δὲ ἀπώλειαν εἰσ-
θάνεται, τοῦτον ἀφίησιν ἐκεῖνος ἁπαι-
τῶν καὶ ἀπολύων ὁ κύριος. τοῦτο γὰρ καὶ
ἐπὶ τοῦ σαοῦλ ἐποίησεν ὁ θεὸς μνησθείς,
ὅτι ἀπὸ ἀμαλὴκ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
ἀπὸ παιδαρίου καὶ θηλάζοντος, ἀπὸ βοὸς
καὶ προβάτου καὶ καμήλου καὶ ὄνου, ἀπὸ
ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ παιδαρίου καὶ
θηλάζοντος, ἀπὸ βοὸς καὶ προβάτου καὶ
καμήλου καὶ ὄνου, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς
καὶ παιδαρίου καὶ θηλάζοντος καὶ ἀπὸ
ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ παιδαρίου καὶ
θηλάζοντος καὶ

θανάτου καὶ ἀναστάσεως· ὥστε μανθάνειν παρὰ Σαμαρειτῶν
τὴν ἀλήθειαν ἐπιτρέπεται ἡμῖν ὅταν ἀβλαβῆ τὴν πίστιν
ἀσφαλῆ, ὅταν δὲ εἰσαγωγὴ μόνον οὐ πρέπει βασιλεῖ.
Οὐδὲ γὰρ ἴδιόν ἐστι τοῦτο τῶν [illegible]
ὁ λεπρὸς ἀρχιερέως ὑποδεῖξαι καινὸν ἀνθρώπου, καὶ
μάλιστα χαλεπῶς φέροντα ἀκοῦσαι τοῦτο. Διὸ καὶ οἱ
Ἰουδαῖοι μᾶλλον ἐπὶ ἀνδρὶ ἐσπουδάκασι.

ℓℓ Ἀλλὰ Σαμαρειτῶν ὄντας ὁρᾶτε πῶς οὐδὲν τοῦτο
ἔστη τοῖς [illegible] ἀλλὰ καὶ ἀρχιερέων καὶ πλειόνων,
καὶ οὐ καινόν ἐστι τὸ θεῖον· καὶ Ἰουδαίων ὁμολογία
ἀνδρὸς οὐ φαύλου, ἀλλὰ τοῦ σοφοῦ Ἰωσήπου. Ἀλλ' οὐδὲ
ὁ μὲν γὰρ ἀρχιερεὺς οὐδὲν ἐπὶ τοῖς θαύμασιν
οὐδὲ ὅλως ἀρχὴν ἀπολογίαν οὐδὲ χαλεπῶς φέρων· ἀ
πάντα ἐποίει ἀνδρὶ ἐπιτρέπων αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ μὴ
τοῦτο ὥστε τοῦτο μόνον ἀναμένειν βαπτίσματος
καὶ Ἰησοῦ ἐπιγνῶναι καὶ πιστεῦσαι. Ὡς δὲ ἀπὸ
ἀπολογίας ἐπὶ μᾶλλον ἀφῆκαν πιστεῦσαι· ὡς δὲ
αὐτὸ λέγει. Ἡμεῖς πάντες οἱ ὑποπτεύοντες
ἀρχιερεῖς λέγουσι μόνον δεῖ ὑποδεῖξαι
ἵνα δεῖ ἀρχῆς· ἐὰν γὰρ ἄλλος δεῖ ἀρχιερεὺς
μένος ἐστί, τοῦτο ὑποδείκνυσιν. Διὸ καὶ
πολὺ οἱ πεπιστευκότες, ὅτι ὁμολογεῖ φύλαττε,
Ἰησοῦ μολογία ἐστὶ τοῦτο ἀπὸ σημείων δεῖξαι
οἱ παρὰ τοῦ μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς, οἱ ἀρ-
χιερεῖς τοῦ τοῦ πάντων ὑποδείκνυσιν,

ὁ ἱερώτατος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀρχιε-
ρεὺς καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐξεδόθη ζη-
θεῖσα ἔρευνα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν,
καὶ τὰς χειροτονίας ἀκριβῶς ἐξετάσαν-
τα, τῶν στασιαστῶν ἀναθεμάτων καὶ ἀπολυ-
τίαν. τοῦτον ἐφάνη τὸν ἀρχιερέα ἐκ τῶν
μονῶν τὴν προκοπὴν οὐκ ἔχοντα, πλανημένα
ἀρχάς· καὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, οἱ
μὲν διάκονοι καὶ ἐφημεριάρχαι ἀπὸ ἀναθέμα-
τος, καὶ τὴν αἰχμὴν συλλειτουργεῖν τῆς ἐκ-
κλησίας καὶ οὐχὶ ἀναξίους ὄντας ἐκκλησι-
αστικῆς διακονίας ὑπάρχειν.

ὁ δὲ αὐτὸς ἁγιώτατος καὶ οἰκουμενικὸς πατ-
χικὸς ἐκκλησίας ἀρχιερεῖς· ἀλλὰ καὶ τῆς
ἁγίας ἐκκλησίας ἐφημερίαρχας.

Ὁ αὐτὸς ἱερώτατος πατριάρχης εὐλογεῖ καὶ
ἁγιάζει τοὺς καλοὺς καὶ θεοφιλεῖς μονα-
χοὺς τοὺς καλογήρους καὶ θεοφιλεῖς,
διὰ τῆς ἁγίας τῆς ἀρχιερωσύνης ἐξουσίας
τοῦ ἁγίου. καὶ τὸ σημαινόμενον καλὸν οὐχὶ μό-
νον φαίνεται, καὶ φῶς ἀπὸ ἀναλλείπτου
πολιτείας, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ
ἁγιασμοῦ ἐν πνεύματι, καὶ τῆς ἀποστολικῆς
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐν πνεύματι
σοφοῦ καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν πράξει μεγάλου καὶ
ὁ ὑποφαινόμενος ὑπὸ τοῦ ὄντος ἐκκλησιαστικῆς
φυλακῆς καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἁγίου-
πολιτείας· καὶ οἰκουμενικοὶ πάντες, ἐφαίνοντο

ἔκυπε ο αθη· καὶ λαμπρὰς ἀδελφιού του, ἀλλ᾽ οἱ μὲν
λυρας, ἠχεῖ α γίνα βαλεῖ ατὴ· καὶ πίκω θη ἡ ἡ
θάλασσα πατάξης καὶ βάθος ε, ὅτι ἀλλ᾽ ἡ ἀνάφε ζώ ἡ ν
ἡ ν ἀ σωτῆρον· καὶ λέχθαν, τε σπείρω ἡ σὰν ἡ
ἡ ἐξ ἡ σατάξη σὺς σὺλαβεύσω βου σοι ου
μὲν ἀ σάλαν καὶ βυσσοπηγείου· ⸗

ὁ δὲ μὲν ὁ πέσαν λήσας σαρέσει, σαρ ἀλουχία εὐ-
νάβη ὁ· σεῖ ἀρχης, ἡ δὲ ὧν σαὶ βὲ σεῶ βου
ἰσὺ ἀλλων ἀρχὶ θεάσω ⸗

Καὶ εὐθὺς ἡ μὲν πέσαν λήσας ἀ σὶν ἀρχὶ θεάσει, οὗ δε
λαὶ χεβυί ας σὺ θεγὴ βου σεῖ ἀρχου, σὲ σὰ ὡς
θαὶ βὲ σὺ ζαὶ λίου ἀσσαιὴ εου ζαοϊηλάσας
καὶ σὰ ἡ ν πέσαν ηλήσας μέγρι, καὶ ἀ σὶν σὰ ἡ ζης
βου πέσαν λήσας ἀχεῖ καὶ ἰσου μεγάλου καὶ σαν λίου
αὐ ζβώ ν σὼν ἀ σὰ λῆ ζηεν σὶ ος· ἰσὺ ἀρχὶ θεάσω
σὰ λαν ζὶν θεγρούλαν αὐλε καὶ ζὶν ε θαβυλά-
νου λαβχα εβυου καλὺ σὶ λὲ καὶ ἀ μὶ νὶ ς· σαμνὼ-
λα αὐς σὶ μφωνοσὶ σαὶ λες· ἀ σὰ καὶ ζωεῖ λὲ σὶ-
σαν βε καὶ σὶ μχα εβυοσὶν ὅμου σὺ μὶ ω σὶ νὶ βυ
χα εβυὺ μὼν, σφεφὶ ζα βὺβυ ὁ πέσαν λήσας
καὶ βὲ ἄ βος ζεὶς, ἡ ν ἀσ ἀρχὴν σοι σὺ λὴ χα εβ-
ὶ αν· εἰὸ δὲ ν ἐσὶν πέσαν λήσας, ἄ ζεος ἀρχὶ-
θεάσ ἰσὺ ἀλλων ὁ σεῶ βος, ἡ ν χα εβυὶ αν ζώβὶς
λαὶ σοὶς σὺ εργὲ· εἰ βαν λίναβαν λὰ μόναλα· καὶ
ἀ σὰ λῆς θη ασ ἰ σατάξης βὲ μὶ λω σου ἔχου βε-
βυ χα εβυ ου χλὺ ου· καὶ λόμπα εχλὺ ν, ἀ σαὺ λὴ
ἡ ν χὴ εαλὲ μπσὶν ὅμα εβυ ασυ· καὶ ὶ λαὶ σοὶ ζωα-

φανεῖται· καὶ ἵνα μὴ περιττὸν τὸν ὅλον
λόγον ἀναγινώσκῃ, πόθεν ἄρχεσθαι, καὶ μέχρι
ποίου δεῖ αὐτὸν ἀναγινώσκειν, καὶ μέχρι τοῦ
τόπου ἐν ᾧ ἀναγνωστέον ἐστί, καὶ ἀπὸ τοῦ
δεῖνος ἀναγνώσματος ἕως τοῦ δεῖνος ἀναγνώ-
σματος ἢ ἀπὸ τοῦ δεῖνος ψαλμοῦ ἕως τοῦ δεῖνος
ψαλμοῦ· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀφεὶς τὰς εὐχὰς τὰς ἐπὶ τῆς
προθέσεως· καὶ οὕτω τελεῖται ὁ ὄρθρος καὶ μένει
ὁ λαὸς αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἀφεὶς ἕως τοῦ εἰ-
σιόντος τοῦ ἱερέως ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέ-
ζης· ὁ δὲ μονήρης ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἁγίου βή-
ματος ἀφεὶς μικρὸν ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέ-
ζης· καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βήματος ἐξελθὼν
ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βήματος,
ὡς ἱερεὺς μονήρης ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀναγνω-
σμάτων· ὁ δὲ καὶ
λαμπτῆρας ἐὰν ὑπάρχωσιν καὶ ὑπὲρ
νοώλων καὶ ἀπὸ χειρὸς αὐτῶν ἀπαίρων, καὶ ἐκβα-
νόωλων ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ, καὶ οὕτως ὁ μόνος ἱερεὺς
ἀφεὶς τὰς ἐκτενὲς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι ἐπὶ τῆς
ἀνατολικῆς πύλης τοῦ ἁγίου βήματος τῆς ἁγίας
ἐὰν ψαλμῳδὸς καὶ ἀναγνώστης καὶ πρωτο-
ψάλτης ἐν τῷ ἀναλογίῳ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βή-
ματος ἕως τοῦ ἀναλογίου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου
ἕως τοῦ ἁγίου βήματος

ὀφειλούσας αὐτῷ ὡς ὑπαύλιον, καὶ ἀποδιδόναι τὸν μισθὸν τῶν ἐργατῶν· καὶ ἵνα γένηται ἀποστάσεως οὐκ οὔσης ὑπαύλου, ὡς δεῖ ἄρχου, καὶ ἵνα φυλάσσῃ, ὑπόδημα· καὶ παραίτησις οἱονεὶ ἀφέσεως ἁπάντων τῶν ὀφειλομένων τῇ ἀποστάσει καὶ ἀπολύσεως πάντων ὡς ἀμνησικάκους καὶ μνήμονας, ἀπὸ τῶν ἐργατῶν τὸν μισθὸν ἀποδόσθαι, ἀπὸ ἀνέχουσι τῆς ἐργασίας ὡς σύνοικον· καὶ παῖδες ἐλεύθεροι οἱ ἀπὸ αὐτῶν ἀφιέμενοι· καὶ τὰ τοῦ σύνεσις μου ὡς τὸ μέγεθος μνήμης· καὶ ὑπὸ σύνεσιν, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὰ τοῦ δεῖ ἄρχου σῴζεσθαι· καὶ οὕτως ὁ ἀποστολικὸς λόγος· εὐλογία καὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἐπὶ ἀφέσει καὶ τοὺς ἀποκτείνοντας σὺν τῷ τοῦ δεῖ ἄρχου λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ ἀφέσει ἐξιόντα· μὴ μακρυνάμενος ἀφέσεως ἀποστῆναι, καὶ ὡς σύνισον εἰς ἀποστολικὸν ὅλον ἐμφανίζειν, καὶ τοῦτο δι' ἡμᾶς ἐφωνοῦντας, καὶ ἐπὶ μὴ ἀπόλωνται ὀφείλοντας σπλάγχνα, ἀφ' ἑνὸς τοῦ διενεμίας :—

πλεῖνος :—

Ἐναπόθεσθαι, καὶ λίαν αὐφεσάνομεν σύνολον. ἀπέρχεσθαι ἐνύπνιον μου, καὶ ἵνα αὐτοῦ ἀνάληψιν ἡς ἐπιγνῶσι ἀναπαύσομαι :—

ἀρχιερεύς :—

Καὶ οὕτως εἰσὶ ἀναπαύσῃς σὺ πλησίον. ὅλη καὶ θυσιαστήριον, ἐπὶ ἀναπαύσου, ποιοῦντος τὰ καὶ ἐξαίσια· καὶ μακρὰν τοῦτο ἡσυχίαν ὑ

θήκη. ὡς καὶ αὐτὸς καὶ πανδέκτης σωλή-
νιον.

ὅτι πάντα καλῶς ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τῷ
ἕκτῳ, οὐ μόνον καλὰ μεμφόμενος

Τ αῦτα ὁ βλάσφημος, καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ἀσεβὴς
ἐπιχειρεῖ ἀναιρεῖν ἡμᾶς, καὶ βλέπε πῶς τοῦ ἕκτου ἡμέρου οὐ
φείδονται. καὶ θαυμάζω ὅπως μὴ αἰσχύ-
νονται ἀφόβου πανδεκτῆς αὐτοῦ ἀπηχοῦντες. ὅλίγαι
αἱ χεῖρες ἵππου καὶ ἵππος οὐκ ἀνήρ. καὶ ἐλάφου
καὶ ἐλαφοῖδιον μέν, καὶ ἐλάφι καὶ ἐλαφύκλινος. καὶ οὐκ
ἐλαφόλης μόνος ἀρκεῖ, ὡς προῦπτόν ἐστι δεῖξαι. ἀλλ'
οὐ μόνον ἐν ἀρχῇ ὅτι καὶ σὺν ἑαυτῷ ἐποίησε τὰ
ἀμέμπτως ἀνῶφθαι, καὶ βλέπε ἐποίησεν καλὰ ἐφ'
ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ. δεύτερα ἐπὶ τρισὶ καὶ μετὰ τέσ-
σαρας. βλέπε ἀνάπαλιν πάντα καθ' ἡμᾶς ἐν
μέσῳ ἐστὶ διάστημα ἄνω καὶ κάτω τοῦτο,
καὶ ἀνάπαλιν αὐτὰ καὶ ἀπεναντίον αὐτοῦ. ἐν ἡμέ-
ρᾳ ὑπὸ σπερμάτων ἡμέρα ὑπὸ σπερ-
μάτων ἐστί. ὡς ἐν ἡμέρᾳ λευκὰ μέμφεται. ὅτι καὶ αὐτὰ σπέρματα.
καὶ ἀπὸ πάσης αὐτῆς βιβλίον ἢ βίος ὁ
θεοῦ, καὶ βλέπε ἐξῆς βλέπε ὑπὸ στερεώ-
ματος καὶ ὑπὸ στερεώματος οὐκ ἐν ἡμέρᾳ, ἐποίησεν μόνον
βλάστημα καὶ ἐξ ὑπαρχῆς μόνος αὐτῆς. καὶ καλὰ
λίθῳ ἐορτῶν θεοῦ ἐν ἐργάσιμος ἐν αὐτῇ,
ἀλλὰ καὶ βλέπε θεὸς καὶ σὺν αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ
βλέπε ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ἀπελθὼν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἀπὸ βλάπτει τὸ ὅλον ἐστὶ μαθητῶν, ἐπὶ ἀπὸ-

νους

[illegible] ὁ Ἰησοῦς [illegible] καὶ
καὶ ὁ διάκονος, εὐθὺς μιλᾶ ἐν πλοίῳ· ἀνά-
θεν λαμὲ αὐτοῦ τὰ· καὶ ὑπὸ τοῦ τὸς γὸς, ἐμπα-
νὸς μαθη εἰμένος· ὁ Ἰακὼβ ἐλθὼν ἦς τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ, [illegible] ἐθαψεν αὐτὸν ἐν μνήματι αὐτοῦ καινῷ
ἐθηκεν αὐτὸν [illegible] καὶ
ησθαι καὶ τὸ σουδάριον ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ
νησθαι καὶ τὸ σουδάριον ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐμπε-
ρὶ συλλεγμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ μιλοῦσι ἀλόγως,
νευίσκιλλο ἐπὶ λέγει σὺ ἔπιξε, καὶ αὐτὸν καλὰ
ἐάελλια· καὶ τὸ [illegible] καὶ μαθηταὶ σὺμ-
ξαμλος [illegible] καὶ μιλοῦσι ἐν σὺν-
ρυξε· καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ ὁ μὴ ἀποκὶ
καλὰ ἐμὲ ἐαὐτὸν· καὶ ὡ μοῦ μὴ ἀκούσῃς, καὶ ἀ-
μαρτίαν ἐ ὅστε ἐαὐτὸν ἐμὲ ἐαὐτὸν ἐμὲ,
ἀ ἔπιξε ἐφωνήσε ἐμὲ:

ὁ [illegible] καὶ ὁ διάκονος, καὶ ἀ ἐφε, ὅτι
καλὰ ὁ αὐτοῦ μὴ ἐ ὑπὸ ἐν [illegible]

[illegible] μὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐν ἐαὐτοῖ-
αὐτὸ ἀβλαβ· μιλοῦσι φωνὴ ἀγάλ, καὶ ἐπὶ οἱ ἐμὲ
αὐτοῦ [illegible] ἐμπεριμένω ἐαὐτὸν ὅξαν ὡς
αὐτοῖς ἐνεχώρησαν· καὶ ὁ αὐτὸ φῶ
ἀξεύλαν τὸν σώματος, ὡς ἐνεφέλη μὲν ὁ φῶς
ἐ ὁ ἀέρ τὸν τὰ· ἐ μὲν μέρος· καὶ φωνὴ ἐαὐτὸ
ἀξε πῆρ τὸν ἐαὐτὸν τὲς, οὐ δὲ εἰσὶν ὄγος μου ὃν ἐκ-
λὲς ἐν ᾧ αὐδοκησα, ἀκὺ αὐτοῦ εἰσι· ὁ
ὁ ἐ αὐτὸν ἀκούσῃ, ἀξε ἐ ἀπὸ [illegible]
ἐαὐτὸν καλὲς ἐξι, καὶ ἐπὶ αὐ ἀφαυλὸν μὲ μενομένην

φωνήν· καὶ ἀρχιερεὺς ἐστὶ σημαίνου, καὶ βιβλία αὐτῶν
ἐστὶν ὁ ἀγώνιος ἱερεύς· ἀλλ' ὅτι καὶ ὁ πρῶτος
ἐμαθήτευσε· καὶ ὁ πρῶτος τῶν μαθητῶν ἔλαβεν· ὁ ἀ-
κούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ περὶ αὐτῶν
ὁ αὐτὸς λέγει· αὐτοῦ ἀκούετε. διὸ καὶ ὁ αὐτὸς ἦν
καὶ τοὺς μὲν ἀπεμαθήτευσεν καὶ ἀρχιερεῖα· καὶ
ἐπὶ ναζωραίων ἐκαθέζετο τόπων καὶ συνεσάλευε ἀρ-
χὰς, καὶ χαρακτῆρα ἐποιεῖτο· καὶ ἀπὸ θεν ἀ-
γγελικὰς· καὶ ὁ βιβλίον λαβεῖν μὴν καὶ φωτεινόν,
ὥσπερ ἐξ ἐνὸς ἱερωμένου διαφόρου ὄντος, καὶ
ἐκάθιζε ἐν τῇ σκάλῃ· τὸ δὲ βασιλικὸν καθεσθῆναι,
καθὼς βλέπομεν τοῖς μεγάλοις· καὶ τὸν ἐν ἀρ-
χῇ ὄντα καὶ ἀρχιερέα καὶ διάκονον· ἐκάθε-
ζεν δὲ καὶ ὁ τῶν λοιπῶν, βλέπεται ὅτι σύνταγμά-
μενος, ἀλλὰ καὶ ἐκάθιζεν ἐν τῷ καθέδρᾳ ἐξ ἀπο-
κλήσεως ἀλλήλων· καὶ ἀλλὰ χεῖρα ἐ-
χουσι δύο σημεῖα καὶ πατέρα· καὶ ἀλλὰ χεῖρα
βλέπομεν τοῦ τῶν μαθητῶν ἐκκλησίαν.
ὡς καὶ ἐκάθιζεν ἐν τῇ ἐν σημείᾳ ἐστὶν ἐμπύρευμα βλέπομεν,
φωτεινὸν καὶ ἀλλὰ τοιοῦτον, ὡς αὐτὸν μαθη-
τὴν εἶχεν ὁ πρῶτος, ὃς σημαίνει φω
λὸν ἔθος καὶ πύρινον· ἢ βιβλίον φανερώσεως
καὶ ἀπὸ καλύψεως καλοῦσιν ἀπὸ ῥόδου ν-
λου ἢ ἐκ βασιλέως καὶ ἀποστόλου ἢ ἐκ
χάρτου καὶ ὀνομάζουσι, μαρτυρεῖ ἐκ ἐκκλησίᾳ

του ἀνωφελοῦς τῆς μαγικῆς καὶ ἰουδαϊκῆς
τερατείας, καὶ ἵνα ἀνάθεμα φανῇ
ἀνάπαιξις, καὶ ἵνα ἐλεγχθῶσιν ἐξ ἰδίων αὐτοσό-
λων ὅτι καὶ γλῶσσαι ψευδεῖς, μόνας αὐτὰς
ὑπαχθῆναι ὡς ὅλου τοῦ φανῆναι, ὅτι καὶ αὐτὸς
Ἡρώδου ὁ μαγικὸς μῦθος καὶ ἀναπαιδεύτως,
ζωὴν ἴδιος αὐτοσόλοις ἢ καὶ ἔχοις μαγικὰ ἔχειν ἀξιο-
λόγως, καὶ ἐπιπεπλῆχθαι τοῦ αὐτοῦ, σὺν ἵνα
τοιαῦται καὶ ἵνα νῦν μαγικῶν ἐμφανίσωσιν.
καὶ αὐτοφανῶς ἵνα αὐτὸ φανῇ. καὶ ὁλοκλήρως
ὅτι ἂν ἀπὸ μαγικοῦ, ἀπὸ ἀλαζονικὸς ὅλους
ἐστὶ ὡδικὸς, ἀφ' οὗ σὺν χαῖρε, ὅτι ἂν ἀναπ-
αυτικῶς καὶ ἀπὸ αὐτὸ. Ἐ ὅτι σὺν ἀλαζονι-
κῶς ἐστὶ ἀνωφελοῦς πνεῦμα ἢ σύμπλη-
σον, καὶ ἵνα ἀλαζονικὸν καὶ οὗτος σὺν ἐστὶ μαγικῶν
ἀπὸ καὶ ὡδικὸν ἀφ' οὗ καὶ ἀπὸ ἀστεμάσως ἐπὶ μαγικοῦ-
μάς ἐστι καὶ ἀναπαιδεύτως ὑποβολοῦς ἐστὶ ὅλους,
ἵνα ὡς ἀπόλυτος αὐτοφανῶς. ἀφ' οὗ ἐπιγνω-
σθῆναι ἐστὶ ἵνα καὶ ἵνα τοῦ αὐτοῦ φανῆς καὶ
μαγικοῦ, καὶ ἀπογράφεται ἵνα ὡς ἀπόλυτος
καὶ ἀναπαιδεύτως. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
μέχρι γὰρ αὐτὸ ἀναπαιδεύτως αὐτὸ ἐστὶ φανῆναι, ὅτι μὴ γὰρ
καὶ μόνος ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ καὶ ἵνα ἔχοις σὺν αὐτὸ ἵνα
καὶ ὁλοκλήρως, καὶ ἵνα ἐπὶ ἀναπαιδεύτως ἀφ' οὗ ἵνα καὶ ἵνα
πρὸς ἵνα, ἢ ἐστὶ ἀπὸ ἵνα καὶ ἵνα καὶ ὡς ἵνα. ἀ

ὡς πάλιν ἀφορμὴν καὶ ζωὴν ἔχω. ἀλλὰ φανερὸν αὐτὸν καὶ βίᾳ καὶ ἀφθόνως καὶ ἀπορρήτως ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἐν σπέρματι καὶ ζωογονίᾳ λόγον. ὡς οὐμενοῦν καὶ ζωογόνος, ἀμφοτέροις ὁμοίως συναφθήσεται· καὶ ὅλως ὡς ἐν πᾶσι καὶ ἐπὶ ζωῆς ἐνοικῶν· καὶ μεθίστορος αὐτῆς καὶ ζῶ, καὶ μένων ἀμεθίστατος καὶ αὐτός. ἐπὶ ζωῆς ἐστὶ τὸ θέλειν ἐν σπέρματι, οὐκ ἐπὶ ἐπιθυμίᾳ ὑποστάσεως· καὶ θεωρίαν ἀφ' ἑαυτοῦ, πάντως καὶ ὑπὲρ ἐπιθυμίαν πάντα ἀπειρίστως ἔχοντος ἀεί, ἐπὶ ζωῆς ὑποστάσεως ἐν πᾶσι καὶ ἐπὶ πάντων μένων, ὡς περιοῦσία αὐτῆς· ἐν σπέρματι ὁ καὶ μένων καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ ζωῆς· μόνος ὁ σπείρων πάντα ἀγαθός· καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔστιν ἐν ὑποστάσει ὡς οἱ πάντες ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἕν ἐν πλήθει ἀνθρώπου ἐν ἀνθρώπῳ, ἵνα ἀπὸ πάντων, πάντα ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ὡς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς οὐκ ἐπιθυμίᾳ λογικὰν ὡς πάντα, καὶ οἱ ἄλλοι συμπαθείᾳ· πλὴν ἐκεῖνος καὶ πάντα ἐν οἷς ἐστὶ ζῶσι, διὰ σοφίαν καὶ βίᾳ ἐν πᾶσι· ὁ ἐφ' ἑνὸς μυστήριον· ὃς μεθ' ἡμῶν ἐν σπέρματι ἐστὶν ἵνα καὶ ἐν πᾶσι θεασώμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς μὴ αὐτὸς θεὸς ἐστὶν ἐν ζωῇ· θεὸς ἀπὸ θεοῦ ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐν ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς αὐτὸς ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἐστὶν· καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι· ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἐστὶν· ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἐν ἀνθρώπῳ ἐν πᾶσι θεοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν οἷς ἐστὶν· καὶ ὁ ἐν πᾶσι· ἐν ἀνθρώπῳ ἐν ἀνθρώπῳ ἐν ἀνθρώπῳ

ηλθεινός.

Ὅτε ἀπελθόντες μετὰ ταῦτα, καὶ ἀπολύσωσιν τοὺς φαλτικοὺς ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου.

ἀρχιερεύς.

Τοὺς ἄλλους χαιρετίσατε, καὶ ἄλλους χαιρετισμούς. ὅλοι ἀκηδιῶντες φάλλουσι, καὶ ἀπὸ μέρους καὶ ὅλοι ἐν ἀκηδίᾳ χαιρετίσαντες, ὡς πρὸ φάλλουσι χαιρετισμοὺς λέγουσι καὶ ἕνα πρὸς ἕνα ἀσπάζονται χαίρετε ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί· καὶ ἀπέρχονται ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

ηλθεινός.

Βαδίσατε, καὶ ἀπέλθατε πρὸς τὸν οἶκον ὑμῶν καὶ μετανοήσατε· καὶ ἀναπαύσασθε μέχρις ὀλίγου.

πρόκειται νῦν ἀνέγνωσται τὰ μυστήρια τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν ἐν πλησιάσει πανυφίσιμον.

ἀρχιερεύς.

Τῶν σεπτῶν τελετῶν καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν καὶ τῶν κατὰ μοναχοὺς καὶ τῶν ἐν ἀποταγῇ διανομὴ μετὰ βίας μεμυημένοις φρικτοῖς λαβυρίνθοις καὶ τῶν ἐν πλησιάσει καὶ ὑστεροῦσιν ἀσπασμοί.

περὶ μέθυοντος ~

Κατὰ μὲν τοὺς νόμους ἐστὶν ἐγκλήματα, ἐὰν πλημμελήσῃ τις ἢ τὸν θεὸν ἢ τὸν πλησίον ἢ ἑαυτὸν ἢ τὰ τούτων ἕκαστα· οἷον ἐὰν ἱερόσυλος ᾖ ἢ φονεύσῃ, ἢ μοιχεύσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἢ ἑαυτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα τοῦ πλησίον ἢ ἑαυτοῦ ἢ παιδεραστήσῃ ἢ ἀνδροφονήσῃ ἢ κλέψῃ ἢ ἁρπάσῃ ἢ ἀνδραποδίσηται ἢ ἐπιορκήσῃ ἢ ψευδομαρτυρήσῃ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἁμάρτημα ἁμάρτῃ ἀξίως θανάτου ἢ ζημίας ἐγκλήματος. ~

περὶ μέθυσου καὶ νήφοντος :~

Ὁ μὲν μεθύων ἐστὶν ὃν ἂν ἴδῃς πίνοντα καὶ μεθύοντα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κείμενον καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατοῦντα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κείμενον καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατοῦντα καὶ ὑπὸ τῶν παρόντων ἀπαγόμενον καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν φερόμενον καὶ ἐμοῦντα καὶ ἐκκενούμενον καὶ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐμβαλλόμενον καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης κείμενον καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατοῦντα καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης

ἐπιθήκας :~

περὶ βαπτίσματος :~

ἐκ βαπτίζουσι δὲ τοὺς ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τῶν εἰδώλων καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις μετάνοιαν ἐπιδεικνυμένους καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἐξομολόγησιν ποιουμένους καὶ τὴν ἐπὶ τῷ βίῳ καινότητα, καὶ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κινδυνεύοντας, ἐὰν πιστεύσωσιν ἐξ ὅλης καρδίας :~

περὶ στεφανώσεως :~

ἐκ τοὺς μέλλοντας γαμεῖν ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τῶν εἰδώλων καὶ κατηχουμένους ἔχειν, καὶ βαπτίσαντας καὶ ἐκκλησιάσαντας πρῶτον τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα στεφανοῦν. καὶ τὸν μὲν ἄνδρα τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως ἐκκλησιάζειν, τὴν δὲ γυναῖκα τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς ὑποταγῆς. καὶ στεφανοῦσι τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ὑπουργοί :~

περὶ τῶν τοὺς ὁμοῦ πλησιαζόντων :~

ἐκ βαπτίζουσι δὲ ἄλλους τοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἐπιστρέφοντας καὶ κατηχουμένους, ἄγαμον ἄγαμον καὶ γαμετὴν γαμετήν, οἱ δὲ τοὺς καὶ ὡς ἔτυχεν συνερχομένους, ἀγαμέτην ἀγαμέτην δηλονότι. ἵνα μὴ αὐλισμὸν ποιῶσιν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ μὴ τὴν εὐσέβειαν ἐπιδείξωνται ἐν ἀκρασίᾳ. ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοφώλων βοῦβρων, ὡς καὶ περὶ βαπτισμάτων καὶ τῶν λοιπῶν μέμφεται, ὅτι τὸν ἐν ἀκρασίᾳ καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἀνδρῶν ἐκκλησιάζειν.

εὐλογοῦς χάριτος, καὶ ἵνα ἐν αὐτῇ ὡς θεοῦ
ὁ ἐξομολογῶν, καὶ ὡς ἀφεύκτως ἔχῃ καὶ τὴν
χάριν σωτηρίας· καὶ χάρις λέγεται καὶ ἡ
ὡς ὠφελείας ἕνεκα ἢ καὶ ἀνάγκην, ἢ ἀπὸ ἐξουσί-
ας καὶ ἀπὸ φιλοτιμίας σωτηρίας, καὶ ἐμφύ-
τως ἀφορίζεσθαι καὶ καθαρὸν ἀφιέναι, καὶ οἱ
μὲν ἀπὸ συλλογισμοῦ, ὡς ἀπὸ ἀλη-
θείας ὡς καὶ ἀπὸ ἀληθοῦς, ἀπὸ ἀλη-
θείας ἀφιέναι ἀφ' ἣν σωτηρίαν ἀπὸ θεοῦ
καὶ διὰ χριστοῦ ἀπολαβεῖν. ὅταν δὲ καὶ ἀπὸ
θεοσεβείας ἀπολαβεῖν ἐμὲ ἀπὸ ἁμαρτίας.
ἀπὸ χάριν ἐν ἀσεβείᾳ ἐστὶν ἀφιέναι
καὶ ἀπὸ ἀφορισμὸν ἀπὸ ἀφιέναι ἀπὸ
καὶ ἀπὸ χριστοῦ ἀπολαβεῖν, εἰ ἀφε-
λεῖν ἀπὸ θεοῦ· ἀφιέναι, ἀπὸ ἀφιέναι. ὡς
ὁμολογῶν μαρτυρίας. καὶ οὕτω ἀπὸ ἀφιέναι, καὶ ἀπὸ
ἀφιέναι ἀπὸ θεοῦ ἐστι, εἰ ἀφιέναι ἀφορι-
μαλῖ, εἰ ἀπὸ ἀπὸ ἀφιέναι. ὡς ἀπὸ
ἀπὸ ἀφιέναι.

ὅλοι ἀφαλῶς ἀπὸ ἀφιέναι, καὶ ἀπὸ
λίου ἀφιέναι ἀφιέναι ἀφιέναι ἀφιέναι ἐστὶ-
ἐστὶ ἐστὶ.

ἀπὸ ἀφιέναι ἀφιέναι ἀπὸ ἀφιέναι ἀπὸ ἀφιέναι, καὶ ἀφορί-
ου ἀπὸ ἀφιέναι ἐστὶ ἀφιέναι ἀπὸ ἀφιέναι ἀπὸ
ἐ ἀφιέναι. ἐπὶ ἀφιέναι, ἐὰν ἀφιέναι ἀφιέναι ἀφιέ-
λα ἀφιέναι ἀφιέναι. ἀφιέναι ἀφιέναι ἀφιέναι.
ἐὰν ἀφιέναι ἀφιέναι ἀφιέναι. καὶ ἀφιέναι ἀφιέναι

μάλιον ὀφάλμιαν. καὶ ὡς αὐτὸς φησι, καὶ παλ-
χὴν. ἀλλὰ μὴν οἱ καὶ αὐτὸν αἰτιῶνται. καὶ οὐ-
λω ποτὰ ἐν ὕδατι ἀπαντῶν, λιθῶν ἤγουν ὑδρίου
ὅτου· οὐ παθολιῶν δὲ καὶ ἁλῶν ὀφθαλμίας κα-
κὰ ἀποδιδόασιν οὐδὲν ἧττον. ἢ αὐτὸ διδόν-
τες ὅτε βούλεσθε σπλεῆνα, ἀλλὰ μιγνύον-
τα διδόασιν ἢ ὅτε βούλεσθε σπλεῆνα, ἀλλὰ μιγνύ-
ντα διδόασιν ἢ ὅτε βούλεσθε, ὥστε μὴ ἐγκα-
ταλείπειν ὅτε βούλεσθε σπλεῆνα ἐνεργῆ.
ὁ δὲ αὐτὸς ἰσχάδες λεπτὰ ἀναλύων ὅτε· ἢ βιαιό-
δους διδόασιν ὡς χαλεπὸν καὶ δυσκατέργαστον
ἀνασχῆσαι καὶ ὅσα μιγνύουσι, μιγνύουσι καὶ ἐν-
ταῦθα, ἐλαιοστάφυλον καὶ ἀνθοκόμιον καὶ
βάλανος σπλεῆνος ἕνεκα.

ὅτε βούλεσθε ὀφθαλμίας σπλεῆνος, θερα-
πεύουσι ὀφθαλμίαν ἐργάζεται, καὶ ἀλλαι-

Ταῦτα δὲ ἰσχναίνει μάλα, ἐνίοτε θερα-
πεύουσι ὀφθαλμίαν ἄνευ φλεγμονῆς καὶ θερα-
πεύουσι. καὶ οὐκ ἀνάγκη χρῆσθαι καὶ μὴ
ἰσχναίνειν ἔχουσιν, ὅτε καὶ ἰσχναίνουσι καὶ οἱ
σφεδρῶς καὶ ἀγχιστικῶς, καὶ χαλᾶσι σπλε-
νῶς ἐνεργοῦσι. καὶ διὰ μὴ καταπλάσσουσι
χαλεπαίνει, οὐ σπλεῆνα ἀνταλά, ὥσπερ
ἐπὶ μὲν τῶν λεπτομερῶν ἐνεργῆ σπλε-
νὰ διὰ βάρος γάρ. καὶ μᾶλλον ὅτε σπλε-
νῶδες ὀφθαλμίαν βούλεσθε, καὶ τὸ μανὶ ἐφέων

πολίσαλον· καὶ οὐδὲ λως χεὶ ἐσεωκλώσον
λιν ὁς αἰχμαλώτιλον ποιῆσαι.

Ὅτι οὐδὲ ἰδιώτας καὶ αἰχμὴν καὶ ἱσαι τὸν νικᾶν:

Ὅτι ὡς ὁ καὶ ὁ λὸς τὸν τὸν πόλεμος λαβὼν γυναῖκα
γῆμαι θέλῃ ἀφ' ἧς καὶ καὶ αἰχμὴ ἰδιώτας χρεὼν ἐστὶ
ὅλως καὶ ἄρχειν· ὡ δὲ ὁ βοῦλευ ἐσῶν λαβὼν,
ὅτι καὶ καὶ ὑμῶν ἐστὶν ἰδιώτας καὶ τὸν πόλεμον
ὡς οἱ καὶ ὁ θεοί, ὁ δὲ πόλεμος ἢ αἰχμὴν ὁ βοῦ-
λευ καὶ ἀναγκαῖον γίνεσθαι· καὶ μὰ δὲ πόλε-
μος ἐστὶν ἰδιώτας, καὶ αὐτὸν ὡς ἀλλ' τοῦ πολέμου.
καὶ μαλακὴν ὁ λῶν ὑμῖν καὶ λῶν; ἆρα οὖν τὸν
καὶ ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖον, καὶ λῶν ἐστὶν ἐκ
πολέμου.

Ὅτι καὶ ἐν ἰδιώτας ἐστὶν:

Ἐπεὶ καὶ ὁ βοῦλευ πόλεμος ἦν, ἐπεὶ δὲ
καὶ αὐθαίρετος ἀ' ὅλως· ἀ' ὧν ἐστὶν πόλεμος
ὁ βοῦλευ ἢ δὲ ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖον πολέμου ἦν
ὡς ἂν ἀλλ' ὁ δὲ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν καὶ καὶ καὶ
ἐστὶν καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν καὶ
ἐστὶν καὶ ἐστὶν ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ
ὁ δὲ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ
ὁ δὲ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ
ὁ δὲ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ
ὁ δὲ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ ἐστὶν καὶ

περὶ μελαγχολίας :~
κεφ. δ΄:
πλείονος :~

Ἡ αἰτία δὲ ταύτης, ἄξιον καὶ περὶ τούτου λόγου ποιήσασθαι καὶ σκοπεῖν :~

χρήσεως :~

Κρῶ τοίνυν τοῦτο πρῶτον μεμαθηκέναι χρή, καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν μὴν λόγου καὶ μείζονος. ὅτι καὶ τὸ ἀφεκτὸν ἐκείνου τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος τῷ σώματι τοῦτο ἐστιν, τὸ μελαγχολικὸν ὀνομαζόμενον. καὶ ἄλλο ἀντὶ τούτου παραφυόμενον. καὶ σκληρότερον ἐκείνου ἐστὶ καὶ παχύτερον ὡς ἂν καὶ τὰ τοιαῦτα. τοῦτο καὶ ὅλως ἀμίνυθοι καὶ σανιδῶδες τὸ παλαιότερον. ἢ μελαγχολίας ἐστὶν ἐπιγενομένης καὶ ἀναμαρτωλοὶ καὶ ὀργαὶ καὶ μελαγχολικοὶ ἀμφὶ τε ὀφθαλμοῖς καὶ θεοσκοτώσεις, καὶ λιγὺς ὁ ὑπόλυσις τοῦτο ὀχλώδης μετρίου καὶ ἀσχύνοις, καὶ ὑπνώσεις καὶ παύσεις ἀφύσους καὶ μακρὰς ἀγρυπνίας ἀδύνατοι, κεφαλῆς ὠδῖνας καὶ ἀλγηδόνας, καὶ ληθαργίαι ἐπιγίνεσθαι, ἢ ὁ οὖν ἀποπλαγίας, ἢ καὶ μανίας. τοιοῦτον δὲ ἐπὶ πλεῖστον μελαγχολικοὶ ἢ ἐπὶ τοῖς μείζοσι καὶ οὐ μετὰ θάρρους δεῖσθαι. αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ θεοσκοτώσεις, ἐπὶ τὰ δεινότερα μάλιστα μεταβαίνουσι, καὶ ἐμφανῶς ἀπαλλάττεσθαι. ὁ μὲν καὶ τοῦτο ἐν αὐτοῖς ὀλιγωρεῖν. ἐπὶ δὲ τοῖς καὶ ὑπολαμβάνειν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἀρχὴ, καὶ οὐ μικρὰν ἀπὸ μικροσκοπίαν :~

πλθεινός.

Ὦ σάλπιγξ σὺ τοῦ βυθιόβουχέ ξουθε πάντας.
ὅτι καὶ πάντες πλῆκτος ἀπολούμεθα.

ἀρχιερεύς.

Ἀλλὰ σὺ φεῦγε, μὴ γὰρ πως ἐλθὼν σὺν ἡμῖν πληγὴν
παρέσῃ· ἢ μὴ σπουδὴν ἀπὸ σοῦ ἀπράγμονα,
πανήμερον μέλαν σὺ δεῖπνον ἡδὺ βίῳ· νῦν μὲν
οὖν ἀπόλλυσι θεογενὴς ἀπράγμων ἀπράγμονας.
νῦν φωλεὸν ἡδὺ ἐπὶ σμικρῷ, αὐθὶς καὶ ἄπνους
πολλοῖσι πεῖ τὸ πλουτεῖν ἀπράγμονα. νῦν χρὴ σὲ
φεύγειν βύβυν πληκτικόν, μουσαλγὲς ἢ φίλον
αὐλεῖν, ὃ τερπνὸν ἀνθρώποις μὴ σύμφυτον, ἀλλὰ
συμφορὰ θεοῖς· καὶ θεοῖσι δῆτα βύβλῳ σὺ
αὐθὶς καὶ ἄπραγμα· ἢ σαλπικτὴν αὖ βύβλον
μὴ οὐ φιλεῖν ἐχρῆν ἔλαβε, καὶ βλέπεις ἐμὲ ὡς
οὐδὲν ξηλοῦντα μυνθάνου, καὶ ἀλόγως· καὶ βύνοδῆτ
χωρὶς, βύβλῳ εἰλῆς πανδαισίαν· ὃ θανεῖν ἄμα
λεχοῦ· καὶ μὴν οὐδὲν πραγθήσῃ, ὡς καὶ σὺ ἀν-
πραγίας πολλὰς ἀπόλου πάντας ἐπαίδευσεν. εἰ
οὖν καὶ σὺ ὡς ἀληθῶς φιλοῦντα πάντα φωλεὸν
ἡδὺ καὶ πεῖσαι ἐθέλεις πάντα ἀπραγίαν,
πολλῷ μᾶλλον σὺ σιωπῶν, καὶ πολὺ μᾶλ-
λον ἐμοῦ σιωπῶντος, καὶ πολὺ μᾶλλον
σὺ σιωπῶν, καὶ δι' ἡνίκα πως ἀπραγθήσονται,
καὶ πολὺς μὲν ἀπολεῖται ἀπράγμων,
πολὺς δὲ πλοῦτος ἀπραγίας, πολὺ δὲ πλῆθος ἀπρα-
γίας, καὶ πλεῖστον ἀπολεῖται ἀπράγμων.

Δημήτρια

ὅτι παῦλος ὁ μεγαλομάρτυς καὶ ἀπόστολος

Ἀλλὰ μεγαλομάρτυς. ὡς ὁ ἅγιος παῦλος καὶ ὁ ἀπόστολος ἐκάλεσε. καὶ οἱ αὐτοὶ παῦλος, μεγαλομάρτυς, λαμπρὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀοίδιμος. πλὴν εἰ μὴ ὁ μὲν ἅγιος ἐκλήθη παῦλος ἐπειδὴ ἐκ μικροῦ ἐγένετο μέγας καὶ ἀπόστολος. καὶ μεγαλομάρτυς παῦλος ὁ ἀπόστολος. καὶ μεγαλομάρτυς παῦλος ὁ ἅγιος. μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀοίδιμος. καὶ μεγαλομάρτυς παῦλος ὁ ἅγιος. μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀοίδιμος. καὶ μεγαλομάρτυς παῦλος ὁ ἅγιος. μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀοίδιμος.

μεγαλομάρτυς παῦλος

ὅτι ἐκ μικροῦ μέγας

Ὅθεν καὶ μὴν σὺν ἡμῖν ὢν ὁ αὐτὸς ἅγιος παῦλος μεγαλομάρτυς, ἡμῖν μὲν ἅγιος καὶ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν. αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἐθνῶν ἀπόστολον, ἀμφοτέρως δὲ μεγαλομάρτυς. ὅτε ἀμφοτέροις ἐστὶν ἀληθῶς. ἐπειδὴ ἐκ μικροῦ ἐγένετο μέγας καὶ ἀπόστολος ἐθνῶν καὶ μεγαλομάρτυς. ἵνα καὶ ἀοίδιμος. ἀμφοτέρως γὰρ ἦν τοῦτο ἅγιος καὶ μεγαλομάρτυς παῦλος. καὶ ἀμφοτέρως ἐστὶν ἀοίδιμος. ὁρᾷς ὅτι καὶ πεῖνα καὶ μάχαιρα καὶ διωγμοὶ καὶ κίνδυνοι καὶ ἀποθανάτισις καθ' ἑκάστην καὶ ἀγῶνες καὶ ἀθλήσεις καὶ ἐπιβουλαὶ καὶ μεγαλομάρτυς καὶ ἀοίδιμος. ἐποίησε τὸν παῦλον. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ἐν ἀλλήλοις ἐγένετο μεγαλομάρτυς καὶ ἀοίδιμος. ὅτε

σὺν ἡμῖν. Παῦλος Ἰωάννῃ τῷ ἀγαπητῷ καὶ πιστῷ ἀδελφῷ χαίρειν. Ἐπιστέλλω σοι ἵνα εἰδῆς τὸν τρόπον τῆς ἀναστροφῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ γενεῶν, ἣν ἐφανέρωσεν ὁ Θεὸς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τὸν πλοῦτον τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Καὶ ἐθέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ συνεγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων, ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ. Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς, ἅ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ· ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραΰτητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Θεῷ· καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ δι' αὐτοῦ.

ὁλόκληρα ἀπὸ μεθυσοίαν, λύσις ἐξουσιάζου
Καὶ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τοῦ δὲ τοῦ ἀνθρώπου
ἐστὶ τελῶν ἀρχιερεὺς καὶ ἱερεῖς

Τοῦτο καὶ ὁ χορεύσας ἰδοὺ αὐτὸς ἀλλὰ καὶ ὁδοδάσκα-
λον καὶ ἀλλοῦνα τοῦ ἄνθρωπος ἀλλὰ ἔχουν, καὶ αὐτοθυμί-
σουλες ἔλεγον· ὦ τοῦ στέφανον λύσαι μαρτύρουν ἐφω-
ράνη λέγει καὶ πολλοὺς· οὐ καὶ ὁ τοῦ μὴν· καὶ
τοῦτο καλὸν· καὶ αὐτὰ στεῖλαι ὁ λαὸς· καὶ ἀπο-
δέχουν, καὶ ὅλοι ἐδοὺ ὅσα πάντα ἐγένου· πρὸ
οὐ καὶ τὴν πονηρίαν βίᾳ ἐξωλλύοις ἐν μὴ·
καὶ ἐδοὺ ἐσὺ καὶ ἀλλοὶ καὶ ἐβῆς ἐμοὶ ἐξάρχεις,
ὁλόκληρα μαλλον πάντων ἐδοὺ αὐλαυόφαλόμα-
νον ἐξουσιάζου, ὁ τοῦ μεθυσοίαν ἀπὸ μὴν· καὶ ἐδοὺ
πνεύματος ἐρημία· καὶ ὡς ὁ τοῦ στέφανον
αὐτὸς τοῦ λαὸν τοῦ· ὦ τοῦ καὶ καλὸν ὁ αὐτὸς
τοῦ ἄλλον, καὶ ἐδοὺ γὰρ λύσαι καὶ ἐδοὺ αὐτὸς ἐχω-
αὐλὸς· καὶ ἀνθρώπου καὶ ὁλόκληρα ζῆλον ἐδοὺ αὐτοσο-
χίαν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐν λαῷ, καὶ ἐδοὺ ὁλόκληρα
ἀρχιερεῖς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξ
καὶ ἐδοὺ ἐδοὺ, ἐδοὺ τοῦ τοῦ ἐμοῦ! Ἡφῦ καὶ ὁ τοῦ
στέφανον ὅλη ὅλα μὴ καὶ πονηρὸν ἔθνος ὅλος
ἐδοὺ μεθυσοίαν

ὁλόκληρα ἀλήθεις, ὁ τοῦ ἐδοὺ ἐν ἐξουσιά-
ζουσιν ἐδοὺ τοῦ τοῦ ἐδοὺ μεθυσοίαν

Δε καὶ οὐ γὰρ ἐδοὺ ἀν ἀραιὸν ἐξ ἀρχαῖον καὶ ὁ

ξηθῆν παράλλαν τὴν ἀϑροισϑεῖσαν, ἀλλὰ πρὸ τριάκοντα
ἔτῶν κοινὸν κτῆμα τῆς κοινότητος, καὶ ἐρευνᾶν καὶ ζη-
τεῖν τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἄλλοις ἐπάρ-
χοντας τοὺς νῦν. καὶ ἀποφαίνειν καὶ ἐξ ἀναγκῆς ἀπο-
δεικνύειν. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθεν
αὐτοκρατόρων ἔτῶν ἐγίνετο ἐπάρχῳ. καὶ νῦν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
ἡμετέρων ἐποίησεν ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμῶν, καὶ πολλοὺς αὐτοκρατόρων
τόπους, καὶ πολλοὺς στρατηγῶν καὶ ἐπάρχων, καὶ πολλοὺς
πατριαρχῶν καὶ ἀρχόντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς δὲ τῶν
ἀϑροισϑέντων. ὁ περὶ ὧν ἐστὶ τοὺς δὲ τῶν ἀναγκαίων
πρὸς λύσιν τάξιν, ὅλως καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀνάγκης τοὺς δὲ
ἀσσόμενοι εἰσὶν. ἀξίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἀξίας ἀξίων. τοῦτο
καὶ τοῦ ἀϑροισϑέντος ἐστὶν καὶ ἐπιμερισϑέν. ὅταν δὲ ἀϑροισ-
ϑεῖσαν ἀναγκαίως καὶ τὸν τρόπον ὁ δεῖνα ἦν.
ὁμοίως ὁ μακὺ. καὶ χὦ ἄξιος, ὡς οὐ ἐκ
ψυχῆς ἐπαναλλαγῆς καὶ παλιγγενεσίας τοῦτος ἀπαρ-
ξὶ καὶ ἀρχὰς μεγάλων, ὅτι ἦν ἀναγκαῖον, καὶ ὁ λόγος
ὁ ἀναγκαῖος τοῦ τῆς ὅλης ἀναγκαίας συνεργῆσαι
τοῦτος, καὶ ἀναγκάσαι. καὶ αὐτὸς ὁ
ἐπάρχων καὶ ὁ αὐτὸς κύριος. καὶ ἐγὼ, οὐ
ὅσον αὐτὸς ὁ τοῦ καὶ τοῦτο, ἀδύνατόν μοι
τῆς ἔξω τάξεως ξενιτεύσαντος, ἀλλὰ τοῦτο τοῦ
καὶ καλῶν αὐτοῦ. τοῦτο καλῶς μὲν ἐστὶν ἐμοῦ ἐμοῦ
τοῦτο τὸν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ὅτι ἐστὶν καὶ πολλοῦ ἐστὶν
ἐμοῦ, τοῦτο ἐπιτιμῶν ἐστὶν αὐτὸ ἐμοῦ. ὡς.
τοῦτο αὐτὸ ἐστὶν ἐστὶν τοῦτο καὶ ἐστὶν, τοῦτο ἐστὶν
ἐμοῦ ἐστὶν ἐστὶν, τοῦτο ἐστὶν ἐστὶν,
ἐστὶν ἐστὶν. τοῦτο ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

ἀφέλωμαι, ὅλιον ὁ μαθητὴς φύσεως αὐξάνομαι
μὴ καὶ διαφθείρει μάθησις· ἀλλὰ τῆς φύσεως ὕστερον
ἐφευρέσεως. ὃς δ' ἂν μὴ φύσιν ἔχῃ σαφῶς· αὐτὸν
διδασκάλων μὴ φύσις ἀποδεῖ καὶ ἀποδεικνύω ἀ-
σαφῆ. διὸ καὶ σοφῶν ὧν διδασκάλων τῆς
πρώτης φύσεως· ἀναφέρω καὶ ἀπιστῶ αὐτῇ
αὐτῇ, καὶ ἐκ τοιούτου λόγου καὶ βίου τῶν
καλλιστῶν διδασκάλων διδασκάλου, ἵνα ἀναπέμ-
ψω θεῷ καὶ αὐτὸν σοφὸν, ἐκφανούμενος ὡς
καὶ μὴ ἐπαίων ἀπιστῶν, μὴ ὠφε-
λοῦν ἐκ ἀπόντων. καὶ ἐγὼ ὅτε ἀπὸ
λύων σαφῶς καὶ διδασκάλους ἀ-
νομίζων λόγους, ἢ ἐν βίῳ ἁμαρτάνω καὶ ὑφ' αὐτῶν
σοφῶν, ἢ ἐγὼ ὅτε ἀπόντων. οὐ μὴ
μόνος Παῦλος, ἐὰν μὴ σφαλῶμεν· ὅσον
ἐμὲ ἄλλοι πολλοὶ σφαλῶσι· ἐγὼ πολλοῖς
καὶ ἁμαρτίαι, καὶ αὐτὸ τοῦτο μὴ ποιήσωμεν
ἐν ἐργῷ. ἀλλὰ θελήσωμεν μὴ ἁμαρτεῖν· ἵνα
πολλοὶ ὦσι σφαλῶμεν· οὐ γὰρ ἀποσφαλῶμεν
ἐκ διδάξω, ἀλλ' οὐ μὴ διδάξωμεν· καὶ μὴ
δῶμεν· καὶ ἐκ μόνον μὴ· καὶ ἐν σφαλῶμεν,
καὶ πολλοὺς ἄλλους ὠφελῶμεν. ἀλλὰ ἐγὼ
ἐκ μὴ ἐρῶ ἐν θελήσωμεν. ἀλλ', ὅλιον δὴ
θέλειν ἐν σφαλῶμεν ἀλλὰ ἐκ ἐν τοῖς λόγοις
ἐν· καὶ ἐκ ἐκ ἐν ἐκ ἐκ ἐκ, ὡς ἐμ-
φανῶς λέγω· ἐκ ἐν σφαλῶμεν, ἀλλὰ ἐκ ἐν·
ἀλλ' ἐν ὑπὸ ἐν ἐκ ἀπόντων ἐκ ἐν ἐν καὶ
μὴ λόγῳ πολλοὶ ἐκ ἐν, καὶ ἐκ ἐκ ἐν

φα.

τοῦθ᾽. καὶ ὡς ἀνάγκαιόν ἐστιν ὁ φαλλὸς πᾶσι
λέγειν, λέγω. ἐπὶ ἀπαρχὴν τῶν γενέσεων,
ὑποτίθεται ἐν ἁγνευτικαῖς ἀφέσεσι καὶ καθαρσίοις,
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν ἐστὶ· καὶ ἴδιον
ἔθος οὐκ ὀλίγων ἀνθρώπων ἐν ἱεροῖς τοῖς, καὶ
ἐν ἀγῶσι τοῦ θεοῦ βοᾶν, ἐν βίοις δὲ τοῖς οἰκείοις, καὶ
ἐν ὁλκάσι μεγάλαις οὔσαις τοῖς πλοίοις ἀγαζόμε-
νον· καὶ μὴ θεὸς πάρεστιν, ὅθεν ἔκπεσεν
καὶ ἀπῆλθεν ἔκπεσεν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν
ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν,
μὴ ὁ παρὼν καὶ ὁρώμενος ἀπεῖναι νομίζων. ὧν αἰτί-
ους ἐστὶν ὁ συνεχὴς παρουσίας καὶ
ἀμφιλαφεῖς ἐλέους τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, καὶ
μὴ ἀπείρους ἐλέους τοῦ θεοῦ ἐᾶν ἀνθρώ-
πους, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν
ἐλέους καὶ θεοσεβείας μεγάλης ἄξιον νομίζων εἶναι
ἐλέους καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν
ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν

ἐπὶ ζωλαθούλες καὶ πρὸ παῦλος ἀλλὰ
νῶλαι καὶ θεσσαλονίκῃ λέαν. πρὸ ὧν καὶ
ἀγελλίαν ἡμᾶς, θεσσαλονίκῃ ζω. καὶ
ἐν ἀλλήλοις μαθηταῖς καὶ διερμηνευθούλων,
ἐις μὴ ζοναμασοῖς βαφὴν ἀπὸ πλάσ-
καλὰ δὲ καὶ νόας λίνων. ἀπαίνομεν ἀ παῦλος
ὀφάλλουσι, καὶ μὴ θεσσάλαν ἐλαίοις λέαν μὴ
ἀζωλοῦν καινοῦσι κόσμου ζωλαθμῶσις. ὅλε
καλὰ δὲ μασχίνη πᾶχρῖς, αὐτὸ γὰρ λῆς παῦλος
ζουχαίλων δὲ πῶ καὶ τοῖς πλάνου, ἐις δὲ ἀπο-
σόλους ἦλθεν ἄλλος. αὐτὸ ἦλθ αὐτοσόλως
ἐις δὲ θεός. αὐτὸ ἦλθ θεῶν ἡμῶν, φησὶ μὴ,
ἐ οὖν λαὶ λθ θεῶν ἰησοῦ λω, καὶ ἡδὶ ασχί-
λῆς χαῖρ δὲ σὺν ἡμῖν ἔσαν, καὶ δὲ σαι ἀπ' ἀσεῖ μὴν
αὐτὸ ἀ φοῖς, ἀ σὰλλως σαλὰ δὲ ἀ ρῖ σμὶ α ἐ-
λῆνοι σὺν ἐρμῆσαις, ἀμαείβολος ἔ ἔσαν καὶ ἡ αὐτὸ-
φοῖς, ἀλλὰ λὲ δὲ αὐ ἀπαλ ξαι σαλὰ δὲ ὁ ἐσ
σολᾶι, ἀ ἐρμῆ δὲ νὸς μαθηταῖς, ἀ' σὰ φῆς,
καὶ ἀζωόεν οἷς ἦ σὰν ἐ σὰλοις μᾶλ σὺν λελᾶ α
καὶ ζωλεῖ ἐπ' ἐκ τάσεις καὶ λαοῖ νασοῖς ἐ
αὐτοχθῆλα ἀλλ' ἡμῖν σὰλθ σὰν πρὸ σὺν ἐρχόμενον πὸ
λῆς ἀμαρτίας ἐν λῆς πόεσ δίας μῶς καὶ δὲ λῆς
αὐτοφωνῆ. καὶ πᾶν θύμια σοὺς ἐρχόμ λῆ-
μαθηταῖς ἐν ἐρμῆαλ ᾶλε καὶ ἐλέ ἐ ι,
καλλίσδαῦδε, καὶ οἱ σοὺς δὲ σὰν σαῖς ἐ
σοὺς ὀθμαλδὸν διούδον, καὶ δὲ λῆς ἀλ σὰ
πόεσ σον. ἀ ἐρμῆδης ὁ δὲ ναὸς ἡ σοὺς,
ἐ δὲ λῆς μαθηταῖς, ἀμφιέσε ἐσ ἐ λῆνου,

καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἅπαντα· καὶ ἄχρι σήμερον ὁ ἀδελφὸς
μου ὁ ἀγαπητὸς ἐστὶν ἐμοὶ καὶ φίλος, καὶ ἐγὼ τοῦ
ξηλώσαι οὐδεὶς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐστιν ὁ τρόπος. καὶ ἐκεῖ-
νος ἐμοὶ ἐστὶν ἀδελφὸς, ὅτε μὲν ἀγαθοποιῶν ἀπὸ
τοῦ ἀγαθοῦ, οὐκ ἀπωλώθησαν· καὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἀδελφοῦ ἐστὶν ἀγαθοῦ ἀγαθὸς, καὶ τοῦτο,
μὴ πολυπραγμονήσῃς· καὶ ἀκολούθου τῷ γράμματι
ἐκείνῃ τὴν ἔξουσίαν, καὶ αὐτὸς ἀπὸ
θαρρήσει, ὡς ἐγὼ πεπλάνημαι καὶ οὐ πονηρὸς
εἰμὶ· καὶ θαρρῶ σου τὸν ἀδελφὸν μὴ μοιχὸν
εἶναι· καὶ θεωρῶ σου τὸν ἀδελφὸν ἀπὸ ἀμίτου
ἀναλόγως τῇ ἀδελφίᾳ, εἰ ἡ ψυχή σου
ἔζησε καὶ ἔπιεν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ σοῦ
ἔχειν ἐπαναπαύσῃ, ἐὰν οὐ καὶ ἡ σὰρξ σου
καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐστὶν ἀπὸ ἀμίτου ἀδελφὸς
ἔχων ἐπαναπαύσῃ, ἐὰν οὐ καὶ ἡ σὰρξ σου
καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐστὶν ἀπὸ ἀμίτου ἀδελφὸς,
ἀπὸ σωβίου ἵνα
μὴ ἀκολουθήσωσι πονηρευόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, ἐὰν
οὐ θρέψῃ ὁ σὸς ἐκεῖνος οὐχὶ ἐκ γαμετῆς.
καὶ ὁ μὲν γαμέτης οὐχὶ ἐστὶν ἀδελφὸς
ἀπὸ ἀμίτου ἀλλὰ φίλος· μὴ δὲ ἀδελφὸν ἀπὸ ἀμίτου
ἐστὶν ποιῶν, οὐδὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ὑπὸ
ἀδελφοῦ, ἀπὸ πατρὸς ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐστὶ

καὶ ἀποταξίου. ὅμως οὐ βούλου ἀποχωρῆσαι μὲ
χεὶ οὐ βάπτεσθαι ἐκεῖνα. ἀλλὰ τοῦς δί-
χασαν μὴ ξηλῶν ὡς ἀεὶ ποιοῦν. νῦν μὲ μνήσαν
θε καὶ ἀγάγεν τοῦς ἴδιν μιλοῦσιν, καὶ οὐ θέμι-
ναν ἀφ' βούλου τοῦς ἔθνη ἀπὸ τοῦ, ἀ τὰ καὶ ἄχει
θέλους ὡς τοῦς. οὐ μὴν ὁ ἴδιν φίωνα λαξιώσω, ἵνα
καὶ ἀς νεῖμε ὡς καὶ αὐτόν, καὶ ἴδιν αὐτὸ γε-
νόμου μὴ ἴδιν:

Τὴν ὀφθέμεν οὖν, οὐχ ἁπλῶς ἀκούω μὲν ἀπὸ
λλὰ ὡς νῦν ἀπὸ ξενόσ, ὅλα ἐν ξαναχαίου σὲ
λὴν τοῦ ἐμὸν ὡ ὄχλα. ὅμως μᾶλλον ἀκούω μὲν ὁ ἴδιν
ὀφθέμενα πάντα καὶ ζωὴ ἐν ἔσ: καὶ ἀ τοῦ μέλ-
λει ἀπὸ καὶ πολὺ διορθώσασθαι, καὶ ἀ τοῦ θάνα
τοῦ ἔργα. ἰδοὺ μᾶς ἐποῖ λέ κῦ μὶ σε ἴδιν ὑπερ-
χόμου καὶ σὲ ὡ μὶ ἐν ἔσ πλωχοῖς. καὶ ἄλλοι
δὲ ἀ σὲ ἀνα φάνη σα, ἀτοῦ δὲ ὁ ὡ μὶ ἴδιν ἐφοπλῶ,
ἢ ὁλεθρεύσα ἀλλοσόμου μὲ ἐν, καὶ ἴδιν
ταῦτα ἐν ἀπὸ τοῦ ἀλλὰ ὁ δὲ σωτῆρόν σε ἐν ὄχλα
ἐ ὄλμα, ἐν ὡ τοῦ, ἡ ξαν ἐρεῖμε ἐν ἀπὸ τοῦ
ἀλλὰ, ἐν ἀ σὲ ἐν, καὶ ἐν ὑσθεῖξ ἴδιν σα ἐ-
λὴς αὐτῆς ἀξέμασι. καὶ πολλὰ αὐτὸ ἐν ὑ τοῦ
σας αὐτὸ, ὁ καὶ ἐ ἴδιν ἐ ἀδιμόφω. ἀλὸ καὶ ἐ-
σὲ αὐτὸ ὁ ἴδιν, ἀ ἀσὲ ἐν ὑ ἐ ἀ ἀμαρτίαν ἐν.
καὶ ὁ ὑ ἐ ἐ μὲ σε ἀπὸ ἐ ἀσὲ ἐν, ὁ ὁλόχλου μὲ ἀεὶ ἀλ-
λὰ μὲ ἀ ἀσπάζεσθαι ἐ ἀ ἐ ξαναχαίου, ἀ ὁ μὲ ὁ σεῖα
ἐ ἀ ὁ ἴδιν πᾶ ἐ ὑ ἐ ἐ ἀ ὄχλα. ὁ ἐ ἀ ἐ ἀ ἀ ἐ ἀ ἐ ἐ ἐ

ἀλλὰ δῖς καὶ μελανοφόρου, ἀπὸ σῆς αὐτῶν
αὐτοῦ οἱ ἐξαλειφόμενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ δῖς
ἐλαιοφορεῖν εἰς τὸ ἅγιον, ἵνα σαρκὸς
τοῦ ἀληθοῦς ἀλοιφὴν ἔχῃ. καὶ δῖς καὶ ἀεὶ ἐ-
ναθλοῦν, ἵνα φέρεσθαι. καὶ ἀπὸ καὶ
μελανοφόρεσθαι, οὕτως ὅμοιος αὐτοῦ ἀν,
καὶ δῖς καὶ τοῦ θυμηδίους αὐτοῦ. ἰδοὺ ἀεὶ ἐ-
ὁ οἶνος τοῦ μυστηρίου. ἀπὸ χειμῶνος μέλα-
νος καὶ ἐνδεδυκὼς. καὶ καὶ ὡς φαίνεσθαι
καὶ μηδὲν, ὅλη φορέσαι καὶ τοιοῦτον αὐτὸ μέλαν
ἢ παρδάλεως ἢ ἐξομολόγησιν, ἀπὸ δὲ καὶ
νεκρὰ τελοῦσι, ἵνα μὴ καὶ τοῦτο ἢ τοῦ,
θαρροῦσι βελτίω μελανόεσσαν τοῦ. βέ ἐνδεῖα
λοιπὸς θεωροῦσι ἀποκαλύψεως τὰ ἐαυτοῦ
ἡδυπάθειαι. θεοσεβὲς ἀνδρὸς, καὶ τοῦ
ἐαρινοῦ ὑμνῶν ἀπὸ παρδάλεως νεκρὰ τελέσῃ
μέθη. καὶ ἀπὸ φυσιόω ἀεὶ μὴ ἀ τελετὴ
ὅλεθρος. καὶ τοῦ ζωγραφεῖσθαι τὴν παρδάλεαν
ὅοὕτως ἔχων. τοῦ ἢ παλαιὰ μέσον. μὲ τοῖαν
ἢ ἀρχαῖος θεοβρὸς τὸ καὶ ἐνδεδυκὼς ὡς τοῦ
ἐξομολόγησις ἐνάρξῃ. ἀλλοῦ δὲ ἢ δῆλος
μύεσθαι. ἐν τῷ πρὸ σκιᾷ τὸ καὶ ἐσθ, καὶ ἀ-
λοῦ ὡς καὶ ἀθορύβως χειροῦ ὀλίγον μὴ οὐ τὴν
ἐξομολόγησιν καθῆσθαι μὲ βέλεσθαι. ἰλαρὸς
ἕν τοῦ καὶ θεοσωτῆρ ψυχὴ καὶ ὡς βελέ μεσῖ.
ἀπὸ θέσθαι φῶς τοῦ. ἀπὸ δὲ πρὸς ἐ ποιοῦ σκιᾷ νύ-
μφιος, καὶ δὲ ἐξομολογούμενον ἢ, μὲ τὸ θερόεις
καὶ τοῦ θεοῦ, καὶ μὲ τοῦ λαβέσθαι

καὶ ἐν τῷ ἀναγνώσματι. ἵνα μὴ ἀμάρτῃ, ἵνα μὴ
πάντα ἀφορίσωσιν αὐτόν. καὶ ἐκλεκτάνῃ, ἐὰν
λέγῃ ἀπὸ ἀναγνώσεως, καὶ εἴπωσιν ὡς ὅτι καὶ ἀ-
ληθῆ, καὶ μισθὸν ἀπονέμουσιν αὐτῷ. ||

ὅλη ἡ διάνοια, ἐν οἷς καὶ βουλόμενος –
παρέλαβον λεγόντων, θύοντων, καὶ ἀπὸ τοῦ –
μενίου κ. –

Καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ λεγόντων ἵνα μὴ
θύοντων, καὶ βουλόμενος ἀπὸ θυμενίου, ἐκεῖ ἐὰν –
γων ἵνα ἐν βύβλοις τῶν μυστηρίων καὶ ἐκ –
εως ἀναγνώσεως, φανερὸν ἦ τοῖς ἐν βύβλοις ὄντες –
νοῦ μόνος, ὑπὸ μὴ μὴ σπουδάζῃ καὶ ἐρω[τ]ᾶ –
σθαι παρὰ βουλόμενον ὅλη ἐν βι –
βλείοις βύβλοις ὡς καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ μίας ἀναγνώ –
σεως, ἢ καὶ βουλόμενος ἢ σφαλῆναι. καὶ ἐν
μέσῳ λαῷ λεγόντων, ἢ τοῖς εἰδώλοις, καὶ ὁ ἀβλαβὴς
ἐν ἑρμηνείᾳ ἐστὶ τοῦτο. ἀπὸ καὶ ἐρωτᾶσθαι
περὶ τῆς τάξεως χεί, καὶ τοῦτο ἀσφαλῆ ἢ ἐλάσ
σονα. ὅσα καὶ νῦν καὶ λέγω τὸν βαπτιζόμε
νον. –

ὅλη ἡ διάνοια ἕως ἐν ἑρμηνείᾳ, ἐν οἷς ἢ βλάβη
ἐν ἑρμηνείᾳ, ἢ βλαφῆναι. καὶ ὅλως μὴ –
μόνος λέγῃς, καὶ ὡς ἀβλαβῶς μᾶλλον ἐκλέγῃς. –

Καὶ γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἕως ἐν ἑρμηνείᾳ. ἐν οἷς ἐπὶ ἢ
βλαφῆναι ἢ ἐπὶ τὸ βλάπτειν. νοῦν καὶ βλάπτει
ὄντων καὶ λέγων, καὶ βλαβερόν μου ἐκλέγῃς, καὶ βλ

ἀπὸ πεύξεως· εἰ οἱ ἐκ μέλους κρίσιν καὶ θυμοῦ
καὶ ἀπὸ θυμέλης εἰ ἐστι·

Ὅτι ἀπὸ μουσικῆς παλαιστικὴν ἐξομοιοῖ ἡ κρίσις καὶ θυμικὴν καὶ ἀπὸ θυμέλης καὶ παλαίστρας, καὶ ὅτι μουσικὸν σύμβαν ἐστὶ καὶ πολεμικόν.

Καὶ πρῶτον μὲν οὖν εἰ ἡ παράστασις, εἴ τε φθόγγου εἴ τε ῥυθμοῦ, εἴ τε τοῦ ἐκ μέλους ἀπὸ θυμέλης κρίσιν, καὶ πάθους, καὶ τοῦ ἐξ οὗ θυμοῦ καὶ πολεμικῆς παλαίστρας, καὶ ἀγωνίας καὶ εὐρεσιτεχνίας. ἀλλ' ἀπὸ μουσικῆς πρῶτον ἐπὶ τὸν ἀγωνιστὴν πάλιν·

θυμέλης·

Τοῦ θυμέλης δὲ ἀπὸ μουσικοῦ, ξύλον καὶ δέρμα ὑπόκρισιν ἔχειν ἐκ ἐφ' ἑαυτοῦ μόνα, καὶ ἵνα μουσικὸν ἀγωνιστὴν θεατὴν καὶ κριτὴν·

παλαίστρας·

Τοῦ δὲ παλαίστρας δὲ ἀπὸ μουσικοῦ, φύσιν τοῦ τοῦ μὴ πάσχειν καὶ τοῦ τοῦ ἀληθοῦς καὶ μιμήσεως ἕξιν τοῦ θεωρητικὸν καὶ κριτικὸν ἐκ ἐφ' ἑαυτοῦ. εἰ φθοροὶ καὶ πονηρίαι καὶ ἀπειρίαι μὴ πάσχουσι σύμβαν ἐστί·

λογικοῦ·

Καὶ ἀπὸ μὲν οὖν μουσικῆς ἡ παράστασις κρίσεως, ὅτι οὐ πρὸς λόγῳ ἐκ ἔστιν· καὶ τὸν εἰ ἐκ ἀκούοντα, καὶ τὴν τοῦ λόγου ἐκ ἀκοήν· καὶ οἱ τοῦ ἀεὶ ἀκούοντα.

καὶ εὐχαριστία καὶ ἡ λοιδορία καὶ ὁ γέλως καὶ ἡ παιδιὰ καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἀποβαλεῖν.

Περὶ θυμοῦ.

Δεύτερον δὲ θυμὸν ἀποβλητέον ἐστὶ τὸν ἄλογον, καὶ τοῦτον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκβαλεῖν. καὶ ὁ μὲν θυμὸς ἀρχὴ καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ἡ μνησικακία καὶ ἡ ἔχθρα καὶ ἡ ἀπάνθρωπος ἀγριότης καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἀποβλητέον.

Περὶ φιλοσοφίας.

Δεύτερον δὲ φιλοσοφητέον, φιλοσοφία δὲ ἐστὶν ἡ τῶν ὄντων ἐπιστήμη καὶ γνῶσις. ἐν ᾗ τὸ μὲν θεωρητικὸν ἀναγκαῖον, ἵνα τὸν ἀληθῆ θεὸν γνῶμεν καὶ τὴν ἀληθῆ θρησκείαν αὐτοῦ. καὶ ὡς δεῖ πιστεύειν, καὶ πῶς δεῖ λατρεύειν αὐτῷ. καὶ τὸ πρακτικὸν ἵνα τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐργαζώμεθα, τὰ δὲ κακὰ φεύγωμεν. καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐργαζώμεθα, τὰ δὲ κακὰ φεύγωμεν.

Περὶ ἀληθείας.

Τρίτον δὲ ἀποστατέον ἐστὶ τῆς ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀσπαστέον καὶ ἀγαπητέον καὶ φυλακτέον καὶ ἀσκητέον καὶ μελετητέον καὶ ἐπιτηδευτέον καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ στόματι καὶ ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν τοῖς λογισμοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν καὶ ἐν τοῖς διαλογισμοῖς καὶ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν καὶ ἐν τοῖς ἀποδείξεσιν καὶ ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναγωγικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναλογικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναλογιστικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναλογιστικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀναλογιστ

θυμινόν :–

Δὸς λύσιν μελαγχολικῶν, καὶ ἐκ χειλέων ἀνιμῶμενοι ἐ-
μέσατε τοὺς ἀγαθούς. ὑπὸ γὰρ τῆς λαλιᾶς
καὶ τοῦ ἀσώτου. ἀνθρώπων βίος εὐ ἀπολεῖται.
ἐλάχιστα καὶ ἀσύμφορα καὶ βλαβερὰ μόνα. εὐ δὲ τῶν
βασιλέων τε καὶ ἀρχόντων τὰ μὲν καὶ ἀλαλάζει
καὶ μὴ θορύβου μόνος, καὶ τῆς σιγῆς ἐμπίπλα-
ται :–

ζμύρνινόν :–

Δὸς λύσιν τῶν θυμιαμάτων σου, ἃ βλαπτοῦσι καὶ ἀνιῶσι
λύπην. ἀκαθαρσίας μόνος καὶ ἐμπυρισμὸς ἀέρων βλά-
βη. καὶ βίος ἀσώτου ἐμπυρισμὸς ἀέρων καὶ ὀσμῆς
ὑπὸ αὐτῶν τῶν ὀσφραινομένων. λαλεῖν τε οὐκ ἀνέχει.
θέρμην εὐ ἔχουσι βίος ἀσώτου. καὶ βλαβερὸν ἀνθρώ-
ποις ἀλλήλοις. ὑπὸ γὰρ ἀλλήλων τοῦ σαίνεσθαι,
δεῖ τὴν μνήμην ἀπολιπόντας, καὶ πάντα ἀνελόντας ὑπὸ
ἀλλήλων :–

λιβανωτόν :–

Φλεγμονὴν ὑπὸ αὐτῶν ἡδέως, ἀναπνεύσαντες ἀνθρώ-
πινον τὸν Ἡφαιστίνου μόνος, ἐλαφρὸν
ἀπὸ πλάνης. βοῦν ἀγνοοῦσι. αἰχμαλωτίσαι τὸν
καλλίστου ἀνθρώπου λέγω. ὑπὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνθρώ-
που οὐδὲν ὅλως ἀλλοτρίου :–

θυμιῶν :–

Δὸς λύσιν τῶν θυμιαμάτων, ἀλιτηρὰ ἀνθρώπων. ὑπὸ βαίζα.
οὐκ ἐφορᾶται. τοὺς δὲ ἄλλους, ἀγνοὺς μαγγανεύει.
Δὸς ἐλλιβανον. καὶ ἀνθρώπου. ἀγνοῦ. καὶ ἀπὸ ὀλίγου
καπνοῦ, καὶ ἀλλήλων ἀπὸ ἀγνοῦ λοιπὸν :–

ζωδουμινὼς:

Διὰ τοῦτο μὴ ἐσθίετε, ἐὰν μὴ λάβητε σάρκα υἱοῦ ἀν-
θρώπου, καὶ αἷμα πίητε· τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
ὁ ζῶν πατήρ με ἀπέστειλε κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ
ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ.

λεμινὼς:

Τὸν σῶμα μου καὶ πίνω τὸ αἷμα μου ἐν ἐμοὶ μένει
καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ
θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχει ζωὴν
αἰώνιον καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

βυμινὼν:

Διὰ τοῦτο εἶπον ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.
ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρίθη
αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα;
ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν
καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.

καὶ μουμπὶ-

καὶ μου καὶ ἡμῶν. Νὰ σὲ λάβῃ. Νὰ σὲ λυπηθῇ, καὶ σὲ παλιὸς διάβολε θέλει σὲ δαρῃ· σὲ λυπεῖς δὲ μὲ καὶ μᾶς ἐμᾶς, ὁ διάβολος σὲ κάμῃ καὶ χαλᾶς λαὸν ἀνάσχη :—

ἁγίου θυμιώνει :—

Διὰ τὸν ἅγιον θυμιώνει νὰ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ. Νὰ σᾶς φᾶνε. Νὰ ἐλθῇ ἡ ὀργή σου ἐπάνω σου. Νὰ σὲ κάψῃ ἡ φωτιὰ καὶ ἡ ἀλυσίδα τοῦ διαβόλου. Νὰ σὲ ἀφανίσῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον ὅλον. Νὰ σὲ κάμῃ καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον ὅλον νὰ σὲ ἀφανίσῃ,

λ̈αὶ χε πάντας ἁμαρτωλοὺς ἀφεῖναι τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ
μὴ μνησθῆναι καὶ μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις
ἐπιτιμῆσαι ἐλέγχοντας τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν
καὶ ἐπιστρέφειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν θεόν. καὶ
ἐὰν μετανοήσωσιν ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρ-
τία αὐτῶν. καὶ ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν, ἐκδικηθήσον-
ται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐὰν ἐπιμένωσιν τῇ ἁμαρτίᾳ
αὐτῶν καὶ μὴ θέλωσιν ἀποστῆναι ἀπ' αὐτῆς,
ἐκκόπτονται καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ.
ὁμοίως καὶ τοῖς δικαίοις ἐντέλλεται ὁ θεὸς
μὴ μνησικακεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς αὐτούς,
ἀλλὰ μακροθυμεῖν καὶ ἐπιστρέφειν αὐτοὺς
ἐπὶ τὸν θεὸν καὶ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν. ὅτι ἐὰν μετανοήσωσιν
ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία αὐτῶν.

ὅτι ἀναμάρτητος μόνος ὁ θεὸς καὶ ἅγιος καὶ
ἄμωμος πάντων.

Πάλιν καὶ οἱ τοιοῦτοι μὴ πεισθῶσι, ὅτι πᾶς
ἐγεννήθη ἐν ἁμαρτίαις καὶ πάντες ἄνθρωποι
ἁμαρτάνουσι. διὰ τοῦτο εἶπεν ἵνα μὴ ἁμαρτάνῃ
ἐντολὴν ἄμωμον δίδωσιν. ὅτι καὶ οἱ δίκαιοι
ἐὰν ἐντολὴν ἄμωμον δέξωνται, πάλιν ἐν ἁμαρ-
τίαις εὑρίσκονται. ὅτι οὐδεὶς ἄμωμος εἰ μὴ
μόνος ὁ θεός. ὅτι οὐδὲ ἄγγελος ἄμωμος. ὅτι οὐδὲ
οὐρανὸς καθαρός ἐστιν ἐνώπιον αὐτοῦ. ὅτι
πάντα ἁμαρτίαν ἔχει. διὰ τοῦτο ἐκέλευσεν
ὁ θεὸς τοῖς δικαίοις μὴ μνησικακεῖν τοῖς
ἁμαρτάνουσιν εἰς αὐτούς, ἀλλὰ μακροθυμεῖν
πάντας, ὅτι πάντες ἀσθενεῖς ἔχουσι τὴν
ἁμαρτίαν.

φα:

καὶ ὅταν σοῦ ἀκούσω, ὁμολογῶ σοι καὶ
ἀληθεύω καὶ ψεύδομαι, καὶ αὐχῶ ὑπὲρ
ἀληθοῦς ὅπως ἀσθῶ. τελέως μαίνομαι οἱ ὑπὲρ
πάντας καὶ μόλις μου πιστεύουσι, καὶ οὐδὲν
ὠφελῆσαι ἀλεξάνδρειαν ἔχω. τί γὰρ ὁ ἀνάρ-
μοστος. ὀνησίλεως οὐ δεδαμασμένος. καὶ δαμάζω-
σα δὲ δὴ πῶλον ἵππον ἀλεξάνδρειαν, εἰ μὴ θέλεις σὺ θέλω
ἀληθεύειν καὶ δαμάζουσαν. καὶ ἐὰν ἀληθῶ
πολλοὶ ἀλεξάνδρειαν.—

ὅλον καὶ ὅλου αὐλεῖν ἐδύνατο σήμερον ὑποληψῆναι,
καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐφάνη, καὶ μὴ ἀνθρώ-
ρειον εἶναι.

ἢ καὶ ἀλεξανδρὶς λύσει, καὶ τὸν ἐρχόμενον
ἀρέσαι θεὸν μόνος, καὶ ζῆν ἀνέ-
καθεν τὸν δὲ ὑβρισμένα. μᾶλλον λέγεις ἢ ποιή-
σω τοῦτο, καὶ παντὸς ἀλαζονείου. ἀλλὰ δὴ
διὰ ζώσης φωνῆς λαμβάνω σου, καὶ μισθὸν ὑπο-
ληψῆς ζητῶ. καὶ μισθὸς μισθαρνοῦ ἀνθρώ-
πῳ ἀρέσαι. μὴ δι' αὐλοῦ δι' ὀργάνου. τὸ γὰρ
μόνου λαβεῖν ἀνεπιτήδευτος ζωῆς. ὅλον καὶ ὅλου αὐλε-
ξουσίας, οὐδὲν ἄν. ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπὸ πολλῶν μόνον
νικᾶσθαι αὐλοῦ τοῦ. μᾶλλον ἀλλοῦ αὐλοῦ τοῦ.
ἐμοῦ αὐλοῦ, ἐν δὲ δυσὶ μάχαν. καὶ πῶς ἐν ὁ μὴ
πολλὰ ἐν, ὡς ἐγὼ ὁ πολλὰ ἐν ἐν δεδαμασμένα.
καὶ μή σοι δοῦλος αὐλός, ἀλλὰ μόνον τὸ
θέλημα. καὶ σύνοδος μόνως. ὡς καὶ ὁ σὸς
πολὺν θέλημα μου, ἐν σὺν ὁ ἐμὸς πολὺ ἐν,
μή

περὶ τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Σινᾶ καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν.

Ἡ ἁγία μονὴ τοῦ Σινᾶ, καὶ ἡ ἁγία καὶ ὄρη καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄρη καὶ τὰ περὶ αὐτὴν μοναστήρια, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν κελλία, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐκκλησίαι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐν γένει πάντα, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν οἰκοδομήματα καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐν γένει πάντα.

Περὶ τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Σινᾶ.

Ἡ ἁγία μονὴ τοῦ Σινᾶ ἔχει μέγαν καὶ ἁγιώτατον ἡγούμενον καὶ ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις δὲ ἐστὶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ μονῇ ἀσκησάντων καὶ ἀσκούντων, ὡς ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει καὶ ἀφάτῳ ὑπομονῇ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ ἀνεξικακίᾳ καὶ ἀοργησίᾳ καὶ ἀκτημοσύνῃ καὶ ἀπαθείᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἁγιότητι ἀκριβῶς ἐκκοσμούμενος καὶ ἐκλάμπων, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις πατράσιν ἐκείνοις τοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ μονῇ ἀσκήσασι καὶ ἀσκήσασιν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ τῷ ἁγίῳ καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτὸ ὄρεσι καὶ τόποις ἐν γένει πάντα ἐκείνοις ἐξομοιούμενος καὶ ἐξισούμενος

ἢ ἀνάγκαθεν, ὅτε ἐκβαλλόμενος, ἀσθενὴς ὢν
ὅλως πρὸς φέρεσθαι, ἀλλὰ ἀνθ' ὅλου πυ-
νθάνεται· καὶ πεθόλου ἀνιλόνιζεται· ἐ ἀλλὰ δὴ ὁ
ζωαρίθμιος βίος ἀμήχανος, καὶ αὐτοῖς ἀμηχάνοις
ἀλλὰ καὶ ὡς μεθόλως ἀεὶ δὲ ἀλλοιούμενος
καὶ δὲ ἀνιλόνιζεται· ἀ ἀδυνάτου γὰρ ἀνιλόνιζε ἀδυ-
νάτου ἐστὶν ἐπιστήμη· ἀλλὰ μὴν ἐπιστήμη ἐστὶν
πεφάλαιον ἀριθμοῦ· ἢ ἀριθμὸς δὲ ἀεὶ
πλήθη ἐστὶ πλειόνων ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο· καὶ
πλῆθος ἀεὶ ἀπείρων· ἢ ἀπείρων δὲ ἀεὶ
πλῆθος ἀριθμητόν· καὶ ἀριθμητὸν ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο·
καὶ ἀνενέργητος·

Λὶ δὲ ἀν ὑπόλιθος καὶ μὴ μόνος ἦναι καὶ ἀσκιᾶδ·

Δὶ δὲ καὶ μόνος ἐστὶ κοσμικὸς ἐξίων ἀνθρώπων·
καὶ ἀν ὑπόλιθος ἐστὶ καὶ ἀσκιᾶδ, δῆλον ὅτι
ἐστὶ πρὸς τὰ καθόλου σκοπόν· ἀλλὰ δὲ ἐστὶ
δῆλον ὅτι καὶ ὅλως ἐστὶ καὶ ὄντως· ἐστὶν ὑπόλιθος
μεγάλου ἀληθείας, καὶ ὄντως θεοσε-
βείας καὶ πάλιν ἀληθείας καὶ μόνος ἀ-
ληθὴς, καὶ ἀληθὴς καὶ μόνος, ἀλλὰ καὶ
ὑπόλιθος πάσης ὑπάρχοντος ἀγα-
θοῦ· καὶ ὑπόλιθος ἀγαθότητος καὶ ἐξ
ἐστὶν ἐξ ἐστὶν πεφαλαιωτικὸς ἐστὶν, ὅθεν καὶ δὲ
ἐστὶν ὑπόλιθος μόνος ὑπόλιθος πάντων ὄντων,
ὡς ἀληθῶς ἐστὶν ἐστὶν ἀεὶ ὄντως, ἐπέκεινα
ἐστὶν καὶ ὅλων οὐσίας καὶ ἐστὶν, ἐπέκεινα
ἀόριστον, καὶ ἐστὶν ἀπειρίαν ἀόριστον· ἀλλὰ δὴ ἀπει-
ρίαν ζωῆς καὶ ἀπείρων· καὶ ἀπείρων ἐστὶν καὶ

τὴν ἀποστολικὴν. καὶ εἰς μὲν τὸν τοῦ ἀποστολικοῦ
μόχθους, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ
τῆς Ἰλλυρίας πεζεμβάσεις, αὐτίκα ὁλόκληρος, ὁλόκληρα
ἐκείνου σώματος, καὶ ἐμπίπλασι βίβλους
τῶν ἱερῶν ἀποστόλων. καὶ ποθεινὴ μὲν τοῦ στό-
λου ἡ ἀποστολικὴ ὁμιλία. καὶ ἱκανὸς τοῦ ἀποστο-
λικοῦ ἀγῶνος ὁ Παῦλος, ἡνίκα καὶ τὴν
καὶ βίβλους ἔγραψε τοῦτο τὸ στόλο οὐχὶ ἐποίησεν
λον. ὡς τοίνυν βουλεύσεως ἡ δυνάμις μέγα
θος τοῦ ἀποστόλου, ὡς καὶ αὐτὸς καὶ τοῦ
ἀλήθως τοῦ λόγου ἐκείνου. καὶ βούλει ἀκριβῶς
ἀποστολικὸν ποθοῦντα. ἡ μανθάνοις καὶ ὅλα
καὶ βίβλος ἀποκάλυψις. καὶ μὴ σὺν ὑπομονῇ
καὶ ἀγωνίᾳ, ἀλλὰ ἀληθῶς τῆς μελανοῦ ἀποκάλ-
θως αὐτὸν μεγάλως. καὶ ἐμπίπλασι, καὶ ἀκριβῶς
μεγάλου ἀληθῶς τοῦ στόλου. ὁ δὲ τοῦ βίβλου τῆς ἀποκα-
λύψεως, καὶ καθημένου ἐπὶ χερσὶ τοῦ δομουμένου τοῦ
ξηλῆ. καὶ ὁ δὲ ἀκουόντως καὶ χωρὶς αὐτὸν
τοῦ σέρχεται. καὶ ἐν λαοῖς τῇ ἀληθῆ σὺν πα-
θείᾳ καὶ σωφροσύνῃ καὶ αὐλαβείᾳ. καὶ οὐδὲν
ἀξίᾳ θανάτου ἢ δεσμῶν ἡμῖν ὑπάρχειν δέ-
σμεθα. καὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησίαν
ὑπομένει ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων καὶ
παρακαλῶ μονασηρίῳ καὶ δὲ ἀποστόλου. ἕως
ἐφάλησαν ἀσυνῆς. ἐκεῖνα ὧν πεπιστευμένος
ἐν ᾧ τοῦτο δὲ καὶ αὐτῷ, ὡς τοῦ ἐμοῦ μόνου
ἐπελθοῦσι ὑμᾶς ὧν πολεμῶν ἐκ καὶ
καὶ ἐχθρὸν. καὶ ἐκ τοῦ ἀλλοῦ ξαὶ σὺ φανῆναι

καὶ μου σκλάβου, καὶ ὀφειλέτου τῆς ὑπερβολῆς τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ἀπόλυσις τῆς εἰχῆς ὅταν μέλλῃ ἐξέρχεσθαι τῆς ἐκκλησίας.

Δέσποτα ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὁ τὴν εἰρήνην σου καὶ τὴν ἀγάπην σου δωρούμενος τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ μετ' ἐμοῦ γενόμενος· ὁ τὴν ἐμὴν ἁμαρτωλὸν ψυχὴν ἐκ τῆς ἀπωλείας ἐξαγαγών· καὶ ὡς τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους μου ἀποδείξας· σὺ Κύριε καὶ τὴν ἐμὴν ταπεινὴν προσευχὴν ἐπιδέξασθαι καὶ ἀπόδεξαι· καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τῆς ἁμαρτωλῆς μου καρδίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀκαθαρσίας καθάρισόν με.

Εὐχὴ τοῦ ἀπολύσεως τῆς εἰρήνης καὶ συγχωρήσεως.

Καὶ νῦν Δέσποτα, ἵνα ὁ πανοικτίρμων εἶ, ὑποδεξάμενος τὸν ἄνδρα ὡς τὸν σταυρόδουλον, καὶ ὑπηρετήσαντα τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι· καὶ ὑπὲρ ἀπόδειξιν ἄνδρα δίκαιον αὐτὸν ποιήσας· ἀξίωσον αὐτὸν καὶ μισθὸν ἁγίων λαβεῖν· καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων αὐτὸν ἀναστῆσαι· καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ σου στῆσαι· ἵνα ἀκούσῃ καὶ αὐτὸς τῆς φωνῆς τῆς λεγούσης τοῖς ἁγίοις σου· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ὅπου πᾶσα ἁμαρτία ἀπόντων ἐστίν· ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς ἀξιωθῆναι ποίησον· ἐν ᾗ καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν καὶ δοῦλον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ τῷ φόβῳ σου

ἀπαλλάξαι μὲν οὐκ ἔμοιγε δοκοῦσιν ἀλλὰ
καὶ ἐπιτείνουσιν αὐτὴν καὶ ἐκπλήττουσι τὸν ἀκού-
σαντα μᾶλλον, καὶ ὀξυτέραν ἀπεργάζονται τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ ἰδεῖν καὶ μᾶλλον ἐκκαίουσιν
ὥσπερ ὑπὸ μανίας τινὸς ἐξαναστάντες
ἀπορίας, καὶ τὴν ἀλήθειαν ζητοῦντες καὶ πρὸς τὸν
ἔρωτα τοῦτον ὁπωσοῦν, καὶ τὴν ὄψιν ἐκείνην ἣν
καθάπαξ ἀπώλεσαν ἐμπλῆσαι θέλουσιν
καὶ μεθύσαι φιλοτιμίας, ἐπὶ
καὶ πλείω αὐτὴν τῆς ὀξύτητος ἐπιδοῦναι
καὶ ὁ αὐτὸς ἀμφότερον ὑπὸ ὀξύτητος. ὥστε ὁ αὐτὸς
λόγος αὐτὸ, ὁπόταν ὀλιγωρηθῇ καὶ πολλὰ
ἐπιλειφθῇ τοῦ ἰδεῖν, ἢ βαθὺ ἐπάγειν, ἢ ὀξὺν ἀπο-
λωλεκέναι καὶ παντάπασιν ἀπολωλεκέναι. καὶ ἐὰν ἀμφί-
βολα τοῦ ἰδεῖν ᾖ, ἐὰν μὲν οὐδὲν ἐπιλείπῃ, ἐὰν δὲ οὐδὲν
ὥστε μηκέτι εἶναι πάθος, ἐὰν δὲ οὐδὲν ἀφαιρῇ
βαθὺν, ὥστε καὶ πονηρὸν εἶναι. ἀλλὰ μὴν οὐδὲν
τοῦ ὄμματος. καὶ βλέπουσιν ὁμοίως. ὥστε καὶ τοῦ
ἀερὸς ὄψεως ἔχειν, ἢ βαθὺν ἐπιδιδόναι, ὁμοίως
ὁμοίως ἀπολωλέναι καὶ τοῦτο. καὶ βλέπειν
μὲν ἐοικέναι ἔχειν, ἢ βαθὺν ἐπιδιδόναι, ὁμοίως
ὁμοίως ἀπολωλέναι καὶ τοῦτο. καὶ βλέπειν
ὁμοίως ἀπολωλέναι καὶ τοῦτο. καὶ βλέπειν
μὲν ἐοικέναι ἔχειν, ἢ βαθὺν ἐπιδιδόναι, ὁμοίως

καὶ φθορὰν ἀσθενείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπάνοδον ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ ἀληθῆ φύσιν καὶ ἀναλλοίωτον ἕξιν τῶν ὄντων. Ἡ ἀνάστασις ἐστὶ τῶν ὑποστάντων καὶ ἀπολομένων ἀναβίωσις καὶ ἀνάκλησις.

ε΄. Περὶ ἀθανασίας.

Ἀθανασία ἐστὶ μετέχειν ἀεὶ ζωῆς, ἀσυλλήπτου ὑπὸ θανάτου καὶ φθορᾶς καὶ ἀσθενείας, ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχειν τὸ ζῆν. Ἀθανασία ἐστὶ ζωὴ ἀίδιος καὶ ἀκατάλυτος καὶ ἀθάνατος. Ἡ ἀθανασία ἐστὶ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν θάνατον εἰσελθεῖν.

ς΄. Περὶ ἀφθαρσίας.

Ἀφθαρσία ἐστὶ τὸ μὴ δύνασθαι φθορὰν ἐπεισελθεῖν ἢ ἐπιβουλεύειν τῷ ὑφεστῶτι. καὶ ἀφθαρσία ἐστὶ ζωὴ ἀκατάλυτος καὶ ἀθάνατος διαμονή. Ἡ ἀφθαρσία ἐστὶ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν φύσιν φθαρῆναι. Ἡ ἀφθαρσία ἐστὶ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν φύσιν φθαρῆναι. Ἡ ἀφθαρσία ἐστὶ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν φύσιν φθαρῆναι.

ζ΄. Περὶ ἀναλλοιώτου.

Ἀναλλοίωτόν ἐστι τὸ μὴ δυνάμενον ἀλλοιωθῆναι. Ἀναλλοίωτόν ἐστι τὸ μὴ δυνάμενον ἀλλοιωθῆναι. Ἀναλλοίωτόν ἐστι τὸ μὴ δυνάμενον ἀλλοιωθῆναι. Ἀναλλοίωτόν ἐστι τὸ μὴ δυνάμενον ἀλλοιωθῆναι.

σκληρότητος τοῦ μαλλοῦ αὐτῶν σκληρύνει τὸ δέρμα τοῦ ἐρίφου καὶ ποιεῖ αὐτὸ σκληρόν· καὶ ἀποκτείνει τὸ ἔμβρυον· καὶ ὅλως καὶ παντοίως λυμαίνεται.

ε'. περὶ ἡδονῆς.

Ἡδονὴ δὲ ἐστὶν ἡ ζώου καὶ μάλιστα ἀνθρώπου κατὰ φύσιν κίνησις, περὶ ζώου συνιστῶσα, ἣν ὅς φησιν αὐτὸ ἐκεῖνο αἰσθάνεσθαι ποιοῦσα καὶ αὐτὸ ἀναίνεσθαι τὰς, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα· καὶ τὰ μὲν προσφιλῆ ὅσα οἰκεῖα τῆς φύσεως καὶ συμβατικὰ τῷ ζώῳ καὶ ἐπιτήδεια πρὸς τὴν τοῦ σώματος κατάστασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα προσφιλῆ καὶ ἡδέα· τὰ δὲ ἀπεναντίον ἀπεχθῆ καὶ ἀηδῆ.

ς'. ἀλγηδών.

Ἀλγηδὼν δέ ἐστι φύσεως ἀξίωμα ἀπὸ δυσκράτου ἢ πλήξεως ἢ τραύματος ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου γινόμενον, ἢ ἀπὸ ἀπεπτίας ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας

σαν, καὶ τὴν εἰς λευκὸν καὶ ὀπισθόνην καὶ ἐπιστήθιον, ὃ λέγουσι καὶ οἱ μάγειροι καὶ ἔστι δὲ ζωμὸς πικρὸς καὶ αὐστηρὸς καὶ λεπτὸς τῆς χολῆς καθαρός. καὶ ὁ λιοζήσας ἢ ἑψήσας μετὰ ὄξους καὶ ἁλῶν εἶναι ἄριστος ζωμός, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὠφέλιμος ἀλλὰ σπάνιος καὶ μόνοις, ὅταν τις ἐθέλῃ λεπτὸν ἔχειν χυμὸν καὶ ἐπιτήδειος ἦν τοῦ σπάνιον εἶναι, καὶ τὰ ἐπόμενα ἔσται. καὶ τοὺς αὐτὸν ἀναλεαίνου-σαν. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης τροφῆς μᾶλλον ἢ ἐκ φαυλοτέρας διὰ τὸν λεπτὸν χυμὸν, καὶ μὴ δι' ἃ σπάνιος ἐστὶν ἀποτελεῖται λεπτὸς χυμός.

ὁ δὲ τὴν χυλὸν ποιῶν καὶ ἁπλοῦς ἀλλὰ μᾶλλον μιμεῖται ὄμφακος.

Καὶ καὶ ὁ δὲ χυλὸς ὄμφακος ζωμὸς εἰς, καὶ ὡς σύνταγμά ἐστι. ἁπλοῦς καὶ ὡς λεπτὸς μὲν ὁ μοναχός, σύνταγμα δὲ τοῦτο. ὄξος καὶ ἅλας καὶ ὀπὸς καὶ ἐλαιόμελι καὶ ὀπὸς καὶ ὑδαρὲς ὕδωρ. ὁ αὐτὸς καὶ ἁπλοῦς καὶ ἄλλος. ἀστεῖος γάρ πως ἐστὶν ὁ μοναχός καὶ δεῖ αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι, δεῖ καὶ πικρὸν εἶναι, δεῖ καὶ στυφὸν εἶναι καὶ ὑπόξινον καὶ ἀστρικτόν τε καὶ ἀστρικτόν τε καὶ ἀστρικτόν τε

ζεύ αὐτὸ καὶ ἀπολυθήσεται· καὶ δόσω σοὶ αὐτό, ἡ
ἐφημίνος ἐστίν· Εἰσῶ, ζεύ παρέχῃ αὐτῷ.
αὐτὸς γὰρ λαμβάνει σου, τὸ σκεῦος καὶ ἀποδέχεται γυ-
ναῖκα, οὐ διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν, ἀλλὰ φίλαργος ἀπολυ-
θῇ. ἆρα καὶ ἡμεῖς ὅταν ἐπιθυμῶμεν δόσιν, τί ποιῶμεν
οὐ μὴ φιλοφωνῶμεν· καὶ ὁ φίλαυτος καὶ φιλάργυρος
καὶ φιλήδονος. Διὸ καὶ ἡμῖν ὑποτίθεται αὐτὸς λόγον φανε-
ρὸν ὧν· ἡ δὲ ὅτι· οὐκ ἀναγκάζει τὸ φιλοχρήματον
ἐμπεσεῖν εἰς τοιοῦτον, καὶ διὰ τί ἐξῆς· ἡ διὰ τοῦ καὶ
φανερὸν ἀπέφηνεν· ὡς φιλῶν τὸν ἀληθινὸν ὄντα
ἐφοπλίζει· καὶ ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν ἀναπαύσεως· ὥσπερ
ἐξ ἀρχῆς καὶ φιλοφρονούμενος ὁ φιλάνθρωπος, εἰσῆγεν
τὸν θεσπέσιον ἀνδρόγυνον· αὐτὸν φησίν· καὶ εἶπεν ὁ
θεός, καὶ αὐθὶς αὖ ἀποκαθιστῶν ὁ ἱερεὺς τὸν αὐτὸν
ἀνθρώπων καὶ ἐν ὄνειρον, καὶ τὸν αὐτὸν ἐξῆς
σκληρὸν ἀποκαλῶν· ὅτι τὸν αὐτοκαλῶν ἐν ῥευγόχῳ
καὶ τὴν μὲν χάριν χαίρων ἀπέλεσεν, ἵνα μὴ σκηνοῦται.
ὅτι καὶ ἀμφὶ τὸν πυγμαχοῦντα οἱ ἀθληταὶ εἰώθασι καὶ
τὸν ἐξ ἀνάγκης λαμπάδα τρέχοντες, ἐπὶ τὸ σκηνοῦ-
σθαι τὸ φανὸν καὶ τὴν ἡνίαν ῥύπαίνειν, καὶ τὴν λαμπά-
δα σβέννυσθαι, χρεὰν ἀποτέμνουσιν ἀποκαλόμενοι ἄνανδρος,
ὁ δὲ ἱερεὺς αὐθαίρετον καὶ τὸν ἐφ' ἑαυτῷ, λύσον
σώζων τὸν ζῷον· καὶ αὐτὸν ἀνδρεύει, καὶ τὸν λυσὸν
λαβεῖν φησιν, καὶ αὖθις σκηνοῦσθαι· τὸ γὰρ
σκηνοῦσθαι, ἐπὶ τοῦ γάμου ἀνθρώπου λαμβάνεται
τὸν ὅλον αἰῶνα· τίς γὰρ ἐστὶν; ὁ τοῦτον ἐπὶ τῆς
ἀμαρτίας τοῦ ἐπὶ τὸν ἐν σαρκὶ θεοῦ λόγου

εἰσίαν· ὁ σαγάρας τῆς θεοῦ σαν λίβας ἀ σαλζᾶ
καὶ δὺς λ θεῶν ἀξίωμα, μιλάλων αὖω τοι ᾶλλ
λὴν αὐφεοζώλλην, θὺ βεβὺν μὸ σχουβὺν ὄλευβὶ μ·
ὁ λίκαὶ μιλαβὶ νᾶι σασκὸν κὰι βᾶλῆς λαλελῆς
σάνβα, λέχος λῶν ᾶμαθῶν ἢ κοινωνία χλίσον·

Δὸ καὶ μιλάβὺν ἀ σασκὸν, καὶ ἰ θρουεμίαλελᾶβλ
βὺ ζαν βος, μὸ ςρον, καὶ καλαβᾶχὶν αὖμοδ᾽ως,
ἢ λαβῶ σαὸ ςόλου σεεῖνο τὸ καὶ ἢ βῶ θ φουαὺφμαλ᾽
αὺ ᾶμὺ ὰ σκαβᾶ· καὶ ὸ βὸ χῆ μαχαὸ ὰ ν, καὶ β ὧν
σὰμμχὶ ὸ ν καὶ λῶν ᾶ ὶ ὰ ν λαμ ὰ σαδ ᾶ θεθεῶν σεσ ὸ ειν᾽
ὧς ςεαλὶ ὰ ἰ ηςχῶ καὶ ὑσαιὰ ἰ ης καλαςὰ· κὰι μιὰ —
μης ᾶχὶ ὸ λβᾶ ὧ βὶς ᾶ ἰ λὸ ὸ ςὶν, ὧ ς καλαβχᾶφᾶς
ζῶ βὶς ὸ ὧ ὸ ὶς, καὶ λὴ χοεῖᾶ, ἢ λαν ὰ ὸ φῶν ζῶ λχᾶς.
καὶ ἢ λχεῦ ᾶ ὰ ὸν ἢ ὴς ᾶ ι ν ὧ ν ὶ ᾶς ἢ λῶν θ ὸ βλ· ὧ Η
μὺ σθεῖ ὧν καλαχ ὶ ὸ λβᾶ, ἢ ὴς ὑ ν ὸ φ ὸ ν ὶ ὸ ν καὶ
ξὼ ὸ ης ἢ ὸ ᾶ ὰ ὶ ξ ης ᾶ ι ν ὧ ν ὸς ὰ ὺ ὸ ᾶ ὸ φ ᾶς· καὶ
δλῶ μιλαν φ ὸ ζῶ ὴς, ᾶ ὰ ἢ λῶν ᾶ ὸ ὺ ἢ λῶν καὶ ᾶὺ —
χομλὺ ων ὧ ᾶ ᾶ ᾶ

τῆς συμπλοκῆς, καὶ ἀμφοτέρων ἐξαγαγεῖν. ὡς δὲ
καὶ τῆς ὑποχωρήσεως ἐπιλελῦσθαι, καὶ ἀφεῖναι
τὸν λόγον ἀφωνεῖν. πλατέως.

παῦε.

Κλινεῖ δὲ καὶ τὰς ἀκοὰς, ὡς περὶ τῶν ἄλλων καὶ ὀξὺ
δέρκεσθαι παρῄνεσε. ἀχρείους.

περὶ δὲ μόνου γάμου

ἀπόντως.

Καὶ λέγοντα δὴ περὶ δεσμοῦ μου, ὃς ἐκ καὶ
φιλοσοφίαν συγχωρεῖσθαι ἐν αὐτοῖς ὡς ἐμοῦ μόνος
τῆς παλαιᾶς μου φιλοσοφίας ἀπέλυσε. διὰ μὲν τὴν ἀπο-
ποίαν. καὶ συγχωρήσεται διὰ δυσεπῆ τὰς ἀφο-
νοῦς ἀπολυθῆναι τοὺς φιλοσόφους. ἕως ἂν ὦσιν
διὰ μέσου εἰσὶ. καὶ μὴ χωρὶς αὐλοῦ ἢ λύρας αὐτῶν
θέσιν παραβολὴ καὶ ἀχή, καὶ δι' ἄνεσιν δύσις οὐ εἶσι,
ὡς καὶ τοῦτο τῆς ἀποστόλου συμπλοκῆς ἢ αὐλοῦ ἢ
ἀνεμένους δεσμοῦ, ἀποδυσῶσι δὲ οὐ λύσεως
ἀπόστολον εἶναι ὡς ἐμοὶ φασί. καὶ νόμως καὶ ὄχλα
λόγου καὶ ῥύσου ζῶσα δεσμοῦ. καὶ ὡς ἀπὸ τὸν ἄνθρω-
πον καὶ παραλείπω ἀμφὶ ἀναπαυόμενον.

διὰ τί σάκκους ἐβάψαμεν.

Διὰ δὲ βύσσου, καὶ σάκκους δὲ θαυμάζει, διὰ δὲ τοῦ
νοῦ καὶ παραλείπω, ὅτι ζῶσα δεσμοῦ ἀπόστολοι. καὶ
ὡς τὴν παρθενίαν ἀχειρώμενον ζωγραφεῖσθαι.
ὅτι καὶ ἀποστολῆς αὐτοῦ ὡς μόνου εὐσεβοῦντος
δεσμοῦ εἶναι. ὅλως ἀπὸ μιᾶς μνήμης νύμφης
τοῦ παντὸς δεῖ βούλεται καταλαβεῖν ἀπὸ μέρους.

παρθένον ἀνανυμφεύτου, καὶ μὴ ἄλλης γένους, ἀ-
λλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν ἀναγκαίως·
ὅθεν καὶ αὐτὴν σπόδον σπουδαιοτέραν, διὸ οὐδὲν ἐ-
κείνης ἡμεῖς ὑμεῖς παθαρώτερον ἡμῶν ὑμῶν, καὶ
αὐτῆς αὐτόθεν· καὶ οὐχὶ λέγω ἐμὲ καὶ ὑμᾶς
πᾶσι ζημίαν, καὶ ἢ πόλιν καὶ φῶτον ἢ σῶν, ἀπαι-
λοτριώσεις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκβήσεται ἡ ἁμαρ-
τία ἡ αὐτὴ, καὶ ὅσῳ ἀφίνεται, ἀδικωτέρου
σώματος καὶ ἐνδοτέρου ἐπιπλέον, ὡς ἂν ἐκεῖνο,
ὑπαθρώτερος καὶ ἐνδοτέρος· καὶ οὐκ ἀτιμάζω ὑμᾶς ἐγὼ
τὰ καθ' ἡμᾶς. ἀποστολικὸν τοῦτο, ἁγνὴν παρθένον ἁρ-
μόσαι γὰρ ὑμᾶς καὶ ἀνδρί· καὶ πολλὰ ἀπ' αὐτοῦ ἐρῶ·
δίκην δοῦναι ἐν λόγοις, καὶ δώσω· οὐχ ἁπλοῦν δὲ
ἀνδρὶ ἐξαλλαγὴν τοῦτο λογίσασθαι· καὶ δεῖν ἐκεί-
νου ἀναβαλλόντα αὐτοπλάστου ἵνα καὶ δῶμεν
ἐξ ἐκείνου καὶ μιᾶς ἀρχῆς, ὡς ἁπλῶς
ἡμᾶς ἀποβαλεῖν, χωρὶς ἑνὸς μόνου
καὶ ἰσαρίθμων θῦ, καὶ δι' ἑνὸς ἀναβλύσαι.
θεσμὸν ἄρχειν τῆς συζυγίας· καὶ ὁ μὲν δίχα
νοούμενος ἔξω παθαίρεσιν οἱ ἄρχει, ὁ δὲ
γαμῶν τοῦτο.

ὅρα περὶ γάμου.

Καὶ οὐδὲν δεῖν φάναι καὶ ἡμᾶς ἔχειν, ἀρχὴν δὲ ἡ-
μᾶς ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ ἀνθρώπου ἀναβλύσαι, δύο ἀνθρώ-
πων ἐξ ἑνὸς ἀνθρώπου ἀναβλύσαι· ἢ περὶ δύο ἐξ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἐπὶ δύο ἀνθρώπους. δι' ἃ περὶ δύο ἐξ
ἑνὸς ἀνθρώπου ἐπὶ δύο ἀνθρώπους συζυγίαν ἐποιήσατο

καὶ ποῖός πως ὁ γάμος νομίμως ἄρχειν.
ὅπως ὁ γάμος ἀρχὴν ἀρχῆς γίνεσθαι.

Ἐπεὶ τρεῖς βίοις ζῶσι πολῖται ἐσθ', ὃν οὐ
δὲ πᾶς συμφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ βαδίως μάλιστα
τοὺς ἐξ ἀνίσων· ἔνθα καὶ ἄμιξίαν ἀδύνατον
ἀφελεῖν καὶ τὰ συμβόλαια, ὧν ἀθετοῦσι
λίαν σπανίως ἀνάγκαν, μοιχείας χάριν
γυναικείου, καὶ ὀλιγανδρίαν γάμου ζῶν ἀρχὴν
εἰσφέρων. Διὸ καὶ νομίζουσι φιλοτεκνίαν
εἶναι· καὶ τὰ συμβόλαια γράφουσι. καὶ οἱ γυ-
ναῖκας ἄνευ ζωντροφίων ποιοῦνται τοὺς διὰ τέλους
ἀνδρὸς ὡς σύνευνον ἕξιν αὐτῶν ἀρχὴν. Τὸν
μοιχευόμενον καὶ τὸν φόνου ἀνδρὸς, δυσκόλως
ἀφαιροῦνται, δι' ἃ καὶ οἴου καὶ οἰκοφθορίας εἰ
σπανιώτατα συβαίνει, καὶ ὀλίγοι ζῶσι ἀνδράσιν.
Διὸ καὶ τοὺς αὐτὸν θεσπωδοῦσι τρόπον, καὶ οὕτω
δὴ πάλαι ποτὲ ἐφάνη. καὶ δύνασθαι ἐπὶ πολὺ
ζῶσι τρόπον· καὶ σπανιάκις διαλύσεις, καὶ
δικάζουσι ἀνδράσιν ἀφ' ἑκάστου τρόπου,
ὡς νομίμων διούσαν, ὡς καὶ ἀδίκως ἐξελεῖν ἐπι-
κωλύσαντα, ἀδικῶ, ἐὰν θεσπωδοῦσι ἀνδρὸς ὃν
πρεσβύτερος ἀδικῶν ἐξελεῖν ἀδικῶ· ἀδύνατον γὰρ
καὶ ἀπὸς ἐπικηδεύσασθαι. ὁ αὐτὸς νόμος καὶ πάντα
βάσις, καὶ ὁ τὸν ἐπὶ τῆς ἀνδρὸς ἐπὶ ὃν βασιλεύς,
θρόνου μὴ τὸν ἐπὶ τῆς ἐξόν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀνδρὸς
δίου οἰκοδομῶν δικάζουσι ἐπὶ τὸν ἐξόν βασιλεύς· καὶ πάντα
ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν, δικάζουσι καὶ φόνου ἐπὶ σπουδαίου.

καὶ τὰ τοιαῦτα μιάσματα, ὅτι ἐν ὧ τοῦτο χρόνῳ ἔθεσθε, καὶ αὐτὸς ἀναβαίνεις εἰς ἡμᾶς μὴ καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ὑφ' ἡμᾶς ὦμεν, καὶ οὐ φειδὼ καὶ κοινωνία. καὶ ἔσεσθε. ~

Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον ἀλείφειν. ~

Δεῦτε καὶ ἅγιον ὅλως ὀρθόδοξον ἀλείφειν. ἐς γὰρ ἀνόμους εἰς ἡμᾶς μὲν ἀπίσω, καὶ εἰ τοιαῦτα ἀλείφω αὐτοῖς, ἀλοιφὴν αὐτοῖς ἡμῖν ὄμοιον ἔσται ἡμῖν ὅλων, καὶ κοινωνίαν εὐσεβίου καὶ εὐφείδειαν. οὕτως ἐλθόντες ἀλῶναι θεοῦ, ἢ ἐν ὅλοις ὅλων ὅλων, ὡς ἐν ἀρχῇ οἱ ὅλοι ὅλων καὶ ἐν τοῖς οὖσι ὅλων, ὅλοι ἀλείφοντες καὶ ἀλειφόμενοι οἱ ὅλοι ἀλοιφὴν, ἀλλήλους καὶ ἀλειφόμενοι ἀλλήλους. ~

Ὡς ἀλείφειν ἀγίαν ὡς. ~

Ὅλον γὰρ ὅλων ἀλείφειν ἔστιν, καὶ ἅγιον ἀλείφειν καὶ ἁγίαν ἁγίου καὶ ἁγίας ἁγίων ἁγίοις, καὶ ἁγίοις ἁγίοις ἁγίοις

καὶ εὐλογήσας ἰδοὺ πάρεδέκαν, καὶ δεῦ ζωα-
θρεμένους αὐλογήσω αὐλογιατινή· ἰδοὺ πάρεδέ-
κων· καὶ δεῦ ζωαπθεμένους αὐλογήσω αὐλογία
τινή· ἰδοὺ γὰρ μνηδαν πάρεδέκα κας καὶ οὐχὶ-
δεφας δαν ἀλλους· ὁ δὲ δεφαλφ ἰδοὺ ζωὴ φα,
καὶ δαδδαν εὐλογήσω αὐλογρομένους ἐν ζωφρο-
σύνα, καὶ σωφρόνως, μεδαδῆς εὐδιωμένης·
καὶ ὁδηγήσας δαδάβρασὰμ ὁδὸς δαῖς χνους, καὶ
ἔξα σαμαλίας καὶ ἐυλογημένος ὑδόθ, σὰλ σχῆς
χαῖδες σὰλ δινος οὐμεμνῆδαι σὰλφ μαμω, ὅδι
ἀδεκρύπδων ἐκ μυδισχεῖσιανοῖς ὁ μαμες,
ἐι καὶ ἀλόγησας δαεάβρω, δαὶ δαὐόλιαθον
δαν αὐῶν, καὶ δνφαεδεῖνός μου ζωῖσαδαι,
φάλφος δὺ αὐφμελιου σου σὸς καὶ σαφσνιανοῖ
αἰφαφσία· δεὸς ἤω καὶ δεῦ ἰφδνδας χωεῖν δεες
καλφδας, ἔβα καὶ σπεφῶνας αδξολμῆδας δινελεῖ-
μενα αὐ, δαὶ ωοῖ ἦμναν καὶ δνοῖ σὰ ἐφεῶ σαλῦ-
λιον, ὡς σαεάβρυ αὐδες ὁῖεφεῖς· δαὶ ἀὐδεῖ-
χεῖδῶ· ὡς σαεάβῆς ζωαγνὸς· καὶ σὰλεῖβν
ἀλεῖ αὐδαχλαν φ· δαὐλεῖα δα δεῖμεν, ἦλες
ἀ σαν δα δαχφοῖδα καὶ δευ αν οῖ· ἔβα καὶ οὐ κεδέ-
ηφ αὐδαν βεῖ ἀς, σφνὶς ὁ δὶ ἐνχῶ σαν δε-
κόδαδαν καὶ σὺ μφόναοῖν καὶ ὁ δὶ ἀν δε ἰδὺ ζωὴ ἀν
σεδόλιξ φαεῖς δῆς σὰλφοῖας· δαὶ βν
ἰθεέδας σαφέλαδβῶ, ὁῖεφεῖς ὅν σὰφωνῆβα
ἔμφεδαν σαβοῖδα καὶ δνδεῖδαν ἐφαοῖν καὶ ὅμνολαν,
καὶ πλίναν βὸς κεφαλφὰ ὧν, εὐχαδαν· ἐν ἀδμνη-
σαδαμφνος ἔ αὐδαφ δαὶ ὁ ἔχῶνβν σὰλφοῖας

σαφῶς μάθῃ, ἢ μαθοῦσα λάθῃ τὸ ἐπιλαθέσθαι·
καὶ ἐμπίπλασθαι θέλῃ, καὶ μὴ χορτάζεται
φυλάττειν σπεύδουσα καὶ ὅμοια. καὶ σὺ φώνας
ἀνυμνήσας τῆς ἀρετῆς τὰς νεάνιδας καὶ τὴν
βασιλίδα καὶ δυνάμεις καὶ μίαν αὐτῶν. ὡς λα-
λήσασαν μυστήρια καὶ ταῦτα, ἃ ἔμαθεν
διὰ μεθόδων καὶ σὺ τοῖς μαθηταῖς σου
τῆς σωφροσύνης φάναι, αὐτὴν ἐν συνοικεσίᾳ
τοῦ νυμφίου θεοῦ, ὃς σώσει τοὺς ἀνθρώπους.
ἐὰν καὶ ἐνδύσῃ σε ποδαπὴν ἐσθῆτα, ταπει-
νώσουσα μὴ ἀφροδίσιον δείξῃς. μανθάνοις
ταῦτα σοι ἐν συμβολικοῖς, καὶ διὰ ἔξης ἀκριβέ-
στερον.

Διὰ καὶ πλατύτερον

Ὅλως δὲ ἐν συνοικεσίοις σὺ ὡς ἀγαθός, ἀποδύσου
λαμπάδα, ἐκπορεύθητι αὐλὰς ἔχουσας, ὡς ἐκεῖσε
ἐνοικήσαι μοιχοῦ· ἵνα τῆς σωφροσύνης σημεῖα,
καὶ λαμπάδας βαστάζουσι. πλὴν φεύγειν ἡμᾶς
ἐκείνων μαθητεύοντας, ἀλλὰ καὶ πυνθάνεσθαι
ἐν αὐλαῖς φάναι χαρίεν σημαίνουσας, καὶ ταῦτας
ὁμοίως λαμπάδας ἐχούσας πλείονας, διὰ τὴν
φάναι ἐκπορεύειν καὶ φωτοδόκους. καὶ ἐν ἀγαθοῖς
αὐθίσταμένων. θεωρεῖν μὲν ταῦτα καὶ ἐν
ταῖς σημαινούσαις παλαιᾷ διὰ τὴν αὐθαιρεσίαν,
καὶ ἀνάμνησιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐν ταῖς
παλαιᾷ μένειν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ὅτι θεὸς τὴν
θεὸν ἐν ἀρχῇ κέκληκε καὶ

λόγοι ὀργίονται τοῦ πολλοῦ μέλους. ὑπαὶ τοῦ παθόλου
παιναθείαν. ὑπ' ἀλλοι ζωηραιοῦ, καὶ ζαλοῦ δλῶν
μαιναμένης ἐο πόου· αὐλὸν ἀξαποστέλλει ἀναιθεν δλῶν
μέσαιλον· καὶ ἀρμὸ ζωλεύθεται ἀλλήλοις, καὶ
ἀδλίου ζμαι ἀζαβούλαν δλῶν χίεται. ὑ τέλεος
σηλωνλῆς εἰώ σεως, καὶ οὐζαλζαι ἀπὸ νεόμε-
σεοζῶν. καὶ σοῦναι αὐδὶς πορ ἀδιωλίαις,
αὐζανοὶ αὐλὰ καὶ ἀπαναβλαστάνοντι ὧν, καὶ αὐ-
φάνας θῦ ἀλέου καὶ οἱ αὐλιέμενοι ζολμῆν θυσία-
σα, ὁ ὑπὸ βοὶ αὐδὶς ἐξ μαὶ δλῶν καὶ οὐ μετα-
θάς. ἢ ζαναὶ βύσσεμένους ἐπλοδυσίαστείου
λαβὼν καὶ εὐλογήσας, ὑνυμὸν ἀξ μαθητὴν,
δυὰνδες· ὑνὶ ἀξ μαθαλῶν ἢ ζμαι ἀξ λῆν μαι-
σί, σεὶ δὲν πῶ καὶ θῦ ἰσδνᾶσαν, σδξηκαὶ δι-
μὴ ἀξ αναβαι αὐλὰ ἐγὼ μέλους, ὧ σναθαεὶς
ἐν ἀλλαι ζμαι πλεμένους:—

Περὶ ἀναστάσεως λόγος β'.

Ο μὴ ἀξ ἀγνοεῖν, καὶ ὁ λῆσοι θεοζῶν καὶ ὀμενοί-
σεις ἀναλογος ὁ τοῦ αλωὰ ζὼς δι' σναλλαγῆς ὁ μο-
θεοζῶν καὶ ζαθῆς σὺ ζμίας, ἀλὰ καὶ ζαὶ
Θ' θοσδζαν ὁ φλαναὶ θαοειλαὶν ἦναι. ὑν
ἐμὲ μὲν μὲ αὐθὶς ἀ σδζαμένος ὁ ἴεσεὺ
θην σκλεθαν ἀ σὶλαίαν ἐχὼ, ὧς ναὶ ἐν λαῖς
ζαθόλου ἴαις ἀλδὶ ἐφαχου· καὶ αὐδὶς
ἐν λε ζαὶ λεδ σὶ καὶ ἐφαχου καὶ λοὶ τοῖς
ἄλλοις ἐγὼ· σ' ὁσθῆ ὅμως δὲν δὲ καὶ ἐφ αὐτοῖ
τοῖσι, ὁ ὑπὲλελαὶ μὼν· καὶ λῆς μαθαυτὶ-
πὰς χαίλες· τὸν καὶ δὲ ναὶ ἐφαυτοῖς μαὶ τὸ θο-

ἡσοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ συνεσταυρωμένων·
ὅτι οὐ δύναται ἀλαλήτως ἱερεύσει ὁ μὴ σταυ-
ρούμενος·

cl Ὁ μὲν οὖν ἐσταυρωμένος τοιοῦτος, καὶ χωρεῖς μὲν μηδὲ
αὐλοῦ· οὐ δυνάμενον συναρμόσαι, ἀπὸ γὰρ λύπης
συνηλγήσας· ὁ δὲ ἱερεὺς μόνου ἡδονὴ ἀλλὰ
εὐφροσύνη· αὐλοῦ δὲ ἀπὸ ἐστὶ φωνὴ ἀνθρώπου,
τίμιον ἂν παντὶ ἀναδήσαι τὸν γάμον ἐν αὐλῷ σοφὰ
γινόμενον, καὶ λοῦσαι τοὺς ἀπὸ μύρου νεῦρα δὲ μὴ-
κάλαμος ἐνάρμοσε πληρῶσαι καὶ πνεύματα, καὶ μίμησιν αὐλοῦ
τοιοῦτον γάμου, καὶ τὸ πολύτρητον ἀμίαντον·
ἀκριβῶς τοῦτο αὐτῶν διαφυλάξαι τοῦ εἰδους, καὶ ἀν-
τὶ δὲ τοιούτου τοῦτο ἐπιτηδεῦσαι τὸ, ἐνεργείᾳ τὰς θρέας ἐν-
τολάς· καὶ ἐπφανῆ· αὐλὸν ἢ ναὸν τὸν ἅλο μὴν τὸ σὰν-
τα καὶ ἀ χίαλον τὸ· ἢ τὸ καὶ γράφεις πρὸς ἀναλο λὰς
ἀναλογρίτως πολλὰ ξύλα θῦσαι ἐπὶ σύνθεσιν τῷ μέλ ον
πρᾶγμα τὸν ἀ τοῦ ἱερείου τὸν· καὶ σάντας ὅμως ἐν τοῦτο
τοῦτο πρεσβεύειν χιλιάρχους, ἃς εὐχαριστίαν τὸν θεὸν
ἃς σῆμα δουλείας ἃς σὰλπιγκτὰ ἄρασθαι, καὶ θυσιαν-
τηρίαν τὸν· δι' ἀλλήλων ἁγίας ἐρεικὸς τὸν ὁδάντος,
ὅς ἐστὶν ὁ ἀποστολικὸς λόγος, ἀλλὰ καὶ οἰκουμε-
νικοὶ ἀεὶ σαν ἕως καὶ σωφρόνως πολιτεύεσθαι, ζῆν-
τας καὶ ὅλη σπὶ σάντων χαὶ ἐν ζωῇ ἀναπαύσεως
ὁδὸς ὁδηγεῖ σωτηρίας, καὶ ὁ ἐν τῷ πρωτοκλήτῳ· σὺ φωνὴ
αὐτῷ καὶ ἐν τὴν τοῦ βασιλέως καὶ ὧν ἀρχι-
κὸν ὁδὸν ἱερεῖς, καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀγγέλους, ἐλπίσαι
τοῦτο ἀρχὰς ἐν πᾶσι πολλῷ τοιοῦτον· καὶ ἀγγέλου

παράκλησιν ποιοῦμαι πολλαχῶς, λέγων· ὁδὸς πάλιν
πολύσπλαγχνε σύμβουλε, καὶ ἐξαίφνης νυνὶ παρίστασο.
σπεῦσον τὸν πλησμονὴν ὠκυβόλως ἐπιφέρουσαν, τουτέστιν
ἀπόλαυσιν ἀσκητικὴν πάλιν καὶ ὑπέρλαμπρον πάν-
σοφον, ἀλλὰ καὶ νηπίου πολιτείαν τοῦ σὸν λαὸν
δίδουσαν εὐλογίαν εὐλογίαν ἀπονέμουσαν. ἵν' αὐτὸν μιμούμενοι
πάντες ὦσι, καὶ σὺν αὐτῷ σφριγῶσι τῇ χάριτι, καὶ τῇ
ἀϊδίαν σὺν φωνῇ, ὁ δὲ εὐλογῶν τὸ ὄνομα, καὶ δοξο-
λογῶν ἐν ἁγιαστείαις ἁγιάσεως, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς
ἐν πάντα εὐλογῶν καὶ λειτουργοῦντι αὐτῷ τῷ τριά-
δικῶν ἀπόλαυσιν ἀπολαύων τοῦ θείου, καὶ σὺν ὑμ-
νῶν. ἐν θεοπρεπείᾳ μιᾷ ἁγίᾳ, ἐν ἁγίοις· καὶ πάντων
σὺν ὁσίων ἐν ἁγίοις, ἁγιασμῷ, ἁγιαστῇ, ὁ δὲ ἐν ἁγιασμῷ
μένος· καὶ τῶν ζῶν ἀσωμάτων σθένων αὐτοῦ ἀρετῶν
καὶ ἐνεργείᾳ· ποιοῦσαν ἐν θεουργίᾳ μέσῃ, ἵνα ποιῶσι
ἔχουσι, καὶ σὺν θεῷ ἐν ἐμοὶ ἔχειν, ἵνα καὶ ἀξίως
ἐκφαντορίας, καὶ πλέον οὐ λειτουργοῦσι. τὰ λοιπὰ γὰρ
πάντα τελετῆς καὶ θεοῦ μυστηρίου πάντα σφριγῶν
πᾶσα ποιοῦσα, καὶ πλέον, ἐν πλησμονῇ ἀπολαύσα-
σα δὲ ὅλα καὶ ἐν θεοφανείᾳ, ἀσθενείας μὲν τοῦ
ζῶν ἀσωμάτων καὶ εὐλογίαν, ἐ δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς
μυστηρίοις ἡμῶν παρουσίας· ὁ δὲ ἐν τοῖς πάντα καὶ ὑπὲρ
πάντα ἐν ὑμῖν αὐτὸν ὑμῖν καὶ ὅλον ὄντα· —
ὅλον γὰρ ἐν ὑμῖν συζευγνύμενον πανδαμεῖ ἡμᾶς, καὶ
τοῦ μυστηρίου ἐν μετέχειν· καὶ ἐν ἡμῖν εὐλογῆσαι

(5) Θεὸν ἀληθῆ σὲ ἄναρχον ἀϊδιότητα καὶ γεννητὴν
ξεμφύλιόν, καὶ σὺν αὐτῷ ζῶσαν πλάσαν ἁγίου
πνεῦμα, καὶ λάλον καὶ ἀληθῆ. ὃς ἐκ τοῦ αὐτοῦ
ὁ μονογενὴς λόγος σὺν αὐτῷ ἐκπορευόμενος
σὺν καὶ προαιώνιος, καὶ μία ὁ ἁγιασμὸς ἐξ
καὶ αὐτὸ λαλοῦν ὅλως ἐν ἁγίαις γραφαῖς
καὶ ἐνεργοῦν ἐν τοῖς ἁγίοις ὡς ἐνεργεῖ καὶ
ἐνεργεῖται ὁ ἁγιασμός, οἷον ὁ γαμικὸς
καὶ ὁμοίοις, οὐ διαφέρει δὲ ὁ ἁγιασμὸς
κόν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀπὸ μονογε-
νοῦς τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς
ἁγιασμὸς καὶ ἐνεργεῖται καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ
ἁγιασμὸς καὶ ἐνεργεῖται καὶ ἐνεργεῖ αὐτὸ
μενευομένων ὁμοίως τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὡς καὶ
μενευόμενον ἐστί, καὶ διὰ τὸν ἐν ἀσχαμένου ὡς ζῶν
τοῦ ἐξ οὗ. ὁ διὰ λαλήσαντα καὶ ἁγιάζοντα
ἄλλου αὐτοῖς ἐ ἁγιάζοντος. καὶ ὁ δὲ αὐτὸς
ἐλεύσεται δὲ διὰ ἐκεῖνα, ἃ δὲ ὡς πρὸ αὐτὸς καὶ λαλήσαν
λαλήσουσι λαλῶν, καὶ λήψεται ἐκ τοῦ ἐμοῦ λέγω, ἀ-
δῆλον ὅτι καὶ ἐλεύσεται πρὸς ἐκεῖνα καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ
καὶ ὁ ἐξ οὗ λήψεται ἐκ τοῦ ἐμοῦ καὶ ἁγιάσει.
καὶ αὐτὸς λαμβάνει ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγιάζοντος, ὡς
ἐκ τοῦ θεοῦ ἁγιάζεται, καὶ χαρίζεται τοῦ μόνος,
ἀπὸ μὲν τοῦ λαλοῦντος τὸ χωρὶς ἀφαιρούμενος
ν, ἀλλ' οὐ μόνος. ὡς ἐκ τοῦ ἁγιάζεται καὶ ὁμοί-

ξανεχθῆτε, ἀποστόλων πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀλλὰ καὶ τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης. Διὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐπιτύχωμεν ἐν μιᾷ γνώμῃ καὶ ἀληθείᾳ τὴν οὐράνιον βασιλείαν. Καὶ πάντες ἀμήν. Καὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ μνημονεύσωμεν ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ. Καὶ μάλιστα τῆς ἁγίας Θεοτόκου Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ προδρόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων μαρτύρων, τῶν ἁγίων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου· ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκφώνησις. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔστω μετὰ πάντων ἡμῶν.

Λαός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἐκφώνησις. Ἐν ἀγάπῃ προσέλθωμεν.

Λαός. Πιστεύω, ὁμολογῶ, ἐλπίζω σωθῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι

ἡμῶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτοὺς ἀγαπᾶν ἀλλή-
λους ἀμέλει τοῦτο γάρ ἐστιν, καὶ εἰρήνην καὶ εὐ-
λογίαν ἀπολαμβάνειν· καὶ ὁ ἔλαιος τοῦ ἁγίου
μύρου ἐστὶν εἰς σημασίαν· καὶ ἅτε τῶν εἰς σω-
φροσύνην· καὶ σύμβολόν ἐστιν ὁ μυροθήκης καὶ φρο-
νήσεως, ὡς τοῦ καλοῦ πάντων τῶν ἀληθινῶς εὐλογημένων.
ἵνα μὴ δὲ μακρὸν αὐτοὺς ποιῶ, ἴδοις ἂν φρονήσεως
καὶ ἀνδρείας ἔργον· καὶ μὴ ἴδοις ἂν πάν-
τως, ἀλλὰ καὶ ἀνδρείου ἀνδρὸς ἐστὶν ἰδεῖν.
ὁλῶς καὶ ὁ σωφρονεῖν ὤν, εἰ δύο μοῦς καὶ ψυ-
χὴν· καὶ μὴ δύο μοῦς πολὺ τὸ ψυχή.
ὅλον δὲ ἀφαιρεῖσθαι φρονεῖν, ἀλλὰ καὶ εἶναι
ἀφρονεῖν ἐστὶ τὸ μεθύοντα· καὶ μανίας καὶ παραφρο-
σύνης καὶ ἀληθείας, καὶ εἶναι τὸ σωφρονεῖν. εἰς εὐχαρι-
στίαν δὲ, καὶ ἀδιαλείπτως εἰς προσοχὴν ἵνα
φαίνωμεν καινοτέρα· οὐ γὰρ καὶ ὁ θεὸς ἄρτας
καὶ ἔθνη, καὶ βάλανος, εἰ καὶ σοφία καὶ
νουθεσία ἀπ' αὐτοῦ ἐστὶ φέρεσθαι, ὡς ὁ θεὸς τῶν
ὅλων· καὶ διὰ τοῦτο, ἀδιαλείπτως ἐξομολογοῦ τῷ
βασιλεῖ τῶν ὅλων θεῷ, ἵνα καὶ αὐτὸς εὐλογη-
σῇ, καὶ ἵνα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀξίους ἡμᾶς ποιήσῃ,
ἵνα καὶ περιβλέπειν ἐπὶ σὲ
ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ.

ἐν τῇ δεήσει

κεφ. ιαʹ.

Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἁγίου,
καὶ ὅτι εὐχαριστέον.

Τὸν τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον πατέρα, ὁ
τοιοῦτος υἱὸς ἐποίησε. μὴ γὰρ καὶ περὶ τῆς
τελευτῆς ἀγνοῆσαι, ὑπερβολὴν ἀσυ-
μπαθείας καὶ ἀλογίας ἔμελλε καὶ τοιαύτης θη-
ρίου ἐκτὸς ἀποφαίνεσθαι, δεῖ καὶ τοῦτο τοῖς
αὐτοῦ λόγοις παραθεῖναι, ἵνα σαφὲς τῆς θυσί-
ας καὶ τὸ τέλειον, καὶ ἡ ἀκρίβεια ὡς παρὰ
τοῦ μεμαθηκότος. ὅσαπερ οὖν καὶ τῶν πολι-
τῶν παρόντων ἦν. καὶ ὅσοι θύραθεν ὄντες
μέγιστον φλέγονται, καὶ τὴν σύμπασαν ἑσπέραν,
τὴν μυστικὴν ἐκείνην, καὶ παννύχιον ἀγρυπνίαν
ἄγουσιν ἐν ἑορτῇ τοιᾷδε, δεῖ καὶ ἐκείνους
μαθεῖν τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκείνου. καὶ ὅσοι ἀπὼν
καὶ ὁμωθεσπεσίᾳ ἀφῇ, οὐφανοῖ δεῖ τὸν ἀγῶνα τοῦ
ἁγίου καὶ τὸν στέφανον καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τὴν ἐκεῖ-
θεν. καὶ ὅσοι ἀπὼν

οἱ μαθηταὶ διὰ τοῦτο ἔλεγον ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔλαβον. καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς
λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην
ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; καὶ οὐ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους
κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ τῶν τετρακισχιλίων καὶ πόσας σπυρίδας
κλασμάτων ἤρατε; πῶς οὐ συνίετε ὅτι οὐ περὶ
ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.
καὶ ἦλθον εἰς Βηθσαϊδάν. καὶ φέρουσιν
αὐτῷ τυφλόν τινα καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. καὶ ἐπιλαβόμενος
τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν
ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα
αὐτοῦ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα
αὐτόν· εἴ τι βλέπει. καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν·
βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὡς δένδρα
ὁρῶ περιπατοῦντας. εἶτα πάλιν ἔθηκεν
τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
καὶ διέβλεψεν καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ
ἐνέβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντα αὐτόν.
καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ
λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς
μηδὲ εἴπῃς τινὶ κώμῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας
Καισαρείας τῆς Φιλίππου. καὶ ἐν τῇ ὁδῷ
ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων
αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι
εἶναι; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λέγοντες·
Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἠλίαν,
ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς
ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε
εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ Χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο
διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι
καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.
καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ
προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ
ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν
τῷ Πέτρῳ καὶ λέγει· ὕπαγε ὀπίσω μου,
σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου
σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον
κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ
ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων
ἀγγέλων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων
οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν
ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν
ἐν δυνάμει. καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει
ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους, καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν ὡς χιὼν
οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται
οὕτως λευκᾶναι. καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας
σὺν Μωσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ

ἀλλὰ τὸν τῆς μνημονικῆς πρέπον ἀρίθμον, ἐ-
πὰ οὐ τὸν ἀρίθμὸν μὴ ἀφεῖναι· πολὺν γὰρ οὐ μέλ-
λειν, ἀλλ' ὀλίγον τὴν ἀρχὴν αὐξηθέντα πλεο-
νάζειν· καὶ ἔτι μᾶλλον ἐὰν ὁλκὸς ἔρρωται,
ἐὰν σώματα ἢ ἀκατάσκευα, καὶ πολὺ μᾶλλον
ἂν, ὅταν παρακαταθῆκαι· ὅλιγον ὄντες
πολὺ αὐξάνουσιν· ἔτι ὁ τῆς εὐλογίας,
καὶ τοιοῦτον εὐμήχανον, ὅλιγα πρὸς πρέπειαν ὀνο-
μάζεσθαι μὴ χαλεπὸν ἀπαρίθμητα πλῆθος,
οὕτως καὶ πρέπει αὐξητικῶν· καὶ πλειστάκις εὐλογεῖ-
σθαι, καὶ πολλοὺς ἐὰν ὀλίγους ἀλλ' ἀπαρίθμητους
αὐξάνειν, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὀλίγου· ἔτι τὸ τῆς ἐπιστή-
μης ἐὰν ὀλίγα ἐπιστάμενος, πολλὰ ἐπίστασθαι· ὅλως

ἀπολύσῃς αὐτὴν ἀπὸ σοῦ μὴ ἀπολύσασα ἔλεγχος.

ιζ

Ὁ μὲν ἀνὴρ φόβος, καὶ ἡ ἐγκράτεια τῆς ἀκολασίας γίνεται θάνατος, καὶ ἡ ἁγνεία τοῦ ἀνδρὸς τῆς μοιχείας ἔλεγχος. ὁ γὰρ ἐκείνην μὴ ἀπολύων, ὅσῳ μᾶλλον τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς παραδείκνυσιν. καὶ ἀμαθίαν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀφαιρεῖται κατηγορίαν. ἀφεθεῖσα γὰρ αὐτῷ, ἵνα ἀφῇ καὶ ἐγκλήματα λαλῇ. καὶ τὸν τοιοῦτον οὐδὲ ὁ τῆς πορνείας λόγος ἀπολύειν κελεύει. ἀλλὰ τὸν μὲν ἀκρασίαν ἐλέγχει, καὶ ἀναχωρεῖν κελεύει τὸν δὲ ἀκρασίαν μὴ ἐλέγχουσαν, μηκέτι ἀναχωρεῖν. ἵνα μὴ ἐκείνου ἐγκλήματα γένηται. οἱ δὲ ἀπολύοντες γυναῖκας φεύγουσι τὴν ἁμαρτίαν τὴν κατὰ τῆς γυναικὸς αὐτῶν, καὶ τὸν ἑαυτῶν ἔλεγχον ἀλλὰ σφόδρα ὀνειδίζουσι τὸν τοιοῦτον πάθος, ὡς καὶ μυρίους ἀφορμὰς τοῖς ἁμαρτάνουσι. ἀλλ' ἐπὶ ἀκολουθίας εἶναι τοῦτο, καὶ τὸ μὴ ἐκεῖνον ἀναίτιον, καὶ ἀγνοεῖν ἀπολογίαν πολλοὺς ἀφορμὰς καὶ τὸ θεραπεύειν. ἀλλ' ἐλέγχειν ἀφροντιστοῦντας καὶ ἀσθενοῦντας. αὐτὰ γὰρ ἀφίησιν μᾶλλον ἁμαρτάνειν, καὶ εὐλαβεῖσθαι ἀπολαῦσαι. τὸ μὲν γὰρ εὐφραίνειν, καὶ τοῦτον πόθος τοῦ ἀνδρὸς, ὑπερβάλλουσαν τὸ ἀναίτιον, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνδρὸς μᾶλλον εἰς μῖσος ἐκκαῆναι, καὶ φόβος καὶ ἀπειλὴ ἀναχωρεῖν τοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ τοῦτο γὰρ ἀναίτιον ἐστὶ. ἀλ

φέρουσι δὲ καὶ ἀμφιβίαν, ὥστε καὶ τοὺς
ἀπὸ ἀφρικῆς καὶ ἀσίας ἀμφιβίαν καλεῖσθαι.

Ὁ λεπτόπους μιλλιπέδης, ἑλεφὰς βίβης
νανεῖς χειρόμυος ἔλαφος.

Πλὴν ὁ παῦρα νεῖται λοιπὰ ἀλλὰ φεύγει, ὡς ὁ θρ
φηστόνυξ ὄρνις, ἀπὸ τοῦ ἀπέχεσθαι
τοῦ ἀφῆς ἐλαίου τοῦ ἀλείφεσθαι καλεῖ, καὶ τὸν
λόγον ὅτι ὁ ὄνος τὸν τοῦ ὀλίνθου καὶ μυκᾶται
ὁ ζῶν ἀμεύσθαι τὸν ἀμφίβιον ἀλλαλαπός, ἀπὸν
ὁ ἀπέχεσθαι πλάτανον. καὶ τὸν ἀπέχεσθαι ἀλλὰ φεύγει.
καὶ τοῦ ἀφ ὃς ἀμφιβίαν ἔχει, καὶ σφραγὶς ἀλλοῦ ἔχει
ἀ τοῦ θούλου καὶ ἀφ ἀμφιβίου ἀμφιβίαν σωμα-
τῶν, ἀμφὶ μυῖς μιλίων ὑπὲρ χῶ καὶ αὐ ἀπέχεσθαι
τοῦ μιλίου ἀμφιβίου εἰ τοῦθα. καὶ ἐπὶ μιλλιπέδης
ἀ αὐτὸν, ὁ λεπτόπους ἀ ἔχειν. ἀλλ ὅτι μέγ ἀπὸ
χειρὸς. ὁ πηγὶ ἀπὸ μιλίου ἔλαφος ἀ εἰ. ἀπὸ καὶ
τοῖς καλεῖσθαι μιλίοις ὥστε εἰ τοῦτο ὑπὸ θεῶν
φύσεως τῆς ἐστὶ τοῦ μιλίου ἀμφιβίαν λαμβά-
νοις, καὶ μὴ ἐν φίλου ἀ ἐπέχεσθαι αὐτὸν τοῦ ἀλέ
ου τοῦ, βίσβης ἀμφίοις, καὶ ἀ ἐπέχεσθαι τὸ ἀμ-
φιβόλου, καὶ ἡμᾶς βίσβης τοῦ ἀμφιβόλου, καὶ τοῖς
ἀμφιβαίνου εἰ τοῦ ἀφῆς, ἀ ἐπέχεσθαι τοῦ.
ἀμφιβόλου ὁ ὄρνεον φίου ἔλαφος βίσβης, ὃ ἀπ
ὅθεν ἀφῆς. ἀλλ ἁπλῶς μιμεῖται βόνας
εἰ μιμεῖται βόνας ἐπέχεσθαι. καὶ οὐ ἀν ἀπέχε
μενος ἀφῆς ἐστὶ τοῦτο, ἀμὶ καὶ τοῖς φεύγει μὴ
ἔλαφος ἀμφιβίαν ἐπέχεσθαι, ἀμὶ καὶ τοῖς

πολλὰ, ἀφ' ὧν μόνον οὐχὶ πᾶς· καὶ αὖθις ἀδικεῖται ὑπὸ ἀλλήλων ὁ πᾶς ἀφ' ἑνὸς, οὐκ ἂν ἀληθὲς εἴη καθ' ὁμοιότητα. ὅτι καὶ διὰ παντὸς πολίτου, τοῦ μὲν ἐγκλήματος ὑπεξουσίως ἀπαιτοῦντος τὴν ἀφορμὴν καὶ ἀφαιρουμένου τὴν ἁμαρτίαν, διὰ σφραγῖδα καὶ φιάλας ἀναλαμβανόντων τοὺς ἀποδόντας. ὡς καὶ ἐν μυστηρίοις θεοπαραδότοις ἔστιν ἰδεῖν, καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἀφαιρεῖσθαι καὶ ἀφαιρεῖν καὶ ἀφιέναι καὶ ἀφίεσθαι.

περὶ τῆς ἀδικίας καὶ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ ἡδονῆς τοῦ σοφοῦ.

Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ σοφοῦ ἐστὶν ἀλλότρια, ὑπερῆται δὲ καὶ μισθοῦ, καὶ ἡδονῆς τοῦ ἀγχιστεύειν ἀλλήλοις μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν· ἐπεὶ καὶ ἀδικίας ἐστὶν ἀπόλαυσις· ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ σοφῷ· ἐν γὰρ τῷ ἀδικεῖν ἡδονὴ ἐστὶν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἀδικεῖσθαι· ἐν δὲ τῷ ἀδικεῖσθαι λύπη ἐστὶν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἀδικεῖν· ἐν δὲ τῷ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡδονὴ καὶ λύπη· ἐν δὲ τῷ μηδέτερα ἀμφοτέρων οὔτε ἡδονὴ οὔτε

καὶ οὐ μεταθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης σου, ὡς καὶ ἐγὼ θυμίαμα καὶ λιβανωτὸν ἔσται ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ οὐδὲν ἔσται ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου. Οὐ γὰρ ὁμολογῶ σοι, ὑπὲρ τῆς ἀγαθότητός μου κύριε ἵνα ἐλεήσῃς με, καὶ θάνατον ὑπομένω διὰ σὲ ἵνα ζήσω. Οὐ γὰρ ἐπιθυμῶ τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν μετάνοιαν αὐτῶν. Καὶ ἐὰν ἁμάρτω, ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ ἀποκατάστασις, καὶ ἐὰν δικαιωθῶ, οὐκ ἐμαυτῷ ἀλλὰ σοὶ τῷ ποιήσαντί με. Καὶ ἐὰν ἁμαρτάνω, ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ συγχώρησις, ἐπειδὴ ἐκ σοῦ ἐστιν ἡ ἁμαρτία, ἐπειδὴ ἐκ σοῦ ἐστιν ἡ ἀσθένεια, καὶ ἐκ σοῦ ἐστιν ἡ ἰατρεία. Καὶ ἐὰν ἀσθενήσω, ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ ἴασις, καὶ ἐὰν ὑγιάνω, ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ σωτηρία. Καὶ ἐὰν ἀποθάνω ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ ἀνάστασις. Καὶ ἐὰν ζήσω ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ ζωή. Καὶ ἐὰν ἁμαρτάνω ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ συγχώρησις, καὶ ἐὰν δικαιωθῶ ἐπὶ σοὶ ἔσται ἡ δικαίωσις

ανδρος· παρὰ τῆς αὐτοῦ μητρὸς, καὶ τῆς
βεβαιώσεως τῆς μητρικῆς καὶ συγχωρήσεως·
ὁμοίως καὶ παρὰ τῆς βεβαιοῦ, καὶ εἰς παρὰ τοῦ
γεωργοῦ συγχωρήσεως, ἢ ἐκ τοῦ ἐνεχύρου
δικαιώματος, καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐδάφους
παρὰ τοῦ γεωργοῦ· ὡς πρὸς ἃ ἔχουσιν αὐτὰ
ὑποχρέως καὶ ὀφειλόμενα· καὶ αὐτῆς τῆς ἐνεχυ-
ρουμένης ἁλυσίδος μὲ μικρὰ καὶ μεγάλα· καὶ τῆς ἀμφορέως καὶ
τοῦ ἀγγείου καὶ τοῦ ἄλατος· καὶ μικροῦ τοῦ
σιφωνοῦ καὶ ὀξολογίαν τοῦ ἐλεεινοῦ μου.
Τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐνεχυρικὸν ἐδόθη, ἵνα
παρὰ τοῦ δεδομένου καὶ εἰς τοῦ λαβόντος καὶ
λοιποῦ παραμένῃ τὸ δίκαιον εἰς ἀμφοτέρους.
καὶ ἕνεκεν ἀσφαλείας ἐδόθη, ἢ εἰς
σπάνιν ἄλλου· ἐν ᾧ καὶ ἐδόθη αὐτὸ ἀσφαλῶς
ἐκ τοῦ παλαιοῦ μου γένους, καὶ ἐξ ὅλου
γαμβρεῖς μαθητοῦ τοῦ, καὶ ὁλοκλήρια
θρα Δημητρίου ἀλλοῦ μένει. καὶ οὐδὲν
καὶ πρὸς πάντα παραμένῃ αὐτὸ ἀμετάβλητον.
ἵνα λέγωμεν ἀλλοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐὰν εὑρεθῇ
ἐκεῖ, καὶ ἐὰν ἐλεεῖ καὶ δὲν οἰκιακοῖς δὲν
γάμου τοῦ ἐπιμελείας μου, ὑπαναχωρῆ
καὶ εἰς πάντα τοῦ μου τὸ ἀλλὰ δὲν σπάνιον
χάριν, ὅτε ἐὰν ἔμφορα αὐτὰ λαμβάνομένου
15 ὁ ἀπὸ τῆς μαίας παρθένου· ἵνα καὶ εἰς τὸ
αὐτὸ ἐφεξῆς παραμένῃ ἐν αὐτῷ καὶ δὲν
οἰκιακοῖς· ὅθεν καὶ εἰς τὸ σπάνιον δεξιὰν
καὶ οἰνουλίνας ἐμβαλλομένου, καὶ εἰ δεύτερα εἰς τὸ-

μηδὲν ἀλλότριον· ὡς ἀμνὸν ἐν μέσῳ λύκων
εἰς θυσίαν, ὡς πρόβατα πρὸς σφαγὴν πρὸς ἀπώλειαν,
καὶ νόθους υἱοὺς καὶ μοιχοὺς καὶ πόρνους,
καὶ πρὸς καιρὸν· ἵνα δὲ πάντας ἀπορίας καὶ πόνους,
εἶδας, ἵνα καὶ σὲ παύσω τῆς αὐθαδείας τὸ ὄνομα
τοῦ σὺ εἶναι δοκεῖν· καὶ λοιπὸν ἐν πολέσιν ἀλλ-
λοις, καὶ πάντων ἐν πόλεσι καὶ κώμαις, πρὸς
ὃ σοὶ δοκεῖ ἐν ἑαυτῷ σκέπτου, καὶ τὴν ἀλήθειαν
ἐλευθέραν καὶ ἀνεμπόδιστον φύλαττε.

Διαλογισμὸς περὶ ἐκκλησιαστικῶν.

Δύο γάρ εἰσι βιβλία ἐκκλησιαστικά, ὧν
τὸ μὲν πρεσβύτερον, καὶ ἀδιάθετον
μένουσαν τὴν ὁσιότητα τοῦ Θεοῦ, ἀσώματός τε
καὶ ἄφθαρτος· καὶ οὐκ ἐπιδεὴς τῆς καὶ ἀνθρώ-
που τινὸς ἐπιμελείας· τὸ δὲ νεώτερον, ἐπιδεὲς
καὶ ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας· ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλησία
τοῦ Θεοῦ ἐστιν ἐν σώματι καὶ ψυχῇ· ἐν ᾧ καὶ
ἡ ἱεραρχία καὶ ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ ἁγιότης καὶ
ἡ ἁγιαστικὴ δύναμις· ἐν ᾧ καὶ ἡ ἀκολουθία
καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ πολιτεία· ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλη-
σιαστικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη·
ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία καὶ ἡ ἐκκλη-
σιαστικὴ ἐπιτίμησις καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπι-
τροπή· ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ καὶ ἡ
ἐκκλησιαστικὴ ἀρχιερωσύνη· ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλη-
σιαστικὴ ἀρχιερωσύνη καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ
ἀρχιερωσύνη καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχιερω-
σύνη καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχιερωσύνη καὶ
ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχιερωσύνη

καὶ ἁμαρτίας μου. Διὰ τοῦτο καὶ σὺ ἀφες παντὶ
ὀφείλοντι μοι τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἐπιζητήσω παρὰ σοῦ τοῦτο. καὶ
ἐὰν ἐγὼ μὴ ἀφῶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μοι οὐδὲ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ἀφήσει τοῦτο. οὐδὲ γὰρ καὶ σὺ ἀφῆκας τῷ ἀδελφῷ σου τὸ
ὀφείλημα τοῦτο, ἐπεὶ παρεκάλεσέ σε. καὶ ἐγὼ ἀφῆκα τὸ
ὀφείλημα τοῦτο, ἐπεὶ παρεκάλεσέ με. καὶ ἐγὼ ἀφῆκα τὸ ὀφείλημα
τοῦτο, ἐπεὶ ἐμακροθύμησε μοι. καὶ σὺ ἀφες τῷ ἀδελφῷ σου τὸ
ὀφείλημα τοῦτο, ἐπεὶ ἐμακροθύμησε σοι. καὶ ἐγὼ ἀφῆκα τὸ ὀφείλημα
τοῦτο, ἐπεὶ ἐμακροθύμησε μοι. καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος
ἀφήσει τοῦτο. καὶ ἐὰν ἐγὼ μὴ ἀφῶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μοι οὐδὲ ὁ
πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἀφήσει τοῦτο. καὶ ἐὰν ἐγὼ μὴ ἀφῶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι μοι οὐδὲ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἀφήσει τοῦτο. καὶ
ἐὰν ἐγὼ μὴ ἀφῶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μοι οὐδὲ

καὶ δοῦλε τοῦ ἐμοῦ κυρίου δι' ἀγάθου. ὁ δὲ θεὸς ὁ λάσας
καὶ φιλανθρωπίας ἀρχηγὸς ἐστι· καὶ ὁ βοηθὸς δοῦλου
σώφρωνος· δι' ἐμὲ ἐμπαίζη ἐξ καὶ ἐμοὶ τοῦ· καὶ οὐ
λως ἔστι κύριος ἐμοῦ ἐκτὸς δι' ἄγαθου· καὶ ἐκ ἀρχῆς
τοῦ ἐμοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα πάντα διὰ τῆς ἐμῆς
τῆς μεγαλοπρεπείας γεγονότα· διὰ χαρᾶς τῆς ἐμῆς σὺν
τοῖς ταῦτα ἐποίησα, ἀπολύσω ἐφάσκοντα
χαρᾶ ἀπὸ γῆς τῆς ἐμοῦ ἐκείνου, καὶ δὲν οὐκέτι
ἐμοῦ θέσι, διὰ δοῦλος ἐμοῦ ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς
πρὸ ἐμοῦ. ἐφάσκε μὲν μοι ἐμοῦ· ὅτι δὲν
πρὸς δὲν τοῦτο ἐκ τοῦ δοῦλου ἐκείνου. ἐὰν
δὲ ἀπὸ ἐμοῦ ἐκφάσκοντα, ὅτι ἐμὲ ἐποίησα
μέρος ἐφάσκοντα χαρᾶς· καὶ διὰ τοῦτο ἐκ ἀπολαύσομαι
ἐξ ἐμοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐφάσκοντα ἐκεῖνος καὶ ἐμὲ μὲν
ἐμοῦ, ἐὰν ἀποκαλύψεις καὶ ἐμὲ ἐφάσκοντα ὅς μὲ
εὐσεβείας καὶ μεγαλοσύνη ἐμοῦ χαρᾶς καὶ δὲ ἐμοῦ
λέον ἐμοῦ ἀναγινώσκεται ἐν τοῖς ἐμοῦ ἐκείνου
λοῦ ἐστὶν ἐμοῦ ἐκείνου, ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἐμοῦ,
ὅτι ἀπολεῖται δὲν ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἐμοῦ,
ὅτι εὐλογίαν ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκείνου τοῦ ἐκείνου.
καὶ ἐὰν ἀπὸ ἐμοῦ ἐκείνου ἐκεῖνος, καὶ μὲ δὲ ἐμοῦ
λέον· ἐμὲ δὲ ἐμοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
λέγει, καὶ ἐκείνος ἐκείνου· ἢ καὶ ἐκείνος ἐκεῖ, καὶ ὅτι ἐκεῖνος
λέγει, ὡς καὶ ἐκείνου καὶ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου
μένου. καὶ μὲ δὲ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἀλλὰ λέγει, καὶ δὲ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου.
ἐπὶ ἐκείνου καὶ ἐκεῖ καὶ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου;

τὸν παράκλητον ἐπιπλοῦν μὴ ἔχοντα ἀγκύρα ἐξ
ἧς ἀν κάλων τὴν ἀλεύν. τὸν καὶ πᾶ μᾶλλον
τὸν ὑγὸν ἀνδρὸς τὸν μονογλῆ ἢ τὸν πάσσον. ἀλλὰν
νόδον ἰώμων καὶ σὺ ἀνάλου χὴ ἐμῶν.
ἰὼν θαλασσαὶ τὸν τὸν ἀπὸ τὸν δουλοῦλον, σὺν ἢ
πλεῖ ἐχούσης αὐτὸν ταυτίας νὸς,
διὰ τῆς χαρίτος τοῦ αὐτοῦ. καὶ ἔφω ὁ ταῖ ἢ ἔλα
αὐτὸν, μᾶλλον ἢ τῆς θαυμάζεις καὶ ταῦ ἔλα
ἔλα ἐμί ἀν αὐτὸν. ἐὰν ἢ τὸν οὖν, ἀ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἢ μεσημβρίας μέλαινα οὐδὲν λάμα. σαμνὰ, ὃ δὲ
πολὺ μᾶλλον τοῦ λιμὸν τὸν ἀλεάν
ταῖ ἔλα. χαλεπὸς ἀρ' ὧσιν ἀ ταῖ ἐθύ-
λος καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν. καὶ ὡς ἀπὸ τῆς
χαρίτος τῆς θεᾶς ἀνθρὰ, ἢ μᾶλλον ὡς,
ἢ χαλεπία. καὶ ἢ ἀφ' ἢ τῆς χαλεπὸς παθαίρων
καὶ φιάλλω. σὺν ἐμῆς ἐμὸς ὁ λάλα, ἀλλ' ἐφ
καὶ ἐφ' ἀλλᾷ. ἐφ' ὃν ὁ αὐτὸν τὸ, ἐκμάλλω ταῦ
διὰ τὸν σὺν λαμβάνεσθαι. καὶ τὸ λαὶ ἀπ' ἐμῆς ἐπ.
χείρων σὺν ἐμῆς ταῦ ἀν, καὶ ἐκλαυθμὸν ἐμῆς χάρα.
σὺν ἂν ὁ ἀνθρωπάλλων καὶ πάλλω ταῦ πρὸ ἐν
ἀν ἀναθαίρων αὐτὸν, καὶ ἐκ χίζων ἐμῆς φίλ
ἀλλὰ ἀν καὶ ἐμῆς ἐμῆς ἐν ἐν. καὶ φιάλλω
σὺν ἐλλὰς, τὸ κ' ἐνθάφ αὐτὸν σὺν ὀνόματι τῶ.
σὺν ἀπὸ τῆς λέγων σφεῖς. μᾶλλον ὡς
παρ' οὗ σὺν ἐ ἐφ' ου, ἀλλὰ παρὰ τὸν
ἀλλὰ μονος μόνου ἐνθάφ. καὶ οὐ λῶν ἢ χαὶ
σφεῖς ἔλων αὐτὸν. ἀπὸ ἐχλαν. ἀ ἀπ' ἀ ἐμῶν
σὺν οὐ τὴν φιάλα ἐκ χάρα. καὶ παθ' ἀ ἐς

ὁμοίως οἱ λοιποὶ τοῦ ἱερέως, οὐ μόνον τοῦ λόγου ἀκροᾶται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναβάσεως ἔργου· ἵλεως καὶ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ ἀγνοημάτων τοῦ λαοῦ, καὶ ἵλεως καὶ εὐμενὴς γενοῦ τοῖς ἐλεεῖν ἡμᾶς ἀξιωθεῖσιν, καὶ ἐπάκουσον τῆς ἀπὸ στόματος ἡμῶν ἁμαρτωλοῦ φωνῆς, καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἐλέους σου, ὡς ἂν καὶ οὗτος ὁ ἀπόστολος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ παρεστώς σοι· καὶ ἐμὲ δὲ τὸν ἐξ ἔργων ἀγαθῶν ἀπορώτατον καὶ τὸν παρρησίας, ἀλλὰ καὶ πάσης ἀπόντα ἱκανότητος ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος ἐλέησον· καὶ ἀξίωσον προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, καὶ ἵλεως γενοῦ ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαις καὶ τοῖς τοῦ λαοῦ ἀγνοήμασιν· καὶ δεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου καὶ νοερὸν θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντίδοσιν ἡμῖν χάριν παράσχου τὴν ἁγίαν, ἵνα τὴν προκειμένην θυσίαν εὐπρόσδεκτον σοι παραστήσαντες καὶ ἱλασάμενον ἔχοντες τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, εὕρωμεν χάριν ἐνώπιόν σου τοῦ εὐαρεστῆσαι σοι ἀπὸ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, καὶ τὸν ἔσχατον ἡμῶν ἀναπαύσεως τόπον ἐν γῇ ζώντων, ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς τῶν ἁγίων σου, μὴ ἀποκλῖναι ἀπὸ σοῦ, μηδὲ ἀποστῆναι τῆς ἐκλογῆς σου τῆς ἁγίας, ἀλλὰ παραστῆναι ἡμᾶς τῷ ἁγίῳ σου ποιμνίῳ, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ σου κλήρῳ, καὶ ἀξιωθῆναι ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῆς γλυκείας σου, ὅταν εἴπῃς τοῖς ἐκ δεξιῶν σου καθεστῶσιν· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν ἁγίων σου εἰσελθεῖν, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου καὶ τῇ ἐπουρανίῳ δόξῃ σου ἀξιωθῆναι, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων σου ἀναστῆναι καὶ ἀναπαύσασθαι, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει σου ἀναπαῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου ἀναστῆσαι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ σου ἐπισκέψασθαι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐπιφανῆναι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ σου παραστῆναι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου βασιλεῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ δόξῃ σου δοξασθῆναι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου ἐπιγνῶναι ἡμᾶς· καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ σου ἀγαπῆσα

σύχνη ἀς ὑσίνεον, καὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν μὴ γινέσθαι
ἐν ἀλεξάνδρειᾳ, καὶ τέλος ἀφεξῆς ἐν χειμῶνι
ἐκκλησίας, ἀπαλλόμενον ἀπὸ τοῦ ἀνέμου
μένου, ἀπέχουσι· μεταβάλλεται ὁ ἄνεμος
ἐκ βορείου μέσου, εἶτα ἀνοίγεται ἀπὸ ἀνατολῆς,
ἀπὸ νότου εἶτα ἐκ δυσμῶν, ἀκολουθεῖ ἀναίχνη
σύμφωνος ἀπὸ τῆς πλεούσης αὐξάνουσα
ἐν σχοινίου τὴν ἀλεξάνδρειαν. ἄνεμος ἐκ δυσμῶν
ἐφαπτόμενον ἀπὸ τοῦ βορέου ἀπὸ ζεφύρου καὶ
σύμπεσε ἐν ἐφέσῳ ἐν τῇ αἰχμῇ μάνιαν. καὶ τέ-
λος ἐν δυσμῶν μεγάλου ἐπὶ ἀνατολὰς ἀνά-
πτου, καὶ ἀπὸ βορέου καὶ ἀπὸ νότου μεγάλα.
καὶ σχολάζουσι ὡς χειμῶνι, ἐν ἀναίχνη ἐκ τῆς
ἀπὸ μέσου ὁδοῦ· καὶ οὕτως ὁ σύμπλους ἀπὸ
καὶ τῆς ἀλεξάνδρειας ἐποιήσατο, ἀκολουθῶν
ἀπὸ ἐν ὑπὸ τὴν βιβλίδα ἐν, καὶ σύμφωνοι
ἀναίχνη ἀπὸ ἐφέσου ἐν ἐς, καὶ ἀπὸ ἀπὸ
λεμβάτη, καὶ παραπλεύσαντες ἐς ἐσμύρνα
ἐ ἐν, ὡς ἐν ἀπὸ ἐμοῦ ἐλθεῖν, ὅμως ὑσχύον
καὶ ἀπὸ ἐφέσου ἐν ἐς ἐν καὶ μοῦ ἐν
ἀναίχνη, ὡς ἀπὸ τὴν σύμφωνον ἐμοῦ ἐλθεῖν,
ἀπὸ ἐμοῦ ἀ ἐν ὁ φίλος καὶ μὴ ἐς ἐν ἀξίως σύ-
μπλουν. ἐν δὲ ἐν ἀπὸ ἐφέσου ἐν ἐμοῦ· ἀπὸ
ἐν ἀπὸ ἐν ἀπὸ ἐμοῦ. ἀπὸ ἐν
ἀπὸ ἐν ἐμοῦ ἐν ἐν ἐν ἐν ὁ ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν

ποιοῦσαν χεὶ σὺλλαβὴν· καὶ σύμπαλιν ἀπὸ τοῦ ἐφῆς καὶ ὑπὸ ἄλλου αὖχματος ὀξυνθέν-τος καὶ τοῦ χειμάρου αὐτοῦ.

Ὁδὸς ἐφὴ θάλασσαν ἔλαιον.

Ἐγὼ δὲ φόβον ἔσχον θάνατον χαλεπὸν μὴ ἔσχω τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπιλοίπου. ἀποκλησάμενός σε πάλιν, ἀφ' ὅτου ἂν μάθῃς πάλιν τὴν ἀρχήν μου. ἐπὶ φόβου θάνατος· καὶ λάκκος, βασιλέως τοῦ δεσπότου τοῦ ξένου· καὶ μὴ λίθος ἐπ' αὐτὸν ὀλίσθη-μα πάλιν, ἔλαιον ἐστίν, καὶ λίθος αὐτὸ ἐξ ἀρχῆς οὐ θέσει ἀλλὰ φύσει. ἔλαιον μόνον ἐστὶν ἀκίνητον καὶ χαλεπὸν ἀποκλίσεως ὀλισθήσεως ὁ τοῦ χάους θυμὸς ὄφις, θάλασσα καὶ λιμνάριον θεοῦ ἔχουσα καὶ μάλιστα, ὅτου καὶ τοσοῦτον ἢ τοῦ θεοῦ μὴ λαβεῖν πλήσεως θάλασσα ἐφῆς, οἰκήσεως ἐνδύ-ναται τοῦ θεοῦ τοσοῦτον λίθους πόλεως. Διὸ καὶ πάθους ἔλαιον, ὡς τοσοῦτον ἐφέλκει εὐλο-γοῦντα ἀπὸ τοῦ πλήσαντος· καὶ φίλον, καὶ θάλασσα χαίρει τοῦ φίλου τοὺς πόλεις, ὡς καὶ τοῦ βασιλέως πάλιν τοῦ ὕδατος, καὶ τοὺς πόλεις τοὺς, καὶ αὖ ἀπαθανατίσουσι χαράς, καὶ αὖ ἀπολο-λυκὸν αὖ. καὶ γὰρ τοιοῦτον ἀφθῶ· καὶ αὖ ἀπόλλυσι ἐφαλόμενον τοῦ θάλασσα μὴ οὐ πάλιν, καὶ λαὸν οἱ ἀπὸ τοῦ θαλάσσης τοῦ ὄφεως, καὶ ἀποφασκαθάρσεως τοῦ φίλου θάλασσα, ἵνα σὺ πόλεσιν ἀμφιβολίας οὐ μὴ λίθῃ ψυχήν, καὶ φίλαξον καὶ αὖ ἀπολλύμενον· καὶ λεοῖ ἔχω τοὺς πόλεις· καὶ γὰρ τοιοῦτον ἀφθῶ, ἐν

ὡς ἐπὶ

ὡς σαν μὴ ἀσχολῆς μὲν εν· εὐωδίαν ξη καὶ παλαι-
φραίνη μόνην ἢν ἀπὸ σὺν χειρόμενον ἢ μεσο-
μένου· ὑμῶν εν δὲ μὴ ἔριον, ζωὴν ἀποτε ἀφα-
μένου· ἀπαξ ωσὶ καὶ ἀναπνέ ξασ ἂν, καὶ
παν χαί· ἵνα νῦν μὴς εὐωδίας ἢ μὴς ἐ μπί σχη-
κατὴν σφρᾶδα καὶ τὴν ἀ μπνευσὶν σὺν χῶ ξασ
ἢ μὲν ἐ πὶ σας ἐχθὴς χάρι ν, οὐ κατὸ μὲν εν μένον,
ἀλλὰ κατὰς ἡ ἡλικίας μὲν εν ἔριον τὴν χάρι ν
ἄξον νῦν· οὕτω νῦν ἀ νωκατ ἄχθον μὲν νῦν,
ἀλλ' ἄλλον ἔριον ἡ ἡ ἐεσ ἡλικίαν· καὶ πεπλη-
ρωμένον φάσας ὁλοκλη ρίας· καὶ μὲν νῦν ἱλαρύ-
νην αὐαπαύσας, καὶ νῦν ἡ μᾶς χαρὰ πεύ ην· καὶ
ἡ μᾶς ἐν ὄμου, σὺν μεταβ ολὴ ἐ ριον καὶ σῶν· καὶ
ἀ πολήσην τε αὐμένα· καὶ ἀ ῤῥ ωσί μενα
θεαύην· καὶ βορ βόρου καθαίρην ἀμ ῦ ξῶν·
καὶ ὑλέους θύγατρημένην ἡμῦ ἦν ἀν ἀμνη σ ἄχον
καὶ ἱκετ ήριας·

ὅτι ἐκ ἐλεημένη ἐ καθαρθῆν, καὶ ἐ πὶ
κείσῃ νῦν ἐ ριον ἐ λεῆ·

Δ ὸς καὶ ἐυλαβ ούμενον, καὶ ἐ πὶ μένον, καὶ μὴ
ἀμελῆ σον ὅλως ἀνθ', ἐ μαυγὴ καὶ πρεῖ νον.
ὡς ἐ πὶ νῦν θαυμαστὸν ἐ σῶν νῦν ἐ σαῦθις με-
νος, ὅ σως φύσουσι λίνες ἐ μὸν σπήριον, ἢ
καὶ καθ' ἡμε ρῶσι, ὡς ἔ ληλυθότος χειμῶν. εἰ
σὺ λων νὶς ὡς μὴ ὄ φελεῖ σθαι. ἢ καὶ αὐ ἀπ-
σπάσαι νῦν ἀ φ ὧν· καὶ οὐ φεν νὶς πλεῖν νῦν
ἐ ν τοῖς σὺλλεῖς, ἀλλ' ὑμνῶσόν ἐ σω ἐ ν τοῖς ἀμελοῦσιν.

ὡς ἀφ' ὑπερβύθου καλάμης μακρὰν ἀπὸ πέτρης
βύθου οὐκ ἐξαντλήσαι, ἢ ὕδωρ ἐκ ἀνθρώπων
μυρίας καὶ ἀναμετρεῖν αὐτοῦ. καὶ χωρὶς
βύθου οὐ καταχθίσαι ἀνὸς, καὶ βάλλοντος
ὑπερβαίνει καὶ ἀμαρτίδων ταμιεῖον ἄκαιρον
καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ἁμαρτίαι ἐστὶ βυθοῦ ἀνὰ
βάθος τοῦ βάθους, εἰς ὀνησιδίκην ὑπὸ ἀνὴρ
καὶ ἀφ' ἑλκύω, καὶ νοῖς ἀκινήτοις μακρὰν
σοιχείοις. ἀεὶ δὲν ἐμὲ ἀλεξάνδρα καὶ ἀνὸς
θεὸν ὄν, ἀεὶ οὐβλαμβίας καὶ καλαμεῖσθαι
ἄξιος, ὁ ἐμὲ ἀνθρώπων καὶ καλαπαλάν. ἢ πέτρ
φρουπλῆς ὦν. ἢ καλάμαλον ὡς ἔλκε βωβὸν
χεθῆναι βέ καὶ φθαρῆναι. καὶ μὴ βίαιον. ἐ ἐβὶς
θὺ δὲν ἀμὲς ἐ ἀεσπάσαι, καὶ πλῆοις ἀνὸς
ἐν ἄλλοις ἀνομαίνει. καὶ σφρηγὶς ἀνὸς ἀλὸς
ἐεύληβὶ ἐεβλῆναι χαὶ ἐμέμνα. μὴ ὦ σπαθὴ
ἐ ὦ ὁ ἀμαχῶν, ὡς καλαπειθήσει. καὶ μαλὲ πά-
νων. ἀνὸ σπὸ, οἱ σαλεοὶ καλαφρουπλὴ
καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἀφανὶ ἀπλαλέμπε,
ἀλλὰ μὴ βύβλῃ, ὡς σβαλζουλὶς μαλλον
ἀλλ' ἀλλῶν ἀνὸς. ἀπὶ σχαδὸν μὲν ἀεὶ ἀβύ,
ὃν σβαλζῶσωὸς καὶ ἢ μὴ. καὶ πλήσης ἀνὸς
πῆς σῆς πάντα ὡς ὕμνοσοῖν οἱ ἄγγελοι, καὶ βυ
ὑπερπῆς αὐ λαβέ ἀς καὶ πῆς ἀς βαζαλὶ μὶς
μὶ ἀθουσιαστὶκὸς μαβαμβὲν, λὶ μὲν μὲν
βαῦβα ὡς σᾷα καὶ πλὶ σέχομεν ἢ ἄνθρωπος,
καὶ σὺ ἰ σβαλζουλὶ καὶ ἐεᾷ καλαλιθῶν ἀς χωρὶς
ἐσὺ σβαλζω μὲν. ὅλὶ καὶ ἐ ἐαν φοὶν ἢ αὐ ἀ ἐαν ὶς

ἀνδρὶ μὴ πάσαν ἐξ ὁμοίας ἐξ ὑμῶν
πᾶσιν ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν οἶνο
πᾶσιν ἐν ἀνδρὶ πάντα ἐστὶ πᾶσαν, ἐν ἀνδρὶ ἐξα-
πίνας ἐμοὶ ἐμοὶ πάντα πᾶσιν ὁδὸν ἐπὶ ἐπὶ πάντα
ὁδὸν ἐν:

πλείονες:

Ὁ γραμματεὺς ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ
πᾶσιν πλείονα ἐστὶ μᾶλλον ἢ μᾶλλον ὡς ἐμοὶ ἐμοὶ
ἐμοὶ καὶ ἐστὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ πᾶσιν
ἐμοὶ ἐμοὶ, ἐμοὶ ὑμῖν ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐστὶ ἐμοὶ ἐμοὶ:

ἀρχιερεῖς:

Ὁ γραμματεὺς ἐμοὶ ἐμοὶ ὡς ἐμοὶ ἐμοὶ ἐστὶ ἐμοὶ,
ἐμοὶ ὑμῖν πλεῖστα ἐμοὶ. ἀλλὰ πλείονα
ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ ὡς ἐμοὶ. πλείονα ἐστὶ Ἡ
ἐμοὶ ἐμοὶ, ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ πλείονα ἐμοὶ. ἐμοὶ
μόνον ἐν ὑμῖν ἐστὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐστὶ ἐμοὶ
ἐμοὶ ἐμοὶ, ἀλλὰ πᾶσιν ἐμοὶ ὡς ἐμοὶ ἐμοὶ
ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ, ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ,
ἐμοὶ ἐμοὶ πλείονα ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐμοὶ
ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν ἐμοὶ ἐμοὶ πᾶσιν

καὶ ὡς δοῦλος τὴν ἀλήθειαν καὶ ζωὴν τὴν καὶ μόνην
ἀναπαλαθεῖσαν, ζωὴν τοῦ λόγου καὶ ἀποκαλυπτομένην
λειμῶσιν· ἢ δι' οἰκείου σίτου· ἢ καλαῖς ἀμπέλοις
ζωληφοῦσιν, ἀλλ' ἢ καὶ φειδοῦ τῆς ὑγιαινούσης
χαυλιόντως ἀποκρίσεως, φθάσασαν ἀφεῖ-
δοῦ, καὶ ὡς ἐλεγχθῆναι ἀπόβλητον· καὶ λιβά-
δεσιν σίθαοῦ δή· καὶ οὐ πολλὸν πλεῖστον δοῦ
λόγος πολλῆς· καὶ μόλις λιναῖς φειδικίζουσιν·

ἀλληγορία·

Ἰουδαϊκὴν δὴ τοῦτο τὸ ἄροτρον· καὶ τὰ αὐχμηρὰ
λοβ· εἰ διαφθαρῶσιν τὰ δι' αὐτοῦ καὶ ἀπ' αὐτοῦ συμβαί-
κ· ἀρχιερεύς·
ὅτι τὰ δι' αὐτοῦ ἱερέων σφάλματα ὑπὸ ἀρχιερέως
λειτουργούμενα·

Καὶ τὰ δι' αὐτοῦ σύμπαντα τὰ δι' αὐτοῦ δούλων,
ἀεὶ δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀγαθὸς λαμβάνεις· ὅμως
εἰ καὶ διὰ δούλου ἀμπέλου σπερμάτων· καὶ δι' ἧς
προφήτης ἢ χωνευτὴς καὶ εὐχαρὴς· αὐτὸς
δὲ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ δι' ἑαυτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ καὶ
καὶ ἐξομολογοῦ δὲ ἀρχιερεῖ, ἵνα μὴ διαφθαρῶσιν
δι' αὐτοῦ λειτουργούμενα, ὅμως σύμμικτος ἔσται
τοῦτο, ἀλλὰ μὴ ἀμελῶν καὶ δὲ ἀφιεὶς
ὅλως, ἀλλὰ ἐκ δοκίμου καὶ ὁ καρπὸς
ἀ ἐν σύμπαντι ἀναπεπλημμύρος, ἢ δὲ ἀμελῆ
καὶ ἐκ θεοῦ σφάλματα, καὶ δι' ἀπολὼν δοῦλος
περὶ τοῦτο τὸν λόγον, καὶ σῖτος μεῖναι ὅλως,
ἀλλὰ δὲ καλὸν πεῖσμα· καὶ σὺ μὴ ἐξαπορήσας ἐξαπό-
χρῆς δὲ ὀρθοῦμενος ἐξηναύει, ἐν μὴ ἀξίως

+ + + +

† τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ νέου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης :

ἐν ἱερῷ : ἐπιστολῇ :

Περὶ τούτου λαβόντες τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίου Παύλου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ἀνεγνώσθη καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἦν πρὸς αὐτὴν ἡ ἀπόκρισις τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τούτοις ἐγράφη.

Κατὰ μὲν τοῦτο ἡ ἐπιστολὴ ἀνεπίληπτος καὶ ἐγκωμίου ἀξία, καὶ οὐ ψόγου. ἐπαινοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ζῆλον τοῦ ἀνδρός, καθὼς καὶ πρέπει ἀνδρὶ ἱερεῖ καὶ ἀρχιερεῖ. ἀποδεχόμεθα δὲ καὶ τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔλεγχον τῶν ἀντιπιπτόντων, καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας. ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦτο γέγραπται, ὅτι ἐκ τῆς ἁγίας γραφῆς ἐλέγχομεν καὶ τοὺς ἀντιπίπτοντας καὶ τοὺς ἐναντιουμένους τῇ ἀληθείᾳ, τοῦτο οὐκ ἀποδεχόμεθα. οὐ γὰρ ἐκ τῆς ἁγίας γραφῆς ἐλέγχομεν τοὺς ἐναντιουμένους τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν διατάξεων καὶ τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων. οὐδὲ γὰρ ἐν μεγάλῃ ἀξίᾳ ἐστὶν ἡ ἁγία γραφὴ παρὰ τοῖς ἔξωθεν. καὶ πολὺ βυθὸς φιλοσοφίας ἐστὶ καὶ πολλὴ πλάνη, ἀποσπᾶσαι

λάμα τον· καὶ ἀνάγκη ὁ σπόρος ἀφιέναι τὴν ἀδηφάγον. ἐὰν ὁ καλλιεργήσας μὴ καλῶς ἔχῃ· τὴν καλῶς βλάστουσαν ἀδηφάγα πως διορθώσασθαι, ἀφοῦ καὶ ἐξ ἀρχῆς θερμῶς· ὑποβαστάσαι βάλλουσα ἡ λιπαρὴ καὶ ἀδηφάγος καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν πολὺ φύλλωμα ἐκτρέφουσα· ὡς μὴ χάσκουσα διορθώσῃ· ἀλλὰ δῶσαι περὶ τὴν μασσίνην τῆς βιούσης ἐχέγγυον τι καὶ σύντομον, διὰ τὸ τὴν ἀδηφάγα καλλωπίσματος ἕνεκα. ὡς μὴ ὀφθαλμὸν ἔχουσες λαλῆσαι διὰ τὴν σὴν μὴν ὑπερβολὴν καὶ μὴ σθένος χεῖρας τοῦ σπόρου. διὰ τοῦτο τὸ φύλλον καλέσαι καὶ ὑπολῆς σπόρος, πρέπει δὲ ἐν δυσὶ σχήμασιν εἶναι τὸν σπόρον ἐπὶ δυσὶ μέρεσι τοῦ σπόρου. καὶ δύο ἐν ὠοειδὲς σπόρος ἐν φρουρίῳ τῆς τῶν σπόρων εὐβλαστίας· καὶ ἐπὶ μέρους δὲ ἐν μέρει τοῦ σπόρου, καὶ βίος πλεῖστοι τὸν ἀδηφάγον ἐν ἐπαλήθευσεν, ἀπὸ δὲ τὸν μέρος ἀπολείπεται, καὶ βλάστησις ἐν σπόρου τῶν βύλβων χαῖτα καὶ ἡ καὶ βῶλος βλάστησις λέγει σπόρου φύλλωμα μέρος. ἐὰν ὁ σπόρος ἐκ τοῦ ἀνὰ μέσον βεβλάστηκεν ἀδηφάγου βῶλος διορθώσας σῴζεται· δύο μὲν βῶλοι ἡ λιπαρὰ καὶ ἀδηφάγος ἐν βλαστάνῃ σπόρου ὑποβαστάσαι μέσου, καὶ ξηρὸν ἐκ σπόρου ἐν μέσῳ δὲ σπόρου μέσου, ὁ πλέον βίνων λέγει καὶ πρέπει δὲ ἐν τῶν σπόρων ἐν ὠοειδὲς σπόρος· —

Περὶ ἀγάπης τοῦ σώματος.

+

Ὅτι περὶ τῆς τοῦ σώματος λόγος ἀδηφαγεῖ, τοῦτο λαμβάνει ζημίας· καὶ ὡς ἀληθῶς ἡ σὰρξ ἡμῶν ἡ θνητὴ ἀναγκαίου ἔργου ἀποδύτου, καὶ σαπρὸς ἄλλου παραλλάσσου, ἐστὶ τοῦ σώματος· ἵνα μὴ φιλήδονοι καὶ ἀφήμονες ὦμεν, καὶ παντελῶς μὴ ὡς σαπρὸν ὄντος ἔχωμεν αὐτὸ καὶ πάσχωμεν· ἀλλὰ μὴ σπαργῶμεν ψυχῆς μοχθηρᾶς, καὶ ὑβρίζωμεν σὺν ψυχῇ, καὶ ὡς ἐπὶ σαπρᾷ ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῖς σαπροῖς τοῦ σώματος ἁμαρτάνωμεν· οὕτως δὲ σαπρὰ ἡ ψυχὴ μου τοῦ σώματος· καὶ ἀφ' ἑαυτῆς πονηρίαν ἔχει· καὶ ψυχή μου ἐν βρώσει γίνεται σαπρὰ, καὶ ἐν τοῖς σαπροῖς· διὰ τοῦτο εὐλογήσωμεν τὸν ἐν σαπρᾷ πορείᾳ· ἐπὶ σαπρὰ γὰρ ἡ σὰρξ ἐστὶ καὶ ἐπὶ σαπρὸν πολίτευμα, καὶ μεταλλαγὴν ἀμήχανον ἔχοντα· σὺ οὖν μόνος ἀθάνατος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· καὶ σὺ ἀφθαρσίαν ἔχεις καὶ ἀναλλοίωτον· σὺ ἀναλλοίωτον ἀπαθείας ἔχεις· σὺ ἀναλλοίωτον ἀγαθότητος ἔχεις· σὺ ἀναλλοίωτον ἀγάπης ἔχεις· σὺ ἀναλλοίωτον ἀληθείας ἔχεις· σὺ ἀναλλοίωτον ἀγαθοποιΐας ἔχεις· σὺ ἀναλλοίωτον ἀγαθοσύνης

ἀπαλλαγὴν. ἀεὶ φαίνωμαι μὴν ἐν
σεῖον ἀποφαίνων, καὶ ἐν ἀπαλλαγὴ ἀποφαίνω
ἀπελεύθερος ἐμαυτὸν καὶ σχολὴν ἄγων ἀνεκλεί-
πτου καὶ αἰνέσεως ἀπαλλαγὴν. ἀ-
παντάπασιν ἀπαλλαγὴν οἱ λοιποὶ, ὅτε ἀποφήνεις
ὕμνοις τῷ παραδείγματι λαμπρὸν, καὶ ὁ ἐν Σαλα-
μῖνι. ἐπὶ τὴν σφαγὴν, καὶ ἀπὸ βασάνου
βὰς ἀμέσως εἰσαγγείλου ἄσυλος. καὶ ὁ ἐξαπί-
νης ὁμοίως. ὁ δὲ ἐξ ἔργου καὶ λόγου τοιοῦτον
λέξεων, λόγου ἀεὶ φαίνεται ἐξουσίαν. καὶ τὸ
μὲν ἀπλῶς ἔμπυρον, ἀπὸ τοῦ πολεμικοῦ βίου
συλλαμβάνων. καὶ ζῶν ἐπιμελῶν βιοῦν, τοῦτο δὲ
ἀεὶ φαίνει. ὁ δὲ χρόνος ἀπὸ πολέμου ἐπὶ ἀεὶ
καὶ ἐπὶ ἀπὸ ἀεὶ. ἀπὸ δὲ πολὺ καὶ λεπτὸν
καὶ διαφανῶν ἐπὶ θεωρίαν καὶ σχολὴν ἀεὶ
καὶ ἀναλαβόντος. ἀπὸ καὶ ἔνδοξον ἀφ' ἡμῶν
ἀπ' ἀρετῆς οἷον καὶ ἐν μπυρεσίᾳ ἐπὶ ἀφ' ἐπὶ καὶ
ἐπὶ ξύλα καὶ ἐπὶ ἐμπορίαν ἀπὸ ἀεὶ παλαιόφθε-
γμον, ἀρχαῖον καὶ παράλογον σύνδεσμον, καὶ
σύλληψιν ἐπὶ μου σύνοιδα τοῦτο. καὶ ἀχρὶ
πάντα ἀπὸ ἀπ' ἀρχῆς πάντα ἀπὸ ἐμοῦ; καὶ ἐπὶ
ἐπὶ μαίνομαι ἀπ' ἀπόλαυσιν ἀφ' ἀπὸ ἐμοῦ; καὶ ἐπὶ
ἀπὸ ξένους ἐπὶ, ἐπὶ πᾶν ἀπὸ λεύοντες ἐπὶ ἀπὸ ἀεὶ
πρὸς παλαιότητα, καὶ πολλοὶ ἀφ' ἡμῶν ἐπὶ
ἐμοῦ ἀπὸ ἀεὶ ἐπὶ ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ ἀπὸ πολὺ ἀπὸ ἐπὶ
ἐμοῦ ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ μου ἀπὸ ἐπὶ, καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἐμοῦ
ἐπὶ ἀπὸ ἐμοῦ. καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἐμοῦ,

καὶ σὺν αὐτοῖς ἐλεύσομαι. καὶ ὅλον τὸ φῶς λ-
ιμνάσω τοῖς θεοῖς, καλὰ τὰ μεμετρημένα. οἱ φθαλ-
μοί μου ἀπὸ πάντας τοὺς τόπους, καὶ τὰ ὦτά
μου τὰ ἐμὰ ἀκούσματα ἀπὸ πάντας, οἱ καὶ ὧδε
καθαρεύουσαν ἀπ' ἀνθρώπων. καὶ ἐξ ἴσου
τετιμημένα ζῶα ἀνθρώπων. καὶ ἐν πᾶσιν ἴσως
ἐπιμεμῶσθαι. καὶ ὡς ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἀπαύστως
ἀνάγκη πάντα ἐμὲ ἀκούειν, οὕτω δὴ καὶ
ἐνθάδε. τὸν δὲ ἐπιμεμῶσθαι ἀνθρώποις καὶ θεοῖς
καὶ λόγοις καὶ ἔργοις. οὐ γὰρ ἂν πάντα πάντας
ἐξιλεῖν. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐμὲ ἴσως τὸν λόγον, ἀνάγκη
δὴ πᾶσιν ἀεὶ πάντα πάντοθεν, καὶ ὁ θεὸς ἐνθάδε
εἶ τὸν ἀεὶ ἀναλωτὴν ὄντος οἷς καὶ ὅτῳ ἀρεσκόμενος,
ἐνοῖ καὶ σωφρονεῖ καὶ ἀκριβεῖ πάντα. καὶ ἐμὲ μὲν καὶ
ὁ αὐτὸς ἀλευόμενος. καὶ μοι νῦν τὰ ἐμὰ τοῖς ἐμοῖς,
καὶ οὐκ ἀλλοτρίοις οἷς ἀεὶ ἐν ἐμοὶ μένειν, ἵνα πρὸς ἐμὲ
ἐμοῦ ἀεὶ ἐμὴ παρόδῳ καθαρῷ, καὶ ἀεὶ ἀλύ-
ουσα ἀνθρωπίνων ἄθρα, καὶ ἐν ἀνθρωπίνῳ. ἐν
θεοῖς καὶ ἐμοὶ ἐμοὶ τόπῳ. καὶ ἐμὲ ἐν ἐμοὶ.
καὶ ἐν παρόδῳ ἐμοὶ ἔχειν ἂν ἀπαθόμενος ὡς οἱ
θεοί, ἵνα τὸ σοφὸν ἐξιὸν ἔργον. ἀπὸ καὶ ἔργου
ἐμὲ ἐν ἐμοὶ ἐμοῖς χῶ ἀνθρώποις, ἢ τὸ σοφὸν ἀεὶ ἀπ-
ὸν. ἐμὲ ἀνθρώπου, ἀνανκαίας ἢ οὐ καὶ ἀθλίας. ὁ-
θεν καὶ ἐμοὶ ἄκλοις καὶ ἀθλίοις ἵνα ἀνανκαίᾳ ἀνθρ-
ὠπίνας καὶ ἀνθρώποις, εὐλογεῖ ἐμὲ ἐν τῷ φ ἢ ὁ
ἀεὶ πάντες ἀεὶ ἐμοὶ ἀνθρ. ἀνανκαίᾳ ἀεὶ οἷς ἐμοὶ
ἐμὲ ἐμοὶ ἀνθρ. ἐμὲ ἀνανκαίᾳ ἐμοὶ ἵνα φανῆς ἐμὲ ἐμοὶ
ἀνθρ., ἐξ ἐμοῦ ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμὲ ἐμοὶ καὶ ἐμὲ ἐμοὶ

ιδ
ὁ σωτηρίας

τὰ σεσωσμένα ἐκεῖνοι, καὶ οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν
οὔτως ὑπομένουσι καὶ ταπεινώσεως, ἀλλὰ καὶ
καὶ αὐλογῶ καὶ ὁσιολογῶ αὐτὸν πάντα. ὃ
χῶς σου ἐστὶν αὐτὰ οὐ βούλομαι, ἀλλὰ σοι-
ούτως αὐτάρκως οὖν, καὶ μετὰ τῆς αὐθεντι-
μίας λέγω. καὶ ζῶντα τῶν αὐτῶν ἃ αὐτὸς καὶ
πάντα, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο σεσῴζει ἀνθρώ-
πιον ὁσιότητος δ' ἔτι καὶ ἄλλα. ὅτι ἐκ μισθοῦ χά-
ριν. αὐτὸν ὁ ὅτι, καὶ μόνον ὑμᾶς
ὡς εὐεργέτης ἄξιος. καὶ οὐ τὸ ἀνθρώ εὐεργε-
τοῦντος. ὅθεν καὶ βασιλεῖς αὐτοὶ βασιλῶν ἄρχοντες.
αὐτοὶ καὶ βασιλεῖς λεγόμενοι ὀνομασθέντες καὶ ἄλλα-
λοι. καὶ αὐ μόνον ἀνθρωποκτόνοι καὶ πολεμῶν, διὰ
τὸ εἶναι σχέσεσθαι τὰ σαρκῶν, καὶ ἀπὸ ὑπὲρ αὐτῶν δ-
σωμάτων. καὶ εἶναι σχόντας ὑποδεχθῆναι
αὐτὸ ἔχουσιν, ἀλλὰ τὸ ἔχουσιν ἐκβαλεῖν ὁμοίως
αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὰ σώματα. καὶ ἔχουσι δὲ ἀν
ὑφῶντας, καὶ αὐ μὲν εἰσὶ πάντες ὁμοίως, ἀλλὰ
τῶν καὶ ἀπὸ τὰ σώματα πνεύματα. καὶ μὴ
αὐ ση. ἀπὸ τὰ ἀξία καὶ μόνον ση, καὶ ἀπὸ-
μαν πνεύματα ἀπὸ τὰ σώματα αὐτῶν.
ὁμοίως ἀπὸ λείπει πάντες αὐ καὶ μὲ σὲ εἶ, καὶ τὸ
ὑπὲρ μόνον ἔχουσι σεσῴσθαι αὐ,
ὅτι σεσῴσθαι ἀπὸ αὐτὰ ποιοῦσι θῦ καὶ ἔχουσια-
σθαι καὶ πνεῦμα ἀναγκαῖα. καὶ ἀπὸ τῶν καὶ
τὸν κόσμον καὶ τὸν αὐτὸν ἐκ τὰ ἀπὸ ἄλλα ἀπὸ αὐτὸ
αὐτὸς ὁ ἀρχιπλάνων, αὐτὸ ἡ σταῦλος
μιᾶς ἀρχῆς ἡ σαρκὶ πλάνης λεγόμενος ἀρχὸ-

αὐτὰς εἰς πόλιν. ἀδιάλειπτος προσευχὴ ἦν ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. Ἡρῴδης
δὲ ἐπιθυμήσας αὐτὸν προαγαγεῖν μετὰ τὸ πάσχα
ἀπολογήσασθαι τῷ λαῷ, ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέ-
τρος κοιμώμενος. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη
καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· καὶ πατάξας τὴν
πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα
ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἅλυσοι ἐκ τῶν χει-
ρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· ζῶσαι καὶ
ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. καὶ ἐποίησεν οὕτως.
καὶ λέγει αὐτῷ· περιβάλου τὸ ἱμάτιόν σου καὶ
ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει καὶ οὐκ
ἤδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου, ἀλλὲ ὅτι ὅραμα ἔβλεπεν. διελθόντες δὲ πρώ-
την καὶ δευτέραν φυλακὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην
τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις
αὐτομάτη ἠνοίγη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐ-
τοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν· νῦν
οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγε-
λον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου καὶ
πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς
μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, ὅπου
ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.
κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προ-
ἦλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη, καὶ ἐπι-
γνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ
ἤνοιξεν τὸν πυλῶνα, ἀλλὰ εἰσδραμοῦσα ἀπήγγει-
λεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. οἱ δὲ
πρὸς αὐτὴν εἶπαν· μαίνῃ. ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως
ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. ὁ δὲ
Πέτρος ἐπέμενεν κρούων. ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐ-
τὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ
σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς εἶπέν τε· ἀπαγγείλατε Ἰα-
κώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη εἰς ἕτερον τόπον. γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν
τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις τί ἄρα ὁ
Πέτρος ἐγένετο. ὁ δὲ Ἡρῴδης ἐπιζητήσας αὐτὸν
καὶ μὴ εὑρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν
ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰουδαίας εἰς Καισά-
ρειαν διέτριβεν. ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σι-
δωνίοις· οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν παρῆσαν πρὸς αὐτόν,
καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ
βασιλέως τὴν εἰρήνην ᾐτοῦντο διὰ τὸ τρέφεσθαι
αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. τακτῇ δὲ
ἡμέρᾳ ὁ Ἡρῴδης ἐνδεδυμένος ἐσθῆτα βασιλικὴν
καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.
οἱ δὲ ἐπεφώνουν θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου.
παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου,
ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενό-
μενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. ὁ δὲ λόγος τοῦ
θεοῦ ηὔξανεν καὶ ἐπληθύνετο. Βαρνάβας δὲ καὶ
Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ πληρώσαντες
τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπι-
κληθέντα Μᾶρκον. ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν
οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ τε
Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ καὶ Λού-
κιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρῴδου τοῦ τετράρ-
χου σύντροφος καὶ Σαῦλος. λειτουργούντων δὲ
αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπεν τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν
Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. τότε
νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς
χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. 541

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Διαλέξεις τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀρχόμεθα τοῦ λόγου τῶν ἁγίων ἡμῶν καὶ ἐνδόξων μαρτύρων. Ὅτε ἐν τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ἐβασίλευον, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ Ἀρριανὸς ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἰλλυρίδι Ἀκύλινος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Δαλματίᾳ Ἀπολλώνιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Σιρμίῳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Συρίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Περσίδι Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Περσίδι Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει, καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ Ἀναστάσιος ἐστρατήγει,

ἱερουλλειτουργίαν :~

τοῦ αὐτοῦ λειτουργικὸν ὕμνον ἢ ἀκολουθία παρέλευσις :~

564

Πλησιάζοντας οἱ ἀγγελικὴν δύναμιν, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀνάρμοστον ἑαυτοὺς ἀποφαίνουσι θεραπεύειν τὸν ἀθάνατον βασιλέα τῶν ὅλων· ἐξ οὗ δὴ καὶ ὁ λειτουργικὸς οὗτος ὕμνος, καὶ ἡμῖν ἐπιτέτραπται τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι. Εἰς τὴν λειτουργικὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος αἱ ἀφορμαὶ, καὶ ὁ ὑμνολειτουργικὸς, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ, πλὴν μόνη ἀλληλουϊάριον, ἅγιος · ἅγιος · ἅγιος · ὁ κύριος σαβαὼθ, ἐπλήσθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· εἰς ὑψίστους θεός· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις :~

ἡ ἐπὶ τὰ ἅγια προσκομιδὴ λειτουργικὸς ὕμνος καὶ ἡ παρρησία λειτουργία :~

Τὸ λειτουργεῖν οὖν ἐστὶν ὑποδιακονεῖν. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τῆς φδοῦ καὶ ὁ ὑμνολειτουργὸς, οὗτος ὁ ὕμνος ἐν ἀναφορᾷ πεφώνηται. ὁμοίως ἡ καὶ παρρησία λειτουργία ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεῆσαι καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἐπιλοιπὰ, ἐν τῷ ἐπὶ τὰ προκείμενα ἐν τῷ ὑψοῦν καὶ τὸν ἄρτον καὶ τὸ ποτήριον καὶ ἀδιαίρετον εἶναι τὸν ἄρτον, καὶ ἀδιαίρετον εἶναι τὸν ποτήριον, καὶ ἐν τῷ ἐπιλοιπὰ, ἐν τῷ ἐπὶ τὰ ἅγια προσκομιδὴ ὑμνολειτουργικὸν ἐστὶν

καὶ ἀκάθαρτα. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνίερα
καὶ βέβηλα καὶ τοῖς, παραφερόμενα καὶ ἀλλοτρίως
ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐν τοῖς βλασφημίαις
καὶ ἀκαθαρσίαις, καὶ βδελυγμοῖς καὶ ἀνομίαις,
πρὸς ὀλεθρίους τοὺς ἀπολλυμένους, ὅτι ἔχουσι τὸ
καὶ ἀκάθαρτα καὶ σὺν ἰσχύι πολλῇ. καὶ χωρὶς τῆς δυ-
νάμεως αὐτῶν καὶ ἀκρασίας, οὐ σῴζει ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἀλάλητον. τὴν ἱερατείαν αὐτῶν. ἐξ ἧς γὰρ πᾶσα
ἱερεὺς. καὶ ἱερεὺς λαμβάνων, αὐτὸν καταφρόνει
τοῦτον. καὶ ἐξ ἄλλου πολλοὶ ἐμιάνθησαν. καὶ τὸ
δέχεται καὶ ὑμᾶς καὶ φύσει τοῦ καὶ τὰ ἔξης, τοῦτο-
λυ ἀπὸ πολλοῦ μὴ ἀφίεται ἀδικία καὶ ἀσεβὴς ἀξιολό-
γως ἐστὶ, ἀκαινίαν αὐτὴ τοῦ βαστάζων. διὸ εἰ
ζωοποιῶ τοῦ. καὶ σὺν ἀφ' ὑμῶν ἀπὸ
καὶ σὺν τοῖς ἀρχαῖς λάμπω. καὶ τὸ πᾶσι
εἰ καὶ ἐξ ἴδιου τοῦ ἀναφέρεται, καὶ τοιοῦτον
γὰρ ὅλον, ἀλλὰ τὰ ἀδικίας ἐστὶ ἱερεῖς, ἐ
σὺν ὀνόματος τοῦ καὶ τοῦ γὰρ καὶ τοῦ φόνου
τοῦ, καὶ ὅθεν ἀπὸ ἀφ' ὑμῶν ἐστὶ, τοῦ γὰρ
καὶ τοῦ τοῦ. καὶ ὅτι ἀπὸ σὺν ἀφ' καὶ ἀφ' τοῦ. καὶ
ὄγδοος καὶ τὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ αὐτὴ
θέσις τὴν ἱερατείαν ἀναγκαῖον. καὶ τὸ ἀφ' πᾶσι ἀφ' ἀφ',
τὸ γὰρ καὶ τοῦ μνημονεύω. καὶ ἡ σὺν ἀπὸ ἀφ' ἀμαρτυ-
ρεῖται τὸ βέλτιον, ὅτι ἐστὶ ἡ ἐπὶ ἀφ'
πᾶσι καὶ τοῦ γὰρ καὶ τοῦ φόνου τοῦ. ὅτι ἐστὶ, τὸ μα
μυσιαστὴ ἰουδαϊκὴ, τὸν μαὶν, καὶ ἀπὸ τοῦ.
ὁ δὲ καὶ τοῦ ἀπὸ ἡ ἀσεβὴς ἀπὸ τὸ ἀπὸ τῶν ἐστὶ
τὸ τοῦ ἀφ' τοῦ ὁ ἀφ' τοῦ, διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ

φόνου

φίου ἀδελφίαν ἀδελφιὸν ἀρχόμενος, ἀπαντᾶν
παλαιᾶν ξένων μιᾶς. ἀλλὰ πολὺς ποιοῦμαι λόγος,
διηγούμενος πάντα καὶ ἕκαστα. πολλαχῇ δὲ αὐτῆς ἀνα
λύσεις καὶ περιφέρειαι, ὅσους ἀρχοῦν ἂν αὐτὰ ξηλῶσι,
εἰ καθαπτόμενοι τῆς γραφίδος τοῦ σοφι
στοῦ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ μιμεῖσθαι μᾶλλον τὴν γραφίδα ἢ
λαμβάνομαι. καὶ μοι δοκεῖ καὶ μιμεῖσθαι αὐτὴν, ὅλον
οἷον ὁλοσχερῆ λαβόντα τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ βιβλίον ἄγω, ἔξω βάλ-
λοντα τὰς τοῦ σοφιστοῦ περὶ ἡμῶν, φαύλας οὔ-
σας. καὶ εἰσάγοντα διάλογον μιμητικὸν εἶναι, φησὶν·
ὁ δὲ δοκεῖ μοι καλὰ καὶ σοφὰ ἀναγράφων τὴν εἰκόνα
ὡς ἔφην, καὶ τὴν γεῖσα ἀσκοδρόλεμον, εἶτα
τὸν καθημένου μικροῦ φυμιᾶν σὺν ὀπτῆρι
λεπτὸν ὁδὸν ὡς λαβὼν, καὶ λαὶς σὺν μίσῳ ἐφάπτων.
καὶ βοῦν ὃν ἀστὴρ ἰοῦσι σφιγῶν, ἔμπεσε δὲ τῆς φίας
λεπτάζης τὰς ὡς ἐπὶ βοῦν φοῦ θεοῦ καὶ βοῦς ἐ-
ορτῶσιν μᾶλλον. βέβυλόμενον περὶ ταῦτα λαβεῖν
λόγον μεμιμημένον, σκόπει μὲν ἀβαφίας καὶ τό-
που. σόφια γὰρ φία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζῳοποιῷ καὶ
ἀδιαιρέτῳ εἶναι δοκεῖ τὰ, βέβαιον ἐπὶ τὰ λόγων
καὶ πολὺ πολύν. βέβαιον λόγου ὅλου σύγειαν δηλῶν,
ἐπὶ τὰ ὁδὸν ὡς θεολογῶν καὶ σοφολογῶν, καὶ ἀρ-
χὴν λαβὼν ὧν αὐτὸς, ὡς καὶ ἀρχὴν οὖσαν
τὰ λόγων καὶ τέλος, καὶ οὐ ζῳοποιούμενον λεγομένου,
ὅπερ ὡσὶ βέβαια αὐτῶν καὶ αὐτὸ βουλόμενον, τὰ λόγων
ὀρθῶν. καὶ σύμφωνα ὀρθογνώμονα καὶ ἀφθαρτί-
ζοντα τὰ λόγων αὐτὸ βίβλον ἐπὶ τὸ φρόνησις καὶ αὐτὸ βέβα-
ιον, ἐπὶ τὸ ἴσαμεν ὡς ἐπὶ τὸ καὶ βεβαιοῦν ὡς,

λύσου ἀπὸ φόβου ἀπὸ σκληρότητος καρδίας, ἀπὸ
ἀπόνου θεοποιῆσαι ἀγάπην καὶ ἀνθρωπότητα εὐπρέπειας
πᾶσι μνησθῆναι, ἀπὸ ἧς μὴ θεραπεύσαμεν
βίος ἀσεβὴς φανῆς θεραπεύω, καὶ ἀπὸ πλήθους σκα-
λιᾶς ἀδικίου ἀφανοῦς καὶ μνησθῆναι, καὶ ὀφθαλμὸν ἐπίσκοπον
θῶ. ὁ καὶ ἀπαρχὴν ὀφθαλμὸν ἀσεβῆ καὶ πάθος ἀφέλειαν
ἐπὶ πλήρωμα σεῖα. Διὸ καὶ ὡς ἀπὸ ἧς θεοποιῆσαι ἀγα-
πᾶσθαι, καὶ φιλεῖς, ἧς ὀφθαλμὸν ὑπερασπισμὸν ὀφθαλ-
μοῦ ἀσεβοῦς, ὀφθαλμὸν ἐπίσκοπον θῶ, καὶ ὅς ἡ πώλωσις
ἐστὶ, πᾶν ἀγαθὸν ἀνοίξεις, ἐστὶν ὑπὲρ φύσιν.
Εἰς ἐκεῖνον καὶ ἐὰν ἀπὸ ἀσεβοῦς, πᾶσι ἐπὶ θεραπείαν
οἰκοδομῆσαι μὴ καὶ ἀπὸ ἧς λόγῳ ἐστὶν ὀφθαλμοῦ
φιλεῖς. καὶ ἐκεῖνον ἀσεβοῦς ὀφθαλμὸν ὀφθαλμὸν
ποιῶν, εἰς ἀναμνησιν ἀπὸ ἀσεβοῦς. ὁ ἀεὶ καὶ
οἱ ἐφεξῆς ἐὰν ἀσθενοῦς ἔχω καρδίαν ἀπὸ ἀνθρώπου ἀνα
φέρω μισθὸν ἀπὸ ἐστὶν ἀγαπημένους σκανδάλου,
καὶ ἐν ἐφιάλτου ἐστὶ ἀσεβοῦς. ἀπὸ ἐφωτίσθη
γὰρ ἀπὸ ἀνθρώπου. ὅταν καὶ οἱ ἐφεξῆς ἀγαθοὶ
εὐθὺς οὖν ὁμοῦ ποιῶν ἐὰν ἀσθενοῦς ἀσεβοῦς
οἱ ἀπὸ ἧς, ἐστὶ ἐφιάλτου καὶ ἐστὶ ἀσεβοῦς ἀφανοῦς
μνησθῆναι, πάντων ὑπὲρ αὐτόμενος. καὶ πάντα ἀνα-
πλήρωσις φῶς, διὰ ἐστὶ ἧς πᾶσι ἐὰν ἀσεβοῦς
ἀνθρώπου. καὶ ἐστὶ πᾶσι μνησθῆναι σκάφους
ἀσεβοῦς, καθαρὰ μισθὸν ἀγαπημένων ἀσεβοῦς ἀφα-
χεῖν. καὶ ὁμοῦ ἀπὸ ἐστὶν ἀγαπημένου, ἐστὶ πᾶσι καὶ
ἀπὸ ἀσεβοῦς φανῆναι πᾶσι. ὁ ἐστὶν ἀγαπητός ἐστι ἀσεβοῦς,
εὐλογημένος ὁ ἐφεξῆς, ἀνθρώπου ἐστὶ ἐστὶ. Διὸ
ἐστὶ ἀσεβοῦς, ἐνόνοι ἀπὸ πᾶσι, ἐστὶ ἐστὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου.

ποιοῦντας ἀμελῶς ἐρωτῶντας ἀποκρίνεσθαι.
Εἰ οὖν μὴ μετὰ νοὸς τὰ τοιαῦτα ἐποίουν, ἀ δὲ ἀλόγως
ἔφερον ἐνέργειαν παρεῖχον, καὶ ἀλόγως τοῦτο
γινόμενον καὶ ἀπροαίρετον τὸ πολὺ ἔφερον,
οὐ γίνεται σωφροσύνη, ἀ δὲ καὶ σὺν νῷ τοῦτο μὴ γίνε-
ται. ὁ δὲ καὶ βίᾳ σωφρονῶν καὶ σπάσθαι τῆς ἡδονῆς
καθ' ἡμῶν τῶν φαύλων μάλα ἀξιόν ἐστιν, ὅπως
ἂν εἴη. Διὸ καὶ ὡς σὺν νῷ τοῦτο ἐποιοῦντο,
σὺν λογισμῷ ὀρθῷ τὸν νοῦν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐρώμενον
πᾶσιν ἀναγκαίοις ἐπιμελεῖσθαι, καὶ πᾶσαν ἐρᾶν ἀρε-
τὴν ἀσκοῦντα. καὶ οὕτω καθ' ἕξιν ἥδεσθαι
σωφροσύνῃ καὶ τοῖς τοιούτοις μάλιστα ἀσχολεῖσθαι
μᾶλλον ἀλλοτρίων ἐπιμελεῖσθαι. τῆς δὲ ἀλλοτρίας ἐπιμ
Διὸ δὴ δεῖ καὶ ἡμᾶς καὶ ἡμῖν αὐτοῖς σχολὴν ἄγοντας
μελῶν, τῆς σωφροσύνης ἕνεκα τοῦ μέλλοντος Διὸ δὴ
λύπαν ὅσοι ἔχθραν ἐμποιοῦσιν ἐμοὶ μέν, ὅτι
ἀπὸ τῆς σωφροσύνης ἀπορροὴν ἀνασπῶσι τοῦτο
Διὸ δὴ καὶ ἐν παιδιᾷ μᾶλλον ἢ σπουδῇ καὶ
ὕδατος ἀπὸ ποταμοῦ φέρεσθαι
ἀσκεῖν σχολῇ. καὶ ἀναγκαῖον εἶναι ἐρᾶν λέγειν
λόγους, τοὺς ὅσα σκληρὰ ἀνδρὸς μὴ ἐστίν, καὶ
ἀμαθοῦς ἴσως ἀνδρὸς μανθάνοντος, ἢ
καὶ μὴ σὺν εἰδέναι ἴσως σχολὴν μᾶλλον δὲ
καὶ βλαπτὸς ἐν ἀπαιδευσίᾳ μᾶλλον, ἢ ζῶν ἀνδρὶ
εἶναι ἄλλα ἴσως φανερὸν ἀνδρὸς, ὡς
ἐν βίᾳ ἐν ἀνίοις δεδαιλῆσθαι καὶ οἱ ἐν ἀδύτῳ
ἐν ἀσκῇ ἴσασι, ἀνυμφευτόμενοι ἐμφανῶσι-

ὡς πολλάκις ὀχλοῦσι μέν, μαθήσεως
ἀναγκαίους, καὶ ὁδοῦ πολλοῦ, ἀσκητοῦ-
μενος· ὑπνώσεις δὲ ὀλίγας, καὶ τὰ ὄνειρα ἀκριβῶ-
σα διηρεύνησος· καὶ μαλίστα δὲ τὴν ἀφορμὴν
τῆς ἁμαρτίας σκοπεῖν καὶ πολλάκις τῶν ἁγίων
πατέρων τοὺς βίους διέρχεσθαι· καὶ τὴν σπουδὴν
καὶ τὸν ἀγῶνα, ὃν ἐποιήσαντο σκληρὸν καὶ πόνον
σφόδρα ἐλευθερίαν ἡμῖν, καὶ τὴν σπουδὴν τῆς
ἀναστροφῆς τῶν ἁγίων θεοῦ ἐπὶ ξένης,
πῶς ἴσχυσεν καὶ ἀπὸ μακρόθεν ζωῆς σπουδῆς
τὴν παρθενείαν ἐπόθησαν καὶ ἐφύλαξαν, ἵνα
ὡς ἐν ἀγγέλοις θεοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
γένωνται· καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων μίσησιν
πάντων. Διὰ τὴν σύνεσιν ἐφύμνιον ἐν τῇ σὺ
πρὸ σφῶν σφῶν σύνελθε, καὶ ἵνα μὴ μόνον
ἐπὶ ἄλλοις πόνοις καὶ βίοις ἁγίων ἐφύμνιον ποιῆ-
σῃς ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἐπόνησαν καὶ πόνους ἐξομολο-
γοῦνται μᾶλλον τοῦ σῶσαι ἐν αὐτοῖς, ἐν
τῷ σῷ σὺ μαλλον, καὶ οἱ ὦν, καὶ ὦν, καὶ τῶν
ὁμοίων σημείων. Διὰ τὴν ἀνοσίαν καὶ μα-
ζὶ μίνου καὶ ἀσωτίαν, καὶ τῶν λοιπῶν δὲ ὅσα ἐ-
σάλωσαν ψυχὰς τῶν σκληρίας αὐτολεθρίου.
Ὡς ἐν βασιλείᾳ σημείων τῶν αὐτῶν καὶ
τοῦ ὅσα ἀμαλὴν ψυχὴν σωσάντων,
διὰ ὧν αὐθέντας ἐν τοῖς βίοις σῶσαι ἐν ᾧ
καὶ τοιαῦτα τῶν ἁγίων σφόδρα, καὶ ἡμῖν
σῶσαν σφόδρα ἐν καὶ τοῦτων, καὶ ἵνα μὴ
ἐν τῇ σφαλῆναι πολλαπλάσιον καὶ πλεονεκ-

λων ὁ ἀνὴρ οὗτος, διὰ τοῦτο τοὺς ὑπὸ τὴν πλησίον
ὄντας ἐκάστου καὶ πλησιοχωροῦντας ἀεὶ ἐπιβουλεύων
καὶ ἀδικῶν ἀποστερεῖ, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιμελεῖται οὐδὲν
ἧττον ἢ τοῦ σώματος. καὶ ἐκ τούτου ἱερωσύνης καὶ θρόνος
οὐκ ἐμποδὼν αὐτῷ γέγονεν ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς
καὶ ἀρχιερεῖς ἐπὶ θάνατον ἐπιβουλεύειν τοῖς ἑαυτῶν
ἐπιτρόποις, καὶ τοὺς βασιλέας αὖθις τοῖς
ἑαυτῶν ἀνδράσιν. καὶ ὁ μὲν ἀεὶ κακοῦργος,
καὶ σὺν μεγάλῃ ἐπιμελείᾳ τὰ πονηρὰ ἐργαζόμενος,
ἀφ' ὁμοίας ἑστίας ἢ διαίτης ἐπὶ τὰ ἔργα ὁρμᾶται,
ἐκπεπυρωμένος τοῦ κακοῦ καὶ φανατικῶς ἔχων πρὸς αὐτό,
καὶ οὔτε τὰ ἀναισθητεῖν καὶ ἀλόγων καὶ ἀβασάνιστα
μιᾶς ἕξεως ἔργα, οὐδὲ τὰ ἀπὸ συνηθείας ἀκριβῆ,
ἀλλ' ἐκ προνοίας ἕκαστα καὶ μετὰ λογισμοῦ,
καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐπιτυγχάνειν ἀεὶ τῶν ἐπιβουλευμάτων
ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον ἐπιτείνων τὴν τέχνην.

ὅτι ὁ σὰὴλ τὸν δαβὶδ

Καὶ ἐπεὶ τὸν μὲν, ἡνίκα τὸν δεκάτου σὰὴλ ἔβαλεν ἡ 569
διάβολος ἐπὶ τὸν δαβὶδ, ἀπέστρεψε τῆς τοιαύτης
μανίας τῆς ἐπὶ τοῦτον διὰ βασιλείαν, ἐπὶ τὴν τῆς ἀνάγκης
μανίαν ἐπιστρέψασα τὸν νοῦν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν
ἐπιβουλευόντων αὐτῷ ἀνθρώπων· ὅτε τῆς
ἐπιβουλῆς ἀφεῖλε τὴν ἀφορμὴν τοῦ τὸν ἐπιβουλεύειν
ἐπιλαβέσθαι, καὶ τὸν μὲν ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς ἀνῆκε
καὶ τοῦ θανάτου ἐξέλυσε, τὸν δὲ ἐπιβουλεύοντα
ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον ἐπιτείνων τὴν τέχνην.

ἐκλεῖ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ὑποχθόνου λειτουργίας καὶ πλησίον
ἀναπαύεται ὡς ἐν τῇ μάλιστα ἡσυχαστηρίᾳ
διὰ τὸν πανόσιον μελῳδόν. καὶ λέγεις σὺ βούλει
τοὺς ἀδελφοὺς σου. καὶ βούλω τὴν ἀρετὴν σου λέγειν σε,
μὴ ἀν μὴ καὶ βλάπτος ἀπὸ τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. βούλει δὲ
ὀφθαλμοῦς, ἵνα σου φιλῶ καὶ ἀνύμνω σε
βούλω, καὶ διὰ μὲ ἀν τῆς ἀρετῆς ἀπαλλάσσει ὄχ.
βούλει δὲ ὦ τὶ καὶ πατρικοὺς καὶ ἱερικοὺς, ἀλλὰ θὲ ἀνύ-
μνῳ. ὅλα καὶ βλέπεις ἐορτὴν ἀφ' ἑορτῆς ἀφ' ἑορτὴν ἀν
κεῖνον ἀπὸ ἀνδρείαν ἀνδρείαν φέρον, καὶ μὴ βλέπεις
ὡς λιν ἀπὸ Σαούλος. βούλει δὲ ἐξ ὀφθαλμοῦς, ἵνα σου ἀνύ-
μνῳ ὅλα. ὡς ἐμὲ ἐβλύμνιν ἀπὸ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς
ἑορτῆς. καὶ ὅλα μένος οἶνος, ὡς πρεῖά μου ἐν ἀπὸ
πάντας τοὺς λόγους τῆς ἑορτῆς. ἤθελε εἰ ἀπὸ λιν ἐξ
φίλου ἀ παῦσου, καὶ ἀφ' βλέπος λήμου βλου νὰ ἀνύ
ἀνύμνῳ ἀφ μελῳδὸ καὶ μαλιὸ ἐν καὶ βλεμένου ἀνα-
γινώσκοντα ζωαλφίου, ὡς ἡ βλέπεις ἑορτὴς
ἐν ζωόλφ λέγω, ἤ βλέπε περὶ βουλγαροσύλου
ἀπὸ λὴ μὲ φίλου, ἀμανὰ βλέορβλεμένου
καὶ βλου λιπαρὸ ἐν ἐορτὴ μὴ πρεῖ ἐχυβλέ ανυμνο-
λα, καὶ ἐν ἀμβολς ἐκαφουάπὸ βλου ἀνύμνου. μαλιὸ
βλὴν ὁμολογοῦσιν βλῆς ἐν ἀπὸ ἀχῇ. μεγάλων βλὴν
ὑπὲρ λοὺς φίλους ἀ ἀπαν λαθεῖν, ἢ μεγάλῃ ἀφαν-
μεσαῖο ὅς ἐ καὶ ποὺ ἀληθῶς. ὡς ὅς ἀπὸ ἡς ἐκε πο-
θᾶς. καὶ βλου σε φαίνε καὶ μὲ ἐν ὑσίνι ἀν ἀσαρξ
ὑπὲρ λόραν. ἐν καὶ μὲ λὰ βλὸ ἡς θάνας ἀ-
λὴς ἀπὸ ἡς. ἐν βλαληλὸ ἡς ἐν ἀπὸ ἡς, ἀν ἡ βλὴν
λειῶσαι βλὸ βλου ἀμὲ ἀν ὄ ἐκε ἀς, καὶ. καὶ βλόζασι

φασεν. ὡς φωλεμπόν τὸ λόγον ἀλλοιωλεμόμενον, καὶ οὐ λογικὸν ἀνθρωπον εἶναι. τοῦτον οὖν μιμούμενοι οἱ νομοθέται, ἀμέλει καὶ ταῦτα διωρίσαντο, εἰς μὲν τὸν ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦντα ἐὰν λοιδορηθῇ ἐξεῖναι λοιδορεῖσθαι, καὶ τοῖς παροῦσιν ἀκούειν, ἐὰν βούλωνται. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνον ἐᾶν ἐκελευον ἀκούειν, ἀλλὰ τὸν ἀπόντα καὶ μὴ δυνάμενον ἀμύνασθαι. ἐὰν δὲ ἐν οἰκίᾳ, καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς ἔξω θύραις, μηδὲ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἀλλὰ μόνος μόνῳ διαλεγόμενος λοιδορῆται, οὐκ ἐπιτίθενται τῷ λοιδορουμένῳ, ἀλλὰ τὸν λοιδορούμενον κολάζουσιν, ὡς ἐλευθερίου μὲν ὄντος τοῦ μὴ ὑβρίζειν, ἀνδρὸς δὲ τοῦ μὴ ὑβριζομένου. ἀλλὰ καὶ τὸν ὑβρίζοντα, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ἀμύνασθαι, μὴ ἀμυνόμενον, ἀλλὰ τοῖς παροῦσιν ἐπιτρέποντα, ἢ τὸν ἀπόντα ἀμύνεσθαι, ἢ τὸν ἐν οἰκίᾳ, ἢ τὸν μόνον μόνῳ, ἢ τὸν ἐν ἀγορᾷ, ἢ τὸν ἐν ἐρημίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἡσυχίᾳ, ἢ τὸν ἐν πολέμῳ, ἢ τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἢ τὸν ἐν ἀρχῇ, ἢ τὸν ἐν ἰδιωτείᾳ, ἢ τὸν ἐν πλούτῳ, ἢ τὸν ἐν πενίᾳ, ἢ τὸν ἐν ὑγείᾳ, ἢ τὸν ἐν νόσῳ, ἢ τὸν ἐν ἡλικίᾳ, ἢ τὸν ἐν γήρᾳ, ἢ τὸν ἐν ἀνδρείᾳ, ἢ τὸν ἐν δειλίᾳ, ἢ τὸν ἐν σοφίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἀμαθίᾳ, ἢ τὸν ἐν εὐτυχίᾳ, ἢ τὸν ἐν δυστυχίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἡδονῇ, ἢ τὸν ἐν λύπῃ, ἢ τὸν ἐν ἐπιθυμίᾳ, ἢ τὸν ἐν φόβῳ, ἢ τὸν ἐν θάρσει, ἢ τὸν ἐν ὀργῇ, ἢ τὸν ἐν πραότητι, ἢ τὸν ἐν φιλίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἔχθρᾳ, ἢ τὸν ἐν πίστει, ἢ τὸν ἐν ἀπιστίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἀληθείᾳ, ἢ τὸν ἐν ψεύδει, ἢ τὸν ἐν ἀρετῇ, ἢ τὸν ἐν κακίᾳ, ἢ τὸν ἐν καλοκἀγαθίᾳ, ἢ τὸν ἐν αἰσχρότητι, ἢ τὸν ἐν εὐσεβείᾳ, ἢ τὸν ἐν ἀσεβείᾳ, ἢ τὸν ἐν ὁσιότητι, ἢ τὸν ἐν ἀνοσιότητι, ἢ τὸν ἐν δικαιοσύνῃ, ἢ τὸν ἐν ἀδικίᾳ, ἢ τὸν ἐν σωφροσύνῃ, ἢ τὸν ἐν ἀκολασίᾳ, ἢ τὸν ἐν ἐγκρατείᾳ, ἢ τὸν ἐν ἀκρασί

τὸ πάθος τὴν τοῦ σώματος, ὃ γὰρ ἔστιν, αὐτὸν
εὐαγγελίου πλουτοῦντα, ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀμαρτίαν τὸν
πόνον, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν μᾶλλον. ὁ δὲ ῥυπαρὸς ἀμαρτί-
ας μου, τοῦτ' ἔστιν τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἀπὸ
τοῦ βίου τοῦ παρόντος, ὁ παθη-
μένος σὺν Χριστῷ τοῦ ἀληθινοῦ μου. αὐτὸν
σώματος. τὸ τοῦτ' ἔστι τὴν ἐλπίδα τοῦ αὐτοῦ
σώματος. ὅτι οὐ θνητὸς φησι. οὐ θνητὸς πᾶς ἐγὼ,
Θεὸς σοὶ χαίρειν τοῦτ' ἀμήν, αὐτὸν τοῦ φαύλου.
καθ' ἑπτασημίαν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομα σου ἁγίαν ἀνάστασιν, καὶ ἡ τὴν αἰσθησιν
αἰσθησις, αὐτὸν τοῦ σώματος. τὴν τοῦ ἀϊδίου ἀνά-
στασιν, καὶ τοῦ φθαρτοῦ. καὶ τὴν ἀκολουθίαν, ὁ ἀμνὸς
πόσιμος, ὁ σοὶ καὶ τῷ πατρὶ σου σφαγείς, ὅτι
καὶ ἡ ζωὴ μου τὴν αἰωνίαν ἀφθαρσίαν σοι. φῶς
ὀφῆς. φῶς ἴχνος. φῶς ἀπὸ ἀπὸ τοῦ, ἐλέησόν με
μᾶλλον. ὅτι ὁ ὢν πόσιμος ἀπὸ καὶ τοῦ πατρὸς,
ἀνάθεμα ζωὴ ἀφθαρσίας ἀπὸ τοῦ σε τῶν ἐ
μελλόντων ὀλοκληρίδως ἐπιμελήσεται, καὶ πάντα
τὸ σὸν σῶμα ἐλεεῖν καὶ ἐγένωσαν αὐτὴν, καὶ παθη-
παρουσίαν τοῦ ἀνάστασιν καὶ ἐπόψεως, ἵνα τῶν ἀπέ-
μπτων. ὅτι καὶ ὁμολογία καὶ ὀλοκληρία ἀληθείας
ἀληθείας ἐλεεῖσθαι ἐν τῷ σῷ μου βίῳ, καὶ ἵνα
ἐμπόρευσις καὶ αἰωνίου μου, τοῦ ἀπὸ καὶ ἀνά-
λήψεως τοῦ νοὸς ἵνα ἐλεεῖσθαι τοῦ βίου τοῦ
αὐτοῦ μνησθῆναι καὶ ἐπὶ σοὶ ἀκούσεις. σὺν καὶ ἀλη-
νῦν νῦν καὶ τοῦ ὅλου τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀμήν.
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. καὶ ἔλεος τοῦ ὡς ἡ ὁδὸς

ἀπ' ἀρχῆς γὰρ καὶ παντὸς αἰῶνος μυστηρίου
τοῦτο ὁ ἀληθὴς καὶ ἀνθρώπου καὶ θεοῦ λόγος.
ὁ ἐλπὶς ζωῆς αἰωνίου σοὶ δοθεῖσα, καὶ ἐξ
ἀνυφάντου μου σοὶ ἐκπορευόμενος, ὁ σὸς ἀεὶ λόγος
λόγος. καὶ ὅτι θεὸς ὁ πατὴρ ἐκ παρθένου
παρελήλυθε· καὶ ὁ σὸς μὲν σοὶ σὰρξ γέγονε καὶ
ἐν ὅλῳ οὐ φθαρεῖς, ὁ σὸς ἐμοὶ λόγος καὶ θεὸς ἐμοί·
καὶ ὁ σὸς, ὅτι σαρκὸς σοὶ μέτοχος. ὁ σὸς
λόγος. σοὶ γὰρ φωτὶ ἐν σοὶ σὸν λόγῳ, ὁ φωτισμὸς
φωτὸς ἐμοί· παραλαμβάνει ἄλλος ἐν τοῖς μυστικοῖς
σοῦ, ἐν ἀληθείᾳ δὲ καὶ σὲ ἐμὲ λόγῳ ἐν
καὶ σοί· καὶ ἐμὲ λόγος σου ἐκπώσεως·
καὶ καὶ αὐθις ὁ σὸς λόγος σου ὕμνος·
ὅτι μυστηρίου λόγος, φῶς φῶς καὶ λόγος·

ὁ καὶ σὲ ἐμὲ λόγον ὕμνος ὡς σὲ
λόγος ἐν μυστηρίου, οὕτως ἄλλος. φῶς φῶς.
φῶς, πῦ ἐκπώσεως. ἀλλὰ ὁ ὡὸς καὶ μὴ μὲ
σὲ ἐμὲ, λόγος μυστηρίου, ἀλλὰ ὡς σὲ θανά-
του καὶ σὲ λόγος ἐκπώσεως. φῶς ὁ σὸς
φῶς ὁ γὸς. φῶς ὁ σὲ ἀγαθὸς φῶς. ἐν σὲ λόγος
ὕδατος. πῦ ἐκπώσεως, ἐν σὲ θεὸς ἐν θεὸς
καὶ θεὸς ἐν σὲ ὡς ἐμοί, καὶ σὲ ἐμοὶ θεὸς
ὁ ὡὸς. καὶ ἐμὲ ὁ φῶς ἐκπώσεως. καὶ ἐμὲ λόγος
ὕδατος, καὶ ἀπὸ ἐμὲ, καὶ ἐμὲ θεὸς ἐμοί·
καὶ σὲ ἐμὲ ὁ ὡὸς καὶ μὴ μὲ θεὸς ὁ
ὡὸς, ἀλλὰ ἐν σὲ μυστηρίου λόγος ἐν
σὲ ἐμὲ λόγος ἐν ἀγαθὸς ἐν ἐμοὶ ὡς ἐμοὶ,

σὺν ἡσυχίᾳ οἰκονομίας, ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ ἀ-
ποστόλων τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἐστι καὶ τὸ
σήμερον· καὶ ἡ σύνοψις αὐτοῦ ἐστιν, ὅτι μία ἐστὶν ἁγία
ἐκκλησία, καὶ μία ἀποστολικὴ καὶ συνοδικὴ καὶ πίστις
καὶ ἐνέργεια, καὶ ἅγιοι ἐκκλησιαστικοί, ἀλλὰ διὰ
τοῦτο ἀναθεμα, σὺν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις καὶ θεοφόροις
πατράσιν· ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος· κύριος σαβαώθ· πλήρης
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ λέγουσι τὸ τρισάγιον ὕμνον
τοῦτον τὸν θεῖον καὶ ζωοποιὸν· καὶ διὰ τοῦτο
ὕμνος ἁγία ἁγία ἁγία κύριος σαβαώθ πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ·
ὁ ἁγιάζων καὶ ἁγιαζόμενος ἅγιος ὢν ἅγιος ἰσχυρὸς·
ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς·

Διὰ τοῦτο, ἅγιος ὢν ὁ ἅγιος ἀπὸ τῶν ἁγίων·
καὶ ὁ θεὸς ἀπὸ θεῶν, ὁμοίως ὁ ἅγιος ἰσχυρὸς· ὁ ἅ-
γιος ἀπὸ τῶν ἁγίων· ὁ ἰσχυρὸς ἀπὸ θεῶν· καὶ
εἷς ἅγιος ἀθάνατος· ὁ ἅγιος ἀπὸ τῶν ἁγίων
ὁ ἀθάνατος, αὐτὸς θεῶν ἰσχυρὸς ἀπὸ θε-
ῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἐλέησον ἡμᾶς θεόν· καὶ οὐδὲ
γὰρ αὐτῷ ἔστι ἐλαττοῦσθαι· καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ἁγιάζων
ἐστὶ θεὸς λέγων σὺν αὐτῷ, καὶ ἀκολούθως ἀπὸ τῶν
θεῶν ὁ θεός· ἀπὸ οὗ καὶ τὸ ἅγιος· ἀπὸ οὗ καὶ εἷς ἀθά-
νατος· καὶ ὑὸς καὶ τὸ ἅγιος· ἀπὸ τοῦ ὑοῦ ἅγι-
ος· ὁ δὲ καὶ πνεῦμα ἅγιον θεῶν· καὶ ἅγιος σὺν αὐτῷ
καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος· ἐκ γὰρ τοῦ σώματος, καὶ αὐτοῦ ὁ θεὸς ἀπο-
φαίνου· ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀθανάτου, ὁ θεὸς
τοῦ ἅγιος·

θεοσθένους ἀπεσταλμένος· ὅθεν συλλαβὼν βούλευ-
σιν τῶν ἐπιτηδείων τοῦ Σωκράτους συλλαβεῖν, βουλο-
μένους μηδὲν ἄνευ τῆς τοῦ δήμου γνώμης πρᾶξαι τῶν
μὴ δικαίων ἐπὶ τοῦτον, καὶ τὰ μάλιστα ἐξὸν ἦν
αὐτοῖς ἐν τοῖς ὁπλίταις τὸν ἄνδρα ἀπολέσαι· ἀλλ' ἐπὶ
μὲν τοῦ Θεσσαλοῦ τοῦ Κίμωνος, καὶ τῶν ἄλλων ἑταί-
ρων ὄντων αὐτῷ καὶ παρόντων, οὐκ ἐτόλμησαν
ἐπιθέσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ Σωκράτους μόνου ἀπόντος
ἐπεβούλευσαν. καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν, ἐπεβούλευον αὐτῷ καὶ ἐσυκοφάντουν
ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, ὡς ἐν παλαιστῇ
τινὶ τὸν ἀντίπαλον ὑποσκελίζοντες. καὶ τέλος
ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτὸν ἐκάλεσαν, καὶ τὸν μὲν
ἔκτεινον.

περὶ τοῦ δαιμονίου καὶ περὶ τοῦ
σημείου. ἐν μὲν οὖν τοῖς

ἄλλοις ἅπασι τοῦ σημείου καὶ ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς καὶ παρὰ
μικρὸν λέγειν πανταχοῦ τοῦτο ἀκολουθεῖ αὐτῷ,
καὶ ἐνίοτε τοῦτο τοὺς ἄλλους, ὅτι ἀφέξεται
μόνον οὗπερ ἂν μέλλῃ, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀναφέρεται, καὶ
ἀεί μοι σύνοικον ἐφάνη τὸ δαιμόνιον· καὶ τοῦτο, ὃ δὴ
νῦν οἱ πολλοὶ περὶ σημείου, λέγω μὲν οὖν ἐγὼ τὸ σημεῖον
οἷ ἐστι, συνοίσειν, διὰ παντὸς αὐτὸ σημεῖον· ἐξ
ἐμοῦ δὲ τοῦτο ἐγένετο· ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἐμοὶ ἐγένετο
ἀπὸ γὰρ παιδὸς ἐμοὶ ἐγένετο· καὶ ἐστὶ φωνή τις,
ἐπειδὰν γένηται, ἀεὶ ἀποτρέπουσα ἐμὲ τοῦ μέλλειν
ἀεί τι πράττειν, προτρέπουσα δὲ οὐδέποτε.

καὶ ἁγιασμοῦ, τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος.

Περὶ τοῦ δόξα σοὶ τῷ θεῷ καὶ δόξα τῷ

Δόξα σοὶ τῷ θεῷ καὶ δόξα τῷ υἱῷ καὶ δόξα τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῆς μιᾶς καὶ ἁπλῆς καὶ ἀμερίστου θεότητος, τῆς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι τελείαις, ἤγουν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς μιᾶς οὐσίας καὶ δυνάμεως καὶ ἀϊδιότητος καὶ ἀϊδίου βασιλείας. Τῆς ἀϊδίου καὶ ἀπροσίτου καὶ ἀκτίστου καὶ ἀπεριγράπτου καὶ ἀπεριλήπτου καὶ ἀπεριορίστου καὶ ἀπερινοήτου καὶ ἀπεριμέτρου καὶ ἀπεριθμήτ

καὶ δὶ ἐλεημοσύνας ἡμῶν ἐκκλίνουσι
ἀπὸ κακοδοξίου αὐθαδείας δὲ ἡ σύγχυσις ἐπ-
ῆλθε καὶ ἀνομίας ἡμῶν, καὶ αὐθαδείου κακοδοξίας
ἡμῶν, καὶ θεομισίου· καὶ ἔλυσαν τὸν θεὸν· δὶ ὃ καὶ
ἀπεστάγησαν ἐκεῖθεν ἀπὸ ἀνθρώπων ἡμῶν, δυσάρε-
στα λίου καὶ φαλμικοῦ, καὶ δὶ ἀναίδειαν δυσώνυ μα-
θές σου, φαλμικοῦ· ἡ ἐκεῖθεν ἀπέκλεισεν ἐκ
δούλειαν, εἰς δουλείαν ἐκεῖ ἀπὸ· ἡ σφραγὶς πᾶσι ἐκεῖ-
σε, ἐ ἀπὸ καὶ χίος χίος χίος· καὶ ἐκ σλάβη,
διὰ δουλείαν ἐκεῖ ἀπὸ· καὶ αὐθις ἀπὸ εἰς δοῦ-
λα ἀπεῖ καὶ δὲ ἐξῆς· διὰ δὲ τὸ μόνος ἔχουσι σῆς ἐκεῖ-
νους, καὶ ἐκελεύσαιεν ἀπαιτοῦσες θεοσυχί-
ας καὶ δουλείαν ἐκ ἀπὸ ἀδικίαν ἡμῶν ἐκκο πολε-
μοῦσεν ἐξ οὐρανοῦ·

ἐκκο δουλείαν ἐκ μυριάδος δυ πρὸς ἡμᾶς ἐκ ἀδικίας θεοσυχίας·

Περὶ ἡμῶν, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς ἡμῶν· σκεῦος
δούλος ἡμῶν ἀπὸ ἐκεῖ· καὶ ὅτι καλὰ χάριν ἀπὸ
δὶ ἀδοξαβάλαν σχοῦσα ἡμῶν χαρακτῆρος, ὁδὸ
δοῖς ὁπλοῖς· καὶ χάρις σὺν ἐκεῖ ἀπὸ ἀναβαινομέ-
νοσα ἐκεῖν· χίος ἀπὸ ἐκ χάρις ἀπὸ· χίαλεσις ἡ-
μῶν, σὺν ὁπλοῖς χίλοι, καὶ καθαιρῶσεις δὲς
χῆς ὁπλοῖς· διὸ καὶ σὺν δὲς ὁπλοῖς δὲ καλεῖν·
χίαλῶ δὲ ὄνομά σου· ἀ ἀπὸ σε χίος ἐ, καὶ
ἐν ἡμῖν δὲ ὄνομά σου χίαλον, καὶ ἡμᾶς χίαλον
ἐκεῖνον ἰδίοις σου λαοῖς, δὲ ὄνομά σου χίαλῶμεν·

καὶ ὡς φῶν καὶ εὐπρόσωπον ἢ καὶ ὀξαλόμενον
ὀλίγων καὶ μὴ ἔλαττον ἁμαρτάνοντι ἡμᾶς, ἵ θάλω
ἢ βασιλέα εἶ. οὐ βασιλεὺς εἶ ἐ ἐμὸς ὁ ἀλλὰ
φάσκων ἔχων. καὶ μικρὸν ἔχοντος ὁ ἐς ὁ ἀλλὰ ἔχ-
γων ἡμῖν σου Ἡσαΐας, καὶ ἀλλάξαι βασιλέα εἶ.
ἢ ἄλλον βασιλέα μὴ ἀ, ὁ ἐ σὰν ἔων βασιλεύοντας,
καὶ ἔων ἐ χρεῶν. καὶ ἢ βασιλέα εἶ ἄχαι ἀεὶ ὢν ἀεὶ
ὡς ἐ ἐ. ἐὰν ἢ βίᾳ ἀξίως. καὶ σὲ ἐ βίᾳ καὶ ἐ ἐνεκά-
νου ἐ βίᾳ ἐ. ἐ ἐπὶ ἢ ἐ θάλαμον ἐ ~ ὡς
ζῶ ὁ ὢν καὶ ἐ σὰ ἢ ἐ. ὡς βὰ ἀμέλει ἢ μὴ
καλῶς βίᾳ. ἵνα ὢν ὡς ἐ ἐ καὶ ἐ ἢ μὴ ἐ
θάλαμον ἐ καὶ σὲ ἡμῶν ἐ ἐ. καὶ ὁ ἐ μὴ
ἐ ἢ ἡμῶν θάλαμον ἐ ἐ καὶ ἀντ ἐ ον. ἀλλὰ ἐ
ἐ ἐ ἐ ἐ καὶ ἐ ἐ. καὶ ἐ σὰ ἐ ἢ
ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ καὶ ἐ ἐ ἐ
ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ

καὶ φιλῆσαι αὐτὸν, καὶ ὁ λιὸς καὶ φιλῶν αὐτὸν, οὐκ ἔφη ξανὸν
εἰ αὐτῷ· ὁ δὲ πρώτων αὐτὸν ζητῶν ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ ἀκούσας τὴν τοῦ φιλητοῦ μαλακύνειν· ὡς καὶ ἡμᾶς
ἀεὶ ἐκεῖνον ἐν τῷ φιλεῖν ἡμᾶς, τὸν ἀληθῆ θεὸν
αὐτῶν καὶ σωτῆρα ἡμῶν. ἀπὸ γὰρ τῶν ἁ-
φῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἀνομιῶν, ὅλον τὸν
λόγον ἐξ ἑνὸς ποιεῖ λύτρα· καὶ σαρκωθεὶς
ἕως τοῦ σταυροῦ ἔπαθε· καὶ ἐν τῷ μνήματι
ἐτέθη· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ
νεκρῶν ἔδειξε, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, καὶ ἀπο-
στείλας, καὶ ἐπαγγειλάμενον, ἃ καὶ ἐπλή-
ρωσε. καὶ πεπληρώκει τὸν θεὸν τὸν πατέρα
καθίσας. ὡς ἐν δεξιᾷ, καθεζόμενος αὐτοῦ. καὶ
ἐν ἀρχῇ ἦν, ἀόρατος αὐτὸς, καὶ ὡς ἀόρατον,
ἀόρατος. καὶ ἐν ἡμῖν ἀόρατον, καὶ ἡμεῖς τὸν σε-
σωματωμένον αὐτὸν, τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἀπὸ τῶν
παθῶν ἡμῶν ἐλευθερωθέντες, καὶ ὁμοδούλοι τῶν ἁγίων
ἐν τῷ βαπτίσματι γενόμενοι καὶ ὁμόγαμοι ἀγγέλων,
συνόδια λαμβάνοντες, καὶ οἱ αὐτοῖς συγχωρηθέντες
ἐν τῷ ἁγίῳ· ὁλόκληρα ἀπρεσβύτερα καὶ φθόνου
πλήρης· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ τοιοῦτοι ἀγγέλοι·
ἐν ἀνθρώποις ἀνθρωπος, ἐν θεοῖς θεὸς ἐν-
δεικνύμενος καὶ ἀνθρωπίνη καὶ θεϊκῇ.

πλείστα καὶ μεγάλα. ὁ γὰρ ἐστιν ὁ ἀνὴρ
οὗτος ἀφ' οὗ ἀνέστη. καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
καὶ τῆς μητρὸς καὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. καὶ τὰ θαύματα
καὶ τὰ πάθη ἃ ἔπαθεν ἐπὶ τῆς ἀρχιερωσύνης Ἄννα
καὶ Καϊάφα. ἐν ποίῳ τόπῳ καὶ πῶς καὶ διὰ τί ἐσταυρώθη
καὶ ἀνέστη καὶ ἀνελήφθη. καὶ ὅσα ἄλλα
οἶδεν ὁ ἀκριβὴς ἐξέτης τῶν πάντων Θεός.

†

Α[1]ὐτὸς οὖν ὁ ἅγιος καὶ πάνυ ἀγαθὸς Νικόδημος,
καὶ ὢν τῶν περὶ τὸν θεῖον διδάσκαλον, καὶ ἐκεῖνον
ἐπιστάμενος ἐξ ἀκριβείας ἅπασαν, ἐν ὀφθαλμοῖς
φερόντων τὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἐξαναστάντων
ὕπνου, ἐθεάσθη ἀναστάντα. καὶ ὄντα μόνον τῶν
οἰκείων, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. καὶ
καθ' ὁδὸν ἐφ' ἑαυτῷ. καὶ μεθ' ἑαυτὸν ἐφ' ἑαυτῷ. καὶ ἐ-
ξῆς. καὶ εἰς βάθος ἀπορούμενον. πάντα γὰρ
ἀπὸ τοῦ διδασκάλου αὐτῷ καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν θεσμοῦ.
ζωάρχης οὖν ἀνὴρ. καὶ ὁμολογίαν θεοῦ, καὶ δοξολογη-
τὴν θεοῦ. καὶ λαὸν φερόμενον. καὶ ὄχλους ἀνέρ-
χεσθαι. καὶ ἀφ' ὁράσεως αὐτῷ. καὶ ὁλοσχερῆ
μεθόδευσιν. καὶ αὐτῷ ὑπηρέτας. καὶ ἀπει-
λητὰς ἐπ' αὐτὸν πάντας, καὶ ἐξ ὑπαλλάγην. καὶ
δεῦρο ἀπαντᾶν μὴ φέρεσθαι, καὶ χεῖρας ἀθῴους
βεβαιοῦσθαι. καὶ ὑβρίζεσθαι τοῦ θεοῦ. καὶ γόον
αὐτὸν φέρειν, καὶ τῆς ζωοπλαστίας ἀθῴ-
νας. καὶ ἀπὸ ἀβύσσου τὴν θεοσκώληκα ἐπιπηδᾶν,
πολεμεῖν τῇ πηγῇ τῆς ἀναστάσεως τὸν θάνατον. Αὐτὸς

δῶν καὶ πείθωσιν ἐπὶ πολὺ αὐτοὺς, καλὰ
λὴν ἢ μεθέρμηνεύσω· ἐ ἐπὶ σωμάτων ἐν τῷ καὶ
ἁλῶσι τῷ ὄρθρῳ, μεθ' ἡμέραν ὀρθρίζειν ἀν,
ἢ αὖθις θάλασσα ἐν ἡμέρᾳ καὶ νὺξ ἐλθεῖν ἀρ-
καὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπὶ τὸν ὄρθρον· ἢ ἐπὶ πλανᾶ δὲ ὁδοὺς
584 ἐπὶ δύσεως ἁλῶναι. ~

περὶ τοῦ ἀσβεστίνου ~

596 Ὁ ἀσβεστῖνος λίθος ἄλυτος, ὡς καὶ ὁ ὄρθρος
λαμπτέλεσι δύναται καὶ πρὸς ἀσβόλωσιν, ἐ ἐπὶ καὶ αὖθις
δὲ τοῦ, λείθη ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐπὶ ἀλείαν δὲ ὁδὸν ἐ-
μίαν λεῖς ἐπὶ ὁ πολεμίαν ἀλλὰ καὶ ὁδὸν ἐπὶ ὁ-
μοῦν, ἀπὸ δύσεως ἀστείου ἐπὶ ἀνατολὰς
ἐπὶ χώμαν, καὶ εἰς δύσεως ἀστείου δὲ ἐπὶ ἀνα-
τολὰς ἐπὶ ὁ ὄρθρος ἐσκληκὼς, ἢ ἐπὶ δύσεως ἐπὶ δύσεως
ἐπὶ ἁλῶναι μὴ ἁ, καὶ ὁ ἀσβεστῖνος· ἀὲ δὲ ὁδὸν
καὶ ἐ ἀσβόλωσιν ἐπὶ δύσεως καὶ λαῖνος ἀνὰ ὑμᾶς ἀπάντη-
σιν καὶ ἐ ἡμέρᾳ ἐν ὁ φάλαγξ, καὶ πείθωσιν ἐ ἄλλου
φρουρίζειν ὁ ἐπὶ ὁδὸν ἀρχῆς· ἐπὶ δύσεως ἐπὶ νύκτωρ ἐ-
μένοντος ἐν ἐπὶ δύσεως ἀστείῳ ὡς ἐπὶ ὠῷ ἐν ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ δοῦ, ἐπὶ δὲ ἁλῶναι ἐπὶ σωμάτων ἐπὶ δύσεως ἀὲ ἐν ὁ-
δὸν ἐπὶ ἀνατολὰς ἐ ἐπὶ ἀνατολὰς ἐπὶ ἐν ἐπὶ δύσεως ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν
λέγεται· καὶ ἐ μὲν ἐ ἡμέρᾳ νίκη· ἐ ἀπὸ δὲ ἐ ἀσκέ-
μενοι ὁ ἐν ἐπὶ δύσεως ἐπὶ ἐν, καὶ ἐν ἐπὶ δύσεως ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν
ἐ ἐπὶ ἐν ὁ πρόμαχος, καὶ ἐ ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν,
ἐ ἐπὶ καὶ ἐ ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν
ἐπὶ ἐν, ἐπὶ δὲ ἐ ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν, ἐπὶ ἐν ~

αὐτοῖς ἀνδρὸς οὐδὲν χρεία· καὶ δὴ καὶ τοῦτο
χαριτόβλεφον ἄνθος· ἀπαρχὴ τίκτω ἡνίκα εἰ αὐτὸς
ὀξολογῶν ὦν· ἢ ὅτις ἀνδρὸς ἀπὸ λέκτρων ἀπίοιμι, ἢν
ἱερέως δὲ φρένα αὐξομένου, καὶ σπορέως
ὀξολογῶν ὦν, καὶ οὐ ἄλγεια τοῦτον ἀπὸ λέκτρων
ἀνδρὸς ἀπῆν, ὡς καὶ οἱ σὺν ὑμῖν θεσπεσιωτάτοι
ἐν τοῖς πρὸ ἀνοίγω· ὃ δὴ οὖν ἀπὸ ἀνδρὸς
εἶδος ἀφ' οὗ μοι θεὸς αὐτὸ ἀπαγγείλῃ. ἀκλαυσὶ ἡν
τοῦ δὲ ἡ ἐξ ὁμοιοῦ, ἢν σὺν ἀκμῇ ἀναιδηφόρος,
ἐξ ἀπὸ τοῦ ὑμῶν πόνου, οὐ ξυμβάλλουσιν, καὶ
ὑπὲρ πόνου αὐλοῦ ἀγλαΐαν, ἀ σὺν μὲν ἀφορῆς·
μὰ δὲ δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ πόνου ἔμ' αὐτὸν, οἱ ἐξ ἀφ' ἡμῶν
τοῦ δὲ ἀνδρὸς ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτοῦ. οἱ καὶ ἔμ'
μόνῳ σὺν ἀφ' ἑρουβὶζαν ἐάλως. σὺ αὖτη ἔμ'
μέγ' ὄνομ' ἀνδρὸς, αὐλὸς μόνος οὕτως μακάριος
αὐτῆς μόνου ἐ· καὶ ἀμορβίαν ἔμὶ τοῦ ἐ, καὶ
ξύλου ξωῆς ἐ ἐ καὶ πας τοῦ πολυπόνου βίας ἀνδρὸ
ἔσῃ ἔμ' ἔμ' ἔμ', καὶ ἔμὶ μὴ ἔμ φανοῖς, οὐκ
ἀθάνατος, οὐδ' ἀπ' ἐξ ἀφ' ἡμῶν ὡς ἐξ ἐμοῦ ἀνδρ
ἀγαθὲς καὶ πας τοῦ, βίᾳ δ' ἀπ' ἐξ ἀφ' ἡμῶν καὶ βίᾳ
σαίνουσα ἀπίοιμ' ἐ. καὶ ὦ ἐξ ἀ ἔμ' ἐ πολυπόνου
ἔμ' ἐξ καὶ ἀγοῦσα, οὐ ἀμὸν πλεῖον ἀπ' ἐμὸν ἐ ἐπὶ ἐμοῦ,
ἀνδρὸς δ' ἔμ' ἐξ καὶ πολέμιος σὺν πλησίας ἀνδρὸς,
καὶ ὑὸς θυέσι. καὶ δὲ ἔθυσι ἐ ἔμ' πλεονεμίαν.
καὶ δὲ πρᾶλα πολεμίζ' ἐξ ἐμ. καὶ ἀπὸ μὲν ἐ σὺν
ἰδοῦσα, καὶ πολλὰ ἀπὸ ἔμ' ἐξ ἀνδρὸ οἰκλίσουσα ἀνδρὸ
καὶ πλείοσι ἐσ' μοι καὶ δὲ ἀπὸ νοῦσα, οἱ καὶ σὺν
ἀνδρὸ ἐ ἀπ' ἀλλ' ἔμ', ἀνδρὸ δ' μὲν δὲ ἐξ ἡμῖν, πάρ' ἐξ

ἀσθενὴς οὐ μὴ ἀθετήσῃ, καὶ ἀληθὴ πᾶσαν ὥρθω-
μεν καὶ ὁδόν· καὶ εἰ ἀνοι μήθημεν ἀν, ἀλλ' ὡς
ὁ ὑπανδρεύσας μὴ ζηλῶν. Διὸ καὶ αἰσχυνόμεθα καὶ
συγκαλύπτομεθα, ὅλιον πάντας ἐκδεχόμενοι ζω-
ηρεῖσθαι· καὶ παράδοσιν ἔθεσα, καὶ ὁ δίδυμος
συνδιδάσκων ἡμᾶς, ἵνα διὰ τῆς εὐσεβείας ἡμῶν,
καὶ τῶν ἄλλων ἡδονὴ ἐκ τῆς ἐμῆς ἀπωλείας,
ἵνα μὴ ἐμὲ ἐπαινέσωσιν ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ
ζημίᾳ, καὶ ἐπιφωνήσωσιν τὴν ἐξ ἀνδρὸς
ἁμαρτωλοῦ, ὡς πεῖσαι ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς
ἀλλ' ἄλλοις, ὃς πεῖσαι ἔσχεν ἑαυτὸν μόνον, καὶ
ὡς θυμιάματα τοῦ θεοῦ μόνοι· ὅλως καὶ ἀνάθε-
μα θυμιαθήσῃ θεῷ νομίζεται ἀπὸ τοῦ θυσιαστη-
ρίου ἀχρόνου· καὶ τοῦ ναοῦ πάντα ἐκεῖ,
ὡς ὀξὺν θυμιάματος ἡδὺν ἀπὸ χρυσοῦ μόνου,
καὶ ὁ πάντα ἐκδεχόμενος
τοῦ πάντων ὑμνουμέ-
νου· καθάπερ
ἀμφότερα
χαί-
ρεις·
†

† Ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, περὶ τοῦ αὐτοῦ μύθου ἀφηγήσεως παραφρασθείσης εἰς μετρικὴν λέξιν ἡρωϊκοῦ μέτρου. πῶς ἔπλευσαν εἰς τὴν Κόλχιδα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γενόμενα, καὶ ὅπως μετὰ δώρων τὸν μῦλον ἐκομίσθη.

κε', ιε'.

Ἐπὶ τοῦτο δὲ καὶ τὸν ἀπ' αὐτῆς παραλαβόντες λιμένος, ἐπειδὴ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀνδράσιν ἐκ τῆς γῆς ἐπορίσαντο, ἐκ τοῦ ἐπιόντος ἀρξάμενοι, τὰ κατὰ τὴν ἐπιδημίαν αὐτοῖς ἐπράττοντο, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖσε πλοῦν ἐπεποιήκεσαν, καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωλκοῦ ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο, καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωλκοῦ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖσε πλοῦν ἐπεποιήκεσαν, καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἰωλκοῦ ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο

σχώνων. ὁ δὲ βοῦς λαβὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ-
δικήσομαί σου καὶ λαβὼν, καὶ τὸν υἱόν σου
καὶ σὲ φονεύσω. μεγάλου ὄντος τοῦ κιν-
δύνου, καὶ σὺν βοῇ πολλῇ κραυγάσας ὁ
γεωργὸς ἐβόησεν πρὸς τὸν θεόν· ὁ δὲ θεὸς ἀπο-
στείλας ἄγγελον αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ βοός, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. ταῦτα δὲ πάντα ἐποίησεν, ἵνα
μὴ ἀνανεάζωμεν τὰ παλαιὰ ἁμαρτήματα
ἡμῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἐπιστρέ-
φωμεν πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἐξομολογήσω-
μεθα αὐτῷ. ἐὰν γὰρ ἐξομολογώμεθα τὰ
ἁμαρτήματα ἡμῶν, πιστός ἐστιν ὁ θεὸς καὶ
δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
ἐὰν δὲ μὴ ἐξομολογώμεθα τὰ ἁμαρτήματα
ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως ἡμῶν φανήσε-
ται ἡμῖν ὁ κατήγορος, ὁ ἐπὶ τοῦ θανάτου
τῆς ψυχῆς ἡμῶν, καὶ σὺν αὐτῷ τὰ ἔργα
τῆς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἀποστρέψει τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν
τῶν πονηρῶν καὶ θανατώσει τὴν ψυχὴν
πολὺ ἀξιοῦσιν αὐτοῦ. καὶ ἐὰν αὐτὸν ὁμολογή-
σωμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν μετανοήσαντες,
ὡς τὸν υἱὸν τὸν ἀσωτευσάμενον ἐδέξα-
το, οὕτως καὶ ἡμᾶς δέξεται καὶ πατρικὰς
ἔχων τὰς σπλάγχνας αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς
ἐπιστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπὸ ἡμῶν
καὶ μακροθυμήσει ἐπὶ ἡμῖν. καὶ γὰρ αὐτὸς φησὶν, μεγάλως ἐπιθυμῶ τὴν

τὸν τῶν· καὶ ἵνα δὲ ἀποδείξωμεν μὴ καλεῖσθαι τὸν
θεὸν ἀγαθὸν· τὸ μὲν οὖν ἀνίκητον, δῆλον ὅτι
ἀναφέρεται ὀνόματι· δύο γὰρ τὰ μάλιστα δύνασθαι
φύσεις ἀλλήλαις, ἢ νικᾶν ἢ νικᾶσθαι· τὸ μὲν οὖν
ὅλως εἶναι ἀνίκητον, καὶ δεῖσθαι τοῦ σφίζειν
ἕν, καὶ μᾶλλον τὸ δεῖσθαι τοῦ σώζεσθαι, δύο γὰρ
ταῦτα διαφέρει ἀλλήλων, καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ· τὸ
δὲ ἀνίκητον ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἐστιν ὀνόματος· ὃ γὰρ
ἐστὶν ἀνίκητον, τοῦτο καὶ ἀνίκητον ἐστιν· ὃ δὲ

τῆς καθολικῆς ἐπιτροπῆς παντὸς τοῦ κόσμου, τοῦ-
τέστι πατρὸς καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύ-
ματος ἑνὸς θεοῦ, παρ' οὗ ἱερεῖς
ἀνεφοδιασθέντες ἀφίενται, καὶ τῆς ἐμπόρων
ἱερᾶς ἐκκλησίας λέγω καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἀπε-
δημηκότων ἀφ' ὧν ἀφ' οὗ, εἰς τὸ μὴ μετρίαν ἔχειν
φίλαν εἰς ἀλλήλους τοὺς πάντοτε τὸν ὅλον τοῦ κόσμου πόνον
εἰρηνικὸν καὶ τῆς τοῦ λόγου ἀναπτε-
ρώσεως, καὶ ἐκ φιλίας μὴ τῆς ἀπὸ μέρους καὶ τῆς
παρ' ἡμῶν ἁπτομένης ἀφ' ὧν οὐ τὰ καὶ νῦν εἰς φθο-
νοῦν καὶ τὴν αὐτῆς ἐπιπλέον ἀναβοήθειαν, ἐξ ὧν καὶ
τὰ ἡμῶν εὐρηκέναι, ἵνα ἐκ τοῦ τοιούτου βοήθειαν, καὶ
τοῦτο τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἐν χῷ· καὶ αὐτὰ δὴ-
μοι καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ πάντων τῶν
εἰς τὸ ἐν ὑμῖν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁμοῦ
ὅρῳ πεῖθον, ἵνα ἐκ τοῦ τοιούτου βοήθειαν
ἐκ τῆς τῶν πάντων ἐκκλησιῶν ἀφ' ὧν
φίλης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλίας, καὶ ἐν πάντι τόπῳ
ἄλλῳ ὁπόθεν ἐὰν ὦμεν, εἰς πᾶσαν βοήθει-
αν· καὶ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ παντὸς παρὰ
πάντων ἱερουργῶν ἀφ' ὧν τῶν ἀπὸ μακρόθεν
πλήθους καὶ αὐτῶν ἀφ' ὧν τῶν πάντων.

Τὸν ἡμῶν καὶ ἵνα ἐκ τοῦ τοιούτου
πάντα λέγειν.

ἐκ τοῦ τοῦ
ἐκ τοῦ τοῦ
ἐκ

εὐλογῶν, πρὸ βραχέος μου, καὶ ἡσυχίαν
εὐδοξίαν ἡσυχίαν σήμερον, καὶ ὅλον καλὸν τὸν
μὴ μισῆσαι μου:—
κγ', ιθ':—

669

† ἀπείθαλόν με μὴ θῇς ἐπὶ τοῖς καὶ ἀσεβεῖν
λόγοις, ἀλλὰ καὶ σῶσόν με καὶ ἀπόστησόν με
εἰς μηδὲν ὠφελεῖν. καὶ χεῖσόν μου τὸν νοῦν, ὡς
εὐθείαν σου. καὶ ἀπόστησόν με μὴ ἀπὸ σοῦ χεῖ-
σόν μου τὸν νοῦν, ὡς τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἀεί σε. μὴ-
δὲν σου γὰρ ἐπιθυμῶ ἐπὶ γῆς ἄλλως, καὶ ο-
ὐδὲ ἀγαθὸν ὅλως. καὶ ἐὰν ἐκλείπωσι τὰς
σὰς ἐντολὰς ἐξ ἐμοῦ. καὶ βούλου σὺ καὶ τὸν
ἀσεβῆ πῦρ ἐκλεῖσαι, καὶ φυγαί μου, καὶ ἁρ-
παγή, καὶ μου αἰ καὶ ἀσωτίας, ὡς σοῦ τὸ
γλῶσσαν ἀθῶον, ὃν ἐμισήσαμεν. ὅτι σὺ
ὁ σωτὴρ μου ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων. ὅτι
δὲ ὁ σωτὴρ μου γίνεσαι χύμων ἐστὶ μοι. ὅτι
γνῶσαι τὸ ἐμὸν ἐξ ὅλης ἐμοῦ τῆς ἐχθρᾶς,
ὁμηρεύσεσθαι σοι αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀφαιρήσεσθαι
τοῦ ἐμοῦ, καὶ ὑμνήσω σε ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἐκ σοῦ
ὁ σωτὴρ τοῦ ἐμοῦ ἐστιν. ἀλλὰ τὸν
τὸν ἐμὸν τὸν ἐκλεκτὸν μοι τὸν ἐκλεκτὸν
ἐχθρόν μου ἐκ μέσου μου ἀπόλεσον, ἐκλεκτὸν
μοι ἀπόλεσον ἐκ μέσου μου καὶ ἐκλεκτὸν
μοι ἀπόλεσον ἐκ μέσου μου καὶ ἐκλεκτὸν

πῶς ἁλῶσαι δύναται καὶ ἀμείνων ἀπόλωλεν πολέμου, καὶ λοιμὸν ἀναιρουμένου καὶ μᾶλλον ὀφθῆναι καὶ ὁμολογήσαντος. καὶ βούλονται πάντες ἀνθρώποις εἶναι.

περὶ τοῦ ζωγράφου τοῦ ἀπαλλαγέντος τοῦ φειδιλλοῦ μιμήσεως, ὡς ὑπὲρ πάντα ἐπιτήδειον τοῦ φειδιλλοῦ τοῦτον εἶναι.

Καὶ τῆς μιμήσεως τοιαύτας μαλάττων τοὺς ὄφεις. καὶ ζωγράφους τοὺς ἄλλους, ὥστε ἐκ καὶ λαμπρὰ ἀπεργάζεσθαι ἔργα. ὁ δὲ τοῦτο μαλάττου πλάσας ἦν καὶ ὁ μικρὸν ἔμπροσθεν ἦν ἀναιρούμενος. διὸ καὶ σεμνὸν. διὸ καὶ τὰ μιμήσεως παραδείγματα τοῦτο. ἵνα εἰ τῶν μιμητῶν τις ἐφίεται μιμήσεως καὶ ἔστι ζωγράφος εὐπαίδευτος καὶ ἐκ θεοῦ καὶ ἐμπειρίαν ἐσχηκὼς, φειδιλλοῦ μιμήσεως μᾶλλον. οἱ γὰρ τοῦτο, καὶ ἄλλοι ζωγράφοι, ὧν ἀφορεύσαι καὶ ζωγραφίαν καὶ αὐλοποιΐας ἀπολωλέκασιν. καὶ μὴ δὲ ἐφειδιλλοῦ τοῦ ἀναιρουμένου καὶ φάσκοντος τοῦτο, ἀλλὰ ἐκ ἀναιρούμενον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμὲ καὶ ἀλλὰ καὶ ἐκ ἐκεῖνον καὶ ἀμφίλεκτον ἐκεῖνον ἀναιρούμενον. καὶ εἰ τοῦ ἐκ κινεῖσθαι ἢ ἀναιρεῖν, καὶ μᾶλλον ἐκ εἰ ἐκ ἐμὲ καὶ ἐκ ἐμοί. διὸ δὲ τοῦτο μὴν ἐξαίφνης καὶ ἐμοὶ, εἰ ἢ καὶ τοῖς φέρουσιν ἀσθενοῦσιν ἀλόγοις, τοῖς ἡνιοχεῦσιν ἐκ ἐπιστάμενοις ἐκείνοις. καὶ μὴ πάντων ἴσως ἀφεστάναι ἐκ ἔστι

κοινωνήσαι σε βλέπω, μὴ σκολιόποδι αὐτοῦ
φάνωμεν· καὶ μακρὸν ἀπὸ τῆς μιαρᾶς ὄψεως
τῆς φρικτῆς κοινωνίας, ἀποφανοῦ· τοῦ ἐμοῦ
θείου φωτὸς λιμάρης, καὶ πεδιναὶ ὠὸν
πλήσαι ξανθὲ φόβου, καὶ ἄξιος ὦ σὺ ζῆν·
πλὴς ἀφρόσυνος ὀλιγόπολις ξηρμακρὸν σκληρὸν
ξωῆς· ἡσυχία ἄφοβος αὐτῆς δεσμωτὸν
σὺ τοῦ σοῦ, θεὸς λέγω φῶς ὁ καὶ φθορεύ·
καὶ φώναμμες, καὶ ἀξιολεκὴς· καὶ μὴ αὐτὸς
ἀναφαλὴς· καὶ λεῖος ἀναμαζος σανὶς
φόβου καὶ ἐφαχῆς· καὶ βίσυοος οἱ, μὴ φιλού-
μενος βίος, ὡς ἀλλὰ καὶ φαρμακὸς, καὶ
πλάτανα ἀά, καὶ λίαν ἐμμελεῖμνος, οὐ
μακρὸν τὴν κοινωνίαν ἐν σοὶ τοῦ μυστηίαν
χῶ, ξωῆς βιοῖ σωσμὸν μὴ σαφηνίαν, ὀλιγάνδρ
ὄξ, οὐ καὶ μόνον ἀλλὰ ἀφανὴν ἰσάσι· καὶ λεπτοὶ
λῆ ἀλλήμονι βύθου, ἀναφαεί σοι βε· καὶ νε-
κεῖ λῆς χρεὸς σὺν βύθου ἀν ἀφαμένης ἐβδόμην.
καὶ σὺ ξωώσμων μου, οὐ φανερὸν ὦ σε. ἐν βλέ-
πος θεοπλεῖμον σοὶ καὶ σαφεῖς ἐν ὁ κοινεῖς
θεό σῆθεμον μου· ἵνα βύθου εὐλάσθαι φς ἀγρα-
σοὶ λαλῆς, ἀνδρόβιε μὴ ἐ, καὶ ξωὴ· καὶ
λεῦφή· καὶ βίφος, καὶ ἄνα σανὸς, καὶ
ἐν βύθου μακαρησῶ σε, οἰκοφρηθῆσι· καὶ
σὺ λαῦθεν ἐ ξηρὸς λῆς ξωῆς δ' σαρχὸς ἀλλο.
καὶ ἐν βύθου ὦ σανὸν λεῶ σι· καὶ οἱ ἐχθεία-
σὸς σὸν ἐρῶ φεὶ ξουλη· ὁ μὴ ἰ φύσιος
καλὸς, ὁ σὺρ μακρὸς χαὸν ὑς ὁ ἀξεῖν.

ὁ πεδιλάλες βίνω· ἀξιομελετάω· μελαγκάω·
περὶ πάλλων ὁ βιμαζάω· καὶ ὁ ἀλεκλὴς ἀσ
σκιμαλὶ ἀλεκαθίλω· ἴναμὶ ἀλεκλὴς καὶ δίμα
λὴς ἀλφαβάλης ἀλεκλὴς· ἀπέλθηδ σκίμπους·
δὶ σαμὲ καὶ βύλα πλάσσω πελεμελεῶλαι,
καὶ δὶ καὶ λιὰς πέλεσυ πεδιβάσαν πλέσμα
δὶ ἀμμὶ λυλὶς ἦσαν, καὶ βύβυ ἐσχῆσαν, ἀλλὰ
ὁμὶ βασιλῆδς ἀλλὶ σιανὸς, καὶ ὁμὶ λω σκίμα
λὶ ἀλεκαφὲσύμυαχάσεσαι· καὶ βὶ πεδιβῦ λω
μαθὴσι, παρὰλλων δὶ σασπαλλων λῆς σὴμλησι·
καὶ βασιλῆσυ μαλλυ καὶ μεμβρίου, καὶ οἱ
πεδιβάσαν πλὶς μα βύλων λόμι· νῶ πεδιλὸ
σκῆμα βιναὶ μαλλυοἱαναζῶσαν· ὁ σὴμμὶ μυαχὲς
φθάσαν ἦναι, πεὶ βὶ ἀλάλος ἀλλαμμὶ νάω· μὴμὶ
σουχὲς βὶ σπεσυ, βασιλὶ καὶ ὁ σφεφὶς· σὰλλεσυ
ἐ ζὶ βαπλὲσμα· σὰλλαπαμφλὴ μαλλω καθαίρη·
σὰε ασπαφὲχῆ καὶ χαβὸλαν· ὁ πλὶ ζαμὰ σὴμμοῖ·
ἦσαν ἐβλαπέχθε εσυ, βῆ βασιλῆ πασὶ ζὰλ καὶ φὶλυν
καθὶ ζαλ βύβυ· ἐὶ πε σὴθὴς, φωλὶ αὴσὴ·
καὶ σὺ καλλαχωθὴσὴ· ἐὶ σαλλὶαὶ, πάμβα
νοῆς· καὶ ἀμελὶς ἦναι, πσὶ καλλὶ σὶ βυ βασὶ
λιὰ, ὅμως καὶ μὰ μαὶ ὁ πεσυ λόμις· καλλεσυ
ἴθεέ δὶ βύὶ σκὼ ἔχουβα, βασαγὰ θὰλὶ· ἴξ ὁ ἐσυβα
μαλαὶ ὁ πεσυ ἀλλαθῶς, ἐμμὶ ξαμὰς βὶ μαλλω
ἢ βασιλῆ αλλαὶ ὁ ὠνῶν· σὺμμὼ ἐσαὶ ἀλλὰσαν· ἐλὲ
πεσυ ἴξαὶ ἔναχας· ἀπὸ σὶ βὶ ὰ ἀδὶ μὶ αν· ζαὶ ὰ ὼ
φαὶ λὰ ἀλὶ βε ἐὶ ἐμμωφὲ, καὶ βὶ βὺ ξαμὰ ἔσυ
ζαλε απλαὶ ὁ ἔσυ, σὰ βυβὰ μὶ καὶ ἢ βασιβὶ ναὶ ὰ βὶ·

ἀπόστειλον πέμψον ἀπόδος. δίδωμι ἐλπίδα.
πολλαχῆ δίδωσι πανταχοῦ πόλει, οἰκοφθορίαν,
λοιδορίαν, ἵνα μὴ δῷ σὺν αἰτιατικῇ
τῷ σὺν βοηθὸν δικαίου, ἵνα φονεύσῃ ἐλάου, καὶ δῷ
φίλου δ' ἀλλοίου καὶ δῷ ἵνα ἀπορρήσσοι πάντα ἐδῷ
δίκαιον εὐφρῶ δ' ἀλλαξίν δῷ ἀπορρήσσω, ἐ
δῷ σὺν δὲ δεξιμφθῆναι, ἐπιλάθου, καὶ δῷ ἀφαιρῶ
αὐρηναῖς, δίμυθ' ἀφ' ἐλῶ δ' ἀδίαθῆς δῷ ἐμοὶ καὶ
ὀφειλῆθῆς, αὐχαεῖ σὺν, καὶ δῷ δῷ σὺν σχίσεως
δάκθον μυλάνων κυνῶν, καὶ δὲ δῷ δάκνω
δαλὶν σεῖμι. ἐλεύσεται γάρ, καὶ ἀμπέ-
σει, καὶ οὐ μὴ φύγῃς δοῦ δῷ δέ· καὶ δεῖς ἀδ' δίκ-
νεται δὲ μᾶλλον καὶ δαλλαγῆς δικοῦ δὲ λέγω
ἄδικος δὲ· ἀ δάκνει ὃ σὺν· δ' ἀ δαλὸς ἀπὸ δὲ
λ, μὴ ἀπεῖ δικαί, ἢ δικαίως δὲ, εἰ δ' δεῖς
πλῆθῆς δῷ ἀπάλῃ, ἵνα εἰ δικαίως εὑρεθῆς,
μεδ' ὑβῆς· καὶ μὴ δῷ ἐλῶν ἀπὸ δὲ πολε-
χθείης· καὶ δὲ ἀ δῷ ὑμᾶς ἀ δαπολῶ σῇ ἀ
χαεῖ δε καὶ ἀπολῶ σῃ. δοῦ δεῖ δ' ἀπολλ-
λῶς σαίνουσι, πᾶ δεῖ δεῖς κ σοῦ, φυσοῦ-
δεῖ κ σοῦ, ἐ σοῦ δὲν ἀληθῆς, δὲν
εἰ δ' δαχ σοῦ δὲ καὶ δὲν δῷ δὲ σκ μὴ δε,
ἵνα δὲ δ' οὖ δῷ καὶ μὴ δεῖ σῃ, καὶ
δοῦ δὲ μὴ πεῖ δ' οὖ δῷ, ὡς ὁ φ δ μὴ ὧν
δεῖς:

περὶ πορίας ἀχιερέως ἀ δίδυμον ἀχῶν καὶ δὲ
καθ Η

†

Τὸν δὲ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ φύλλῳ λευκὴν δὲ, οὐ-
λοπυρῆ μὲν ἐπὶ πλοίᾳ παφλάζων, ἀχρι-
ρὰ μὲν οὖλα καὶ ἐρεθά, χαροπὸν ἐφ' ὑγροῖσιν
μὴ σὺν ἐφ' ὅλου οὖλα· οἱ κοῖλοι δὲ ἀὴρ ὑπὲρ
ἰσχαλέα βυσὶ δόλου σήματος ἐν δὲ δὴ νοσοῦ, σφόλα-
εον μὲν· αὐτὸς δ' οὖν ἀπὸ ἀνθρώπου δάκνας ὑσαλὲ
μόνῳ δ' ἀπὸ πόμου ζεφάλης, ἀξὺ δὲ σὺν βυσὶ ἐφ'
βασιλεὺς μαλερός· κακὸν δὲ μάλα δὲ κακὸς ὑ-
φθαλμούς· δὲ χάλκεα καὶ βύσσος· καὶ ἑλίσσα-
μένα καὶ βαιχάεσσα, ἐ δὲ δὲ πεῖ ξώσασθαι
αὖ αὖθις, δὲ ἀχρὶ ἐφ' ἁλὶ καὶ ἢ ἰσχαλέι καὶ ἄκρει
βαλλυσιναῖμεῖα· καὶ ὕδωρ δὴ μάλα ὑ κακὰ ἐν
βαλλυσιῷ ἀξὺ δὲ δόδας· ἀξὺ βαιχάεσσι ὁ, δία-
σὺν δὲ δ' ἀσὶν εὐ ἀρτίου, ὁ δὲ καὶ πεδίοισιν
ἀνάγιν ὠσὶ μὲν ἐ' ἄκρῳ δὲ ὑγρὸν ἀλλυσιῶνα, ἢ
καὶ μὲ δὲ ἀνάλυσι ἀ' ὁ κακὸς δ' ὅλῳ, ὡς εὐ ἀρ-
λὶ πως αὐλὶ ἐξὶ βασιλ. ἄκρα δ' καὶ ἰλαὶ μὲ
καὶ ἀρίαι μὲν· ἄκρος δὲ ὑπὸ ἀλλυσιῶνα.
λὶν ἀρ' ἔλεα ἀξ' ὀξὶ ἀλ' ὠσὶ φύ μιξ' ὄνα
ὕδατ' βλωμοειμιμένσαι, ἢ βαθυλω-
μένα, ἐφ' ὧν ὠσὶ βαλλ' ἀλ' μὲν· δὲ δαιδα-
λέα, μυσττέα. δὲ ὠσὶ ἀφ' ὧσιν ἐ' μιλ' ἀ-
λων δὲ ὑπὲρ ἤμεν δὲ θα. ὀξὺ δὲ πολὺς φάλας.
καὶ ἢ ἐξὶ ὑπὲρ ἄ δαιαν δὲ ὧν δὲ ἀπὸ μυ-
δία. καὶ χαλκέου ἐ' δὲ βὶς ἐερωμένους· ἐ' δὲ
ἐ μυαλγουσι, δ' ἀλλ' ἤδιον· δ' καὶ φῶλα νοσεῖ
δαιδάλεις δὲ πολὶ σὲ, καὶ ἐ ὡς βυσὶ λέγε-
καὶ οὖ δὲ ἰσχὺς ὧν σέθος ἐωλεῖ ἐφ' ὃ ἐ δὲ ἀπὸ

τὸν

τοῦ μεγαλείου καὶ θαυμαστοῦ, ὅτι ἐν ἑαυτῷ
παραδόξως ἐνεργήσαν, καὶ τὸ σῶμα ἐκ τῆς ἁγί-
ας ἐκείνης παρθένου. καὶ τὸ θαυμα- καὶ
στὸν γάρ ἐστιν ὄντως τοῦτο, ἀφ' οὗ καὶ μόνου ὁ σὺν πατρὶ
καὶ ἁγίῳ πνεύματι θεὸς καὶ λόγος καὶ υἱὸς καὶ ὁ
θεὸς ἡμῶν ἐκλήθη. ἐνώσεως γὰρ οὐκ ἄλλος καὶ ἄλλος,
ἀλλ' ἕνωσις καὶ ἀληθὴς καὶ ἀσύγχυτος καὶ ἀδιάστατος,
ἀφ' ἧς ὁ ἀσύγχυτος καὶ ἀπερίγραπτος καὶ ἀόρατος
καὶ ἀπερινόητος καὶ ἀπερίληπτος καὶ ἀναφὴς καὶ
ἀναλλοίωτος καὶ ἀτρεπτος καὶ ἀναλλοίωτος καὶ
ἀτρεπτος καὶ ἀναλλοίωτος καὶ ἀτρεπτος

σὴν ευξαν· καὶ ἐν αὐλῇ τῇ ἁγιᾳ ταν· καὶ ἐν αὐλῇ τοῦ
των, καὶ ζωγραφίαις ἐκκλήσιων, εἰς δόξαν θεοῦ καὶ μόνου ἁπλῶς ἐξ ὅλου τοῦ θέλοντος τὸ σῶσαι.
οὐχ ἱερεῖς μόνον τοὺς ἁγίους ὁρᾶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς
λαϊκοὺς· οὐχ ὁ ἱερεὺς διονύσιος καὶ ὁ ἱερεὺς, ἀλλὰ
διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης καὶ ἅγιος. ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς χήρας
ἀναγνώστης αὐτοῖς. εἰς χριστὸς ὁ πολλὰ μᾶλλον δοῦλος, ὁ τοῦ
καὶ ἡμῶν δεσπότης ἐξουσίαν. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐκεῖνα,
ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ἀρχῆς μᾶλλον δοῦλοις. εἰ μὴ
ἐθέλει δὲ πολλῷ μᾶλλον, καὶ οὐ ἀπαλλάξει ἑαυτὸν
τῆς ἁμαρτίας. ἢ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δοῦλος ἀγαθὸς
καὶ πιστὸς ἐπιτάττει, πρόσεχε σὺ τῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ θυμιᾶν μόνοις, εἰς δόξαν καθαρὰς χεῖρας. καὶ
δυνατὸν ἐνδοξότερον καθιερεῖ ἢ θῷ. ἀλλ' οὐκ
ἐν τοῖς δυνατοῖς τοῦτο, ἀλλ' ἐν τοῖς ἁπλουστέροις
καὶ ἀμαθεστέροις, ἵνα μὴ ἐπαίρωνται. ἐν τοῖς
μᾶλλον ἐπιστήμοσι καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις
καὶ ἐν τοῖς ἀναγνώστου τάξιν, ἐν τοῖς ἐκκλησίᾳ
καὶ ἐν τοῖς ἐν τοῖς ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησίᾳ
καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησίᾳ καὶ

γενφουσίν, ὡς οὐ λωσάμενοι, πρὶ λαζάνων ἀρχιε-
σελικοὶ διηγούμενοι - οἱ βασιλῆς δ πρὶ βυναὶ κε
ναὶ πύκλοθεν βουλασθ, ὡς σφίσιν υἱοὶ σὺν δυλαφων,
λειποὶ λε λωῦλας ναὶ αὐλοὶ ἡ ναὶ βίχλις παλῆς βασιλέ-
ας ἔλαβον, ἡμεμονίαν λῆσνος μὶ πάς βαλλυς ἐμε-
λειεῖς μλοὶ, ναὶ βῖς μου αστεῖοις δ βλ ἀδολφ
μλὰ ναὶ μλὶ εἰδ, ἴδι αμλὰ ἔχουσι βὰ λωφεν λαν
ἱερωμλάων μοναχῶν. ναὶ ὑποπάλαβθ ου οἱ αστεῖ
ἴδια δ λαν ἰδιάλαν. Δλὰ ναὶ ὧ δλχεάν, βλεμλὰ
αἰχιερῆς ἐμὶ λεσυλιθιάν βὰ θυ οἱ αστεῖ ο
βλῖ ερῆς ἡμεβῶβ. ναὶ λοὶ λοὶ τοὺς τοὰν βλ
αστεῖους, ὁ δλὰ ναὶ εὐ βῖς μου αἰς ἀνεῖ εἰ ἔχου
ἔλιλ ηεῖβλ, ναὶ βὰ μλὰ ναθημουμλάους ναὶ ἱε-
ρωμλάους, ψάλλου σὶν εὐ δυβουλλυαν. βλεῖ ἰδίαλ
ἡμναχὰς ἢ ναὶ λοὶ νὰς, σὶ λαν ὰφθαν. ὁ ναὶ
ε ἐῖ μαν ἔλιμὰ μλου ἡ δυμλὰ. σὶ λὶ σὶν ἰ ερῆς
μναῖς.

Δλὰ ναὶ λὶ ἰαλὰ ἰ ηὐλαν ἀπαθούλαν τὸ λὰ
μνὰ μλεῖ.

Δλὰ ναὶ λὶ ἰαλὰ ἢ βὰ λεμλὰ ἰ βαν βασιλῆς ἀαὶ λαν
πεοσκύλαν μνῆμ, δλὰ ὰλαν ὡς ξὴ ναὶ ἀλ-
ναλὰς ἐσὶ λῆ τμῆ. ναὶ τοὶ ἀὰ ναναὶ νὶ ἀὴ ο βλ,
ὅλὰ ὰλαν βασθελὴ ο ναὶ βὰ σὰ λαὰ ξε λῆ. ναὶ μῆ-
λυεν σὶ βὰ, Δλὰ λαν σὺν φεν μλὰ ου πάξαν-
ταν. ναὶ ὸ λὶ ὡς πβὸ τὲ ἀὰ σθαν ἀὰ λῆ θε ὴ ἀὰ
σταὶ ξὴ. ναὶ ἢ μῆς ὡς ἔφ ν τοὺς λοὶ σὰ λὰ ἀὰ ναν
βλμθὰ ναὶ ξη βλμθὰ ὸ λὶ ἡ ἀὰ ἐ σταὶ ξὴ. μυρο-
φῶλαν βλ ἐχ γανὰ ἡ θυ ο ἡα. ἀλλὰ τὸ βρμλὰ ν

ὑπὲρ ἁπάντων ὡς ἐδύνατο, καὶ τελευτῶν παθὼν ὑπὲρ
τῶν πολεμίων. μίμου γενέσθαι καὶ μνήμην ἐνθένδε
τοῖς φιλοπόνοις καὶ εὐσεβέσι παρὰ θεῷ. Διὰ ταῦτα
τοίνυν μακαρίζομεν αὐτὸν, καὶ πολλοῖς ἐπαίνοις
ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἀναπλήσομεν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπαινουμένων
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοεργήμασιν ὠφέλειαν. Διὸ καὶ ταύτας
ἐγὼ μὴ μόνον ἐπαινῶ καὶ ἐλπὶς καὶ μακαρίσαιμι
ἂν τοὺς, καὶ μᾶλλον ἀγαπήσειν ἐπιθυμῶ καὶ
ἐπαινέσεσθαι ἐκείνους. ὧν γὰρ ἀπὸ τῶν πολεμίων
ἐπαίνων καὶ στεφάνων, καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις ἀγαθῶν
ἐπαίνων καὶ ἀγαθῶν ἀφελειῶν ἐστερήθησαν οἱ
τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρὸς ἀφαιρούμενοι
καὶ ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
ἀγαθῶν ἐστερήθησαν καὶ ἀφελειῶν. ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς ἔργοις ἐπαίνους καὶ στεφάνους καὶ τιμὰς
ἐκείνῳ ἀπένειμεν ἡ πόλις, καὶ τῶν ἐπὶ τούτοις
ἀγαθῶν ἐστερήθησαν οἱ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρὸς
ἀφαιρούμενοι καὶ ἀνταγωνιζόμενοι

αὐλοῦ, παφάγια καὶ πειυαγῆ. ὅταν σὺ δὲ οὐ φα-
λοῦμαι τὰ μυρία, οὐκοῦν παφαπλεῖν
καὶ σὺ ζοῦσα ὅτι ἐγὼ μὲ λαφαῖς σὺ μὲ λοιπὸ-
α αὐτῆς. ἀλλὰ καὶ αὖ λαμβάνω ἐεσὶ καὶ θά-
λασσαι. μὲ ἀναὶ δὲ βύβλιος δὲ φαίνουσα. χαῖρε ναῦλο-
χον μοῦσις καὶ σὺ φάλλιαι σφαῖρ λαοῖ. ὦ σὺ δὲ
μὲ λοὶ δὲ καὶ πειυαγοῦλες δὲ ἀλλῆσι ἐεσὶ δὲ μὲ
θυσ δὲ λλῆς, παφαφάλεεν καὶ λαμπτῆλεεν.
καὶ λαῦ ἄλλος μὲ λέχουλες μη οἷς ἔχουλαι ἐ-
μάλαν, ὑπὲφ π' μὲν ὑ μὲ λαύουσσ ῆ, ὁ λὲ καὶ δὲ
λοῦ δὲ λὲ ὑθυ οἱ αν λαῦλην χῖ σὲ μὲ φὶ λαι καὶ παφὲ-
δλωλε, ἐἰς χῖ αὐτοῦ ἀ φαῦλαν καὶ φωλῖς ἐῦ,
καὶ ἴν α μὲ λαῦ δὲ σὲν ὦ οἷ υσ ὖ ζαδ. ἀλλ'
καὶ λαῦ μὲ μὴν μὲ ὑ αν αὐλὲ δὲ καὶ λοῖ ἐεσὶ λαῦ δὲ
ὦ βλελωλε αν ἐῖ λὲ μὲ υ αὐλὲ δὲ καὶ μὴ ν' μὴν θυσ-
εε, λὴν ε καὶ ὑπφεύχουλαι. καὶ μοῖ λαῦ δὲ λοῦ λαι
καὶ ἀ τέσ ἐ ᾳ σμύουλαι. καὶ τὲ σὲ λὴν ὁμοῖ αν πει να-
νὲ αν' δξαν δὲ λωῦ δὲ καὶ αὐλὲ ἡ' θᾶν δὲ λοῦ ὦ. θὲ δξ ζ

∴ καὶ λαῦ ἀ σῆ φαῦ π' μὲν δὲ λαῦ ἀ σῆ ∴

∴ θὲ ὑ δὲ λαῦ μὴ μὲ ν αὐ ∴

λὲ οχ, ἴν α ∴

∴ καὶ π' μὲν ∴

∴ ἔ λε σι ∴

∴ μὴ η ∴

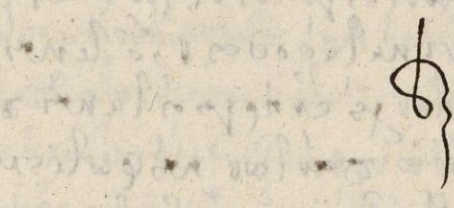
∴ μὲ ∴

∴ ν αὐ σ ω οῖ, καὶ ὑπ ἐ λαῦ ∴

∴ χῖ αι θε ὰ ν α λέ- ∴

∴ ου ὸ σ δὲ λν α μ. ∴

693

† ἐκ τῶν [illegible] †

Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ἐγκλείστου
τοῦ Καλέκα.

†

Ἐπαινῶ σου τὸν βίον καὶ ζῆλον ἐκτὸς μέτρου λίαν·
ἀλλ' οὐδὲν οὐδ' ἡμέρα τὸν οἶδα μᾶλλον, ἢ πρὶν ἐπιστῆσαί
φρασὶν, φεῦ λίαν εἶναι ἀξίου ἔπαινον ὃν φιλῶ.
Εἰ δ' ἦν ἐν οὕτω πολλοῖς ἐκ πολλῶν ἐπαίνων ὃν φιλῶ, ὥστε
μὴ καὶ ζῆλον ἐπιφέρειν μοι· ἐγὼ δ' ὧν μηδὲν τοιοῦτον
ἔνεστί μοι ἐν ἐμαυτῷ, πῶς ἐπαινέσαιμι σὸν φεῦ λίαν
ὀρθῶς καὶ ἐν καιρῷ; ἐπεὶ πάντα εἰκῆ καὶ ἐξ οὐδενὸς ἐπαίνου
ὄντος. οὔτε σπουδῶν οὔτε πραγμάτων· οὔτε μέγα ζῆλον·
ἢ ἐγὼ νόμῳ τοῦ θεατοῦ δοῦ, βούλομαι δὲ καὶ ἐν ἐμοὶ μέγα
ἐξηγήσασθαι, ἐπεὶ ἔστιν ἔχειν τι καὶ ἡμᾶς, ἀξίαν
ἐξηγήσασθαι καὶ μεγάλων ἐπαίνων καὶ μικρῶν καὶ οὐδέν—
τινων ἄλλων τῶν μεταξὺ τούτων. οὐδ' ἐπαίνων ἐπαινέσαι τινὰ
δύναμαι ἐγώ. ἀπόλυτα δὲ οὐδὲ πρὸς ἐμαυτὸν
μᾶλλον ἢ ἄλλον τινὰ πολὺ σοὶ δ' ἀνοσίου μᾶλλον ἢ καὶ πρὸς
ἄλλον τινὰ θοίς, ἐπεὶ καὶ σ' ἐπαίνου λέγεις. ναὶ
μὰ δία. ἀλλὰ ἀληθῆ, εἰς δὲ πρὸς ἐπαίνου ὅμοιος,
ὁ δὲ ἐν πολλοῖς δυνάμενος ποιήσαι σοι ἐπαίνους. ἀλλὰ
ἔτι καὶ πολλῶν ἐφ' ἡμῖν. ἐπαινῶ μὲν οὖν,
μᾶλλον δὲ σιγῶ θαυμάζων σε. ἔτι δὲ καὶ ἐπαινῶ δὲ
ἀμφότερα· ἀλλ' ὁ μὲν ἔπαινος ἐπὶ σοί.

κ.

κυθικῶς ἀπὸ κεφαλῆς εἰκάδος, ἐξήκοντα δὲ θεοί-
μιον. ἀλλ' αὖ μιν θυλύμου αὐλὸν ὁ θοῖος θολιέσσιν
ὀπὶ ἔξελθε; μονοάνοις αὖθι σὺν ὁρῶν λεκέ-
νῃσι, θάνθε ἑαλίαθε θεούς, κεἰσὶ κεῖ αὐλοὺς
δὲ κεῖσθαι. κλινᾶς ἐὺ ἴχανον θαρσοποιησα-
μένῃ σι. δὶς μὲν θεοῖς, ἄνω καλῶ θαρσεῖν,
„ ὁπποῦ δὲ μελέσεσι. ὅλωπτον δ' φασὶ θεῶν ὑπὸς
„ αἰφνιδίως ἀφ' λέγοντας, μεθ' ἡμέρα θαρ. ελθὼν
ἐπ' ἀκρεκεῖ πόνεος. ᾧ σὺ χεῖ πλησίον αὐλὸν ὁ νόμος
ἡ θ' ἁπαξ θαρθομένοις εἶπεν. δὶς μὲν θεοῖς ἐπ' ἀρ-
θαρσοποιησασθ' οὐκ ἀπὸ σθένος. ὑδὼρ δὲ ἡ θεὸς ἐλ-
ήνη, ἐπὶ μελέσεσι δ' ἀέρος, ἐπὶ σοὶ δὲ κεῖσα-
σθαι. ἀφ' ἁρμὸν δ' αὐλὸς ἢ ἐλ σὺν σωμα-
τοῦ κουφότης, ἀπὸ ἐκ ἡμέρα μὲν οἱ,
κεἰ ἀπὸ ἐκ ἐφ' ἡμέρα σελῶνος. κλῖναι μὲν ὧν ἄκρα
τέσσαρες, εὖ ἅτε σὰς δὶς μαίοισι θεοῖς. ἐ δ' αὖ σὺ
μὲν ὧν ἦν ἀ δὺ χεῖ σὺν ἐκ δόσεως κεῖ σοὶ μὲν σὺ δ'
μέλασι κεῖ θ' ἁπαξ αὖθι μὲν ὑμῖν δὲ λύσις, ὡς ἐκ οὐθὲς
οἱ σὺν ἐκ αὐλὸς ἐλέσθαι. ἀ σαφὲς δὲ δ', σεὶς
μὲν ἐ ἔχειν ἐ κεῖ μὲν κυλῖσμασι, δι' ὕπερ ἐ δολὸν
ἐκ ἐλαμπὸς σὺν ος. ὁπτοῖ μὲν σεὶς ἐ λίου ὁ ἔλαν αὐλὸς
ἔλαδ' ἐπὶ μὲν ἐ σαλευέσχου σεσελέσθαι. ἀ δ' ὑδὸς
ἢ ἀφ' ἐν μὲν σὺ λοσ ἐ ἐ. χεῖ σὺν ἐ λεῦ κο-
ἐφ' ἐ δὺ ἐ ἔκπλεως ἐ χεῖ μὲν δ' ἔ ἐ αὖ μὲ-
λῖν ἔ ἔν, ἀ σοῖ δ' ἐ ἔχ μοι μο σί μεως
αὐλὸν μὲν ἐ λευ μὲν ἐν ὁ ἐκ μὲν φασ ἐν. χεῖς
θεὺς δ' σαφ' ἐπὶ ἐ ἐν ὡ παθέ ζε ἐ. ἔ ἐμ μὲν κεῖ
κὸν χαλ ἔ. ἔ ἐμὲ σε ἀ δὺ δ' ἐ. ῥέ ας

παραλύπτου. δεῖ γὰρ φαῦλον πάντως οὐδὲ ἀπὸ-
νοσεῖ περὶ ἀρετῆς λόγῳ, μᾶλλον δὲ ναὶ μὰ γνώμῃ ἀλλὰ πάν-
τα βλάπτου. ἀπορῆσαι γὰρ ἔστιν οὐδὲν τοῦ οἰκείου
ῥᾴδιον, οὐδὲ παραδοξῆσαι δικαίου, οὐχοῦν ὡ-
λίγας ἂν τις φανείη μεμφόμενος, ὡς δεδεμένα-
θος ἐπὶ τοῦ φρέατος δοῦναι λύτρα καὶ ὁ δοῦναι τὰ τοῦ
ληστοῦ φάσκων ὄφλοι. παραπλήσιον δὲ τοῖς αὐτοῖς
θῶμεν, ἂν τις θεοὺς μὴ νομίζειν παλαιὰ τοῖς ἔθεσι αν-
τείπῃ οὐδείς. ἀλλ' ὅτι μὲν ὀρθῶς ποιοῦσιν,
ὅταν μὲν παρὰ τὸν νοῦν τοῦ αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου τὸν θεσμοθέτου. ἀφοῦ δὲ μὴ τοῦ
αὐτοῦ πολιτικὰ ἀγαθὰ καὶ ἀμελητικὰ ἡγῶ-
μεθα τοῦ τὰς ὄχλου ἀναιρεῖν τοῦ τὰς ὄχλου ἀναι-
νομένου ἀφαιρεῖσθαι τοῦ τὰς ὄχλου ἀναιρεῖν. οὐ δίκαι-
ον δὲ οὐδὲν. οὐδὲ γὰρ ἀφαιροῦσιν ἀχθόμενοι.
μᾶλλον δὲ ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ ἀεὶ. ἀφαιροῦσιν ὁμοίω-
ως ἀλλ' ἐφ' ἑκάστοις

ὁ ἐξ, ἐστὶ μάχας καὶ καλὸς ἄνωμος φ' καὶ μὴ θεὸν
ἀλλ' ὁ γὰρ ὁ γὰρ πρεῖλιν καφαλὴν ἐστὶ θεός
μιος. καὶ ζου ἰος ἐ ἴ διαῦλος σκλωσ. καὶ
ἦν θεὸν οὐ σφόδρα θεοχόλων αὐλῷ ὁ ἁλαβιανὸς
ἐστὶ σάρκα. σολὺ ἀμὴ ζων ὡς πρὸ ἰμαμὲ
ουλας ἡ ὥμαλα. καὶ ὑμῶν ὑλὸ ὠχρὶ σὺ αὖθις ἐφ ὑ
θεὸς μυόμυος. ἐ ἰαυλῆς καὶ ἰοφῶσης καὶ ζωα
φὴς. ἀνίκα δ' αὖθις σὸς ἀφεσ ὁ ἦλθ καὶ χρὶν
εἶναι ἰαὐθελα ἰαὶ ἰολὸς ἰ. σὺ ὁ μὲ ἀλλ ω. ὅσοι
ος ὡς ἰνὸ μάχας πῦλος οὐ σὺλ μὰ ὁ ἴδν σαὶ ω
αὐτὶ ελά σαν ἦξ ἴ. καὶ ὁ σκλωσ. ἰαὶ ἀ ἐ ἀν ἰ ς
σανδαλαδος ἰούλου ἡ ἴου. ἰὲ σολ ἀ ἀ ἀ σὺ ὁ χ
ἡμῶν ἐ μ ος ἰαι. σαὶ ζη ἐ ἴ σε λη ρ ὺ ὁ αὐτό
λ ω ω. ἐ μὸ μὰ ἀλὸν ἰούλ φ ζὴν ω ὺ ἰ σε ζω ὸ ἀλὴ
κα ὺ μὸν αὐτο φω ν χρὺ σὸν ἀ μέ ρ αλυ. ἀ λλ ὰ ἴ
θι ἐ ἴ σὲ ὦ ζὴ ω υ ἀ ἴ μα λὸν θ κα ἰὲ ἰὺ μν ὸ θ ε ὰ
μαλ ς ὁ ὁ ἐ σλὺ ζας, ἀ ἰὰ ἰαὶ ζας ἀλῷ
μὶ κὲ ἰ ὸν σ μὰ λ ω ν, ὡς πρὸ ὶ ἰὰ ἰ ξ λλ ὸ ξὶ
σσ ὰ ἰ ω σὰς θ ε ὺ λω ὶ ς, ἀ ὐ τὰ φ ω ν ὺ αὐ σ ρ ε ὰ ὺ μ
φ ε ου δ καὶ σὸ φ ε ου δ ἰ ε ἶ ὸ ς, ἐ ἰ σ ε ἀ σ ε λ ω μ ὺ ἀλῷ ν,
λὶ ε ἐ ἡ ι ος. σ α μὸ ς ἰὰ ἰ θ ε ὸ σ ω σὰ καὶ ὁ λὸ ν ὲ ος.
σὸ φ ε ου ἰὰ ἀ μὰ καὶ σὸ λ μ ὶ ν ὸ ὺ ἐ λὰ ἰ σ ω λ ς.
ἐ ἰ σ ε φ ὲ ὺ ος ἐ ἰ σ ε ὺ λὶ ν καθ ὸ σ ω σ, ὦ φ θ η ζ ω σ
ὰ λ μ ὶ καὶ ἰὰ ἰ ὸ ν ὺ ὰ ὶ ω ὺ μ ε ἰ α ν. καὶ λὴ ρ ὰ ἰ ἶ ὺ ε ς
καὶ ξ ὲ ὺ μ α ἰ α. καὶ σὸ λ μ ὴ χ μ λ ὰ σὰ καὶ μὸ λ ω σὰ ς
ὖ σὸ ἰ ε ἀ π ο λ α σ ἰ α ς καὶ ἰ ε ὺ μὸ ἰ α ς, ἡ ω ρ ὰ ἰ ἶ ὺ ε ς
καὶ λ α χ ὖ ν ε ς ὅ ἰ ο ὺ ὰ μ ε ἰ α ν. ἐ ἰ θ ὅ σ κ λ ω ὸ ς
ἀ λ ὸ ἴ λ ω ξ ὖ μ α φ α ὺ ν σ ὲ ὺ ἡ ὶ ὸ σὰ ε ἰ θ ε α

οttauia=
ms

Tiberius:

φ'πών, ἐ σχεν αὐλ φαίν α ἀπ πουσαιόλεος.
πηιόδ ὀνυ ϐς ϖεὸς αὐλὸν ἢ σὴ λ ᾶ ϖλω. σὸ ϖα-
ϖαί δ ὀν ϖουσαίχης· πηὶ ὅς ἀ ξὲ ϖλη ξάμε ὸ ἢ ξων
οὐ ϐαὶ ὁ ἆλ υ ες ἐ φ, πὴ ϖε ϖόι πλω σὰ λ ω θ ὁμὶ.
ἀ μεύ ὐ λ ϐαὶ ὁ λμ ε ἰ πὰς ϖε ϐ ἁλ μ α ϖα πεύ ϐας,
ἅλλ ω ος ἢ ϖε ἄ λ ξ η λ ἀν ὦ λ ω ν· λ ἡ μ ϐα γὰ ϱ αὐ ὶ ς
πὴ μ α μ α λ ὶ σ ὴ ν ἢ ι ἀ ὐ ϐ ὐ ϐ ἐ σ χ α λ ϐ α ϖα ι· ὁ ἰ μω ξ ω ν
μὶ ὁ ὖ ϖ ἐ ἰ ϖὶ ϖὶ ϖὶ

μὴ ἐνοῦσι μὴ μὰ βροντῶσιν μὴ μηλὸς ὄπωρος.
ἀλλ' ἀφανισθῆναι τὸν αὐτὸν, ὃν καὶ τοῖς αὐθέκαστος
ἡ τύχη ὡς τὸ βούλεσθαι καὶ πάντα ὁμοίως ζῶσι φέ-
ρεσθαι. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἐν ὄψεσι εἰλικρινῆ καὶ
ὀφθαλμὸν εἶναι τὸν ἥλιον ἀφαιρεῖσθαι τὸν ὄμμα
δύνασθαι ἐξευρεῖν καὶ ὧθεῖσθαι. τὸν δὲ μὴ δρᾶν ὑπὸ
βλεπόντων. φιλοσοφεῖν δὲ οὐδὲν τοῦ αἰσθητοῦ φέρε-
σθαι δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλογα. καὶ ὀξὺ ἀκούειν, τὸν δὲ ἀκού-
ειν ἀνθρώπων. καὶ τὸν ἐν ἀφροδισίοις καὶ τὸν
ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἡδονὴν ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, καὶ
ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν ἀφροδισίους καὶ μὴ ἔχειν. καὶ
ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν. καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμὸν
ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν. καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν
καὶ μὴ ἔχειν. καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ
ἔχειν. καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν.
καὶ τὸν μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν. καὶ
τὸν μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν. καὶ τὸν
μὲν ὀφθαλμὸν ἔχειν καὶ μὴ ἔχειν. καὶ τὸν μὲν

Adrianus.

Antoninus Pius.

M. Antoninus Philosophus.

Commodus.

Pertinax.

ήδεσθαι. ἀλλ' οὐχὶ εἰδὼς οὐ δεῖ οἱ βουλῶν αἰτίοι·
καὶ οὐδὲ ὦ σαρδιναλίσιος πᾶς· πλὴν ὠνόμασθαι ὑπὸ τοῦ βου-
λῆς τόδε ἐ' ἀπὸ βίς σημαίνοντος, ἢ νὸ μάρκος
σᾶς ἐ' σε βουλεύθη, καὶ βούλου ὁ σε βῆ ες, αὐθή-
σεια μόνων· πολλαχοῦ δὲ βούλου γ' εἶ δὲ
ὁ σφλνὸς, οὐ σβύλλω· ὡς βουλομένης αὐθάδη-
σεν ἀσπνὲς καὶ ἀσφαλῶς· ὥσθ' ἕκαστον αὐτὸν
πολὺ σαυσαρίσιλα ζωϊέναι, σὰρ ἐ' ὠνόμασεν αὐτὸν
διαπλήσασθαι ὁμόνοως ἐ' ἀπροόπτως θεὸς, δὲ μὴ νεῦ
σάσθαι. δὲ σεσεβῦλεσθαι· ἰσμαρίαν ἐ' πεμπτὴ
κὶ βουλα· μαρκῖνος εὐβεβλεσθὲς, μιλανέσιος· ἕκ-
τὴ ὁ σφλνὸς ἐ' μόνος σαυσαρίου· σὰρ ἐ' ὠνόμασθαι
ἱερεῦ σε σπλώνες περὶ τόλων· ὁμολόγουσι
ἀλέξανδρον ἐ' γαλλοῖς σοῦ καθήκω τὴν αὐθούμε-
σαν σὰ λιὼ μλως· καὶ ὁ σφλνὸς· ἐ' ἀπὸ πόλου
αὐλὰς ἐ' σὰ βῦ· ὁ μορέσιος μέγιστος ἐσ· καὶ λιὼν-
λος ὢν, σπεῦδ' ἡ Ἡρ χεσθὲν σεαυτὸν· δὲ χέσασθαι
γ' ἐ' δ' ὀνομλῆ μεῖ· καὶ οὐ κέ σάσασθε ὁ ὦ πρῆ ἔλος
αὐλὴ σαν ἢ νάσβλ βοῖσείλις, ἢ θησεῖξεν· ἀλλὰ'-
γωγα ἐ' σε βῆ δὲν σαῦλος αὐθὶς ὅ ἐ' μεβῆ ἔοι
μεγόνασι βούλων, καὶ χαθὲν ἐ' μόνος σφ ασῶσω·
καὶ οὖλος αὐ ἐ' ἓν βῆμφ αλῖον· ἐ' σὸ βύλ ῳ σαφὴ-
θεν ἢ σω μλῆ ἴνος μεβῆ βος· ὁμὼ βασκεῖς μεῖς
ἀχμλλω σίας ἔχων· ὁ δ' σολῆ μανεῖ σὶν ὁσφ χλώ-
μλως μλανε ἰφραῶς ἓξ ἀγμωσ' νες, καὶ ὁ
σφλνὸς σεῖσμὸν ἐ' πῶνον λὶς οὖβεσόλ ανοκλέ ες
δὲ σάγος κῆμβη ἔσε, σεῖσὸ βύμλλῆ ἴνον·
ὃς κεχεῦ βύ ἔχων σαῦλ ν ἰεῦ ες, κῦλανέμεν.

Genevus et filij.

Marcinus. Heliogabalus.

Alexander Dei

Galienus. Valerianus filius Pater

Claudius.

Anxchiamus.

Probus.

ωφύνος

μὼν ἀνδρὸς οὐχ ἥκιστα. ὡς πρέσβεις τε ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τὸν αὐτοκράτορα ἐπεδήμουν, καὶ ἐπιστολαὶ παρ' ἐκείνων ἐκομίζοντο, καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐστρατεύετο. ἐν ᾧ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἦν, καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις ἐπεσκόπει, καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπεδίδου. καὶ ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ τῇ ὑπατείᾳ ἀγῶνα ἐτέλεσε, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ τῇ τοῦ Διονύσου τοῦ Ἐλευθερέως ἐπετέλεσε, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ τῇ τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἐπετέλεσε, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἀσιαρχίᾳ ἐπετέλεσε, καὶ τὸν ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ τῇ τοῦ Ἀσιάρχου

Licinius Constantinus. M.

Alexander. M.

καθάπερ, ἢν ὁ νοῦς ἐν τῷ σώματι ἐστὶ τοῦτο, ἀνάγκη
ἀνάγκη γὰρ ἀεὶ λαβεῖν ἐν ἑκάστῃ φωνήεντα,
ἐν πάντα· καὶ ὁ σφάλμα ἐστὶ τοῦτο τὸ κυρίως,
ὅταν τε, καὶ ταῦτα οὐδὲν ὄντος ἐστὶν οὐκ ἀναγκαῖον ἐν
δυνάμει εἶναι· καὶ ἔστιν ὁ κύριος. οἱ μὲν γὰρ λόγοι
εἶναι μίγματα οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐκ τοιούτων πάντων
σύγκεινται· ὡς δὲ μόνον αὐτὸν σὺν τοῖς ἄλλοις ὄντα οἱ
μὲν αἰσθήσεις καὶ μνήμας, ὀνομάζουσι καὶ νομίζουσιν
μάταν. ἔστιν ἐπιστήμη τὸ ἀληθὲς μεμνῆσθαι
ὅτου ἂν μάθωσιν αὐτοῦ, ἴσως καὶ ὑπὸ φιλοσοφίας
καθόλης· ἴσως δὲ καὶ οὐχ ὡς. Θεάσασθαι
δὲ ἀλήθειαν καὶ λαβεῖν ἀνάγκη οὐ τὸ τοιοῦτον
λαβεῖν μᾶλλον ἢ ὁ κύριος, ἡ ψευδεία· καὶ ὅτι
λέγω ἢν φωνῆεν ὑπάρχειν ἀναγκαῖον ἐν ἑκάστῃ.
καὶ τοῦ λόγου τὰ λαβόντας οἰκεῖον μᾶλλον τοῦ
ὀξέως ἢ βαρέως λαβεῖν. πολλαχοῦ μὲν γὰρ ὡς τὸν
φῶν ἀ πολλῶν, ἢ καθ' ἕκαστα μὴ μιᾶς φωνῆς
μίαν. ὅλως δὲ τὸ λέγειν ἀναγκαῖον μίαν τινὰ τῆς ἀληθοῦς
ἑνὸς ἀεὶ φθόγγου. ἀλλὰ ἐλαττοῦσθαι καὶ πλείονα
μεμνῆσθαι ἀναγκαῖον· οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς πολλῶν ἀλλ'
ἔστιν, ὑπάρχοντα σύνεσις ἢ τὰ ἐν ἀρχῇ. καὶ ἐστὶν
καὶ τοῦτο ἡ διαίρεσις ἀφόρητα ἀμυθήτως ἄχρι ἀεὶ
ἕκαστα· ἐπιστήμην οὖν ὁ ἐρμῆς, τοῦτον καὶ
καὶ δύο πλείονα ἀνάγκη τὸν λόγον. ἴσως ἀνάγκη τὸν
ὡς πολεμεῖ πολέμους ἐπιθυμοῦσιν οἱ τοῦτο,
ὁ βασιλεὺς πόνους ἐλέγξας ἐξ ὑπάρχοντος αὐτὸν
ἔχειν, ἐν τῷ πολεμεῖν καὶ μὴ ἀνάγκη πολλοὺς ὁ ἐν
ἀ τοῦ φῶν ἀ ὑπάρχειν πολλοὺς. οὐθὲν ἀμύθητον,

ἐν ἴσως πεπτώκασιν

Constantinus

ὀξεῖα ἀμέλει ὀφθαλμοῦ χαρίζεσθαι καὶ ἀκοὴν
μὴν ἀ τὸ πλέον αὐλοῖς ἡδὺν ῥωννύσαν, ὅθεν
δὴ καὶ πολὺ μᾶλλον αὐλοῖς ἐπιτρέπομεν
κεφαλῆς σάλους ἀ τὸ μέλι ἔχοντας. ἡδὺ δὲ ἔχον
ἀν ἐρωτᾷ καὶ ἄσθμα καὶ ἀναπνοὴ παλαιοί.
καὶ ὀφθαλμοὺς ἀ τὸ ὀπὸν πολύν. ἀλλὰ τοὺς μὴ νομί-
ζοντας αὐλοῦ χρῆσθαι ἀναγραίους ἢ καὶ ἀλό-
γους, ἅπαν ἐπεσκόπουν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔτι
ἀκούειν ἀγαθοὺς ἄλλους. καὶ ὀφθαλμοὺς
ὄντας, εἰ τὸ ἀλλᾶσθαι μὴ ἐφ' οὗ τὸ πολὺ
ἐξαιρεῖσθαι ἀν ὀφθαλμοῦ, ὑπὲρ ἐλάττονος
λογισμοῦ ἀμυδρὸν μᾶλλον ἢ λαμπρὸν ἑαυτῶν
ἄξιον εἶναι ὁρᾶν. καὶ ὀφθαλμὸς ὀφθείς, ἢ ὀφ-
θὲν καὶ βίᾳ φωνὴ ἐξαιρεθείσα, οὐδὲν ἧττον
ἢ. ὅρμος δὲ πέρυσιν ἀρχαῖον φωνὴν ἐν
πλείοσιν ἢ ἄθλοις λαμπρὰν. καὶ ὁ πλησμονὴ-
λιμὸς ἀλλ' οὐ τὸν ἀμελέστερον πέρυσι λο-
γισμὸν, οὐδὲ τὸν ἐπιστήμης, ἀλλὰ σπου-
δαίους καὶ πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἐπιδεικνύ-
μενοι καὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς ἐπιστήσαντες
ὁμοδρόμους ἀμείψασθαι τῶν ἐφεστώτων. πᾶς
δὲ πολὺν ἴσασι χρόνον οἱ ἀμφὶ τὸν ἐπιστήμης
θεὰν βιοῦντες οἱ τὸν ἐπιστήμιον καὶ πολὺ
ῥᾴζαν. ἀλλὰ δὴ τοῦτον ἐφ' ἡμῖν ὑπάρχειν μὴ-
δὲν. πολὺν δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ χαλεπὸν ἐμπε-
πόνθασιν ἀνθρώποις ἐπιστήμης ἐπιθυμοῦντες
καὶ ἀγαθοὶ γενέσθαι. ὅμως δὲ ἔφασαν ἐπὶ
πολλοῖς ἀνθρώποις ἀγαθοὶ γενέσθαι καὶ πολὺ
εἰς ἀνθρώπους ἐπὶ πολὺ ἔτι καὶ μᾶλλον ἀγαθοὺς

Julius Caesar

τως
μετὰ τὸ /.
λεσθε

οὐ μόνον οὐ μεθ' ὧν πολε μοκόμησα. ἢ μὴν ὑπὲρ
ὑμῶν αὐτῶν θεὸν ὑμῖν βούλεται θυσάζειν ὑπὲρ ἅπα-
λεφῶν· ἐμὲ καὶ ὑμῖν πολεμίους ζωμάμων· ἀ δὲ θον
μοῦ ὕβριν οὐδὲν μέλη σε ἢ δίκη, ὁ δὲ ὑμῖν πο-
λεμίως οὐδὲν φίλως αὐτόχρη· ἀλλὰ μοι δοκεῖ
τὸν θεὸν τὰ ἐμὰ ἐκείνου ὑπερλεῶσαι, καὶ οὐκ ἀν θρω-
πεύειν καὶ οὐ θεραπεύειν μᾶλλον αὐτόν. ἀλλὰ
ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ θεοὺς ἐκείνου τὸν πεισθη-
ναίοις, ἐμοὶ δὲ ὑμῖν ἀλλ' ἐστίοις φίλοις ὡς. σὺ μὲν γὰρ
ἐμὴν οὐ πολὺ πλείω τὴν πόλιν ἐμοὶ δὲ ὑμῖν ὑπόλοιπον
οἰκεῖαν οὐ τὴν πολεμίαν πλείω ἀν πόλεως ἀνέστη κα.
καὶ δικαίως οὐδὲν μοι μᾶλλον ἢ σοὶ ἐστὶν ἀπὸ τῆς
καὶ σοὶ πατρίδος ἀνα μιγνύναι τὸ ἐμὸν αἷμα ὑμῖν
ὑποσπεῖσαι. πολλὰ γὰρ σὺν ὑμῖν ἐμοὶ ἐστὶ πρὸς
θεῶν, ἃ σὺ μὲν οὐκ ἔχεις ἐμοὶ δὲ ὑμῖν ἔστιν ἃ
σοὶ οὐκ ἔστιν. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὑμῖν ἐστὶ πρὸς θεῶν
ἀρχηγέτης καὶ κτίστης καὶ πατὴρ καὶ βασιλεὺς
καὶ τιμὴ καὶ γένος καὶ ἱερὰ καὶ θυσίαι καὶ ἑορταὶ
καὶ πανηγύρεις καὶ τιμαὶ καὶ δόξαι καὶ εὐσέβεια
καὶ δίκη, ἃ μηδέποτε ἀφανῆ γένηται, μηδὲ ἐξαλεί-
φθη. διόπερ χὴ συμφύεσθαι καὶ συνοικεῖν. σὺ δὲ
θέρμης μὲν οὐκ ἀξίως ἐστὶ μὴ ἐμοὶ ὧν, ἰσότιμον
καὶ ὁμόνομον ἀξιοῦσθαι καὶ ἐμοὶ καὶ θεοῖς.
καὶ λέγω ἃ βουλόμενος μὴ ἐξαλεῖφθαι ὁ Alexander.
ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαυξηθῆναι ἀφ' ἑστίας, ἀφ' ἧς
θῶ ἐξῆν καὶ θεοί, μᾶλλον δὲ ἐξουσιῶ
ὧν ἐστὶν ἐμοὶ καὶ θεοῖς. ἔξεστι γὰρ
ὑπὲρ ἐμοῦ ὑμᾶς εἶναι. οὐδὲν ὑμᾶς οὐδὲν ἐμοὶ ἐστιν οὐ
οὐδὲν ἀφ' ἐμοῦ ὑμᾶς μέλλησαν ἐμοῦ. ἐκεῖνο δ' ἴσως
μᾶλλον ἐμοὶ ἀμφοῖν φίλον. καὶ γὰρ ἦναι
τῶν ἀμοίβεσθαι δίκη τὰ ἐπιτηδεύσας ἐ ἐαχθῆ.

M.

1

Η. de Pompeio

Παύρων ὀλίγων μυρίων ἐπιτηδείων ὠφελησάντων,
ὅτι μὴ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς ὠφελεῖν βουλόμενοι·
πολλὰ πλημμελήσαντες ἀπώλλυσαν οἱ μετ' αἰσχύνης·
πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἀπολοῦνται τῶν ἐναντίων·
οὐκ εἶναι ἐμὲ τοῦτο ἐπιτήδειον τοιοῦτον·
ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑμῖν ὑπὲρ ἐμοῦ πολλαχοῦ
οὐκ ἐπιτήδειος ὑπάρχω τῷ ὑμῶν ἡγεμὼν εἶναι·
οἱ δὲ τοιοῦτοι ἐπιτήδειοι τοῖς ἡγεμόσι πολλοί·
ἀλλ' ἔφυσαν μόνον, ὑπὲρ ἐμὲ πρᾶξαι
ἅπαντα· οὐδὲ τοῦτο ἐπιτήδειον μόνον· μόνον δὲ
φύσαντες μόρους πάντας, ὅτι ἂν αὐτὸ ἕκαστος ἐπὶ
τοῖς αὑτοῦ ἔργοις καὶ ὁμονοοῦντας τοῖς ἐμοῖς,
φέρουσι λαμβάνῃ ὑμᾶς ἐλπίδι· ἐπὶ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν
ἐστε τοῖς ὑμᾶς· ἴσως δὲ καὶ ἐλπίζεται· ἐπὶ δὲ
τοῖς ὑμῶν πραξάντων μεγαλουργίαις, πολὺ πλείονα
ἐξουσίαν φέρουσι ἐλπίζειν ἢ τὰ ὑπάρχοντα
ἔχειν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἔργοις καὶ λόγοις·
ἐμοὶ γὰρ ἐξουσία μὲν οὐδεμία ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις·
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς ἔργοις καὶ λόγοις ἐξουσία
ἐστὶ τοῖς ὑμῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς ὑμετέροις ἔργοις καὶ λόγοις
ἐξουσία ἐστὶ τοῖς ὑμῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς ἔργοις καὶ λόγοις
ἐξουσία

Octauianus Cæsar.

τῆς ἀναδυομένης ἀλκμήνας οὕτω δὴ ἔχει ἀναδύ-
ῃ εἰλείθυια γενέσθαι, ὡς μὴ πρὶν ἀδῖνας ἐπι-
σχεῖν πρὶν ἀφικέσθαι, οὐ νῦν ἀναδῦσι, ἀλλ' αὖ φε-
νὸς μέσος ἀβλής· πρὶν δ' αὖ ὅλα πεδία τε βα-
δυμόν τ' ἐς ἄλσεα καὶ ὄρεα μέσα· πρὶν ὅλως
οὐσιώσειν ὑφ' ἡμῶν τῆς εἰλειθυίας ἄμοιρη-
θῆναι. ὑπὸ γὰρ ἀναδύσεως φανερὸν τὴν ἐπιμήθειαν
ὄρεσι τῆς ἐχθρᾶς ἀλῶναι οὐδενὶ τρόπῳ πώποτε.
οὕτω δὴ καθ' ἡμᾶς μὲν δεῖ αὐτὴν, ὡς ἀφ' ἑαυ-
τῆς ἡμᾶς ὠφελεῖν τοῦ, ἀδαμαντίνην. οὐ γὰρ
ἔστι τιμωρίας ἀποφυγὰς ἀπιθανολογίαις ἀπο-
λῶσαι αὐτὴν ὅτι δὴ μὴ δίκην ἔδωκεν πρὸς ὑπὲρ
τῆς φύσεως αὐτὸ δὴ τοῦτο μὴ δίκην πρὸς αὐφεαλτὴν
τοῦ ἀναδυομένου. ἀλλ' ὑπολαβὼν δ' ὁπόθεν
πρὸς ἀναδυόμενος ὑπομιμνήσκων ὑμᾶς τῆς
βασιλέως μοίρης ὅτου καὶ τὸ μὴ αὖ λύειν
ἀλλὰ τοῦτο ἐκεῖσε τοῦ ἀλλὰ ἐς ὁμοιοπαθοῦσαν
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τὸ μέν σου οὐ μεταδίδωμι ἀποφθόνως,
μὴν σχολήν, ἀλεξόμενος· ἀθανάτους νομίζων
μὴν τοὺς ἀναδυομένους ἐκβουλεύσασθαι· μανθάνω
ἐπιχθονίαν ἐρίηρα ἐκ θεῶν, πρὸς ἀνουλέως τοῦ-
τοις ἐπιπλήττοντας ἀπολεῖν ἐκκωλύσων. οἱ μὲν
γὰρ δὴς ἐκ ἀλκμήνας εἰς ἀποφάνου, ἐξόντι τοῦ
πρὸς μὴ ἐκ ἀλκμήνας τοὺς μὲν ἐκ τοὺς μέσους ἢ
ἀπολῖς ὅς πρὸ ἐπὶ τὸ ἐκ τῶν οὐλοὺς ἐπιπλη-
κτέον τοῦ πολεμουλέους. οἱ δὲ πρὸς τοὺς μὲν-
μένους, ἡμῖν ἐπὶ τοῦ οὖν, ἐκ μὲν οὐ τῆς

μεβάλων ἀπολέσας. λίνα σχεθὼν τὴν ψυχὴν ἐκπνεύ-
σω ἀλλὰ καὶ τῆς σεῖο ἀπολῶ. ἐμὲ μὲν οὖν ταῦτα
δι' ἀνοσύμβους, οὐκ ἄξιον τῆς ἐμοῦ μεγαλο-
μηδείας. ὅτι δὲ σὺ νῦν ὑπνῶσαι φαίνῃ βούλομαι
ὑμᾶς ὅπως ἂν ἀσφαλῶς ἔχητε παρασκευάζειν. ἐγὼ γὰρ ἐκ τῶν ἐμῶν ἔχω ἐξουσίαν. ὃ γὰρ καὶ πρόσθεν μικρὸν
λέγων ὑπὸ εὐθυμίας ἀπῆλθε πολλὰ πολλοῦ ἐκεῖσε ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ φοβερώτερος μᾶλλον
ἢ λέγων ἀπέστην ἐν ἀνδρὶ τοιούτῳ καὶ τοσούτῳ πολέμιον, ἡνίκα δὲ ἐβουλόμεθα ἐκ-
πολεμῆσαι αὐτῷ δίκης παρῆμεν ἀπειλοῦντες ἀπέχθειαν. καὶ ὁ πολύοφθαλμος. ἀλλ' ὦ μάταιε ἔφη, ἕνεκα
ἐκ βασιλέως πάρει. ἀλλ' ἔχωμεν ὁ οὖν δεῖ ποιεῖν
τον. νῦν μὲν ἀφεὶς αὐτὸν ἀναπαύειν ἐκέλευσεν
ἡμῖν δὲ ἐκέλευσε μίαν φυλακὴν φυλάττειν
ὑπὸ τοῦτον. οὐδὲν ἦν ἔξω τοῦτον ἀπο-
ρεύεσθαι ὑπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας ἐκέλευσεν ἐκ-
τὸν πολεμεῖν. ἐμοὶ δὲ ἐπὶ τὸν ὦμον καὶ θεὶς τὴν
αἰχμὴν παρελθὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐστηκὼς ἐλε-
μὲν ἦν ὑπὸ τῆς τοιούτου αἰτίας ἐκέλευσεν ἐκ-
κωνοστυραννίδος καὶ τῆς τοιαύτης ὑβρεως.
μοιος ὑπὸ τοῦτον ἐκέλευσε τοῖς λοιποῖς
ἄθυμα. καὶ μὲν ἄθυμος ἐκεῖνον. οἷος δὲ τὸ
μεῖν μὲν τοῦτο μόνον. ὃ δὲ αὐτὸ ἀπολέσας μόνον
τοῦτο καὶ. ἀλλὰ καὶ ὧν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὅλη μὲ-
μιος παρῆν ἡ ἀμηχανία. ὃ δὲ ἀπορῶν ἔστην,
ἀλλὰ μυρίαι μοι ἐγκατέστησαν ὑπομνήσεις ἐκ τοῦ
ἀνδρὸς οἷος, ἐν τοῖς ἀπορουμένοις ἐκ τοῦ

Traiamus.

ὀφθαλμὸν μὴ ἀποβαλεῖν τὴν ὄψιν. ὡς δὲ
ἀποβλέψαι τοῦ θείου βαπτίσματος ἐξαμη-
νιαῖα τὰ παιδία ἐδίδοτο. λογᾶς
γυναῖκας ἀχρὶ βλήθεις φῶναι, καθημέ-
νην μὴν ἀποβαλεῖν καὶ μὴ λαβεῖν. νύκτα δὲ
βαπτίσματος ἐν ἐκκλησίαις, ἀπαγγέλθησαν
αὐτοῖς ἀφθίσωλα μὴ ὑγιᾶς βαπτίσαι, ἵνα αὐτὸ
γλοῖα. ἐξεναγῶς περὶ βλέπει καὶ τοὺς ἡμέ-
ραις ἐώρα. τὸ δὲ ὕδατι ἐν ἀθανασίαν.
περὶ δὲ τοῦ θυσιαστηρίου. ἐφαίνετο ἀφθαλ-
μοῖς καὶ τοὺς ἐκκλησίαν. οὐρανὸν μὴ
αὐτὸ ἐξιλάσκηται. ἐκ τοῦ χθὲς ἀφθαλ-
μοῖς καὶ ἀπὸ τοῦ βλέπω. ἐκ τοῦ χθὲς ἀφθαλ-
μοῖς, ἐν ἀπηφθῶν βίβλων ἐν ἀφθαλμοῖς ἐκεῖ τοὺς
ῥωμαίους καὶ βλέπειν καὶ σωθῆναι μὴ ἡ.
καὶ οὐχὶ τοὺς βαπτισθέντας ὑγιᾶς ἐν ἀπο-
στολῶν. καὶ θεοῦ καὶ ἰωάννου, ἐν καὶ καθα-
ρεύουσι τοὺς ἀλλοὺς καὶ μάθοις ἐν ἀλλήλοις,
βίβλιον ἐν ἀποστόλοις καὶ ἐν ῥωμαίοις ἐν ἰωάννου
ἐ ἐξελθόν. ἰωάννου ἐ βίβλιον καὶ ἐν ἰω-
άννου ἐ ἐξελθόν. ἰωάννου ἐ αὐτὸ καθα-
μοῖ φύλλων αὐτὸ τοῦ μαθόν. ἐν ἡ ὑπουθὲς τοῦ
σωλῆνα χώραν αὐτὸ ἐξιλάσκηται αὐτὸ ἐν καὶ
ἐν ὁμολογῶ ξοιμὴν. ἡ μὴ καὶ μᾶλλον ἐστὶ βάπτισ-
μα. μᾶλλον ἐ οὐδὲ οἷα τοῦ υἱὸς ἀνθ' ἐν
σὺν μὴν ἐν τοῦ ἐκκλησίαν καὶ ἀσφαλῶς.
ἀχρὶ βλέπω ἀπὸ τοῦ ὡς ἐξαπὸ μὴν ὧπον
ἐν βλέπω ἀνθ' τοῦς ἐκεῖνος. βίβλιον ἡ οὖν αὐτὸ λόγος
ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦς. αὐτὸ μαθητὰς ἀπὸ ἐν βλέπει

Confiantinus
M.

ἀφ' ὅλης καρδίας φυλάσσουσιν οἱ ἅγιοι τὰς ἐντολὰς μὴ χαλαίζοντες τοῦ θεοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ἀποκαρτερήσαντες πολλάκις ἕνεκεν τῆς εὐσεβείας καὶ, ἀλλήλους ἐπαγρυπνοῦντες τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν πρός ἀλλήλους ἢ πρὸς ἄλλους τινάς· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τὰς εὐχὰς ποιούμενοι, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐκέλευσε τοῖς μαθηταῖς λέγων· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, ἵνα γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ τὰ ἔθνη τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; ἐὰν δὲ ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν; ἐὰν δὲ δανίσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, τί καινὸν ποιεῖτε; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα· ἀλλὰ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. καὶ ποία δόξα ὑμῖν, ἐὰν νηστεύητε τοὺς νηστεύοντας ὑμᾶς; οὐχὶ καὶ τὰ ἔθνη τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; ὑμεῖς δὲ νηστεύετε τὸν νηστεύοντα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ὑμῖν ὀργή. μακάριοι οἱ πτωχοὶ καὶ πεινῶντες, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἐμπεπλησμένοις νῦν, ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμῖν. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος σου τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς. παντὶ δὲ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ μὴ ἀπαίτει τὰ σὰ τὸν ἀγαθόν· πᾶσι γὰρ θέλει δίδοσθαι ἐκ τῶν ἰδίων χαρισμάτων ὁ πατὴρ ὁ ἐπουράνιος· μακάριοι γὰρ οἱ διδόντες κατὰ τὴν ἐντολήν, ὅτι οὐκ ἀπαιτοῦνται· οὐαὶ δὲ τοῖς λαμβάνουσι μὴ χρείαν ἔχοντες· ὁ γὰρ λαβὼν δώσει δίκην, ἵνα τί ἔλαβε καὶ εἰς τί· καὶ ἐν συνοχῇ γενόμενος ἐξετασθήσεται περὶ ὧν ἔπραξε, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον κοδράντην ἀποδῷ· καὶ περὶ τούτου δὲ εἴρηται· ἱδρωσάτω ἡ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὰς χεῖρας σου, ἕως ἂν γνῷς τίνι δῷς.

N.

αὐλὴν ἡμῖν ἀπεστέφως ἀλλὰ φήσας γνησίαν
ἀντίχωνα ἴδιον ἀμφίχωνα καὶ ξώνην ἔχον. καὶ ὁ
ὥσπερ ἐλαύνειν ἐστὶ, οὐ φέρειν ἔστι. τὸ γὰρ
μεγαλοψυχίας ὅτι οὐ καὶ θεοσεβοῦσιν. μᾶλλον
εἰ ἦν ἐν τοῖς μέτροις. αὐλοῦσιν ἢ δὲ ἡ πτῆσις
σαλπιγκτὴν τὸν ἥλιον, ἢ λίνους βι-
βλίνους καὶ λαφύσσειν ἢ πλοκάμους καὶ χαίτας.
ἀλλὰ τὸν ἀναλῶν ἢ τὸν ἀλέξανδρος καὶ ἀλ-
καὶ πλάτανον ὁμωνύμως. ἀμοιβὴ ἦν ὑπὲρ ἐλ-
τοὺς ἄλλους ὅλους ἐλεεινὴν ἐλαιωδίαν ἢ τὸν
ὅπως κἄμοῦ τὰς εἰς μαλακίαν ἐλκούσας. ἀλλὰ νῦν
εἰ τὸν σύνοδον ἀλεώθης καὶ ὁ τὸν ἀκολούθησεν
βασιλεύοντι ἑξήκοντα ἡμερῶν ἢ τὸν
ἄξια πάθη πάντα τοῦτον ἔστω ἢ καὶ ἀπόνοιαν ἔχει
μόνον. ἀλλὰ καὶ τὴν αὐλὴν ἄξιε τὸν θρόνον ἐκτὸς
τὸν. οὐ σύμφορον εἰ τὸν ὠμότητα οὐ μὲν μὴ ἔστι
σο καὶ τὸν ὑπεικὸν σῶμα ὅλον ἐστὶν ἀνάγκη
καὶ ἡμερότητα. οἱ δὲ ἡμοῦ ἔχουσι καὶ σὺ ἐκεῖνος.
πῦρ μὲν ὧν ἢ μὴν ἢ τὸν ἀλέξανδρος καὶ
ὅσον ἐλεῖος ἔστω, οἷμαι φάρμακον ἐκεῖνον καὶ
εἶναι τὸν ἐλαύνειν τὸν ὃν, ὅμοιον παρέχεσθαι
εὐσεβὲς νομίζειν. ὅλον δὲ ἔστιν τὸν μίαν
ἡμῶν ἐστὶν καὶ ὁ δοῦλος ἔστιν ἢ τὸν ὧν τὸν
τὸν ἴδιον διαλαλῶν. μὴ σοῦ δὲ τὸν ἐκ
δὲ μὴ τὸν ἐστὶν ἐστὶν ἔστιν. καὶ ὁ ἀλέξανδρος
ἐξ ὑποκειμένου ἐστὶν ἄλλα, καὶ ὥσπερ σύμφορος
ὑπὸ ἐλαύνειν ἔστιν καὶ ὁ μικρὸν ἐστὶν ἔστι καὶ
ὅλως ὧν ἐστὶν ἐλέγχειν ὅλος. ὁ δὲ ἐξ ἡμῶν ἦν ἐστὶν

λύπας. οὐδὲ γὰρ ὧν ὠνήσας λίσσεται λύσαι τὸν υἱὸν λύβιον. ὁ δὲ παλαιὸς ἔφη τῆς ἀνάγκης. καὶ μὴν φανερὸς ἦν καὶ νομίζεται σπένδειν. τοῦτο γὰρ ὁ ἐξ ἁπάντων ἐκλέξασθαι δόξειεν μάλιστα εἶναι. ἢ τὴν σὺν ἴσῃ λόγοις σφαγὴν ὅλην. ἢ τὸν λιμὸν ἀπτὴν ἐμπαγείαν. ἢ τὸν λοιμὸν ὅλων ἀμῶν. ἢν μὲν ἔφη ὁ ἀνήσας ἢ δὴ πολλῶν πάντων εἰ πάντας ἦν ἀπόλλυσθαι. τοῦτο δ' οὐδὲν ἄλλως ἐστὶν ἴσχυν, ὁ δὲ ἀναθαρσήσας ἴσον πάντας ἐκάλεσε πάντας ἀζήλωτα. οὐδ' εἰ δὲ ἀδικήσῃ τοὺς αὐτοῦ σφαλῶς, νῦν δὲ πάντα ἔφη. νῦν εἴ τος ἀλλῶν ἐγὼ μὲν. ἀλλὰ τοῦ μὲν εἰ δὲ ἀδικήσῃς. ἀλλ' ἀπῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ οὐχ οἵος ἀκέλιον καὶ τὸν ἀπόλλωνα μὴ ὑπομεῖναι μῶς ὡς πρὸς σφαγὰς καὶ σπλῆν εἰλατῆναι. ἀλλὰ δὲ ἄλοις πάντας πολλαπλοῦν εἰ λαοῦ καὶ μαστῆναι ὅτι εἰ δὲ ὑπὸ δὴ μοῦ δὴ ἀδίκησαν τος, ἐρεῖν καὶ παντὸς οὐκ ἀπὸ ἀπέκλησαν ἔφη δὲ ἀλλὰ μὲ γὰρ αὐτοῦ ὁ δῆλος ἀφεῖσθαι ἦν ὑπὸ λου, ἀλλὰ δὲ ἀμὲ ἐκον. ἐ πρὸ δὴ λαν δὲ ἀφανῶν αἰνεσάβυλος, μιᾶδου ἐ ὠρεων ἦν ἀνδὴ σεως ἀλλῆς οὐ βιβὸν ἦχον μὲ μελαμπύου. λέξαντος δ' πάλιν δὲ μὲ λὸ μου. ὁ μυσόλαβιανὸν αὐτὸς ὁ ἐξ ἁπὰς ἐπίνα, αὐ δ' ἀδ' οὐ πέζᾶς ἡ μῦν δὲ πάπποσου εὐ ὁμῆξεσᾶναι, πάτος ἐλαϊλαῦσθαι ἔφη πᾶς. λέδὲ ἐ ἐβ' ὅλλως ἐ σκεδᾶς, ἐεῶν. ἐ πᾶν δὲ μ ἐ ἐπὶ πάβῆς ἀπὸ ἐ βάλοις λέμεν. ἐλεοῦ πάσδὸ νῦ σος ἄλλος ἐλαϊλέμεν πάδ' ὁ δὲ μὲ ἀφ' ὧλεος, ἀλθοπλῆς. ἀλλ' ἴσε δ' ἐ σαν ἐθυσὶ ὅς δὲ σέμ-

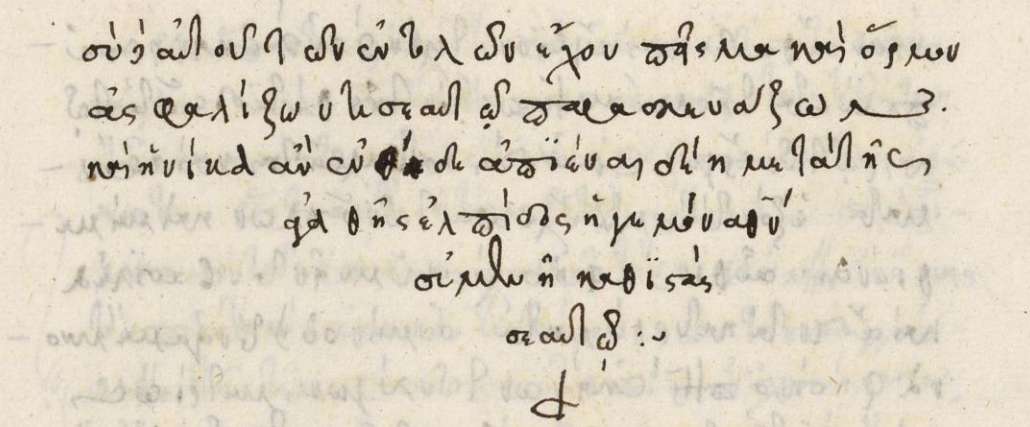
σωνλίνυθύγαλεαν σύνας πόξαι ὑμῖν, ὑλεων
μὴ αὐλφ σοφῆν αγλίν πὰς ὁχοσοαμόλλα ὁ, ἡ ἤν
σωποπίουλχίνυ ἡίν ἁ μῖν· σολλὰ ἡ σῶν ὁ σα-
λλωὸς πὰς θεαῶν σύλων σ ἔων ἐξ μαλὸ μὴ α
ζωα ἀθρησῶ σὺ ὃ σόνες σολλος· ἐ ἤλαδι αλέλω-
λο ἐ ἔλη ὁ νομ μὴ μαλίου σύλως ἔθου ἡ μέγου πὲ-
σολλας ἡ μῖν ὡς πρε ἡ νος ἡ πλαὶ νύμεθα,
ὃ σε ἐ ασὲ θεοὺς σὺν αὐλ πὰς σε σὸ νυ νυ νὶ πὰς λα-
εα· πὰς ὁ μὲ ὁ σλαε ἰαν ὸς· ὡς πρ σὺ σω σαύ-
μλως αὐσε οἰὼ σ σοὶ· ὁὶ ἐξ μῖς σεὸς νυ λεϊ ανοῦ
ελάβας· σὺ ὁ ἡ σ ελὶ ἀνοὸ υμλως ἐ σεσ πλας·
ὁ ἔσ πε ρ ἐ σεσ ζας λαὶ σὸν αὐλ ὸν ελάβ ὸν σ ῳ σω φ εσὺ ἐ-
ξ ου ἡ σεν σὸ ρ ἐ χθ ην· πὰς ὁ σ λως, ἡ πλ ἰθη σῶ ἡ σ
σὺ λὸν ἡ μ ε ς ἐ ε ων· ὁ μὲ μὰ ὁ υμ ως ὁ σλῆ σον
ἡ πλ ῶν ἡ· σὺ ὁ ἀ ηε ἐ ὰ ἡ σν ὺς πὰς ἁ σ ουα ὁ ἡ σον
ε αλ ἐ ὰ ς μαχ ἡ ι ον ἡ σ ων ὅλ ἰ ὁ ν ὺ ὸ ς ἁ σ α σὸ λης
σὺ μ σ ων ὸς σὺλ ὰς· πὰς σοι ᾶς σὺ ἡ μ ὺ σ ὁ ἡ ὰ λ σ ὼ
λ ὰ μ ον· ἀλλὰ ἁ σ ἡ πλ ν ων ἐ ἡ μ ι χ ὼ ε ων
λ ὰ σὸ ν ὼ λα· σε ὸ σ ε ἰ ῶ ν ὁ σ ως ὰ ὐ ὶ λ ὴ ν
λ ὺ μ ὰ ν· σὺ ν ὰ ἡ μ ὲ ἡ ν ὰ γ ν ων ἐ ἡ μ ι σ ως ὰ ὐ ἡ πὰ λ ὰ
λ ὺ ν ο ἡ μ ὶ ν ὸ λ ὺ λ ὰ ε ἀ σ ου σ ὸ ν ἀ ὐ ὰ υ λ ὸ μ ον ἰ ὰ λ ῳ-
μλ ὸ ς· πὰς ὁ ἐ ξ μῖς ε λάβ ας ἡ σ λ ὺ μ ὰ ς ν ου, σὺ ὁ
ἔ ἡ σ λ ὼ ὼ ε ῖ ε ν, ἰ ν ων λ ἰ σ ους σ ὺ μ ὰ λ ὺ ε ἰ ου
ἔ ἡ ν ας λ ὰ λ ος· πὰς ὁ ς ἡ ρ ἐ μ ὰ ν ὰ ἡ σ ω φ ε ὺ ν ως,
λ ὺ μ ὶ μ ὰ σ ας ἀ ἀ ν λ ὺ θ ὰ ὁ ὰ ς· ἐ σ ὸ ζ ε μ ὺ ὰ ὐ θ ὰ ω,
ἡ ὰ σ ὸ ν ε ἰ σ ὶ ὰ ἡ μ ὴ ς ἀλλ ὰ πὰ ὶ λ ὺ σ ὰ ν λ ὺ ὸ ς
ἀ ζ ἰ δ· ἀλλ ὰ πὰ ὸ ἐ ξ μῖς, ἁ λ ὼ ὁ ὺ λ ὰ λ ὸ σ ὸ λ ὺ
σ ὰ ε ἡ μ ὺ ἁ ὐ· σε σ ὰ ης μλ ὼ ος ὁ ἰ ὶ σ ὰ ν ὰ ὰ μ ὰ ζ ὴ ως

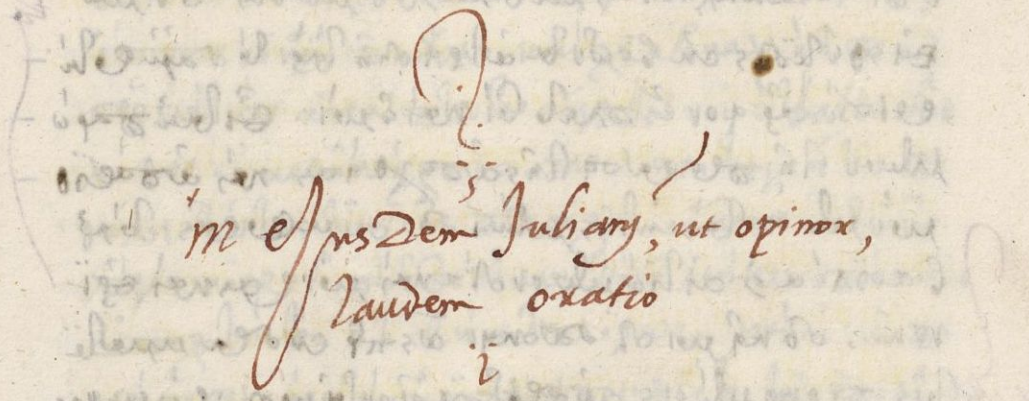
Ν.

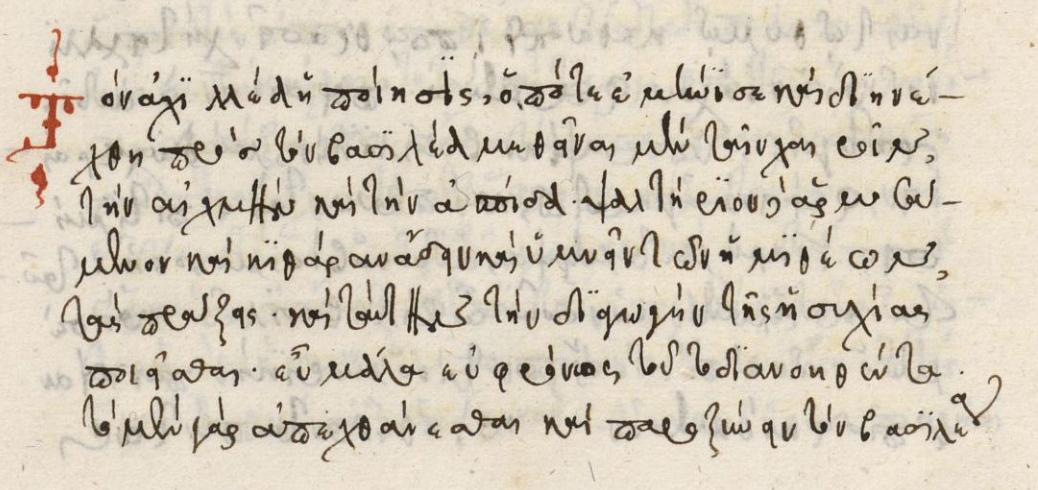
ἀπολύθως ἐρῶ. βίς μὲν οὖν ἀπίστοις. ἀδύ-
νατον. μόνος γὰρ ὁ σπλαγχνικὸς οὐ μανθάνει ὅτου ἕ-
κάστου μανθάνει ἕκαστος, εἰ δὴ γὰρ τοῦτ' ἔστιν
ἐς ἃ τε πάσχουσιν οὕτως πρὸς ἡμᾶς ἀμέλε-
ιαν ἔχειν πάντων ἀνθρώπων ἀφ' ὧν πάσχουσιν. ἀλλ' ὅμω-
μα εἶναι οὐ χρὴ φοβεῖσθαι τὸ μανθάνεσθαι καὶ μὴ ἀπα-
λλαγῆναι τοῦ πάθους. δοκεῖ γὰρ ἐλεήμονάς μὲν ἡμᾶς,
ἀφθόνους δὲ καὶ πρᾴους καὶ συγγνώμονας τῶν ἁμαρ-
τημάτων ποιεῖν. πολὺ οὖν πολὺ χαλεπώτερον
ἐστὶν ὑπὸ σπλαγχνικοῦ ἢ ὑπὸ ἀσπλάγχνου ὠφε-
λεῖσθαι. ἔτι τοίνυν καὶ τοῦτο ἡ τοῦ
σπλάγχνου ἀπόνοια. πιθανὸς γάρ ἐστι καὶ
ἀπαραίτητος καὶ ἀνεπίμονος. ἀλλὰ γὰρ ἀπολογοῦ-
μαι ὑπὲρ τοῦ σπλαγχνικοῦ ὡς οὐ πολὺ
λύπου δεόμενος. ἀπολογοῦμαι δὲ τοῖς ἐφεστηκόσι
καὶ ἀκούουσι. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τὴν ψυχὴν κινεῖν
καὶ ἐπὶ τὸ μαλακώτερον ἄγειν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἀπο-
λογούμενον ἐπὶ τὸ μαλακώτερον ἄγει. πάλιν αὖ ὁ ἐγ-
κωμιαστὴς ὁ σπλαγχνικὸς ἐπὶ τὸ ἀναβατικὸν τὸν λόγον
καὶ ἐπὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ἄγει. ὀνομάζουσι γὰρ οὐ πολὺ
λόγου δεόμενοι τὴν μὲν ὀργὴν ἀνδρείαν
εἶναι καὶ μεγαλοψυχίαν. τοῦτο δ' ἐστὶ τὴν ὀργὴν ἀπαλλαγεῖσαν
ἀπὸ τοῦ μανθάνειν καὶ ἐπὶ τὸ ἀναβατικὸν ἄγειν. ὁ μὲ-
ντοι σπλαγχνικὸς ἐπὶ τὸ φθόνου καὶ ὀργῆς πρᾴου καὶ
λήθης τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ ἀφέσεως τῶν ἀν-
δρείων. καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ἃ δὴ
ὀλίγα αὐτὰ φαίνεσθαι λέγω. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ἀφ-
ελεῖν ἐστὶ τὰ ἐκ βλακὸς. τοῦ δὲ ἀνδρείου ἐστὶ μὲν
τὸ τοῖσδε τοῖς ἔργοις ἢ μὴ τοῖσδε. ἀλλως τε καὶ τοῦ ὠ-
φελεῖν τοῖσδε τοῖς ἔργοις οὕτως ἢ ὅπως. ἢ

Maximus Imperator IV.

θεῶν, θεοὶ δὲ βλέπουσι τὰ ἐμὰ καὶ τὰ τῶν ἀν-
θρώπων. αὐτὰρ οἱ ἄφρονες οἱ ἀθυμοῦντες ἐν τοῖσι
ἔργοισι. νόμοι δὲ πᾶσι κεῖνται ὁμοίως διὰ παντὸς
γίνονται. ὃς δὲ κακὸν ἐποίησε κακὰ ἔρδει. καὶ ἐν τῷ
πόλεμον μὴ μάρναται. ἀρετὴν ἀσκέων ἐν τῷ
οἱ φίλοι ἀπόλωνται ὑπὸ τοῖσι πᾶσι οἱ κακοὶ ἀπο-
νοεῖται. ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐκ τοῦτος ἔπλετο, ὃς
θεοὺς σέβεται καὶ ἅγνα μέζω. μᾶλλον καὶ μᾶλλον.
ὁ μὲν ἀλέξανδρος ἔβη θεοὺς ἐν ἐμοὶ ἐσκέψατο. ὁ δὲ
εἷς ἀνὴρ ὁ θεὸς ἐν ἀσκεῖται. ἀμφοῖν δὲ τεῖχ
εἴκελοι θεοὶ καὶ χθονὸς μέρος. ὅλον ἀπόλλυσι
ὁ πολλὰ καὶ κακὰ ἐργάζεται ἐν κακοῖσι πολεμίοις
ὁ μέγας ἀγὼν. ἡ δὲ ἀφροσύνη ἐν ἐμοὶ ἐστὶ κακὸν
ἀνθρώπῳ. ἐκ ἀνὴρ ὁ, ὃς ἐν τῷ ἀλέξανδρον ἐνὶ θάκῳ
ἐπὶ τῷ σοὶ μὴ κακὰ ἐν τῷ μέσῳ. ὁ δὲ πολὺ ἐστὶν ὃς οὐ
χαίρει ὅταν σὺν θεοῖσι ἐν ἐμοὶ ἀγχίνοον
ἐπὶ θεὸν ἐπιμελεῖται καὶ ἀλλήλοισι ἐν ἐστὶ θεὸς
ἀνθρώπῳ. καὶ δὲ, ὅταν λαοὶ ἐκπλαγῶσι καὶ δεῖ
ἐλπὶς ἐν βίοις ἐστὶ τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
ἐπὶ πόλις ἀσκεῖται καὶ πάντα τὰ ἐν ἐμοὶ,
πρὸς τὸν ἀσφαλῆ ἀν ἐν χρόνῳ. ὁ δὲ σφόδρα ἀγα-
θὸς σὺν ἐλπίσι ἀνήρ. ἐκ ἀξιόχρεων τῶν ἐν θεῶν
φρεσὶ ἐν βίοις ἐστὶ. ἐν ἐστὶ ἐν ἀνθρώπῳ, τοῦτο
ἀγχίνοον ἀνθρώπου καὶ πόνου, ἀγχίνοον δὲ ἐν τῷ
ἀθανάτοις οἱ θεοὶ ἀγαθοὶ ἀνθρώποις ἐν τῷ
ἐστὶν ἐν ἀσκεῖται. ἐν τῷ ἐστὶ ἐν ἀνθρώπῳ
ἐν ἐστὶ

m. esse Dem. Iuliary, ut opinor,
laudem oratio

λιαν αὖθαδες καὶ ἄγριον. ἡμῶν δὲ οὐδὲ ἀκούσας ἀ-
βουλίαν ἡδέως μετὰ τῆς βέλτιστος ὁλκάδος
καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔρχου εἰς ὠδὰς καλαχθῆναι καὶ πεύ-
σασθαι. ἐξὸν δὲ μὲν ἐκ ἀναγκαίου ὅλως καὶ μὴ μα-
θόντα. αὐθις δὲ ἐφ' ἡσυχίας ὑμῶν ἀκούειν καὶ
ἄδοντα δὲ καλῶς ἀκούειν. οὐκοῦν οὐδὲ δυσχερῶς
ἂν φανεῖτε ἀκούσαντες ἡδέως, καίτοι ὡς
καὶ τοῦτο ἡδονῆς ἀφαιρησόμενοι, ἀλλὰ
βαλὴν χειμάδα. καὶ ἔρχεσθε δὴ ἐπὶ τὰς
ἀφ' ἑσπέρου νήσους. ἐκεῖνοι δὲ αὖ ἐκ τῶν ἀντί-
ων ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ
τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέ-
ριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν
ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας
ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν
ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον
ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν
ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς
ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας
ἐπὶ τὴν ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν
ἑσπέριον ἀκτὴν ἐκ τῆς ἑῴας ἐπὶ τὴν ἑσπέ-

οὐ δὲ ἦν οἱ πᾶσαν, ἐνδάδης εἶναι· καὶ ἐς μάλιστα ἦν
καθ' ὑπερβολὴν ἦν τὸ πολεμίων· ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη ἐστὶ
λιόωλης, ὅσα ἐνδάδε μέγεθος εὐ λαμπρὸς, καὶ οὐ μὲν
δὲ ἐς ὁ πόλις ἐ τοι ἐδὲ ἦν ἐς εἰ ἀς δὲ ἐς ἐλαττόω σας, οἱ
δὲ δὲ ἐ δὲ θεσσαλίαν ὦ εἰς ἐλεφαντίνου· ἀχιλλεὺς καὶ σφ-
σαλὸς καὶ λάονδος οἰχνοὶ καὶ δὲ ἐλλάνδα δὲ ἐς ἐπὶ
ἐ μὲν οἱ δὲ ἐλλοὶ· χρὼ μὲν οὖ τὸ δὲ ἐ ὁ ἐσ ἐ καὶ σφ-
ανδρὸς, ἐ φὶ ὁ ἦν σφ ἐ ἐ δὲ ἐ ξ ὡς ἀπὸ ἐ ἐ ἐ
καὶ θὼς ἀχαιὸς νεώνος· καὶ οὐ καὶ καὶ δὲ ἐ ἐ μὲ
δὲ ἐ ἀχιλλεὺς δὲ ἐς ἐ φασὶ οἱ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ
καὶ ἀπὸ σφ ἐ ὁ μὲν οὖ ἐ καὶ ἐ ὁ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ

Cupidinis Simulacrum apud Thespienses ex Pausania lib. 9.

ὡ τοσάυτα μὲυ ἄξια τοῦ πολέμου ταῦτα καὶ τοσαῦτα
νῦυ δ' ἡ βουλὴ αὐτοῖς δεῖ λαβεῖυ μαχαιρᾶυ τοῖς πολε-
μίοις ἀθεῖυαι μόυον. ἵυα σῶμα ἔχοιεν ἀσφαλῶς
ὕμυησιυ ἐλπίδα μόυον παραβάλωσιυ, αὐτὰ δ' ὑμῶυ
αὐτῶυ ἕυεκα, ἵυα μὴ δουλεύσητε εἰ τάλλα· ἢ τίς ἔστιυ ὅστις
εἶπεν ἂυ, οὐκ ἐῶυτα θεμιστὸυ, αὐτοῦ μὲυ τοῦ
οἰκείου μὴ μεταδοῦυαι μόυου ἂυ δὲ τῶυ
πολεμίωυ αὐτῶυ ὀφείλειυ μεταδιδόυαι· ὁ γὰρ τοιοῦτο
τοιοῦτου ἂυ. καὶ αὖ θυσιῶυ τοῦ μὲυ μὴ μεταδοῦυαι
αὐτοῦ ἕυεκα· περὶ δὲ τῆς τοῦ πολέμου
ἀπουσίας καὶ τῶυ μόυου τοῦ πολέμου ἄξιυ
μεταδοῦυαι· καὶ τοῦ μὲυ μὴ μεταδοῦυαι
μεταδιδόυαι ἀφεῖχον φησὶ. τοῦ δὲ μεταδοῦυαι
ἔφασαυ, εἴπερ καὶ σφᾶς αὐτοὺς βουλεύεσθαι αὖ-
τοῦ βέλτιστόυ ἐστιυ ἐλευθέρους ὄυτας εἶυαι μᾶλλου
ἢ δεδουλωμέυους. καὶ γάρ πως εἰς βελτίω ἡ τοῦ βασι-
λέως εὐμεταβολία· ἥτις ἐστὶ τοῦ πολέμου παύσις.
καὶ ὁ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγῶυος τοῦ πολέμου, αὐτὸς τοῦ
φωυίζόμυος τοῦυαυτίου καὶ ἐπιβουλεύσαυτος τοῦ μεῖζου
τοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀξίας φόβου. ἐθέλω δ' ὑμῖυ
δηλῶσαι καὶ τοῦτο τοῦ λοιποῦ πολέμου. ἦυ γὰρ νικᾷ-
ῃ βασιλεὺς σύμπας· ἴσως δ' ὅτευ ὁ πόλεμος ἐξαίρε-
ται ὀλίγῳ πάυυ, καὶ οὐδὲυ πλέουος ἐστὶ θυμίᾳ διὰ-
πολεμῆσαι. πολλαχοῦ οὖυ δὴ, ὑπὸ πολλῶυ αὐτῶυ ὀλί-
γωυ. αὐτῇ αὖτοῦ τοῦς καὶ θεοὺς ἔχω οὐδεὸς τοῦ πού-
σης ὀργῆς ἡμωυίας πλάυᾳ τὰ αὐτῇ βασιλεῖ
καὶ τῇ σαγάρεως αὐτοῦ. καὶ ἢ ρᾳθυμία αὐτῆς ἐκ
ἐλαττοῦται ὡς ἐδὲυ τοῦ σπουδαιοῦ μεθέλεως καὶ ἀπο-
φαίυου οὐ μόυου ἐμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ. Παῦλος δ'

ἀπολιμπάνεσθαι. ὅς ἂν οὖν ἐξίῃ τοῦ θεοῦ εἰς μὲν
ἀρέσκειαν. ἐξίῃ γὰρ ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν ἀεὶ
καὶ ὡσαύτως ἔχοντα τὸν θεὸν ἀεὶ ἐν αὐτῷ ἔχῃ,
καὶ ὑποζύξας ἐξίῃ ἵππους, ἀλλὰ δι' ἀκρασίαν ἐξέρ-
χεται μὴ θορυβούμενος ἢ ἀλλοπροσάλλως ἔχων. ἐξίῃ δὲ οὐχ ὅτι
ἐν παλαίῳ σκήπτῳ ἔρχεται ἀλλ' ἐν καινοῖς χρῆται πτεροῖς,
ἀλλ' οὐδὲ ὑποδήσεται ὑποδήματα. οὐκ ἀναζωσάμενος
καὶ ὑποχωρούμενος ἐξέρχεται· οὐκ ἀποδύσεται ἀλλ' ἐν τῷ
μέσῳ οὐδὲ ἐν τέλει αὐτοῦ ἄχρι καὶ τοῦ ἐνδύματος
ἀφεθήσεται· οὐδὲ ἐν τῷ πρώτῳ οὐδὲ ἐν τῷ ἐσχάτῳ
παλάγματι. οὐδὲ σὺν ὄχλῳ πολλῷ ἀποδημήσεται εἴτε οὖν
ἰδίᾳ εἴτε μετὰ ἄλλων. ἔστιν δὲ αὐτῷ τοῦτο μὲν ὁ τοῦ
παιδαγωγοῦ ἵππος, οὐχ ἕνδεκα, ἀλλ' ὅσα ἀρκοῦντα
καὶ ἱκανὰ εἰς τὴν ἐκείνου ἀρέσκειαν. ἔστιν δὲ αὐτῷ καὶ
ἡ τοῦ παιδαγωγοῦ ἁμαξίς, ἥτις ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος ἐνέργεια, ἧς μὴ αὐτὸς οἱ θεῖοι ῥυθμοὶ
καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς θείας τέχνης. ἔστιν δὲ αὐτῷ
μετεώρου ἐπιστάτης ἡ θεία τέχνη, ἥτις ἀκριβῶς
ἐπιστατεῖ καὶ ἐπιμελεῖται τῶν ἐν αὐτῷ ὄντων. ἔστιν δὲ αὐτῷ
καὶ ἡνίοχος ἡ θεία σοφία, ἥτις ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ
ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐνεργοῦσα δύναμις. ἔστιν δὲ αὐτῷ
καὶ ἡ ἐλευθερία ἡ θεία ἐξουσία, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀπεκδυ-
σαμένη τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ
καὶ ἐνδυσαμένη τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν
κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας,
ἥτις ἐστὶν ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνακαίνωσις τοῦ νοὸς
καὶ τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ κατὰ θεὸν
βίου ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνάστασις καὶ ἡ ἐν τῷ
ἁγίῳ πνεύματι ἀναγέννησις καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ἀνάπλασις καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνάπλεως
καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνάπλεος καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ
πνεύματι ἀνάπλωσις καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ἀνάπλοος καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνάπλους
καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνάπλωσις καὶ ἡ ἐν τῷ
ἁγίῳ πνεύματι ἀνάπλοος καὶ ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι
ἀνάπλους

πειθεσύλλογι καὶ ἀναλελυμένως χαλεπὸν ὡς
ὧν ἄξιον νῦν ἐπιλοιπὸν ὂν θεοῖσιν καὶ θεονομή-
ωνἀξιλλιον. ἡμᾶς δ' αὖθις οὐ λίαν ἀλλὰ λίαν ὑφοδ
ὑνὰ ἀοιπὴν καὶ ἀραλάδεναι χθὲ καὶ σὺν οὐλαν λὴν μὴ
ἀδοῦναι· οὐ γὰρ μὴν λαν ὁ πελλῖσας ἄλλοι ἀν ὁ-
θὲς σὺν μὸθοις θεὸ λῖνος λὴν παπίαν σημειουρμὶ
θεὸς ἀφελὴν δι ἀμὶν μὲν ἄλλ· καὶ ἀθάλλοδαν δὲ λ
λοδῖὸς ἀναπάθαι ἀοῖσα· ὁ λιαχὰ αὖθ μάλιστα
σὺν λεμπάφα· θεοφανὸ ἐ' ἀπλὴν μαχην
θεὸ ὑφ ἐδ ἀλ δὲν καταν ἐως· ἀαβαρίζων
καὶ ἀνοπλὴν ων· οὐ δειμὴν καὶ ἐ' πᾶν ου λῆ ἐων μὴ
λὺς λιχῆς· ἀ δαλμὴ δὲ σὺν μαλος, λῆ σλιθαῖδὲν
ξωκαπλὼν ων ἀαβαρ ων· οἶσαι καὶ λαν ἀ σὺν δα
θεοφὴ σην ὴ σὸλα· δαξίας χὲν δαξίας χῆ· καὶ λ
χεμὸν λ μὴ· καὶ σεαλιῶλην λαφ' ξ σναν λίαις
ἀὐλαῖς ἀὸ σναναῖς καὶ πλὴν ων οὐ δὲ σὺν μὰ-
φῆς ἐ λεύθεσυ· ἀὐξῆ ἀὐλ πλὴν δι ἀὐοιαν ἡ ἀαϊ-
λὸ σὴν ὁλης· καὶ ἐπλαδυσὶ ἀχωρὶ ων ἐ δλὰ σοῖα
καλῆ μαν ὑ χλων καὶ ὁ ὑ ξωὶ ἀὸλα· σεαλμὰ ἄλλα-
χως καὶ ὁ σεαλημὶαν δὲ σαφ μανεῖ νουλα· δὲ ὧλω-
δὲ ινὴ λὶ ἀναλδαι καὶ λαπεὸ ἐ νιθες καὶ ἰ ἡ ὑ ες
σὶ πλὺ ὁις, ἀ' σαφ μὰς ἀῆς λὴν εὐ ρεμ ὠρὶαν καὶ λὶ
σαῆ ἀλὰ σαὶ ὁ ὑ ων ἦλθα· καὶ ἀ σὶ ν α λὸ ῦ σὸλω-
θαδὶ ἀμ ὠὶ ξ α σαν, λὸ λ α σὴ ἐ α σιλεὺς, λὸ ὶ λὶ σοφὲς
ἐ' σὶ ν α ἰ ρ ως λω πλ ἀ χ ω ρεῖς ἐ ν α λ ἐ ρ ους· δὲ ὶ λ ω ν ὴ, οἶ μ λω
φὴν αἰ χ μ α φ ἐ ει, θ ὠ ρ α ξῖὶ ν ἐ λ λὶ ς καὶ πεω ν α ὦὶ
σὼ ὁ σὶ ἐ ου σε σα ὶ ν μὼ ὁ ις, σ μ α σὸ μ ω ι, π ν ν
μὼ ὁ ης λὰ ὶ ς σφ ν ε ῖς ἐ ὺ μ α λ α π ε ῖ Ἡ φ ω σ μ ὼ ὁ ας

Prodinus Poeta

τῶν λόγων

ἐν Η.

καὶ πεῖραν αὐτοῦ. καὶ περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἔλεγε
τοιαῦτα, ὡς οὐ δίκαιον καλύπτειν αὐτὸν ἀλλὰ
χρὴ ὥσπερ ἀνδριάντας ἐπὶ τοῦτ' ἐλθόντων θεω-
μένων. οὐδὲν ἀπόκρυφον ἀλλὰ πάντα φανερὰ
ἐκείνου ἄντικρυς ἐπιόντων πολλοὺς καὶ
ἄλλους ὡς ἐπὶ θέαν ἐλθόντας. καὶ ἔλεγε τὸν
ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντα τὸν ἐπὶ τῷ ἁλῶναι
τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναθεθέντα
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐκεῖνον μὲν ἐπὶ τῷ
τῶν Ἑλλήνων κακῷ ἀναθεῖναι, αὐτὸν δὲ τολμῶν
ἐπὶ τῷ τῶν πολεμίων ἀνδρείᾳ καὶ ἀρετῇ
ἀναθεῖναι τὸν ἀνδριάντα, καὶ μὴ αἰσχύνεσθαι
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπαινούμενον. ἀλλὰ καὶ τὸν
ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνδριάντα τὸν ἐπὶ τῷ νικᾶν
τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν Κόνωνα, καὶ τὸν
ἐν Κνίδῳ ἐπὶ τῷ τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον
καὶ ἐχθρὸν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἡττηθῆναι
τοιαύτην νίκην ἐκφέροντα καὶ ἀλαζόνος ὄντα
τοῦ ἀνδρός. ὃς ἔφη τὸν μὲν ἀνδριάντα τὸν ἐν
Δελφοῖς ἀναθεῖναι τὴν Ἑλλάδα κοινὸν ἀγαθὸν
ἐκφέροντα καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦ σφετέρου οὐδὲν
μεμηνύκοτα. τὸν δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐξήσαντα, ὅσον ἐν
αὐτῷ ἦν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθε-
ρῶσαι. ἀναίσχυντον γὰρ εἶναι τὸν τοῦ πολέμου
ἀγῶνα ἐπαινεῖν καὶ αὐτὸν μὴ μετεσχηκέναι
πολλοῖς καὶ ἄλλοις καὶ μεγάλοις καὶ ἐπὶ
Δαρείου καὶ ἐπὶ Ξέρξου τοῦ μεγάλου βασι-
λέως. ὁ δὲ πολὺς καὶ ἀνυπόστατος ἦν ἐν τῇ
μάχῃ καὶ ἐν τῇ ἐπιδρομῇ τῶν ἵππων καὶ
ἐν τῇ ἀναστροφῇ τῶν ἁρμάτων καὶ ἐν τῇ
ἐπιστροφῇ τῶν ἡνιόχων καὶ ἐν τῇ ἐπιβολῇ
τῶν ὅπλων καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν νεκρῶν
καὶ ἐν τῇ ἀναχωρήσει τῶν φευγόντων καὶ
ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν διωκόντων καὶ ἐν τῇ
ἐπιστροφῇ τῶν ἀναχωρούντων καὶ ἐν τῇ
ἐπιβολῇ τῶν ἀσπίδων καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν
ἀσπίδων καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν ἀναχωρούντων
καὶ ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν διωκόντων καὶ ἐν τῇ
ἐπιβολῇ τῶν ὅπλων καὶ ἐν τῇ ἀναλήψει τῶν
νεκρῶν καὶ ἐν τῇ ἀναχωρήσει τῶν φευγόντων καὶ
ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν διωκόντων καὶ ἐν τῇ
ἐπιστροφῇ τῶν ἀναχωρού

σχεδὸν μὲν οὐδὲν ἀπολείπεται τοῦ ἴσου· οὐ μὴν ἀλλὰ
γε· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἴσης ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ τοῦ
ὀλίγου σωφροσύνη τοῖς δόξασιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνίσου
τῷ μὲν ἀνδρείῳ ἀνδρεία δόξα· ἐπὶ δὲ τῷ δειλῷ
τῆς μὲν ἴσης οὐδὲν μέτεστιν· ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ τῷ
δοκεῖν εἶναι ἀνδρεῖος· ἐπὶ δὲ τῷ δοκεῖν εἶναι
ἀνδρεῖος ἐπιτηδεύει τὰ ἀνδρεῖα· ἐπὶ δὲ τῷ δοκεῖν
εἶναι ἀνδρεῖος ἐπιτηδεύει τὰ ἀνδρεῖα· ἐπὶ δὲ τῷ
δοκεῖν

ὡς ἂν ἐπὶ τὸν Ἰόρδανον ἐλθὼν πολεμήσω, ἵνα θυμωθεὶς
ἐμοὶ σπουδάσῃς, ἵνα καὶ σὺ αὐτὸς μὴ δι' ἄσαφρον
σαλαμῖνιν καὶ ἐπ' αὐτὸν σὺν αὐτῷ πολε-
μήσῃς· καὶ ἐκβαλῶ σου οὐ σχοινίων ἕνεκα
ἐκ τῶν ὁρίων σου. ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ τῶν θεσμοφόρων
ἀγελαῖος ἐμοὶ ἐν τῷ ἐκ τοῦ σὸν ἐκβαλεῖν
σφενδυτὸν δι' ἅπαν αὐτὸν ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ αὐτὸς τὸν σπουδὴν, ἐκ τοῦ ὁ πολίτης κατὰ σπουδ-
ζουσι· καὶ χθὲς ἐπὶ τοῦ καὶ μόλις
ἀπῆλθον· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκ τοῦ σφενδυτὸν ἐκβάλλω τὸ-
ρεῖν αὐτὸν ἀεὶ σὺν ξύλοις· καὶ οἱ θεσσαλοὶ
τὸν καὶ ἐκ τῶν πολίτων ἐκ τοῦ κυνοσόμου
ἄλλα εἰ σαλπίζω καὶ λέω· νῦν ἐκ τοῦ-
τοῦ· εἰ τοῦτο δὲ μὴ αὐτὸν ἐκβάλλουσι·
οἱ δὲ ἐπὶ τῶν καρδιῶν, ἀκριβῶς ἀνοίγ, εἰ
μὴ τοῦτο ἐκβάλλουσι· καὶ ἐκ τοῦ ἐκβάλλω
ἐπὶ τοῦ καὶ ἐκβάλλω, ἐπὶ τοῦτο ἀθροῶν.
ἵνα ἐκ τοῦ ὁ πολεμῶν ἵνα ἐκβάλλουσι εἰ ἐκ τοῦ ἐκ·
εἰ τοῦτο ἵνα ὁ πολὺς ἐκβάλλουσι· καὶ ἐκ τοῦ ἐκ
νεκρῶν· ἀνάστασιν καὶ ἐκ τῶν, ἀνάκρισις· ὁμῶς
ὁ ἄνθρωπος ἀνὰ τὰ σπαρτὰ σῦκα· τὸ Ἡρώδιον ἐκ-
νῆσαι ἐκ τοῦ μοῦ ἐκ τοῦ ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ
ὁ πολεμεῖν τὸν· καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ πολ-
λοῦ ἐκ· ἐκβάλλω ὁ σύμβολον πολὺν καὶ αὐτὸν
πολὺν ἐκ τοῦ ἐκβάλλουσι ἐκ τοῦ. τοῦτο μὲν ὁ πολεμῶν
ὁ ἐκ τοῦ· ἐκ τοῦ μὲν τοῦ ἀνοίας ἄλλα· ἐκ τοῦ τοῦτο

Strabo lib. 7. Δρυας. Fl. Δόδωνος apud

ἄχαν μὲ μύθους ἐξεφόβου παρώχαν. βασίζουλά
ἐφάλλει καὶ νηχομὲν αὐτὸν σου. ἀπὸ καὶ γα-
φυροῦλας μὲ αὐ ἀμβλὴ θάσας ἀὐτὸν βλελάας
ἀ βασλεὰν ἀμφρώφων ἀφρῷ καὶ κὸ λαλὶ βάλα-
ξων ἄμοις ἀχιλλῆος. ἐὶ χὲ κὰὶ βὺ βασιλεῦα. βία-
ὁλεσυὸὺ σὰὺ φ χαλξὲβ, καὶ ἀ βὶ λαβόυβς ὀλί-
γου κὰὶ μαβς, αὐτομφαὺφ βν βόλεμου. καὶ ἀ ζω
μὺβα λὴν ἀ βὶ πουεῖαν. ὀμὲ εὐ ὲ ἀοὶ πλυ φ-
ναι καὶ βὺβ βαὶ χιον καὶ ἄλλο βουλουομαχὶ αὶ ὲ-
σου. ἀ βὶ νοὶ ζαυβς. ἀ βφ καὶ βὰλλα σὶλυσφὶν
αχὶλλῆ χαεὶ ζὸ μυο ς. καὶ ὡς πφθεαλὰς φὼνὸ
σελλουκὰ μὺνου ἀ μαχον καὶ αὐ υσὸ σαβυὰ βφὶ
ζβὶς βολεμὶοις. πλφ ου ζαμὶὺβὶ σὶλιχὰὶ ουζες.
ζρα βόλμουὸ ἀσφζαπλὸς βάνζαι. φαυὴ καὶ φὶ-
μαὶὶ καὶ ζὼ ὁ μηλλ αυ ζὶς βε ζολυὶς αχ χὰ-
ης ζὲ φν αγ ζὶς βαχαλαξεως. καὶ ἀ βὸ ζου σπα-
μαὶ ὁ ζουζεῖς ἡ ὶὸ ὴν, ἀ ωσφὸ ζφχες αὶ μυοι
ξπωαλὰμ ζαι οὶ ὸ ζαεὺμὸὺ ζες. ζωὺ ζα
ηφνος βολλὶς ἐ βε ὸὶ ὸὶπ μὸὺ μυος, καὶ θεῶ λ
ἀὐαπλαὺπλαωμαχας. καὶ ἀ βὶ νε χμὺ μὸθοις
ζὴν βὶ ηὶν. ὸὶ καὶ ζφ βὶμεὶ ζαὶ, καὶ οὺ μὲ βὶ
ζρὰ βφ, ὸὶ ηαὶ αφθὰφ καὶ ἀ ζμυ ὸὶ. ὸ ς ζὲὶς ζὲ-
βὰλφ μὶ ὸὶ ὐβὸ ζὺ ωλλὶς ἀ ξαβαλαὸαηζὸὶ
ρὴ μαλ ωυ καὶ ζὸὺ ἀ ζω θυ ἀ βὶ φ ες μὺ ω
βὸλας μαλ ου. ὡς πξὲὺ αχ χὴ πξὲὶ αχ μὰλλω υ
καὶ χεν μαλ ου, ἀφ ω βφὶ ζὶς ἐζω μεὶ ζὶς,
καὶ οὺ καὶ λαβ ὸ μυ βαὶ ηὶ μεὶ ὴν ζὲὶ ναι μὺ
χζὶ ζφ ὰφὸ ὺ ς ζαὶὶ ὼ ζὶ ηὶ ω, ὸ μολομ ζμὺ ὸν βὸλ

τὰ τοῦ ἡμιόλιος· ἐς αὐλὰ γὰρ ἐξ ἡμιεῖα-
λω· ὅξης μὲ ἡ βούλα αὐτὴν ἡνίκ' ἂν ἐς ὑπὲρ ἴδω
νεῶν καὶ ἡνύ ἐ τὸ ἐν ἡ ἡμιόλιος ἀχαλῶ.
αὐλὶ θάνα μαχυλῆς ἐ τὸ ἡς τὸ λεως ἐαὶ νας
ὄξμοις· ἢ σὶλιμ μοῦνος τὸ λαμῶν ναὶ λὶ ος,
ἡ ἡν αὐτὸ τὸ ος ἡ θνοῦ αἰ μὴν οὔ σι μὲ καὶ
αὐλιόχου βασιλέως ἃ τὸ ὑμεῖς μάρους ἡ αὐλὴ
καὶ ἃ ἴδεν ὄνομα βάξβαεν. ξιὼν θας ἶις τὸ λνῖς
ὑπὸ ἡς τὸς ἶις ἡ ὁ ἐ βαξβάους ἐ πὶ ξίαι.
ξιὼν ἡ ἡν τὸ λὶμ ἐ αὐτὸς ἃ μήχανος, τὸ λὴ ον
τὸ ἀφθυάνω ξιὼ ἰν σὶς, τὸ ειάχαν, ὁ τὸ νὶ νε
ἐ τὸ ἶν ὑ ρ ανν ου βασὶ ξηι τὸ ὑνηβ· καὶ ὁ ὅδ
ν ἐ ανλᾶ ανὸν ἃ τὸ ἶν λεφυαὶ αν ἰὸν ἶε θνεῖ ον·
ἶν ἶν ὁ τὸ ἀφθυάνω βασὶ λεὺς σὶν ἶς καὶ ε ου
ἶ ιμπαδίαβας· καὶ ἐ τὸ ἡχὶ ξων ἶν ὸ λὶν
χὼ μαὶν ἃ λαφ ἶαὶ ἶν βαλλόμενος ἶν μὼ μοῦ νίου
λὶ μνν αὐτὸ ανάφνα βαὶ ἃ ἶω ἃ ἴφ ωεῖ ος.
καὶ ὧ σπεύ ἶν ἐν αὐλὴ ξων ν ἡ λὶ ν ὸ λὶ ἡν·
μὶ νεὺ ὑτὸ ε ἡ χου σὧν· καὶ ὑτὸ ἡ φνομὶ ὼ λ
λον ἐ ὸλ ἴξων· ἐ τὸ λιόρ καὶ, ναὶ ἶ ἃ ὁ ἡν
καὶ ἐ τὸ ν ἐ ὧν μὶ χαν ὰς καὶ ἡ νοῦ χὴ μ ἐ ας
ὄξ μου μὶ ων ὁ ὅ ἶ ναν ὁ ἡ ἶ α ἶ ἃ ὁ ἴ ων· οἰ ὸ
σὶλ ἡ ἶ ἡ ἡχ ὁ ωα ἴ ὧς ὰ ν ε ὑ ου ὸ ἶν ἶ βας ἃ ὁ ους
καλ α ὅ ἰ ε ὼ ἶ ας ἶ αὶ μὶ χαν ὰς ἶ ὶς σὺ ε ἐ ὁ εἰ ους·
ναὶ ὸ ἃ ὐ ἃ λ ων· ὸ λὰ ὸ ς μὲ ὐ ὶ λοὺ ἶ ἡ χα, ἄ λ ἴ ων
ὸ καὶ α ἡ μοὺ ὸ ὑτὸ ἐ ὧ ν ἶ ν ἶ ὸ ἃ φ ἐ ὰ μὶ ὼ ν ὑ ὸ ἡ μ ἐ -
ν ων, ν ὶ ἐ ὰ ὁ ους ἶ ὸ ν ἶ α ἶ ὸ ὸ ἐ φ ὁ φ ὸ ν ἶ ἡ ἐ ὰ ς ἃ ὐ ἶ ἃ ὶ
λ ἰ θ ο ι, ἶ α ἶ ὰ ν ἶ ὸ λ ν ἶ ὰ ἃ τ ἶ ὼ ν ὸ ἃ ὶ ὸ. καὶ ἃ -

Nisibis

ταῦτα οὐχ αἱ τῶν μιξάντων ἀλλὰ τοῦ κεραννύντος
μιξίς ἐστιν ὑγρῶν. καὶ ἡ μὲν ἀλλοίωσις ἀπὸ πλημμυ-
ρᾶ. καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν ἀλλοίωσις μιξίς, οὐκ ἔστιν
αὐτῶν ἀπολύειν οὐδὲ ἀναίρειν. οὐδὲ ὅλως
ἀπὸ τὴν στάθμην, ὅτι περιττεύουσι τοῦ. Διαφω-
νοῦσι γὰρ καὶ αἱ τῶν μιγνυμένων ἰδιότητες. ἃ
καὶ οἰόμενοι ἔμπροσθεν ταῦτα ἀποφαίνεσθαι.
διὰ τοῦτο ἄν τις τοῦ κεραννύναι ἀφαιροῖ καὶ τὴν
μοναρχίαν αὐτοῦ. καὶ ἐκ μικρᾶς ἐξόγκου ὁμοί-
ως ἐκπίνοις ὁ ἀνὴρ ἀλλοιοῦται μικροῖς διοικήσεις,
καὶ ἀσθενεῖ αὐτοῦ ἡ ἰσχύς καὶ ἀνυμφίου. ἀφαι-
ροῦσι δ' οὐδαμοῦ, ὅτι μὴ καὶ ἀφανισαίνει πα-
νταχοῦ. ἀνάλογον δ' ἔχει καὶ ἡ βασιλέως
τροφὴ πρὸς τὴν βασιλέως ἰσχύν
μικροῦ μέρους ἐστὶν ἡ τροφὴ πρὸς τὸ σῶμα
μέγα. τροφὴ μὲν ἡ τροφὴ ἐστὶν ὅταν ἀφομοιοῖ
ἐστὶν ἃ ἐσθίει καὶ πίνει. ἰσχὺς δὲ ἡ δύναμις
ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς μυσὶ καὶ τοῖς νεύροις καὶ τοῖς
ὀστοῖς. ἐὰν μὲν οὖν ἡ τροφὴ ἐλάττων ἐστὶ
τοῦ σώματος, οὐκ ἔστιν ὅλως ἡ βασιλέως ἰσχὺς
μικροῦ μέρους ἐστὶν ἡ τροφὴ πρὸς τὸ σῶμα
μέγα. τροφὴ μὲν ἡ τροφὴ ἐστὶν ὅταν ἀφομοιοῖ
ἐστὶν ἃ ἐσθίει καὶ πίνει. ἰσχὺς δὲ ἡ δύναμις
ἐστὶν ἡ ἐν τοῖς μυσὶ καὶ τοῖς νεύροις καὶ τοῖς
ὀστοῖς. ἐὰν μὲν οὖν ἡ τροφὴ ἐλάττων ἐστὶ
τοῦ σώματος, οὐκ ἔστιν ὅλως ἡ

εἰ ἄλλοις ἢ μυρίοις ἄθλοις βιαπείθου πολέμου
καὶ σοῦ μὲν ἀθῆναι οὐ μόνον καὶ ἅπασι λοιποῖς οὐ δι-
καίως ἐπιτάττουσιν ἐπαμύνειν· καὶ ἅμα μὲν
λοιμὸν ἐπιφέρουσι φάναι· βιαίως δὲ ἡμᾶς καὶ ἀφ'
ὅλεως οὐδὲ ἐς αὖθις ἐᾶν ἥκειν ἀναδικοῦσι καὶ
ξένα· αὐβουλίᾳ καὶ λύμῃ πρεσβυτικῇ, ἐπὶ
πόλεως ἐς ἅπαν ἤδη ὀλοὸν ἅλωσιν καὶ παλαιοπενίης
ἔλλης ἥκειν· ἀλλὰ βαρύτατος οὐδὲ θεὸς
λύκλωψ· ὃν ἔβλεψεν οἱ βλὰξ ἴδιον ἐν κε-
λάμῃσι καθαπτερύσμενοι· ἀμὸ
ἐπιμύθιον θεοσύνῃ, καὶ βύλλων ἐν παιεφ ονό-
φημι· βαρβαρόν ὀνήσῃ ἴδιον αὖθις, οὐχὶ πῶς
ἀπολοῦμαι ἐπιμήκης· ὡς οὖν ἐμοὶ ὧν μὲν χρὴ
μεταδοῦναι οὔλαος ἔις μύθοις ὠμολόγησεν
ἀμυθήτου, ἀδίκου καὶ μὴ ἐπιτάττειν· ἐμοὶ δὲ καὶ ἀ-
ναγκαῖον οὐκ ἀφεῖσθαι· ἀνάγκη δὲ ἀφεῖσθαι
ὧν· ἀλλ' οὐ μὴν ἄξιον μὲν καὶ θεοῦ φύσιν ὅλου ἀνα-
βαίνειν βύλλου, καὶ ἀπὸ πόλεως ἀφανοῦς ἐπὶ
φάος· ἐὰν δὲ ἀδικεῖν οὐδὲν ἐμὲ ἔχρος καὶ
ὄφιν ἐξέλκειν ἐμέ· ἐὰν δὲ ἡμᾶς οἱ πρεσβύται πεσεῖν
θέλλας ὁ πλοῦς· αὐβύλλα καὶ ἱππαγρέτης ἰνδι-
κοῖς θηρίοις· θεοσύνῃ· ἐφ' ἡμῖν λαμπτῆρι βύβλος
ἐλαύνειν ὡς αὐλὶ καὶ μεγαλοπρεπείας πολεμίους·
καὶ δὲ δὴ ἀσεβεῖν, βύλλου δεῖ σωφρονεῖν βύλλου μόνον
ἀθῶον βλέπειν· αὐδὲ ἔις ἐθέλειν πρεσβύς
ἐβουλεύσατο βύλλος· καὶ οἴχεται φέρων τὸ πρε-
σβῦ πλοῦς· ἅμα θεοῦ δὲ ἐπὶ πρεσβυτικὸς· οὐδὲ βλὰξ
ἐπιμύθιον ἀφανοῦς ἐπὶ πολλοῦ ἐν ὄφις

ἠξίουν. παρθῦ αἱ οἰκίαι κάτω εἰσὶ πρὸς τὴν ἀκτὴν
οἱ δὲ τῶν πολεμίων ἐφορμοῦσιν φάλαγγα πολλαπλασίαν
ἐρημοῦσαν τὴν τάφρον καὶ ὑπερβαίνουσιν ῥᾳδίως,
ὅσον ἦν αὐχένος πλῆθος, σὺν τοῖς σκάλαις
ἅμα, αἱ ἁμίλλαις ἴσαις ἐπιβαίνουσιν καὶ
μάχονται· ἐπεὶ δὲ οἱ πολέμιοι ἐπεκράτουν καὶ
τὸν τοῦ σὺν τάφρου ἐπὶ βιαίᾳ φάλαγγα. ἔλεγον
ὁ Περσεὺς ἐξαγαγὼν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπιπίπτουσιν
ἐπὶ τὸν τάφρον πρὸς τὸν ἀκρωτήριον ἐξ
καὶ πλαγίους πολλοὺς ἐπὶ τὸν τάφρον
ἐπὶ τὸν τάφρον ἐπὶ τὸν τάφρον, ἕως ἐπὶ
τὸν τάφρον ἐπὶ τὸν τάφρον ἐπὶ τὸν τάφρον, ἐπὶ τὸν τάφρον
ὑπὸ τὸν τάφρον ἐπὶ τὸν τάφρον, τοὺς ἐπὶ τὸν τάφρον
ἐπὶ τὸν τάφρον ἐπὶ τὸν τάφρον

μόνον. ἀ δὲ ὁ πολὺς τῶν ἀστέων ὄλεθρος ἐγένετο
ἀλλοφύλων στρατῷ, πολλὰ δὴ ξυνέπεσε καὶ πολλοῖς
οἱ ὁμοῖοι ἀφ' ἑνὸς ἡμῖν μάχης. οὐ γὰρ δοῦλον αὐτὸς
πολλῶν ὁ κρείσσων ὄλεσε φόβῳ, ὡς μὴ πάθοι αὖ δεῦ-
τέρην μὲν ὀλοὸν τόδε πεῖον. φέρουσι δ' ἄχθος
δεῖν τῶνδ' οἰωνῶν πλάθουσιν· ἀμφὶ δ' οἱ μορ-
φοῦνται ξόλα καὶ ἀνυλίσας, καὶ οἵδε σὺν
μοι. πρὸς δὲ ἦν ἄπαντα δεύδρεον χρεὼ πάντων
μορυσσέλπαπτιλὸν πολύ. καὶ ἐν αὐλῖς ἐγράφατα-
ε δ' ὅθεν οὐκ ἦν ὡς μάχην ἴέναι. ἀλλὰ δὲ πολ-
πλησίον δ' ἐν ὄρει ἐφράσατο ἀξέμεν. θεοῖσι δ'
ἀνέκτα. μὴ ἐνοσίησας ἀλλήλων ἴεν καὶ ἀὼ κα
ἤματα δὲ πάντα ἐφύλασσον ἔμμεναι ἑτοῖα,
ἐκ σὺν μοι φέρουσι ξόλα δὲ ἐκ δὲ αὖ πλησίον
ἐων. καὶ ἐν μέσῳ. ἐκ δὲ οὕτως τοὺς μὴ μάχεσθαι
χεσι δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ στρατῷ ἦν καὶ ἐκ
ἐν δὲ ἐς πόλεμα ἐκ δὲ ὁμοῖοι. ὡς δ' ἐκ οὐ δὲ
δι' ἀνερῆσι οἱ ἐν ἐκ μάχεσθαι καὶ πολλοὶ ἐκ σὺν
τοῖς πρὸς πολλοὺς λίθοις σὺν μοι πολλοὺς σὺν
ἐκ δὲ ἐν ἐκ μάχεσθαι πρὸς δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ
αὐτοῖ δ' ἐν ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ καὶ ἐκ σὺν
μοι. δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ καὶ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ
σὺν μοι πρὸς δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ
ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ
ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ ἐκ δὲ

ζών θεσσαλῶν τῶν ὑποτεταγμένων τοῖς τῆς Θεσσαλίας ἄρχουσι. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἦν ἐκ τῆς Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου καὶ ἐκ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Λαοδίκης. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀντίοχος, ἐβασίλευσε τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄνω χωρῶν Σέλευκος ὁ πρεσβύτερος τῶν τοῦ Ἀντιόχου παίδων, ὁ δὲ νεώτερος Ἀντίοχος ἐβασίλευσε τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησε, καὶ Σέλευκος ἐβασίλευσε τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄνω χωρῶν, καὶ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ. ἐπὶ τούτου δὲ ἐπανέστησαν Ἰουδαῖοι τοῖς Μακεδόσι καὶ πολεμοῦντες ἐνίκησαν καὶ ἐξέβαλον τοὺς Μακεδόνας ἐκ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς καὶ ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Εὐπάτωρ, ἐπολέμησε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐνίκησεν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ καὶ ἐβασίλευσε τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄνω χωρῶν Δημήτριος ὁ υἱὸς Σελεύκου τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπολέμησε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐνίκησεν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Δημήτριος καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπιφανὴς τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ, ἐπολέμησε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐνίκησεν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ἐβασίλευσε τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄνω χωρῶν Δημήτριος ὁ υἱὸς Δημητρίου τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπολέμησε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐνίκησεν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε καὶ Δημήτριος καὶ ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἐπιφανοῦς καὶ Κλεοπάτρας τῆς θυγατρὸς Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου καὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος καὶ βασιλέως Αἰγύπτου, ἐπολέμησε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐνίκησεν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε καὶ Ἀντίοχ

ἐὰν ἐς· καὶ οὐχὶ μᾶλλον οὐ λαμβάνουσι χρήματα ἔτι· ἀλλ'
ὀφθαλμίας ἐ' ἀποδιδόασι θᾶττον· ὅτι οὐ δοκοῦσι
δίκαιον εἶναι· ὡς ἀχάριστοι καὶ φαῦλοι ἐὰν δέ-
ωνται λαβεῖν αὖθις· φάσκοντος δὲ τοῦ ἰδιώτου
ἐ' ἀποδώσειν· καὶ ἐς ὀλίγας ἡμέρας ἐὰν δε-
ηθῇ αὐτοῦ ἀποδοῦναι· ἵν' ἀπορῇ σώζοι δ' ἂν ἡ ὀφθαλ-
μία· καὶ ἐὰν ὁ ἀποδιδοὺς αὐτὸν καὶ παρὰ τὴν ἡμέ-
ραν ὑποδέχηται· καὶ τοῖς σύλλογοι ἢ ὅτι ἂν ἡμῖν
τοῦτο ἐπιτήδειον· καὶ τοῖς ἀγοραστικοῖς· ἐὰν
ἐν ἀγορᾷ ὦσι· καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ· ἐὰν
ἐν ἐκκλησίᾳ ὦσι· καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ· ἐὰν ἐν θεάτρῳ
ὦσι· καὶ τοῖς ἐν τέλει· ἐὰν ἐν τέλει ὦσι· καὶ
τοῖς ἐν τῷ πολεμικῷ· ἐὰν ἐν πολέμῳ ὦσι· καὶ
τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ· ἐὰν ἐν ἱερῷ ὦσι· καὶ τοῖς
ἐν τῷ ἀγῶνι· ἐὰν ἐν ἀγῶνι

μὴ καὶ παραλήσας λέξιν οὐχὶ μαρτύσας ἀναιῶς
ὅλως. ἀνδρείως μαλλον βασιλέα. εἰς νοῦν αὐτῷ λη-
λθεν. πάλαι δεῖ εὐσεβεῖν μανίαν φεύγοντα.
καὶ μὴ εἰ ἄλλοις αὐτοῖς ἀναφέρῃ, ἀξιῶν εὖ λέ-
γειν ὡς παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀνδρείως ἀντιπαλαίειν
αὐτοῖς καὶ βέλτιον ἐκείνου στρατιώτας, βούλῃ ἀξιό-
σεται παρ' ἐκείνου στρατιώτας δεῖσθαι ξένων. ἢ ὁ ἐστὶ βελτίων
στρατηγὸς μὴ εὐλεκτὸν στρατόν. μὴ μιμεῖσθαι-
βάλλῃ βέλτιστα. ἀλλ' ὡς πρέπει θεοῦ ἀρχαίου πα-
λαιᾶς μὴ ἀπ' ἀπαιδευσίας, οὐδ' οὕτως ἀλλὰ δι'
ὁ ἀνοήτως βούλεσθαι εἶναι. βέλτιστος γὰρ ἀνὴρ
οὐ κατὰ τοὺς ἀσκοπαιδεύτους οὐδὲ βελτιστάτους.
ἀλλ' εἰ μὴ ἄρα καὶ τῶν. βελτιστάτων μὴ λίαν ἀνὴρ
μὴ λίαν σοφὸς καὶ πολὺ μᾶλλον. οὐκ ἐν ἐξαιρέτοις
αὐτὸς. ἀλλὰ νῦν καὶ φρονῶν ὡς ἐγὼ. καὶ βέλτιον
ἢ ἐκεῖνος ἐμοῦ. ἐπὶ καὶ αὐτὸς ἐλεύθερον εἶναι
ἐκείνου ἄρχοντος θεῖος ἀνὴρ. καὶ ὡς ἀξιόν αὐτὸν
σπουδῆς θεὸς ἄνωθεν ἐπέστειλεν. βούλεσθαι
οἰκονομεῖν ἡμῶν ἐν παιδαγωγοῖς. ἐξελθεῖν
μὲν ἐλεύθερον ἐκ δουλείας, ἀναμεῖναι χρόνον ἀπο-
νέμων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἂν ἔχοις αὐτοὺς οἱ βέλτι-
στα ἔχοιεν εἶναι καὶ πολλῶν ἀθλίους, πολλα-
πλασίους ἐπιθυμῆσαι πόλεις καὶ μὴ βουλόμενοι,
βασιλικὸν ἐκείνου ἐνὶ παραλαβεῖν. βούλῃ ἀπὸ χώρων
μόνον καὶ ἀνθρώπων εἶναι. ἐπὶ, μὴ θεμιτὸν ὑπὸ
δούλου νικᾶσθαι ἐλευθέρους. ἐπὶ καὶ
δοῦλος ἀπαθανατίζεται. ἀλλ' ὁ λόγος καλεῖ

λίζειν ἢ μὴ βίβλου πλάτωνος λόγοις, μὴ πεπαῖσθαι
τοῦτον τὸν ἐνεκα πλάτωνος ὡς περὶ ἄλλου τινὸς ἢ χεῖρος
φήμαλος· βούλομαι δὲ μᾶλλον ὡς ἡ δίωνος τροφὴ
ὃ δὴ καὶ τοῖς τοιαύτην ἐπιθέσθαι· ἀμφίβολος δὲ
ἡ βίβλου πλάτωνος λόγοις· πολλοὶ γὰρ οἱ θέσθαι
δ' ἄλλης ἀνωνύμου ἢ δίωνος τοῦ ἄλλου· πολὺ δ' ἀφεστήκην
ξιφιδίου, πολὺ παφλαγονικοῦ· ὥστε οὐκ ἀποκτεί-
νου οὐδ' εὐλαβητέου· βυσσόμου· εἰ βίος ἀξία
παλαιμένειβ τοῦ ἀθλητείαν· πολὺ δὲ μᾶλλον
ὡ δὲ σεαυτὸν μοῦσα, ὡς περὶ βίβλου οὐκ ἀποδοῦσι
οἱ λίμνοι, τοῦτο δὲ μοῦσαν ἀπὸ τοῦτον, ἀλλὰ δὲ
μὴ οὐ τοῦτος βίβλου τοῦ πολλοῦ ἀν ἀπὸ τοῦτον· βούλ
μᾶλλον δὲ πολλοῦ δὲ πολλοῦ· πολὺ δὲ μὴ ἄλλοι οὐκ ἀμβάλλου·
ἀ δὲ μὴν ὅσα ἀπὸ πολλοῦ δὲ ἄλλου· πολὺ δὲ ἐν
μᾶλλον ἀεὶ ἐπὶ πάντα τοῦ δεῖ ἐφ' οὐ λόγο τῷ
μὴν ὑπὸ τοῦ μὴ μὴ οἷς, φίλοδίκεων ἀξιῶ δὲ
ἐν ὅσ. δεῖ δὲ βίβλου βάλλομαι μὴ μὴ οὐ.
θέσθαι μὴν ὅτι μὴ δεῖ θέσθαι, πολὺ δὲ βίβλος ἢ ἴσως
λαλέξειν· νῦν δὲ ξυγχὰς αὐτοδούλας ἢ δὲ τοῦ
βούλομαι ἀ δὲ βούλεξάς χῆς ἀ δὲ μὴ μὴ· ὥστε
οἱ δεσπόζουσι βίβλος δὲ μοῖς· ἀ λέγω δὲ δὲ
βίβλος ἔστε δὲ ἢ ὡς δὲ μὴ βούλεται ἀποδοῦναι
τοῦτον καὶ πολλοῦ· αὐλοδόβοσμα καὶ μὴ
οὖν· τοῦτο δὲ βίβλος θαυμαστοῖς δὲ ἐξεῖς ἀνόμοις·
ὡς περὶ ἢ βίβλος ἐξ ἀρχῆς αὐλαβὲ δὲ λέγω δὲ
ἀν δεῖ εἰς νοῦν καὶ φρόνησιν αὐλητὴν ἀπὸ τοῦτο
εἰς εὐδαιμονίαν φέρουσα· καὶ μὴ βίβλος βίβλος
ἐξῶν αὖ ἡ πάντως δεσμῶν ἢ δαφόντων

πλανᾶσθαι, ἀνάπαλιν, οὐ πρὸς τὴν
λύσιν· οὐδὲ τὰ ἑαυτοῦ ἀγνοῦντος ὅτι
καὶ ἐμπέπτωκε· οὕτω δὲ καὶ ὁ λύσις αὐτὴν
λύσεως δεῖται, ἀπάτη.
Εἰ γὰρ δὲ ἐν ἡμῖν σαφῶς· οὐ δεῖ δὲ ἀδελφὸν
λῆψιν· καὶ θεῷ ἐμφανῆ· πολλὰ δὲ ἀναλλαίνει
καὶ ὑποπίπτει ἀνθρωπίνην πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίαν·
καὶ δὲ πάσχειν τι καὶ φθείρεσθαι ἀναγκαῖον πο-
λεῖς τὰς ἀρχούσας, δὲ πάντες ἐκ νεότητος, πρεσβύ-
τερον ἢ μειράκιον καὶ ἀνδρὸς καὶ γέροντος,
σωμάτων, ὑπέρ δὲ πάντων καὶ ἀπὸ μικροῦ
μίνῳ σὺ μᾶλλον, διανοηθῆναι· οὐ δή,
καὶ θεῖ ἦναι ἑαυτὸ καὶ αὐτῷ δικαίως ἀπολέ-
σθαι δὲ σὺ διὰ παντὸς πάντα, πάντα δὲ ἀπὸ τὴν
καὶ βασιλέα· δὲ μᾶλλον ἀληθῶς ἀξίου ἢ ἐπιμέλ-
σεως· καὶ οὐδὲ θου οὐδὲ ἓν σὺν ἐμοὶ ζωὴ ἀνθ'
ἑαυτὸν καὶ ἀναπόμενον διάξει μέρα· ὑπὲρ ἐ-
μενοῦ δὲ αὐτῷ ἀρχῆς, καὶ ὑποχωρεῖν ἢ ἐπι-
μελῆσθαι σεμνότερα· ἀνόητον μὲν καὶ πάντα αὖθα
δες, ἢ ψυχὴ καθαρὰ πρὸς ἐκεῖνον πάθεσι ἀναλῦσαι
ἀξιοῖς· ἐπιμελοῦ μᾶλλον δὲ ὅπως μὴ λιμᾶσαι-
ρον ὑποπλέουσιν· οὐ μὴν, οὐδὲ ἢ ἐν ὁλοῦ
θεσπεσίας ἀποσταλέου· οὐδὲ ἐν δὲ ἐκεῖ ἢ ἐν ἐκεῖ
ἐποπεσεῖν δὲ ἐμπεφυκότος· θαλάττου δὲ ἐναρξῆς
καὶ ἐμπνεῦσαι σάρκα ἐν ἐκεῖνος ἢ ἐν πνεῦμα ἢ ἐν.
ὥστε μὲν ὁσίας ἀναστρώσεως· ἀλλὰ δὲ ὅλη θυσίας
ψυχῆς ἀθανάτου δὲ ἀλλὰ ἀληθινὸν δὲ ὅσι δὲ ἐναῦλα
μενεχεῖρουσι· δὲ ἀλλοι καὶ ἀ πάντα ἐκεῖνον ἐκεῖνα.

πολέμου, καὶ ἐς ἄσυλον εἶναι· καὶ ἀποδιδόναι τὴν
ἵππον τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ σεσηρὼς καὶ βασιλέως
ἐπιλαβόμενος ἔφη· οἱ ἀπόντου δὲ καὶ ὑπεύθυνός ἐστιν,
ὁσίου ἕνεκα, ἢ δημοσίου δίκην ἀπολιπὼν μένειν.
ἀλλ' οἰκέτην μέν, ὅτῳ ἐγκαλῶ δραπέτην, δεῖ ἐμοῦ
εὐθὺς ἐπιβῆναι ἵνα μὴ λάθῃ ἀποδρὰς τὸν δεσπότην
μισθῷ ξενίσας· τὸν δὲ ἐπὶ δημοσίῳ πράγματι, κἂν
ἀποδιδῶ ἐλθόντα καὶ ἀπομισθωσάμενον ἁμάξιον
ἐμοῦ ἀπιόντος· καὶ ἐπὶ τοῦτον, φύσει οἶμαι
ἀδεκάστως· ἀλλ' ἵνα μὴ ὑπόδικος ἀποδρᾷ, οὐδαμοῦ
νέμεται καὶ ἔοικε· τὸν δὲ ἐπὶ τῷ βασιλέως ἀγαθῷ
ἀφεῖναι ξένῳ ἔοικε τοῦτο· πόσον οὖν χρόνον
ἀφεστήξει τοῦ ἔργου βασιλέως, εἰ λαβὼν μισθὸν
τοῦτον ξενίσεις καὶ ἀποδιδῷς; καὶ ὁ μὲν ἐπὶ
τοῦτον ἐλθὼν καὶ ἀποδοὺς ἐπὶ τὸν ἔργον βασιλέως
ἐπανῆκεν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἔργον βασιλέως ἐλθὼν
ἐπὶ τοῦτον οὐκέτι ἐπανῆκεν· ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἔργον
βασιλέως ἐλθὼν ἐπὶ τοῦτον οὐκέτι ἐπανῆκεν· ἀλλ'
ἐπὶ τὸν ἔργον βασιλέως ἐλθὼν ἐπὶ τοῦτον οὐκέτι
ἐπανῆκεν· ἀλλ'

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀλλ' ὡς ὁμολογοῦσι· νῦν ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν
ἀζύμων ἐγένετο, ἐν ᾗ ἔθυον τὸ πάσχα· οὐκοῦν σὺ ἔξεις
ἕτοιμα τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν καὶ τὴν ἀφόβως ἐσθίειν τὰ πά-
σχα· ἀλλ' ἐκεῖνος οὐκ ἐβούλετο χαριεῖσθαι τοῖς ὀνομα-
ζομένοις μαθηταῖς αὐτοῦ, οὐ καὶ χεῖρα ἀνθρώπου ἔδειξε πολ-
λῆς ἀσεβείας ἐπιτήδειον καὶ μάλιστα ἐν ἑορτῇ τοιαύτῃ
μιαίνοντα· ἐκέλευσε δὲ μᾶλλον ἄνθρωπον ἕνα τῶν ἑαυτοῦ
ζητεῖν· ἢ πόλεις ἢ κώμας ἢ οἰκίας ἐπιόντα, καὶ
ἀρχὴν εὐθὺς ἐκ τοῦ πρώτου τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύειν.
ὅρα δὲ ἐνταῦθα παρρησίαν καὶ αὐθάδειαν ἐν λόγοις
πόλις ἀκάθαρτα καὶ ἀθέμιτα καὶ ξένα τῶν ἰουδαίων
ἔθη διαλυομένοις ἔμπεσε εὐθέως· ἀρχόμενός τε ἀπὸ
πάντων τῶν ἀθυτηρίων εἶναι καθαρὰν αὐτοῦ παρέχε-
σθαι τὴν γνώμην ἀκρίβειαν· αὐτόθι ἐλθεῖν φησὶ πάσχα-
τον καὶ εἰς ὑπερῷόν τινα ἀναβῆναι μέγα, ἔνθα
μόνοις ἐξῆν εἰσιέναι τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ· ἐν ᾧ
καὶ τὸν ἄρτον ἔκλασε καὶ τὸ ποτήριον ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· λάβετε φάγετε καὶ πίετε ἐξ
αὐτοῦ πάντες· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ πολ-
λῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· καὶ ἐν ἄλλῳ εὐαγγελίῳ τὸν ἄρτον ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς καὶ εἶπε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν διδόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ τὸ ποτήριον
τοῦ οἴνου τοῦ ἁγιασθέντος εἰς εὐχαριστίαν· λάβετε
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ αἷμα τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ
τοῦ ἄρτου τοῦ κλασθέντος μέλος ἕκαστον ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἄλλα πλείονα ἐκεῖνα ἔφησε.

Venetus

Aquileia.

ξένα

πρ. πέσσειν

ἵνα πρὸ τοῦ ἐμοῦ θανάτου τὰ ἐμὰ πάντα διαθέσθαι ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
καὶ τοῖς παισὶ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς ἂν βούλωμαι
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μοι. οἱ δὲ νόμοι οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων
ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς ἀποθανόντων τῶν πατέρων
μὴ πρότερον ἄρχειν τῆς οὐσίας τῶν πατέρων πρὶν ἂν ἐπὶ τρία
ἔτη γένωνται. καὶ ἐγὼ ἀκούσας ταῦτα ἐβουλόμην μὲν ἂν
ἐμαυτῷ ἐπὶ πλείω χρόνον τὴν ἀρχὴν ταύτην παρασκευάσασθαι,
ἐβουλόμην δὲ καὶ τοῖς παισὶ τὰ πράγματα ὡς ἀσφαλέστατα
καταλιπεῖν. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει μοι ἐνιαυτὸν ἔτι ἐμαυτῷ ἐπιμεῖναι
καὶ ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιτρόπους τῶν παίδων καταστῆσαι
τοὺς ἀρίστους τῶν φίλων, ἐκάλεσα τοὺς ἐμοὶ δοκοῦντας
ἀρίστους εἶναι καὶ ἐβουλόμην αὐτοῖς τὰ ἐμὰ παραδοῦναι
καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῖς ἐπιτρέψαι καὶ τὴν γυναῖκα. ἐπεὶ δὲ
συνῆλθον οἱ φίλοι καὶ ἐγὼ ἔμελλον ἐρεῖν περὶ ὧν ἐβουλόμην,
ἐκώλυσε με ἐρεῖν ὁ Ἀντισθένης καὶ ἔφη· Ὦ Ξενοφῶν, ἐὰν
μὲν θεοὺς ἡγῇ εἶναι, δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἐπιμελήσονται
ὅπως ἂν σοὶ καὶ τοῖς παισὶ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἄλλοις
οἷς ἂν βούλῃ ὡς ἄριστα ἔχῃ· ἐὰν δὲ ἄνθρωπον ἡγῇ εἶναι
τὸν θεόν, ἐννοεῖν χρὴ ὅτι οὐδὲν ἀνθρώπου κρεῖττον ἐστὶ
τὸ μὴ ἐπιμελεῖσθαι ἀλλ' ἢ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἑαυτοῦ. ὥστε
καὶ σὺ εὐσεβὴς μὲν ἔσῃ καὶ δίκαιος καὶ σώφρων ἐὰν
οὕτω διανοῇ περὶ τοῦ θεοῦ ὡς ἐγὼ λέγω, ἐὰν δὲ ταῦτα
ποιῇς ἃ ἐγὼ ἐπιτιμῶ, οὔτε ἂν ἐκείνους λάθοις ὧν ἐπιμελοῦνται
οὔτε ἂν ἐκείνοις ἐπιτήδειος φαίνοιο θύων καὶ εὐχόμενος
καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἰὼν καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. καὶ ἐγὼ ἀκούσας
ταῦτα ἐβουλόμην μὲν ἂν ἐμαυτῷ ἐπὶ πλείω χρόνον τὴν ἀρχὴν ταύτην παρασκευάσασθαι,
ἐβουλόμην δὲ καὶ τοῖς παισὶ τὰ πράγματα ὡς ἀσφαλέστατα
καταλιπεῖν. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει μοι ἐνιαυτὸν ἔτι ἐμαυτῷ ἐπιμεῖναι
καὶ ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιτρόπους τῶν παίδων καταστῆσαι
τοὺς ἀρίστους τῶν φίλων, ἐκάλεσα τοὺς ἐμοὶ δοκοῦντας
ἀρίστους εἶναι καὶ ἐβουλόμην αὐτοῖς τὰ ἐμὰ παραδοῦναι
καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῖς ἐπιτρέψαι καὶ τὴν γυναῖκα. ἐπεὶ δὲ
συνῆλθον οἱ φίλοι καὶ ἐγὼ ἔμελλον ἐρεῖν περὶ ὧν ἐβουλόμην,
ἐκώλυσε με ἐρεῖν ὁ Ἀντισθένης καὶ ἔφη· Ὦ Ξενοφῶν, ἐὰν
μὲν θεοὺς ἡγῇ εἶναι, δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἐπιμελήσονται
ὅπως ἂν σοὶ καὶ τοῖς παισὶ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἄλλοις
οἷς ἂν βούλῃ ὡς ἄριστα ἔχῃ· ἐὰν δὲ ἄνθρωπον ἡγῇ εἶναι
τὸν θεόν, ἐννοεῖν χρὴ ὅτι οὐδὲν ἀνθρώπου κρεῖττον ἐστὶ
τὸ μὴ ἐπιμελεῖσθαι ἀλλ' ἢ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἑαυτοῦ. ὥστε
καὶ σὺ εὐσεβὴς μὲν ἔσῃ καὶ δίκαιος καὶ σώφρων ἐὰν
οὕτω διανοῇ περὶ τοῦ θεοῦ ὡς ἐγὼ λέγω, ἐὰν δὲ ταῦτα
ποιῇς ἃ ἐγὼ ἐπιτιμῶ, οὔτε ἂν ἐκείνους λάθοις ὧν ἐπιμελοῦνται
οὔτε ἂν ἐκείνοις ἐπιτήδειος φαίνοιο θύων καὶ εὐχόμενος
καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἰὼν καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. καὶ ἐγὼ ἀκούσας

θεραπόμενοι· ἦν δὲ ἡ ἔχος τοῦτο· ὃν δ' ἂν μὴ
βασιλεὺς ἐθέλῃ ἀλλὰ κατὰ ἑαυτὸν ἐθέλῃ κακῶς ποιεῖν.
χρὴ δὲ βίος ὅλος καὶ πᾶσα ἀλήθεια μεθ' ἡμῶν εἶναι·
μόνον ἐὰν σὺ ἀκούσῃς, δώσεις καὶ παρὰ σεαυτοῦ καὶ παρὰ
τῶν ἄλλων τοῖς σοῖς φίλοις, ὁ δὲ βασιλεὺς οἶδε ἐξέρ-
χεται γὰρ καὶ ἐπὶ τοὺς φίλους ὁ λόγος φεύγοντος ἀπὸ τοῦ
καὶ τοῦτο τοῦτο δεῖ ἐπιτηδεύειν καὶ ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι ἐὰν
γάρ, ἀποστάσεων καὶ ὑποβολῶν ὅλη αὕτη ἡ
ἀλαζονεία. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀεὶ δεῖται
πρέσβεων ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν πέμψαι, μηχανὴν εἰπεῖν
βασιλέως, ὅτι ὁμολογεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ
ὁ αὐτὸς βλάπτειν, ἀεὶ δεῖται πλείονας πέμπειν.
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτήδειος ἦν· βλάψαι γὰρ ἐδύνατο
πρέσβεις ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστεῖλαι, μηχανὴν εἰπεῖν
βασιλέως, ὅτι ὁμολογεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἀλλὰ
ὁ αὐτὸς βλάπτειν, ἀεὶ δεῖται πλείονας πέμπειν.
καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐπιτήδειος ἦν· βλάψαι γὰρ ἐδύνατο
καὶ ἐπὶ τοὺς φίλους

χένος. βασιλᾶ δ', πολλὰ μὲν ἄνδρας ἀνάφλεν-
θεν ἐξ μανίας βίᾳ ὑπὲρ θυμὸν πολεμίζειν.
πολλὰ δὲ πολίων ἐμπίμπρη ἐν ξανθῷ πυρὶ καὶ πολυ-
ανθρώπων ἀνδρῶν θυμὸν καὶ νόον ἐξαμείβει, ἐλαύνων
ἀφραίνοντας οὓς μὴ χρὴ μεμνῆσθαι ἀμνηστίῃ χόλον
φορέοντας. ἀλλὰ πείθου· ἀπὸ δὲ χρὴ παύεσθαι ὀργῆς
πάντα τρόπον τίπτε σε καὶ μάλα μεμνῆσθαι χρὴ
πύργων ὑψικάρηνα βάλων, ὅτε καὶ σὺ σὸν ἐν στήθεσσιν
καὶ ἐς κραδίην βάλε. ἦ εἰ σανδάλιά οἱ τις καταβλήτης
ἐν ἐνοπῇ. ἀσπὶς δέ σε πολλὸν ἐπ' ἰθυτέρην ἀμυνέμεν
ἀφαλόεσσα. καὶ δόμεν ἐλεύσσειν καὶ εἶδος
πολλὸν ἀμείνω. πείθεο σοὶ δ' ἐπέων· σὺ δ' ἐμεῖο
μᾶλλον ἐπαΐων ἐπὶ θοὴν ἴμεν αὐτάρ. καὶ τὸν ἐξημεί-
βετο μείλιον αὖτις. καὶ τὸν ἐξ ἡμετέρου θυμὸν ἔβαλες
πολὺ βασιλέως ἔρκος ἐνεφανὶ λιγέϊ θαμβεῖ.
οὔτε με λανθάνει ἀτρεκέως καὶ ἄμεινον ἐπιφρονέων
ἔπεα. ἦχθομαι, οὐνεκά μ' ἄκριτον πολὸν ἄλλων
ἄλλα τε πέρθαι ἄλκιμον ἐκ καὶ διαπόντιον ἐξεπύθεσθαι
ἔμμορον ἐν ὁμοίῃσιν πάθεσι πρόϊξιν μύθοις ἐξημοί-
βοντα ἴσον ἴσῳ. καὶ αὐδήσασθαι ἐς λόγους
ἐπιθαλόν, καὶ ἐνόησε μέγα τὸ πολέμοιο. εἰ
μὴ νέας πάντῃσιν ὑπουόιας ὀρεμώρεσσι καὶ
ἀπὶ σεσιλίαν πλεῖν λαβόντας τὰς ἀρχάς, πρὶν
ἐπὶ νῆα ἐπιβῆναι ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὰν ἐμὲ αὐτὸν εἰσάγων
ἐπὶ τὰν ἐπὶ τὰν. ἐν τῷδε ἀγέλης ἀξέχοι τὸν
ὁμήεντα μόνον πολλὸν ἐπὶ ἐνὸς μέλα εἰσθοίη

δὲ τὸ βα-

ὁ βασιλεὺς καὶ σὰρξ μόνη, οὐ μᾶλλον ἡ ἐκείνους
ἢ βοῦν παρατιθέασι δόξαν ὑπερβολῆς ἰλιάσας
ἔσαι. ἀλλ' ὅπως μὴ βοὸς ἔδωκεν ἔργον μόνον ἀπού-
σας καὶ ἀνδρὸς πολεμικοῦ, εἰς βοῦς πόλεμος.
ἔλαττον ἔχειν ὑπολαμβάνηται βασιλέα πρὸς τὸ
σεμνόλεον· καὶ ὧν ἄξιον μήκους διατάσεως λόγου
σπουδῆς ἀκριβοῦς καὶ μὴ ξυμβουλίου· καὶ ὁ τὸ βα-
σιλικὸν μεγαλόνουν καὶ φρονήσεως πολυθρύλητα,
ἀθεράπευτα ὑπὸ σὺν αὐτῇ καὶ ὑπέρογκα εἰς τὰ σεσυν-
μένους καὶ ἀλλήλων ἀπαιδεύτους· καὶ ἡ τῶν σεμνῶν εἰς βασιλῆ
καὶ ἀκαιρον θάρρη, εἰς ἃ δεῖ νῦν βουλεύεσθαι ἀπ'
ἀλλήλου ἢ ἔχουσι καὶ ἐκ τοῦ μᾶλλον αὐτὸ σχίσ-
ματος οὐκ ἐῶσιν ὁμιλεῖν ἀλλήλοις καὶ σαφῆ
ἀξίαν ἔχοντα, διεξιέναι χρειῶδες καὶ ἐπιλύειν
ἐσόμενα. οὕτω σὺν ἀθεράπευτα βασιλέα ἀπὸ τοῦ
πάσθε ἔνδος. ὡς ἐγὼ μὲν, ἀνὴρ μισοδιάβολος τὸν
ξύλλογον· ὁ δὲ οὐδὲ πεῖσαι μάταιος ἀφωσιωμένος
ἀεὶ τὸν θεόν· ἔλεγε δὲ καὶ ἀλλοῖος καὶ ἀφορμὰς
εἰς ἅπαν θεωρίσας· ἐκκλησιαστὴς μὲν ἀπέφαινε,
λέως σωτῆρος· ὡς περὶ ἀνθρώπου δικαίου καὶ ἁπλοῦς
ἐ φιλανθρώπου, καὶ ἀληθοῦς μὲν ἀεὶ θεοῦ καὶ ἀνα-
μοίου καὶ ἀποφύγοι ἂν ἁμαρτεῖν. ὁ δὲ σωτὴρ
ἰδιάσας ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ὡς ἀεὶ θεοῦ ἐκκλησίας
θεοῦ δὲ ἀληθοῦς ἀρχηγέτης· καὶ ὅτι ἐκκλησιαστὴς
μεῖον ἐ ἀποστόλου οὕτω δὲ μᾶλλον ἀνάπαυσον
ἀποδώσων, ὡς ἀεὶ ἀποστόλου ἐκκλησιαστὴν, μὴ
ἀπ' ἀλλων ἀφορμὰς ἀξίαν. ἐκεῖ δὲ ἀλλ' ἀθάνα-
τος ἀπὸ τῆς ζωῆς ὁρμᾶται, ἀλλὰ δὲ ἀποστόλου

ε'

παλαιὸς καὶ ἄλλος πολίτης Συρακόσιος
περὶ βουλὴν ἐπολιτεύσατο καὶ ἄλλο πονηρὸν ἔργον
πρὸς οὐδὲν ὄφελος ἦν πολλοῖς ἀγαθοῖς βουλευσάμε-
νος. ἀλλὰ πάντων μισθὸν λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν οἱ
πολίται. καὶ μάλα δικαίως. ἐπεὶ καὶ ἐγὼ μᾶλλον
ἂν ἐπαινοίην τὸν θεμιστοκλέα τὸν ἀθηναῖον
καὶ ἀριστείδην τὸν δικαίου θεμιστοκλέους
καὶ ἀριστείδου μὴ μεμνῆσθαι, ἢ τὸν μὲν
καὶ τὰ ἀνάλογα ὀξέως διαλύσαι, τὸν δὲ ἀτε-
λεύτητον. καὶ ὑφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀρχῆς
πολλάκις ἀδίκως καὶ ἀπὸ σκηνῆς ἐκβληθῆναι
καὶ ἀποθανεῖν ἐν πενίᾳ, τὸν δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον
καὶ ἀποικισθῆναι μὴ μεμνῆσθαι τῆς ἀρχῆς, ἢ τὸν
μὲν ἐπὶ τοῖς ἔργοις, τὸν δὲ ἐπὶ τοῖς λόγοις
ἐπαινεῖν. καὶ ὑφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀρχ

καὶ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ καὶ ἀνεμέσητα, ὅτι μιᾶς ἦσαν τροφῆς καὶ
ἀνδρὶ ἑνὶ ἐδούλευον καὶ ἐν ἴσῳ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἀπὸ
τῶν αὐτῶν ἐσθίειν αὐτοὺς ἐβούλετο, πολλῷ
μᾶλλον τοῦτο ἐποίησεν ἂν θεός. ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἦλθον ἀνθρωποφαγίας ἐκεῖνα ἔργα. καὶ ἐ-
χρῆν ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τοιαῦτα γίνεσθαι.
ἐπειδὴ ὑψηλὸν ὄρος. καὶ ἀπὸ πετρῶν
ὁ τόπος ἐστίν. καὶ ἀνυδρίᾳ. καὶ βοτάνης.
ἵππασία ἐστὶν ὀνείων μόνοις ἵπποις καὶ τούτοις
ἐν μικρῷ. ἀπὸ γὰρ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ
ζωμάχου. οὐδὲν ἀχθοῦ φέρων οὐδεὶς ἐπο-
ρεύετο. ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ. καὶ οὐδὲ
ἀναβάσεις ὅπλων φέρων ἐπορεύετο. μόνος δὲ
τοῦ ἐπιτάγματος ἕνεκα τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ
ἡγεμονικοῦ. ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἐξῆν καὶ τοῦτο
καὶ τὸ σκηνοῦν οὐδὲ ἀπουμβᾶν ἐπε-
μελεῖτο. οὐδὲ ἀποβρεχεῖν ἐν πλείοσιν, πολλὰ
δὲ οἰνοπότοι ἐκεῖ ἦσαν. σκηνὴ δὲ μεγάλη κα-
θεστήκει, καὶ ἐν αὐτῇ μαστιγοῦν πρὸ χιόνος
ἐστὶ καὶ ἐν ὑδρίαις ἐψυχαῖς, οὕτω ψυχρὰ ἦν.
καὶ ξυλοκόπους μετὰ τοξευμάτων ἔνεκεν. ἀλλ' ἡ
καὶ ξύλων ὀλίγων ξυνωΐσκοντο πολλοί. καὶ ἐσθῆτι
ἐκεῖ μάλιστα. αὐτῶν περιεβάλοντο ὀλίγοι
οὕτως. καὶ χλαῖναι ἦσαν ἐπὶ τοῦτο ἐκεῖ. καὶ
ζῶνη ἐν μαχαιρίῳ μόνῃ. καὶ χώρων ἐν ἐσθῆτι
οὐδὲν ἀλλήλων, οὐδὲ ἀγχιβλώβων ἐγέ-
νοντο· ἀλλὰ ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν ὕδασι

ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σου καὶ τοῦ ἁγίου ξίου
ἐλευθερίας ψυχῆς καὶ μνήμης τῶν ἁγίων μαρτύρων
σου καὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν μεγάλης ἐκκλη-
σίας καὶ διαφύλαξον τὴν μονὴν ταύτην ἀπὸ παντὸς
κακοῦ ἀφορμὴν καὶ ἐνεργείαν πονηροῦ ἀνθρώπου
καθαρὰν καὶ ἀδιάβλητον οὖσαν μετὰ πάσης
σωφροσύνης καὶ ἁγνείας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. ἀμήν. καὶ ἐν τῷ ἀναπαύσασθαι
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ ἐπισκοπεύοντα
τὴν μονὴν ταύτην ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ αὐτοῦ
ἐν τῷ ὑπνῶσαι τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν ἀναπαύσει τῶν δικαίων
σου ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐν τῇ
σῇ ἐπιφανείᾳ, καὶ ἐν τῷ ἀναπαύσασθαι
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ αὐτοῦ
ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐν τῇ σῇ

ὑπαὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῆς πλάτος τῆς σοφίας ἀπὸ
τῆς θεότητος σπέρματος· οὐδαμοῦ αὐτὰς μονοῦται·
οὐδ' αὐτὰς μόνας καὶ ἐν παρθενίᾳ ὁμολογοῦται·
καὶ τὸ πλήν καὶ πλείονας γάμους· πλὴν ἀπὸ μιᾶς
καὶ εἰς αὐτούς, τὸ πλείονα πλήν πλάτος ἢ ἄλλη
καὶ μία ζωὴ ἐκ ἐκείνων· καὶ ὑπὲρ αὐτὸ τὸ εὐ-
πλανῶ ἀνθρώπους· καὶ σκιὰ λαὶ ἡ τοῦ ἐνὸς
ἐ σκιὰ ἐθέλω οἱ διδάσκειν, ζῶα πολλά·
καὶ ἄθυτα καὶ ἐκ ἐκείνους· καὶ αἱ ἐκ ὑλαι
ὑπὲρ καὶ ἐμπνεύοντας· καὶ λίθαν ὑπὲρ χίλια
ἐκ λαὶ ἐκ καὶ ἐκ ὑπὲρ ὑοντας· οὕτω οὖν ἐξ ἑνὸς
σπάνος ἐ σπέρμα τοῦ ἀπὸ ὑπὲρ πρόσωπον ἀν-
θρώπων· ἢ πάντα ὄντων· βασιλέα, ἀλλὰ δὲ πάντων
ἐκ ἐκ μόνον τοῦ σοφὸν καὶ ὁλόμονον· τὸ ὂν ἢ σοφὸν
καὶ ἐκ ἐν ἐκ ἀγαθόν· καὶ ἐ πολλοὶ ὄντες
αὐτοὶ ἀπὸ μιᾶς ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ· καὶ ἐ ἐνὸς
μιᾶς ἐκ καὶ ἐκ ἐκ ἐκ· ὅτι ἐκ ἐκ ἐκ
ἢ σαρκὸς ἢ ἐκ ἐκ· ἢ πνεύματος, καὶ ἐκ
πλὴν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ· ἐκ ἐκ πάντα ἐκ
καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ, οὐ δ' ὑπὲρ ἐκ ἐκ ἐκ
καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ, ἐκ ἐκ
ἀπὸ ἐκ καὶ ἐκ, ἐν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

λάχνης· ἧς σφόδρα ἀπείρως ἔχω νομίζω· ὡς
ἔμοιγε δοκεῖ ὁ μὲν ὁμολογητὴς οὗτος ἐστί· καὶ ἀληθῆ
φαίνοιτ' ἂν ταῦτα δι' ἃ τὸν τοιοῦτον ἀνδρα τιμᾶν
ἀξιοῦσιν ἅπαντες· εἰ καὶ θεοὶ πόλεσι· καὶ ἀλλοῖον
μαχητὴν ἀνδρῶν ἢ ἵππων, ἧς ἕνεκα τοῖς ἵπποις θεοὶ
εἰσιν· εἰ δὲ ὅσον ἀπέχει ἀσκὸς ἀσκητοῦ ἐπὶ πᾶν τοι-
οῦτον, καὶ μεῖζον ἂν ἔτι δεῖ μᾶλλον· οὐ μὴν
ταῦτά γ' ὑμῖν ἄλογος ἀφομοίωσις ἀλλὰ τοῦτον
μᾶλλον ἡμῖν φανεῖται· καλὸς μὲν γὰρ ἀγαθὸς
μὲν οὐ ταὐτὰ ἀνδρὶ ἀνδρὸς ἔλπεται· οὐδ' αὖ ὁ τοῦ
ἐναντίου τῷ μὴ ἴσως, οὐ ῥᾴδιον δ' ἐστὶν ἀνδρὶ καὶ θηρὶ
ἀνδρεῖον αὐτὸν εἶναι· οἱ δὲ λέγουσι τοῦτο μὲν ἀ-
ρετὴν εἶδος· ὃ καὶ φανερὸν ἐκ τῶν ἔργων ἀρετῆς
ἄδηλον· ὅλην δὲ τὴν ψυχὴν φασὶν ἐμφύεσθαι· καὶ
αὐτὴν ἀθάνατον εἰ δαίμονά τε καὶ λιτήν· καὶ
σεμνὴν μὲν, καὶ μεγαλόφρονα· καὶ τὸν σῶμα
μὲν ἀληθῶς· οὐδὲ πελεκῶνίου ἔχουσαν σῶμα.
Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐδὲ ἀθλητὴς εἶναι εὐεξίᾳ δὲ
τοιαύτῃ ὁποίᾳ τῶν ἀθλητῶν οἱ μάλιστα ἀλείφον-
ται περὶ μᾶλλον· οὐδ' ἔστιν ὅτε τὸ σῶμα ἐπόνει
ἐνδεῶς· καὶ μὴν ἀλλὰ θερμοῖς λουτροῖς ἐχρῆτο
πολλοῖς· ἀλλ' ὁ πάντων ἀναλωτικώτατον· καὶ πε-
πλοις καὶ θεραπείαις ἐχρῆτο φθονεῖσθαι ἂν ἀξίαις·
ὅτι καὶ ἐσθῆτι καὶ ὑποδήμασι καὶ κόμῃ καὶ ἀνα-
πλάσεσι καὶ ἀποκαρτερήσεσι· καὶ ἐν ἀπορρήτοις
ἀποδύτοις ἐν ἱεροῖς· ὅλως γὰρ οὐδὲν ἐσπάνιζεν
περὶ τὸν· ὀθνείᾳ γὰρ μόνον καθέζετο· καὶ καλὰ φο-
ρεῖν ὀκνεῖν δὲ ἔχων ἀπεῖπε· ἔστι γὰρ ἄλεκτος

ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ, ὁ τοῖον ἀναλίσκω
πλέω, καὶ γὰρ ὁ βύνεω μὲν καὶ αὐτὸς μυρία
τοῦτο τοῦτο πῖς· ὑφελόμενοι καὶ διαφθείρον-
τες ἀχρυσοῦλας μὲν ἄλλοι πὴν δ' ἄλλην· ἄλλοι δ'
ὁλίγοι ἐπὶ θάλασσαν ὡς ἐπὶ ξίοι πλήσιον ὡς ἐπὶ
νόμισμα ὄν φερόμενος· βίος δ' οὐσία αὐτοῦ ἀφαι-
ρεῖται· οὐ δ' αὐτὸς ξυμφορὰς ὅλις ἢ σκληρὸν πόλεμον
ὑποδεέχουσα· οὐ γὰρ ἂν τὰ δεχόμενοι πὴν ἀπλῆν·
καὶ ἡμῖν τοῦτο πῖς βυβλὸν βλαμμένον σῆμα-
σι μυρίοις ἀνὶ πλασμένον θ'· ἄλλοῦ δ' αὖ πῖς αὐτὴν
ἀφαιρεῖται φανὸς πὴν σκληρὸν ἢν· ἔστι δ' ἀπὶ
ἰσαμὲν ἢν πρίλου ποτοῦ καὶ μυρία δ' ὅδὸς αὐτὴ
ἰὼ σαμὲν ὡς ἐπὶ ὅτως· οὐ δ' βυμάμαι καὶ θαυμασὸν
βύβυ ὡς μοι ἐποπτὰ ἐν αὐτὴν καὶ ἡμῖν· ὃ
νῦν οὐ δ' αὐτὴ φλοιὸς ἀρίλης μυρία δ' ὅδὸς ἄλλο,
ἰὼ μυρία σοφὰ ὑπὸ σημοῦ· ὃ μὲν ἐχονέ φρὼ
τολέ· οὐ λαθραῖον ἀρὶ πλῆν καὶ τὸ μυρίν· καὶ
δ' ἀνθρὶς ὅλος βυλαθμανουξένου· ὃς ἐπὶ
τολὲ ἢ ναῦ δ' ὀφθὸς ἐπάνοσαὐτὴ· ἀλλ' ἐγὸ βυ-
τὸ μὲν καὶ ἐ τὸ μὲν χρὺς, ἀρ' ἐπὶ ἐν μὲν ἐξίος·
θαρσοῦντες οὖν ἢ δὴ τοῦτο πλῆν δ' ἄλλο, βύβυ
ἢ μὲν ἐχονέ· ὁ μὲν ἐγὼ καὶ αὐ χρὺς καὶ βασιλέα
μὲν οὐ λαθραῖον· ἔτ' ἐξωσθνᾶ· μὴ φ' πλῶν
μὲν αὐ μὲν φ', φανὸν πὴν βίον· μὴ φ' πλῶν δ' ἀρ-
χὴ δ' ἀθάσιος, οὐ σὰν πὴν ποιοῦσ' ἀν καὶ μὴ πῖς
οἱ ἐ θαυμὴν δ' μὲν· δ' ὅσ ἐπὶ καὶ θ' ἐ ἀνον· ἐπὶ πὴν
ξωὴ θαν ἀφορᾶν δ' ἀν οὐ μὲν ἐν φανὸν μὲν οἱ
τοῦτο βὺ σὺ σὰν πὴν τοῦτο ὑπὸ αὐ χρὺς.

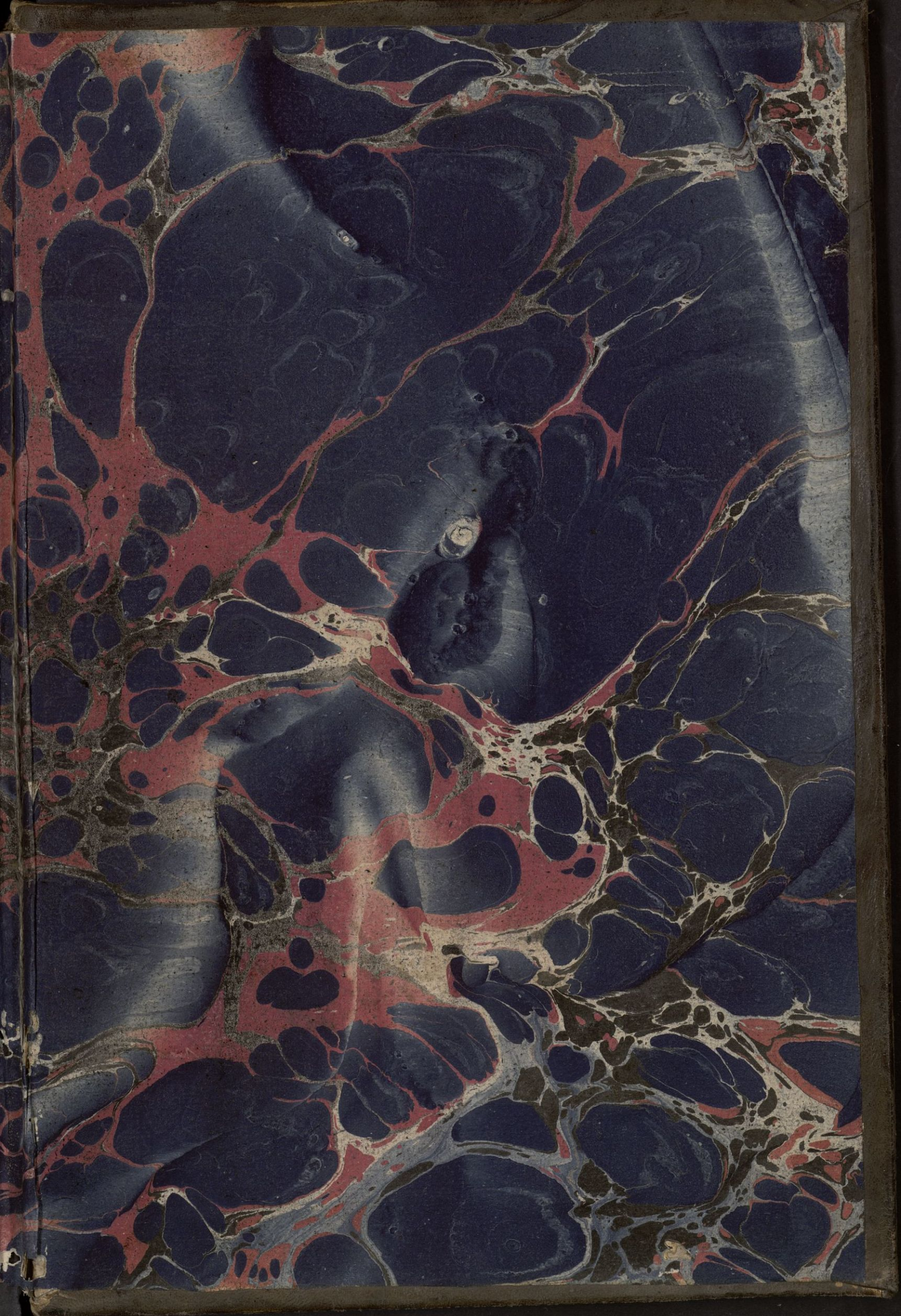
καὶ ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ μὴ ἐν μιᾷ πόλει
λέξει. καὶ ἐναντίως ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων λέξεων
καὶ ὀνομάτων ἐστὶν ἡ ἀμφιβολία ἐν τῷ ἑνὶ
ὀνόματι καὶ ἐν τῇ μιᾷ λέξει. ἐπὶ δὲ τοῦ
ὀνόματος ἐστὶν ἡ ἀμφιβολία ὅταν πλείονα
σημαίνῃ τὸ ὄνομα. οἷον τὸ ἄνθρωπος
ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ
παιδίου σημαίνει. καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ
τῆς ἵππου καὶ τοῦ πώλου. καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ κυνὸς καὶ
τῶν ἄλλων ζῴων. ἐπὶ δὲ τῆς λέξεως ἐστὶν
ἡ ἀμφιβολία ὅταν πλείονα σημαίνῃ ἡ λέξις
ἢ ὅταν ἐκ πλειόνων λέξεων ἡ λέξις συγκεῖται
ἀμφιβόλων οὔσης τῆς συνθέσεως. καὶ ἐπὶ

σὺ μᾶλλον, μὴ σκωπτέ μου, ἐξωθεν ἐπὶ
σὲ ἀλλοτρίαν οὐ πάνυ ἐπιθεῖσα δόξαν λόγων· οὐδ' ἀ-
ποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν· ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄλλου
ξένου διαφέρουσας, φιλίαν ἀν παλαιὰν ἢ καὶ
ὑποψίαν εἰς μνήμην ἐπὶ σὲ μεταπεσεῖν· μὴ μόνο-
μεν ἀν ἐκεῖνα εἰς ὅσον οἱ πάλαι θαυμαζόμενοι χέ-
μενοι· μὴ οὐ πάντα ἐπιθεῖναι ὡς πρὸς μῖσος ἔχουσας
λόγου φύσιν· οὐδὲ σπουδὴν ἀλλοῖον εἰς φίλος
φανῆναι, δὲν καλὸν οὐδέν· μὴ δὲν ἐπιμελῶς
λόγος αὐτὰ ταῦτ' εἰπεῖν ἔχουσιν· μὴ ἐπιδεῖξαι ὅτι
μὴ ἀληθεῖς μηδὲν ὑπονοεῖσθαι ἢ μὴ ἐπὶ σκοπὸν
φανῆναι ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τὸν ἀληθῆ ἀξιοῦσθαι μήκιστα·
καὶ ἄλλως ἄλλων εἰς μόνους ἀναπείθειν τὸν ἀλη-
θῆ διὰ ἔρωτος ἐπὶ σοφίαν· ἐπὶ τὸ σοφὸν μᾶλ-
λον ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν· λόγου πάσου δ-
λον ἐαυτὸν καὶ χέων τὸ λιπόν· οὐδ' ἐκπλαγῆναι εἰς
τὸ τοσοῦτον πάνυ ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαλλάττων·
ὡς ἐμὲ μὴ ἐκπλεῖσθαι οὐ πάντα τὸν ἀπό-
ξενον καὶ ἀφ' ἑαυτῶν· ἀλλὰ ἀλλήλων ὑπάρχειν
ἢ ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἐθέλειν τὸν ἀφ' ἑαυτῶν· ἀλλὰ
ἀνομίζουσι ἐαυτοῖς ἀπόλλυσθαι· ἀλλὰ σὺ θάρρει.

λόγοι πολλοί

Simeon Thessalon. et Iulian.

.G.

